

Giới thiệu *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert*

Hắn là xa gần nghe tiếng người lương thiện, nghe nói làm cường đạo thời điểm không được đoạt tiền, chuyên môn đưa tiền.

Hắn là tiếng tâm lừng lẫy tốt thành chủ, yêu dân như con.

Hắn là rất nhiều chưa xuất giá nữ tử thần tượng, là địch nhân trong mắt Tiêu Dao Vương, là

Tại tất cả mọi người vì hắn mà bá phục, sợ hãi thời điểm, hắn lại rầu rĩ nghe trong đầu truyền đến thanh âm.

"thôn trang phồn vinh độ 100, còn có 900 liền có thể thăng cấp cấp hai thôn trang, mời người chơi cố gắng nhiều hơn!"

"thành trấn phồn vinh độ 10000, còn cần 90000 thăng cấp cấp 2 thành trấn, mời người chơi cố gắng nhiều hơn!"

"ai quản gia, chúng ta còn có bao nhiêu tiền tài?"Trần Thiên Vận khóc không ra nước mắt mà nhìn xem một đám hùng tâm tráng chí thủ hạ.

__ Cầu vote 10* !!

__ Cầu vote cuối chương !!

__ Cầu like !!

Còn thấy không hay xin lịch sự đóng tab và sang truyện khác hay hơn

Có sai sót xin comment bên dưới để hoàn thiện hơn

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Chư Hầu phân tranh, quần hùng loạn lên

"Thành! Thành! Ta rốt cục tấn cấp Thánh Thành!"

Văng vẳng Internet Coffee bên trong, một đạo tiếng cuồng tiếu truyền ra, rất nhiều chính tại trên mạng người nhao nhao ghé mắt nhìn lại, đã thấy một người có mái tóc rối bời, đầu đầy dầu là thức đêm dấu vết thanh niên chính đối mặt tính gâm loạn gọi bậy.

Ba ba

Đột nhiên toàn bộ Internet Coffee ánh đèn tránh gấp, trong khoảnh khắc lâm vào trong bóng tối.

"Chuyện gì xảy ra a! Cái gì Internet Coffee, thế mà không có điện!"

"Ta cuộc thi xếp hạng a!"

"Gọi cái bướm à, ca chơi (Thánh Thành) thế nhưng là chính tại kiến lập Chủ Thành , đội lạt nữa thế nhưng là có nhất đại sóng công thành quai công thành, cái này một không có điện, ta này vừa Kiến Thành muốn hủy!"

Trong lúc nhất thời Internet Coffee vang lên các loại chửi mẹ thanh âm.

Mà không người phát hiện, cái kia nguyên bản đang cuồng tiếu người tại mất điện một khắc này, cả người ngược lại phía trước máy vi tính, rốt cuộc không có một tia âm thanh.

Đại Nguyên năm 2015, một trận họa đại tai nạn bao phủ hơn phân nửa Đại Nguyên Triều.

Năm đám lớn tuyết hoa ô ô mà rơi, mỗi ngày trong đêm, Đại Nguyên Triều mọi người đều giống như nghe được vô số người khóc thảm âm thanh.

Cái này một trận tuyết lớn tiếp tục chinh một chút nửa tháng, làm tuyết lớn đình chỉ thời điểm, tuyết đọng Thành Sơn, cả người lẫn vật một khi rơi vào bên

trong, liền sẽ lập tức bị vùi lấp, như thể năng suy yếu lâu ngày người, trong khoảnh khắc liền bị.

Tuyết đọng nửa năm không ròi, hoa màu mất mùa, mọi người', tại những Thiên Viên chi địa đó, cả tòa thôn trang, tiểu trấn hàng trăm hàng ngàn người mười không còn một.

Phổ lớn ngõ nhỏ, Đại Đạo đường nhỏ, lúc có thể thấy được thi thể,

Lại là nửa năm, tuyết đọng tiêu tán đi, mặt trời chói chang trên cao, vô số hài cốt không người vùi lấp, ôn dịch hoành hành, dân chúng khổ không thể tả.

Ăn thịt người người vô số.

Các nơi thành chủ nhao nhao dâng thư Triều Đình, thỉnh cầu cấp phát chẩn hưng dân.

Vậy mà, rất nhiều giấy viết thư bị Đường Triều Quốc Sư Lý Thiên Tụng tiện tay ném tại trên mặt đất, lấy nói bừa chi Tội Tướng rất nhiều dâng thư người buộc chặt tại hỏa trụ phía trên, sinh sinh đốt cháy tới chết.

Quốc Sư chương triều, Văn Võ không dám nói.

Lúc Chí Đại nguyên 202 trăm năm, Quốc Chủ Triệu Nghĩa Lưu Liên hậu cung mấy ngày, bỗng nhiên lên vào triều hào hứng, lui hậu cung mỹ nhân giặt tại hướng lên trên.

Bỗng nhiên một cơn gió đen gạt đến, ba ngàn Văn Võ mắt không thể thấy, đợi đến Hắc Phong ngừng, đã thấy này đại trên xà nhà chiếm cứ đầu này dài hơn ba trượng hắc sắc Cự Mãng, lưỡi rắn thò lộ ở giữa, hướng về vương tọa bên trên Triệu Nghĩa cắn xé mà đi.

Triệu Nghĩa bối rối lui ra phía sau, Đại Xà tập đến, bị Quốc Sư Lý Thiên Tụng chém giết, vậy mà noi theo hơn hai ngàn năm vương tọa lại bị Đại Xà đụng cái nhào nhoẹt.

Triệu Nghĩa phần mà rời đi.

Mấy ngày về sau, quốc đô Thánh Từ viện thư sinh lấy quốc sinh lỗ Hoa Vi thủ, tề tụ Thánh Miếu, ký một lá thư (Tị Thánh Thỉnh)

Triệu Nghĩa giận dữ, ba vạn Huyền Giáp Quân buông xuống Thánh Miếu, chém giết ba trăm học sinh, máu tươi Thánh Miếu.

Đại Nguyên 202 trăm năm đông , biên quan tướng lĩnh Trần Đức Thắng lấy Thanh Quân Trắc danh tiếng chỉ huy tám mươi vạn Thiết Giáp Quân thẳng đến quốc đô.

Trong lúc nhất thời thiên hạ đại động.

Chư Hầu đều, hội tụ quốc đô.

Vậy mà, Trần Đức Thắng đại quân tại hành quân trên đường bị Đại Tướng Tần Hộc Sở cản, không thể tiến thêm, đang định trở về thời khắc, lại biết được Biên Quan thất thủ, nước láng giềng Đại Tần Đại Quân nhập cảnh, dưới sự bắt buộc đi, chỉ có thể toàn quân tràn trở đi về phía nam mà đi, tại phía nam Nam Dương thành đóng trại, chỉ bất quá này Thanh Quân Trắc danh tiếng chậm chạp không chịu rơi xuống.

Đại Tần quân đội tàn phá bừa bãi, binh lâm Đại Nguyên quốc đô.

Quốc đô tướng lĩnh sát tranh dẫn đầu ba vạn Huyền Giáp Quân nghênh địch, chém giết mười mấy ngày, không dư thừa một binh một tốt, liền chiến tử tại dưới thành.

Đại Nguyên 201 đầu năm, Triệu Nghĩa treo cổ tự tử chết tại trên triều đình, Đại Tần binh mã vào thành không đến một ngày, đông đảo Chư Hầu Liên Quân binh đến quốc đô, đem Đại Tần Đại Quân bị tiêu diệt.

Đến tận đây, Đại Nguyên chỉ còn trên danh nghĩa.

Chư Hầu chiếm cứ các nơi, tự xưng là Vương.

Bên trong, lại thuật tứ vương Thất Hậu tam tướng thực lực cường đại nhất.

Tứ vương thì là Chân Vũ Vương, Thanh Uy Vương, Trường Sinh Vương, Huyết Chiến Vương.

Thất Hậu theo thứ tự là Thần Nông Hậu, Thái Nguyên Hậu, Thịnh Nghĩa Hậu, Vạn Thành Hậu, Thương Hà Hậu, Tần Vũ Hậu, Thái Uyên Hậu.

Tam tướng là Hồ Tướng, Cỏ Tướng, Văn Tướng.

Dưới còn có vô số thành chủ, những thành chủ này thực lực không đồng nhất, nhưng cũng coi là một phương tướng lĩnh, tại mất đi quốc đô ước thúc về sau, những thành chủ này cũng là chí cao vô thượng tồn tại.

Chiến loạn không giờ khắc nào không tại phát sinh.

Các loại sơn tặc, cường đạo, thế lực như măng mọc sau mưa quạt khỏi, chiến hỏa khói lửa trải rộng toàn bộ Đại Nguyên, thậm chí mơ hồ hướng Đại Nguyên biên cảnh nơi khác phương lan tràn mà đi.

"Này! Đường này là ta mở, cây này là ta trồng, muốn từ đó đi ngang qua, lưu lại mua lộ tài!"

Một cái bụng phê trung niên mập mạp từ trong rừng nhảy ra, phải tay cầm đao, hai mắt trừng đến giống như đồng linh, quả nhiên là có một phen đặc biệt khí thế. Sau lưng, một vị thiếu niên miết miệng, trừng mắt, một bộ sát khí đằng đằng bộ dáng.

Bị đánh cướp là một đôi nửa lão phu thế, mặc trên người rách rưới, này nữ cũng chẳng biết tại sao, tại thiếu niên cùng Bàn Tử nhảy ra thời điểm chỉ là nhìn một chút, liền không tiếp tục để ý, chỉ là ôm một bao quần áo, mặt mũi tràn đầy ôn hòa nói thầm lấy cái gì.

"Hai vị đại gia tha mạng a! Trên người của ta liền những bạc này!" Nam kia run run rẩy rẩy đem giày cời, chạy ra mấy cái lui đồng tiền tới.

"Móa! Chỉ những thứ này?" Trung niên mập mạp hung tợn trừng liếc một chút.

Nam tử kia nhất thời quỳ rạp xuống đất, "Hiện tại rối loạn, ta cặp vợ chồng có thể cất giấu những này cũng không tệ, đâu còn có hần có thể hiếu kính gia!"

"Hừ! Hảo hảo, không có cái kia coi như!" Trung niên mập mạp tựa hồ cũng có chút không đành lòng, phát phát tay nói.

Nam tử liền vội vàng đứng lên nói lời cảm tạ, lôi kéo nữ chính muốn ly khai.

Thiếu niên kia bỗng nhiên nói ra: "Chờ một chút!"

"Người này, ta là thực sự hết tiền!" Nam tử phàn nàn nói ra.

"Ta không hỏi ngươi đòi tiền, chỉ là kỳ quái lão bà ngươi trong ngực là cái gì!" Thiếu niên chỉ nữ nhân trong ngực kiên hàng.

Trung niên mập mạp nhăn tình sáng lên, dương dương đại đao trong tay, kêu lên: "Không sai! Mau nói, nữ nhân ngươi trong ngực đồ, vật là cái gì? Nếu để cho gia biết ngươi mới vừa rồi là tại lừa gạt chúng ta, hừ hừ —— "

"Ngươi im miệng được không!" Thiếu niên bỗng nhiên trừng liếc một chút trung niên mập mạp.

Cái sau nhất thời ngượng ngừng cười cười, không nói thêm gì nữa.

"Này cái này " nam tử kia do dự một chút, đột nhiên thán một tiếng, trong mắt lướt qua một tia tro tàn chi sắc, "Đó là nhi tử ta hài cốt!"

Hắn kéo qua nữ tử, không để ý nàng ngăn cản, đem kiện hàng mở ra, lộ ra bên trong tán loạn xương cốt, "Nhi tử ta ở nửa đường liền bệnh chết, lão bà tử của ta không nỡ vẫn mang ở trên người!"

Thiếu niên trong mắt lướt qua một tia rung động, cẩn thận nghe nữ tử kia nói thầm.

"Nhi tử, đừng khóc a, mẫu thân ở chỗ này đây!"

Hắn bỗng nhiên đoạt lấy Bàn Tử trên tay này vọt tới tiền đồng, sau đó lại từ Bàn Tử eo bên trong kéo dưới một cái túi, nhét vào nam tử kia trong ngực.

"Số tiền này các ngươi cầm lấy đi!"

Giải thích, cũng không để ý nam tử kia một mặt tròn mắt hốc mồm, hướng trong rừng đi đến.

"Nhìn cái gì vậy!" Trung niên mập mạp tựa hồ sớm biết có thể như vậy, có chút ít tức giận trừng đối phương liếc một chút, "Chưa thấy qua phát thiện tâm a? Ngươi lại trừng ta đem ánh mắt ngươi móc xuống!"

Nam tử kia nhất thời cúi đầu xuống.

Hắn là gặp qua phát thiện tâm, có thể chưa thấy qua phát thiện tâm cường đạo a!

Trung niên mập mạp hừ một tiếng, nhìn thấy thiếu niên kia liền muốn không có bóng dáng, vội vàng chạy tới.

"Uy, ta nói nhi tử a, ngươi tại sao lại đem tiền ra bên ngoài đưa a! Chúng ta tiền vốn là không nhiều!" Trung niên mập mạp oán giận nói.

Nghe hắn lời nói, tựa hồ hắn vẫn là thiếu niên phụ thân.

"Cái kia nếu không mình lại đi cướp về?" Thiếu niên cũng cảm thấy có chút xấu hổ.

Trung niên mập mạp tròn mắt trừng một cái, vội vàng lắc đầu, nói: "Không được đoạt không được đoạt! Ta xem như nhìn ra, ngươi là ta loại!"

Thiếu niên tâm bên trong một cái lộp bộp, lại nghe được này trung niên mập mạp nói ra: "Muốn ta đường đường Trần Đại Tài Chủ, thủ hạ Tỳ Nữ thành đàn, đi ra ngoài eo quần vạn kim, liền xem như này Khánh Phong trấn Trần Trường đều muốn đổi ta tương đương có thừa, bằng là cái gì? Chính là ta đổi tiền tài một loại chấp nhất, một loại yêu quý, nếu ngươi là ta loại, thế nào sẽ đổi với tiền như thế không thương tiếc? Nhìn thấy cá nhân đáng thương liền hướng bên ngoài đưa đầu!"

Thiếu niên trong lòng buông lỏng, liên tục cười bồi nói: "Đây không phải chính là bởi vì ngươi trước kia là Đại Tài Chủ, không ít đắc tội với người, ta đây không phải cho ngươi Tích Âm Đức mà!"

"Tích Âm Đức cũng phải tiến hành cùng lúc đợi a, tiếp qua ngọn núi này cũng là Nam Dương thành cánh nội, chúng ta nếu không thừa dịp ăn cướp lời ít tiền, đến lúc đó căn bản tiến vào không được Nam Dương thành! Lại nói, nếu muốn ở Nam Dương thành sinh hoạt, không cần tiền tài sao được?"

"Cái này, lão cha, chúng ta có thể không được tiến vào Nam Dương thành a, liền ở bên ngoài Tầm cái thôn xóm ở lại là được!"

"Như vậy sao được!" Trung niên mập mạp kêu lên: "Gần heo người là heo, gần Mực cũng là Mực, muốn cha ngươi, đường đường một cái Đại Tài Chủ, liền xem như ——"

"Đến! Vậy ngươi liền nói làm sao bây giờ a?"

"Còn có thể làm sao? Tiếp tục ăn cướp!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Sinh ở loạn thế, mệnh như cỏ rác

Trung niên mập mạp nói xong, cầm lấy đại đao liền hướng ngoài rừng đường nhỏ đi đến.

"Ngươi chờ ở tại đây, miễn cho lại loạn phát thiện tâm!" Vừa đi, một bên bỏ xuống lời nói tới.

Thiếu niên hậm hực mà cười một tiếng, thấy cha đi ra rừng rậm, đành phải tìm thoải mái để chịu chỗ ngồi xuống. Vậy mà, cái mông còn không có che nóng, trung niên mập mạp liền vội vã mà chạy tới.

"Làm sao?"

"Móa! Chạy mau, gặp gỡ người luyện võ!" Trung niên mập mạp chân cũng không ngừng, chạy giống như con thỏ.

Người luyện võ?

Thiếu niên đang nghĩ đến, theo tiếng xem xét, đã thấy một cái niên kỷ không đại thiếu năm ôm một cây đại mộc đầu vọt tới.

Thiếu niên kia màu da như than, dáng người cường tráng, ôm mộc đầu nói ít cũng có ba bốn mươi cân, nhưng dù vậy, vẫn như cũ bôn tẩu như bay, khí thế kinh người.

"Đậu xanh rau má, cái này 'Than đen' chỉ sợ lực lượng không được tại một tên chánh thức D E chiến sĩ phía dưới đi!" Thiếu niên trong lòng kinh hãi, gặp này "Than đen" cách mình đã không xa, nếu là chạy lời nói chỉ sợ không đến một thời ba khắc liền sẽ bị đuổi kịp. Hắn con ngươi đảo một vòng, đợi đến "Than đen" gần, chính là kinh ngạc nói: "Hảo công phu!"

Này "Than đen" nguyên lai tưởng rằng thiếu niên này là cái kia mập mạp cường đạo đồng bọn, đang muốn dùng trong ngực mộc đầu cho hắn một cái búa, nghe nói như thế, không khỏi sửng sốt, hắn từ nhỏ đi theo phụ mẫu bốn phía bốn ba, lại thêm tuổi còn nhỏ, da mặt mỏng, chỗ nào nghe được khác tán dương, lần này liền có vẻ hơi tay chân luống cuống.

"Ta cái này "

Nhìn thấy Hắc Thán Đầu một trận bối rối, thiếu niên trong lòng buông lỏng. Bất quá Hắc Thán Đầu trong tay mộc đầu không có buông xuống, chứng minh đối phương cũng không hề hoàn toàn đánh tan cảnh giác, thế là câu chuyện nhất chuyển, nói: "Huynh đệ có phải hay không đang đuổi một tên mập?"

Hắc Thán Đầu lập tức kịp phản ứng, vội vàng nói: "Không sai không sai! Không biết đại ca ngươi có thấy hay không hắn?"

"Đương nhiên nhìn thấy, vừa rồi hấn cũng là từ ta trước người lên qua qua, ai đáng tiếc ta không có không có kịp phản ứng, không phải vậy hừ hừ, hấn tuyệt đối trốn không được! Bất quá huynh đệ hiện tại đuổi theo cũng không muộn! Cũng đừng làm cho hấn trốn, ta người này không nhìn được nhất người làm cường đạo!" Thiếu niên tức giận nói ra.

Hắc Thán Đầu cảm kích gật đầu, "Này cảm ơn đại ca! Ta cái này đuổi theo!"

Nhìn lấy Hắc Thán Đầu này giống như Hùng Xám đồng dạng khoan hậu bóng lưng biến mất ở trong rừng, thiếu niên đánh cái vái chào: "Lão cha người nhiều hơn bảo trọng!"

Giải thích, trực tiếp hướng Lâm đi ra ngoài.

Ra Lâm Từ, thiếu niên cũng rất cuộc minh bạch vì cái gì lão cha hội chặt vật trốn về nguyên nhân, trừ thực lực kia không tệ Hắc Thán Đầu bên ngoài, trên đường nhỏ còn có mười cái lưu dân, bên trong không có gì ngoài một số phụ nữ và trẻ em cùng hải từ, còn có bốn cái có chiến đấu năng lực nam nhân.

Bản Từ lão cha tuy nhiên có chút bản lĩnh, nhưng là cái kia Hắc Thán Đầu liền đầy đủ hấn uống một bình, huống chi còn muốn tăng thêm mấy cái có được chiến lực nam tử.

Thiếu niên trong lòng kêu rên.

Mập mạp này lão cha ăn cướp cũng không nhìn một chút có thể ăn được hay không đến dưới, bị người ta truy sát cũng coi là gieo gió gặt bão.

Nhìn thấy đi ra ngoài là một cái niên kỷ không đại thiếu năm, một nhóm người này trong lòng khê buông lỏng.

"Tiểu ca! Người làm sao từ trong rừng đi ra?" Một người nam tử hỏi.

"Ta " trên mặt thiếu niên lộ ra vẻ mờ mịt, một bộ không biết trả lời như thế nào bộ dáng.

Mấy cái kia nam tử hai mặt nhìn nhau, đã thấy thiếu niên kia đã đi tới cách bọn họ bất quá cách xa hơn một trượng khoảng cách, "Ta cũng không biết, tựa như là lạc đường!"

"Thân nhân người đâu?" Một vị khuôn mặt chất phác nam tử hỏi.

Hấn vừa mới dứt lời liền bị bên cạnh phụ nhân nhẹ nhàng đụng một cái, bởi vì bọn hấn phát hiện, trên mặt thiếu niên trở nên một mảnh âm đạm, tựa hồ nhớ tới cái gì chuyện thương tâm.

"Ai! Đều là người đáng thương a! Tiểu huynh đệ, người nếu là không chú ý lời nói, liền theo các đại thúc cùng đi đi, tuy nhiên phía trước đã là Nam Dương thành cảnh nội, nhưng là trên đường cũng không nhất định liền thái bình, đi theo chúng ta cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau!" Mở miệng là một vị ghim búi tóc trung niên nam tử.

Thiếu niên vội vàng gật đầu.

"Đúng, người tên là gì?" Người kia hỏi.

Thiếu niên sững sờ một chút, sâu kín nói: "Ta gọi Trần Thiên Vạn!"

"Trần Thiên Vạn?" Người kia cười cười, nói: "Hàng vạn hàng nghìn, cha người cho người đặt tên cũng đủ ý tứ!"

"Đây không phải là! Cha ta nói, hấn gọi trăm vạn, con của hấn làm sao đều còn mạnh hơn hấn, tự nhiên muốn gọi ngàn vạn! Còn nói về sau nếu là có tôn tử, tựa Trần Nhất ức!" Trần Thiên Vạn nói ra.

Nhất thời, một mảnh cười tiếng vang lên.

Ước chừng sau nửa giờ, Hắc Thán Đầu từ trong rừng thoát ra, hướng về này châm búi tóc nam tử vò đầu nói: "Phụ thân, này tặc tử chạy thật nhanh, ta chưa bắt được hấn!"

"Không có việc gì! Có thể bình an trở về liền tốt!"

Hắc Thán Đầu ngây ngốc cười một tiếng, chợt phát hiện ngồi trong đám người Trần Thiên Vạn, con mắt không khỏi sáng lên.

"Tốt! Nghỉ ngơi đến không sai biệt lắm, chúng ta tiếp tục đi đường!" Búi tóc nam tử tựa hồ là đội ngũ này đầu lĩnh, đứng dậy nói ra.

Rừng núi hoang vắng, mọi người cũng lo lắng xảy ra ngoài ý muốn, đương nhiên sẽ không phản đối, liền vội vàng đứng lên thu dọn đồ đạc tiếp tục đi đường.

Sau nửa canh giờ, trong tầm mắt mọi người xuất hiện một tòa quan ải. Cái này liên quan ải cao có mười trượng, vách tường là dùng tảng đá lớn đắp lên mà thành, phía trước giăng xóc khu vực để đặt từng dãy gọt cái cọc gỗ nhọn từ, phía trên tường thành hay không thời gian có binh sĩ tuần tra.

Làm Nam Dương bên cạnh thành cảnh đạo thứ nhất quan ải, Nam Dương thành vua không ngại Cổ Tướng Trần Đức Thắng tự nhiên muốn phải trọng binh trấn giữ.

Mà mọi người cảm thấy lo lắng là, giờ phút này quan ải trước có thật nhiều lưu dân tụ tập, điều này hiển nhiên là một loại không tốt dấu hiệu, tựa hồ Nam Dương thành vị kia vua không ngại —— Cổ Tướng Trần Đức Thắng đối bọn hán những này ngoại lai lưu dân cũng không chào đón a!

Quả không phải vậy, làm búi tóc nam mang theo mọi người hướng quan ải chen tới thời điểm liền bị này giữ cửa binh lính cho ngăn lại.

"Nam Dương thành cảnh nội lưu dân quá nhiều, tướng quân có lệnh, ngoại lai lưu dân không có gì ngoài thanh tráng niên bên ngoài, ta người già trẻ em không cho phép nhập cảnh, người vi phạm giết không tha!" Giữ cửa quân quan sát khí đằng đằng, lạnh lẽo quân tiên phong lộ ra, nhiếp nhân tâm phách.

Dân còn không thể cùng quan viên đấu, huống chi những này nắm giữ đại quyền sinh sát binh lính.

Bên cạnh nằm này mấy chục cỗ thi thể cũng là chứng minh.

Trước lúc này, liền có lưu dân cổ động người khác, mưu toan thừa dịp loạn lưu tiến vào quan ải, đáng tiếc hậu quả chính là chinh một chút một phần ba lưu dân bị binh lính giết hại, máu vậy tại chỗ.

Tại cái này trong loạn thế, mệnh như cỏ rác.

"Làm sao bây giờ a? Tào đại ca! Chúng ta nam nhân có thể đi vào, nhưng chúng ta không thể ném bà nương cùng bọn nhỏ a!" Này sắc mặt chất phác nam tử đối búi tóc nam nói ra.

Búi tóc nam khẽ cắn môi, "Không có cách, chúng ta trước tiên ở phụ cận tìm một chỗ ở lại!"

"Chỉ có thể dạng này! Nơi này dù sao có quân đội đóng quân, những cường đạo đó Lưu Phi cũng không dám tới này làm càn!"

Mọi người tại tới gần quan ải không bao xa chỗ đặt chân, một bên làm theo chờ mong quan ải nơi đó hội truyền đến tin tức tốt, có thể để bọn hán tiến vào Nam Dương thành cảnh nội.

Vậy mà , khiến cho bọn họ thất vọng là , chờ đợi hơn nửa tháng, này quan ải trừ nhiều hơn trăm cỗ thi thể bên ngoài, không còn có hán biến hóa.

Không chỉ có như thế, bọn họ còn lọt vào một đám Lưu Phi tập kích.

Nam Dương Thành Quan ải xây dựa lưng vào núi, mà bốn phía đều là đại sơn. Đại sơn dễ giấu người, những Lưu Phi đó tự nhiên ưa thích đem chính mình ở xây ở trong núi lớn.

Mà quan ải nơi này tụ tập đại lượng lưu dân, Lưu Phi nhóm không chuyện ác nào không làm, đầu thêm người quan binh lưu dân, chỉ cần có thịt, đều phải cho người gặm mấy khối xuống tới.

Nhiều như vậy lưu dân mang ý nghĩa không nhỏ tài phú, một cách tự nhiên đưa tới Lưu Phi.

Ngày đó, ở tại trên núi mấy ngàn các lưu dân bị Lưu Phi tập kích, không đến nửa khắc đồng hồ liền tổn thất gần trăm người, lưu dân hoảng sợ chạy trốn, mà quan ải nơi đó thành vì bọn họ duy nhất cây cỏ cứu mạng, đáng tiếc , chờ bọn họ trốn tới đó thời điểm, nghênh đón là từng dãy binh lính đại đao trường mâu, chỉ là thời gian nháy mắt liền có vài chục nhân vật nổi tiếng dân chết thảm.

Các lưu dân trong tuyệt vọng, giận dữ cùng Lưu Phi chém giết, tại tổn thất gần ngàn người sau rốt cục đem Lưu Phi đánh lui. Nhưng qua chiến dịch này, mọi người rút cuộc mình bạch đợi ở chỗ này cũng cũng không an toàn.

Thế là ngày thứ hai, nguyên bản nơi đóng quân bên trong liền truyền đến vô số tiếng la khóc.

Trần Thiên Vạn mờ mịt đi tới, hán tóc tai bù xù, trên lưng càng là có một đạo vết thương, cũng may vết thương này cũng không sâu, bởi vậy chỉ là qua một đêm liền vầy.

Trong loạn thế, mệnh bất do kỷ.

Trong rừng tiếng la khóc càng ngày càng nhiều, càng ngày càng tê tâm liệt phế.

Sau trận này không chỉ có vẫn lạc hơn ngàn đạo vong hồn, cũng làm cho vô số người xấu xí một mặt hoàn toàn bạo lộ ra.

Vứt bỏ tóc trắng xoa máu thân, vứt bỏ gào khóc đòi ăn trẻ sơ sinh, vứt bỏ một số có thể vứt bỏ bao phục, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE những Thanh Tráng đó năm kiên quyết nhiên nhi nhiên địa hướng đi quan ải.

Bởi vì người sĩ quan kia nói qua: Không có gì ngoài thanh tráng niên, người già trẻ em đều là không thể vào cảnh!

Lòng độc ác a!

Cho dù là làm người hai đời, Trần Thiên Vạn trong lòng vẫn như cũ hung hăng co quắp.

Phía trước một vị tóc trắng xoá, gầy đến chỉ còn lại có da bọc xương lão nhân chậm rãi úp sấp một tảng đá lớn bên trên, dùng kíchn toàn thân mình khí lực hướng về Đại Thạch hung hăng đánh tới.

"Đại gia!"

Trần Thiên Vạn trong lòng kinh hãi, bay bỏ nhào qua, đem lão nhân cứu.

Lão nhân nhìn Trần Thiên Vạn liếc một chút, đục ngầu trong mắt đều là Từ Ý. Hắn giãy dụa lấy cớ ra Trần Thiên Vạn, tiếp tục hướng Đại Thạch đánh tới.

Đáng tiếc, vẫn như cũ bị cản lại.

Lão nhân không tiếp tục động, hắn đã không có Tầm tử lực khí, chỉ là nhìn lấy Trần Thiên Vạn, dùng yếu ớt thanh âm nói: "Con trai trưởng bị cường đạo giết con thứ hai bị ôn dịch cho thu nguyên lai tưởng rằng đi theo con thứ ba đến Nam Dương thành còn có thể kéo dài hơi tàn mấy ngày khụ khụ bây giờ liền hắn cũng vứt bỏ ta mà đi, một mình tiến vào Nam Dương thành cảnh nội! Ta một cái chỉ nửa bước tiến vào quan tài lão đầu tử không chết còn có thể làm gì?"

Nói xong, trong mắt có đục ngầu nước mắt dọc theo gương mặt chảy xuống.

"Tiểu hóa tử lão đầu tử cầu ngươi để cho ta đi chết đi "

Trần vạn thiên tâm hung hăng co quắp, hắn nhìn lấy lão nhân lại lần nữa ra sức mà hướng thạch đầu đánh tới, hung hăng cắn răng một cái, đem lão nhân công lên.

"Muội! Lão tử kiếp trước mặc dù là hỗn đản, nhưng lão thiên để cho ta làm lại từ đầu, cái gì hỗn đản đều bị hắn gặp Quý đi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Còn có cơ hội

Tầm nửa ngày sau, Trần Thiên Vạn sau lưng đã đi theo hơn mười vị người già trẻ em.

"Thiên Vạn! Thiên Vạn! Chạy mau! Lại có Lưu Phi đến!"

Trần Thiên Vạn còn muốn đi dạo nữa mấy lần, đã thấy một cái viên cầu chạy như bay đến, mở mắt xem xét, là này mắt tích lão cha Trần Bách Vạn là ai?

"Còn nhìn cái gì? Chạy mau a! Những Lưu Phi đó thế nhưng là ăn tươi nuốt sống!" Nhìn thấy nhi tử còn lè mề lè mề, Trần Bách Vạn khản trương.

"Ngươi nói ngươi, còn đeo cái nửa chết nửa sống lão đầu, mau đưa hắn ném, hắn cũng không phải cha ngươi, huống chi liền xem như cha ngươi, đừng tình huống này đều phải cho ta ném!"

"Nói cái gì đó!" Trần Thiên Vạn trừng mắt.

"Ôi, ta bảo bối nhi tử, tính toán lão cha cầu ngươi được không? Những Lưu Phi đó cách nơi này đã không xa, ngươi cũng không nên tùy hứng a!"

"Hiểu được! Hiểu được! Ta đây không phải đang đi a?" Trần Thiên Vạn biết là chính mình không đúng, vội vàng thúc giục sau lưng mọi người.

Gặp Trần Thiên Vạn thái độ kiên quyết, Trần Bách Vạn gấp đến độ liền dậm chân, cả giận nói: "Nhi tử, mang lên bọn họ cũng được, bắt quá ngươi phải đáp ứng ta, nếu là phát giác không đúng, lập tức cùng lão cha rời đi, không được do dự!"

Trần Thiên Vạn thở dài, đang muốn nói cái gì, phía sau một mực không có lên tiếng âm thanh lão người nói chuyện.

"Thiên Vạn, ngươi là cái hảo hài tử, ngươi tâm ý chúng ta cũng lĩnh, nhưng là chúng ta không hy vọng ngươi bởi vì chúng ta mà bị thương tổn!"

"Không sai! Thiên Vạn! Mặc kệ như thế nào, ngươi nhất định phải bảo trụ chính mình, không phải vậy chúng ta những người này cho dù là còn sống cũng

không thể an tâm!"

Sau lưng phụ nữ và trẻ em già trẻ nhóm nhao nhao mở miệng.

Trần Thiên Vạn gật gật đầu, "Mọi người yên tâm tốt, ta biết nên làm như thế nào! Hiện tại mọi người một mực đi, tận lực đừng lên tiếng, để tránh dẫn tới Lư Phi chú ý!"

Mọi người liền vội ngậm miệng.

Bên trong có mấy cái niên kỷ bất quá bốn năm tuổi hài tử, tuy nhiên một mặt về sợ hãi, nhưng những năm này không ít theo phụ mẫu bốn ba, tự nhiên gặp rồi không ít tràng diện, cho nên cũng có thể miễn cưỡng khống chế lại tâm tình mình.

Khoảng bốn mươi vị người già trẻ em tại Trần Thiên Vạn cha con chỉ huy dưới xuyên qua từng tòa tiểu sơn, mắt thấy sắc trời đã tối xuống, Trần Thiên Vạn trong lòng dâng lên để mọi người nghỉ ngơi suy nghĩ.

Bất quá hần ý niệm mới vừa nhuộm, xa xa liền nghe đến một trận hung ác tiếng hò hét truyền đến.

"Là Lư Phi!"

"Lư Phi! Bọn họ theo tới! Xong, chúng ta đều xong!"

Mọi người nhất thời sợ hoảng lên.

"Mọi người im lặng!" Trần Bách Vạn khề quát một tiếng.

Hắn là nơi này một vị duy nhất có được chiến lực nam nhân, nói chuyện tự nhiên có được cực lớn phân lượng, những cái kia bối rối phụ nữ và trẻ em nhóm nhất thời an tĩnh lại.

"Nhi tử! Lư Phi liền muốn đến, nếu không chúng ta bây giờ rời đi?" Trần Bách Vạn quay đầu hướng Trần Thiên Vạn nói khề.

Trần Thiên Vạn do dự một chút, lắc đầu: "Lão cha, sự tình còn chưa tới như vậy nghiêm trọng cấp độ! Lư Phi đoán chừng là dọc theo chúng ta trên đường lưu lại dấu vết tìm tới, chỉ cần chúng ta cẩn thận một chút, đem trên đường dấu vết biến mất, hoặc là cố ý dẫn đạo, liền có thể miễn đi cái này kiếp nạn!"

"Dẫn đạo? Ai đi? Ngươi đi vẫn là ta đi? Nếu là xảy ra ngoài ý muốn làm sao xử lý? Những Lư Phi đó cả ngày ở trên núi tán loạn, cũng không phải dễ gạt như vậy!"

"Ta biết! Đây không phải có ngài ở đó không?" Trần Thiên Vạn nói ra.

"Ta? Ta không nên! Chú ý là ngươi nói ra, hướng hồ những người này cũng là ngươi cứng rắn phải mang theo, muốn đi cũng là ngươi đi!" Trần Bách Vạn lắc đầu liên tục.

Trần Thiên Vạn thán một tiếng, nói: "Vậy ta qua! Đến lúc đó nếu là ra thứ gì ngoài ý muốn, lão Trần gia liền không người kế tục!"

Trần Thiên Vạn cất bước đi ra, vừa đi mấy bước, liền nghe được Trần Bách Vạn nói ra: "Được được được! Coi như ta không may, ta qua còn không được a? Cũng không biết ta Trần Bách Vạn đời trước bị cái gì nghiệt, vậy mà sinh cái như thế không biết tôn Lão ái Âu loại!"

Trần Thiên Vạn cười hắc hắc, tại Trần Bách Vạn quay đầu thời khắc, trịnh trọng nói: "Lão cha, ngươi chỉ cần tại chúng ta lưu lại trên dấu vết thêm chút dẫn đạo là được,

Tuyệt đối đừng tiếp cận Lư Phi."

"Tính ngươi còn có chút lương tâm!" Trần Bách Vạn nguyền hán một cái.

Tuy nhiên có Trần Bách Vạn ở hậu phương đoạn hậu, Trần Thiên Vạn cũng không dám có chút chủ quan, muốn là mình có thể xóa đi ven đường dấu vết liền tận khả năng xóa đi, mà lại hần cũng sẽ cận kiệt dịch não mà muốn một số lừa dối hậu phương Lư Phi biện pháp.

Tỉ như phía trước có một dòng suối nhỏ, hắn sẽ cho người nước chảy tiến lên.

Một số dễ dàng thanh trừ dấu chân địa phương liền sẽ dùng nhánh cây đem dấu chân quét rớt.

Đương nhiên, cái này cũng có chút tai hại, cái kia chính là hành tẩu tốc độ trở nên chậm rất nhiều, bất quá bọn hắn vốn là phụ nữ và trẻ em già yếu, lại nhanh cũng không nhanh bằng sau lưng Lư Phi, nếu như có thể lừa dối những Lư Phi đó, để bọn hắn tìm nhầm phương hướng lời nói, như vậy bọn họ chạy trốn thời cơ càng lớn hơn.

"Nhi tử! Không được không được!" Nửa giờ sau, đoạn hậu Trần Bách Vạn bỗng nhiên vội vã mà chạy tới, lôi kéo Trần Thiên Vạn tay liền đi.

"Làm sao?"

"Những Luru Phi đó quý tính cực kì, ta làm rất nhiều lừa dối đều không lên cái tác dụng gì, bọn họ bây giờ cách chúng ta chỉ có không đến một trăm mét!"

Một trăm mét nếu như ở trên đất bằng, sớm đã bị phát hiện, nhưng là ở trong núi này, chỉ cần cẩn thận chút vẫn có thể rửa chút thời gian.

Bất quá, coi như rửa cũng rửa không bao lâu, bởi vì liên tục đi đường, những này người già trẻ em nhóm đã thể lực tiêu hao, cơ hồ đi không được.

Chẳng lẽ chỉ có thể vứt bỏ bọn họ?

Trần Thiên Vạn nhìn bên cạnh lão nhân, hài tử, phụ nữ, trong loạn thế, nếu như các nam nhân còn có giấy dựa chỗ trống, như vậy những người này liền hoàn toàn chỉ có thể làm người hy sinh, người đáng thương.

Cái sau tựa hồ cũng biết mình tiếp xuống kết cục, từng cái khác thường không có lên tiếng, chỉ là trong mắt để lộ ra một cổ tuyệt vọng.

"Đi thôi! Hài tử!" Trước hết nhất bị Trần Thiên Vạn cứu lão nhân kia mở miệng nói.

"Đi thôi! Hài tử!"

"Đi thôi!"

"Đi thôi, đại ca ca!" Nói chuyện là một cái gầy yếu tiểu nữ hài, cha mẹ của nàng đều chết tại Luru Phi trong tay, một người lẻ loi trợ trợ, nếu không phải gặp được Trần Thiên Vạn, chỉ sợ sẽ trở thành Luru Phi nhóm chiến lợi phẩm.

Theo hần biết, Luru Phi nhóm rất lợi hại ưa thích đem một số tiểu nữ hài nuôi nhốt đứng lên, xem như đồ chơi.

Trần Thiên Vạn sờ sờ đầu nàng, cường tự cười nói: "Đại ca ca không đi!"

Vừa mới dứt lời, tiểu nữ hài đến nước mắt liền chớp chớp mà chảy xuống.

Nàng không có khóc thành tiếng, chỉ là rơi lệ.

Trần Thiên Vạn trong lòng hung hăng sửa chữa lên, hần đứng người lên, ánh mắt sáng rực mà nhìn xem Trần Bách Vạn: "Lão cha, ta muốn dẫn bọn hần đi! Nhất định!"

Trần Bách Vạn tức giận đến tròn vo thân thể đều run lên, nhưng con trai của là ánh mắt để hần cảm thấy có chút chướng mắt.

Hần muốn cứ thế mà đi, lại không bỏ nổi, tới tới đi đi lấy, tựa như một cái trên lò lừa con kiến.

Trần Thiên Vạn lưu lại cho những già yếu đó phụ nữ và trẻ em nhóm đánh một châm thuốc trợ tim, mọi người kiên trì lại đi mấy trăm mét, nghe sau lưng càng ngày càng rõ ràng tiếng hò hét, đi tại phía trước Trần Thiên Vạn bỗng nhiên nhân tình sáng lên.

"Có lẽ chúng ta còn có cơ hội!"

"Cơ hội gì! Nhi tử, ngươi vẫn là theo cha ta đi thôi! Nếu ngươi không đi liền không kịp!" Trần Bách Vạn sắc mặt càng ngày càng khó coi.

"Ta không đi!"

"Ngươi không đi! Ngươi ngươi ngươi làm sao ngu xuẩn như vậy đâu! Không đi đúng không? Ngươi không đi, ta đi!" Trần Bách Vạn thở phì phò nói ra.

Bất quá hần vừa đi mấy bước, lại là sụ mặt đi về tới.

"Lão cha! Ngươi nói nếu như chúng ta chiếm cứ lấy ngọn núi nhỏ này cốc, gặt gao giữ vững cái kia Cốc Khẩu, những Luru Phi đó có thể bắt chúng ta như thế nào?" Trần Thiên Vạn bỗng nhiên chỉ về đằng trước một cái sơn cốc nhỏ nói ra.

Chỉ gặp ngọn núi nhỏ kia cốc bốn phía đều là vách núi cheo leo, Linh Viên khó trèo, chỉ có cửa vào chỗ mới có thể tiến vào người, mà lại cửa vào này bao quát bất quá một mét, có thể đồng thời cho hai người tiến vào cũng đã là cực hạn, nếu quả thật có thể giữ vững quan khẩu này, coi như Luru Phi lại nhiều, cũng không làm nên chuyện gì.

Trần Bách Vạn là kẻ ngu dốt, chỉ là hần thời khắc nghĩ đến làm sao mang nhi tử Trần Thiên Vạn rời đi, không có nghĩ tới phương diện này thôi, giờ phút này Trần Thiên Vạn một nói ra, nhất thời cảm thấy rất có triển vọng, không khỏi cười nói: "Tiểu tử ngươi, không hổ là ta loại, cái này liên quan đầu còn có thể muốn ra cái này ý kiến hay!"

Trần Thiên Vạn nhất thời sững sờ.

"Còn sững sờ cái gì? Mau dẫn người đi vào a! Không phải vậy đợi lát nữa Luru Phi liền đến!" Trần Bách Vạn kêu lên.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Lá rụng về cội Kiến Thôn ban đầu

Trên thực tế, không cần Trần Thiên Vạn cha con thúc giục, những cái kia còn có sức lực phụ nữ và trẻ em nhóm đã hướng Tiểu Sơn Cốc bên trong chui vào.

Một số già yếu cũng bị người khác nâng đi vào.

Đội đến cuối cùng một cái lão nhân sau khi vào thung lũng, một đuôi sát Luru Phi rốt cục xuất hiện tại Trần Thiên Vạn cha con trong tầm mắt.

Đó là từng cái như là Tàn Lang nhân vật bình thường.

Trần Bách Vạn còn tốt chút, Trần Thiên Vạn cũng là bị hoảng sợ không nhẹ.

Đại Nguyên Luru Phi nhóm lâu dài đâm máu các nơi, một số thậm chí là cái nào đó quân đội bởi vì sau khi chiến bại không chỗ có thể đi, làm Luru Phi.

Cần biết có thể đi vào quân đội, chỉ ít hai tay có trăm cân lực đạo, lại trong quân đội huấn luyện chút thời gian, hơn trăm cân lực đạo hoàn toàn bình thường. Đương nhiên, cái này đã từng đi lính sẽ rất ít lựa chọn tại một nơi nào đó quân bên cạnh làm Luru Phi, đối bọn hắn mà nói, quân đội nếu không những thâm sơn đó bên trong mãnh thú khủng bố quá nhiều.

Trong loạn thế Luru Phi, lại có mấy cái trong tay người không có mấy cái cái nhân mạng? Tự nhiên mà vậy, trên người bọn họ đều có một loại sát khí, người bình thường gặp gỡ, còn chưa động thủ liền sợ ba phần.

Mà Trần Thiên Vạn tuy nhiên sinh hoạt vài chục năm, người chết là gặp qua không ít, nhưng lớn như thế quy mô Luru Phi cũng là lần đầu tiên gặp, không khỏi trong lòng kinh hoảng.

"Đừng sợ, nhi tử! Còn có người lão cha đâu!"

Trần Bách Vạn con trai của vỗ vỗ bà vai, ra hiệu hắn trốn về sau, sau đó kéo đứt bên cạnh một đoạn cây khô, cầm trong tay.

"Nếu là có đao liền tốt!"

Hai người bọn họ vốn là mang theo đao phòng thân, bất quá về sau Luru Phi tập Sơn, trong lúc bối rối ném đi. Những Luru Phi đó nếu là gặp trong tay ai có vũ khí, tất nhiên sẽ thành đàn mà vây giết, không được ném đi cái kia chính là muốn chết.

"Nhi tử! Tránh là tránh, nhưng là đừng quên hỗ trợ a!" Gặp Luru Phi nhóm càng ngày càng gần, Trần Bách Vạn cũng có chút bối rối, cũng may niên kỷ của hắn lớn, kinh lịch nhiều, trên tay cũng có chút công phu, tự nhiên năng miễn đề nén hoảng sợ.

"Ta tận lực!" Trần Thiên Vạn nhặt lên dưới chân thạch đầu nói ra.

"Ha-Ha, xem các người chạy chỗ nào! Nhanh cho gia ngoan ngoan mà đi ra!" Một kẻ thân thể hướng cửa vào chui tới.

Cái này Luru Phi hình thể cường tráng, chỉ là một người liền đem cửa vào hơn phân nửa cho chiếm. Hắn không nghĩ tới Trần Bách Vạn liền trốn ở vào trong miệng bên cạnh, chính chui ra một cái đầu, liền cảm giác được đau đớn một hồi, cũng là bị Trần Bách Vạn một gậy gõ ở sau gáy bên trên, sinh sinh cho đánh cho bất tỉnh.

Còn không có động thủ trước đó, Trần Bách Vạn trong lòng còn có chút hoảng sợ, nhưng phát hiện đắc thủ về sau, những kinh hãi đó sợ trong nháy mắt biến mất hơn phân nửa.

Hắn cực nhanh nhặt lên Luru Phi rơi xuống đất đao, sau đó tiếp tục canh giữ ở lối vào.

Bất quá nhặt đao thời điểm bị hắn Luru Phi nhìn vừa vặn, bọn họ gặp đồng bạn không khỏi diệu địa ngã trên mặt đất, trong lòng không khỏi dâng lên cảnh giác.

Luru Phi nhân số có mười lăm mười sáu cái, cao gầy không đồng nhất, cầm đầu là một cái tên đáng người nhỏ gầy trung niên nam tử.

Hắn hướng về bên người hai tên Luru Phi nháy mắt.

Này hai tên Luru Phi vội vàng hướng lối vào đi đến, đại đao trong tay hoành ở trước ngực, một bộ cẩn thận từng li từng tí bộ dáng, đáng tiếc là, tại chui vào cái kia lối vào lúc liền có một thanh đao bổ xuống.

Cứ việc đi ở phía trước Luru Phi có chuẩn bị, vẫn như cũ bị giật mình, nếu không phải kịp thời lui ra phía sau, một đao kia rất có thể liền muốn hấn mạng nhỏ.

"Xông! Cho ta cùng một chỗ xông đi vào!"

Cầm đầu nam tử sắc mặt âm trầm.

Hắn biết bên trong phần lớn là phụ nữ và trẻ em, đúng là như thế, mới phí hết tâm tư muốn đem bắt được. Hôm qua tập kích lưu dân Luru Phi nhóm đứng đúng phụ cận ba cái trào lưu phi đoàn làm một trận, các lưu dân trên tay không nhiều tài phú cơ bản đều bị càn quét một lần, muốn muốn có thu hoạch, chỉ có thể từ trên người phụ nữ và trẻ em ra tay.

Mà mấy chục tên phụ nữ và trẻ em đối với hắn cái này chỉ có tầm mười dòng người phi tới nói thể nhưng là một khoản không nhỏ tài phú.

Tại thủ lĩnh mệnh lệnh dưới, mười cái Luru Phi không để ý tánh mạng mà đi đến xông, đáng tiếc, bị vào miệng có hạn, mỗi lần nhiều nhất có thể vào hai người. Mà đây chỉ là lý tưởng trạng thái, nếu như đi vào người muốn thi triển tay chân, một cái là vừa vặn, hai cái cũng là vướng chân vướng tay.

Cho nên canh giữ ở cửa vào Trần Bách Vạn áp lực cũng không phải là rất lớn.

Ngược lại là bên trong mấy cái Luru Phi dưới sự khinh thường bị Trần Bách Vạn đại đao cho chặt thương tổn.

"Phế vật! Đều là phế vật!"

Luru Phi thủ lĩnh quát. Hắn đẩy ra thủ hạ, nhanh chân hướng cửa vào đi đến.

Nhìn thấy người này, chính xuyên thấu qua khe hở nhìn lên Trần Thiên Vạn trong lòng giật mình, thấp giọng hô nói: "Lão cha, cái kia Luru Phi thủ lĩnh tới!"

Trần Bách Vạn trong lòng cũng là xiết chặt. Có thể lên làm một cái Luru Phi đoàn đội thủ lĩnh, trong tay tất nhiên có chút bản lĩnh thật sự.

Quả nhiên, này Luru Phi thủ lĩnh vừa mới tiến đến, cùng Trần Bách Vạn đối nhất đao, Trần Bách Vạn mập mạp kia thân thể nhất thời bị một cỗ đại lực cho đánh lui ra.

"Tốt đại lực lượng!"

Trần Bách Vạn cùng Trần Thiên Vạn trong lòng cả kinh.

Trần Bách Vạn biết mình lực lượng, mà Trần Thiên Vạn cho dù không biết, vừa mới thấy cha cùng những Luru Phi đó đối chặt nhiều như vậy dưới, cũng có ả ả suy đoán, lão cha lực lượng tất nhiên không nhỏ, nhưng như thế vẫn như cũ bị Luru Phi thủ lĩnh nhất đao bức lui.

Nhìn thấy Luru Phi thủ lĩnh hơn nửa người liền muốn chui vào, Trần Thiên Vạn trong lòng giật mình, lập tức kịp phản ứng, cầm thạch đầu hung hăng ném ra.

Ầm!

Này Luru Phi thủ lĩnh nhanh tay lẹ mắt, dùng Dao Tướng thạch đầu đập bay, mà lần tri hoãn này, Trần Bách Vạn lại cầm đao đập tới tới.

Luru Phi thủ lĩnh lực cũ chưa hết, sao lại dám tiếp Trần Bách Vạn một đao kia, lập tức phi thân rồi khỏi, né tránh qua.

P phía trước làm ra hết thảy nhất thời biến thành uổng công.

Sau đó thời gian, Luru Phi thủ lĩnh lại làm mấy lần ném thủ, nhưng mỗi lần đều bị Trần Thiên Vạn cha con liên thủ cho đỡ được, trong lúc nhất thời cho tức giận đến tuyệt.

"Hừ! Người bên trong nghe cho ta, gia sẽ chờ ở đây lấy, ta ngược lại muốn xem xem các ngươi ăn cái gì uống gì!" Này Luru Phi thủ lĩnh la lớn, sau đó đại mã kim đao ngồi tại trên một tảng đá.

Hắn phái người qua núi nhỏ kia cốc bốn phía, phát hiện đều là vách núi cheo leo, bọn họ vào không được, người bên trong tự nhiên cũng ra không được. Lại nói, núi này bên trên là thạch đầu, trừ con mồi cùng nước, căn bản không có khác đồ, vật ăn.

Mà con mồi? Tiểu trong sơn cốc cho dù có con mồi, những già yếu đó phụ nữ và trẻ em lại thể nào lập sát? Cho dù là cái kia giữ vững cửa Bàn Từ cùng thiếu niên, nếu như không được chuẩn bị cẩn thận chuẩn bị, cũng khó có thể bắt được con mồi.

Đến lúc đó đối cái hai ba ngày, bọn họ lại vào bên trong, liền không cần tốn nhiều sức!

Trần Thiên Vạn hiển nhiên cũng cân nhắc đến phương diện này đồ, vật, sắc mặt hắn khó coi mà nhìn xem Trần Bách Vạn.

"Lão cha, làm sao bây giờ?"

"Ta có thể làm sao? Hiện tại tốt, muốn chạy đều chạy không được!" Trần Bách Vạn tức giận nói.

Hiện tại tình huống này cũng là bất rùa trong hồ, chỉ cần Lưu Phi nhóm thủ ở bên ngoài, bọn họ muốn đi đều không có hi vọng.

Đang hấn phiền não thời điểm, trong sơn cốc bốn mươi hai tên người già trẻ em lúc trước bị Trần Thiên Vạn cứu vị lão giả kia chỉ huy dưới đi tới.

"Các người —— "

Lão giả dẫn đầu quỳ xuống, sau lưng những phụ nữ và trẻ em đó nhóm cũng quỳ theo xuống tới.

"Tiểu huynh đệ chi ân, chúng ta không thể hồi báo. Bây giờ chúng ta bị Lưu Phi vây khốn, mệnh bất do kỷ, nhưng là lão đầu tử còn có sau lưng những người này đều muốn thỉnh cầu tiểu huynh đệ một sự kiện!"

Trần Bách Vạn tức giận trừng liếc một chút đám người, "Nếu không phải là các người, cha con chúng ta hai cái đã sớm tiến vào Nam Dương thành cảnh nội!"

"Lão cha " Trần Thiên Vạn kêu một tiếng.

Trần Bách Vạn nhô ra miệng, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE phiết qua mặt qua.

Trần Thiên Vạn hướng về những già yếu đó phụ nữ và trẻ em nói: "Các người trước đứng lên, có thỉnh cầu gì có thể nói thẳng, ta nếu có thể đáp ứng nhất định đáp ứng!"

"Này lão đầu tử liền cảm ơn tiểu huynh đệ! Chúng ta những người này đến từ bốn phương tám hướng, có ít người từ nhỏ đến lớn thậm chí không có an tâm ở qua một ngày thời gian, liền quê hương mình ở đâu đều không nhớ rõ! Cho nên chúng ta hi vọng, có thể tại trước khi chết xây cái thôn xóm, sau khi chết cũng có thể có cái danh phận, lá rụng về cội!" Lão giả buồn bã nói ra.

Có cái danh phận, lá rụng về cội!

Trần Thiên Vạn run sợ một chút.

Nhân sinh phiêu bạt, ai không muốn thời khắc cuối cùng lá rụng về cội? Nhưng là bọn họ nếu không phải tìm không thấy chính mình căn ở phương nào, nếu không phải là đối căn hết sức thất vọng, không có ý nghĩ.

Bọn họ muốn ở chỗ này Kiến Thôn, bởi vì nơi này có người từng đã cho bọn họ hi vọng, để bọn họ cảm nhận được căn tồn tại.

Lá rụng tự nhiên muốn về.

Mà bọn họ hi vọng, bọn họ căn là ở chỗ này, hoặc là nói thiếu niên kia trên thân!

Hắn tại địa phương cũng là tốt nhất căn!

"Chúng ta đều hi vọng, người có thể ra mặt chúng ta đời thứ nhất thôn trưởng!"

Nhìn lấy hơn bốn mươi song hi vọng ánh mắt, Trần Thiên Vạn trong lòng cảm khái, không khỏi nói: "Tốt! Ta đáp ứng các người!"

Vừa mới dứt lời, ánh mắt hắn bỗng nhiên trừng một cái, trong đầu bỗng nhiên xuất hiện một cái lạ lẫm mà thanh âm quen thuộc.

"Người chơi thân phận thôn trưởng phù hợp hệ thống mở ra điều kiện Kiến Thành hệ thống khởi động người chơi tin tức rót vào bên trong "

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Thành lập Đào Nguyên Thôn

"Thành lập cấp 1 thôn trang, thể hồ quán đỉnh, chúc mừng người chơi phòng ngự +1, lực lượng +3, nhanh nhẹn +2, tấn cấp cấp 1 binh sĩ (phổ thông) "

Ngay sau đó, Trần Thiên Vạn tại trong đầu của mình nhìn thấy một cột thuộc tính khung.

Người chơi: Trần Thiên Vạn

Chức vị: Thôn trưởng

(chưa lấy tên) cấp 1 thôn trang (lớn nhất có thể dung 50 tên thôn dân)

Thôn trang phồn vinh độ: 20(thăng cấp cấp 2 thôn trang còn cần phồn vinh độ 980)

Dân chúng: 0

Quân sĩ: 1

Trụ sở phồn vinh độ: 0

Trụ sở chiến lược ước định: 22

Cá nhân thuộc tính:

Phòng ngự: 2

Lực lượng: 10

Nhanh nhẹn: 4

Trí lực: 5

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lược ước định: 22

Đẳng cấp đánh giá: Cấp 1 binh sĩ (phổ thông)

(thôn trang đẳng cấp càng cao, cá nhân thuộc tính càng cao, hi vọng người chơi không ngừng cố gắng, đề bạt thôn trang đẳng cấp)

"Ta qua!"

Trần Thiên Vạn hô mà đứng người lên, hoảng sợ người khác nhảy một cái.

"Thế nào, nhi tử?" Trần Bách Vạn bọn người không khỏi diệu mà nhìn chăm chăm vào Trần Thiên Vạn.

"Không! Không có gì!" Trần Thiên Vạn xoa xoa tay, chỉ là trên mặt hưng phấn làm thế nào cũng che giấu không đi.

(Thánh Thành)! Nghĩ không ra cái này kiếp trước để hấn muốn ngừng mà không được trò chơi đúng là theo hấn đi vào cái thế giới này!

Thôn trang —— thành trấn —— thành thị —— Chủ Thành —— Thánh Thành —— Hoàng Thành!

Từng cái quen thuộc đẳng cấp giờ khắc này ở trong đầu hấn từng cái lướt qua, để cả người hấn kích động thậm chí run rẩy.

(Thánh Thành) ở kiếp trước là cực độ vang dội, bởi vì nó tập hợp chiến tranh, nhân vật đóng vai, sách lược chờ một chút vào một thân Vồng Du tác phẩm đồ sộ, có thể chơi tính độ cao tại thời đại kia cũng là cực kỳ hiếm thấy.

Trần Thiên Vạn coi là sau khi trùng sinh lại cũng không nhìn thấy trò chơi này, nghĩ không ra trò chơi này đã đổi một loại phương thức khác chứa đựng tại trong đầu hấn.

Nghĩ đến vừa rồi, một dòng nước nóng tuôn hướng toàn thân, lại nhìn mình thanh thuộc tính, hấn trong lòng hơi động, há mồm nói ra: "Đã thành lập thôn trang, như vậy tự nhiên phải có cái tên, không biết mọi người có cái gì tốt tên không?"

Lão nhân kia tựa hồ đã sớm chuẩn bị, nói ra: "Không bằng gọi Đại Căn thôn đi!"

Trần Thiên Vạn bị sặc một chút.

Đại Căn thôn? Danh tự làm sao nghe được như thế quái đầu?

Trần Bách Vạn lật một cái khinh thường, nói: "Cái gì Đại Căn thôn, quá tục, theo ta thấy liền muốn nhiều tiền thôn! Đa Bảo thôn cũng được!"

Trần Thiên Vạn liếc hắt hắt một cái, nói: "Cái này cũng không tệ, nhưng là ngươi liền không sợ son tặc cường đạo cái gì nổi tiếng mà đến à?"

Trần Bách Vạn cười hắc hắc, không nói gì.

Đặt tên quá kiêu căng xác thực cũng không dễ. Đa Bảo thôn, nghe xong cũng là Đạo Phi ưa thích luận điệu.

"Thiên Vạn, ngươi cảm thấy kêu cái gì thôn tốt?" Lão già hỏi.

Trần Thiên Vạn trầm tư một chút, chợt nhớ tới kiếp trước một vị văn nhân chỗ lấy (Đào Hoa Nguyên Ký không khỏi trong mắt sáng lên.

Thì thầm: "Cổ có rừng hoa đào, ở vào Sơn Thủy ở giữa. Có ruộng tốt Mỹ ao cây dâu trúc chi thuộc, Thiên Mạch giao thông, Gà chó tương nghe. Bên trong tới lui loại lắm, nam nữ ăn mặc, tất như ngoại nhân; tóc vàng tóc trái đào, cũng vui mừng tự nhạc. Ta hi vọng, chúng ta cũng như cái này trong đào hoa nguyên người, không buồn không lo, quá bình an Khang!"

Nghe được lời nói này, tất cả mọi người bao quát Trần Bách Vạn đều là lòng mang hướng tới.

"Cho nên, thôn chúng ta trang tự Đào Nguyên Thôn đi!"

"Tốt! Đào Nguyên Thôn! Gọi Đào Nguyên Thôn!"

"Chúng ta đều là Đào Nguyên Thôn người!"

Nhìn lấy này khoảng bốn mươi vị người già trẻ em một mặt mừng rỡ kích động, Trần Thiên Vạn trong lòng tràn ngập vô tận động lực.

Kiếp trước bình thường, kiếp này không hối hận. Dù là có một ngày hắt ngược lại ở trên đường, cũng không oán không hối.

"Mục nội nó, nói ta đều động tâm!" Trần Bách Vạn thầm nói.

Trần Thiên Vạn không để ý đến, hắt tâm thần đều thả trong đầu này thuộc tính khung bên trên.

Quả không phải vậy,

Thuộc tính khung bên trên thuộc tính tại thôn trang tên kết thúc về sau liền có mới biến hóa.

Hắn cũng không có gì, cái kia thôn trang phồn vinh độ biến thành 83, dân chúng biến thành 43, quân sĩ biến thành 2

Lấy hắt kinh nghiệm đến xem, phồn vinh độ gia tăng có thể thông qua rất nhiều thủ đoạn, nhưng gia tăng đến dễ dàng nhất cũng là thu lưu lưu dân.

Tỉ như hắt hiện tại có 43 lưu dân, liền có thể gia tăng 43 phồn vinh độ, một cái lưu dân gia tăng phồn vinh độ cũng là 1 điểm.

Mà giống cha của hắt Trần Bách Vạn, bởi vì chiến lực không tệ, có thể miễn cưỡng coi như một tên quân sĩ, có thể gia tăng 20 điểm phồn vinh độ.

Về phần hắt chính mình, bởi vì thực lực đề bạt, cũng có thể tính toán làm một tên quân sĩ, lại tăng thêm 20 điểm phồn vinh độ.

Cho nên hiện tại phồn vinh độ liền có 83 điểm.

Muốn đến nơi này, Trần Thiên Vạn do dự một chút, nhưng nghe đến bên ngoài truyền đến Lưu Phi kêu gào âm thanh, không khỏi cắn răng một cái, có quyết định.

Một cái hoàn chỉnh thôn trang, trừ không còn có 10 vị lưu dân đề cử bên ngoài, còn muốn có danh tự, cùng trụ sở.

Mà lại tại giai đoạn trước thời điểm, trụ sở tầm quan trọng mười phần trọng yếu.

Bởi vì, chỉ cần xác định trụ sở, thôn trang phồn vinh độ liền sẽ lập tức tăng lên trên trăm điểm trở lên. Cái này tăng lên điểm cũng không phải là cố định, muốn nhìn lựa chọn trụ sở hoàn cảnh.

Tỉ như thổ chất phải chăng lợi cho cây nông nghiệp trưởng thành, khí trời như thế nào, nước mưa mao xung thiếu thốn các loại.

Ở tiền thế đội, Trần Thiên Vạn lựa chọn một khối đồng dạng trụ sở, dẫn đến hậu kỳ phát triển khó khăn trùng điệp, sau không thể có không tồn đại đại giới lựa chọn lần nữa trụ sở.

Trú lựa chọn cực trọng yếu. Có vết xe đổ về sau, hắt càng không muốn qua loa lựa chọn, nhưng là bây giờ bị Lưu Phi vây ở chỗ này, nếu như không tuyển chọn lời nói, như vậy căn bản cũng không có máy bay sẽ rời đi.

Chớ nhìn hắt bây giờ thực lực đại trưởng, Trụ Cột Thuộc Tính trên cơ bản cũng không nhỏ gia tăng, nhưng là cũng liền cùng đồng dạng Lưu Phi tương đương, nếu như Lưu Phi càng nhiều, liền không phải là đối thủ, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE hướng chỉ bên ngoài còn có cái thực lực không kém Lưu Phi thù lĩnh.

Cho nên, cái này trụ sở nhất định phải tuyển.

Chỉ có tuyển trụ sở, hẳn có thể thông qua gia tăng trụ sở phồn vinh độ đến đề thăng thực lực mình.

Bất quá trước lúc này muốn khám tra một chút trong sơn cốc tình huống.

Dù sao nhất cấp thôn trang trụ sở phạm vi hữu hạn, chỉ có 50 m phương viên. Sơn cốc nhỏ này tuy nhiên không lớn, nhưng xem chừng cũng có gần trăm mét dài rộng, nếu là hẳn tùy ý lựa chọn trụ sở, không cần thận đem mồ khối đá lớn, hoặc là hổ to bao quát tiến vào chiếm giữ mà phạm vi lời nói, như vậy đến lúc đó du hí hệ thống cho trụ sở đánh giá liền sẽ giảm xuống, phồn vinh độ gia tăng điểm số cũng sẽ biến thiếu.

Đến lúc đó liền được không bù mất!

Hắn quét bốn phía một cái, gấp cách đó không xa có một khối cao cỡ nửa người tảng đá lớn, vội vàng hướng lão cha nháy mắt, sau đó lặng lẽ đứng dậy đi đến tảng đá lớn hậu phương.

"Đến giúp đỡ!"

Trần Thiên Vạn chào hỏi mấy cái người phụ nữ, sau đó cùng một chỗ thôi động Đại Thạch.

Bên ngoài Luru Phi tuy nhiên nghe được động tĩnh, nhưng là cũng không để bụng, thẳng đến Đại Thạch ngăn ở lối vào, lúc này mới cảnh tỉnh lại, chỉ là hiện tại ngăn cản đã muộn.

Không có Đại Thạch thời điểm, chỉ cần bên trong Trần Bách Vạn hoặc là Trần Thiên Vạn ở trong bất kỳ một cái nào thư giãn, cũng có thể đứng trước Luru Phi xông đi vào ác liệt cục diện.

Nhưng có Đại Thạch về sau, chỉ cần bên trong hai cái có được chiến lực người thay phiên trông coi, liền có thể bảo đảm vạn vô nhất thất, đến lúc đó, một người khác liền có thể trống tay tới làm hắn sự tình.

Muốn đến nơi này, Luru Phi nhóm từng cái sắc mặt khó coi. Riêng là này Luru Phi thủ lĩnh, oa oa kêu to, đối lấy thủ hạ không chỗ ở nộ hồng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Minh tu Sạn Đạo Âm độ Trần Thương

Luru Phi nhóm thế nào, Trần Thiên Vạn có thể không xen vào. Căn dặn lão cha bảo vệ tốt cửa vào về sau, liền một thân một mình hướng trong sơn cốc đi đến.

Mặc dù hẳn tâm tính lạc quan, giờ phút này nhìn thấy cái này tràn đầy núi đá, cô đại sơn cốc cũng là bó tay toàn tập.

Không có đất đai, tự nhiên là loại không được hoa màu, mà lại trong sơn cốc cô đại phần lớn thấp bé, muốn nói ưa thích đợi ở loại địa phương này cũng chính là một số loài rắn.

Rắn tuy nhiên cũng không thể nói vô dụng, nhưng tính nguy hiểm lớn, bắt cũng cực kỳ khó khăn.

Cho nên nói, phương này thổ địa dùng để làm làm thôn trang trụ sở lời nói, hệ thống đánh giá tuyệt đối cao không được đi nơi nào.

Bất quá chuyện cho tới bây giờ, cũng không có cách nào.

Muốn thoát khỏi khốn cảnh, chỉ có thể lựa chọn trụ sở.

"Trụ sở liền lựa chọn nơi này đi!"

Suy nghĩ vừa mới chuyển, trên thân chính là tuôn ra một dòng nước nóng.

Trần Thiên Vạn trong lòng cả kinh, tâm thần chuyển qua trong đầu, phát hiện thanh thuộc tính nơi đó thôn trang phồn vinh độ vậy mà thoáng cái gia tăng 1000 điểm.

Trụ sở đăng cấp từ thấp đến cao theo thứ tự là cấp 1, cấp 2 cấp 9.

Cấp 4 phía dưới gia tăng phồn vinh độ tại 10 0800 ở giữa, mà cấp 4 cấp 8 tại 800 1600 ở giữa, cấp 89 tại theo thứ tự là gia tăng 1600 2000 điểm.

Trần Thiên Vạn xem chừng, cái này trụ sở tối đa cũng cũng là 2, cấp 3 đánh giá, nghĩ không ra đúng là cấp 4 khoảng chừng đánh giá.

Chẳng lẽ bên trong có cái gì hần không có hiểu biết tới chỗ?

Kiếp trước Kiến Thôn lựa chọn trụ sở thời điểm thường xuyên sẽ phát sinh cùng loại sự tình, dù sao người chơi tiền kỳ căn bản không có chuyên nghiệp kỹ năng, nói thí dụ như Địa Chất dò xét, đào quặng, xây nhà các loại, đối với mỗi mảnh đất cũng chỉ có thể bằng cảm giác để phán đoán, xem nhẹ một ít gì đó cũng là bình thường.

Đương nhiên, lựa chọn trụ sở về sau, hệ thống sẽ tự động đem xem nhẹ qua đồ, vật tính toán đi vào, đây cũng là cho người chơi xách một cái tình, nói rõ trụ sở bên trong có khác kỳ quặc.

Bất quá bây giờ Trần Thiên Vạn cũng không có thời gian qua tìm này ẩn tàng đồ, vật.

Thôn trang phồn vinh độ đề bạt 1000 điểm trực tiếp đề thôn trang tăng lên tới cấp 2, mà mỗi lần thăng một cấp, trong cơ thể hần sẽ xuất hiện một dòng nước nóng. Cái này nhiệt lưu có thể làm cho hần chiến đấu thuộc tính đạt được đề bạt.

Hần tâm thần tại thanh thuộc tính giao diện bên trên quét qua, quả nhiên phát hiện dưới có thứ nhất tin tức.

"Thôn trang đăng cấp đề bạt, thể hồ quán đỉnh, chúc mừng người chơi phòng ngự +1, lực lượng +3, nhanh nhẹn +2, trước mắt đăng cấp cấp 1 binh sĩ (tinh anh)."

Vẫn là cấp 1 binh sĩ, chỉ là hậu tố từ phổ thông biến thành tinh anh.

Thuộc tính gia tăng về sau, Trần Thiên Vạn cảm giác trên thân lực lượng rất nhiều, hành động ở giữa cũng biến thành càng phát ra nhảy bén.

Bên cạnh có khóa đá tròn, xem chừng có chừng trăm cân, nhưng hần một cái tay liền có thể đẩy, hai cánh tay giờ lên, dễ dàng, không có chút nào tổn sức.

Giờ phút này hần có thể nói chính thức có được một tên chiến sĩ thực lực.

"Cái thể giới này chiến sĩ Tội Hạ Đăng đều lực cánh tay hơn trăm, bây giờ ta hai tay sợ là có hai ba trăm cân, chắc hần tại quân doanh phổ thông binh sĩ bên trong cũng coi là bên trong thượng tầng đi!"

Trần Thiên Vạn không cùng chiến sĩ giao thủ qua, tự nhiên cũng không rõ ràng cái này tinh anh cấp 1 binh sĩ là trên cái thể giới này này cấp bậc chiến sĩ.

Cái thể giới này lấy lực cánh tay đem Tu Luyện Đăng Cấp chia làm vừa tới Cửu Giai.

Bình thường thanh tráng niên không có đi qua hệ thống đoán luyện, có thể giờ lên chừng trăm cân nặng cũng đã là cực hạn, mà tại trong quân doanh có một ít đặc thù tu luyện phương pháp có thể làm cho bọn họ thể năng được tăng lên rất cao, cho nên lực cánh tay cũng phải lấy tăng trưởng.

Đương nhiên, cái này tăng trưởng cũng là nhìn thể cốt thiên phú như thế nào.

Có ít người thể cốt yếu ớt, cho dù là tiến quân doanh, có tu luyện chi pháp, cũng khó có thể đạt được quá lớn đề bạt.

Mà có chút thiên phú dị bẩm người, lại hoàn toàn khác biệt. Bọn họ Tiên Thiên cốt cách kỳ giai, tu luyện, làm ít công to, đề bạt thời điểm cũng rất ít gặp được bình cảnh.

Loại người này tại trong quân doanh địa vị đều không thấp, chỉ ít cũng là Phó Ủy trở lên cấp bậc.

Mà phổ thông binh sĩ trên cơ bản đều là nhất giai, số ít Nhị Giai, tam giai lời nói chỉ ít có thể lên làm một cái Ngũ Trưởng.

Giống cha của hần Trần Bách Vạn, cũng là tu luyện qua người. Bất quá Trần Bách Vạn thể cốt hiển nhiên là luyện võ tài liệu, cho nên luyện đến luyện qua cũng thăng không đến nhất giai, lúc bình thường không ít vì chuyện này than thở.

"Bên ngoài cái kia Lưu Phi thủ lĩnh đoán chừng là binh sĩ xuất thân, tuy nói ta hiện tại có thể ứng phó hần, nhưng bên cạnh hần có hần mười cái Lưu Phi giúp đỡ, với ta mà nói cũng là phiền!"

Trần Thiên Vạn nhún mày.

Hần phải nghĩ biện pháp đem Lưu Phi thủ lĩnh cùng này mười cái Lưu Phi tách đi ra, không phải vậy lời nói bọn họ bên này vẫn như cũ không phải là đối thủ.

Nếu là này hơn bốn mươi người già trẻ em đều là nam nhân liền tốt!

Suy nghĩ vừa rơi xuống, hần bỗng nhiên nhận tình sáng lên: Có!

Trần Thiên Vạn lần thứ nhất lấy thôn trưởng thân phận triệu tập tất cả mọi người, sau đó tại một cái vóc người so sánh gầy tiểu phụ nhân bên tai nói vài lời, không bao lâu cái sau khuôn mặt liền bắt đầu hot, đi theo hần hướng một tảng đá lớn sau đi đến.

"Tiểu tử này muốn làm gì? Là muốn cái kia a?" Trần Bách Vạn quay đầu nhìn thấy nhi tử cùng phụ nhân kia lên đến Đại Thạch đằng sau, trong lòng không biết có bao nhiêu khó chịu.

Mao đầu tiểu hài tử, lông còn chưa mọc đủ đâu? Liền muốn làm chuyện này! Cũng không biết những người kia nghĩ như thế nào.

Trần Bách Vạn không thể phân thân rời đi, tự nhiên cũng không nghe thấy nhi tử cùng đám người kia nói cái gì, bất quá từ những người kia sắc mặt bên trên nhìn hiển nhiên là chuyện gì tốt a.

"Chẳng lẽ lại là tiểu tử kia đưa ra muốn cùng nữ cái kia cái kia, hần trong lòng người không muốn, nhưng lại không tốt con trai của lướt nhẹ qua ý, cho nên sắc mặt mới khó coi như vậy? Nhất định là như vậy!"

Trần Bách Vạn thầm nghĩ, tuy nhiên chính hần cũng không đồng ý, nhưng ít nhiều vẫn là có chút đắc ý.

Này dù sao là con của hần! Con của hần tai họa khác nữ nhân, làm vì phụ thân thể nhưng là vui lòng vô cùng.

Đang đắc ý ở giữa, bỗng nhiên Đại Thạch hậu phương đi ra một nữ, chỉ là cô gái này đi lại ở giữa có chút quái dị, hoàn toàn không có một tia nữ nhân phạm, nhìn qua tựa như là nam.

Tốt a, thực vẫn thật là là nam!

Cái này "Nữ nhân" tự nhiên là Trần Thiên Vạn. Hần không nhìn lại bốn phía quái dị ánh mắt, đi tới đi lui, mới nắm chặt một tia nữ nhân hành tẩu tư thái.

Hần khục một tiếng, đi đến trong đám người, lại là nói không ít lời nói, sau đó lúc này mới lượn lờ đi đến Trần Bách Vạn bên người.

"Móa, tiểu tử ngươi muốn làm gì? Không phải là bệnh đi, làm sao mặc bên trên nữ nhân y phục!" Trần Bách Vạn thấp giọng hô nói, vội vàng con trai của sờ sờ cái trán.

"Bị bắt đắc dĩ a!"

Trần Thiên Vạn cười khổ nói, sau đó nhỏ giọng nói ra bản thân kế hoạch.

Làm nghe xong hần kế hoạch về sau, Trần Bách Vạn đầu tiên liền không đồng ý, nhưng bị Trần Thiên Vạn khuyên mấy lần không thể không tiếp nhận xuống tới.

"Đã lời như vậy, bức tường kia ở cửa vào Đại Thạch liền phải dời!" Trần Bách Vạn nói ra.

"Không có việc gì, nghỉ ngơi trước một buổi tối lại nói!"

Nhìn lấy nhi tử tìm thoải mái mà phương nằm xuống, một bộ không có ý định luân phiên bộ dáng, Trần Bách Vạn nói thầm một chút, cũng không chút để vào trong lòng.

"Há, đúng, ngươi kế hoạch này kêu cái gì?"

Trần Thiên Vạn hơi hơi nheo mắt lại, thần nhiên nói: "Minh tu sạn đạo, ám độ trần thương!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Phân hóa

"Thật là cao thâm bộ dáng!" Trần Bách Vạn thầm nói.

Ngày thứ hai, Trần Thiên Vạn mở mắt ra thời điểm liền thấy từng đôi mắt tại nhìn hần chăm chăm.

"Hết thầy cẩn thận!"

Lão già đi lên phía trước, vỗ vỗ bả vai hắn.

Trần Thiên Vạn gật gật đầu.

"Ta đẩy ra mở Đại Thạch!" Trần Bách Vạn nói ra.

Hắn khí lực so trước đó Trần Thiên Vạn cùng mấy cái người phụ nữ khí lực cộng lại còn phải lớn chút, tự nhiên một người liền có thể đẩy.

Một cái Lư Phi phát hiện bên trong có động tĩnh, không dám trì hoãn, lập tức hồi báo cho thủ lĩnh.

Không bao lâu, sở hữu Lư Phi liền tụ tập đến cửa vào bên ngoài, chỉ là giờ phút này Đại Thạch đã dịch chuyển khỏi, bên trong tình huống như thế nào y nguyên không rõ ràng.

Này Lư Phi thủ lĩnh suy tư một hồi lâu, cũng không hiểu rõ bên trong vì sao phải đem Đại Thạch dịch chuyển khỏi, bất quá đối với bọn họ tới nói, thiếu Đại Thạch trở ngại, khẳng định là một chuyện tốt.

"Lão đại, nếu không chúng ta xông một lần?" Một cái Lư Phi đề nghị.

Lư Phi thủ lĩnh gật gật đầu.

Này đề nghị Lư Phi vội vàng gọi đồng bạn, hướng bên trong phóng đi.

Canh giữ ở lối vào Trần Bách Vạn chính muốn xuất thủ, lại bị Trần Thiên Vạn ngăn lại. Cái sau đối với hắn làm Cầm Nã Thủ thế, Trần Bách Vạn cũng là người biết chuyện, lập tức liền con trai của lĩnh ngộ ý tứ.

Hai tên Lư Phi cẩn thận từng li từng tí hướng cửa vào đi, đến lối vào về sau, hoành đao tại ngực, tùy thời chuẩn bị chống cự đối phương công kích.

Chỉ là để bọn hắn cảm thấy kỳ quái là, hắn một chân đều duỗi cửa vào bên trong, trong tưởng tượng đại đao cũng chưa từng xuất hiện.

Chẳng lẽ người bên trong lên cái gì nội chiến?

Khẳng định là như thế này! Không phải vậy vì cái gì khối kia Đại Thạch cũng sẽ bị dịch chuyển khỏi!

Hai tên Lư Phi nhìn nhau, lẫn nhau trên mặt đều có thể nhìn thấy vẻ kích động.

Bọn họ không do dự nữa, phi thân xông đi vào, vì phòng ngừa tình huống ngoài ý muốn phát sinh, cái thứ nhất tại đi vào thời điểm còn lẫn lộn.

Vậy mà chờ hắn đứng dậy thời điểm một cây đao đã cực nhanh hoành tại bọn họ trên cổ.

Cái thứ nhất Lư Phi bị khống chế lại.

Mà cái thứ hai Lư Phi liền không có vận tốt như vậy, vừa mới nhảy vào đến liền phát giác được một mảnh kinh phong đánh tới, cũng là bị Trần Thiên Vạn cầm thạch đầu hung hăng đập vào trên đầu.

Bây giờ Trần Thiên Vạn lực lượng to lớn, tuyệt đối không được tại nhất giai chiến sĩ phía dưới, lần này toàn lực xuất thủ, cái này Lư Phi đâu còn có mệnh tại?

Này bị cáo ở Lư Phi nhìn thấy đồng bạn thảm trạng, nguyên bản còn tại hơi hơi chuyển động tròn mắt lập tức an tĩnh lại.

Trần Thiên Vạn đi đến trước người, âm thanh lạnh lùng nói: "Ta bảo ngươi làm thế nào ngươi liền làm như thế đó? Không phải vậy ——" nói, hắn nhìn xem chết đi Lư Phi, bên trong ngụ ý không cần nói cũng biết.

Này Lư Phi vội vàng gật đầu.

"Này tốt! Ngươi lên tiếng đem bên ngoài Lư Phi đưa vào đến! Về phần nói thế nào ——" Trần Thiên Vạn trầm tư một chút, vậy mà nhặt lên Lư Phi đại đao.

Bên ngoài Lư Phi nhóm nhìn chăm chú cửa vào.

Bọn họ nhìn thấy hai người đồng bạn một trước một sau mà vọt cửa vào bên trong, nhưng sau một khắc lại quý dị lâm vào trong an tĩnh.

Lư Phi thủ lĩnh ánh mắt âm trầm, như muốn vịn nước chảy tới.

Vậy mà, đúng lúc này, trong cốc truyền đến binh khí tiếng va chạm.

"Quá tốt! Lão cầu bọn họ cùng trong cốc người giao thủ! Thủ lĩnh, chúng ta lập tức đi vào trợ giúp!" Một tên Luru Phi hưng phấn mà nói ra.

"Chờ một chút!" Luru Phi thủ lĩnh tuy nhiên cũng là hưng phấn, nhưng còn có không ít nghi hoặc.

Nhưng chớp mắt thời gian, trong cốc liền truyền đến đồng bạn lo lắng tiếng gọi âm ỉ: "Lão đại! Mau tới giúp chúng ta một tay! Nơi này có hai cái thực lực không kém gia hỏa!"

"chúng ta sắp không chống đỡ nổi nữa!"

Câu nói này vừa ra, hần Luru Phi nhất thời rục rịch, nhưng mà luru phi thủ lĩnh lại là cười lạnh một tiếng, hướng về bên cạnh một tên Luru Phi nói: "Người đi xem một chút! Bất quá không muốn đi vào, tại cửa vào về ngoài nhìn là được, nếu là tình huống là thật liền lập tức báo cáo!"

Tên kia Luru Phi vội vàng hướng vào trong miện chạy tới.

Nhìn thấy chỉ có một tên Luru Phi tới,

Trần Thiên Vạn thất vọng.

Này Luru Phi thủ lĩnh là binh sĩ xuất thân, quả nhiên là dễ gạt như vậy.

Như thế lời nói, chỉ có thể tiếp tục trước đó kế hoạch.

Hần hướng Trần Bách Vạn nháy mắt. Cái sau cười hắc hắc, đại đao đập vào Luru Phi đầu, đem đánh cho bất tỉnh.

"Trung tâm!" Hần thấp giọng hô nói.

Đứng bên cạnh mấy cái người phụ nữ vội vàng chạy tới.

"Các người phải cẩn thận, hết thấy lấy tánh mạng làm trọng!" Trần Thiên Vạn căn dặn một tiếng.

"Yên tâm đi thôn trưởng!"

"Chúng ta có thể xuất lực chứng minh chúng ta còn có chút dùng!"

Bốn tên phụ nữ một người nói một câu, sau đó tên kia gọi là Trương thẩm phụ nữ mang theo một cái khác phụ nữ hướng cửa vào đi ra ngoài, cùng tên kia muốn quan sát tình huống Luru Phi đứng độ.

Bỗng nhiên có người xuất hiện, này Luru Phi còn tưởng rằng là tập kích giả, vội vàng sau này lăn một vòng, nhưng nhìn thấy chỉ là hai cái thần sắc hoảng sợ nữ nhân, nhất thời vui mừng trong bụng, bắt lấy Trương thẩm cùng một tên khác phụ nữ tay liền hướng bên ngoài rủa!

"Đi!"

Ba người tới Luru Phi thủ lĩnh phía trước.

"Lão đại! Người nhìn ——?" Này Luru Phi chỉ Trương thẩm hai tên phụ nữ cười dâm nói.

Luru Phi thủ lĩnh nguyền hần một cái, "Cho ta cút sang một bên!" Giải thích, mắt lộ ra hung quang mà nhìn xem Trương thẩm, quát hỏi: "Bên trong tình huống thế nào, cho ta từng cái nói rõ ràng, không phải vậy ta để cho các người sống không bằng chết!"

"Đại gia tha mạng! Bên trong không có cái gì, không có nước, thật nhiều người đều đối bất tỉnh, mà lại này Trần gia phụ tử ý có chút khí lực, thay phiên khi nhục chúng ta, chúng ta không chịu nổi, cho nên trốn tới!" Trương thẩm cùng phụ nữ kia một bên nói một bên khóc.

Bốn phía Luru Phi nhất thời cười lên ha ha.

"Này Trần gia phụ tử ngược lại là có Luru Phi tư chất!" Luru Phi thủ lĩnh cũng cười.

"Này ta hai người thủ hạ đâu?"

"Chúng ta trốn tới thời điểm có một cái đã bị độc thủ, một cái khác còn đang khổ cực chèo chống, bất quá ——"

Bất quá như thế nào? Hần Luru Phi cũng đoán được. Khó trách hiện ở bên trong không có binh khí tiếng va chạm, chắc là đau khổ chèo chống này đồng bạn cũng bị độc thủ.

Vừa nghĩ đến đây, sở hữu Luru Phi đều là giận không thể nghi.

"Lão đại, chúng ta giết đi vào!"

Luru Phi thủ lĩnh còn có chút do dự, lúc này, này lồi vào lại là chạy ra mấy tên phụ nữ, mà một tên sau cùng phụ nữ đang chạy cửa ra vào chỗ thời điểm

còn bị một người nam tử tay nắm lấy tóc, hung hăng nắm chặt trở về.

Nam tử tay tự nhiên là này Trần gia phụ tử bên trong một người.

Lưu Phi nhóm không đoán liền biết.

Mà nhìn thấy phụ nữ chạy đến, mấy cái Lưu Phi vội vàng xông đi lên, đem này mấy tên phụ nữ bắt được bên này.

"Lại là mấy cái đàn bà!" Lưu Phi nhóm từng cái hung phần không thôi.

Chỉ có cẩn thận Lưu Phi thủ lĩnh đem cái này mấy tên phụ nữ kêu lên trước mặt, từng cái hỏi thăm, mà đạt được lời nói cùng Trương thăm lời nói có chút khác biệt. UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE

Cái này khác biệt cũng là: Bên trong Trần Tĩnh cha con bởi vì nội chiến, thẹn quá hoá giận, bắt đầu sát hại không phục quân giáo phụ nữ!

Vừa nghe thấy lời ấy, Lưu Phi nhóm nhất thời vỡ tổ.

Mỗi người phụ nữ đều là tài phú, vậy mà liền sát hại!

"Lão đại! Lại không động thủ, liền trễ!" Lưu Phi nhóm kêu lên.

"Đúng vậy a! Lão đại!"

Lưu Phi thủ lĩnh ánh mắt tránh gấp, sau cùng thông suốt đứng dậy, "Lão Lục, Lão Thất, Lão Bát, mười một tại cái này nhìn người, hán huynh đệ cùng ta đi vào, trừ nữ, hán đều cho ta làm thịt!"

Lưu Phi nhóm khí thế hung hung mà đi, song khi bọn họ tiến vào sơn cốc lúc, từ nhìn thấy hai cổ đồng bạn thi thể, rốt cuộc không thấy được người khác.

"Bọn họ nhất định là giấu đi, tìm kiếm cho ta!"

Lưu Phi thủ lĩnh ra lệnh.

Chỉ là, mệnh lệnh vừa dưới, đột nhiên bên ngoài truyền đến một trận tiếng kêu thảm thiết.

Lưu Phi thủ lĩnh thăm kêu hồngбет, vội vàng dẫn người xông ra khỏi sơn cốc, đứng ở trước mặt lại là một trương mạng theo non nót về mặt vui cười cùng mấy tên phụ nữ. Mà hán lưu lại bốn tên huynh đệ lại ngã trong vũng máu.

Ngay tại lúc đó, trong sơn cốc tiếng bước chân trận trận, ước chừng mười một mười hai tên phụ nữ tại một tên mập chỉ huy dưới đi ra, cùng thiếu niên tụ họp. Nhìn lấy trên người thiếu niên mặc đồ con gái, Lưu Phi thủ lĩnh chỗ nào vẫn không rõ? Trong lúc nhất thời lửa giận công tâm!

"Tiếp xuống cũng là trận trận đánh ác liệt!" Trần Thiên Vạn nhìn lấy đối diện bảy tên Lưu Phi, mặc dù bọn hán bên này nhiều người, nhưng là hán một điểm nhẹ nhõm không xuống.

Dù sao, sau lưng đều là phụ nữ a!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Huyết chiến

Lưu Phi nhóm khí thế hung hăng đánh tới.

Huynh đệ bị giết, đây đã là không chết không thôi đại thù, liền liền này Lưu Phi thủ lĩnh cũng đỏ mắt.

Chúng phụ nhân bị Lưu Phi khí thế một nhiếp, nhao nhao lui ra phía sau.

Lúc này, Trần Thiên Vạn cầm đao nhanh chân đón lấy Lưu Phi, trong miệng thì là quát to: "Nếu muốn mạng sống, liền cho ta liềm mạng!"

Câu nói này điểm tỉnh những phụ nhân đó, nghĩ đến nếu là Trần Thị cha con bị giết, các nàng biến thành Luru Phi trong tay chiến lợi phẩm, nhất thời cắn răng một cái đi theo xông đi lên.

Những này phụ người đến từ bốn phương tám hướng, có thể sống đến bây giờ cũng không phải loại kia yếu đuối hạng người, ném hòa bình niên đại lời nói, các nàng mỗi một cái đều là Hãn Phụ.

Giờ phút này liều mạng, khí thế bên trên không chút nào thua ở Luru Phi nhóm.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì bên này có người ngăn trở Luru Phi thủ lĩnh duyên cớ, nếu không, một cái Luru Phi thủ lĩnh liền có thể tại cái này tám mươi tên phụ nhân bên trong ngang dọc.

Cả hai giao phong.

Chúng phụ nhân bên này trong nháy mắt liền có bốn năm cái phụ nhân bị Luru Phi binh khí gây thương tích, cũng may chúng phụ nhân ngược lại cũng biết mình nhiệm vụ ở chỗ liên lụy, không được tại giết địch, cho nên tuy nhiên mạo hiểm, nhưng nhất thời nửa khắc cũng không có nguy hiểm đến tính mạng.

Trần Thiên Vạn quét mắt một vòng, trong lòng khẽ buông lỏng.

Hắn nhìn lấy Luru Phi thủ lĩnh, chỉ cần có thể đem đánh bại hoặc là đánh giết, như vậy hắn Luru Phi tự nhiên không quan trọng gì.

"Tiểu hài tử! Muốn chết!"

Nhìn thấy chào đón lại là một thiếu niên, Luru Phi thủ lĩnh trong lòng giận dữ, đại đao giờ lên, thế phải đem nhất đao trăm dưới.

Vậy mà hắn một đao kia rất nhanh mà liền bị Trần Thiên Vạn dùng đại đao đón đỡ ở.

Hai người vừa chạm liền tách ra, nhưng này Luru Phi thủ lĩnh trong mắt chấn kinh làm thế nào đều không che giấu được.

Thiếu niên này lực lượng vậy mà có thể cùng hắn người binh sĩ này xuất thân Luru Phi sánh ngang, không được, phải nói càng cao hơn một bậc.

Vừa rồi này một chút, hắn thiếu chút nữa cảm không được chính mình đại đao.

Dạng này người nếu có thể tiến vào quân doanh, chỉ sợ mười mấy năm sau lại là một cái sĩ quan cấp úy.

Luru Phi thủ lĩnh trong lòng thất kinh, sát ý càng tăng lên.

"Đáng tiếc ngươi gặp gỡ ta, hôm nay ta Lý Báo tử nhất định phải đưa ngươi chém!" Luru Phi thủ lĩnh tiếng quát nói.

Trần Thiên Vạn lạnh giọng đáp lại: "Cứ tới là được!"

"Nói khoác mà không biết ngượng!" Luru Phi thủ lĩnh nổi giận gầm lên một tiếng, phi thân mà lên.

Trong chớp mắt, hai người liền giao thủ mười mấy hiệp.

Trần Thiên Vạn lực lượng so Luru Phi thủ lĩnh mạnh lên không ít, này Luru Phi thủ lĩnh giờ phút này trong tay run lên, nhưng trên mặt lại là mười phần trấn tĩnh.

Mắt thấy Trần Thiên Vạn nghiêng người né tránh hắn nhất đao, cả người hắn bỗng nhiên lán người mà lên, lấy một loại cực kỳ quỷ dị phương thức gần sát Trần Thiên Vạn, đại đao trong tay ném xuống đất, hai tay nắm ngón tay hơi cong, chăm chú mà quán tại Trần Thiên Vạn trên hai tay.

Trần Thiên Vạn sắc mặt đại biến.

Hai tay phát lực, muốn đem Luru Phi thủ lĩnh chấn khai. Đáng tiếc liên tiếp thử mấy lần đều không có đạt hiệu quả.

Luru Phi thủ lĩnh tựa hồ biết Trần Thiên Vạn dự định, cười như điên nói: "Vô dụng! Đây chính là trong quân doanh cận thân chiêu thức, một khi bị kèm ở hai tay, muốn tránh thoát, trừ phi lực lượng ngươi lớn hơn ta gấp đôi trở lên, không phải vậy, hết thấy đều là phí công!"

Trần Thiên Vạn sắc mặt trong nháy mắt trở nên khó coi.

Hắn đá bay mấy cước, nhưng Luru Phi thủ lĩnh chỗ đứng khiến cho chân hắn căn bản không lấy sức nổi, coi như đá trúng cũng không có chút nào lực sát thương, mà Luru Phi thủ lĩnh chân lại có thể dùng sức đá vào hắn chỉ dưới bên trên.

"Ha ha ha! Nhìn ngươi không chết!" Nhìn lấy Trần Thiên Vạn sắc mặt, Luru Phi thủ lĩnh một trận cuồng tiếu.

Nhóm đàn bà con gái cũng là lo lắng nhìn lấy bên này, nhưng các nàng nguyên bản đối đầu Luru Phi liền ở vào hạ phong, làm sao có thể giúp được một tay.

Đến là Trần Bách Vạn nơi đó chiếm chút thượng phong, bất quá song mới biết giờ phút này đều đến khản yếu quan đầu, cho nên cùng giao thủ này Lư Phi cũng là liều mạng ngăn cản.

Mắt thấy cục diện đang hướng bất lợi phương hướng phát triển.

Bị gắt gao bóp chặt Trần Thiên Vạn bỗng nhiên cắn lên răng, dùng đầu hung hăng đập vào Lư Phi thủ lĩnh trên đầu.

Àm!

Lư Phi thủ lĩnh tiếng cuồng tiếu lập tức im bật mà dừng.

Hắn nhìn lấy Trần Thiên Vạn, cái sau hai mắt điên cuồng, cái trán một mảnh đỏ bừng, mơ hồ có một vết máu lưu lại.

"Hắn làm sao dám làm như thế? Làm sao dám làm như thế!"

Lấy đầu đụng đầu, tuyệt đối là tổn hại địch một ngàn, tự tổn tám trăm. Hắn không nghĩ tới Trần Thiên Vạn tiểu hài tử này vậy mà dám làm như thế! Cái này thực sự quá vượt quá hắn dự liệu.

Bất quá Lư Phi thủ lĩnh tuy nhiên chấn kinh, lại tuyệt không lo lắng.

Bởi vì người trưởng thành cốt cách so ra mà nói muốn so tiểu hài tử cốt cách cứng cỏi một số, lấy hắn xem ra, kết cục nhất định là Trần Thiên Vạn dẫn đầu ngắt.

Đến lúc đó, hắn trông đi tay đến, người khác là một bữa ăn sáng.

Vậy mà, làm một phút trôi qua về sau, trong đầu hắn đã hoàn toàn không có ý tưởng này.

Àm!

Àm!

Àm!

Từng tiếng thanh thúy tiếng va chạm không ngừng vang lên.

Lư Phi thủ lĩnh trên đầu đều là máu.

Trần Thiên Vạn trên đầu cũng là máu.

Nhưng cái sau trong mắt điên cuồng không chỉ có không có chút nào yếu ớt, thậm chí còn đang không ngừng tăng lên.

"Điên! Điên! Tiểu tử này điên!"

Không biết là kịch liệt đau nhức vẫn là hoảng sợ để Lư Phi thủ lĩnh cũng nhịn không được nữa, lập tức buông ra bóp chặt Trần Thiên Vạn tay. Hắn lão đạo Địa Thối về sau, muốn rời khỏi nơi này.

Vậy mà sau một khắc, một cây đại đao mang theo ô ô phong thanh đánh tới, một thanh cắm ở hắn trên lưng.

Lư Phi thủ lĩnh thân thể chấn động, khó khăn quay đầu, đã thấy cái kia máu me đầy mặt thiếu niên giống như mất đi lực lượng, mềm mại mà ngã trên mặt đất.

Trước khi chết, hắn tựa hồ nhìn thấy trên mặt thiếu niên lộ ra vẻ tươi cười!

"Chết!"

"Lão đại chết!"

Lư Phi thủ lĩnh vừa chết, hắn Lư Phi nhất thời hoảng, từng cái liều lĩnh trốn đi.

Hắn Lư Phi cũng là thôi, tên kia cùng Trần Bách Vạn giao thủ Lư Phi nhìn thấy đồng bạn tiếp liền rời đi, trong lòng bối rối, bị Trần Bách Vạn nhất đao trăm ở trước ngực, hai mắt lật một cái, ngã xuống đất không dậy nổi.

Trận chiến này đến đây rốt cục hạ màn kết thúc.

Nhóm đàn bà con gái đem Trần Thiên Vạn mang trở về sơn cốc Nội Đường thương tổn.

Mà Trần Bách Vạn cũng mang mấy cái người phụ nữ ra ngoài tìm nước cùng ăn.

Hai ngày sau, Trần Thiên Vạn chậm rãi tỉnh lại, chạm mặt tới là mười mấy song trong vui mừng xen lẫn kính sợ ánh mắt.

"Ngài tỉnh! Thôn trưởng!" Vốn là ngồi lão nhân vội vàng đứng người lên nói ra.

Vô luận là hấn vẫn là Trần Thiên Vạn đều không có phát giác được lão nhân xưng hô có biến hóa.

"Ủm, Hồ gia gia, ta hôn mê bao lâu!" Trần Thiên Vạn vừa làm ra đứng dậy tư thái, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE bên cạnh liền có hai người phụ nữ đi tới, đem hấn cẩn thận mà diu dặt đứng lên.

"Hôn mê chính một chút hai ngày!"

"Hai ngày! Còn tốt còn tốt!" Trần Thiên Vạn nhẹ phun một ngụm khí.

Lời này để bốn phía người nghe được không khỏi diệu.

Trần Thiên Vạn cũng không làm giải thích, gặp phần lớn người đều tại, duy chỉ có thiếu cha của hấn Trần Bách Vạn cùng Trương thẩm mấy cái phụ nữ, liền hỏi: "Cha ta cùng Trương thẩm bọn họ đâu?"

Nói bừa họ lão nhân nói: "Bọn họ ra ngoài tìm thức ăn nước uống! Bất quá bây giờ đã qua buổi trưa, hấn là trở về mới đúng vậy a, làm sao bây giờ còn chưa nhìn thấy người?"

"Chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?" Trần Thiên Vạn trầm giọng nói.

Lời nói ứng vừa dứt, bỗng nhiên truyền đến một loạt tiếng bước chân.

Không bao lâu, lão cha Trần Bách Vạn xuất hiện, chỉ là trên mặt lại là một mảnh vẻ xấu hổ.

Trần Thiên Vạn trong lòng nghi hoặc, bất quá nhìn thấy sau lưng mấy đạo nhân ảnh lúc, trong nháy mắt hiểu được.

Mấy người kia là cùng Trương thẩm mấy cái người phụ nữ cùng một chỗ tới, người cầm đầu chính là búi tóc nam cùng Hắc Thán Đầu.

Khó trách hấn lão cha hội xấu hổ, dù sao trước đó cũng là bị cái kia Hắc Thán Đầu cho truy sát nửa ngày.

Theo Hắc Thán Đầu này thẳng thắn tính cách, thấy cha Trần Bách Vạn, nhất định là không nói hai lời, quay đầu liền đánh, đương nhiên, đằng sau khẳng định là bị búi tóc nam cho quát bảo ngưng lại.

Nghĩ đến đây, Trần Thiên Vạn trên mặt không khỏi nhiều vẻ tươi cười.

Trần Bách Vạn thân thể vì phụ thân, chỗ nào không biết nhi tử suy nghĩ gì, vội vàng trừng liếc một chút, tức giận nói: "Chúng ta tại tìm đồ ăn thời điểm gặp gỡ bọn họ, bọn họ nghe nói người ở chỗ này, liền theo tới!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Nói chuyện với nhau

"Ha ha, cái này Đại Liên Sơn nhiều Lưu Phi, chúng ta tới cũng là hy vọng có thể lẫn nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau!" Búi tóc nam cười nói, không xem qua ánh sáng nhưng thủy chung nhìn về phía Trần Thiên Vạn. Hấn tâm tư cẩn thận, nhìn ra người ở đây đối Trần Thiên Vạn đều mười phần kính sợ, đối với Trần Thiên Vạn nơi này cũng coi trọng rất nhiều.

Cùng búi tóc nam cùng một chỗ người khác cũng nhất nhất tiến lên cùng Trần Thiên Vạn chào hỏi.

Trần Thiên Vạn cười ứng đối.

Cùng là thiên nhai luân lạc nhân.

Trần Thiên Vạn bên này phần lớn là phụ nữ, mà búi tóc nam người bên kia lại cơ hồ đều là nam tử, cái này một tới hai đi liền quen thuộc không ít. Mà Trần Thiên Vạn cũng biết búi tóc nam bọn người tên.

Búi tóc Nam Tĩnh Tào, tên Chung, mà Hắc Thán Đầu, là hắc cháu ngoại, gọi Triệu Đồng!

Chờ đến đám người dần dần tán đi, búi tóc nam Tào Chung nói với Trần Thiên Vạn: "Không biết Trần thôn trưởng nguoi tiếp xuống có tính toán gì?"

"Tào thúc, nguoi cũng đừng gây sát ta, cái gì thôn trưởng, gọi ta Thiên Vạn là được!" Trần Thiên Vạn vội nói.

Tào Chung lắc đầu, nói: "Không có quy củ, không toa thuốc tròn! Ta muốn là bảo nguoi Thiên Vạn, nguoi suy nghĩ một chút nguoi khác hội có ý nghĩ gì? Liền coi như bọn họ không, vậy sau này đến ngoại nhân đâu? Bọn họ hội có ý nghĩ gì! Bọn họ không biết thân phận ta còn tốt, nếu là biết ta chỉ là cái ngoại nhân, đối với ta như vậy ấn tượng liền sẽ trở nên kém, đồng thời, đối nguoi uy vọng cũng sẽ yếu bớt!"

"Nhân vô viễn lự! Cho nên, xưng hô này nhất định phải đáp ứng!"

"Vậy được rồi!" Trần Thiên Vạn cười khỏ nói.

Nơi này dù sao là trò chơi, có nhiều thứ vẫn là cần thiết phải chú ý.

"Về phần dự định sao? Ta muốn đợi ta thương thế tốt lên liền sẽ dẫn bọn hắc tại phụ cận vùng này tìm tốt, hảo hảo kinh doanh! Không màng hắc, liền đồ có thể an tâm sinh hoạt là được!"

Trần Thiên Vạn chợt thấy Tào Chung hướng hắc quăng tới giống như cười mà không phải cười ánh mắt, không khỏi hỏi: "Tào thúc vì sao nhìn ta như vậy?"

Tào Chung mỉm cười, cũng không nói ra, mà chỉ nói: "Bây giờ Đại Nguyên chỉ còn trên danh nghĩa, chiến loạn trải rộng mỗi một tấc đất. Không nói rừng sâu núi thẳm mãnh thú khắp nơi trên đất, liền nói những cái kia bốn phía chạy trốn, làm xằng làm bậy Thổ Phi Cường Đạo cũng đủ để cho các nguoi cái xác không hồn! Mà ở bên ngoài, nếu là không cẩn thận liên lự vào một trận trong chiến tranh, tiểu Tiểu Thôn Trang, trong khoảnh khắc hội phi yên diệt!"

"Thiên hạ bất an, làm sao có thể An gia?"

Trần Thiên Vạn chấn động trong lòng, ánh mắt sáng rực mà nhìn xem Tào Chung.

Lần này ngôn ngữ há là bình thường thôn quê nông phu có thể nói tới ra?

Tào Chung tiếp tục nói: "Ta nhìn nguoi nói chuyện thời điểm, có phần có một loại thành sự tại ngực bộ dáng, vả lại, lấy nguoi bây giờ bất quá mười một mười hai niên kỷ, liền có thể tụ tập dân chúng lập thôn, đủ để nhìn ra một số chỗ bất phạm!"

"Không được phạm nhân, làm thế nào có thể cam nguyện cả đời bình thường?" Nói xong, trong mắt lại lần nữa lộ ra trước lúc trước cái loại này giống như cười mà không phải cười chỉ sắc.

Trần Thiên Vạn tâm tư bị khám phá, mặt mo cũng có chút không nhịn được. Bất quá dù sao cũng là làm người hai đời, cho nên chỉ là ho nhẹ một chút, liền che giấu quá khứ.

"Tào thúc như vậy tán thưởng ta có thể cũng có chút qua!"

"Làm sao? Ta nói không đúng?"

"Đúng hay không tạm thời khác nói. Bất quá ta dự định tìm một chỗ hảo hảo kinh doanh, đây quả thật là là giả?"

Lần này Tào Chung có chút nghĩ không thông, hỏi: "Có thể thay ta giải thích nghi hoặc một chút a?"

Trần Thiên Vạn cười khỏ một tiếng.

Cái gì đều có thể giải thích, duy chỉ có cái này không được có thể giải thích, dù sao đây chính là liên lự đến (Thánh Thành) hệ thống.

Nhìn thấy Trần Thiên Vạn thần sắc, Tào Chung cũng không dễ hỏi lại, chỉ nói là nói: "Là ta nhạy cảm!"

"Tào thúc, nguoi không nên suy nghĩ nhiều, chỉ là bởi vì chuyện này liên quan đến ta tự thân một số bí ẩn, cho nên không tiện lộ ra!" Nói, Trần Thiên Vạn nhớ tới cái gì, hỏi: "Tào thúc, nguoi thì sao? Nguoi có tính toán gì?"

"Ta? Ta vốn là dự định mang theo Triệu Đồng qua tìm nơi nương tựa một cái bạn cũ, ai biết bị kẹt tại ngoại cảnh! Nơi này như thế, hắc một số nhập cảnh đường chắc hẳn cũng là như thế này, mà Đại Liên Sơn kéo dài mấy trăm dặm, trên núi lại hoàn cảnh ác liệt, mãnh thú thành hoạ, muốn lập khác kỷ hoặc tiến vào cảnh nội,

Đó là khó như lên trời a!"

"Ta hiện tại chỉ muốn tìm một chỗ ngụng một hồi, nhìn xem có thể hay không liên hệ đến ta người lão hữu kia, để hắc an bài một chút!"

"Nguoi người lão hữu kia chắc hẳn quan chức rất lớn a?" Trần Thiên Vạn hiếu kỳ nói.

"Ha ha, người đây ngược lại là nghĩ nhiều, ta người lão hữu kia chỉ là cái thiếu sĩ mà thôi!"

"Thiếu sĩ?"

"Đại Nguyên chút xu bạc Vô Quan chức, Vô Quan có Ngũ Trưởng, Phó Úy, Giáo Úy, Đô Úy, Lang Tướng, Trung Lang Tướng, Thiếu Tướng, Trung Tướng, Đại Tướng Quân; Văn Quan có thiếu sĩ, bên trong sĩ, bên trên sĩ, đại sĩ, Thị Lang, bên trong Thị Lang, đại Thị Lang, Thiếu Phó, Thái Phó."

"Nguyên lai đây chính là Đại Nguyên quan chức cấp bậc!" Trần Thiên Vạn thở dài.

"Ha ha, nói đến đây cái quan chức cấp bậc, ở tiền triều thời điểm, cái kia mới phức tạp. Tỉ như Văn Quan bởi vì phân công khác biệt, mang theo quan chức xưng hô cũng khác biệt. Tỉ như này Thái Y Viện, có viện làm, viện phán, Ngự Y, sử mục đích; sau đó lại có cái gì Bình Bộ, Lễ Bộ a, chờ một chút, chỉ là nhớ liền phải nhớ một đồng lớn, về sau Nguyên Tổ Đại Đế bút lớn vung lên một cái, liền đem những cái kia loạn thất bát tao xưng hô cho hết Thống Nhất Hóa!"

Trần Thiên Vạn nhìn lấy nói đến hưng khởi Tào Chung, không khỏi hiếu kỳ đứng dậy phần tới.

"Tào thúc, người nguyên lai là cái gì quan chức?"

Tào Chung thân thể run lên, trong mắt đúng là toát ra một tia lệ mang.

"Bất kể hần là cái gì quan chức, đều là quá khứ! Hiện tại chỉ cần nhắc tương lai sự tình!" Tào Chung rất tốt mà che giấu chính mình biến hóa thần sắc, cười nói: "Không có gặp được các người trước đó ta còn đang suy nghĩ qua này tạm ở một thời gian ngắn, hiện tại tốt, gặp người nhóm, không biết Trần thôn trưởng phương không tiện thu lưu một chút chúng ta những này lão gia môn?"

Trần Thiên Vạn cười nói: "Khẳng định phải thu! Tào thúc liền đừng làm như người xa lạ!"

Hai người lại nói chuyện với nhau vài câu, Tào Chung liền cáo từ rời đi.

Trần Thiên Vạn dựa vào tại thạch bích bên trên, hồi tưởng lại trước đó nói chuyện lời nói đến, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ trầm tư.

Lúc mới đầu, hần coi là Tào Chung có thể là quan lại nhân gia xuất thân, nhưng vừa rồi đề cập quan chức lúc, đối phương biểu hiện lại tựa hồ như không hề chỉ là một cái đơn giản quan lại nhân gia xuất thân người hần là có biểu hiện.

Đến là lai lịch gì đâu?

Mấy ngày kế tiếp, Trần Thiên Vạn đều là nằm đang có khô biên chế trên chiếu đường thượng.

Nhóm đàn bà con gái tuy nhiên chiến đấu không nên, nhưng là sinh hoạt bên trên lại rất có một tay, cái này chiếu cũng là mấy cái người phụ nữ làm, mà các nam nhân ra ngoài lập sát động vật rơi vào trong tay các nàng cũng có thể trước tiên trở thành có thể cung cấp dùng ăn món ăn dân dã.

Mấy ngày nay, Tào Chung mỗi ngày đều đến thăm một chút Trần Thiên Vạn, thuận tiện trò chuyện không ít chuyện. Bất quá đi qua ngày đó nói chuyện với nhau về sau, giữa hai bên tựa hồ nhiều một ít ngăn cách, nói chuyện trời đất đợi cũng phần lớn hạn chế tại sự tình mặt ngoài.

Trong nháy mắt, một tuần lễ quá khứ.

Một ngày này, Trần Thiên Vạn sớm mà bò lên giường, đi vào lúc trước hần lựa chọn thôn trang trú địa phương, nơi đó chẳng biết lúc nào lên mọc ra một gốc mềm mại, quái dị thực vật. Gốc cây thực vật này chỉ có một chiếc lá, mũi nhọn có một đoạn thon dài mềm, nhìn kỹ phía dưới đúng là giống một cây thô tay, cuối cùng còn có ba cái cùng loại với móng vuốt cuồng tử.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Di chuyển, định cư

"Nghĩ không ra nhanh như vậy liền mọc ra!" Trần Thiên Vạn lẩm bẩm nói.

Hần cẩn thận từng li từng tí đem thực vật bộ tầng đất gỡ ra, phé không nhỏ kinh mới đem thực vật đào ra.

Rời đi thổ địa một khúc này, cái này gốc quái dị thực vật rễ cây lập tức co vào, này truyện tranh nguyên bản sinh cơ bùng bùng lá cây cũng lấy mắt trần có thể thấy tốc độ khô héo đi, chỉ lưu lại một tia sinh cơ treo.

Trần Văn Thiên thở nhẹ một hơi, tựa hồ làm một kiện cái đại sự gì.

Trong đầu thanh thuộc tính cơ hồ hoàn toàn biến thành xám trắng, chỉ có tự thân chiến đấu thuộc tính nơi đó còn lóe ánh sáng.

Hắn nhìn một chút thôn trang thuộc tính, phần vinh độ đã từ hơn một ngàn thẳng xuống tới 0, không chỉ có như thế, phía dưới còn có thứ nhất không được từng xuất hiện đồ khung đang không ngừng lóe hồng quang.

Đồ khung bên trong có thứ nhất số liệu, đang lấy một loại không nhanh không chậm tốc độ hạ xuống lấy.

Làm thâm niên người chơi, Trần Văn Thiên biết số liệu này đại biểu cái gì.

(Thánh Thành) du hí hệ thống có một loại tự hủy trạng bị, một khi hắn đem gốc cây kia thực vật nhỏ, hệ thống liền sẽ lâm vào tạm thời đình chỉ vận hành trạng thái, duy trì cái này trạng thái thời gian là ba ngày. Cái này trong vòng ba ngày, nếu như không có lại tìm trụ sở lời nói, hệ thống lại ở ba ngày sau hôn mê, gây dựng lại.

Mà hậu quả chính là muốn hết thấy làm lại, không chỉ có như thế, có được hệ thống sẽ còn giảm xuống mức tiềm lực.

Khi đó, dẫn đến hậu quả cũng là thẳng cấp cần phần vinh độ tăng lên, thể hồ quán đỉnh gia tăng điểm thuộc tính ---- 1.

Đây vẫn chỉ là không thể nào nghiêm trọng.

Ở kiếp trước chơi game thời điểm, liền có cái cao cấp người chơi, bởi vì phát hiện cấp 9 trụ sở, liền đem chính mình nguyên bản thẳng cấp đến thành thị trụ sở cho đi chuyển, không muốn tại đi chuyển trên đường tao ngộ địch nhân, bị nhốt gần một tháng lâu, chờ hắn đem thành thị đi chuyển tới đó lúc, lại phát hiện hắn thẳng cấp cần thiết phần vinh độ lúc trước gấp mười lần, mà thể hồ quán đỉnh vậy mà chỉ cấp +1 điểm.

Về sau vị này người chơi bị kẻ đến sau siêu việt, đồng thời tại một lần trong chiến đấu bị dừng đùa nhà thành công trăm thủ, rơi vào đường cùng, âm thầm ăn bụi.

Trò chơi có thể từ đầu đến, nhưng là cái này không thể được!

Trần Văn Thiên biết thời gian quý giá.

Tiểu Sơn Cốc cũng không có nhiều người, mà lại sớm tại hôm qua liền đã thông qua Hồ lão đem đi chuyển mệnh lệnh truyền đạt ra, cho nên chờ hắn mang theo thực vật đi ra Tiểu Sơn Cốc lúc, tất cả mọi người đã tụ tập tại cốc bên ngoài.

Trần Văn Thiên ra lệnh một tiếng, toàn bộ Đào Nguyên Thôn hơn năm mươi hào người nhất thời hướng dưới núi đi đến.

"Thôn trưởng đại ca, người xem một chút đây là vật gì?" Đi tại đội ngũ hậu phương Trần Văn Thiên chợt thấy Hắc Thán Đầu Triệu Đồng cầm một cái bình nhỏ quý quý túy túy đi tìm tới.

"Người nhìn mà! Ta hôm trước tại ngọn núi nhỏ kia cốc một cái ao nhỏ bên trong bắt được!" Triệu Đồng nhẹ nhàng mở ra cái bình.

Trần Văn Thiên đi đến xem xét, chỉ gặp trong bình Trang nửa bình nước, trong nước có một cái tròn trịa hắc sắc vật thể hình cầu đang lẳng lẳng mà nổi lơ lửng. Hắn tò mò lấy tay đánh một chút cái bình, cái kia màu đen quả cầu đột nhiên nhất động, đâm vào bình trên vách, đúng là phát ra một tiếng chim vang tới.

Trần Văn Thiên giật mình, vội vàng gọi Triệu Đồng khép lại cái nắp.

"Cái này cái gì? Nhìn qua giống như kính rất lớn a?"

Triệu Đồng sờ sờ cái ót, cười nói: "Ta cũng không biết a! Bằng không thì cũng không cần hỏi người! Bất quá nó kính Đại Na là khẳng định, người nhìn ta tay này —— "

Triệu Đồng nói vén tay áo lên, phía trên có một nơi sưng đỏ.

"Nơi này chính là nó đập!"

Trần Văn Thiên trên mặt lộ ra vẻ kinh dị, đột nhiên nhớ tới cái gì, hỏi: "Ngọn núi nhỏ kia trong cốc tại sao có thể có ao nhỏ đâu?"

Triệu Đồng nói ra: "Có a! Bất quá là bị một khối đá lớn cho che khuất, ta cũng là lại một lần nữa ngẫu nhiên tình huống dưới phát hiện!"

Trần Văn Thiên nhất thời như vậy. Khó trách lúc ấy hắn tại Tiểu Sơn Cốc bên trong đi dạo vài vòng cũng không có thấy cái gì ao nhỏ. Hắn ngẫm lại, nói ra: "Thứ này người trước lưu đứng lên, chờ qua mấy ngày ta sẽ giúp người xem thật kỹ một chút!"

Triệu Đồng gật gật đầu.

Triệu Đồng sau khi đi không bao lâu, Hồ lão, Trương thẩm, Trần Bách Vạn bốn người tụ tập đến Trần Thiên Vạn bên người,

Vừa đi, một bên thương lượng an cư công việc.

Tiểu Sơn Cốc tuy nhiên ở vào Đại Liên Sơn Trung, nhưng khoảng cách chân núi thực cũng không bao xa, mọi người hoa không đến nửa ngày công phu liền đi tới chân núi chỗ, sau đó dọc theo chân núi đi thẳng.

Đây là bọn họ thương lượng ra kết quả.

Nếu muốn tìm đến một cái tương đối an toàn hoàn cảnh, cũng chỉ có tại ở gần vùng núi phương

Sơn tắc cứ việc nguy hiểm, nhưng tóm lại là tiểu địa tiểu nháo, chỉ cần bọn họ công sự phòng ngự làm tốt, cũng không có cái gì họa lớn.

Không giống quân đội, tùy tiện một cuộc chiến tranh đều là ngàn vạn người, mà lại quân đội có được các loại chiến tranh binh khí, khó đối phó hơn.

Trần Thiên Vạn tuy nhiên có tâm hẩn nghĩ, nhưng vậy ít nhất là chờ thôn trang phát triển đến hậu kỳ, hiện nay vẫn là thanh thân ổn định mà phát triển mới là vương đạo. Cho nên, cái này từ Hồ lão đưa ra ý kiến trong nháy mắt thông qua.

Bởi vì phần lớn là người già trẻ em, mọi người tốc độ tiến lên không vui, cả ngày cũng bắt quá đi mười dặm đường.

Tốt tại không có gặp được Lưu Phi cường đạo cái gì.

Hơi chút sau khi nghỉ ngơi, mọi người tại sáng sớm ngày thứ hai tiếp tục tiến lên.

Lại là đi nửa ngày, bọn họ phía trước xuất hiện một mảnh rừng rậm

"Chờ một chút!"

Trần Thiên Vạn lên tiếng gọi lại mọi người.

"Các ngươi nhìn nơi này như thế nào?"

Hắn chỉ hướng về phía trước rừng rậm

Nơi đó cây cối xanh um tươi tốt, liếc nhìn lại, đều là Lâm Hải.

Người khác không rõ ràng cho lắm.

Đến là Tào Chung con mắt hơi sáng, nói ra: "Nơi này cũng không tệ lắm! Ngươi nhìn cái này rừng rậm cùng Đại Liên Sơn là một thể, nếu là đem cái này Đại Liên Sơn làm một con rồng, nơi đây cũng là Long Tích chỗ, Lâm nhiều thì thủy túc, thổ chất tốt, ở chỗ này định cư không cần lo lắng nguồn nước, cũng có thể từ sinh lương thực. Huống hồ đồn củi cũng có thể thành làm một loại duy trì sinh kế thủ đoạn. Đương nhiên tiền kỳ ta cũng không đề nghị làm như thế, bởi vì vậy sẽ bộc lộ ra Đào Viên thôn tồn tại!"

"Không tệ!" Trần Thiên Vạn cười nói, "các ngươi nhìn những cây cối kia!"

Vừa mới dứt lời, Trần Bách Vạn vội vàng hú lên quái dị, hướng cách đó không xa một mảnh Lâm Từ chạy tới.

"Móa! Đây đều là trăm tuổi dong a! Nhớ năm đó ta lão cha hoa một khối vàng cũng bắt quá là làm một gốc, nghĩ không ra nơi này lại có một mảng lớn! Ta quyết định, nơi này sau này sẽ là nhà ta, Ha-Ha —— ách là nhà trường thôn!"

Trần Thiên Vạn trợn mắt trừng một cái, không để ý đến, quay đầu đối Hồ lão cùng Trương thẩm nói: "Trương thẩm, Hồ lão, nơi này thế nào?"

"Không tệ! Không tệ! Có thể sinh trưởng trăm tuổi dong địa phương khẳng định là chỗ tốt! Liền cái này đi!"

"Vậy liền nơi này đi!"

"Về sau đây chính là chúng ta nhà!"

" "

Mọi người nhao nhao lên tiếng, có ít người thậm chí khóe mắt rung rung.

Cái này càng thêm kiên định Trần Thiên Vạn trong lòng hào hào thủ hộ nơi này ý nghĩ.

"Đã quyết định, này đoàn người liền bắt đầu kiến thiết gia viên của mình đi!" Trần Thiên Vạn kêu lên.

Mọi người nhao nhao động thủ, đốn cây đốn cây, đào núi thạch đào núi thạch, một bộ khí thể ngất trời bộ đáng.

Mà nhân cơ hội này, Trần Thiên Vạn đi đến này một mảnh trăm tuổi dong ở giữa, đem gốc cây kia kỳ quái thực vật gieo xuống đất.

"Nơi đây trụ sở vì cấp 7 trụ sở!"

Hệ thống cho ra làm cho người kinh ngạc đánh giá.

Trụ sở đẳng cấp mỗi một cấp đều có cực lớn chênh lệch, riêng là cấp 6 trở lên, muốn muốn đạt được loại trình độ này đánh giá không chỉ cần phải trụ sở phương viên vài dặm bên trong đều là Ốc Thổ, mà lại cái này Ốc Thổ phạm vi bên trong còn có một số không giống bình thường đồ, vật mới được.

Nói thí dụ như khoáng sản, đặc thù thổ chất, chất nước, đặc thù sinh vật các loại.

"Nhìn tới nơi này quả nhiên là nơi tốt a!" Trần Thiên Vạn thờ dài.

Đương nhiên, hiện tại hắn vẫn không có thể lực qua khai quật những này đặc thù đồ, vật, cho nên chỉ có thể tạm thời để ở một bên.

Thực vật lấy mất trần có thể thấy tốc độ khôi phục sinh cơ, mà trong đầu thuộc tính khung cũng khôi phục bình thường, phồn vinh độ cũng tăng lên tới 1508.

Cấp 7 trụ sở đánh giá cho 1400 điểm phồn vinh độ, tăng thêm trước kia 83 điểm, còn có cũng là Tào Chung mang đến sáu người, cũng cung cấp 25 điểm phồn vinh độ, so Tiểu Sơn Cốc bên trong đề bạt chính một chút 400 điểm.

Tào Chung cùng Triệu Đồng còn không có tỏ thái độ nói Đào Nguyên Thôn, hệ thống liền không có phán định hai người này là Đào Nguyên Thôn người, cho nên cũng không có cung cấp phồn vinh độ.

Đối với cái này, Trần Thiên Vạn vẫn còn có chút buồn rầu. Đào Nguyên Thôn thành lập sau khẳng định cần nhân tài, không phải vậy thôn trang kiến thiết hội chịu ảnh hưởng.

Tào Chung xuất thân bất phàm, nếu là có thể lưu tại thôn trang, có thể nói tại giai đoạn trước kiến thiết đưa đến tác dụng so với hắn vị trưởng thôn này còn muốn lớn.

"Xem ra, phải nghĩ biện pháp đem tào thúc cho lưu lại mới được!" Trần Thiên Vạn ám đạo.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Thuộc tính dò xét cùng may mắn câu chuyện

Thôn trang kiến thiết tiến độ so Trần Thiên Vạn ý tưởng bên trong phải nhanh rất nhiều.

Ngày thứ hai quá khứ, trụ sở liền dựng lên mười mấy gian phòng Xá.

Mà thôn trang bên ngoài cũng dùng núi đá vòng một vòng, xem như rào chắn.

Khiến Trần Thiên Vạn hưng phấn là, Đào Nguyên Thôn phồn vinh độ đột phá 2000 đại quan, thành công tấn cấp làm cấp 3 thôn trang, mà cá nhân hắn thuộc tính cũng nhận được tăng cường.

Hiện tại hắn cá nhân thuộc tính:

Phòng ngự: 4

Lực lượng: 16

Nhanh nhẹn: 8

Trí lực: 5

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lược ước định: 34

Đẳng cấp đánh giá: Cấp 2 binh sĩ (phổ thông)

Chiến lược so trước mấy ngày trọn vẹn tăng dài hơn một lần , đẳng cấp đánh giá cũng từ cấp 1 binh sĩ (tinh anh), biến thành cấp 2 binh sĩ (phổ thông).

Giờ phút này nếu là hấn tiến vào trong quân doanh, coi như làm không được Ngũ Trưởng, cũng không khác nhau lắm.

Trần Thiên Vạn cũng không có quá nhiều mừng rỡ, thôn trang vừa thành lập thời điểm, là bách phế đãi hưng, cho nên có thể với tăng tăng đồ vật mười phần nhiều.

Ti như xây ốc xá, liền sẽ cho phồn vinh độ, sau đó hấn còn muốn thành lập Học Viện, Hộ Vệ Đội, khai khẩn hoang địa, trồng trọt cây lương thực chờ một chút, những này cũng sẽ tăng thêm thôn trang phồn vinh độ.

Làm một cái trụ sở cơ bản công trình, những kiến trúc này ắt không thể thiếu.

Mà một khi những vật này làm xong sau, phồn vinh độ liền sẽ tiến vào một cái chậm chạp phát triển tình trạng.

Khi đó hạn chế thôn trang phát triển nhân tố liền sẽ biến nhiều.

Nói thí dụ như vật tư, tiền tài, cùng bên ngoài nhân tố các loại.

Trần Thiên Vạn phát hiện mình muốn cân nhắc đồ, vật thật sự là rất rất nhiều, chơi game thời điểm tốt nhiều đồ, vật đều là từ hệ thống đến vận trù, hấn cần bất quá là bốn phía công thành lướt trại, cướp đoạt vật tư, sau đó thăng cấp trụ sở là được.

Này giống bây giờ, cái gì đều muốn chính mình động não.

Trần Thiên Vạn phát hiện, thanh thuộc tính Trung Giới mặt còn gia tăng một cái chức năng mới —— thuộc tính dò xét.

Chức năng này đối với thôn trang phát triển có không thể coi thường tác dụng.

Vô luận là lúc nào, trụ sở cần có nhất liền là nhân tài.

Mà cái này thuộc tính dò xét liền là có thể điều tra người nào đó cá nhân thuộc tính, đến lúc đó là đoạt là lợi dụ, liền nhìn người chơi bán sự.

Kiếp trước những cái kia (Thánh Thành) người chơi cao cấp nhóm thích nhất làm liền là qua trò chơi các đại chủ thành kết giao một số danh nhân Dị Sĩ, sau đó thông qua các loại thủ đoạn, để những vốn đó sự tình không phạm nhân bọn họ trụ sở.

Có thể nói có thuộc tính dò xét chức năng này, người chơi thì tương đương với có một đôi tuệ nhãn.

Đương nhiên, thuộc tính dò xét cũng không phải là không có hạn chế.

Không phải vậy lời nói, (Thánh Thành) cũng liền mất đi rất nhiều niềm vui thú.

Ngẫm lại, nếu là trong trò chơi mỗi người đều có thể bị người chơi xem thấu lời nói, như vậy từng cái người chơi đều là Minh Chủ?

Cái này là không thể nào.

(Thánh Thành) bên trong tồn tại vô số khả năng, người chơi có đôi khi cho dù là thi triển thuộc tính dò xét, khả năng đạt được số liệu cũng là sai lầm, khi đó cũng chỉ có thể dựa vào người chơi chính mình phán đoán.

Đương nhiên, đó là tại trò chơi hậu kỳ, các loại tuyệt cường nhân vật hiện thế, mới có thể xuất hiện thuộc tính dò xét sai lầm tình huống, mà lại số lần cũng cũng không nhiều, phần lớn thời gian vẫn là rất lợi hại chuẩn xác.

Thuộc tính dò xét công năng xuất hiện, Trần Thiên Vạn nhất thời không kịp chờ đợi tìm tới đang cùng các thôn dân kiến thiết thôn trang lão cha Trần Bách Vạn cùng Tào Chung.

Hấn đầu tiên nhìn một chút Trần Bách Vạn.

Trong đầu thanh thuộc tính nơi đó nhất thời xuất hiện một cột thuộc tính.

Tính danh: Trần Bách Vạn

Phòng ngự: 2

Lực lượng: 10

Nhanh nhẹn: 4

Trí lực: 6

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực ước định: 23

Đẳng cấp đánh giá: Chuẩn cấp 1 binh sĩ

Chiến lực 23, qua loa, cũng liền cùng vài ngày trước những phổ thông đó Lưu Phi tương đương.

Bất quá cái kia trí lực lại là 6, như thế có chút vượt quá Trần Thiên Vạn dự kiến. Phải biết hắn làm người hai đời, hệ thống đánh giá trí lực cũng bất quá là 5 mà thôi.

Lão cha bình thường nhìn qua phổ phổ thông thông, vậy mà tại trí lực bên trên so với hắn còn phải mạnh hơn một bậc.

Thật sự là —— không thể tin!

Trần Thiên Vạn lại nhìn sang một bên Tào Chung.

Sau một khắc, miệng hắn vô ý thức mở lớn, chỉ cảm thấy trước mắt hình như có hướng mặt trời mọc, một mảnh sáng ngời.

Tính danh: Tào Chung (nguy hiểm)

Phòng ngự: 20

Lực lượng: 48

Nhanh nhẹn: 16

Trí lực: 68

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực ước định: 153

Đẳng cấp đánh giá: Cấp 5 binh sĩ (phổ thông) binh quân thuộc tính tại 30 Điểm trở lên, nhưng làm Học Đường lão sư, Hộ Vệ Đội đội trưởng, trí tuệ đạt tới 60 điểm trở lên, có thể làm Mưu Sĩ chi dụng!

Đẳng cấp đánh giá không ngoài dự liệu có mới biến hóa.

Trần Thiên Vạn nghĩ không ra tào thúc thuộc tính thế mà sẽ cao như vậy

Đẳng cấp đánh giá đạt tới cấp 5, đối với hắn mà nói hoàn toàn là đại cao thủ, muốn giết chết hắn bất quá là tiện tay mà thôi, cho nên tên hậu phương nhiều hai cái thật to "Nguy hiểm" hai chữ!

Nói chung, 30 chiến lực trong vòng bị định giá cấp 1, sau đó mỗi đột phá 30 đại quan liền tăng thêm một cấp.

Kiếp trước hắn đem trụ sở thăng cấp đến Chủ Thành thời điểm, thủ hạ mãnh liệt không ít người, nhưng là chiến lực ước định có thể đạt tới 150 trở lên cũng liền hơn hai mươi người.

Mà nếu như chỉ luận trí lực lời nói, như vậy cái này hơn hai mươi người lại có đem gần một nửa muốn xếp hạng tại tào thúc về sau.

Nhân tài a!

Trần Thiên Vạn lưu luyến không rời mà đem ánh mắt từ tào thúc nơi đó dời.

Trừ tào thúc bên ngoài, hắn vẫn còn tương đối xem trọng người liền có Triệu Đồng.

Gia hỏa này tuy nhiên tuổi không lớn lắm, nhưng là lực lượng lại không nhỏ, trước đó vài ngày hắn ôm đại mộc đầu truy lão cha Trần Bách Vạn tình cảnh còn rõ mồn một trước mắt đây.

Triệu cùng thuộc tính rất nhanh mà liền đi ra.

Tính danh: Triệu Đồng

Phòng ngự: 3

Lực lượng: 18

Nhanh nhẹn: 4

Trí lực: 3

Cố định thuộc tính (may mắn): 5

Chiến lực ước định: 33

Đẳng cấp ước định: Cấp 2 binh sĩ (phổ thông) may mắn cao, được thiên chi chiếu cố.

Đề Trần Thiên Vạn có chút ghé mắt là Triệu Đồng lực lượng thuộc tính cùng may mắn thuộc tính.

Lực lượng thuộc tính 18, mặc dù chỉ là so với hắn mạnh hơn một chút, nhưng là đừng quên hắn nhưng là thông qua trụ sở thăng cấp ba lần mới đánh cho tới bây giờ mức này. Mà Triệu Đồng đâu? Tuổi còn trẻ liền có dạng này lực lượng, UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE về sau chỉ phải cố gắng bồi dưỡng, nhất định sẽ cũng sẽ có được tào thúc dạng này thuộc tính, thậm chí cao hơn.

Trần Thiên Vạn đối Triệu Đồng đánh giá không thể bảo là không cao.

Cái này phần lớn bắt nguồn từ chính mình trực giác.

Đối với trực giác thứ này hắn cũng không bài xích. Kiếp trước liền từng có một lần, thuộc tính dò xét ra một người thuộc tính mười phần rác rưởi, vậy mà cũng là trực giác để hắn đem người kia chiêu mộ được trong tay, theo không lâu sau, người kia vậy mà thay hắn công vị kế tiếp người chơi Chủ Thành, cướp bóc đến vô số tư nguyên!

Bởi vì cái gọi là là thể sự khó liệu.

Đương nhiên, cái này đánh giá còn có một bộ phận nguyên nhân là bởi vì cái kia cao lớn 5 điểm may mắn thuộc tính.

Làm cố định thuộc tính, may mắn thuộc tính là rất khó thu hoạch được.

Đại đa số người, may mắn thuộc tính đều là 1, cho dù là ngẫu nhiên biến động, cũng sẽ chỉ ở 02 ở giữa, giống Triệu Đồng dạng này đạt tới 5 điểm, Trần Thiên Vạn chỉ gặp qua một người.

Vẫn như cũ là kiếp trước trò chơi.

Khi đó (Thánh Thành) vừa mở không lâu, các người chơi đối với thuộc tính hiểu biết trên cơ bản tất cả đều là tại tứ đại thuộc tính phòng ngự, lực lượng, nhanh nhẹn, trí lực bên trên, có rất ít người chú ý may mắn thuộc tính, bọn họ hoàn toàn không biết cái này may mắn thuộc tính có làm được cái gì.

Thăng đến có một ngày, một vị người chơi mang binh xuất chinh, không cẩn thận lâm vào địch quân hỏa công kế bên trong, ngay tại hắn tuyệt vọng thời khắc, bỗng nhiên trên trời rơi xuống mưa to, đem này hừng hực liệt hỏa giội tắt, có thể đào thoát.

Cái này tại lúc ấy dẫn phát oanh động.

Trùng hợp như thế sự tình, so bên trong 500 vạn trao giải còn muốn mơ hồ, lúc ấy trò chơi bên trên huyền não xôn xao, về sau (Thánh Thành) quan phương không thể không làm ra giải thích.

Lời giải thích này dĩ nhiên chính là may mắn câu chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Ngọn nguồn cơ Thụ

May mắn càng cao người tại trong sinh hoạt liền càng dễ dàng xuất phát một số trùng hợp sự kiện, liền như là cái kia lâm vào hỏa công sau đó trên trời

roi xuống mưa to người chơi một dạng.

Loại người này tại thời cổ lại được xưng là phúc tướng.

Nếu như đem mang theo trên người lời nói, nhiều khi có thể sẽ đạt được một số không thể Dự Tri kinh hỉ.

Trần Thiên Vạn nhìn lấy Triệu Đồng cùng Tào Chung, ánh mắt lộ ra một cổ chích nhiệt.

Đang giúp các thôn dân trợ thủ Tào Chung giống như có cảm giác mà quay đầu, nhìn thấy biến mất ở trong rừng bóng lưng, trong mắt lộ ra một tia trầm tư.

"Đến! Mọi người uống nước!" Trần Thiên Vạn trong tay một tay mang theo một cái rương gỗ, bên trong đầy nước.

"Thôn trưởng! Ngài sao có thể làm chuyện này đâu!" Hồ lão cùng Trương thẩm vội vàng chào đón.

"Tất cả mọi người đang làm việc, ta sao có thể nhàn rỗi đâu!?"

Nói, đem rương gỗ buông xuống, sau đó lại đi trợ giúp những hán đó người trợ thủ.

Có hán người thôn trưởng này, các thôn dân làm việc càng phát ra có nhiệt tình đứng lên.

Ánh trắng như nước.

Đào Nguyên Thôn trung tâm mọc ra một khóa lớn nhất trăm tuổi dong, bên cạnh thì là trống đi nhất đại miếng đất.

Một đoàn đồng lửa không ngừng phát ra lớp lớp thanh âm, hỏa diễm nhảy lên cao, đem ngồi vây quanh tại bốn phía mặt người lỗ đều nhất nhất chiếu rọi đi ra, nơi đó tràn đầy vui cười cùng hạnh phúc.

Đồng lửa phía trên mang lấy một đầu Thổ Lang, sáng ngời dầu trơn không ngừng mà từ trong thịt tràn ra, trong không khí tản ra một cỗ nồng đậm mùi thịt. Đây là hôm nay Đào Nguyên Thôn mấy nam nhân từ Đại Liên trên núi săn giết được.

Chiến hỏa khắp nơi trên đất, lang bạt kỳ hồ, bọn họ trong cuộc đời có rất ít giống như bây giờ an tâm mà ngồi cùng một chỗ, chờ mong mà nhìn trước mắt phong phú thực vật thời điểm.

Có người cười nắc nẻ, trong mắt liền chảy ra nước mắt.

"Ta giống như là đang nằm mơ!"

"Ta cũng vậy! Chỉ là hi vọng giấc mộng này có thể làm lâu một chút!"

Trần Thiên Vạn nghe, cười nói: "Đây là mộng! Có thể làm cả một đời mộng!"

Hồ lão nước mắt tuôn đầy mặt. Nguyên bản đang bị giam ải binh sĩ ngăn cản, không cho vào nhập Nam Dương cảnh nội thời điểm, hán lân cận hồ tuyệt vọng, về sau bị còn sót lại nhi tử vứt bỏ, hán đã tâm chết.

Sinh không chỗ luyến!

Về sau, hán gặp được Trần Thiên Vạn, cái này đáng người nhìn qua rất ít ỏi thiếu niên, như vậy mà như vậy người thiếu niên, công hán lần lượt mà trốn đi Lưu Phi truy kích.

Hồi tưởng lại trước đó vài ngày kinh lịch, lão nhân suy nghĩ vạn thiên. Hán bỗng nhiên đứng người lên, đi đến Trần Thiên Vạn phía trước, quỳ xuống già nua thân thể.

"Hồ lão! Ngươi làm cái gì vậy!" Trần Thiên Vạn vội vàng đỡ dậy lão nhân.

Lão nhân còn muốn quỳ xuống, nhưng Trần Thiên Vạn lại là gắt gao bắt hán lại.

Vậy mà, sau lưng truyền đến vù vù thanh âm, hán vừa quay đầu lại, đã thấy bên đồng lửa sở hữu thôn dân đều quỳ xuống tới.

"Mọi người mau dậy đi! Mau dậy đi!" Trần Thiên Vạn khó được mà trở nên chân tay luống cuống khí đứng lên.

Trần Bách Vạn cười hắc hắc, hướng về Tào Chung nói: "Ngươi không biết đi, ta này nhi tử sinh ra, liền không khóc không nháo, 2 tuổi thời điểm liền theo ta xóc này Lưu Ly, nhưng là bất kể gặp được cái dạng gì tràng diện, đều là trấn định mười phần, bây giờ bộ này trạng thái vẫn là ta lần thứ nhất nhìn thấy!"

Tào Chung ánh mắt chớp lên, cười nói: "Này thật đúng là khó được!"

"Hắc hắc, ta lão Trần gia người sao có thể là người bình thường có thể so sánh?" Trần Bách Vạn đắc ý nói, "Đúng, Lão Chung, ta nhìn ngươi hơi có chút

bản sự, không bằng liền ta Đào Nguyên Thôn, giúp Thiên Vạn quản lý quản lý? Mặc kệ như thế nào, hấn vẫn là tuổi còn rất trẻ!"

Tào Chung nhìn Trần Bách Vạn liếc một chút, nói: "Ta có việc của mình! Huống hồ, có người tại, hấn quản lý một thôn trang là dư xài!"

"Sợ là sợ hấn không chỉ có một cái thôn tâm a!" Trần Bách Vạn cười khỏ nói.

Tào Chung ánh mắt hơi sáng, nhưng rất nhanh mà lại khôi phục bình thường, hấn nhìn một chút Triệu Đồng, cái sau chính cùng tại Trần Thiên Vạn bên người, giúp hấn đem quỹ thôn dân từng cái đỡ dậy, mang trên mặt chất phác nụ cười.

Đồng lứa đại hội rất nhanh đường đi nhập cao trào.

Thỏ Lang bị mấy cái cây đại đao chia cắt thành mấy chục khối,

Sau đó từng cái phân phát cho đang ngồi người.

Có chút thôn dân nhin ăn roi, dự định lấy về biến thành thịt làm, nhưng lại bị Trần Thiên Vạn khuyên can.

Dùng hấn lại nói cũng là: Thóc gạo sẽ có, thịt cũng sẽ có. Đêm nay đối với Đào Nguyên Thôn tới nói là một cái mới tình bắt đầu, ăn thịt tài năng tốt hơn mà đổi diện ngày mai!

Thôn trưởng lời nói vẫn là có sức thuyết phục, cho nên sở hữu thôn dân đều thỏa thích hưởng dụng Thỏ Lang thịt.

Đồng lứa đại hội sau khi kết thúc, Trần Bách Vạn liền lôi kéo Trần Thiên Vạn về đến nhà, đại mã kim đao ngồi vào trên ghế, chỉ Trần Thiên Vạn cái mũi nằng: "Tiểu tử người, hảo hảo mà một đầu Thỏ Lang vậy mà dùng để xử lý cái gì đồng lứa đại hội, khiến cho cha người ta suy nghĩ nhiều làm mấy phần cái giấu cũng không được!"

Nếu là ngày trước nghe được lão cha lời nói này, Trần Thiên Vạn đã sớm tiến hấn một cái liếc mắt, sau đó lại không nóng không lạnh mà trào phúng mấy lần, nhưng là từ khi biết được lão cha này so với hấn cao hơn một điểm trí tuệ về sau, hấn quả quyết mà từ bỏ tính toán này.

Trần Thiên Vạn an tĩnh nhìn chăm chăm lão cha con mắt.

Cái sau đối mặt một hồi, không khỏi có chút tâm hồng, "Người nhìn ta làm gì?"

"Nhìn người giả bộ có bao nhiêu giống a? Chắc chắn, quả nhiên là không có chút nào sơ hở a! Không hổ là ta Trần Thiên Vạn lão cha!"

"Người nói cái gì? Ta làm sao nghe không hiểu!"

"Nghe không hiểu? Vậy ta lại nói đến hiểu rõ một chút, lão cha, người thực biết nghĩ mình bạch giả hồ đồ! Bộ dạng này nghe hiểu đi!"

Trần Bách Vạn nhìn Trần Thiên Vạn liếc một chút, lập tức cười nói: "Tiểu gia hỏa thật sự là lớn lên, nhãn lực càng ngày càng tốt!"

Trần Thiên Vạn cười hắc hắc.

Trần Bách Vạn nói ra: "Vừa rồi người biết ta làm cái gì a?"

"Ta trực tiếp cùng Tào Chung nói, để hấn lưu lại giúp người!"

Trần Thiên Vạn trong lòng chấn động, hỏi vội: "Tào thúc nói thế nào?"

"Hấn không có đáp ứng!" Trần Bách Vạn nói ra.

Trần Thiên Vạn trên mặt lộ ra vẻ thất vọng, nhưng ngay sau đó Trần Bách Vạn một tiếng "Tuy nhiên" để tâm hấn lại nhấc lên.

"Bất quá hấn lúc ấy đồng hồ hiện có chút kỳ quái! Tựa hồ tại xoắn xuyết cái gì, mà xoắn xuyết nguyên nhân lại là bởi vì một người!" Trần Bách Vạn ngưng mi đầu nói. Hiện nhiên, lời nói này cũng có hấn suy đoán ở bên trong.

"Người nói là —— Triệu Đồng!"

"Không sai! Bảo bối nhi tử, đánh rắn đánh bảy tác, mà lưu lại Tào Chung quan trọng cũng là Triệu Đồng! Đương nhiên, người này thân dân hình tượng cũng có thể tiếp tục tiếp tục giữ vững! Nếu là nhân rồi không chuyện gì lời nói có thể tiếp tục giúp bọn hấn trợ thủ!" Trần Bách Vạn vừa nói, một bên từ trong quần áo móc ra một khối thịt sói, đắc ý ăn.

Trần Thiên Vạn sắc mặt khó coi.

Con hàng này không hổ là có 6 điểm trí tuệ người, vậy mà thoảng cái đem hấn sở hữu ý đồ đều xem thấu. UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE

Nơi này như thế, như vậy Tào Chung nơi đó khẳng định cũng giấu diếm không được.

Ai, các người đều thông minh như vậy, ta cái này nhân vật chính còn thể nào lẫn lộn a!

Trần Thiên Vạn mang oán niệm ngủ.

Ngày thứ hai tỉnh lại, hần chuyện thứ nhất cũng là đi vào hậu viện trăm tuổi dong dưới, nhìn xem gốc cây kia thực vật mọc.

Gốc cây thực vật này là trú - hạch tâm chỗ, là hần quý giá nhất đồ, vật một trong, tại (Thánh Thành) bên trong, nó lại được xưng là ngọn nguồn cơ Thụ, Đa Bảo Thụ, thần kỳ Thụ các loại.

Đương nhiên Trần Thiên Vạn càng ưa thích cái này ngọn nguồn cơ Thụ danh tiếng.

Trụ sở ngọn nguồn tại cây này, này Thụ cũng là trụ sở căn cơ sở tại.

Chỉ cần này Thụ tại, trụ sở bị hủy cũng có thể Đông Sơn Tái Khởi, nếu là này Thụ bị hủy, như vậy trụ sở sẽ mất đi tấn cấp năng lực.

Loại hậu quả này là mỗi một cái người chơi đều không thể thừa nhận.

Đương nhiên, tại cái này trong thế giới hiện thực, một thôn trang thăng cấp sẽ không nhận trong đầu hệ thống hạn chế, nhưng là đồng dạng, không có hệ thống, hần cũng sẽ không thu hoạch được bất kỳ trợ giúp nào.

Nói thí dụ như thuộc tính dò xét, cá nhân thuộc tính đề bạt, cùng đằng sau trụ sở thăng cấp đến mức nhất định sau xuất hiện các loại Phó Chức Nghiệp thủ đoạn khoáng vật chất dò xét, Phong Thủy Học, chờ một chút mang đến chỗ tốt.

Ngọn nguồn cơ Thụ vì sao lại có bao nhiêu Bảo Thụ danh xưng?

Bởi vì nó mỗi đến nhất định giai đoạn liền sẽ Khai Hoa Kết Quả, một lần một khóa, chờ đến rơi xuống về sau hội lập tức xuất hiện một ít gì đó.

Mỗi một vật cũng có thể sẽ cho trụ sở phát triển mang đến chỗ tốt to lớn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Khách khí

"Ồ kiếp trước thời điểm, ta trụ sở là tại thăng cấp đến thôn trang cấp 5 lúc mới mở Chương một đóa hoa, kết cái thứ nhất quả, mà mở ra đồ, vật là một chiếc xe ngựa chế tạo bản vẽ, thứ này vô luận là tiền kỳ còn là hậu kỳ tác dụng đều không phải là rất lớn! Nếu là có thể mở ra một số vũ khí bản vẽ hoặc là Phó Chức Nghiệp quyền trục vậy là tốt rồi!" Trần Thiên Vạn âm đạo.

Bất quá điều kiện tiên quyết là thôn trang đẳng cấp muốn tăng lên.

Hần rời khỏi phòng, đóng cửa lại. Ngọn nguồn cơ Thụ không giống phổ thông thực vật, nó là không cần ánh sáng mặt trời cùng nguồn nước, chỉ muốn lựa chọn trụ sở, dù là trong này là cốt thép một dạng chế tạo, cũng có thể cho chống ra một cái lỗ thùng tới.

Vì có thể hảo hảo bảo hộ ngọn nguồn cơ Thụ, Trần Thiên Vạn tự mình gọi người tại nhà mình trong hậu viện xây căn này căn phòng, cùng hần ngủ địa phương chỉ cách nhau có một bước.

"Không tốt thôn trưởng!"

Đang lúc Trần Thiên Vạn đi ra khỏi phòng thời điểm, một người phụ nữ vội vàng mà chạy tới.

"Làm sao Lý thẩm?"

"Đại trụ ca thụ thương!" Lý thẩm trong hốc mắt nước mắt thẳng đảo quanh.

"Chuyện gì xảy ra? Nhanh mang ta đi nhìn xem!" Trần Thiên Vạn trầm giọng nói.

Lý thẩm gật gù đầu, mang theo Trần Thiên Vạn chạy ra thôn làng.

Ước chừng qua ăn xong bữa cơm, hai người bên tai truyền ra một trận cãi lộn tiếng mắng chửi.

Lại đi một lát, trước mắt đột nhiên sáng lên, đã thấy một dòng suối nhỏ một bên, hai phe đội ngũ chính đang đối đầu.

Một phương nhân số ước chừng trăm người, mà lại phần lớn là thanh niên tráng hán, cầm đầu là một cái lão già râu tóc đều bạc trắng. Một bên khác nhân số chỉ có hơn ba mươi người, mà lại nam chỉ chiếm bên trong một phần nhỏ, bọn họ dĩ nhiên chính là Đào Nguyên Thôn người, về phần cầm đầu chính là Hồ lão cùng lão cha Trần Bách Vạn.

"Người thế nào?" Trần Thiên Vạn đi đến Đào Nguyên Thôn mọi người hậu phương, nơi đó nằm một người, chính là Lý thăm trong miệng đại trụ ca.

Giờ phút này đại trụ ca bên người còn vây quanh Tào Chung, Triệu Đồng mấy người.

Cái này Đại Trụ Từ là đằng sau đi theo Tào Chung cùng đi, mấy ngày nay nghe nói cùng Lý thăm quan hệ không tệ, muốn đến có phát triển thêm một bước khả năng.

Đào Nguyên Thôn âm thịnh dương suy, mặc kệ là Hồ lão vẫn là hán người trưởng thôn này, đối với cái này đều là ôm thái độ ủng hộ.

Dù sao tất cả mọi người là tại một cái trong thôn sinh hoạt, mà lại Lý thăm cùng đại trụ ca vợ đều là chết đi nhiều năm, dưới gối có không có con nối dõi, có thể tiến tới cùng nhau tuyệt đối là chuyện tốt.

Tào Chung nhìn một chút Trần Thiên Vạn, một cái tay tại đại trụ ca trên thân vuốt ve mấy lần.

Đại Trụ Từ bụng có một cái vết đao từ, phía trên đắp lên một số bị nhai nát cành lá, cầm máu.

"Còn tốt một đao kia không có thương tổn tới nội tạng, nếu không Đại Trụ Từ liền nguy hiểm đến tính mạng! Ta hiện tại dùng cầm máu cỏ cho hán cầm máu, chỉ cần cẩn thận tu dưỡng một đoạn thời gian, hán là sẽ không có việc gì!" Tào Chung nói ra.

"Đại trụ ca làm sao thụ thương?" Nghe được Tào Chung lời nói, Trần Thiên Vạn buông lỏng một hơi, lập tức sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo.

"Còn không phải đám hỗn đản kia!" Triệu Đồng tức giận chỉ hướng dòng suối nhỏ đối diện, chính muốn nói gì, lại bị Tào Chung liếc một chút cho trừng trở về.

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên có chút minh bạch.

Dòng suối nhỏ đối diện người mặc dù nhiều, nhưng phần lớn là phổ thông thôn dân, không nói Tào Chung, cho dù là Triệu Đồng đều có thể chán nhiếp đối phương. Lấy Triệu Đồng tính tình, gặp phải loại sự tình này, tuyệt đối lúc không nói hai lời, vén tay áo lên liều mạng, nhưng có Tào Chung tại vậy liền khác biệt.

Cái này Tào Chung xem ra là có ý muốn che giấu mình a!

Trần Thiên Vạn ám đạo.

Tào Chung cùng Triệu Đồng là có cổ sự người, không động thủ đoán chừng cũng là có chỗ cố kỵ, Trần Thiên Vạn hoàn toàn lý giải.

Hai phe tiếng cãi vã không có càng diễn càng liệt.

Bởi vì đối diện người đông thể mạnh, một số thanh tráng niên trong tay còn cầm vũ khí, có chút thậm chí đã vén tay áo lên, một bộ khí thế hung hung muốn vọt qua đến bộ đáng.

"Thôn trưởng!" Hồ lão tức giận đến đều sắp nói không ra lời, nhìn thấy Trần Thiên Vạn nhất thời nhãn tình sáng lên.

"Hồ lão! Trước đừng để ý tới bọn hán, cùng ta nói một chút nguyên do!"

"Ai đám người kia ——" Hồ lão thở một ngụm.

Bên cạnh Trần Bách Vạn chen lời nói: "Vẫn là ta tới nói đi,

Đám người kia là đại Lý người trong thôn, theo chúng ta biết bọn họ ở chỗ này đã định cư mấy chục năm, Đại Trụ Từ thụ thương cũng là bởi vì đuổi theo một con thỏ hoang thời điểm gặp được đối phương người!"

Lúc này, một cái nam tiếp lời nói: "Những tên kia biết rõ nói chúng ta là ngoại lai, không nói hai lời liền đối với chúng ta động thủ động cước, chúng ta giận liền phản kháng, sau đó bọn họ liền động đao!"

"Ta minh bạch!" Trần Thiên Vạn gật gật đầu.

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ? Nếu không nhịn một chút đi, bọn họ nhiều người lại có Đao Từ!" Hồ lão nói ra.

Liền liền luôn luôn không chịu ăn thiệt thòi Trần Bách Vạn cũng thuyết phục: "Nhi tử, ta xem chúng ta vẫn là tạm thời bỏ qua cho bọn họ đi!"

Trần Thiên Vạn lắc đầu.

Tha? Tha không được a!

Nếu là hấn tha vậy hấn thôn trưởng liền mất đi uy tín, cứ việc các thôn dân đều lý giải hấn, trong nội tâm đối với hấn cũng sẽ trong lúc vô hình có một tia lời oán giận.

Nhân tâm bất ổn, đây là rất nhiều người đương quyền đều không muốn nhìn thấy cục diện.

Tha không được, chỉ có thể không buông tha!

Trước mắt bao người, Trần Thiên Vạn lợi qua dòng suối nhỏ, đi đến đôi kia mặt này lão giả râu tóc đều bạc trắng trước mặt.

"Ta là Đào Nguyên Thôn thôn trưởng! Ngươi tốt!"

Hấn vươn tay, nhưng đối phương đứng tại này, không nhúc nhích, chỉ là dùng một loại trào phúng bộ dáng nhìn lấy hấn.

Đào Nguyên Thôn người đều giận, nhao nhao năng lên, mấy nam nhân còn muốn xông lại, nhưng bị Trần Bách Vạn ngăn cản.

"Ta không dám cùng Hoàng Mao tiểu nhi nắm tay, sợ dính xúi quẩy!" Lão giả râu tóc đều bạc trắng hừ nói.

Hoàng Mao tiểu nhi dĩ nhiên là chỉ Trần Thiên Vạn.

Trần Thiên Vạn cũng không tức giận, thu tay lại cười nói: "Là ta không đúng! Không biết lão nhân gia xưng hô như thế nào?"

"Hừ, biết liền tốt! Bản thân họ Lý, tên trung, đại Lý thôn thôn trưởng!"

"Nguyên lai là đại Lý thôn Lý Trung thôn trưởng! Thất kính thất kính! Không biết là cái nào đâm ta Đào Nguyên Thôn thôn dân?" Trần Thiên Vạn nhìn bốn phía.

"Ta đâm, sao thế?"

"Là ta!"

Nhất thời có hai người mục đích hàm sát ý mà đi tới.

Lý Trung trầm giọng nói: "Sao thế, ngươi còn muốn báo thù hay sao? Bất quá vậy phải xem nhìn đằng sau ta các tộc nhân có thể đáp ứng hay không!" Hấn tự cho là ăn chắc Đào Nguyên Thôn, nói chuyện cũng hùng hổ dọa người, không hề nể mặt mũi.

Mà sau lưng này chừng trăm người cũng theo đó lên tiếng, vì Lý Trung lên tiếng ủng hộ lớn mạnh thế.

Một bên hơn ba mươi người, mà lại tám thành đều là phụ nữ, một bên thì là hơn một trăm người, bên trong có vượt qua một nửa là thanh tráng niên, dạng này cục diện chỉ cần đối phương không phải người ngu, liền phải lùi bước, cái gì thua thiệt đều nhận được.

Lý Trung trong lòng đang đắc ý, lại nghe được Trần Thiên Vạn nơi đó nói một tiếng: "Không tệ!"

Không tệ? Cái gì không tệ?

Hấn còn không có kịp phản ứng, bỗng nhiên một cái đại thủ hung hăng đập vào hấn trên gương mặt.

"Không tệ! Ta chính là muốn báo thù!" Trần Thiên Vạn nói ra.

Này hai tên đứng ra nam tử nổi giận dùng dùng đánh tới, lại là tam quyền lưỡng cước liền bị Trần Thiên Vạn đánh ngã xuống đất.

Hai người thân thể chổng lên nhau, Trần Thiên Vạn một chân dẫm lên trên, vô luận bọn họ làm sao gầy dựa, đều không làm nên chuyện gì.

"Thả bọn hấn ra!"

"Ngươi muốn chết!"

"Mọi người xuất thủ, bắt hấn cho chặt!"

Trần Thiên Vạn cử động không thể nghi ngờ là đâm ong vò vẽ ổ, đại Lý người trong thôn giận, cầm gậy gộc đại đao liền muốn xông lên, vậy mà rất nhanh mà liền định tại nguyên chỗ.

Bởi vì Trần Thiên Vạn giờ phút này một cái tay nắm lên Lý Trung, một cái tay làm theo thế ở người phía sau trên cổ.

Hắn trong mắt mỉm cười mà quét mắt một vòng này bởi vì phần nộ mà đỏ lên mặt đại Lý thôn thôn dân, sau đó ánh mắt đứng ở Lý Trung trên thân.

"Lý Trung thôn trưởng, ngươi bây giờ có cái gì muốn nói a?"

"Ngươi ngươi sau đó "hắn muốn nói ngoan thoại, UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE nhưng sau một khắc, trên cổ truyền đến một cổ lực đạo, đem hắn lời nói sinh sinh mà nghẹn lại.

Trần Thiên Vạn biểu lộ trở nên băng lãnh mà nghiêm túc, "Ngươi cũng đã biết thế giới bên ngoài là dạng gì thế giới?"

"Là mệnh như cỏ rác, ăn bữa hôm lo bữa mai thế giới, là ăn thân, ăn tử, ăn nhân thế giới! Sáng nay có tử sáng nay say, ai kêu ngày mai không khỏi ta! Ngày mai ta lại không biết rõ chúng ta còn sống hay không, ngươi cho rằng hôm nay chúng ta sẽ sợ ngươi a?"

"Đơn giản là cùng chết a!"

Đại Lý người trong thôn khiếp sợ nhìn lấy Trần Thiên Vạn.

Lý Trung trong mắt đã lộ ra một chút sợ hãi.

Người trước mắt này tuyệt đối có cùng bọn hắn cá chết rách lưới đừng khi!

Bọn họ lại nhìn về phía Đào Nguyên Thôn này hơn ba mươi người, chẳng biết lúc nào lên, này hơn ba mươi người trong mắt tràn ngập vẻ điên cuồng, có lẽ chỉ cần thân là thôn trưởng Trần Thiên Vạn ra lệnh một tiếng, liền sẽ liều lĩnh xông lên, cùng bọn hắn đồng quy vu tận!

Đại Lý người trong thôn tại cuộc sống này vài chục năm, rất lợi hại bớt tiếp xúc bên ngoài người, cũng thói quen nhân hạ, làm sao có thể cảm nhận được Đào Nguyên Thôn những này Ngoại Lai Giả tâm tính?

Người điên!

Đều là người điên!

Có người mặc niệm nói.

Trần Thiên Vạn buông ra Lý Trung, cũng thu hồi trấn áp hai cái thanh tráng niên chân.

Nhưng lúc trước kêu gào không ngừng thanh âm không còn có xuất hiện.

"Lý thôn trưởng! Vừa rồi đều là hiểu lầm! Tiểu tử ở chỗ này cho mọi người bồi tội!" Trần Thiên Vạn giống như người không việc gì, cười nói.

Lý Trung cũng không biết là nên cười hay là khóc, há hốc mồm, nói một tiếng liền chính hắn đều không cách nào nghe rõ lời nói.

"Khách khí!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Phiền phức

Trần Thiên Vạn mang theo thôn dân trở lại Đào Nguyên Thôn.

Hắn cũng không muốn đem đại Lý người trong thôn bức đến tuyệt cảnh, vậy đối với hắn, đối Đào Nguyên Thôn tới nói đều là được chà bằng mất.

Bất quá ngay tại hắn dự định nghỉ ngơi thật tốt một phen thời điểm, Triệu Đồng mang theo Tào Chung lời nhắn tới.

"Cha ta nói, cái kia đại Lý thôn không đơn giản, hi vọng thôn trưởng ngươi phải cẩn thận!"

Trần Thiên Vạn sững sờ một chút. Tào Chung trí lực cao đến 60, nói ra lời nói tất nhiên sẽ không không thoả tha.

Chỉ là hắn thấy, đại Lý thôn bất quá là một cái vận khí tương đối tốt thôn trang mà thôi, hắn lúc ấy dùng thuộc tính dò xét tra nhìn một chút, cũng liền mấy

cái thanh niên chiến lực so cha của hần Trần Bách Vạn mạnh lên một số mà thôi.

Trừ cái đó ra cũng không có hần có thể làm hần chú ý sự tình.

Đương nhiên, đại Lý người trong thôn thuật so Đào Nguyên Thôn nhiều gấp bội, nếu quả thật giao chiến, cũng là phiền phức.

"Trần đại ca, cha ta còn nói, phiền phức cũng không phải tới tự đại Lý thôn thôn dân!" Triệu Đồng len lén nói một câu.

Trần Thiên Vạn thông suốt bưng tỉnh, sắc mặt trở nên âm trầm.

Triệu Đồng sau khi nói xong, gặp Trần Thiên Vạn không chút phản ứng chính mình, liền quay người rời đi.

Mà Trần Thiên Vạn làm theo ngồi trên ghế, mi đầu ngưng tụ thành chữ xuyên.

Nếu như phiền phức không phải đến từ đại Lý thôn thôn dân, vậy liền là tới từ bên ngoài.

Mà trong loạn thế cái gì nguy hiểm nhất.

Này đơn giản là quân đội!

Trần Thiên Vạn chợt phát hiện chính mình bỏ sót một số vấn đề quan trọng.

Cái kia chính là quen thuộc hoàn cảnh.

Đào Nguyên Thôn tại cái này định cư đã có ba ngày, nhưng trong ba ngày này, hần chưa từng cân nhắc qua để cho người ta qua xung quanh làm quen một chút hoàn cảnh.

Liền liền đại Lý thôn, cũng là bởi vì đi sẵn thời điểm không cẩn thận tao ngộ.

Hiện thực dù sao cũng trò chơi khác biệt.

Trong trò chơi lời nói, có hệ thống khắp nơi đồ có thể nhìn, mà hiện thực nhưng không có thứ này.

Hiện tại hần trừ biết hai bên ngoài ba mươi dặm có một tòa Tuấn Hà thành, phía đông nam có thông hướng Nam Dương cảnh nội quan ải bên ngoài, hần hoàn toàn mơ hồ.

Cái này tại bình gia bên trong thế nhưng là tối kỵ.

Tuấn Hà thành là một tòa Đại Thành, chủ nhân Triệu Quyền nghe nói cùng Đường Triều hoàng thất có không nhỏ sâu xa, trong tay có mạng Cáp, Vương Mãnh, Tanaka thắng các loại mãnh tướng, 10 vạn Thiết Giáp Quân, cho dù là Nam Dương chi chủ Trình Đức thắng, cũng không dám khinh thường.

Lúc mới đầu, Trần Thiên Vạn cùng lão cha Trần Bách Vạn là dự định tiến vào Tuấn Hà thành lánh nạn.

Đáng tiếc, Tuấn Hà thành giờ phút này đang đứng ở trong chiến loạn, thành môn cả ngày cũng khó khăn mở mấy lần trước, mà lại Triệu Quyền người này tính cách táo bạo, cấp dưới phạm sai lầm còn lại giận mắng không nghỉ, bình thường binh lính hoặc là lưu dân trong mắt hần càng là không đáng giá nhắc tới.

Cứ nghe, có một lần, Triệu Quyền uống say, liền tại Tuấn Hà nội thành phóng ngựa phi nước đại, dẫn đến binh dân tử thương vô số.

Có thật nhiều lưu dân chính là nghe được tin tức này, mới lập tức vòng qua Tuấn Hà thành, đi về phía nam Dương Cảnh bên trong chạy đi.

Đáng tiếc, Nam Dương cảnh nội đồng dạng đối lưu dân áp dụng chống lại biện pháp.

"Tuấn Hà thành cùng Nam Dương quan ải cách xa nhau hơn ba mươi dặm, mà cùng Đào Nguyên Thôn cách xa nhau có gần năm mươi dặm, thực thoại thuyết Thập Lý một tiểu trấn, năm mươi dặm một tiểu thành! Nơi này đã có đại Lý thôn, tự nhiên cũng sẽ có khác Thôn Trấn, thậm chí là tiểu thành!" Trần Thiên Vạn ám đạo.

Thôn Trấn, tiểu thành cho dù đối với Đại Thành tới nói không có lực ảnh hưởng gì, nhưng đối nhỏ nhỏ Đào Nguyên Thôn tới nói, sức ảnh hưởng liền sâu!

Trừ cái đó ra, còn có những Lưu Phi đó, cường đạo!

Đại Liên Sơn là mặt phía nam Nam Dương thành cùng mặt sau Tuấn Hà thành đường phân cách.

Nam Dương cảnh nội có Cổ Tướng Trình Đức thắng đóng giữ, lấy Đại Liên Sơn vì bình chương, muốn tiến vào chiếm giữ Nam Dương, ít nhất phải có gấp hai tại Cổ Tướng binh lực.

Đương kim trên đời, trừ này chiếm cứ Đế Đô Thanh Uy Vương bên ngoài, không có bất kỳ cái gì một nhà thế lực có thể đạt tới tiêu chuẩn này.

Cổ Tướng Trình Đức thắng giữ nghiêm Nam Dương, quân đội cũng rất ít sẽ đi ra Đại Liên ngoài núi, mà Tuấn Hà thành cùng hãn Đại Thành lại bị chiến loạn chỗ rửa, vô pháp chiếu cố hậu phương, và lại Đại Liên Sơn kéo dài mấy trăm dặm, mấy chục hơn trăm người cường đạo Luru Phi tiến vào bên trong, bình thường quân đội căn vốn không thể làm gì.

Nếu như nói Đại Liên Sơn là Luru Phi cường đạo trụ sở, này không có chút nào khoa trương!

Trần Thiên Vạn suy tư thật lâu, sau đó đi ra khỏi phòng, không bao lâu hãn tìm đến thôn bên trong một cái hình thể mảnh mai nam tử trước.

Nam tử tên là Luru Thử, khí lực tuy nhỏ, nhưng là người so sánh cơ linh.

Trần Thiên Vạn phân phó một phen về sau, Luru Thử liền một mình rời đi thôn trang.

Hắn nhiệm vụ chính là nghe ngóng phương viên vài dặm nội tình huống.

Nhưng những này, cũng không thể giải quyết lập tức vấn đề.

Đại Lý thôn có thể mang ra phiền phức đơn giản là quân đội cùng cường đạo.

Quân đội lời nói khả năng muốn so cường đạo nhỏ rất nhiều, dù sao làm trên chiến trường chủ yếu tiêu hao lực lượng, sẽ rất ít trực tiếp cùng đại Lý thôn dạng này cơ hồ ân thù thôn trang liên hệ.

Đương nhiên, đây chỉ là hãn suy đoán.

Mặc kệ đến là quân đội vẫn là cường đạo, đều không phải là hiện tại Đào Nguyên Thôn có thể tới.

Muốn đến nơi này, Trần Thiên Vạn trở về phòng cầm một cây đại đao, lặng lẽ rời đi thôn trang.

Dọc theo trong trí nhớ đường đi nửa giờ, Trần Thiên Vạn trước mắt xuất hiện đầu kia dòng suối nhỏ, lội qua dòng suối nhỏ sau lại đi một khúc dòng hồ, trước mắt xuất hiện một thôn trang.

Đại Lý thôn muốn so Đào Nguyên Thôn rất nhiều. Trần Thiên Vạn tính ra trở xuống, ước chừng có 50 đến gia đình, thôn trang bên ngoài chỉ là dùng cọc gỗ hàng một vòng.

Trần Thiên Vạn lặng lẽ từ hư mắt cọc gỗ bên trong tiến vào thôn làng, sau đó từ một cái chơi đùa tiểu hài tử miệng bên trong biết được đại Lý thôn thôn trưởng ở lại vị trí.

Vì phòng ngừa ngoài ý muốn, hãn đem tiểu hài tử đánh ngất xỉu, sau đó đi vào nhà trường thôn nơi hậu viện.

Đại Lý thôn thôn trưởng nơi ở địa phương cũng là viện tử, mà lại muốn so Trần Thiên Vạn chính mình viện tử lớn.

Trần Thiên Vạn đạt được hệ thống ba lần thể hồ quán đỉnh về sau, lực lượng cùng nhanh nhẹn gia tăng thật lớn, nhà trường thôn tường viện bất quá cao hơn một mét, hãn căn bản không có Fish a kinh liền tiến vào qua, sau đó thiếp tường hướng viện tử đi cửa sau qua.

Đang lúc hãn đi đến nơi cửa sau thời điểm, nhìn thấy một người chính đưa lưng về phía hãn.

"Là Lý Trung!" Trần Thiên Vạn mừng thầm trong lòng.

Lý Trung tựa hồ tại bàn giao cái gì, phát ra một trận nói nhỏ.

Trần Thiên Vạn có lòng muốn nghe, nhưng lại nghe không rõ ràng, chỉ biết là Lý Trung phía trước còn đứng lấy một người, có người khác ở đây, Trần Thiên Vạn đương nhiên sẽ không động thủ, để tránh kinh động đại Lý người trong thôn.

"Tốt! Người đi đi! Nhất định phải cẩn thận! Này Quan Sơn cũng không phải người hiền lành!" Lý Trung nói ra.

Người kia về vài câu, quay người rời đi.

"Quan Sơn? Là ai?" Trần Thiên Vạn ám đạo. Câu này, hãn ngược lại là nghe cái đại khái. Gặp người kia rời đi, Trần Thiên Vạn không do dự nữa, phá cửa mà vào.

"Người nào ——" Lý Trung lời nói còn không ra khỏi miệng, liền phát giác được một cổ đại lực đánh vào ở ngực. Hãn kêu lên một tiếng đau đớn ngã xuống đất, chính còn lớn tiếng hơn kêu cứu, đã thấy một cây đại đao nằm ngang ở trên cổ.

"Người nếu là không sợ chết tự!"

"Là người! Trần Thiên Vạn!" Lý Trung kinh sợ mà nhìn xem người tới.

"Chúng ta lại gặp mặt, Lý thôn trưởng!" Trần Thiên Vạn về mặt tươi cười nói.

"Người người muốn làm gì? Ta cho người biết Trần Thiên Vạn, nơi này chính là đại Lý thôn, người nếu là dám làm ầu, người liền chết chắc!"

"Người nếu là không làm loạn, ta đương nhiên sẽ không làm loạn!" Trần Thiên Vạn nói ra.

Lý Trung trong mắt kinh hoàng qua hơn phân nửa.

Vậy mà Trần Thiên Vạn một câu nói tiếp theo để thần sắc hắn lập tức biến.

"Ta lại hỏi người, Quan Sơn là người phương nào?"

"Ta ta không biết!"

Trần Thiên Vạn dùng đại đao thân đao vỗ vỗ Lý Trung mặt, nhất thời cái sau lập tức hoảng sợ đến sắc mặt đều trắng.

"Đóng Quan Sơn là Đại Liên Sơn cường đạo đầu lĩnh!"

Trần Thiên Vạn trong lòng cảm giác nặng nề, quát: "Này vừa rồi người kia đâu? Là ai!"

"Ta nói! Ta đều nói! Người kia là ta cùng Quan Sơn người liên hệ, lúc bình thường đều ở trong thôn, một khi có chuyện gì cũng là hắn giúp ta mang lời nhắn! Ta mới vừa rồi là gọi hắn để Quan Sơn xuất thủ đối phó các người Đào Nguyên Thôn!"

Àm!

Trần Thiên Vạn một chân đạp đến Lý Trung trên mặt, đem cả người hắn đạp bay ngược ra.

"Nói! Làm sao tìm được Quan Sơn!"

"Ta ta cũng không biết a!" Lý Trung bụm mặt, khóc ròng nói.

"Vậy người để Quan Sơn thu tay lại!"

"Ta "

Trần Thiên Vạn âm thanh lạnh lùng nói: "Làm sao? Không bỏ được?"

"Không được không được là, là cái kia Quan Sơn, tính cách bướng bỉnh, chỉ cần đáp ứng liền không phải muốn làm như thế không thể, tám đầu trâu đều kéo không trở về!"

"Ta dựa vào!" Trần Thiên Vạn giận mắng một tiếng, thân đao hung hăng đập vào Lý Trung trên ót, đem hắn đánh ngất xỉu.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Đến

Do dự một chút, Trần Thiên Vạn đem Lý Trung nâng lên, từ hậu viện leo tường hướng Đào Nguyên Thôn tiến đến.

Đại Liên Sơn lớn như vậy, hiện tại đuổi theo người liên lạc kia đã muộn, còn không bằng từ Lý Trung nơi này ra tay.

Trần Bách Vạn đang ngồi trên ghế, nhìn về phía trước phụ nhân tại khai khẩn hoang địa.

Tuy nói hiện tại hắn là nhà giàu, nhưng là tiền đồ muốn so trước kia làm nhà giàu thời điểm phổ biến nhiều.

Hiện tại có tiền đồ có địa vị, tự nhiên không thể cùng người bình thường một dạng, khai khẩn hoang địa, thế là hắn tìm cái ghế, thành thoi thành thoi mà ngồi xuống.

"Àm!"

Một người nện ở trước mặt hắn.

Lý Trung bị đau đòn làm tỉnh lại, một trương mắt liền thấy một tên mập đang lườm mắt thấy hắn.

"Ngươi là cái kia đại Lý thôn thôn trưởng a?" Trần Bách Vạn nói một tiếng, sau đó một miếng nước bọt nôn đến Lý Trung trên mặt.

"Thật xin lỗi! Thật xin lỗi! Bình thường nhỏ nước miếng nôn thói quen!" Hắn vội vàng quệt quệt mồm môi, áy náy nói.

Lý Trung giận mà không dám nói gì, bởi vì bên cạnh còn đứng lấy một vị Sát Tinh Trần Thiên Vạn.

"Con ngoan, ngươi làm sao đem đại Lý thôn thôn trưởng cho trói đến?" Trần Bách Vạn nhìn về phía Trần Thiên Vạn.

Trần Thiên Vạn một mặt ngưng trọng đem nguyên do chuyện nói một lần.

"Lão gia hòa này!" Nghe xong Trần Bách Vạn cho Lý Trung một chân, mắng vài câu về sau, cau mày nói: "Ngươi đi Tào Chung nơi đó nhìn xem! Nếu là có thể đạt được hắn trợ giúp, trước mắt phiền phức cũng không tính cái gì!"

Trần Thiên Vạn thán một tiếng, "Ta không tới gặp ngươi thời điểm, liền đi tào thúc nơi đó, chỉ là nghe Triệu Đồng nói, tào thúc giống như có việc ra ngoài!"

Trần Bách Vạn hô khẩu khí, nói: "Xem ra Tào Chung là có ý muốn tránh đi ngươi! Bất quá Triệu Đồng còn ở nơi này, chứng minh hắn vẫn là không muốn lập tức cùng ngươi kéo ra giới hạn!"

Trần Thiên Vạn cũng minh bạch điểm ấy.

Chỉ là không có Tào Chung cái này cường đại chiến lực, bọn họ tại cường đạo trước mặt căn bản cũng không có mấy may năng lực chống cự.

"Cường đạo quy mô như thế nào?" Trần Thiên Vạn nhìn về phía Lý Trung.

"Có chừng khoảng một trăm người đi!" Lý Trung yếu ớt mà trả lời.

"Cụ thể một điểm! Trừ thủ lĩnh Quan Sơn, còn có cái gì địa vị tương đối cao người!"

"Quan Sơn là đầu lĩnh, sau đó là Mưu Sĩ Trần Trạch, còn có Nhị Thủ Lĩnh con báo, Tam Thủ Lĩnh Ngưu Đầu!" Lý Trung liên tục nói ra mấy người tên.

Trần Thiên Vạn nhìn Trần Bách Vạn liếc một chút, đang nghe Mưu Sĩ hai chữ thời điểm, hai người đều có thể nhìn thấy lẫn nhau trong mắt dị sắc.

"Chỉ là một cái cường đạo, vậy mà cũng hiểu được thiết lập Mưu Sĩ?" Trần Bách Vạn lẩm bẫm hai tiếng.

"Mưu Sĩ là trong quân còn sót lại truyền thống, đã Cường Đạo Đoàn băng bên trong xuất hiện chức vị này, này chứng minh trong bọn họ nhất định có một cái là từ chiến sĩ xuất thân!" Trần Thiên Vạn cảm thấy có chút đau đầu.

Chiến sĩ xuất thân Lưu Phi cùng cường đạo muốn so với bình thường Lưu Phi cường đạo khó giải quyết được nhiều, mỗi một cái chiến lực đều tại nhất giai trở lên.

Nhất giai chiến sĩ lực lượng cao có thấp có, cao hai tay có thể đạt tới hai ba trăm cân, thấp cũng có một hai trăm cân.

Trần Thiên Vạn xem chừng chính mình cấp 2 binh sĩ đẳng cấp phải cùng cái thể giới này Nhị Giai chiến sĩ sánh ngang, bình thường nhất giai chiến sĩ, hắn một cái có thể đấm ba cái.

Nhưng Cường Đạo Đoàn bên trong có mấy cái là binh sĩ xuất thân, hắn cũng không rõ ràng.

Có lẽ chỉ có một cái, có lẽ hai ba cái!

Chiến sĩ xuất thân người đối với chiến đấu rất tinh tường, hai ba cái chiến sĩ cùng lên lời nói, hắn rất khó nói nhất định có thể thắng.

Huống hồ, còn có hắn cường đạo. Những người này chiến lực cũng không phải Đào Nguyên Thôn bên trong mấy cái này thôn dân có thể so sánh.

Trọng yếu nhất là, trong tay hắn cũng không có người có thể chiến !

Tào Chung rồi đi, thừa kế tiếp Triệu Đồng cùng sáu người nam tử, ta đều là người già trẻ em, đừng nói một trăm cái cường đạo, liền xem như hai ba mươi cái đều tới không được.

Làm sao bây giờ tốt đâu?

"Nếu không, chúng ta rời đi nơi này?" Trần Bách Vạn đề nghị.

Có ý nghĩ này rất bình thường, nếu là không có ngọn nguồn cơ Thụ tồn tại, Trần Thiên Vạn sẽ lập tức mang theo thôn dân rời đi nơi này.

Dù sao người là hết thầy căn bản, không có người nào đều không có.

Vậy mà ngọn nguồn cơ Thụ mọc rễ nảy mầm về sau căn bản chịu không được giầy vò, nếu là lại di chuyển một lần lời nói, ngọn nguồn cơ Thụ tiềm lực liền sẽ giảm xuống, mỗi một cấp cần phải hao phí phần vinh độ sẽ thực hiện hiện tại gấp hai nhiều.

"Di chuyển là biện pháp, người nào có thể bảo chúng chúng ta di chuyển đến dưới một chỗ thời điểm liền có thể an an ổn ổn mà sinh hoạt?"

"Loạn thế không đất bằng a!" Trần Bách Vạn sâu mi khổ kiếm đường hầm.

"Lão cha, người trước mang theo những phụ nữ đó tại phụ cận tìm một chỗ trốn đi!" Trần Thiên Vạn bỗng nhiên nói.

"Làm sao? Người nghĩ đến biện pháp?" Trần Bách Vạn vui vẻ nói.

"Đây là không có cách nào biện pháp! Đến được hay không người nào cũng không biết! Người mau đi đi!" Trần Thiên Vạn đem lão cha từ trên ghế kéo.

Trần Bách Vạn cũng biết sự tình khẩn cấp, nói không chừng Cường Đạo Đoàn băng giờ phút này đã tại đường đi bên trên, vội vàng qua triệu tập trong thôn phụ nhân.

"Lý Trung thôn trưởng!" Trần Thiên Vạn ánh mắt rơi xuống Lý Trung trên thân.

"Thiên Vạn thôn trưởng có dặn dò gì?"

"Phân phó chưa nói tới, ta hiện tại chỉ muốn cùng người nghiêm túc đàm một lần!" Trần Thiên Vạn đem Lý Trung đỡ dậy, trịnh trọng sự tình nói.

Một khắc đồng hồ về sau, Trần Thiên Vạn mang theo Lý Trung đuổi tới trong thôn, sau đó đem tối hôm qua còn lại một chút thịt liền cùng một số lương khô đều chôn cất tại một khối đá dựng thành trên mặt bàn.

"Các người không cần đợi tại cái này, đi làm việc đi thôi, nếu là thấy tình thế không đúng liền chạy!" Trần Thiên Vạn quay đầu hướng trong thôn mấy nam nhân nói ra.

Những nam nhân này đều là về sau đi theo Tào Chung Đào Nguyên Thôn, đối với Trần Thiên Vạn vị trưởng thôn này cũng không có giống hần những phụ nữ và trẻ em đó già trẻ như vậy sùng kính, nhưng những ngày này tại dung nhập Đào Nguyên Thôn lúc hoặc nhiều hoặc ít nhận ảnh hưởng người khác, giờ phút này nghe được Trần Thiên Vạn lời nói, không khỏi trong lòng âm áp.

"Yên tâm đi! Thiên Vạn thôn trưởng!"

Mấy người nhao nhao nói ra, sau đó trốn đến trong phòng.

Trên đất trống, nhất thời chỉ còn lại có Lý Trung Hòa Trần Thiên Vạn hai người.

Sắc trời bắt đầu tối.

Trần Thiên Vạn lẳng lặng mà chờ. Mà Lý Trung gặp hần không nhúc nhích, cũng không dám đi loạn, chỉ là cùng Trần Thiên Vạn một ngum lại một ngum mà bắt chuyện lấy.

Lại qua hơn một giờ, cùng Lý Trung song song mà đứng Trần Thiên Vạn bỗng nhiên trong mắt sáng lên, đối Lý Trung nói: "Đến! Nhìn người! Chỉ muốn người biểu hiện tốt một chút, mặc kệ Đào Nguyên Thôn có thể hay không vượt qua cửa ải khó khăn này, ta cũng sẽ không lại đi tìm đại lý thôn phiền phức!"

Lý Trung đề xuống trong lòng bối rối, miễn cưỡng cười nói: "Ta tin tưởng Thiên Vạn thôn trưởng làm người! Trước đó là ta đại lý thôn không đúng!"

Trần Thiên Vạn gật gù đầu, không tiếp tục nói, chỉ là đổi một bộ khúm núm biểu tình, len lén quan sát đến Đại Liên Sơn phương hướng.

Lỗi tai hần so Lý Trung nhảy bén được nhiều, bởi vậy nghe được một loạt tiếng bước chân từ cái hướng kia truyền đến.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, từng nhánh bó đuốc xuất hiện ở trong rừng, nhờ ánh lửa, có thể nhìn thấy từng trương hung ác gương mặt ở trong rừng xuyên toa, chột nhìn lại, giống như trong địa ngục Si Mị Vong Lương, được không dọa người!

Riêng là một người cầm đầu, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE mặt to mắt hổ, một mặt râu quai nón, như là thép nguội, đang lóe lên hóa quang dưới có chút chướng mắt.

"Đại lý thôn Lý Trung gặp qua Quan gia!" Gặp cường đạo tới gần, Lý Trung mấy bước chạy lên qua, đón liền bái.

"Lý Trung? Người làm sao tại cái này!" Quan Sơn tựa hồ nhận ra Lý Trung, nghi hoặc nói.

Thanh âm trung khí mười phần, ngược lại là cùng tướng mạo có chút hòa hợp.

"Cái này ta là Đào Nguyên Thôn thôn trưởng mời ta đến! Cái này Đào Nguyên Thôn ngược lại là Thượng Đạo, nghe nói Quan gia ngài muốn tới, lập tức đem trong thôn sở hữu đáng tiền đồ, vật đều lấy ra, muốn hiếu kính ngài cùng các vị đại gia!" Lý Trung nói, chỉ hướng sau lưng trên mặt bàn thực vật.

Chỉ là những vật này hiển nhiên không thể vào Quan Sơn mắt.

"Những vật này còn chưa đủ ta mấy cái huynh đệ một ngày khẩu phần lương thực! Ngươi là hù ta đi!" Quan Sơn cả giận nói.

Lý Trung vội vàng giải thích nói: "Cái này đây quả thật là cứ như vậy nhiều, cái này Đào Viên thôn là hai ngày trước mới đến, cho nên không có thứ gì!"

"Hừ!" Quan Sơn lạnh hừ một tiếng, phát phát tay, nhất thời sau lưng mười mấy cái cường đạo phân tán tiến vào các nhà Các Hộ, nhưng không bao lâu, liền toàn bộ đi ra.

"Đầu lĩnh, không có gì đáng tiền đồ, vật!"

"Mao đầu đều không một cây!"

"Liền tìm ra mấy cái đao!"

Bọn thủ hạ từng cái báo cáo thu hoạch.

Quan Sơn rốt cục không kiên nhẫn, lớn tiếng nói: "Đã không có gì đáng tiền đồ, vật, vậy liền rút lui đi! Bất quá Lý Trung, huynh đệ chúng ta trong đêm đi một chuyến cũng không dễ dàng, ngươi biết quy củ!"

Lý Trung vội vàng gật đầu.

Quan Sơn quay người chính muốn ly khai, bỗng nhiên một thanh âm vang lên.

"Chờ một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Bị bắt

Người nói chuyện là cái râu dê, Cường Đạo Đoàn băng bên trong nhân vật số hai Trần Trạch.

Tại Cường Đạo Đoàn xuất hiện thời điểm, Trần Thiên Vạn liền chú ý tới cái này đứng tại Quan Sơn bên người, kích cỡ thấp Tiểu Sơn Dương nói bừa.

Thuộc tính dò xét đạt được thuộc tính bên trong, Quan Sơn lực lượng mạnh nhất, đạt tới 30 Điểm, lại thêm hấn số liệu, chiến lực đánh giá có thể đạt tới 50 điểm.

Mà Trần Trạch lực lượng cùng phòng ngự thuộc tính, nhưng trí lực điểm số có thể đạt tới 20 điểm nhiều, trọn vẹn là hấn bốn lần!

Loại người này tới một mức độ nào đó muốn so Quan Sơn một loại muốn khó đối phó được nhiều!

Trần Thiên Vạn trong lòng có chút tâm thần bất định, hấn nhìn một chút Lý Trung, cái sau trên mặt vẻ kinh hoàng nồng đậm, nhưng bộ dáng này trong con mắt của mọi người lại là bình thường.

Muốn đến nơi này, Trần Thiên Vạn trên mặt cũng là sợ hãi liên tục.

Trần Trạch trong mắt dị sắc lóe lên, chỉ Trần Thiên Vạn nói: "Ngươi chính là Đào Nguyên Thôn thôn trưởng?"

"Là là!"

"Ngươi nói láo!" Trần Trạch vào đầu vừa quát, trong mắt tinh mang chỉ sắc tăng vọt, lấy hùng hổ dọa người tư thái hướng Trần Thiên Vạn đi tới.

Trần Thiên Vạn thân thể nhất thời mềm nhũn, co quắp ngã xuống đất, "Tiểu tử không có nói láo a tiểu tử cũng là Đào Nguyên Thôn thôn trưởng!"

"Miệng còn hôi sữa mao đầu tiểu tử, làm sao có thể phục chúng, trở thành một thôn trưởng!" Trần Trạch nghiêm nghị nói.

Trần Thiên Vạn trong lòng áp lực buông lỏng. Đối với việc này hắn đã sớm chuẩn bị, thế là hô to oan uổng mà nói: "Tiểu tử lão cha là nhà giàu xuất thân, tuổi nhỏ thời điểm tại trong học đường qua một số sách, nhận biết vài cái chữ to, mà lại đang chạy trốn trên đường ta lại cứu bọn hắn tánh mạng, cho nên liền đề cử ta làm thôn trưởng!"

Nhìn thấy Trần Trạch ánh mắt lấp lóe, Trần Thiên Vạn vội vàng ngao ngao khóc lớn lên.

Một đám cường đạo đầu lĩnh nhất thời cười lên ha hả.

Này Trần Trạch tựa hồ cũng cảm thấy trước mắt người trưởng thôn này đến bất quá là một đứa bé, khẽ cười một tiếng, lại lần nữa hỏi: "Vậy ngươi nói một chút trong thôn các ngươi bao nhiêu người?"

"Có khoảng bốn mươi người, đều là lưu dân!" Trần Thiên Vạn chùi chùi nước mũi, nói ra.

Trần Trạch gật gật đầu, "Các ngươi cái này ốc xá có 30 ở giữa khoảng chừng, hơn 40 người ngược lại là phù hợp tình huống!"

Trần Thiên Vạn trong lòng xiết chặt, cái này Trần Trạch quả nhiên là có chút trí tuệ, vậy mà nghĩ đến từ ốc xá bên trong suy đoán, cũng may hắn không có tính toán ở phương diện này giấu diếm tình hình thực tế.

Trần Trạch lúc nói chuyện, Quan Sơn cũng không được xen vào, cho tới bây giờ mới lên tiếng nói: "Thế nào? Trần tiên sinh!"

"Không có việc gì! Bất quá chúng ta gần nhất nhân thủ có chỗ tiêu hao, ta nhìn cái này Đào Nguyên Thôn ngược lại là có hai cái chất liệu tốt, không bằng mang lên Sơn hào hảo bồi dưỡng một chút!" Trần Trạch cười nói.

"Tốt! Tiên sinh quả nhiên nghĩ đến chu đáo!" Quan Sơn nhãn tình sáng lên, cười to nói.

Trần Thiên Vạn tâm bên trong một cái lộp bộp, đã thấy Quan Sơn ánh mắt rơi xuống trên người mình.

"Liên ngươi! Còn có bên kia này thằng nhãi con!" Quan Sơn nhìn về phía một bên khác, nơi đó Triệu Đồng bị hai cái cường đạo xô đẩy mà đến, bên trong một cái cường đạo màu da đen kịt, cổ tay thô to, đỉnh lấy một khóa vạt sáng đầu, chính là Cường Đạo Đoàn Nhị Thủ Lĩnh con báo; một người khác là cái mặt, trông mắt đột xuất, cái mũi so với thường nhân lớn hơn rất nhiều, lại là Cường Đạo Đoàn Tam Thủ Lĩnh Ngưu Đầu.

Hai người này là Cường Đạo Đoàn bên trong thực lực gần với Quan Sơn nhân vật, nhưng giờ phút này lại nhìn chăm chú Triệu Đồng, tựa hồ có chút kiêng kỵ.

"Đại ca, tiểu tử này khí lực quá lớn, thật giống một con trâu! Nếu không phải con báo ca phụ một tay, ta Lão Ngưu nói không chừng thật đúng là cắn!" Ngưu Đầu hận hận đẩy một cái Triệu Đồng, nói ra.

Quan Sơn cười ha ha một tiếng, nói: "Liên tam đệ đều kém chút bất không được hắn, chứng minh tiểu tử này có chút bản sự! Chờ chúng ta mang về hảo hảo thao luyện thao luyện, sau này sẽ là chúng ta đỉnh núi số một mãnh tướng!"

Giải thích, hắn ngữ khí chuyển sang lạnh lẽo, "Tám kia cầu tự cho là thu hai cái chiến sĩ xuất thân thù hạ liền không được làm chúng ta một chuyện! Chờ mấy ngày nữa, ta liền để hắn nhìn xem vì cái gì Hoa nhi là hồng như vậy!"

Vừa mới nói xong, bọn cường đạo nhất thời giờ lên bó đuốc hô to hét lên.

"Đi! Về núi!"

Quan Sơn ra lệnh một tiếng, đông đảo cường đạo vội vàng đuổi theo,

Không bao lâu liền biến mất tại Đại Liên Sơn trong rừng rậm.

Lý Trung nhìn lấy Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng bị mang đi, trên mặt lộ ra vẻ phức tạp.

Trước kia thôn xóm bọn họ bên trong cũng có thanh tráng niên bị vùi lên Sơn, vận khí không tốt, rốt cuộc nhìn không thấy thân ảnh, vận khí hơi tốt, còn có thể gặp qua một hai lần, nhưng lại sau đó cũng không có bóng dáng.

Cường đạo tuy nhiên nhìn như uy phong, nhưng vùng trộm cũng là một đám người đáng thương.

Có lẽ ngày nào này vị thành chủ tâm huyết dâng trào liền mang binh đến càn quét một chút, khoảng trăm người Cường Đạo Đoàn tối thiểu nhất muốn biến mất một phần ba trở lên.

Mà lại, cường đạo cùng cường đạo chỉ thấy là tồn tại cạnh tranh.

Ai cũng muốn xưng vương xưng bá, cho nên đỉnh núi cùng đỉnh núi ở giữa không ít va chạm chém giết.

Một chém giết cũng là nhân mạng!

Lý Trung thở dài.

Đầu năm nay, không những không dân chúng không dễ chịu, làm quan không dễ chịu, liên liên cường đạo Lưu Phi cũng không dễ chịu a!

Loạn thế cái gì gọi là loạn thế?

Cũng là toàn bộ thế giới đều loạn!

Có lẽ lần sau gặp lại, này hai tên tiểu tử tựa như bọn họ đại Lý thôn những cái kia bị chộp tới làm cường đạo thanh tráng niên một dạng, rốt cuộc gặp không đến đi!

Lý Trung bỗng nhiên cười rộ lên.

Người mất đã đi, Người sống muốn cùng lợi ích làm chuẩn.

"Cái này Đào Nguyên Thôn thành lập vội vàng, cũng không có gì có giá trị đồ, vật, ngược lại là những phụ nữ đó —— "

Loạn thế nam nhân trọng yếu nhất một cái công dụng, cái kia chính là hạ chiến trận, UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE mà loạn thế nữ nhân trọng yếu nhất một cái công dụng, là sinh sôi.

Cái trước là tiêu hao phẩm, cái sau là có thể tái sinh nguồn năng lượng, bên trong giá trị tự nhiên không thể đánh đồng.

Riêng là tại Lý Trung dạng này thôn trưởng trong mắt, nữ nhân muốn so nam nhân lại càng dễ tiếp nhận được nhiều.

Trần Thiên Vạn bị cường đạo bắt đi, hắn thấy, đã cùng người chết không sai biệt lắm, hoàn toàn không cần lại cố kỵ, cho nên Đào Nguyên Thôn những phụ nhân đó đều sẽ thành hắn đại Lý của thôn bên trong chỉ thực vật.

Đương nhiên, Đào Nguyên Thôn còn có người mập mạp, cho nên muốn nuốt vào những thức ăn này còn cần làm nhiều chút chuẩn bị.

Dù sao, hắn đại Lý thôn cũng không phải cường đạo!

Lý Trung đẩy bụng tâm sự mà rời đi.

Một bên khác, Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng theo cường đạo đi hồi lâu đường núi, cuối cùng tiến vào một cái khe núi bên trong.

Khe núi bốn phía là thấp bé bụi cây, ngẫu nhiên có một mảnh nhỏ Lâm Tử, bên trong có hỏa quang chớp động, hiển nhiên nơi nào là tồn tại trạm gác ngầm.

Trần Thiên Vạn còn phát hiện một mảnh tương đối thấp bé trong rừng có một tòa Tiễn Tháp, phía trên có người đang đi tuần, nhìn thấy Quan Sơn bọn người, vội vàng nói một tiếng.

"Nơi này chính là cường đạo ổ, quả nhiên là cửa khẩu trùng điệp!"

Tiến vào khe núi đường nhỏ cũng liên bốn, năm trăm mét, nhưng Trần Thiên Vạn nhìn thấy Tiễn Tháp liền có bốn tòa, cửa khẩu có bảy tám tòa nhiều. Nếu là lại tính cả những bí ẩn đó trạm gác ngầm lời nói, cái số này còn muốn tăng lên không ít.

Khe núi bên trong có một mảnh phòng trợ, là Cường Đạo Đoàn sinh hoạt hàng ngày trạm sở.

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng được đưa tới cái này về sau, này Trần Trạch liền đối con báo cùng Ngưu Đầu nói cái gì, cả hai nhao nhao gật gật đầu, sau đó đem Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng bắt giữ lấy một tòa trong địa lao, tiện tay đem cửa nhà lao khóa lại, sau đó trực tiếp rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Rất tốt!

Hôm sau, hai cái cường đạo đem Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng mang ra địa lao, không bao lâu liền đến đến một cái trên diễn võ trường.

Giờ phút này, cái này cũng không tính toán đại diện võ trường có mười cái cường đạo đang rèn Luyện Thể Phách.

Nhìn thấy Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng, bọn cường đạo nhao nhao quái kiêu, giống như nhìn thấy mỹ nữ.

"Im miệng! Các ngươi bọn này tạp chủng!" Một tiếng quát chói tai từ tiền phương truyền đến.

Trần Thiên Vạn theo tiếng kêu nhìn lại, nhìn thấy một ánh mắt như đao trung niên nam tử đứng chấp tay, thân thể thẳng như tùng.

Danh vọng tựa hồ cực cao, những kiệt ngạo bất thuần đó bọn cường đạo nhất thời khàn giọng, không dám cùng đối mặt, tiếp tục đoán luyện đứng lên.

Áp giải Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng hai cái cường đạo hướng về trung niên nam tử cung kính nói: "Trịnh đầu, đây là tối hôm qua bắt lên đến hai cái máu mới, đầu

Nói, muốn làm sao điều giáo, đều xem ngài!"

Trung niên nam tử gật gật đầu.

Hai tên cường đạo khom người thối lui.

Trần Thiên Vạn trong lòng hơi rét, ánh mắt len lén nhìn chằm chằm này Trịnh đầu nhìn, không bao lâu trong đầu liền xuất hiện đối phương thuộc tính.

Tính danh: Trịnh Hoàng

Phòng ngự: 10

Lực lượng: 35

Nhanh nhẹn: 12

Trí lực: 8

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực ước định: 66

Đẳng cấp đánh giá: Cấp 3 binh sĩ (phổ thông) Thượng Giai hộ vệ Giáo Tập!

Lại là một người mới!

Trần Thiên Vạn trong mắt sáng lên.

Dưới tình huống bình thường, lực lượng vượt qua 30 Điểm, trí lực vượt qua 60 điểm sẽ, thuộc tính dò xét sẽ xuất hiện một số đặc thù thuộc tính, nói thí dụ như Tào Chung, Triệu Đồng.

Nhưng có ít người thuộc tính đạt tới, cũng sẽ không có đặc thù thuộc tính.

Thật giống như này Quan Sơn.

Cái này bên trong cũng phải nhìn một chút thiên phú. Này Quan Sơn lực lượng tuy nhiên đạt tới 30 Điểm, nhưng hắn không có dạy người thiên phú, cho nên hệ thống liền sẽ không cho thấy đặc thù thuộc tính.

Trụ sở phát triển cần đủ loại nhân tài. Trần Thiên Vạn biết rõ nhân tài tầm quan trọng, cho nên trong lòng không khỏi nhớ thương bên trên cái này Trịnh Hoàng.

"Các ngươi đều tên gọi là gì?" Trịnh Hoàng nói ra.

Triệu Đồng không có lên tiếng, bị bắt đến đến bây giờ, hắn vẫn không thể nào chịu phục, nếu không phải Trần Thiên Vạn khuyên can, đã sớm làm âm ỉ mở, giờ phút này nhìn thấy Trịnh Hoàng cái này rõ ràng là Cường Đạo Đoàn băng thượng tầng người, đương nhiên sẽ không cho cái gì tốt sắc mặt nhìn.

Triệu Đồng tâm tư đều hiện ra mặt, Trần Thiên Vạn chỗ nào nhìn không ra, trong lòng không khỏi cười khò, tiến lên một bước, nói: "Ta gọi Trần Thiên Vạn,

Vị này gọi Triệu Đồng, là huynh đệ của ta!"

Trịnh Hoàng nhìn Trần Thiên Vạn liếc một chút, "Ngươi ngược lại là cơ linh!" Vừa nói vừa nhìn về phía Triệu Đồng, "Ta tại cái này cũng đợi không được thời gian ngắn, giống như ngươi đùa nghịch tiểu tính khí gặp được không có một ngàn, cũng có tám trăm, hắc hắc, chờ mấy ngày nữa, ta liền sẽ để người mình bạch cái gì nên hiện ra mặt, cái gì nên để ở trong lòng!"

Trần Thiên Vạn trong lòng hơi trầm xuống.

Quả nhiên sau một khắc, Trịnh Hoàng ánh mắt nhìn về phía hắn, "Người nếu là hắn huynh đệ, như vậy thì cùng hắn cùng một chỗ đi!"

"Hôm nay liền để ta đến đem cho các người hảo hảo mà học một khóa!"

"Hồ Tử! Mọc chó!"

"Tại!"

"Trịnh đầu!"

Hai cái cường đạo từ đoán luyện trong đám người đi ra.

Trịnh Hoàng nhếch miệng cười một tiếng, nói: "Các người biết phải làm sao?"

Hồ Tử, mọc mặt chó bên trên lộ ra tàn nhẫn nụ cười, nhanh chân đi hướng Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng, hai tay xoa nắn, một trận lớp bắp thanh âm truyền ra.

"Muốn khi dễ người? Thiên Vạn ca, người lui ra phía sau, để cho ta tới giáo huấn bọn họ!" Triệu Đồng từ Trần Thiên Vạn bên người đi qua, lại bị cái sau giữ chặt.

Trần Thiên Vạn thảm than một tiếng, trên mặt lại là cười nói: "Người cho rằng người Thiên Vạn ca là dễ dàng như vậy bị người khi dễ à?"

Triệu Đồng nhãn tình sáng lên.

Đây mới là hắn ưa thích luận điệu a.

Trần Thiên Vạn vỗ vỗ Triệu Đồng bả vai, cười như điên nói: "Huynh đệ cho ta áp trận, để đại ca ta hảo hảo cùng bọn hắn đùa giỡn một chút!"

"Cầu thí khoái lác!"

"Muốn chết!"

Hồ Tử cùng mọc chó giận,

Hai người này căn bản không được khi bọn hắn là một chuyện, đợi lát nữa nhất định phải bọn họ đẹp mắt!

Ngược lại là này Trịnh Hoàng xem tướng Trần Thiên Vạn, trong mắt lướt qua một tia tinh mang.

"Đánh chết hắn!"

"Đánh chết hắn!"

Nhìn lấy Hồ Tử cùng mọc chó nhanh chóng tới gần, đông đảo cường đạo phát ra Sói Tru tiếng hò hét.

Hồ Tử cùng mọc chó là bọn họ trong nhóm người này thực lực mạnh nhất hai cái, hai tay có hơn hai trăm cân lực đạo, coi như cùng một tên chánh thức chiến sĩ so sánh cũng không thua bao nhiêu.

Mà đối thủ của hắn bất quá là một tên mười hai mười ba tuổi thiếu niên a.

Đối bọn hắn mà nói, đây là một trận không công bằng chiến đấu, này hai cái kiệt ngạo thiếu niên cuối cùng sẽ cùng trước mắt bọn họ một dạng, tại to lớn quả đấm to trước mặt cúi đầu, sau đó trở về yên lặng liếm láp vết thương, sau đó lại độ cúi đầu, thẳng đến trong mắt rốt cuộc không có kiệt ngạo mới thôi!

"Đánh nằm sấp bọn họ!" Triệu Đồng trên mặt đồng dạng viết hưng phấn.

Cùng người khác khác biệt, đối với Trần Thiên Vạn, hắn hiểu biết rất sâu. Chính mình vị kia thúc thúc Tào Chung, có đôi khi uống nhiều sẽ cùng hắn nói đến Trần Thiên Vạn,

Bên trong có câu nói làm hắn ấn tượng rất sâu.

"Loạn Thế Xuất Anh Hùng, tất có hắn một người!"

Cái này hắn dĩ nhiên là chỉ Trần Thiên Vạn!

Phải biết Tào Chung thân phận đặc thù, gặp qua Tài Tuấn đếm không hết, nhưng có thể được đến như thế đánh giá tại hắn trong ấn tượng chỉ có chút ít

mấy người.

Mà này mấy người tại đương kim ít nhất là quyền nghiêng một Phương thành chủ!

Dạng này người, ăn thiệt thòi a?

Đồng đảo tiếng sỏi tru bên trong, Trần Thiên Vạn cùng Hồ Tử đụng va vào nhau.

Hồ Tử dáng người thấp thực, hạ bàn thật vững vàng, xem xét cũng là lực lượng cực lớn người.

Trái lại Trần Thiên Vạn, dáng người, thậm chí có chênh lệch chút ít gây, dạng này người thấy thế nào lực lượng cũng sẽ không đại đi nơi nào.

Vậy mà kết quả lại là vượt quá tất cả mọi người dự kiến.

Hai người hai tay quán đến cùng một chỗ, thân thể kẻ sát.

Loại này tư thế trong quân đội tương đối phổ biến.

Bởi vì đây là một phương nào áp dụng trong quân cận thân vũ kỹ kết quả.

Cận thân vũ kỹ coi trọng là khóa lại địch nhân then chốt bộ vị, UU đọc sách vạn ưu K. An SHU. NE để địch nhân lực lượng mười thành chỉ có thể phát huy ra không đến một nửa.

Trần Thiên Vạn không có luyện qua trong quân vũ kỹ, đương nhiên sẽ không thi triển. Thi triển là Hồ Tử.

Hai cánh tay hắn cuốn lấy vừa đúng, bởi vậy có thể thấy được, hắn ở phương diện này công phu chi thâm hậu.

Đáng tiếc, hắn đánh giá thấp thiếu niên lực lượng.

Trần Thiên Vạn chỉ là sắc mặt tăng đỏ một chút, sau đó bỗng nhiên thoáng giây dựa, Hồ Tử hai tay nhất thời như là bị chống ra dây gai, càng kéo căng càng chặt, sau đó ba một chút, thoát ra tới.

Vụt vụt vụt Địa Thối ra năm, sáu bước, Hồ Tử còn chưa kịp kinh hãi, Trần Thiên Vạn đã đuổi theo, nhất quyền hung hăng nện ở Hồ Tử bụng.

Cái sau như đun sôi con tôm ừ đứng người dậy, ngã xuống đất run rẩy.

Mà này một đám kêu gào bọn cường đạo đã hoàn toàn không phát ra được thanh âm nào.

"Tiếp xuống đôi lấy người!"

Trần Thiên Vạn nhìn về phía một bên mà quyền sát chương, nóng lòng muốn thử mộc cầu thân bên trên. Hai phút đồng hồ về sau, mộc chó cũng đi vào Hồ Tử theo gót.

Tuy nói có Hồ Tử vết xe đổ, mộc chó tận lực không cho Trần Thiên Vạn cận thân, nhưng tránh nhiều tất có mất, bị Trần Thiên Vạn nhất quyền đánh vào dưới sườn, cũng không có trốn qua một kiếp.

"Thiên Vạn ca, quá lợi hại!" Triệu Đồng kêu lên.

Trần Thiên Vạn gật gật đầu, nhìn về phía Trịnh Hoàng!

Hắn biết, bọn họ ngày tháng sau đó phần lớn vẫn là muốn nhìn cái này một vị tâm tình!

"Rất tốt!"

Thâm trầm âm thanh vang lên.

Trần Thiên Vạn trong lòng không khỏi trầm xuống.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Giết người, thấy máu

Trịnh Hoàng tâm tình rất không tệ, Quan Sơn rốt cục cho hắn tìm đến hai cái không tệ người kế tục. Hai người này nếu là dấn thân vào quân doanh, lấy tuổi tác như vậy, như thế lực lượng, tất nhiên sẽ trong quân đội rực rỡ hào quang!

Triệu Đồng lực lượng càng tốt; Trần Thiên Vạn lực lượng hơi kém, nhưng trí tuệ có thể đề bù đắp rất nhiều.

Nếu là sớm mấy năm có thể gặp được đến dạng này thiên tài, hẳn bây giờ có lẽ là một loại khác tình cảnh!

Trịnh Hoàng âm đạo.

Hắn nhanh chân đi hướng Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng, để như trở bàn tay liền đem hai người đánh ngã.

"Nếu như các ngươi không phục, ngày mai có thể tiếp tục!" Cách trước khi đi, Trịnh Hoàng đối trên mặt đất nằm Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng nói ra, trên mặt tràn ngập khinh thường chi ý.

"Ngươi chờ!" Triệu Đồng kêu lên.

Trần Thiên Vạn không có lên tiếng, chỉ là nhìn lấy Trịnh Hoàng rồi đi bóng lưng, trong mắt lướt qua một tia trầm tư.

Hai người về đến địa lao, có người đến cáo tri Com trưa địa điểm cùng thời gian.

"Cường đạo com ta mới không ăn đâu!" Triệu Đồng đối thông tri người hừ lạnh nói.

Người kia khinh bỉ nhìn một chút Triệu Đồng, cũng không nhiều lời, trực tiếp rời đi.

Không có người sẽ cùng thực vật không qua được.

Trần Thiên Vạn không có cho Triệu Đồng nói chuyện thời cơ, dắt hắn y phục liền đi ra ngoài.

Triệu Đồng giả dựa một chút, nhưng nhìn thấy Trần Thiên Vạn sắc mặt không được thật là tốt lúc, đành phải hậm hực đuổi theo qua.

Ăn com trưa, Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng bị người đuổi tới trên diễn võ trường.

"Chấp binh!"

Trịnh Hoàng vẫn như cũ đứng ở vị trí này, ở trên cao nhìn xuống nhìn lấy mọi người.

Mặt đất quy tắc mà bãi phóng một thanh Mộc Thương, bọn cường đạo thuần thực kéo dài khoảng cách, nhặt lên binh khí, ngưng mắt nhìn về phía Trịnh Hoàng.

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng không dám thất lễ, cũng nhặt lên binh khí.

"Thương chính là trên chiến trường nhất là binh khí thường dùng một trong, thương có Tam Sát, đâm, vung, quét, ba cái hợp nhất, thành tựu trong chiến trường Trụ Cột Thương Thuật!"

Trịnh Hoàng biểu thị mấy lần, đâm một cái, hất lên, quét qua ăn khớp đứng lên, có loại Thế bất khả đáng cảm giác.

Trần Thiên Vạn nhìn đến xuất thần.

Hắn lực lượng có thể sánh ngang Nhị Giai chiến sĩ, nhưng chiến lực chân chính, sợ là so trong quân Nhị Giai chiến sĩ yếu hơn không ít.

Có cơ hội như vậy có thể đề bạt, hắn như thế nào lại không nắm chặt ở?

So ra mà nói, Triệu Đồng biểu lộ cũng có chút bình thản, không chỉ có như thế, khóe miệng giống như ẩn ẩn mang theo một tia nở nụ cười trào phúng.

Trần Thiên Vạn nhìn nhập thần, cũng luyện được nhập thần.

Thoạt đầu Triệu Đồng còn có chút khinh thường, nhưng khi Triệu Đồng tiếp tục luyện hơn nửa giờ về sau, hắn rốt cục hơi khẩn trương lên, cầm lấy Mộc Thương quy quy củ củ bắt đầu huấn luyện.

Trần Thiên Vạn thực lực hẳn nhất thanh nhị sở, nếu là lại huấn luyện một phen, vậy sau này là đem hắn so với quá khứ?

Nói đến, Triệu Đồng trong lòng đối với Trần Thiên Vạn vẫn còn có chút ganh đua so sánh tâm tính.

Thời gian một chút mà chạy đi.

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng mang theo một thân mỗi một về đến địa lao.

Ngày thứ hai, hai người bị một trận ồn ào âm thanh đánh thức.

Trịnh Hoàng đi vào địa lao, đem hai người xách rời núi trại, cũng tiện tay ném cho bọn hắn một thanh Mộc Thương.

"Làm cường đạo liền muốn có làm cường đạo giác ngộ!" Trịnh Hoàng cười lạnh một tiếng, ánh mắt đảo qua ở đây hai mươi mấy cái cường đạo.

Những cường đạo này phần lớn là mới tới không bao lâu.

"Trịnh đầu, chúng ta muốn đi làm gì?" Một vị tư lịch tương đối so sánh lão cường đạo lên tiếng hỏi thăm.

"Giết người! Thấy máu!" Trịnh Hoàng nói ra.

Cường đạo bên trong có một số người nhất thời sắc mặt trắng bệch.

Trịnh Hoàng không quan tâm, dẫn đầu đi ra.

Hơn người vội vàng theo ở phía sau.

Diễn Võ Đường Trịnh đầu cũng không phải cái gì lương thiện, nếu là bọn họ lâm trận lùi bước hoặc là một mình trốn đi, như vậy hậu quả sẽ mười phần thể thảm.

"Giết người a?"

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng nhìn nhau.

Cái sau trong mắt đúng là ần ần mang theo vẻ hưng phấn.

Đại Liên Sơn lại được xưng là Đại Liên sơn mạch.

Tại một đoạn này Sơn Thê bên trong có số lượng không ít đỉnh núi, mà trên cơ bản mỗi cách xa nhau mấy cái ngọn núi liền sẽ tồn tại một chi Cường Đạo Đoàn băng.

Cường đạo trong núi sinh hoạt là có nguồn nước nhu cầu.

Mà núi đá khắp nơi trên đất trên ngọn núi lớn muốn tìm được nguồn nước cũng không phải là một chuyện dễ dàng sự tình.

Có lẽ vận khí tốt lời nói, nhà mình đỉnh núi liền có thể tìm tới nguồn nước, vận khí không lời hay, lật bảy tám cái đỉnh núi đều không nhất định tìm được.

Phụ cận mấy cái này đỉnh núi bên trong liền có một chỗ nguồn nước, gọi Thanh Thủy khe, nơi đó chảy xuôi theo một dòng suối nhỏ.

Trịnh Hoàng mang người lại tới đây thời điểm, bên dòng suối nhỏ bên trên đã có ba mươi lăm cường đạo đang dùng ấm nước đựng nước.

Trịnh Hoàng không nói hai lời, đi lên liền đem này chính đang đựng nước cường đạo cho lật tung tại trong suối.

"Gia gia hắn! Các huynh đệ, đóng con non này dám súc sinh lại tới, giết cho ta!" Một cái cường tráng như trâu, mày rậm mũi to hán tử phần nộ quát.

Song phương nhất thời giao đánh nhau.

Trước hết nhất xông ở phía trước trong tay của cường đạo Mộc Thương đâm nhanh, chui vào thân thể đối phương, mà cái sau trước khi chết đem đại đao khảm tại cái này cường đạo trên cổ.

Máu vẩy tại chỗ! Hai người nhao nhao ngã xuống đất.

Thảm liệt tình cảnh khiến một số tuổi trẻ cường đạo trong lòng buồn nôn, nhưng là còn không chờ bọn hắn lui lại, hậu phương Trịnh Hoàng đã một chân đạp đến trên móng, đem bọn hắn đẩy hướng địch nhân lưỡi đao.

Nhìn thấy một số lâm trận bỏ chạy, Trịnh Hoàng không khách khí chút nào, cầm trường thương liền đâm, chỉ là giây lát ở giữa liền có hai cái cường đạo đổ vào dưới chân hắn.

"Trong chiến trường là người chết chính là ta chết! Lui ra phía sau người không có một cái kết cục tốt!" Trịnh Hoàng cảm thương mà dừng, trong mắt sát khí lẫn nhiên.

Trần Thiên Vạn đi theo mấy cái cường đạo xông lên trước, hắn nhìn thấy trước đó còn đã nói với hắn mấy câu cường đạo bị quân địch nhất đao chém đứt cánh tay, sau đó lại là nhất đao, trăm rơi đầu.

Này dính lấy phun ra huyết dịch này tròn trịa đầu phanh mà rơi trên mặt đất, lăn xuống tại dưới chân hắn.

Trần Thiên Vạn trong lòng không ngừng sôi trào. Hắn là giết qua người, cũng đã gặp không ít người chết, nhưng là cùng trước mắt một màn này so sánh lại thiếu một phần huyết tính sát ý.

Cổ này sát ý để hắn hoa mắt váng đầu, buồn nôn buồn nôn.

Lại là một cái cường đạo chết oan chết uổng.

Bất quá cái này cường đạo bị chết có chút giá trị, trước khi chết phản công, đem đối phương bả vai đâm ra một cái lỗ nhỏ, máu tươi róc rách.

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên cắn răng, nhào tới trước, Mộc Thương hát lên, quát vào cổ đối phương bên trên.

Người kia kêu thảm một tiếng, ngã trên mặt đất, không rõ sống chết.

Nếu là hắn cường đạo vùng một thương này, khả năng hắn còn có thể tiếp tục sống, nhưng Trần Thiên Vạn thế nhưng là có Nhị Giai chiến sĩ lực lượng, cái này co lại cho dù không lúc này chết, cũng sinh hoạt không bao lâu.

"Bên trong chiến trường không có đúng sai! Là người chết chính là ta chết!" Đánh chết một người, Trần Thiên Vạn trong lòng dễ chịu rất nhiều, trong mắt quang mang cũng không còn lúc trước hỗn loạn, từ từ ngưng thực.

Chính quan sát giữa sân tình hình Trịnh Hoàng gật gật đầu, ánh mắt từ trên người Trần Thiên Vạn chuyển qua Triệu Đồng nơi đó.

Cùng Trần Thiên Vạn khác biệt là, Triệu Đồng tựa hồ đối với huyết dịch có một loại thiên nhiên yêu quý, lần đầu giết người lúc cũng chỉ có một lát khó chịu, bây giờ đã là hóa thân mãnh thú, gặp địch liền giết!

Hắn lực lượng so Trần Thiên Vạn còn phải mạnh hơn một điểm, đối diện cường đạo tự nhiên không người có thể địch!

Trên trận giao phong người càng ngày càng ít.

Làm Trần Thiên Vạn trong mắt bắt đầu phiếm hồng lúc, đối diện rốt cục truyền đến một trận mang theo thanh âm kinh hoàng.

"Rút lui! Mau bỏ đi!"

Đối phương vút xuống mười mấy bộ thi thể chạy tán loạn.

Trịnh Hoàng ngăn lại đang muốn đuổi theo Triệu Đồng, quát: "Giặc cùng đường chó đuôi!"

"Trịnh đầu, bọn họ muốn hay không an táng?" Gặp Trịnh Hoàng muốn đi, Trần Thiên Vạn không khỏi nói một câu.

Trịnh Hoàng nhìn Trần Thiên Vạn liếc một chút, âm thanh lạnh lùng nói: "Bình giả, sinh tại chiến tử tại chiến, còn sống bằng phẳng, chết lấy bằng phẳng, còn cần đắp lên một tầng thật dày Hoàng Thổ làm gì?"

Thế nhưng là bọn họ là chiến sĩ a!

Trần Thiên Vạn thảm than một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Cấp bốn thôn trang

Trở lại sơn trại về sau, Trần Thiên Vạn cảm thấy mình trên thân nhiều những thứ gì, dính dính, tẩy đều rửa không sạch.

Ngược lại là hắn cường đạo nhìn hắn nhãn quang trở nên cùng dĩ vãng có chút khác biệt, thậm chí có mấy cái cường đạo đang dùng com thời điểm còn hữu hảo vỗ vỗ bả vai hắn.

"Giết qua người, từng thấy máu, mới thật sự là cường đạo!" Trịnh Hoảng ngồi vào Trần Thiên Vạn bên người, nói ra.

"Trình đầu!" Trần Thiên Vạn muốn đứng lên, lại bị Trịnh Hoảng ngăn cản.

"Ăn thật ngon người com!" Trịnh Hoảng cũng không có cùng Trần Thiên Vạn nói thêm cái gì, nhanh chóng com nước xong xuôi liền rời đi.

Giữa trưa ngày thứ hai thời điểm, có người đem bọn họ đưa đến trong một gian phòng, cũng ném cho bọn hắn một thanh phòng trọ chia khoá.

Gian phòng tuy nhiên không lớn, nhưng so với địa lao đến lại là thoải mái nhiều.

Bọn họ sinh hoạt vẫn như cũ không có thay đổi gì, trừ huấn luyện cũng là cùng phụ cận Cường Đạo Đoàn đối binh. Trong bất tri bất giác bên cạnh mình huấn luyện chung cường đạo đã thay xong nhiều khuôn mặt xa lạ.

Những người này đều là Quan Sơn bọn họ qua khác thôn trang bắt trở lại bổ sung máu mới.

Thời Gian Đồng Hồ Cát Vô Tích mà trôi qua.

Trần Thiên Vạn từng ngày mà trưởng thành.

Hổ Tử cùng Mộc Cầu hai người liên thủ tại dưới tay hắn đều sống không qua nửa phút.

Toàn bộ Diễn Võ Đường cũng liền Triệu Đồng có thể cùng hắn đấu sức.

Đương nhiên, trừ Trịnh Hoảng bên ngoài.

Chính mình chiến đấu năng lực đề bạt đề Trần Thiên Vạn huấn luyện càng phát ra chuyên tâm, khác khổ. Có đôi khi, hắn có thể cả ngày càng không ngừng Luyện Thương, Luyện Đạo.

Phần này sức chịu đựng cùng kiên nhẫn cho dù là Trịnh Hoảng nhìn đều âm thầm kinh hãi.

Trong nháy mắt liền đi qua hơn nửa tháng, Đại Liên Sơn thân ở Nam Phương, nhưng giờ phút này khí trời cũng đến lạnh nhất thời điểm, có khi bầu trời sẽ còn dưới lên lấm tã lấm tã mưa tuyết.

Cái này cho Trần Thiên Vạn huấn luyện mang đến không ít trở ngại.

Một ngày này, hắn luyện tập xong trở về, nằm dài trên giường, chợt nhớ tới Đào Nguyên Thôn.

Cũng không biết bây giờ nơi đó tình huống như thế nào?

Đang lúc hắn muốn nhìn một chút trong đầu thuộc tính giao diện lúc, bỗng nhiên một dòng nước ấm tràn vào thân thể, tản vào toàn thân bên trong.

Thế hồ quán đỉnh!

Loại tình huống này hắn cũng không xa lạ gì!

Đào Nguyên Thôn trụ sở thăng cấp!

Hắn không kịp chờ đợi mở ra thuộc tính giao diện, chỉ gặp này thanh thuộc tính bên trong trụ sở đẳng cấp biểu hiện đã là cấp 4, trừ cá nhân thuộc tính cùng một số tâm thường biến hóa bên ngoài, hắn thật cũng không cái gì đáng giá chú ý.

Nhưng đây đối với Trần Thiên Vạn tới nói không thể nghi ngờ là một cái cự đại kinh hi.

Rời đi Đào Nguyên Thôn lâu như vậy, hắn muốn nói không lo lắng Đào Nguyên Thôn đây tuyệt đối là giả, chỉ là cường đạo đối với bọn hắn loại này vừa tới không lâu tân nhân là mười phần cảnh giác, cho nên hắn cùng Triệu Đồng đến bây giờ, cũng chưa bắt được thời cơ chuẩn đi.

Bây giờ trụ sở đẳng cấp đề bạt, chỉ ít cho thấy Đào Nguyên Thôn bây giờ phát triển xu thế là mười phần tốt đẹp.

Cũng không biết đến là ai đang xử lý thôn trang?

Lão cha có chút khả năng, trí tuệ không thấp, quản lý một thôn trang tuyệt đối là dư xài.

Bất quá cũng có thể là Tào Chung, hắn đã không mang đi Triệu Đồng, chứng minh hắn sẽ còn đợi tại Đào Nguyên Thôn, nói không chừng cường đạo chân trước vừa đi, hắn chân sau liền trở lại!

Về phần vì sao đến bây giờ còn không tới cứu bọn họ, Trần Thiên Vạn lại hết sức không hiểu!

Chẳng lẽ Tào Chung liền không sợ Triệu Đồng xảy ra chuyện?

Xem ra cần phải tìm cơ hội xuống núi nhìn xem mới được!

Trần Thiên Vạn trong lòng vẫn còn có chút lo lắng.

Lúc trước hắn bị bắt lúc lên núi đợi, từng cùng đại Lý thôn trưởng Lý Trung đàm không ít, Lý Trung người này cho hắn cảm giác cũng không thể nào đáng tin. Làm cường đạo xác thực mười phần nguy hiểm, riêng là vừa mới tiến đến trong khoảng thời gian này.

Lý Trung cho là hắn sinh hoạt không bao lâu cũng là vô cùng có khả năng.

Không có Tào Chung cùng hắn Đào Nguyên Thôn, tuyệt đối là một khối há miệng liền có thể ăn vào miệng bên trong thịt mỡ, lấy Lý Trung này khí lượng, tất nhiên sẽ không dễ dàng mà buông tha Đào Nguyên Thôn.

Bây giờ Đào Nguyên Thôn còn chưa gặp nạn, đoán chừng là Lý Trung còn không có xác định chính mình chết hay không, cho nên có chút cố kỵ, không có dám xuống tay!

Thực Trần Thiên Vạn lo lắng đã là dư thừa.

Lý Trung sớm tại hắn bị bắt sau ngày thứ hai liền bắt đầu xuống tay với Đào Nguyên Thôn, lúc ấy hắn để trong thôn một số miệng lưỡi lưu loát phụ nữ tiến vào Đào Nguyên Thôn, từng nhà mà mời khách, vào lúc ban đêm thời điểm tại đại Lý thôn bày xuống mấy cái bàn tiệc rượu, cùng Đào Nguyên Thôn người ăn không ít thứ.

Ngày thứ hai những cái kia miệng lưỡi lưu loát phụ nữ liền cùng Đào Nguyên Thôn nhóm đàn bà con gái rất quen.

Thế là trong bất tri bất giác liền thông qua những này miệng lưỡi chi phụ truyền đạt ra đại Lý thôn thiện ý, cũng Trần lợi hại.

Đầu tiên: Đại Lý thôn nam nhân nhiều, gặp được chuyện gì dễ giải quyết, an toàn! Lần, đại Lý thôn điều kiện tốt, có có dư lương thực, chông chất bốn năm cái kho lúa, sau đó còn lộ ra cái không lớn không nhỏ bí mật, đại Lý thôn cùng gần nhất tiểu trấn cổ thị trấn là có liên hệ!

Cái này một hàng dưới điều kiện đến, ngược lại là có không ít phụ nữ động tâm, có mấy cái thậm chí lúc này biểu thị muốn ngụ lại đại Lý thôn.

Lý Trung biết được tin tức này về sau thập phần hưng phấn, cả ngày đều là vui tươi hơn hờ, gặp người liền khen, đại Lý thôn các thôn dân đều có chút không thích ứng.

Cũng may ngày thứ hai, một phong thư tín từ Đào Nguyên Thôn bay đến đại Lý thôn.

Đưa tin là Trần Bách Vạn. Hắn lúc ấy đem giấy viết thư ném tới mặt mũi trần đầy đặc ý Lý Trung trên mặt, sau đó ra đến ngoài cửa, len lén quan sát.

Lý Trung mở ra giấy viết thư về sau không bao lâu sắc mặt nhất thời đại biến, như là trên lò lửa con kiến đi tới đi lui, thậm chí còn tiện tay nện mấy cái yêu thích Gốm sứ dụng cụ.

Nhìn đến đây, Trần Bách Vạn lúc này mới tâm tình an lòng mà rời đi.

Cùng ngày, mấy cái kia đáp ứng ngụ lại đại Lý thôn Đào Nguyên Thôn phụ nữ mới vừa gia nhập đại Lý thôn liền bị sắc mặt khó coi Lý Trung cho oanh ra ngoài.

Theo không lâu sau, Lý Trung liền dẫn mấy cái tâm phúc, trong đêm đem chính một chút một cái kho lúa lưu giữ lương cho Đào Nguyên Thôn đưa qua.

Đạt được những này lưu giữ lương, Đào Nguyên Thôn rốt cuộc không cần lo lắng vấn đề thức ăn, thế là trong thôn nam nhân nữ nhân đều có đầy đủ tình lực cùng thời gian mở ra khai hoang, trồng trọt cây nông nghiệp.

Trụ sở cũng là tại dưới tình huống như vậy thăng cấp!

Đối với cái này, Trần Thiên Vạn đương nhiên là hoàn toàn không biết gì cả.

Ngày thứ hai khi hắn mở ra còn buồn ngủ đôi mắt lúc, liền nhìn thấy một đạo bóng lưng đang đứng tại phía trước cửa sổ.

Trần Thiên Vạn thông suốt bừng tỉnh, người này đứng là Trịnh Hoàng!

Trịnh Hoàng sẽ rất ít đến bọn cường đạo chỗ ở, nếu như đến lời nói tất nhiên là có chuyện.

Nói thí dụ như giết người, thấy máu!

Vậy lần này đâu? Lại sẽ có cái gì không giống bình thường sự tình?

Chẳng biết tại sao, lúc này hắn lại có một chút chờ mong!

Lúc này sắc trời mờ lung, ngoài phòng lại rơi xuống tinh tế mưa tuyết, cho nên lúc này, bọn cường đạo phần lớn là co lại trong chăn bên trong, có lẽ trong mộng còn có thể nhìn thấy một số hiện thực không từng có sự tình.

"Trịnh đầu!"

Trịnh Hoàng gật gù đầu, nói ra: "Triệu Đồng đâu? Đem hán kêu lên đi!"

Trần Thiên Vạn bèn nhảy phát hiện, hôm nay Trịnh đầu cùng dĩ vãng có một chút khác biệt, về phần bắt đồng nơi nào lại lại không nói ra được, chẳng qua là cảm thấy là lạ.

Triệu Đồng cũng không có cùng Trần Thiên Vạn ngủ cùng một chỗ, cái này phòng còn có cái phòng nhỏ, Triệu Đồng đều là ở bên trong ngủ, về phần nguyên nhân, lại là nói hán ngủ quá trâu, ngáy ngủ, thậm chí ban đêm bạo khởi đá người đều có.

Đối với cái này, Trần Thiên Vạn chỉ có bất đắc dĩ biểu thị đồng ý.

Không bao lâu, Triệu Đồng liền cùng Trần Thiên Vạn đồng loạt đi vào Trịnh Hoàng sau lưng.

"Các ngươi đi theo ta!" Trịnh Hoàng thần thần bí bí nói.

Ba người rời đi phòng, hướng ngoài sơn trại đi đến.

Trịnh Hoàng tại cường đạo bên trong địa vị không tầm thường, cho nên trạm gác công khai cùng trạm gác ngầm đều không có ngăn cản. Đương nhiên, mắt sắc Trần Thiên Vạn vẫn là chú ý tới, có người vội vàng mà rời đi, tựa hồ là cho người nào báo tin qua.

Cái này khiến trong lòng của hán có càng nhiều suy nghĩ, nhìn về phía Trịnh Hoàng ánh mắt cũng mang vẻ khác lạ.

Ba người rời đi sơn trại không lâu liền dừng lại.

Trịnh Hoàng trước người có một khối bằng phẳng Đại Thạch, phía trên để đặt hai thanh Mộc Cung.

"Chấp binh!" Trịnh Hoàng tránh ra một bước, trên mặt lộ ra nghiêm túc thần sắc, nhìn qua Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Tư thụ tài bắn cung

Chấp binh!

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng thân thể chấn động, không tự chủ được nhanh chân hướng phía trước, đem trên tảng đá lớn Mộc Cung nhặt lên.

"Chiến Giả, không chỉ có thể chấp Thương Mâu giết địch, đồng dạng có thể giương cung bắn địch! Từ hôm nay trở đi, mỗi ngày rạng sáng Bốn Mùa, các ngươi nhiệm vụ cũng là kéo cung!"

"Cung tiễn sử dụng cũng không ở chỗ lực, mà là ở cảm giác! Cảm giác được, lực có ba phần, liền có thể phát huy ba phần, lực có mười phần, muốn phát huy mấy phần liền mấy phần!"

"Kéo cung bắn tên! Chỉ có kéo ra cung, mới có thể đem tiễn bắn đi ra!"

"Mà kéo cung không hề giống người bình thường tưởng tượng đơn giản như vậy!"

"Các ngươi phía trước năm mươi mét chỗ, phân biệt có một khóa to bằng miệng chén Thụ, các ngươi cần làm liền là nhìn chăm chú thân cây, kéo cung kéo cung lại kéo cung! Thắng đến các ngươi có một ngày cảm thấy mình nhắm mắt lại đều có thể nhìn thấy mục tiêu mới thôi!"

Trịnh Hoàng đứng chấp tay, một chút mưa tuyết rơi vào trên sợi tóc, để hán ánh mắt dường như đều có chút mờ lung.

Cái này một cái buổi sáng, Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng kéo hơn ba giờ cung, lấy bọn họ lực lượng cũng cảm thấy không chịu đựng nổi, cả cánh tay cơ hồ hoàn toàn mất đi trí giác.

Trịnh Hoàng nhìn chăm chú, chỉ cần bọn họ có một tia lười biếng liền sẽ dùng chính mình chân để cho hai người mình bạch cái gì gọi là đau đến không

muốn sống!

Trịnh Hoàng còn cho bọn hắn một số yêu cầu.

Cung không thể đoạn, dây cung muốn kéo căng, nếu không coi là lười biếng xử lý!

Kéo xong cung về sau, hai người chỉ thu hoạch được ngắn ngủi thời gian nghỉ ngơi, sau đó liền được đưa tới trên diễn võ trường.

Hôm nay diễn võ trường mặt đất, để đặt là đại đao!

"Chấp binh!" Trịnh Hoàng đứng tại đội ngũ phía trước, tiếng quát nói.

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng không thể không nhận thụ cánh tay đau đớn, cùng hắn cường đạo cùng nhau luyện tập.

Một tuần qua đi, hai người rốt cục thích ứng cái này tàn khốc phương thức rèn luyện.

Bọn cường đạo thành linh phát hiện, hai cái này niên kỷ cũng không tính đại nhân, trên thân đã mang theo một loại làm bọn hắn cảm thấy không thoải mái khí thế.

Ngoài sơn trại.

Trịnh Hoàng nghênh phong mà đứng, ánh mắt tức sát.

Trước người, hai người thiếu niên cung thành trắng tròn, nhìn chăm chú phía trước mục tiêu.

Cùng bình thường khác biệt, hôm nay trong tay bọn họ cung nhiều một dạng sự vật —— tiễn!

Cung là Mộc Cung, tiễn là mũi tên gỗ, nhưng khi hai người buông ra dây cung về sau, mũi tên gỗ phát ra kinh hãi vù vù âm thanh, phốc mà một chút, chui vào phía trước mục tiêu bên trong.

"Ha-Ha, thành!" Triệu Đồng cười ha hả.

Liền liền càng phát ra ồn trọng nội liễm Trần Thiên Vạn, cũng không khỏi đến lộ ra nụ cười.

Đáng tiếc, chớp mắt thời gian, hai người hảo tâm tình liền bị xáo trộn.

"Còn kém xa lắm đâu!"

Trịnh Hoàng bỗng nhiên đi lên trước, đem Triệu Đồng trong tay cung lấy tới, sau đó cài tên kéo cung.

Ông

Tiến ra lưu tinh, chui vào thân cây bên trong.

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng nhất thời tất tiếng.

Riêng là Triệu Đồng, trên mặt đỏ lên, tựa hồ bị người hung hăng phiến một lần mặt một dạng.

Lợi hại!

Trần Thiên Vạn trong lòng thâm than.

Trịnh Hoàng một tiễn này đúng là Phá Khai Triệu Đồng lúc trước bắn ra mũi tên gỗ, chui vào cùng một cái đốt.

Chỉ dựa vào điểm ấy, liền có thể nhìn ra tài bắn cung Độ chính xác cực cao.

Mà Triệu Đồng bắn ra là mũi tên gỗ, Trịnh Hoàng bắn ra cũng là mũi tên gỗ, lấy đồng dạng chất liệu mũi tên Phá Khai khác một mũi tên, mà không có chút nào góc độ sai lầm, có này có thể nhìn ra kỹ xảo cùng cường độ đều đánh tới một loại phi phạm tình trạng.

Cho dù là trong quân đội, cũng là hiếm có Thần Tiễn Thủ đi!

Trần Thiên Vạn tối tự suy đoán.

"Tự cao tự đại, trên chiến trường, liền là muốn chết!" Trịnh Hoàng đem Mộc Cung ném cho Triệu Đồng, sau đó âm thanh lạnh lùng nói: "Tiếp tục!"

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng không thể không tiếp tục kéo cung.

Bất quá lúc này bọn họ tâm cảnh cùng dĩ vãng lại có sự khác nhau rất rõ.

Bị Trịnh Hoàng nhất kích, Triệu Đồng trong lòng ghen một cổ khí, luyện tập đến càn phát ra ra sức.

Mà Trần Thiên Vạn một mực liền rất lợi hại ra sức, nhưng giờ phút này trong lòng của hắn nghĩ đến càng nhiều, lại là Trịnh Hoàng người này.

Khác biệt cảnh giới nhìn cùng một dạng sự tình,

Hội đạt được khác biệt đồ, vật tới.

Tại Trần Thiên Vạn tâm lý, hắn càng hiểu kỳ lạ, Trịnh Hoàng phía sau ẩn tàng đồ, vật.

Đảo mắt, lại là nửa tháng trôi qua.

Một ngày này, một cái khiến Trần Thiên Vạn cảm thấy ngoài ý muốn người xông vào diễn võ trường, đem hắn quy luật sinh hoạt trong nháy mắt đánh vỡ.

"Trịnh huynh!" Mưu Sĩ Trần Trạch tại mấy cái cường đạo chen chúc dưới đi đến Trịnh Hoàng trước mặt.

"Trần Mưu sĩ!" Trịnh Hoàng mặt không thay đổi phiết Trần Trạch liếc một chút.

"Trần mỗ khó được đến diễn võ trường một chuyến, Trịnh huynh liền không mời ta vào nhà ngồi một chút?"

"Phòng quá nhỏ, dung không được Trần Mưu sĩ như vậy đại tài người!" Trịnh Hoàng không khách khí chút nào nói.

Như thế trực tiếp lời nói, cho dù là Trần Trạch như vậy bụng dạ cực sâu người, cũng khó có thể bắt động thanh sắc mà che giấu quá khứ.

Hắn cười lạnh một tiếng, cũng không muốn cùng Trịnh Hoàng nhiều lời, chỉ nói là nói: "Trước mắt người nơi đâu tay căng thẳng, muốn ta tới nơi này muốn một số người!"

Trịnh Hoàng không nói gì.

Trần Trạch bỗng nhiên chất vấn: "Làm sao? Trịnh huynh không phải là cánh cứng rắn, liền trước mắt lời nói cũng không dễ vào mắt!"

Trịnh Hoàng sắc mặt biến hóa. Mặc dù hắn không sợ Trần Trạch, nhưng đối với Quan Sơn lại là có chút bận tâm, lời ấy nếu là chứng thực, chỉ sợ Quan Sơn nơi đó muốn đối hắn nghi kỵ cực sâu.

"Trần Mưu sĩ tốt nhất đừng loạn tước đầu lưỡi, ta Trịnh Hoàng đối trước mặt như thế nào, tất cả mọi người có thể liếc một chút mình!"

"Liếc một chút mình? Ta sợ là tìm đập nhanh khó lường, giấu giếm tặc tâm đi! Không phải vậy, vì sao người lên lên truyền thụ khác tài bản cung! Không biết có phải hay không là ta loạn tước đầu lưỡi? Kính yêu Tàn gia Quân Thần tiền doanh Phó Ủy Trịnh Hoàng các hạ!" Trần Trạch mất lộ ra thâm ý mà nhìn xem Trịnh Hoàng.

Lời vừa nói ra, Trịnh Hoàng trong mắt tinh mang tăng vọt.

Trần Trạch không nhịn được lui lại một bước, nhưng nhớ tới cái gì, quả thực là gánh vác đến từ Trịnh Hoàng áp lực, nhìn qua Trịnh Hoàng, cười lạnh không thôi.

Trên diễn võ trường đông đảo cường đạo nhao nhao phát ra vụn vật thanh âm.

Cường đạo cùng quan viên vốn chính là trời sinh địch nhân.

Giống Trịnh Hoàng loại này xuất thân quân doanh người nếu là Cường Đạo Đoàn băng, trừ phi là lão đại, nếu không thân phận một khi bại lộ, định lại nhận bọn cường đạo bài xích.

Đương nhiên, Trịnh Hoàng ở chỗ này đợi thời gian không ngắn, chỉ dựa vào điểm ấy cũng sẽ không rơi vào như thế kết cục, nhưng uy tín hạ xuống lại là không thể tránh né.

Trần Thiên Vạn trong lòng thất kinh.

Cái này Trần Trạch không hồ là Mưu Sĩ nhân vật, từng câu từng chữ ở giữa liền có thể làm cho đối thủ đánh mất ưu thế. Nếu như hắn về sau muốn đối địch với Quan Sơn lời nói, này người tuyệt đối là hắn lớn nhất trở ngại.

"Thân phận ta rõ ràng, trước mắt cũng rõ ràng! Cũng không cần Trần Mưu sĩ phí sức!" Trịnh Hoàng nói, chỉ hướng tiếp theo bảy tân nhân cường đạo, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE nói ra: "Người ở chỗ này, Trần Mưu sĩ muốn chọn cứ việc chọn là được!"

"Ha-Ha, vậy ta liền không khách khí!" Trần Trạch cười nói. Ánh mắt của hắn quét qua, rơi vào Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng trên thân.

"Liền bọn họ!"

Trịnh Hoảng lắc đầu, nói: "Không nên!"

"Làm sao? Chẳng lẽ Trịnh huynh thật đánh tính hòa trước mặt đối nghịch?" Trần Trạch ngôn ngữ thể công lập tức đạt đến đỉnh phong.

"Hai người này tài bắn cung còn chưa luyện tốt! Chắc hẳn trước mặt hội lý giải, Trần Mưu sĩ vẫn là tuyển cái khác người khác đi!" Đã bị Trần Trạch làm rõ, Trịnh Hoảng cũng không được che giấu, nói thẳng.

Cường đạo bên trong đều biết, Trịnh đầu chỉ dạy Thương Mâu đạo, có rất ít người biết hội tài bắn cung, giờ phút này nghe được hẳn đang dạy Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng hai người tài bắn cung, không khỏi sinh lòng bất mãn. Nếu không phải nhiếp tại uy, chỉ sợ sớm đem bất mãn phát tiết ra ngoài.

Trần Trạch sắc mặt âm trầm, Trịnh Hoảng liên tục lướt nhẹ qua hán mặt mũi, hẳn làm sao không giận?

"Ta liền muốn hai người này! Mang đi!" Trần Trạch dứt khoát không để ý tới Trịnh Hoảng, quay đầu đối sau lưng mấy tên cường đạo nói ra.

"Ta không đồng ý, ai dám mang đi!" Trịnh Hoảng quát.

Đang muốn động thủ mấy tên cường đạo không khỏi do dự.

Trần Trạch bọn họ đắc tội không nổi, nhưng Trịnh Hoảng càng là không thể đắc tội.

Cái sau thực lực bất phàm, càng là huấn luyện qua rất nhiều cường đạo, có thể nói đều là bọn họ lão sư. Trịnh Hoảng giận dữ, người nào dám cam đoan còn có thể sống được nhìn thấy ngày mai thái dương?

Đương nhiên, có một người ngoại trừ.

Cái kia chính là —— Quan Sơn!

"Nếu như là ta đây!"

Một thanh âm vang lên. Sau đó một đoàn cường đạo xông vào diễn võ trường, cầm đầu chính là cường đạo đứng đầu —— Quan Sơn!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Giao phong

Làm Cường Đạo Đoàn thủ lĩnh, không ai dám nghi vấn Quan Sơn quyền uy.

"Người để cho ta rất thất vọng, Trịnh Hoảng!" Quan Sơn đi đến Trịnh Hoảng trước mặt, mang trên mặt vẻ tức giận.

Trịnh Hoảng thân phận hẳn xác thực biết được nhất thanh nhị sở, nhưng Trịnh Hoảng tại đáp ứng hẳn Cường Đạo Đoàn thời điểm, giữ lại một cái điều kiện, cũng là tài bắn cung giáo tập.

Lúc đó vì đạt được Trịnh Hoảng trợ lực, Quan Sơn không có có mơ tưởng liền đáp ứng, nhưng sau đó hẳn tại một lần ngẫu nhiên thời cơ phát xuống hiện Trịnh Hoảng này Thần hồ Thần Tiên thuật về sau, không khỏi hối hận, lại lần nữa tìm tới Trịnh Hoảng, đáng tiếc cái sau không hề đề cập tới tài bắn cung sự tình, Quan Sơn trong lòng tức giận, lại cũng không có cách nào.

Bây giờ, Trịnh Hoảng vậy mà tại hai cái vừa tới mới trên thân người đánh vỡ hẳn không dạy người tài bắn cung luật thép, không thể nghi ngờ là xem thường hẳn.

Trịnh Hoảng hơi hơi nhắm mắt lại, nói: "Quan Đầu!"

"Hừ, ngươi còn biết ta là Quan Đầu!" Quan Sơn cả giận nói.

Trịnh Hoảng không nói.

"Ta hỏi ngươi, vì sao ngươi không dạy ta —— dạy hẳn người tài bắn cung?" Quan Sơn nói một nửa sau đó lại sửa lời nói.

Trịnh Hoảng mở mắt, trong mắt lộ ra vẻ thất vọng. Hắn than nhẹ một tiếng, nhìn một chút Trần Trạch, lại trở lại Quan Sơn trên thân: "Muốn dạy người nào tài bắn cung, là chính ta sự tình! Ta đáp ứng ban đầu Quan Đầu Cường Đạo Đoàn, cũng là có điều kiện này trước đây!"

Nói thẳng khó nghe.

Quan Sơn sắc mặt nhất thời trở nên cực kỳ khó coi. Hắn cực lực nhìn xuống lửa giận trong lòng, quay đầu rời đi, nhưng chợt nhớ tới cái gì, nói: "Hai người kia ta muốn dẫn đi, không biết Trịnh đầu có ý kiến gì a?"

Trịnh Hoảng trầm mặc.

Trước đó lời đã làm tức giận Quan Sơn, nếu là giờ phút này cự tuyệt nữa lời nói, như vậy tuyệt đối sẽ để Quan Sơn lửa giận hoàn toàn bạo phát đi ra, cái này với hắn mà nói, là cực kỳ không sáng suốt.

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng bị mang đi.

Trịnh Hoảng mặt không thay đổi phát tay giải tán một đám cường đạo, đi vào trong nhà, đầu giường bên trên chính treo một thanh vết máu loang lổ Thiết Thai Cung, hắn vươn tay vuốt ve Thiết Thai Cung bên trên mơ hồ hoa văn, trong bất tri bất giác con mắt cũng tựa hồ bắt đầu mơ hồ.

Hắn tay đang run rẩy.

Tựa hồ là nhớ tới cái gì hắn trong mắt tinh mang càng ngày càng thịnh, nhưng sớm tại sắp đạt tới một loại nào đó cực hạn thời điểm, lại trong nháy mắt phai mờ.

Ai

Khẽ than thở một tiếng dằng dặc mà lên.

Một bên khác.

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng bị bốn tên cường đạo xô đẩy ra diễn võ trường, sau đó liền rời núi trại.

Ngoài sơn trại giờ phút này tụ tập trên trăm tên cường đạo.

Quan Sơn nhìn một chút Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng.

Đối với hai người này hắn vẫn là ký ức vẫn còn mới mẻ. Từ khi hai người này bị hắn bắt về núi bên trên về sau, hắn bên tai sớm không ngừng mà truyền đến diễn võ trường bên kia liên quan tới hai người này tin tức.

Có thể bị Trịnh Hoảng nhìn trúng, chứng minh hai người này xác thực có không tầm thường bản sự.

Chỉ là vừa nghĩ tới Trịnh Hoảng, liền nhớ lại Trịnh Hoảng cự tuyệt hắn lúc quả quyết, sắc mặt cũng không thấy ở giữa trở nên khó coi rất nhiều.

"Các ngươi hai cái hiện tại là cường đạo, làm cường đạo, nếu là dám ngỗ nghịch ta lời nói, sớm là tử tội!" Quan Sơn lạnh lùng quét mắt một vòng Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng.

Sau đó, hai cái cường đạo mang theo hai người cường đạo trong đám.

"Đi!"

Quan Sơn nhắc tay hét lớn một tiếng, đông đảo cường đạo vội vàng đuổi theo.

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng theo đám người mà đi.

"Thiên Vạn ca, Trịnh đầu giống như cùng cái kia Trần Mưu sĩ còn có cái gì Quan Đầu có vẻ như không hợp a!" Triệu Đồng đung đầu qua tới nói.

Trần Thiên Vạn nguyền hán một cái, thấp giọng nói: "Ngươi khác lắm miệng, đi ngươi đường!"

Triệu Đồng vội vàng đóng lại miệng, bất quá sau một khắc, lại là thấp giọng nói: "Tại sao ta cảm giác cái này trăm người khuôn mặt xa lạ giống như rất nhiều a!"

Chỉ là một tiếng này thanh âm rất thấp, Trần Thiên Vạn cũng không có nghe được. Hắn nhìn một chút phía trước đang cùng Mưu Sĩ Trần Trạch tại nói chuyện với nhau Quan Sơn, đôi mắt chỗ sâu lướt qua một tia lo âu.

Đối với Quan Sơn cùng Trịnh Hoảng ở giữa quan hệ, hắn quan tâm hơn là chuyện này mục đích cùng chất chứa hung hiểm.

"Đại ca, mình đây là muốn đi làm sao?"

Hắn lặng lẽ tới gần một tên cường đạo,

Thấp giọng hỏi.

Này cường đạo liếc nhìn hắn một cái, không để ý đến hắn.

Nhưng Trần Thiên Vạn cũng không có nhụt chí, lại đổi một tên cường đạo hỏi thăm, rốt cục tại đồi Đệ Ngũ Danh cường đạo về sau, rốt cục đạt được cảm thấy không kiên nhẫn trả lời chắc chắn: Chúng ta là đi cướp đoạt!

"Cướp bóc? Qua này đoạt?"

"Đầu to Sơn!" Này cường đạo trả lời.

Đầu to Sơn!

Trần Thiên Vạn trong lòng kinh hãi một chút. Bởi vì cái này đầu to Sơn cũng là bọn họ này tòa đỉnh núi cách đó không xa đỉnh núi, nơi đó đóng quân một đám cường đạo, thực lực cũng không so với bọn hắn cái này một đám Quan Sơn cường đạo kém.

Cùng cường đạo liều mạng, mức độ nguy hiểm muốn so đơn thuần cướp bóc nguy hiểm mười mấy lần.

Trần Thiên Vạn không dám thất lễ, vội vàng tìm tới Triệu Đồng, căn dặn hắn một phen.

Hắn hai vừa mới bởi vì Trịnh Hoàng sự tình, có lẽ gây nên Quan Sơn chán ghét, nói không chừng lần này liều mạng muốn làm này lúc đầu đội ngũ, cùng địch nhân chém giết.

Trần Thiên Vạn lo lắng không có chút nào quá đáng, trên thực tế, ở trong đầu hắn vừa hiện ra ý niệm này lúc, Quan Sơn cùng Trần Trạch đã lập kế hoạch, muốn đối hắn hai lần tay.

Đầu to Sơn là Đại Liên sơn mạch một cái ngọn núi, cùng Quan Sơn Cường Đạo Đoàn bằng cách xa nhau hai nhìn, khoảng cách lấy Thanh Thủy khe. Đương nhiên, tồn tại tranh chấp địa phương không hề chỉ Thanh Thủy khe cái này một chỗ, bởi vì phương viên hơn mười dặm mỗi một tác đất tại hai người thủ lĩnh xem ra đều là mình.

Có tranh chấp, tự nhiên là muốn bị tiêu diệt đối phương, làm bản thân mạnh lên đội ngũ.

Mà Trần Trạch sớm đưa ánh mắt phóng tới đầu to trên núi.

Cho nên lần này tới cũng không phải bình thường chém giết, có thể nói là Quan Sơn Cường Đạo Đoàn chuẩn bị đến nhất là đầy đủ một trận chiến đấu.

Đang đến gần hai phe chỗ giao giới lúc, Quan Sơn phát tay để đội ngũ dừng lại.

Trần Trạch xuất ra một phần địa đồ. Miếng bản đồ này đúng là kỹ càng mà miêu tả đầu to trên núi tình huống, bao quát nhiều đến mười một cái Tiễn Tháp, cùng mười hai cái cửa khẩu cùng diễn võ trường cùng một số chủ yếu kiến trúc phân bố.

Trần Trạch ngón tay không ngừng mà điểm vài chỗ, sau đó dùng động vật lông tóc chế tác bút tại trên địa đồ vẽ một ngã rẽ chỗ ngoặt trật trật lộ tuyến, trực tiếp lách qua chín cái Tiễn Tháp cùng bảy tòa cửa khẩu, thông hướng diễn võ trường.

Trần Thiên Vạn ở một bên nhìn, trong lòng tới hít một hơi hơi lạnh. Cái này Trần Trạch nhãn quang độc ác, phòng ngừa chu đáo, thật sự là đáng sợ.

Nếu là muốn diệt trừ hắn, nên làm như thế nào?

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên bừng tỉnh, đây là hắn lần thứ hai nghĩ đến làm sao diệt trừ đối phương!

Xem ra Trần Trạch gây áp lực cho hắn vẫn là quá lớn.

Lộ tuyến xác định, tiếp xuống cũng là lần hành động này chính yếu nhất bộ phận —— tập sát!

Chúng Cường trộm cẩn thận từng li từng tí tại sơn lâm trong bụi cỏ ghé qua, càng đến gần đối phương doanh địa, trong đội ngũ không khí khẩn trương càng ngưng trọng.

"Không muốn kinh động Tiễn Tháp! Mọi người đi theo ta đi!" Đi tại phía trước là Nhị Thủ Lĩnh con báo, bên người là Tam Thủ Lĩnh Ngưu Đầu.

Hai người này tồn tại cho đồng đạo cường đạo không ít khí cùng lòng tin.

Hơn một trăm tên cường đạo như mèo xâm nhập đầu to Sơn cường đạo doanh địa phạm vi.

Làm xuyên thấu qua rậm rạp bụi cây nhìn thấy cách đó không xa Tiễn Tháp bên trên có một đôi ánh mắt quét tới thời điểm, Trần Thiên Vạn cả trái tim đều tùy theo yên lặng lại. Tốt tại lúc này là ban ngày, ánh mắt kia tính cảnh giác mười phần thấp, cũng không có chú ý tới sau lưng cây chính mình.

Hắn cẩn thận từng li từng tí dời chuyển động thân thể, đuổi theo đội ngũ.

Cái này đến cái khác của khẩu cùng Tiền Thập bị hữu kinh vô hiểm vượt qua.

Rốt cục, một cửa ải cản tại bọn họ phía trước!

Cái này cửa khẩu là Trần Trạch vẽ lộ tuyến bên trong không thể tránh né một cái!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Con rơi

Đến nơi đây, Quan Sơn Cường Đạo Đoàn nhóm cũng không còn cách nào ẩn nấp hành tung, bị cách đó không xa một tòa Tiền Thập phát hiện.

Một trận khẩn cấp tiếng chuông từ Tiền Thập truyền lên mờ.

Nhị Thủ Linh Bảo Từ cùng Tam Thủ Linh Ngưu Đầu giờ lên vũ khí, chạy về phía cửa khẩu. Đây hai hàng bày tại phía trước gột cái cọc gỗ nhọn từ bị bọn họ từng cái nhỏ.

Hắn cường đạo theo sát về sau, hoặc là vòng qua đường nhỏ giết địch, hoặc là hướng này Tiền Thập cái thang ném thạch đầu hoặc là vũ khí.

Tiền Thập bên trên đợi một tên cung tiễn thủ.

Những này cung tiễn thủ tuy nhiên tài bắn cung không ra hồn, nhưng dưới Quan Sơn bọn cường đạo nhân số đông đảo, bình quân xuống tới chỉ cần ba mũi tên sớm có thể bắn trúng một người.

Cái này cho trăm người Cường Đạo Đoàn mang đến uy hiếp không nhỏ.

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng đi theo đội ngũ về sau, bỗng nhiên một đồng bạn bắt lấy Trần Thiên Vạn tay, ném cho hắn một trương Thiết Cung, chờ vào Tiền Thập bên trên có phần có chút bối rối cung tiễn thủ, quát: "Đem hắn bắn xuống tới!"

Trần Thiên Vạn gật gật đầu, cài tên kéo cung, hừ mà một chút, mũi tên chui vào địch nhân cung tiễn thủ thân thể.

"Tốt!"

Bọn cường đạo kêu lên.

Trần Thiên Vạn muốn đem cung tiễn trả về, này cường đạo vội vàng khoát tay từ chối nói: "Cái này Thiết Cung tại trên tay ngươi có thể phát huy hiệu quả so với ta mạnh hơn nhiều! Đội lát nữa còn muốn giao chiến, ngươi trước hết dùng đến!"

"Nếu như vậy lời nói, không biết ngươi có thể lại tìm mở một cây cung? Triệu Đồng hắn tài bắn cung có thể không dưới ta!" Trần Thiên Vạn đem Triệu Đồng lôi ra tới.

Triệu Đồng sờ sờ đầu, sắc mặt hơi hơi đỏ lên.

Khác không nhìn hắn thời điểm hắn luôn muốn nhảy ra tìm xem tồn tại cảm giác, người khác khen hắn lúc, hắn lại cảm thấy không có ý tứ.

"Tốt! Ngươi chờ chút!" Cái này cường đạo đại hì, quay người chui vào đám người, không bao lâu liền cầm lấy một cái khác đem Thiết Cung giao cho Triệu Đồng.

"Cung tiễn là chúng ta duy nhất một loại có thể đối với địch nhân Tiền Thập tạo thành đại uy hiếp vũ khí, các ngươi hai cái có thể phải thật tốt phát huy!" Cái này cường đạo dặn dò.

Trên thực tế hắn lời nói có vẻ hơi dư thừa.

Giờ phút này Trần Thiên Vạn cùng cái này khoảng trăm người cường đạo có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục, muốn an toàn mà trở về, đương nhiên sẽ không có lưu chỗ trống.

Có hai vị có thể sánh ngang nhất giai chiến sĩ Nhị Thủ Lĩnh cùng Tam Thủ Lĩnh mở đường, Chúng Cường trộm không tiêu tốn bao nhiêu thời gian sớm xông mở cửa khẩu.

Mà trước kia cửa khẩu bên trong bảy tám cái địch nhân cũng thấy tình thế không ổn, trước một bước chạy thoát.

Báo Tử cùng Ngưu Đầu đứng cao nhất hô, đông đảo cường đạo nhất thời thanh thế đại chấn, theo hướng đầu to trên núi đánh tới.

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng sớm đi theo đội ngũ hậu phương, chỉ cần thấy được đối phương Tiến Tháp, cũng là một tiến bắn ra.

Hắn cường đạo rất nhanh phát hiện, Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng hai người mũi tên sẽ rất ít bắn khoảng không, trên cơ bản đều là nhất kích trí mệnh.

Trong lòng không khỏi âm thầm may mắn, tác lười.

Bất quá Trần Thiên Vạn trong lòng cũng không lạc quan.

Theo đội ngũ tiến lên đến càng xa, sắc mặt hắn càng ngưng trọng thêm đi.

"Triệu Đồng, thu hồi cung tiễn!" Hắn bỗng nhiên trầm giọng nói.

Triệu Đồng còn muốn đem chơi một chút trong tay Thiết Cung, nghe vậy sửng sò, nhưng tùy theo liền đem Thiết Cung dùng quần áo che giấu hơn phân nửa.

"Làm sao? Thiên Vạn ca!"

"Không có gì, chỉ là cảm giác có chút không ổn!"

Trần Thiên Vạn cũng không có giải thích quá nhiều. Trên thực tế trừ trong lòng ẩn ẩn hiển hiện không ổn cảm giác bên ngoài, hắn còn phát hiện một số làm hắn hồ nghi thậm chí sợ hãi sự tình.

Hắn rốt cục phát hiện cái này chừng trăm tên cường đạo bên trong chỉ có bộ phận gương mặt là quen thuộc, lớn nhất làm hắn lo lắng là, ban đầu nên tại trong đội ngũ Quan Sơn cùng Trần Trạch giờ phút này lại không thấy tăm hơi.

Trần Thiên Vạn hồi tưởng lại, đang quyết định lộ tuyến về sau, Quan Sơn cùng Trần Trạch liền bắt đầu ngón tay giữa vùng đội ngũ quyền lực giao cho Báo Tử cùng Ngưu Đầu trong tay, tựa hồ tận lực tại suy yếu chính mình tồn tại cảm giác. Đến đến đội ngũ bắt đầu tiến vào địch nhân doanh địa phạm vi về sau, bởi vì tinh thần tập trung, đúng là không ai phát hiện Quan Sơn cùng Trần Trạch đã không thấy.

Đương nhiên, có lẽ có người phát hiện, nhưng cũng không có nói rõ.

Báo Tử cùng Ngưu Đầu tồn tại, để bọn hắn trừ lòng nghi ngờ.

Nhưng Trần Thiên Vạn nơi này lại khác.

Quan Sơn cùng Trần Trạch trước khi tới tạo nên một loại tình thế bất buộc tình thế, mà trên thực tế, Trần Trạch cũng xuất ra hữu lực thuyết phục vật chứng, chứng minh chuyện này thành công tính là phi thường độ cao.

Ba Đại Thủ Lĩnh đều tới, chừng trăm tên cường đạo cũng gần như là Quan Sơn trong tay sở hữu từ. Không có người hội hoài nghi Quan Sơn chuyện này quyết tâm, bao quát Trần Thiên Vạn.

Vậy mà, giờ phút này hắn không thể không hoài nghi, Quan Sơn cùng Trần Trạch có mưu đồ khác!

Chỉ là để hắn không thể xác định được là, Nhị Thủ Lĩnh Báo Tử cùng Tam Thủ Lĩnh Ngưu Đầu đúng là tại trong đội ngũ. Hai người này cùng Quan Sơn xưng huynh gọi đệ, Quan Sơn không có đạo lý lại bởi vì cầm xuống đầu to Sơn mà bỏ qua hai người này được a?

Trần Thiên Vạn cũng không biết, lúc này ở trên một đỉnh núi, Quan Sơn cùng Trần Trạch chính xa nghiêng nhìn đầu to Sơn phương hướng.

"Đáng tiếc Báo Tử cùng Ngưu Đầu! Hai người bọn họ thế nhưng là hai cỗ không nhỏ chiến lực!" Quan Sơn nói, trên mặt toát ra vẻ đau thương.

"Là có chút đáng tiếc, bất quá vì vật kia, hi sinh hắn nhóm là hoàn toàn đáng giá." Trần Trạch nói ra.

"Bất quá Trần tiên sinh, người kế hoạch kia xác định sẽ không xuất hiện chỗ sơ suất?" Quan Sơn đề xuống trong lòng rất nhiều suy nghĩ, hỏi.

"Yên tâm đi, Quan Đầu. Chuyện này hơn một trăm người chỉ có một phần nhỏ là tinh nhuệ, hắn đều là gần nhất từ hắn thôn trang cùng lưu dân bên trong chộp tới bí mật bồi dưỡng! Nguyên bản ta kế hoạch còn có một số vô pháp hoàn thiện, nhưng Trịnh Hoảng vậy mà giáo sư hai tên tiểu tử tài bắn cung, đây không thể nghi ngờ là giúp ta một cái không lớn không nhỏ bận bịu!" Nói đến đây, Trần Trạch len lén nhìn một chút Quan Sơn sắc mặt, phát hiện cái sau đang nghe Trịnh Hoảng tên lúc trong mắt có chút hung ác nham hiểm, không khỏi cười thầm trong lòng.

"Cái này khoảng trăm người đều là con roi, này đầu to Sơn Hồ Cáp cũng là một cái măng phu, một khi tiêu diệt hết cái này khoảng trăm người, tự sẽ cho

là chúng ta thực lực giảm lớn, sau đó nhất định sẽ đem người tiến công chúng ta doanh địa, đến lúc đó cũng là hấn tử kỳ!" Trần Trạch âm u đường hầm.

Quan Đầu nhú nhú mày, hỏi: "Vậy nếu là cái này khoảng trăm người hàng Hồ Cáp đâu? Vậy hấn thực lực đứng phóng đại?"

"Quan Đầu lo ngại! Cái này khoảng trăm người bên trong có Tam Thủ Lĩnh Nhị Thủ Lĩnh tại, hai người đều là ngài huynh đệ, mọi người đều biết. Nay Hồ Cáp chỉ cần gặp hai người này, chiêu hàng tâm tư liền sẽ trừ một nửa, mà Nhị Thủ Lĩnh cùng Tam Thủ Lĩnh đối với ngài trung thành tuyệt đối, căn bản sẽ không lên đầu hàng tâm tư, cho nên liều chết nhất chiến không thể tránh né!"

"Đương nhiên thế sự không có tuyệt đối. Nếu nói hai vị thủ lĩnh cùng này một đám cường đạo đều nguyên ý đầu hàng, nhưng Hồ Cáp dám tiếp nhận a? Phải biết cái này khoảng trăm người bên trong có sấp xỉ gần một nửa đều là cường đạo bên trong lão nhân, những nhân thủ này bên trong hoặc nhiều hoặc ít cũng đã có đầu to Sơn bọn cường đạo tánh mạng! Hồ Cáp nếu là nhận lấy, thủ hạ những cường đạo đó hội nghĩ như thế nào?"

"Nguyên lai đây là người kiên trì muốn đem bộ phận lão nhân đưa vào cái này bách nhân đội ngũ trong nguyên nhân!" Quan Sơn một bộ bùng tính đại ngộ bộ dáng.

Trần Trạch cười gật gật đầu.

Vậy mà, có câu nói hấn không nói, cũng là đưa vào qua cái này mấy chục vị lão nhân đều là cùng Trịnh Hoảng quan hệ tốt hơn.

"Thịt đã đưa ra, sớm nhìn Lão Hồ lên hay không lên gạch bỏ!" Trần Trạch không riêng lơ đãng đảo qua Quan Sơn, cuối cùng rơi ở phía xa đầu to trên núi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tôi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Kiên nhẫn

Tại Trần Trạch về xuống tuyến đường bên trong, có hai tòa Tiễn Tháp cùng năm cái cửa khẩu vô pháp tránh đi.

Vậy mà một đám cường đạo phát hiện trừ cửa ải thứ nhất thế gặp được ngăn cản bên ngoài, ta cửa khẩu căn vốn không ai, thậm chí gọt cái cọc gỗ nhọn đều bị tận lực mà dò, lộ ra một đầu đại nói tới.

Quý dị như vậy sự tình, sớm liền Báo Tử cùng Ngưu Đầu hai vị này đầu cũng không thể nào hiệu nghiệm mọi người nhìn ra không ổn.

Nhưng nghĩ tới trước khi đến đại ca Quan Sơn cố ý bàn giao, "Chuyến này mặc kệ gặp được tình huống như thế nào một mực xông về phía trước, không nên quay đầu lại!" Lời nói đến, mới đề xuống trong lòng bất an, tiếp tục chỉ huy mọi người đi lên phía trước.

"Hồ Cáp chó này tư nhất định là biết rõ ngăn không được chúng ta, mới mở rộng cửa khẩu, để cho chúng ta lòng nghi ngờ, trì hoãn thời gian! Mọi người không nên bị hù sợ, đi theo ta Báo Tử xông!" Báo Tử há miệng quát.

Sau lưng cường đạo nhao nhao ứng thanh, trong lúc nhất thời cũng không kịp nghĩ nhiều.

Mọi người lại xông qua hai cái cửa khẩu, đi vào cái cuối cùng cửa khẩu đã.

Khi thấy cái này cửa khẩu hết thấy bình thường, gọt cái cọc gỗ nhọn cùng Thủ Quan người đều có, một đám cường đạo ngược lại trong lòng thờ phào.

"Mục tiêu sớm tại phía trước! Mọi người theo ta cùng một chỗ ——!"

Báo Tử kêu lên.

Vậy mà lời nói ứng vừa dứt, một đạo mũi tên xẹt qua hư không, ngay ngắn chui vào trước ngực, một câu lời còn chưa nói hết sớm ngã trên mặt đất.

"Giết "

Trong miệng hấn toát ra máu tươi, há mồm phun ra "Giết" chữ, mới hoàn toàn chết đi.

Đồng đạo cường đạo trọn mắt há hốc mồm mà nhìn lấy một màn này, trong lúc nhất thời đúng là không có kịp phản ứng.

"Nhị ca! Nhị ca!" Nguru Đầu đỏ mắt, nắm lấy một thanh Phủ Đầu, dùng hết lực khí toàn thân hướng cách đó không xa ném đi.

Nơi đó có mấy khóa đại thụ, bị rất nhiều Dây leo bò đầy, nếu không phải Báo Tử trùng tên, bọn họ căn bản sẽ không phát hiện nơi đó đúng là tồn tại một tòa Tiễn Tháp.

Phủ Đầu Phá Khai Dây leo, bay vào bên trong.

Một tiếng hét thảm truyền ra.

Trong lòng mọi người thất kinh, lại nghe được Nguru Đầu lệ hồng: "Giết giết giết! Ta muốn để Hồ Cáp cho ta nhị ca chôn cùng!"

Nguru Đầu dẫn đầu chạy về phía cách đó không xa cửa khẩu.

Gập duy nhất thủ lĩnh động, hấn cường đạo cũng động, rống giận hướng cửa khẩu đánh tới.

Đáng tiếc, lần này cửa khẩu ngăn cản muốn so trước đó mãnh liệt đến rất nhiều.

Bọn họ còn không có vọt ra bao xa, Tiễn Tháp nơi đó lại lần nữa có mũi tên bắn ra, đem một tên cường đạo bắn chết.

"Đáng giận a!"

Có mấy cái cường đạo hướng Tiễn Tháp phương hướng ném ra binh khí, đáng tiếc, bọn họ cũng không phải là Nguru Đầu, lực cánh tay không đủ, căn bản ném không đến Tiễn Tháp chỗ, cho dù có ném đến, bị Dây leo một cái lôi kéo, cũng mất đi chính xác, uy hiếp gần như không.

"Trần huynh đệ đầu! Mau đem con chó kia từ cho bắn xuống mở!" Bọn họ rốt cục nhớ tới Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng.

"Mọi người đừng nóng vội! Thiên Vạn ca đã xuất thủ, những Cầu Tử đó đặc chỉ không bao lâu!" Triệu Đồng hô.

Mà bên cạnh hấn đã không có Trần Thiên Vạn thân ảnh.

"Thật là một đám lộn ngu si!" Tiễn Tháp bên trên, một tên gầy gò nam tử nắm lấy cung tiễn cười lạnh nói.

Toà này Tiễn Tháp vị trí thiết kế đến cực kỳ xảo diệu, là trực tiếp tại trên đại thụ dựng, cái này đại thụ sợi rễ rất nhiều, từ trên cành cây treo dưới, sau đó lại quấn quanh ở hấn trên cành cây.

Thế là, những này sợi rễ liền thành toà này Tiễn Tháp nhất là thiên nhiên phòng ngự thuần bài.

Huống chi Tiễn Tháp phía trước còn có đại lượng Dây leo. Những này Dây leo đối Tiễn Tháp người bên trong mà nói căn bản không tạo được trở ngại, nhưng đối với bên ngoài người, cũng là một đạo không nhỏ bình chương.

Địch nhân cung tiễn thủ muốn phải xuyên qua Dây leo cùng sợi rễ trở ngại tìm tới chính mình cũng không phải một chuyện dễ dàng sự tình.

Khi đó, sớm đã đầy đủ hấn bắn chết đối phương vô số lần!

"Ngoại nhân đều coi là Hồ Cáp thủ lĩnh là măng phu, lại có ai biết măng phu tới một mức độ nào đó cũng là Đại Trí như ngu biểu hiện!" Người này ám đạo.

Trước đó này một búa bay vào được, cũng không có đập trúng hấn, chỉ cho nên sẽ có kêu thảm truyền ra, bất quá là hấn tê liệt địch nhân một loại đơn giản thủ đoạn a.

Nhìn thấy mấy tên Quan Sơn cường đạo hướng nơi này chạy tới,

Này trên mặt người cười lạnh càng sâu.

"Thật là muốn chết!"

Hấn cái tên kéo cung, nhanh chóng bắn ra mấy mũi tên, trừ bên trong một tiễn thất bại bên ngoài, ta mũi tên đều chuẩn xác Địa Mệnh bên trong mục tiêu.

Hấn cũng không để bụng, tiếp tục từ bao đựng tên bên trong quất ra một mũi tên.

"Huru!"

Mũi tên phá không.

Vậy mà, đạo này mũi tên đúng là lại lần nữa thất bại.

Người này một mặt vẻ không tin. Hấn tài bắn cung tại phụ cận một vùng cũng là có chút danh tiếng. Hấn vốn là thợ săn xuất thân, tài bắn cung không tệ, riêng là bị Hồ Cáp thường thức, tiến vào Cường Đạo Đoàn về sau, một thân bản lĩnh càng phát ra tinh xảo, có thể nói trăm mét xuyên Dương cũng

không quá đáng.

Trước đó, hần cũng cho là mình tài bắn cung cao tuyệt, trừ quân doanh, hần địa phương tuyệt khó tìm ra cái thứ hai.

Không nghĩ, hôm nay đúng là liên tiếp thất bại hai lần.

"Ta cũng không tin!" Hần lại lấy ra một mũi tên, muốn đem cái kia hần thấy hết sức tốt vận Quan Sơn cường đạo bắn chết.

Song khi hần cài tên mở cung về sau, hần bỗng nhiên khiếp sợ phát hiện, này hảo vận tiểu tử thể mà không thấy!

Đối cung tiễn thủ tới nói kinh khủng nhất là cái gì? Là mục tiêu bỗng nhiên mất đi bóng dáng! Càng là trong tay đối phương còn cầm một bộ cung tên tình huống dưới.

Người này chợt nhớ tới này hảo vận tiểu tử là cầm một cây cung.

Vừa nghĩ đến đây, hần trên trán nhất thời toát ra mồ hôi lạnh, cả người thân thể cũng gắt gao mà lùi về Tiễn Tháp bên trong.

"Phản ứng rất nhanh!" Tiễn Tháp một cái hướng khác, Trần Thiên Vạn cầm cung tiễn tựa ở trên một cây đại thụ.

Xuyên thấu qua chạc cây có thể nhìn thấy Kiếm tháp bên trên đại bộ phận tình huống. Vừa rồi, hần liền thấy tên kia cung tiễn thủ cực nhanh rút vào Tiễn Tháp phòng ngự vị trí.

Nơi nào là 360 độ Vô Từ sừng địa phương, trừ phi hần có thể một tiễn bắn thủng tám sát, nếu không, căn bản là không có cách đối tạo thành thương tổn.

"Xem ra chỉ có chờ!"

Trần Thiên Vạn cũng không vội. Chỉ cần tên kia cung tiễn thủ vô pháp đối người khác tạo thành uy hiếp, như vậy hần tác dụng sớm đạt tới.

Cung tiễn ở giữa quyết đấu, cũng là đối tính cách quyết đấu!

Trần Thiên Vạn có một chút minh ngộ, trong lòng này một điểm lo nghĩ cũng hoàn toàn tiêu tán.

"Làm sao vẫn chưa xuất hiện?"

Cùng Trần Thiên Vạn khác biệt, người kia mắt thấy bốn phía chậm chạp không có động tĩnh, không khỏi bắt đầu hoài nghi.

Trần Thiên Vạn chợt thấy một cái cùng loại đầu lâu đỏ, vật chậm rãi đứng lên, không khỏi cười nói: "Bắt đầu nhìn không được a?"

Hần cài tên kéo cung, đang muốn buông tay, đột nhiên trong đầu lướt qua một tia hiệu nghiệm, chậm rãi đem kéo căng dây cung buông lỏng.

"Tên kia, vậy mà nghĩ đến dùng quần áo mở dẫn ta xuất thủ! May mà ta kịp thời phát hiện!" Trần Thiên Vạn trong lòng thầm than, không khỏi một lần nữa xem kỹ địa phương năng lực tới.

Tại vừa rồi tới gần nơi này thời điểm, hần sớm thông qua thuộc tính dò xét điều tra ra đối phương thuộc tính.

"Tính danh: Không biết

Phòng ngự: 3

Lực lượng: 10

Nhanh nhẹn: 6

Trí lực: 3

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực ước định: 23

Đẳng cấp đánh giá: Cấp 1 binh sĩ (phổ thông) "

Tính danh hậu phương biểu hiện là không biết, là bởi vì tên hần Trần Thiên Vạn còn không có biết duyên cớ.

Loại này thuộc tính đối với bây giờ đã là cấp hai binh sĩ Trần Thiên Vạn tới nói cũng không có cái gì đáng giá ca ngợi địa phương, nhưng đối phương đối tài bắn cung có không tầm thường tạo nghệ sớm có vẻ hơi phiền phức.

Trần Thiên Vạn kiên nhẫn chờ đợi.

Vậy mà làm hấn không tưởng được là, đối phương còn không có lộ ra sơ hở, bọn họ bên này đang vượt quan ải cường đạo lại đứng phải đón đầu thông kích.

Một tên vác lấy đại đao, thân thể như Thương Hùng đồng dạng nam tử mang theo vừa lên trăm tên cường đạo đánh tới.

Ngưu Đầu cùng liều mạng một chiêu, kém chút bị liền người mang vũ khí cho nện vào trong đất qua.

"Hò Cáp!"

Ngưu Đầu Đại Mục lộ ra sát ý, còn có che giấu không đi về sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: 1 cái đầu trốn không được?

Hò Cáp hình dáng cao lớn thô kệch, xưng là mắng phu một chút cũng không sai.

Giống như Quan Sơn, Hò Cáp thực lực tại đầu to Sơn hoàn toàn xứng đáng đệ nhất nhân, cho dù là Quan Sơn, ở phương diện này cũng chỉ có cam bài hạ phong.

Hắn làm lấy một cây đại đao, xông vào Quan Sơn Cường Đạo Đoàn bên trong, có rất ít người có thể là hấn địch.

"Quan Sơn đám nhóc con! Hò gia gia đưa các ngươi thượng thiên!" Hò Cáp thanh âm cùng người khác một dạng thô kệch.

Quan Sơn bọn cường đạo tổn thất nặng nề, sĩ khí giảm lớn.

Mất thấy Hò Cáp không người có thể chế, một bóng người bỗng nhiên ném roi cung tên trong tay, nhặt lên mặt đất một cây đại đao hô mà xông lại.

"Ăn ngươi Triệu gia gia nhất đao!"

Một tiếng công án vào đầu mà rơi, lập tức hai cây đại đao trên không trung đụng va vào nhau, cũng theo lâm vào giằng co trạng thái.

Bởi vì đối phương thực hiện lực lượng càng ngày càng mạnh, sắc mặt hai người trở nên đỏ lên, nhưng trong mắt tinh mang lại một chút cũng không có biến mất.

Hai người ánh mắt tới gần đối phương, bên trong hung ác chỉ ý khiến bốn phía cường đạo đều cảm thấy lạnh cả tim.

Hò Cáp cũng liền thôi, dù sao cũng là đầu to Sơn thủ lĩnh, mà một người khác lại hoàn toàn khác biệt.

Hắn nhưng vẫn là một thiếu niên a!

Rất nhiều cường đạo trong lòng kêu rên.

Thiếu niên tự nhiên là Triệu Đồng. Hắn một thân lực lượng so Nhị Giai chiến sĩ còn mạnh hơn một điểm, ngăn trở Hò Cáp ngược lại cũng không phải là không được sự tình.

"Tốt khí lực! Hò gia gia ta không giết vô danh chi bối, tiểu tử nhanh xưng tên ra!" Hai người bình khí một điểm, Hò Cáp nhất thời hét lớn.

Thấy đối phương mở miệng một tiếng gia gia, Triệu Đồng cũng không cam chịu về sau, kêu lên: "Gia gia ngươi ta gọi Triệu Đồng!"

Nói xong, hai người vừa hung ác mà liều một cái, nhưng đều là tám Lạng nửa Cân.

Triệu Đồng kinh hãi, xuất thân quân doanh chưa từng vào quân doanh trên thân người khí chất hoàn toàn khác biệt, mà trước mắt Hò Cáp xem xét cũng là chưa từng vào quân doanh người, lại có thể có thực lực này, quả thật là bất phàm.

Hò Cáp trong lòng càng là kinh hãi. Người trước mắt bất quá là một thiếu niên, trên mặt ngây thơ chưa thoát, vậy mà có thể cùng hắn đấu cái tám lạng

nửa cân, thật sự là để cho người ta không thể tin!

Suy đoán là nghĩ như vậy, trong tay hai người lại không có nghiêm túc, thế nào mắt thấy lại đấu mười mấy chiêu.

"Hảo tiểu tử! Lợi hại!" Hồ Cáp bỗng nhiên lui vào trong đám người.

"Chạy? Đồ hèn nhát!" Hồ Cáp thực lực không kém gì hấn, Triệu Đồng căn bản là không có cách ngăn lại đối phương, chỉ có thể trơ mắt nhìn Hồ Cáp rút đi.

"Ha-Ha! Triệu Đồng tiểu huynh đệ, muốn cùng ta đánh, về sau có là thời cơ, nhưng hôm nay lại không phải lúc!" Trong đám người Hồ Cáp cười như điên nói.

Đồng thời, những cái kia đang cùng Quan Sơn bọn cường đạo giao chiến đầu to Sơn một nhóm người nhao nhao thối lui.

"Truy! Đầu to Sơn đám nhóc con muốn chạy trốn!" Ngưu Đầu đem một tên không kịp đào tẩu địch nhân đánh chết, nhìn thấy địch nhân quay người bỏ trốn, vội vàng đuổi theo.

Thấy cảnh này Hồ Cáp giận quá thành cười, "Để cái này lỗ mũi trâu nhìn xem chúng ta chăm chú vì hấn chuẩn bị lễ vật!"

Ngưu Đầu chấn động trong lòng, vội vàng ngừng cước bộ, muốn quay đầu.

Đáng tiếc muộn!

Một cái thăm thăm miệng lớn từ trong đám người nhô ra.

Này rõ ràng là một cái Thiết Sư đầu. Sư miệng đến cái ót là quán thông, dùng để đặt không Linh Vũ mũi tên, mà cái này Thiết Sư dưới đầu phương chỉ có một nửa mình sư tử, bên trong tồn tại phức tạp động lực trang bị, có thể cho sư miệng cung tiền mang đến động lực.

Cái chuông này Thiết Sư đầu là trong quân khả năng phân phối vũ khí, tên là đầu sư tử cung, mặc dù không cách nào cùng trong quân Thần Tiễn Thủ so sánh, nhưng tầm bắn xa, tốt không chế lại là một đại ưu thế.

Giờ phút này, hai tên cường đạo một người đỡ lấy đầu sư tử cung, một người hướng bên trong Lắp mũi tên.

Tạch tach tach

Một trận đánh quát tiếng vang lên.

Ngưu Đầu bỗng nhiên cảm giác tê cả da đầu, quay đầu nhìn lại, chỉ gặp một trương Sư Tử miệng chính đối hấn.

Hưu!

Một đạo sắc nhọn âm thanh vang lên, nương theo lấy là một chùm chói lọi huyết hoa nghênh không nở rộ!

Nhìn thấy thủ hạ lại lần nữa hướng đầu sư tử cung bên trong mũi tên, Hồ Cáp một bàn tay vuốt ve mũi tên, sau đó hướng về này trợn mắt hốc mồm một đám Quan Sơn cường đạo quát: "Đầu hàng không giết!"

Đồng đạo Quan Sơn cường đạo hai mặt nhìn nhau.

Báo Tử, Ngưu Đầu đều đã chết, đội ngũ quân long vô thủ, và lại trong tay đối phương có thứ gì, uy lực lớn kinh người, bọn họ cùng chết căn bản không chiếm được cái gì tốt!

Đầu hàng đối với bọn hấn tới nói không thể nghi ngờ là một loại so sánh lựa chọn tốt.

"Không thể đầu quân! Đại Đầu Sơn cùng chúng ta vốn chính là địch nhân, nếu là chúng ta đầu quân, bọn họ muốn xử lý như thế nào chúng ta sớm xử lý như thế nào, khoảng chừng bất quá vừa chết, giờ phút này trong tay chúng ta còn có binh khí, còn có thể đánh cược một lần!"

"Đúng! Không thể đầu quân! Cái này Hồ Cáp căn bản là không có an hảo tâm! Bọn họ thế nhưng là hận không thể chúng ta lập tức chết đi!"

"Không thể đầu quân!"

"Không thể đầu quân!"

Thoạt đầu vẫn chỉ là một số người kêu to, đằng sau thanh thế càng lúc càng lớn, càng ngày càng cao.

Chính như Trần Trạch sở liệu như vậy, chỉ cần trong này còn có Quan Sơn cường đạo các lão nhân tại, đương nhiên sẽ không xuất hiện đầu hàng sự kiện. Bởi vì những lão nhân này biết rõ chính mình cùng đầu to Sơn cường đạo ân oán, đầu quân tuyệt đối sẽ không tốt hơn. Có lẽ cái nào đó trong đêm, liền bị người Vô Tích mà xử lý vứt xác hoang dã.

Loại chuyện này, bọn họ có thể làm không ít qua, giờ phút này cũng sẽ không tin tưởng Hồ Cáp chi ngôn.

Bọn họ không thể đầu quân, đương nhiên sẽ không để những tân nhân đó đầu quân!

Phe mình lực lượng càng cường đại, đào tẩu thời cơ thì càng nhiều!

"Giết giết giết!"

Quan Sơn bọn cường đạo cầm vũ khí lên dự định làm quyết tử đấu tranh.

Cử động này để Hồ Cáp giận không thể nghĩ, nhặt lên mới vừa rồi bị hắn đánh rụng mũi tên liền hướng đầu sư tử trên cung nhét.

"Phóng!"

Tạch tach tach âm thanh không ngừng mà vang lên, từng người từng người chạy trốn Quan Sơn cường đạo bị đánh ra huyết vụ, ngã xuống đất bỏ mình.

"Trốn! Mau trốn!"

Thương vong thảm trọng Quan Sơn bọn cường đạo rốt cục chịu đựng không nổi tử vong hoảng sợ, tứ tán chạy trốn.

Mà Hồ Cáp cũng không nóng nảy, từng cây mà hướng đầu sư tử cung bên trong nhét mũi tên.

Hắn tại Quan Sơn nơi đó xếp vào nội ứng, lần này Quan Sơn đột kích, hắn sớm liền biết được tin tức, thậm chí là con đường tiến tới đều biết đến nhất thanh nhị sở, nếu là phía trước vài tòa cửa khẩu Quan Sơn bọn cường đạo liền bắt đầu lui bước lời nói, còn có thể chạy ra mấy người. Nhưng đến cái này cái cuối cùng cửa khẩu, còn muốn lại trốn? Không thể nghĩ ngờ là ý nghĩ hảo huyền!

"Một cái đều trốn không thoát!" Hắn cười sang sảng nói.

"A —— "

Một tiếng hét thảm đem Hồ Cáp hảo tâm tình phá hư đến không còn một mảnh.

"Xảy ra chuyện gì?"

"Là Vương Liệp nơi đó!"

Mấy tên cường đạo nhìn nhau, nhao nhao hướng Tiễn Tháp chỗ phương hướng chạy tới.

Vậy mà vừa tiếp cận này truyện tranh Lâm Từ, liền có một mũi tên đột ngột bắn ra, chui vào một tên trước hết nhất thực sự vào trong rừng cường đạo trên vai.

"Móa! Là cung tiễn thủ! Mọi người cẩn thận!"

Hắn mấy tên cường đạo quát khê nói, không ngừng mà tìm công sự che chắn che khuất chính mình hành tung.

Nhưng khi một tên khác cường đạo bước vào Lâm Từ thời điểm, một mũi tên lại lần nữa xuất quỷ nhập thần xuất hiện, bồi lấy hắn cái mũi chui vào phía trước bất quá một tấc đại địa bên trên.

Tiến này —— là trong rừng cung tiễn thủ cảnh cáo!

"Một đám rác rưởi!" Hồ Cáp đem một màn này nhìn ở trong mắt, trong lòng lại là kinh hãi lại là giận.

Này Quan Sơn trong tay từ đầu tới nhiều như vậy tay thiện nghệ, vừa rồi thiếu niên kia cùng hắn đấu nửa kính tám lượng, giờ phút này lại xuất hiện một tên thần bí cung tiễn thủ, còn không có lộ ra hành tung, sớm đem người khác dọa cho không nhẹ.

"Đầu! Cẩn thận!" Nhìn thấy Hồ Cáp dậm chân đi vào trong rừng, tên kia mũi tên bắn trúng bả vai người vội vàng hô.

Trong rừng thần bí cung tiễn thủ ý đồ rất rõ, cũng là không muốn để cho người xông vào trong rừng.

Hắn cũng là lớn nhất gương tốt!

Vậy mà làm hắn hưng phấn cùng thất vọng là, Hồ Cáp cẩn thận từng li từng tí nguyên địa phòng bị nửa ngày, cũng không đợi mở này ban đầu nên xuất hiện mũi tên!

Bọn họ lúc này mới hiểu thông suốt, chính mình những người này đều bị lừa gạt!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Cơ sở cung tiễn thủ chức nghiệp

"Vương Liệp đâu! Sống hay chết!" Hồ Cáp tức hồn hèn mà quát.

"Đầu " một tiếng âm thanh yếu ớt từ Tiễn Tháp bên trên truyền đến, "Tên kia không có lấy tính mạng của ta, chỉ là để cho ta mất đi chiến đấu lực!"

Vương Liệp thanh âm mang theo một chút xấu hổ.

Hắn cùng này thần bí cung tiễn thủ tiến vào sức chịu đựng so đấu giai đoạn, nguyên bản hắn là tính toán đợi Hồ Cáp dẫn người tới, khi đó đối phương sớm không thể không thủ tránh trước.

Tại hắn chú ý lực dị thường tập trung tình huống dưới, chỉ cần đối phương có hành động, tuyệt đối trốn không thoát ánh mắt hắn.

Khi đó, thợ săn cùng con mồi nhân vật liền sẽ điều lộn lại.

Đây là không thể tránh né kết cục. Vậy mà, làm này thần bí cung tiễn thủ động về sau, lại đem có thể đoán được kết quả cho sinh sinh sửa đổi rồi.

Giống như trước đó hắn dùng quần áo hấp dẫn đối phương chú ý lực một dạng, này thần bí cung tiễn thủ đồng dạng dùng loại biện pháp này phá vỡ cục diện bế tắc.

Chỗ khác biệt là, đối phương thi triển ra càng mật mờ, càng rất thật, thường thường chỉ là tại cái nào đó lơ đãng phương lộ ra vụn vặt, một góc tay áo, sau đó bỗng nhiên bạo lộ ra.

Mà hắn chú ý lực tập trung, rõ ràng như thế đột nhiên tình huống đối hắn tâm thần tạo thành không nhỏ trùng kích, sau đó liền không nhìn được xuất thủ.

Mũi tên bắn ra nháy mắt hắn sớm bèn nhảy phát giác được không đúng.

Nhưng mở cung không quay đầu lại tiến.

Hắn còn chưa kịp lùi về phòng ngự khu, một mũi tên đã từ một phương hướng khác bắn ra, chui vào hắn cánh tay phải, cung tên trong tay cũng tuột tay mà rơi.

Làm cung tiễn thủ, mất đi cung tiễn, tự nhiên cũng liền không có chiến đấu lực.

Vương Liệp chỉ có thể trở mắt nhìn đối phương ngơ ngàng mà đi tới, sau đó nhủ này mà hướng Hồ Cáp bọn người phương hướng bắn ra hai mũi tên, lúc này mới thân nhiên rút đi!

Mà khiến Vương Liệp cảm thấy trái tim băng giá là, nguyên bản sớm nên tiến vào vào trong rừng Hồ Cáp bọn người vậy mà chậm chạp không thấy tầm hơi.

Giờ phút này nghe Hồ Cáp bọn người nói từ, lúc này mới bỗng nhiên bừng tỉnh, tên kia cung tiễn thủ sau cùng bắn ra này hai mũi tên hàm nghĩa chân chính!

Nếu như Hồ Cáp bọn người không quan tâm, trước tiên xông vào trong rừng, có lẽ sẽ hi sinh một hai người, nhưng đối phương cũng khó có thể chạy ra bọn họ vây quét.

Nhưng hắn tựa hồ sớm đã dự liệu được cục diện này, cho nên trước tiên đứng rút đi, mà chính là bắn ra hai mũi tên ngăn trở địch!

Phản này dừng khí, phản này tâm cơ, ngầm lại đều làm người kính sợ!

"Không nói tài bắn cung, nhưng bằng phản này tâm cảnh, cũng không phải là bình thường người có thể có được!" Nghe Vương Liệp lời nói, Hồ Cáp tới một đám thủ hạ cũng là sợ hãi thần phục.

"Cũng không biết Quan Sơn từ chỗ nào đưa tới nhân vật —— không nên! Ta nhất định phải đem hắn chiêu mộ được trong tay của ta!" Hồ Cáp trong mắt tinh mang đại thịnh.

Cung tiễn thủ khó được.

Mà như thế tâm cảnh cung tiền thủ thu hoạch được càng là khó càng thêm khó!

Đã bị hấn biết Quan Sơn thủ hạ có nhân vật như vậy, làm thế nào có thể dễ dàng buông tha!

Huống hồ, bây giờ bốn phía đều mai phục bọn họ người, lưới lớn đã rơi xuống, trong lưới cá coi như chạy lại nhanh, cũng không trốn thoát được!

"Quan Sơn a Quan Sơn! Người thế nhưng là cho ta đưa hai người mới a!" Hồ Cáp cười to nói.

Trần Thiên Vạn nhanh nhẹn mà tại núi đá ở giữa xuyên toa.

Trụ sở thăng cấp đến cấp 4 về sau, cả người hấn thuộc tính tăng lên 6 điểm nhiều.

Hiện nay thuộc tính là ——

Phòng ngự: 5

Lực lượng: 19

Nhanh nhẹn: 10

Trí lực: 5

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực ước định: 40

Đẳng cấp đánh giá: Cấp 2 binh sĩ (phổ thông) có được nhanh nhẹn thiên phú, thị lực, Độ chính xác tăng cường, có thể làm cung tiền thủ tác dụng.

Trần Thiên Vạn nhìn thấy chính mình thuộc tính bên trong thêm ra đặc thù đánh giá, trong lòng không khỏi như vậy.

Trịnh Hoàng giáo sư tài bắn cung bản lĩnh cũng không bình thường.

Tại (Thánh Thành) trò chơi các đại chủ trong thành, có chuyên môn hiểu biết chính xác viện, chỉ cần người chơi giao nạp không ít tiền vàng về sau, sớm có thể đi vào bên trong học tập một môn cơ sở chức nghiệp.

Những cơ sở này chức nghiệp đủ loại, có quan sát địa thế Phong Thủy Sư, có phụ trách kiến trúc nhà thiết kế, có nghiên cứu trận pháp Trận Pháp Sư thậm chí còn có một số Đặc Thù Chức Nghiệp,

Nói thí dụ như Thiên Cơ sư, nghe nói có thể nhìn Thiên Địa Chi Khí Vận, thập phần thần bí.

Đương nhiên, tốt nhiều đồ, vật đối với Trần Thiên Vạn tới nói cũng là lạ lắm. Hấn kiếp trước tuy nhiên tiến vào hiểu biết chính xác viện học không ít cơ sở chức nghiệp, nhưng đối với Thiên Cơ sư cái này cực kỳ Đặc Thù Chức Nghiệp lại từ đầu đến cuối không có đụng.

Như cung tiền thủ chức nghiệp, tại Thánh Thành trong trò chơi cũng thuộc về một môn cơ sở chức nghiệp.

Các người chơi chỉ cần đem trụ sở thăng cấp tới trình độ nhất định về sau, tuyệt đối sẽ chọn lựa đầu tiên cung tiền thủ chức nghiệp.

Bởi vì cái này chức nghiệp có đề bạt thể hồ quán đỉnh hiệu quả.

Cung tiền thủ, Đại Lực Sĩ, giáp sĩ.

Cái này ba loại chức nghiệp tại Thánh Thành bên trong là tam đại cơ sở chức nghiệp. Lựa chọn cung tiền thủ, thể hồ quán đỉnh thời điểm liền sẽ ngoài định mức mà tăng lên một điểm nhanh nhẹn.

Lựa chọn Đại Lực Sĩ, ngoài định mức mà tăng lên một điểm lực lượng.

Mà giáp sĩ cũng là đề bạt phòng ngự!

Cái thế giới này không có trong trò chơi hiểu biết chính xác viện, cho nên trước đó Trần Thiên Vạn muốn học tập một môn cơ sở chức nghiệp cũng không có đầu mối, thăng đến ngày đó sáng sớm, Trịnh Hoàng đem hấn cùng Triệu Đồng đưa đến ngoài sơn trại, bắt đầu giảng dạy hai người bọn họ tài bắn cung.

Một khắc này, hấn rốt cục phát hiện một số cơ hội, thế là chuyên tâm luyện tập tài bắn cung, cũng là vừa vận cùng cái kia Đại Đầu Sơn cung tiền thủ giao thủ sau mới hoàn toàn nắm giữ cung tiền thủ cái này cơ sở chức nghiệp.

Đáng tiếc hiện tại hấn trụ sở chỉ là cấp 4, nếu là đạt tới cấp 5, liền có thể phát động cung tiền thủ cơ sở chức nghiệp tăng thêm hiệu quả.

Tăng thêm về sau, trụ sở mỗi tầng cấp 1, hẳn liền sẽ ngoài định mức mà thu hoạch được một điểm nhanh nhẹn.

Nhanh nhẹn sẽ ảnh hưởng đến cái thân thể người phản ứng tốc độ, cùng tốc độ di chuyển, tại giai đoạn trước lực lượng chênh lệch đúng quá xa tình huống dưới, nhanh nhẹn để bật muốn so lực lượng lớn hơn một chút.

Trần Thiên Vạn biết mình tâm gấp không được.

Trước mắt phát triển trụ sở, đề bạt trụ sở phồn vinh độ mới là lớn nhất chuyện khẩn yếu.

Trụ sở một khi tăng lên tới cấp 5 về sau, ngọn nguồn cơ Thụ mới có thể thể hiện ra độc hữu mị lực đi ra.

Nghĩ đến ngọn nguồn cơ Thụ, Trần Thiên Vạn lại có chút đau đớn.

Tại Thánh Thành trong trò chơi thời điểm, ngọn nguồn cơ Thụ làm toàn bộ trụ sở bộ vị yếu hại, tại giai đoạn trước trụ sở còn chưa trưởng thành đến thành trấn trước đó, là nhận hệ thống bảo hộ.

Nhưng nơi này là hiện thực thế giới, hệ thống bảo hộ căn bản không tồn tại!

Chỉ có thể nói có được có mất.

Trần Thiên Vạn muốn muốn nhờ hệ thống lực lượng mở nhanh chóng làm bản thân mạnh lên, tất nhiên phải bị ngọn nguồn cơ Thụ hạn chế.

Thiên Địa Quy Tắc cũng là như thế!

Không có người hội vô duyên vô cớ mà thu hoạch được, cũng không có thứ gì là hoàn mỹ vô khuyết!

Trần Thiên Vạn thu thập tâm tình, cũng không lâu lắm tìm đến chật vật chạy trốn Triệu Đồng cùng mấy tên Quan Sơn cường đạo.

"Thiên Vạn ca!"

"Trần Thiên Vạn!"

Nhìn thấy Trần Thiên Vạn, Triệu Đồng đám người nhất thời đại hỉ. Nơi đây vẫn còn Đại Đầu Sơn doanh mà phạm vi, Trần Thiên Vạn tài bắn cung bất phàm, có thể bọn họ đội ngũ tất nhiên sẽ đề đội ngũ chạy trốn tỷ lệ gia tăng thật lớn.

"Người đi đâu, Thiên Vạn ca!" Triệu Đồng vội la lên.

"Ta trước đó đối phó Đại Đầu Sơn tên kia cung tiễn thủ qua, tên kia thân thủ bất phàm, ta tổn không ít công phu mới đưa hắn làm ước lượng!"

"Ha-Ha, liền biết người nhất định có thể thành!" Triệu Đồng cười nói.

"Đừng nói trước nhiều như vậy! Truy binh ở phía sau, chúng ta vẫn là trước chạy ra Đại Đầu Sơn lại nói!"

Hắn vài tên cường đạo gật gù.

Đường mặc dù tốt đi, nhưng dễ dàng bị đuổi kịp, mà lại mọi người lo lắng nhất là lộ trình có người mai phục, cho nên khi Trần Thiên Vạn đưa ra đi đường nhỏ lúc, nhanh chóng đạt được tất cả mọi người đồng ý.

Vậy mà, mấy người không có đi ra bao xa, liền thấy mấy cái Đại Đầu Sơn cường đạo thân ảnh tại cách đó không xa trong rừng lóe lên một cái rồi biến mất, sau một khắc, hết dài một tiếng từ nơi đó truyền ra, gây nên hấn địa phương Đại Đầu Sơn cường đạo chú ý.

Triệu Đồng tức giận kéo cung bắn một tiễn, đánh tại trên núi đá.

Mấy cái kia Đại Đầu Sơn cường đạo nhiệm vụ trọng tại báo động, như thế nào lại mạo muội lộ ra thân thể mở?

"Ta bắt lấy bọn họ!" Triệu Đồng muốn tiến lên, lại bị Trần Thiên Vạn giữ chặt.

"Vừa rồi này hét dài một tiếng nhất định dẫn tới rất nhiều cường đạo, nếu là ở này trì hoãn thời gian, sợ đội lạt nữa liền đi không thành!"

Trần Thiên Vạn mang theo Triệu Đồng bọn người quả quyết Địa Thối sau.

Quả không phải vậy, liền tại bọn hắn sau khi rời đi không đến nửa khắc đồng hồ, sớm có mười mấy tên Đại Đầu Sơn cường đạo xuất hiện, nhìn lấy không có một ai đường nhỏ hai mặt nhìn nhau.

"Bọn họ đi trở về! Truy!" Cầm đầu cường đạo phát tay phát lệnh. Đồng thời, hắn phát ra một tiếng tiếng gào, để phụ cận chính chạy tới hấn tiểu đội cường đạo không cần chạy tới, trực tiếp hướng trung tâm phương hướng thu nạp.

Vậy mà, ngay tại hấn tiếng gào vừa dứt không bao lâu, một mũi tên như quỷ mị xuất hiện, đem hấn bắn ngã xuống đất.

Hon mười người Đại Đầu Sơn cường đạo mở mắt xem xét, chỉ gặp nguyên bản biến mất ở trong rừng Trần Thiên Vạn mấy người đứng là lại lần nữa giết trở lại!

"Thảo! Thật sự là xảo trá!"

"Ta ngày gia gia hấn!"

Đại Đầu Sơn cường đạo nhao nhao giận mắng, xuất ra binh khí tới.

Đáng tiếc, Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng đều là Nhị Giai cấp bậc chiến sĩ, toàn bộ Đại Đầu sơn đã sớm Hồ Cáp có thể tới bên trong một trong, bây giờ hai người liên thủ, cho dù là Hồ Cáp cũng phải tránh mũi nhọn, tránh ra đường tới.

Bất quá một lát, hon mười người Đại Đầu Sơn cường đạo sớm tổn thất một nửa, âm vang làm tán.

"Đi!"

Trần Thiên Vạn hét lớn một tiếng, cũng không được truy kích, dẫn người lui vào trong rừng, trong khoảnh khắc mất đi bóng dáng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Chạy ra

"Đầu!" Một cái tâm phúc vội vã mà chạy tới.

"Thế nào? Bất được không?" Hồ Cáp đứng tại đầu sư tử cung bên cạnh, chính nhìn về phía trước hon mười người Quan Sơn cường đạo tại cùng hấn thuộc hạ làm liều chết chém giết.

Vây quét đã chuẩn bị kết thúc. Trước mắt cái này một nhóm là sau cùng một nhóm, Quan Sơn hon một trăm người đội ngũ chỉ ít có hai phần ba vĩnh viễn ở lại đây Đại Đầu trên núi.

Dạng này chiến quả rơi trước kia, tuyệt đối là cực phong phú dày.

Mà giờ khắc này Hồ Cáp lại tuyệt không hài lòng. Bởi vì hấn coi trọng nhất Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng hai người đến bây giờ cũng không có hạ lạc.

"Không có! Ta phụ trách này một con đường tổn thất nặng nề, mười cái huynh đệ chết một nửa, này Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng giống như từ nơi đó đào tẩu!" Cái này tâm phúc đau nhức tiếng nói.

"Đào tẩu? Cũng tốt!" Hồ Cáp nói ra.

Một đám thuộc hạ hai mặt nhìn nhau, không hiểu Hồ Cáp tại sao lại nói ra lời như vậy.

Đây chính là ông nói gà bà nói vịt.

Địch nhân trốn, thế mà còn nói rất tốt?

Hồ Cáp quét mắt một vòng một đám thuộc hạ biểu lộ, trong lòng không khỏi cười lạnh.

"Những người này đều là măng phụ, như thế nào lại mình bạch chính mình cái này bao hàm thâm ý lời nói mở?"

Hấn ho nhẹ một tiếng, ý vị thâm trường nói: "Quan Sơn thực lực mạnh hơn chúng ta bên trên hạng nhất, có được một trăm hai mươi tên khoảng chừng cường đạo. Nhưng đó là trước kia! Bây giờ hấn đại bộ phận Tinh Nhuệ Lực Lượng đều tổn thất ở chỗ này, doanh địa nhất định trước đó chưa từng có trống rỗng!"

"Chúng ta giờ phút này nhất cổ tác khí, nhất định có thể công phá sơn trại, đem Quan Sơn nhất cử bắt được!"

Lời này vừa nói ra, Đại Đầu Sơn cường đạo cao tăng đều là ý động.

Bất quá cũng có người đưa ra không đồng ý với ý kiến: "Tuy nói Quan Sơn tại tồn thất này sáu bảy mươi tên cường đạo, nhưng vẫn có hơn sáu mươi tên, lại mượn trợ trong sơn trại bình chương, Tiền Tháp, không khỏi không có cùng chúng ta nhất chiến thực lực!"

Hồ Cáp cười nói: "Đây cũng là vì cái gì ta muốn nói 'Nhất cổ tác khí' nguyên nhân. Cái này chạy đi cường đạo phần lớn là hoảng hốt chạy bừa, muốn tìm được trở về sơn trại phương hướng cũng không phải nhất thời bán hội sự tình, và lại, bọn họ đại đa số kinh lịch thảm liệt chém giết, nổi lòng bất bình không thể tránh được. Nếu là ta chạy đi, nhất định là tìm một chỗ hung hăng ngủ một giấc! Cho nên ta suy đoán Quan Sơn muốn tụ tập bộ phận này lực lượng tuyệt đối phải tổn hao một đoạn thời gian!"

"Nói cách khác, nếu như chúng ta hiện tại xuất mã, nhiều nhất chỉ gặp phải Quan Sơn mười cái tinh nhuệ cường đạo!"

Hồ Cáp ánh mắt sáng rực, tâm ý đã quyết.

Người khác tự nhiên không tốt lại nói cái gì, không phải vậy, cái kia chính là công nhiên chống lại Hồ Cáp.

Làm một nâng công phá Quan Sơn sơn trại, Hồ Cáp hạ lệnh đem vừa đoạt lại vũ khí phân phối đến một số phổ thông trong tay của cường đạo.

Giống bọn họ loại này Cường Đạo Đoàn muốn gia tăng nhân số cũng không khó khăn, khó khăn là vũ khí trang bị thu hoạch.

Không có vũ khí trang bị cường đạo căn bản không có nhiều uy hiếp lực, đương nhiên nhân số nói nhiều cũng rất khủng bố, nhưng tương tự tiêu hao cũng nhiều.

Mà trong loạn thế, vật tư nhưng so sánh nhân mạng đáng tiền nhiều.

Cho nên đồng dạng Cường Đạo Đoàn bằng muốn mở rộng quy mô cũng không phải là một chuyện dễ dàng sự tình.

Hồ Cáp sở dĩ dưới quyết định này, cũng thua thiệt Quan Sơn bọn cường đạo lưu lại cái này hơn bảy mươi đem vũ khí.

Nhiều như vậy vũ khí, đủ để cho hãn Đại Đầu Sơn Cường Đạo Đoàn thực lực chính thể tăng lên tăng sáu nhiều!

Này lên kia xuống, công phá Quan Sơn sơn trại, bắt được Quan Sơn tuyệt đối đúng việc khó!

"Chỉ cần Quan Sơn bị bắt, dưới tay hãn người chính là ta người!" Hồ Cáp cười to nói.

Khoảng cách Đại Đầu Sơn không xa, Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng bọn người từ tiểu đạo bên trong chui ra.

"Còn tốt có Thiên Vạn tại, để cho chúng ta giết cái Hồi Mã Thương! Nếu không hiện tại tuyệt đối sẽ bị vây quanh!" Một tên cường đạo lòng vẫn còn sợ hãi nói. Người này Trần Thiên Vạn cũng không xa lạ gì, chính là trước đây không lâu đem Thiết Cung giao cho trong tay hãn cái kia cường đạo, họ Hà tên bản, tại trong đội ngũ chỉ có thể coi là tân nhân bên trong lão nhân.

"Có ngàn vạn mà tính mưu tăng thêm Triệu Đồng khí lực, chỉ là Đại Đầu Sơn làm sao có thể vây khốn ta nhóm!" Một tên khác cường đạo vỗ ngực một cái cười nói.

Đám người bọn họ tính cả Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng,

Cùng sở hữu 7 người, toàn bộ đều là Quan Sơn trong khoảng thời gian này mới chớp tới tân nhân.

Đội ngũ gặp mai phục, Báo Tử, Ngưu Đầu thân tử, Quan Sơn vị này Đại Thủ Lĩnh lại không thấy tăm hơi, giờ phút này bày trong lòng người Đô oán khí.

Một cường đạo bỗng nhiên nói ra: "Không bằng chúng ta như vậy thoát ly Cường Đạo Đoàn? Dù sao Quan Sơn không biết chúng ta trốn tới! Chúng ta đại khái có thể chạy trốn tới hãn địa phương sinh hoạt hoặc là dứt khoát quân doanh!"

Một tên khác cường đạo gật gật đầu, trong mắt có vẻ ngóng trông, "Trước kia ta liền nghe nghe trong quân doanh không chỉ có lấy hoàn thiện nhất huấn luyện cơ cấu, còn có các loại thần binh lợi khí, thậm chí có các loại kỳ dị phát minh!"

Người này tựa hồ kiến thức có phần phổ biến, mấy hât vừa mở sớm khó mà thu hồi.

Hắn nói ra: "Các người có biết vừa rồi cái kia có thịt viên, có thể từ trong miệng bắn ra mũi tên đồ, vật là cái gì a? Đó là trong quân doanh vũ khí đầu sư tử cung, tại bên ngoài là bị nghiêm lệnh cấm chỉ! Người đứng nhìn này Hồ Cáp hiện tại phong quang, nếu như bị trong quân doanh người biết nơi này có một trương đầu sư tử cung, một phen cần quét khẳng định tránh cho không được!"

"Từ đầu sư tử cung bên ngoài, còn có Nhị Đoạn liên nỗ, Tam Đoạn liên nỗ một hệ liệt liên nỗ, còn có uy lực vô cùng lớn Công Thành Vũ Khí Đầu Thạch Kỳ dù sao là cái gì cũng có! Tiến vào đến đó, cá nhân thực lực đều có thể thu được tăng lên cực lớn, nếu có thể lên làm cái Ngũ Trưởng, Phó Ủy cái gì, vậy coi như uy phong!"

"Càng có khả năng sẽ chết!" Triệu cùng một câu nói như là một chậu nước lạnh dội tắt người này thiêu đốt chính vượng lời nói hợp.

"Trong loạn thế người nào có thể bảo chứng không chết!" Trần Thiên Vạn thở dài nói.

"Đúng!" Người kia vội vàng ứng tiếng nói. Trần Thiên Vạn lời nói vừa vắn tắt thoát hần xấu hổ.

"Bất quá mạo muội mà tìm nơi nương tựa quân doanh cũng không thỏa đáng. Hiện nay các nơi chiến loạn không nghỉ, tiến vào quân doanh càng có thể có thể bị xem như pháo hôi chết ở trên chiến trường!"

Nguyên bản có chút ý động mấy người ánh mắt nhất thời âm đạm đi.

Lúc này, Triệu Đồng bỗng nhiên hơi có vẻ không kiên nhẫn nói: "Có cái gì cần nhắc, Thiên Vạn anh trai thông minh như vậy, đi theo hần nhất định sẽ không lỗ!"

Câu nói này như đèn Hỏa thấp sáng mấy tên cường đạo âm đạm tiền đồ, nhao nhao nhìn về phía Trần Thiên Vạn.

"Không sai! Còn khẩn cầu Thiên Vạn nhận lấy chúng ta!"

"Đúng đúng! Thiên Vạn —— không được, là Thiên Vạn ca! Về sau chúng ta sớm vì nguoi như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!"

"Tốt!" Trần Thiên Vạn chỉ là do dự một chút sớm đáp ứng đến, "Bất quá trước lúc này, ta có một điều kiện!"

"Điều kiện gì cứ việc nói thẳng đi! Chúng ta chiếu vào xử lý là được!"

"Đúng! Núi đao biển lửa tuyệt không hai lời!" Này mấy hát hào khí đường hằm.

Triệu Đồng liếc nhìn hần một cái, vẻ hoài nghi chỉ ở trên mặt, "Chân Tuyệt Vô Nhị lời nói?"

Mấy hát ngược ngung nói: "Cái kia tự nhiên!"

"Không có cốt khí!" Triệu Đồng hừ một tiếng.

Trần Thiên Vạn trong lòng cười thầm. Những người trước mắt này cùng hần bắt quá quen biết nửa ngày, nếu là thật có thể lập tức vì hần lên núi đao xuống biển lửa, đó mới là kỳ hoa. Hần đúng không biết, chỉ là không muốn làm rõ mà thôi.

Cái này người ba hoa gặp được Triệu Đồng, cũng coi là xúi quẩy.

Trần Thiên Vạn không có nhiều lời, hần điều kiện cũng là —— Đào Nguyên Thôn!

Điều kiện này đối với mấy người kia tới nói chính là cầu còn không được sự tình, nhao nhao đáp ứng tới.

Trong chớp mắt, hệ thống thanh thuộc tính Thượng Thôn dân nhân số sớm tăng thêm 5 người.

Để Trần Thiên Vạn cảm thấy ngoài ý muốn là, quân sĩ số lượng từ 2 biến thành 3! Nói cách khác, cái này mới Đào Nguyên Thôn người bên trong có một người chiến lực tối thiểu nhất là chuẩn cấp 1 binh sĩ.

Trần Thiên Vạn quét mắt một vòng 5 người, rất nhanh liền biết người này là ai!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Tụ tập dân chúng

"Nguyên lai là Hà Bàn!" Trần Thiên Vạn có chút mừng rỡ.

Hà Bàn tính cách tương đối người khác mà nói muốn bình ổn nhiều, là cái không lớn không nhỏ nhân tài.

Trụ Cột Thuộc Tính thường thường không có gì lạ, chỉ là miễn cưỡng đạt tới cấp 1 phổ thông binh sĩ trình độ.

Bất quá có đôi khi thuộc tính cũng không thể hoàn toàn thể hiện ra cá nhân giá trị. Nói thí dụ như một số người thuộc tính khả năng rác rưởi, nhưng là

dùng để làm thám tử hoặc là người liên lạc đều là lựa chọn tốt.

"Thiên Vạn ca, hiện tại chúng ta đi con đường nào?" Hà Bàn hỏi.

Trần Thiên Vạn trầm tư một chút, nói: "Chúng ta chia ra tìm, nhìn xem có hay không hấn đồng bạn chạy ra. Nếu là gặp gỡ, tận lực thuyết phục bọn họ đội ngũ chúng ta!"

Đào Nguyên Thôn phát triển sắp đi vào quỹ đạo, Trần Thiên Vạn không thể không làm an toàn làm cân nhắc, dưới mắt chính là một cơ hội, chỉ cần phải nắm chắc, Đào Nguyên Thôn Hộ Vệ Đội thành lập sẽ không còn là vấn đề!

Ở phương diện này Trần Thiên Vạn sớm có tính toán, bây giờ bắt quá là thừa cơ chuyển lên mặt đài mà thôi.

Hà Bàn, Triệu Đồng bọn người nhanh chóng rời đi.

Bọn họ ước định ba giờ sau ở chỗ này tập hợp.

Trần Thiên Vạn cũng khởi hành tìm kiếm, đáng tiếc hấn vận khí thực sự không tốt, một người cũng không thấy, ngược lại kém chút cùng gần như đốc toàn bộ lực lượng Đại Đầu Sơn Cường Đạo Đoàn nhóm tao ngộ bên trên.

Xuyên thấu qua rậm rạp cành lá nhìn thấy cả đám lập tức tại Hồ Cáp chỉ huy dưới khí thế hung hăng hướng Quan Sơn chỗ doanh đi tới, Trần Thiên Vạn trên mặt không khỏi lộ ra vẻ trầm tư.

Hấn trở lại hẹn nhau chỗ lúc, Triệu Đồng đám người đã tại chỗ này chờ đợi đã lâu.

Trần Thiên Vạn cẩn thận đếm một dưới, nhiều mười ba người. Bắt quá cái này 13 người đứng thẳng vị trí có chút kỳ lạ.

Bên trong 5 người đứng chung một chỗ, cầm đầu là một cái mặt ngựa nam.

Khác một đội ngũ lại là cái 6 người đội, người cầm đầu mắt ung mũi ung, cái cầm hơi hơi nhếch lên, xem xét cũng là âm ngoan người.

Cái cuối cùng đội ngũ chỉ có một người, cho nên đứng được cùng Triệu Đồng bọn người khá gần. Bắt quá, ngay cả như vậy, người này đang nhìn hướng Trần Thiên Vạn lúc, cũng rõ ràng lộ ra một tia không ăn vào ý.

Trần Thiên Vạn đương nhiên biết bọn họ không phục nơi phát ra nơi nào.

Dù sao niên kỷ của hấn bày ở chỗ này. Nếu không phải trước đó tại Đại Đầu trên núi hiển lộ không tầm thường tài bắn cung, chỉ sợ những người này ở đây nhìn thấy hấn lần đầu tiên sớm nhảy ra chờ vào hấn cái mũi nắng hoàng mao tiểu tử.

"Ta biết các ngươi không phục!" Trần Thiên Vạn cười đi lên trước, cung tên trong tay quăng ra, hướng về ba cái trong đội ngũ người không phục nhất chỉ.

"Ngươi trước tới vẫn là hấn tới trước, cũng hoặc là các ngươi cùng đi?"

Câu nói này không thể nghi ngờ là làm tức giận tám mười vị cường đạo. Lúc này có 5 người đứng ra.

"Đã ngươi nói chúng ta có thể cùng tiến lên, như vậy thì để cho chúng ta 5 cái cùng ngươi độ sức độ sức đi! Nếu là ngươi thắng, chúng ta duy ngươi là từ!" Mặt ngựa nam âm thanh lạnh lùng nói.

"Một lời đã định!" Trần Thiên Vạn nói một tiếng, cũng không được nói nhảm, trực tiếp động thủ.

Một tên cường đạo lần năm nào ấu, quả thực là dụng quyền tới Trần Thiên Vạn nhất kích, lúc này bị đánh bay ra ngoài, nếu không phải Trần Thiên Vạn thủ hạ lưu tình, chỉ là lần này liền để hấn ném hơn phân nửa cái tính mạng.

"Một cái!" Trần Thiên Vạn nhìn cũng không nhìn liếc một chút, thân thể nhanh chóng hướng một tên khác cường đạo vọt tới.

"Àm!" Tốc độ của hấn cực nhanh, tốc độ xuất thủ cũng giống như thế, cái này cường đạo căn bản mờ không kịp đề phòng liền đi vào lúc trước vị kia đồng bạn theo gót.

"Hai cái!"

Trần Thiên Vạn thanh âm vẫn như cũ bất biến.

Nhưng còn thừa đến ba người đã mất đi đầu chí.

Loại tốc độ này cùng lực lượng đã viễn siêu bọn họ, trừ phi mười mấy cái cường đạo đồng loạt ra tay, hoặc là có đồng dạng giai đoạn chiến sĩ ngăn cản, nếu không Trần Thiên Vạn tuyệt đối là không người là đối thủ!

"Chúng ta nhận thua!" Mặt ngựa nam nhắc tay kêu lên.

"Rất tốt!" Trần Thiên Vạn gật gù, nhìn về phía người khác.

"Các người còn muốn cùng ta độ sức độ sức a?"

Này mắt ưng nam tử sắc mặt phức tạp, cuối cùng cười khò lắc đầu.

Trần Thiên Vạn thu tay lại mà dừng, trầm giọng nói: "Chúng ta người ở đây có chút là bị Quan Sơn chộp tới,

Có chút là đạt được hân thưởng thức. Bất kể như thế nào, hôm nay lại trở thành hân con roi!"

"Không sai! Cũng là con roi! Nhị Thủ Linh, Tam Thủ Linh chết thảm, mà Quan Đầu ở đâu? Hân lời thề son sắt mà nói muốn cùng chúng ta cùng một chỗ cầm xuống Đại Đầu Sơn, nhưng hân người ở đâu? Chúng ta bỏ mạng chém giết, đổ máu rơi lệ thời điểm, hân ở đâu?"

Trần Thiên Vạn cười lạnh một tiếng, chờ vào Quan Sơn Cường Đạo Đoàn chỗ doanh địa, gằn nhẹ nói: "Hân ở nơi đó! Hân ở nơi đó xem chúng ta từng bước một đi nhập địa ngục! Ta không biết ý hân đồ là cái gì, nhưng ta biết chúng ta bị hân xem như con roi!"

"Ta muốn mọi người nhất định rất nhớ biết rõ đường tại sao mình lại bị giam Sơn chỗ vớt bỏ được a?"

Trần Thiên Vạn mắt lộ ra bức người quang mang.

Hân không có theo chính mình lời nói để người trước mắt trực tiếp cùng Quan Sơn thù địch, này rất dễ dàng xảy ra ngoài ý muốn. Quan Sơn trong tay thực lực tuy nhiên tổn thất hơn phân nửa, nhưng vẫn như cũ đứng bọn họ có thể chống lại. Nếu là hân trực tiếp làm rõ, nói không chừng những người này sẽ có một số người trực tiếp rời đi.

Nhân tâm tựa như xe chỉ luân kim, phải có kiên nhẫn cùng bền lòng.

Tạm thời ổn định mới tới mười mấy người, Trần Thiên Vạn quyết định trở về Quan Sơn sơn trại.

Quyết định này lọt vào không ít phản đối.

Nhưng Trần Thiên Vạn một tin tức khiến cái này phản đối thanh âm trong nháy mắt biến mất hơn phân nửa.

"Đại Đầu Sơn cường đạo đốc toàn bộ lực lượng, chính hướng Quan Sơn doanh địa tiến đến. Lưỡng Hồ Tương Tranh, chúng ta bình chân như vại, đốt không đến trên thân!"

Trần Thiên Vạn nói ra.

Thế là này sau cùng phản đối thanh âm cũng biến mất.

Nhân tâm không đủ, đội ngũ khó mang a!

Trần Thiên Vạn trong lòng bùi ngùi mãi thôi.

Hân tuy nhiên không hiểu binh pháp, nhưng cũng biết rõ nhóm đầu tiên bộ hạ tầm quan trọng, chỉ cần đem mang ra, như vậy về sau đội ngũ lớn mạnh thời điểm sớm bớt việc nhiều.

Tại Trần Thiên Vạn thuyết phục mọi người hướng Quan Sơn doanh địa tiến đến thời điểm, Hồ Cáp chỉ huy Đại Đầu Sơn cường đạo đã giết tiến vào Quan Sơn doanh địa cửa khẩu bên trong.

Hồ Cáp chỉ huy thuộc hạ, chuyển ra đầu sư tử cung, không ngừng mà đối Tiễn Thập bên trên cung tiễn thủ tạo thành trí mạng lực sát thương.

Đồng thời, gần hai trăm danh thủ cầm vũ khí cường đạo tru lên thẳng hướng đệ nhất đạo cửa ải, bất quá thời gian nháy mắt liền đem toàn bộ cửa khẩu chướng ngại, bao quát người cùng một chỗ thanh trừ sạch sẽ.

Đệ nhất đạo cửa ải!

Đạo thứ hai cửa khẩu!

Đạo thứ năm cửa khẩu!

Quả nhiên là thế như chẻ tre!

Không đến một giờ, Quan Sơn doanh địa cửu thành cửa khẩu đều bị Hồ Cáp người nhỏ.

Mất thấy cái cuối cùng cửa khẩu đang ở trước mắt, Hồ Cáp đắc ý cười to, hướng đội ngũ phía trước đi đến.

Tại hân đối diện, đứng đầy hơn mười người Quan Sơn cường đạo, bên trong sớm bao quát Quan Sơn bản thân ở bên trong.

Chỉ là khi nhìn đến Quan Sơn biểu hiện trên mặt lúc, Hồ Cáp trong mắt hơi có chút sai sững sờ.

Bởi vì Quan Sơn thần sắc nhìn không ra bất kỳ thất bại, có ngược lại là dè dặt không được hưng phấn.

"Ha-Ha! Hồ Cáp! Ngươi chết chắc!"

"Ha-Ha! Quan Sơn, ngươi xong!"

Hai cái Cường Đạo Đoàn thủ lĩnh cơ hồ là đồng thời lộ ra đắc ý nụ cười.

Hồ Cáp miệt cười nói: "Uổng cho ngươi có thể cười được, đằng sau ta tụ tập một trăm tám mươi tên nắm vũ khí tinh nhuệ! Mà bên cạnh ngươi bất quá mười cái! Ngươi lấy cái gì mở cùng ta đấu!"

"Ha-Ha, mắng phu cũng là mắng phu!" Quan Sơn cười lạnh nói: "Chỉ có mắng phu mới bằng trước mắt đồ, vật để phán đoán chính mình ưu thế! Ngươi lại nhìn xem đây là cái gì!"

Quan Sơn lui về sau mấy bước, bên người cường đạo nhất thời đi lên trước, cầm trong tay hơi có vẻ tinh xảo tên nổ giờ lên trước ngực, nhắm ngay Hồ Cáp một phương.

"Đây là ——" Hồ Cáp lạnh cả tim, không khỏi lui về sau một bước.

"Không tệ! Đây là Nhị Đoạn liên nổ! Một lần có thể liên phát hai mũi tên, ta đây chính là có mười mấy tám liên nổ, vậy mà không biết ngươi cái này một trăm tám mươi người có thể chống đỡ bao lâu!"

Nhị Đoạn liên nổ là trong quân sát khí, tạo hình tiểu xảo, nhưng uy lực kinh người.

Chẳng qua nếu như chỉ dựa vào những này liền có thể đem hơn một trăm hào tinh nhuệ cường đạo ăn hết không thể nghi ngờ có chút ngây thơ!

Nhị Đoạn liên nổ uy lực bất phàm, nhưng thao túng điều kiện cũng không thấp, chỉ có trong quân huấn luyện ra chiến sĩ mới có thể đem tác dụng chánh thức phát huy ra.

Hồ Cáp trầm nghĩ trong lòng.

Quan Sơn tựa hồ biết hấn ý nghĩ, cười nói: "Trừ cái đó ra ta còn có phần đại lễ muốn tặng cho ngươi!"

Quan Sơn bỗng nhiên giơ tay lên, sau đó bỗng nhiên vung xuống.

Ầm ầm!

Từng đợt vật nặng nhấp nhô thanh âm từ bốn phía truyền đến.

Hồ Cáp bất an chung quanh, bỗng nhiên bỗng nhiên trợn hai mắt lên. Chỉ gặp bốn phía có vài chục khóa gần nặng ngàn cân đá tròn chính nhanh chóng hướng nơi này lăn tới!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Lệnh Phù, kinh thiên

"Tốt đại thủ bút!" Cách đó không xa, Trần Thiên Vạn bọn người nhìn lấy lần xuống cự thạch, không khỏi liên tục sợ hãi thán phục.

Quan Sơn doanh địa vốn là tại trong sơn cốc, bốn phía phần lớn là dốc đứng. Mà lại tại lập kế hoạch thời điểm, Trần Trạch lại đem cửa khẩu vị trí chuyển một chút, đem thiết trí tại một chỗ đường là hẹp hòi nhất chi địa.

Hồ Cáp này khoảng trăm người tụ tập bên trong, trong thời gian ngắn muốn né tránh, căn bản không phải một chuyện dễ dàng sự tình.

Và lại, bốn phía dốc đứng cây cối bụi cỏ cũng không ít, cự thạch lăn xuống thời điểm, là rất khó phán đoán điểm rơi. Cái này cho Hồ Cáp một đám tạo

thành cự đại uy hiếp.

Hồ Cáp cuồng quát uống tán thuộc hạ, nhưng ném miến không đồng nhất chút không tránh kịp, bị cự thạch sinh sinh cho ép thành bột máu.

"Quan Sơn!"

Hồ Cáp mục đích đồ muốn nứt.

Không đến mấy phút, dưới tay hắn sớm tồn thất đem gần một nửa!

Hắn bỗng nhiên từ dưới đất nâng lên đầu sư tử cung, nhanh chóng hướng bên trong nhét một mũi tên.

Sau một khắc, mũi tên phá không mà đi, đem Quan Sơn thân thể một người đứng đầu cường đạo cho phụt bay, ngã xuống đất bỏ mình.

Quan Sơn kinh hãi chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Đầu sư tử cung xuất hiện để hắn phát giác được nguy cơ, lúc này không do dự nữa, để bên người hơn mười người cảm cảm liên nỗ cường đạo xuất thủ.

Mười mấy thanh Nhị Đoạn liên nỗ trong khoảnh khắc bắn ra hơn ba mươi tiễn.

Chỉ là cái này hơn ba mươi tiễn chính xác không được tốt, chỉ có một nửa trúng đích địch nhân, mà lại phần lớn đúng vết thương trí mạng.

Hồ Cáp lửa giận công tâm.

Cái này một đợt mũi tên để hắn hoàn toàn mất đi trấn định.

Hắn bỗng nhiên xuất ra một vật, lại là một trương nửa cỡ bàn tay Lệnh Phù.

Hồ Cáp bỗng nhiên cắn chót lưỡi, một ngụm máu tươi nôn tại Lệnh Phù bên trên.

Làm cho người cảm thấy quỷ dị là, này máu tươi lại chậm rãi dung nhập Lệnh Phù bên trong, tựa hồ có một loại Quái Lực tại thôn phệ huyết dịch.

Cùng lúc đó, một loại điên cuồng lực lượng không hiểu xuất hiện tại còn thừa cường đạo trong thân thể, bọn họ đôi mắt cũng theo đó hiện ra từng đạo từng đạo tơ máu.

"Giết!"

"Giết!"

"Giết!"

Vô số sát ý điên cuồng mà từ Hồ Cáp các loại trong lòng người tuôn ra, hướng tứ phương lan tràn ra.

"Xuất hiện!" Trong rừng rậm, Trần Trạch nhìn lấy Hồ Cáp trong tay Lệnh Phù, trên mặt lộ ra ý mừng.

"Cảm giác kia ——!" Diễn võ trường, Trịnh Hoảng khiếp sợ nhìn qua cửa khẩu phương hướng, thân thể có chút run rẩy lên, giống như kích động, giống như hoảng sợ!

"Thứ này ——!" Hồ Cáp bọn người trên thân dị biến để xem chừng Trần Thiên Vạn đồng tử đột nhiên co rụt lại, chỉ cảm thấy một cỗ mơ hồ cảm giác quen thuộc xông lên đầu.

Đào Nguyên Thôn.

Tào Chung nơi ở địa phương có cái hậu viện, trong viện có khóa trăm tuổi dong.

Dong dưới hai người chính kẻ đầu gối mà nói.

Bên trong một người hai đoạn tay áo lớn, trên đầu ghim búi tóc, gầy quyền khuôn mặt, mục đích thấu hiểu nghiệm, nhất cử nhất động giống như Châu Ngọc nơi tay, Văn Nhã mà cẩn thận, lại là một bộ ăn mặc kiểu văn sĩ.

Một người khác đồng dạng ghim búi tóc, nhưng trên mặt góc cạnh rõ ràng, trong mắt tinh mang lúc tránh, cho người ta một loại phong mang nội liễm cảm giác. Nếu là Trần Thiên Vạn nhìn người nọ, nhất định sẽ có chút kinh dị.

Bởi vì hắn chính là nhiều ngày không thấy Tào Chung. Chẳng qua hiện nay Tào Chung cùng ngày xưa lại có chỗ khác biệt, thiếu mấy phần nông dân chất phác, nhiều mấy phần khiếp người uy nghiêm.

Mà giờ khắc này, Tào Chung bỗng nhiên sắc mặt biến hóa, thông suốt đứng dậy, nhìn qua Đại Liên Sơn phương hướng, một bộ do dự bất định bộ dáng.

Tên văn sĩ kia trong lòng giật mình.

Tào Chung thân phận địa vị phi phàm, làm cho hắn thất thố như vậy, chỉ sợ phát sinh sự tình không thể coi thường.

"Tào phó! Phát sinh chuyện gì?" Văn Sĩ hỏi.

Tào Chung trầm mặc một chút, nói: "Thái tiên sinh, chỉ sợ ta muốn ly khai một chuyến, không thể cùng ngươi làm uống!"

Thái họ Văn sĩ vội vàng nói: "Tào phó khách khí. Có việc cứ việc qua chính là, về phần uống rượu chuyện phiếm sự tình, về sau có là thời cơ!"

Tào Chung gật gật đầu, quay người rời đi.

Đế Đô.

Từ khi Triệu Nghĩa treo cổ tự tử, Chư Vương đợi tụ binh chung cự Tàn Bình về sau,

Đế Đô sớm lâm vào vô tận chiến hỏa bên trong.

Các loại Công Thành Khí Giới thay nhau ra trận, Chư Vương đợi thuộc hạ tướng sĩ người tranh ta đoạt, khói lửa tràn ngập toàn bộ Đế Đô mấy tháng lâu. Cao hơn ba mươi trượng ngoại thành biến thành phế tích. Hơn một trăm trượng Nội Thành cũng là thùng trăm ngàn lỗ. Thi thể đang nằm, đầy rẫy đồ trắng.

Phồn hoa chi đô biến thành tai nạn chi thành.

Băng lãnh thành tường bị nhiệt huyết tưới nước, lưu lại từng đạo nhìn thấy mà giật mình vết thương.

Nơi hẻo lánh thút thít trở thành Đế Đô thất truyền!

Một cái thân mặc Huyền Giáp chiến sĩ từ trong vũng máu giầy dựa đứng lên, ra sức sau cùng khí lực kéo khỏi hành một bên một tòa cự đại kim loại miệng cống.

Tạch tạch tạch

Một trận tiếng oanh minh vang lên.

Mặt đất giống như phát sinh một trận tiểu hình động đất không ngừng mà rung động.

Huyền Giáp chiến sĩ ngã xuống đất không dậy nổi. Nhưng một cái cao đến hai trượng quái thú lại chậm rãi mở ra cản trọng tốc độ hướng cách đó không xa chính chậm rãi bức tới một đám chiến sĩ phóng đi.

"Là kim loại Chiến Thú! Mau lui lại!"

"Oanh!"

Kim loại quái thú thể xông bỗng nhiên im bất mà dừng.

Một người mặc cản trọng Thanh Giáp chiến sĩ dùng hai tay sinh sinh ngăn trở kim loại Chiến Thú.

"Là Thiên Trọng đại nhân!"

" "

Một đám Thanh Giáp vui vẻ nói.

"Uống —— cút!"

Tên là Thiên Trọng Thanh Giáp bỗng nhiên chột quát một tiếng, này thô như người trưởng thành bấp đùi cổ tay bốc lên một nhiều sợi gân xanh, sau một khắc, kim loại Chiến Thú lại bị hắn cứ thế mà mà giờ lên, ném bay ra ngoài, đập sập vài gian nhà dân.

Thanh Giáp tức sát!

Hắn đi đến tên kia chưa hoàn toàn mất mạng Huyền Giáp chiến sĩ trước người, chậm rãi nâng lên đại cước, thô kệch trên mặt lộ hiện ra vẻ dữ tợn nụ cười.

"Àm!"

Chiến giáp tính cả huyết nhục trong không khí nổ rộ!

"Địch quân quét sạch! Chân Vũ đã bại! Xanh uy vô địch!" Hắn bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cuồng hống.

"Địch quân quét sạch! Chân Vũ đã bại! Xanh uy vô địch!"

Trong nháy mắt, trái rộng hơn phân nửa Đế Đô Thanh Giáp chiến sĩ từng cái cuồng hống lên tiếng.

Mà tại cái này vô tận cuồng trong tiếng hô, một tòa chiều rộng tám trượng, cao có tám trượng, quanh thân bị các loại thanh sắc phù điều kiện hàng cự liền bị tám con mãnh hổ kéo động, chậm rãi lái vào Đế Đô, sau đó thẳng vào Đế Vương cung điện.

Thanh sắc cự liền không nhìn khoảng chừng Văn Thần, trực tiếp lái vào Chánh Điện.

Một cái Văn Thần rốt cục nhìn không được đứng ra chỉ trích: "Đế Vương cung điện chính là lịch đại Đế Vương ở lại chỗ, ngươi Thanh Uy Vương bắt quá là một vị Dị Tính Vương, tiến Cung không xuống tòa liền đã là lỗi nặng, bây giờ càng là thúc đẩy Liễn Xa đường hoàng tiến vào Chánh Điện, xem khai quốc Nguyên Tổ Đại Đế chế dưới pháp quy như không! Xem lịch đại Đế Vương như không! Tâm có thể tru!"

Bốn phía một mảnh lặng im.

Này thanh sắc cự liền rốt cục dừng lại.

Một đạo đậm mạc thanh âm từ trong đằng đặc mà ra: "Đế Quốc đối địch, Tàn Binh xâm phạm biên giới, đồ ta Đại Nguyên con dân hơn ngàn vạn!"

"Triều Đình Văn Võ ba ngàn, đồng một nửa, Võ một nửa! Cho đến ngày nay, Võ không thấy một người, tất cả đều chiến tử sa trường. Mà buồn cười là, cái này tráng lệ chi địa vẫn có thể thấy được Văn Quan một ngàn!" Đậm mạc thanh âm tràn ngập trào phúng, "Tham sống sợ chết hạng người, lại có tư cách gì mở chỉ trích ta Thanh Uy Vương!"

Màn che xóc lên, nhất tinh lông mày Kiếm Mục, khí vũ bất phàm trung niên nam tử dặm chân đi ra. Nguyên bản đứng tại tám con mãnh hổ bỗng nhiên cùng nhau ép xuống, giống như Đại Miêu.

Ba ngàn Thanh Giáp chiến sĩ nện bước chinh tề tốc độ đi vào Chánh Điện.

Thanh Uy Vương thông suốt quay người, chò vào một đám run lẩy bẩy Văn Quan, âm thanh lạnh lùng nói: "Triệu Vương thân tử, các ngươi khó từ tội trạng, có mặt mũi nào đứng tại cái này trên triều đình! Không bằng —— "

"Không bằng theo Triệu Vương mà đi, hảo hảo phụ tá Triệu Vương!"

Ba ngàn Thanh Giáp nghe vậy, nhao nhao rút ra binh khí.

Lạnh lẽo hàn quang sáng rõ Triều Đình một mảnh tuyết Hàn.

Một ngàn Văn Quan lúc này có người té xỉu quá khứ.

"Ai " thờ dài một tiếng vang lên, lại là Thanh Uy Vương bên người một vị duy nhất Thanh Sam Văn Sĩ trang phục nam tử mở miệng.

"Thanh Uy Vương làm không cần như thế! Những người này tuy nhiên đáng hận, nhưng có thể đối tại cái này trên triều đình bao nhiêu cũng là có chút tài năng!" Thanh Sam Văn Sĩ nói ra.

Thanh Uy Vương trả lời: "Tiên sinh không cần thay bọn họ nói chuyện, những người này coi như có chút tài năng, thì tính sao? Võ Quan lấy Vệ Quốc, Văn Quan lấy cô quốc. Làm cho Lý Thiên Tụng che đậy thánh nghe, có thể thấy được mấy người này mới có thể chẳng tốt đẹp gì!"

"Bất quá đã tiên sinh cầu tình, ta xanh uy cũng không thể không cấp mặt mũi này! Sớm để bọn hắn đem gia tài tịch thu, sau đó tiến vào Quốc Tử viện hảo hảo bồi dưỡng bồi dưỡng! Nếu là nửa năm sau học không đến bản lĩnh gì, chứng minh cũng là người vô dụng, đã vô dụng vậy liền nên giết!" Thanh Uy Vương quát xuống ngàn tên Văn Quan, nói ra.

Các quan văn nhặt về một cái mạng nào dám có ý hấn gập, vội vàng hướng Thanh Uy Vương cùng Thanh Sam Văn Sĩ nói lời cảm tạ, theo ba ngàn Thanh Giáp rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Khí vận phân chia

Chánh Điện chính giữa vương tọa bị Đại Xà Phệ hủy, đến nay chỗ không người lý, vỡ vụn vương tọa như từng khối tằm thường gạch ngói, rơi lả tả trên đất.

Thanh Uy Vương đứng chấp tay, nói ra: "Đại Yến những năm cuối, đời cuối cùng Đế Vương tại ngoài cung du ngoạn, chợt nổi lên sương mù, một đầu dài đến mười trượng Thủy Mãng từ trong nước thoát ra, đem Đế Vương đại thuyền lật tung, tử thương vô số! Nay nửa năm sau, Đại Yến khói lửa nổi lên bốn phía. Nguyên Tổ thừa cơ mà lên, đoạt được thiên hạ, phong hào vi Đại Nguyên!"

"Kính này ba ngàn năm, Đại Nguyên trong cung điện xuất hiện Hắc Mãng, phệ hủy vương tọa!"

Thanh Uy Vương ánh mắt băng lãnh, tựa hồ tại đó thuật một kiện lại bình thường bất quá sự tình.

"Tiên sinh a! Ngươi có Phụ Quốc chi tài, Kinh Thế chi mưu, lại nói nói, ta xanh uy nên như thế nào?" Hắn bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Thanh Sam Văn Sĩ.

Thanh Sam Văn Sĩ nói: "Thanh Uy Vương như là đã nói, vừa lại không cần ta làm rõ đâu!"

Thanh Uy Vương cười ha ha một tiếng, nói: "Xác thực! Vương Triều thay đổi, Khí Số sắp hết, vậy mà thiên hạ khí vận tất cả đều hội tụ ở Đế Đô, những Sĩ Mị Vong Lượng đó, Thần Quỷ Quái Lực muốn lấy ra khí vận, khiến cho con đường tu hành càng thêm rộng rãi, tự nhiên nhao nhao hiện thân!"

"Từ xưa đến nay, Người sống đương đạo, Quý Thần lui tránh. Thiên Hạ thái bình thời điểm, có khí vận trấn áp tứ phương, Quý Thần không dám hiện, mà một khi hiện, riêng là tại cái này đường đường trong đế đô, vậy liền mang ý nghĩa thiên hạ đại biến, Tân Triều đem lập!"

Thanh Uy Vương ánh mắt sáng rực, vô hình khí thế tản ra, để cái này to như vậy Triều Đình có một loại bấp bênh cảm giác.

"Ta nói đến tận đây! Lấy tiên sinh chi trí tất nhiên minh bạch ta ngoài ý muốn nghĩ!"

"Nhưng tiên sinh nhưng có thủ đoạn giúp ta?"

Đổi mặt Thanh Uy Vương sáng ngời dọa người ánh mắt, Thanh Sam trầm mặc một chút, nói: "Tân Bình nhập Đế Đô, Cỗ Tướng Trình Đức thắng nhập chủ Nam Dương. Hồ Tướng Bạch Vũ bất vì sơ động, cố thủ tám trăm dặm phổ biến cát đảo. Vân Tướng Tề Văn dẫn binh chạy tới Đế Đô, lại bên trong Thái Uyên Hậu mai phục, tôn thất nặng nề, bắt đặc đi trở lại Đại Thảo Nguyên khôi phục nguyên khí!"

"Tam tướng rời khỏi. Thất Hậu tứ vương cử binh nhập chủ Đế Đô, chém giết lẫn nhau tháng bảy có thừa. Thất Hậu tứ vương không tiếc đại giới chiếm lấy Đế Đô, vì cũng là đạt được chính thống!"

Thanh Uy Vương ánh mắt lấp lóe. Thanh Sam lời nói được một chút cũng không sai. Đế Đô chính là các triều đại đổi thay lớn nhất làm tiêu chí tính địa phương, trọng yếu nhất là, nơi này ở Triệu Thị hoàng hệ một mạch người, chỉ cần chương không Đế Đô, thì tương đương với chương không chính thống.

"Đại Nguyên mặc dù chỉ còn trên danh nghĩa, nhưng tục ngữ nói, Bách Túc Chi Trùng, Tử Nhi Bất Cương. Chỉ cần chúng ta vận hành thoả đáng, vung cánh tay lên một cái, làm theo không tranh đã được thiên hạ khí vận chỉ bốn phần!" Thanh Sam chậm rãi mà nói.

"Nếu như nói thiên hạ khí vận có mười phần, làm theo binh chiếm ba phần, dân chiếm ba phần, người chiếm ba phần!"

Thanh Uy Vương mày kiếm vẩy một cái, có phần cảm thấy hứng thú nói: "Cái này khí vận phân chia có chút ý tứ, binh là chỉ vũ lực, dân là chỉ dân ý, chính là người này là chỉ cái gì?"

Thanh Sam cười nói: "Người là chỉ người mới!"

"Nhân tài?"

"Không sai! Người trong thiên hạ mới hội tụ, phải ba phần khí vận. Thanh Uy Vương chương không Đế Đô, cũng là chương không thiên hạ đệ nhất viện —— Thánh Tử viện! Từ xưa đến nay, Thánh Tử viện sớm có Thánh Hiền mẹ mà danh xưng, cho dù là Yamanaka kỳ nhân dị sĩ, cũng hoặc nhiều hoặc ít sẽ cùng Thánh Tử viện có khác biệt trình độ liên hệ!"

"Đế Vương mô phỏng chiếu, thường thường đi qua Thánh Tử viện quốc sinh chi thủ, nguyên nhân chính là ở đây!"

Thanh Uy Vương nhủ mảy, "Nói tiếp đi!"

Thanh Sam ôm một cái quyền, tận lực né qua Thánh Tử viện, nói ra: "Thiên hạ khí vận mười phần, người, binh, dân đều chiếm ba phần, Đế Vương độc chiếm một điểm! Đại Nguyên mặc dù xuống dốc, nhưng sức ảnh hưởng vẫn tồn tại như cũ, cho nên Đế Vương thân phận vẫn như cũ trọng yếu, phải một điểm khí vận!"

"Đến bốn phần khí vận, lân cận hồ đạt được một hai ngày dưới!"

"Còn chưa đủ!" Thanh Uy Vương nói.

Thanh Sam tiếp tục nói: "Nếu muốn đến mười phần khí vận, thì lại lấy Đế Đô làm trung tâm, dẫn bốn phương tám hướng nhân tài, giấu tài, sau đó cử binh Nam Hạ, làm thế như chẻ tre!"

"Thế như chẻ tre?" Thanh Uy Vương cười ha ha một tiếng, nói: "Cử binh Nam Hạ, hấn Tam Vương Thất Hậu tam tướng tất nhiên liên hợp, lấy người chi trí tất nhiên sẽ không nghĩ không ra,

Nhưng người vẫn nói ra 'Thế như chẻ tre' cái này từ, bởi vậy có thể thấy được người trọng tâm ở chỗ Đế Đô vận hành một đoạn này!"

Thanh Sam cũng cười nói: "Thanh Uy Vương biết rõ ta! Đế Đô tầm quan trọng viễn siêu người khác tưởng tượng. Đáng tiếc này Tam Vương Thất Hậu ánh mắt hơi thua, nếu không hợp lực ngăn cản chúng ta, Đế Đô chánh thức thuộc về là ai, có lẽ vẫn không cùng biết!"

"Tiên sinh đại tài!" Thanh Uy Vương cười nói, "chỉ là không biết tiên sinh nhưng có chi tiết kế hoạch?"

Lần này Thanh Sam trầm mặc hồi lâu.

Thanh Uy Vương cũng không được thúc giục, chỉ là lẳng lặng chờ đợi.

Rốt cục, Thanh Sam ngẩng đầu, nói ra: "Lập Tân Đế, tu quốc viện, giao nộp Lệnh Phù, chặt chẽ binh, nạp lương thực dư, lệ buôn bán"

Thanh Uy Vương gật gật đầu, nói: "Hắn đều có thể hiểu được, cũng là bên trong giao nộp Lệnh Phù là ý gì?"

Thanh Sam nói: "Thanh Uy Vương trong tay thế nhưng là có một chi binh mã tên là Thanh Giáp Huyền Binh?"

"Không tệ!"

"Thanh Uy Vương có biết bây giờ tứ vương Thất Hậu tam tướng vì sao thực lực viễn siêu hấn các nơi thành chủ a?"

"Đương nhiên! Bởi vì bọn hắn trong tay đều có một khối Hồ Phù! Cứ nghe Nguyên Tổ khởi binh thời điểm, chém giết một đầu cự hình Pangolin, từ đó thu hoạch được một khối Ngũ Sắc kỳ thạch. Cái này tam sắc theo thứ tự là huyết sắc, kim sắc, màu trắng, màu xanh, màu tím', đem phao ở trong nước, thời gian một lúc lâu, sớm khác thường lực thấm vào trong nước, cho tướng sĩ phục dụng có không thể tầm thường so sánh hiệu quả."

"Đáng tiếc là, Nguyên Tổ khi lấy được cái này kỳ thạch thời điểm không hiểu hiệu dụng, về sau tại một lần trong chiến tranh bị địch nhân Công Thành Khí Giới đánh nát, về sau chỉ tìm tới bên trong một bộ phận. Bộ phận này chỉ có tam sắc, theo thứ tự là huyết sắc, kim sắc cùng màu trắng. Bên trong màu trắng chiếm đa số, kim sắc thứ hai, huyết sắc ít nhất. Lại về sau, Nguyên Tổ nghiên cứu ra thạch đầu diệu dụng, liền đem kim sắc thạch đầu làm thành một khối Long Phù, màu trắng thạch đầu làm thành mười lăm khối Hồ Phù! Về phần ít nhất huyết sắc thạch đầu nghe nói cũng làm thành một khối Lệnh Phù, nhưng lịch đại Đế Vương đều chẳng biết đi đâu!"

"Cho nên rồi sau đó chấn kinh thiên hạ Huyền Giáp Vệ cùng mười lăm đường Chư Hầu!" Thanh Uy Vương cảm khái nói, "tiên sinh nói Lệnh Phù không phải là chỉ những này Lệnh Phù a? Chỉ là, những này Lệnh Phù có mười bốn khối giữ tại hấn Chư Hầu Vương trong tay, bắt diệt bọn họ như thế nào đem lệnh phù nắm bắt tới tay?"

Thanh Sam lắc đầu, nói: "Thanh Uy Vương có chỗ không biết, trước đó ta từng nghiên cứu qua phương diện này cổ sử, suy đoán ra lúc ấy Nguyên Tổ không hề chỉ chế tác mười bảy khối Lệnh Phù! Mà chính là bảy mươi khối!"

"Làm sao có thể? Cho dù có xuất nhập cũng sẽ không như thế đa tài là!" Thanh Uy Vương cau mày nói.

"Luyện Lệnh Phù làm lại chính là mười bảy khối, nhưng chế tác Lệnh Phù thời điểm, là sẽ có vật liệu thừa, Nguyên Tổ cũng là dùng những này vật liệu thừa chế tạo ra hấn năm mươi ba khối bỏ túi Lệnh Phù, phân phát cho lúc ấy trung thành tuyệt đối tướng lĩnh!" Thanh Sam nói ra.

"Thì ra là thế! Tuy nói Lệnh Phù bên trong Dị Lực tiêu hao về sau, muốn cách một đoạn thời gian rất dài khả năng lại lần nữa sinh ra Dị Lực, mà lại càng nhỏ Lệnh Phù, sinh ra Dị Lực càng ít, nhưng lượng nhiều cũng là cực kỳ có thể nhìn! Nếu như đem còn thừa một cái Hồ Phù cùng hấn bỏ túi Lệnh Phù nạp đến trong tay, thực lực của ta sẽ kịch liệt tăng vọt!" Thanh Uy Vương nhanh chân đi Hướng Thanh sắc cự liễn, tám con mãnh hổ tựa hồ phát giác được trong lòng bành trướng, phát ra trầm thấp khiếp người gào thét.

"Tắc Thiên dưới đều có thể!"

"Tiên sinh! Lệnh Phù sự tình sớm làm phiền người!" Thanh sắc cự đuôi rời đi, Thanh Uy Vương thanh âm chậm rãi tới.

Thanh Sam chấp tay cúi đầu, cao giọng nói: "Vâng! Cung tiễn Thanh Uy Vương!"

Sau nửa tháng, một vị thân mang phổ thông Trường Sam, đầu đội thanh sắc khăn chít đầu, một bộ chán nản văn nhân bộ dáng nam tử từ Đế Đô chỗ sâu đi ra. Đi theo chỉ có năm sáu người, đều là vải thô áo thùng, cúi đầu mắt cúi xuống, chỉ có tại trong lúc lơ đãng mới sẽ lộ ra đôi mắt chỗ sâu ẩn tàng tinh quang.

Bên trong một người kích cỡ thô to, lớn mạnh như Nghé Con, nếu là mặc vào Trọng Giáp, trong chiến trường cũng là một cái đại sát khí, tên là —— Lý Thiên Trọng, Thanh Giáp Huyền Binh bên trong tân tấn Đô Uy.

Hắn chỉ tham gia qua một trận chiến đấu, cái kia chính là Đế Đô Vương Hầu chi chiến, nhưng chính là một trận chiến này, hắn lập nên uy danh hiển hách.

Thanh Giáp Huyền Binh lâu dài ăn mặc Toàn Thân Giáp, chỉ lộ ra nửa cái lỗ mũi và một đôi mắt, cho nên bọn họ diện mục trừ hữu hạn mấy người, căn bản không người biết được.

Mà một chuyến này bảy người, trừ người cầm đầu bên ngoài, hẳn sáu người bao quát Lý Thiên Trọng đều là Thanh Giáp Huyền Binh bên trong người.

"Theo ta hiểu biết, Nguyên Tổ năm đó Sở Phong thưởng mười mấy cái tướng lĩnh hậu nhân có mấy cái bây giờ đang Thanh Uy Vương quân hạt bên trong, chỉ cần điều động một đội nhân mã tiến đến liền có thể. Mà hẳn đều là tại mặt khác Tam Vương cùng Thất Hậu tam tướng lĩnh địa bên trong, này liền cần ta tự mình xuất thủ!" Chán nản đồng người nói.

"Chuyến này một đường Nam Hạ, tìm kiếm Lệnh Phù, cũng tận khả năng làm hậu đại quân Nam Hạ tăng gạch thêm ngói! Như thế, trước hết từ Trường Sinh Vương lĩnh bắt đầu đi!"

"Không quá lớn sinh Vương Kỳ dưới có Lữ Duy, Lưu Căn chi tài, ta mặc dù không sợ, nhưng bị quần lên cũng là phiền phức!"

Chán nản Văn Sĩ âm thầm nhắc tới, cùng sau lưng sáu người càng đi càng xa.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Lệnh Phù Chính Ma 2 dùng

Tất cả mọi người không biết, Thanh Uy Vương dưới trướng riêng có "Quý Sĩ" danh xưng Trí Giả cái trang cách ăn mặc, rồi đi Đế Đô.

Thăng đến Trường Sinh Vương lĩnh địa cùng láng giềng Vạn Thành Hậu, Thịnh Nghĩa Hậu lĩnh địa bên trong liền tiếp phát sinh các thành chủ ở giữa đại chiến về sau, mới bỗng nhiên bùng tình.

Cùng lúc đó, khiến cho phù sự tình cũng theo đó nổi lên mặt nước, tại toàn bộ Đại Nguyên cảnh nội nhắc lên ngập trời gọn sóng, nguyên bản đã nồng đậm khói lửa nhất thời giống như giội lên nhất đại thùng dầu, thiêu đến càng phát ra tràn đầy, từ Vương Hầu, cho tới tiểu thành, tiểu trấn đều không thể tránh khỏi chịu ảnh hưởng.

Quý Sĩ khủng bố bởi vậy không phải bàn cãi.

Đương nhiên, đây đều là nói sau.

Giờ phút này, Trần Thiên Vạn chính nhìn lấy Hồ Cáp trong tay Lệnh Phù, một mặt gặp Quý chi sắc.

Thứ này hẳn không có chút nào lạ lẫm, bởi vì chính là thứ này để hắn tại Thánh Thành trong trò chơi xông ra uy danh hiển hách, tấn thăng trở thành Thánh Thành!

"Binh phù! Đây là binh phù!" Trần Thiên Vạn âm thầm nuốt một hơi.

Đối với binh phù uy lực, hắn so bất luận kẻ nào đều muốn rõ ràng, thậm chí Đại Nguyên mở qua Nguyên Tổ cũng không sánh nổi hắn. Đương nhiên, cái này đều phải quy công cho hệ thống, trong trò chơi đồ, vật, riêng là đồ vật, hệ thống đều sẽ cho ra kỹ càng công dụng, cho nên hắn mười phần hiểu biết cũng bình thường.

Không giống Nguyên Tổ như vậy, cái gì đều cần tự mình tìm tòi.

Về phần Trần Thiên Vạn kiếp trước như thế nào thu hoạch được binh phù cái này trên quý đồ vật, liền muốn nói đến ngọn nguồn cơ Thụ.

Theo trụ sở đẳng cấp càng ngày càng cao, ngọn nguồn cơ Thụ hội Khai Hoa Kết Quả, mở ra trái cây về sau, bên trong hội ngẫu nhiên xuất hiện một số đồ vật. Bình thường tới nói, trụ sở đẳng cấp càng thấp, ngẫu nhiên đi ra đồ vật đẳng cấp cũng sẽ không cao đi nơi nào. Nếu như đem đồ vật đẳng cấp chia làm 10 cấp lời nói, cấp 5 thôn trang kết xuất trái cây có chín mươi phần trăm mở ra một, cấp hai đồ vật, cũng chính là những khoáng thạch đó, mấy cái tiền đồng, mấy cái bó củi khô, cây nông nghiệp hạt giống các loại.

Cấp ba cấp bốn lời nói liền sẽ tốt hơn rất nhiều.

Bình thường đều là một số Xe ngựa bản vẽ, đơn giản một chút bình khí, dụng cụ chế tạo công nghệ.

Ngũ lục cấp đã tốt lắm rồi. Phần lớn đều là một số đặc biệt tục chức nghiệp năng lực, tỉ như Địa Chất dò xét năng lực, cao cấp bình khí chế tạo công nghệ, như là liên nổ, Đầu Thạch Ky, Nổ Pháo các loại.

Lại hướng lên cũng là mười phần trân quý đồ vật.

Trần Thiên Vạn ở tiền thế đội tại (Thánh Thành) bên trong cũng là một tên người chơi cao cấp, nhưng hấn mở qua trái cây, thu hoạch được đồ vật tối cao đẳng cấp bất quá là cấp tám.

Cũng chính là một cái bình phù!

Mà hấn bằng này chế tạo ra một chi Vương Bài quân đoàn —— Tiêu Dao Quân.

"Bạch Giáp chiến cát vàng, Phong Tuyết tiêu dao được!"

Trần Thiên Vạn ánh mắt mơ hồ, tựa hồ nhìn thấy chi kia một mực đi theo hấn đội ngũ, tại từ từ cát vàng bên trong, như thời gian qua nhanh, đan dệt ra máu cùng cát cao dao.

Hấn bỗng nhiên mở mắt, trong mắt lệ mang lấp lóe.

Lệnh Phù, hấn nhất định phải đạt được!

Triệu Đồng bọn người chợt phát hiện, đứng tại phía trước Trần Thiên Vạn khí thế tựa hồ trong nháy mắt biến rất nhiều, chỉ cảm thấy một cỗ cản trở áp lực ép đến bọn hấn có chút không thở nổi.

"Giết!"

"Giết!"

"Giết!"

Thẳng đến trong son cốc truyền ra một trận chấn thiên tiếng rống, bọn họ mới thờ phào, chỉ là nhìn qua Trần Thiên Vạn bóng lưng ẩn ẩn có vẻ hoảng sợ.

Son cốc sát khí chấn thiên.

Quan Sơn cho tới bây giờ không nghĩ tới chính mình sẽ tạo ngộ đến có như thế mãnh liệt sát khí địch nhân.

Loại này sát khí cùng khí thế, hấn chỉ trong quân đội thời điểm mới gặp được.

Đó là một vị thành chủ dòng chính quân đội, mặc trên người trọn bộ Hắc Giáp, mỗi bên người thân còn mang theo một đầu kim loại Chiến Thú, như là trong địa ngục leo ra Sát Thần, tầm thường quân đội tại trước mặt bọn hấn, liền tựa như Bọt biển, vừa chạm vào tức tán!

Từ trong quân đội chạy ra về sau, hấn coi là sẽ không bao giờ lại gặp được khủng bố như vậy khí tức, nhưng hấn thất vọng!

Hấn sợ hãi lui lại, một mực thối lui đến một mặt chướng ngại vật bên trong, mới không thể không dừng lại.

"Bắn! Bắn nhanh! Bắn chết bọn họ!" Hấn sợ hãi kêu lên.

Hơn mười người cầm trong tay liên nổ cường đạo vội vàng lấp tiến,

Nhưng bình thường chỉ cần mười mấy hơi thở sớm có thể làm tốt sự tình, giờ phút này lại chậm chạp làm không được, tựa hồ trong tay mũi tên cũng đang sợ hãi trước mắt này mười mấy cái khí tức bạo ngược người.

A ——

Rất cực có một tên cường đạo chịu đựng không nổi, cầm trong tay tên nỏ ném đi, điên cuồng mà hướng phía sau bỏ chạy.

"Phế vật!" Quan Sơn quát.

Hấn biết nếu là tất cả mọi người trốn, như vậy hấn hấn phải chết không nghi ngờ, bởi vậy đề xuống nhanh chóng đề xuống trong lòng hoảng sợ, mấy bước tiến lên, đem trên mặt đất tên nỏ cầm trong tay, cực nhanh bắn ra hai mũi tên.

Phốc phốc!

Hai mũi tên đều bắn tại một cái Đại Đầu Sơn cường đạo trên thân.

Cái sau gào thét vài tiếng, bỗng nhiên khí tức tán loạn, ngã xuống đất bỏ mình.

"Sợ cái gì! Bọn họ lợi hại hơn nữa! Chung quy là người, chúng ta có hơn 10 thanh tên nỏ, đồng loạt đem bọn hán bắn chết!" Quan Sơn gào thét liên tục.

Lúc này, này mấy chục tên Đại Đầu Sơn cường đạo rút cục tại Hồ Cáp găm lên giận dữ dưới động.

Hô hô hô

Đi nhanh Như Phong!

Mấy chục tên cường đạo như là Yamanaka Linh Viên, mang theo một cỗ gió mạnh phóng tới Quan Sơn cường đạo.

Trên trăm bước khoảng cách tại dưới chân bọn hán cực nhanh rút ngắn.

Quan Sơn trên trán gân xanh nhảy lên, không ngừng mà thúc đẩy liên nỏ.

Phốc phốc phốc!

Từng đoá từng đoá tuyết hoa nổ rộ, nương theo lấy là từng người từng người Đại Đầu Sơn cường đạo tử vong.

Tại nỗ lực hơn hai mươi người tử vong đại giới về sau, Hồ Cáp rút cục người thứ nhất xông tới Quan Sơn cường đạo trước mặt.

Giờ phút này trên người hán bên trong hai mũi tên, chỉ là không có làm bị thương yếu hại, cho nên vẫn như cũ có thể chống đỡ lấy. Hán bỗng nhiên giơ lên một cái tay, sau đó hung hăng quét vào một tên Quan Sơn cường đạo trên đầu.

"Àm!"

Cực tốc tăng thêm bạo tạc lực lượng, để tên này Quan Sơn cường đạo đầu cả viên nỏ bẻ ra đến, thân thể bộ phận còn duy trì cảm cảm tên nỏ tư thế!

Dạng này lực lượng để vậy xem người khiếp sợ không thôi. Bao quát biết rõ Lệnh Phù Trần Thiên Vạn.

Bình thường Lệnh Phù chỉ có Chính Đạo một loại dụng pháp.

Chính Đạo, tức là đem lệnh phù lâu thấm trong nước, hai đến ba năm, trong nước liền sẽ chứa Dị Lực, có thể cho tướng sĩ phục dụng, thu hoạch được đặc biệt tục thể chất.

Nhưng có một ít đặc thù Lệnh Phù lại nhiều một loại Ma Đạo dụng pháp.

Cũng là bình thường dùng máu tươi tươi nước, nuôi nấng. Nửa năm sau liền có thể đạt tới sơ bộ sử dụng hiệu quả. Một khi đem lệnh phù bại lộ trong không khí, Dị Lực sớm sẽ nhanh chóng mà lan tràn ra, phạm vi bên trong tướng sĩ sớm hội được tăng lên nhiều, nhưng nói chung, để bại hai đến ba lượt về sau, để bại người sớm sẽ nhanh chóng mà già yếu chết đi.

Tuy nhiên năm đó Trần Thiên Vạn đạt được chỉ là một cái phổ thông Lệnh Phù, nhưng cũng không trở ngại hán biết nào đặc thù Lệnh Phù. Dù sao, kiếp trước thế nhưng là có diễn đàn tồn tại.

Cho nên, khi nhìn đến Hồ Cáp sử dụng Lệnh Phù trong tích tắc, là hán biết trong tay Lệnh Phù, là một cái đặc thù Lệnh Phù!

Ma Đạo dụng pháp tuy nhiên hậu quả cực thảm trọng, vì người chơi lên án, nhưng cũng đạt được đại bộ phận người chơi tôn sùng.

Bởi vì, nhiều một loại cực đoan dụng pháp, sớm mang ý nghĩa trong chiến tranh nhiều một trương bài, nhiều khi, cũng là những này bài để bọn hán tại quan trọng trong chiến đấu, chuyển bại thành thắng.

Liền như là bây giờ Hồ Cáp.

Nếu như không có cái này đặc thù Lệnh Phù, hán trong trận chiến đấu này căn bản không có một tia phần thắng.

Bởi vì tại Hồ Cáp vừa mới đem một tên Quan Sơn cường đạo chụp chết một khắc, Quan Sơn hậu phương đột nhiên tuôn ra hơn năm mươi danh thủ cầm vũ khí tinh nhuệ cường đạo, thậm chí còn có hai tám đầu sư tử cung!

Trần Thiên Vạn mi mắt hơi hơi nhếch lên, Quan Sơn vũ khí trong tay chỉ tinh xảo hoàn toàn vượt quá ngoài ý liệu của hán. Có được mười mấy tám Nhị Đoạn liên nỗ sớm đầy đủ kinh người, bây giờ còn nhiều hai tám đầu sư tử cung, giả bộ như vậy chuẩn bị phân phối, đã không phải là chỉ là một hai trăm người Cường Đạo Đoàn có thể phân phối!

Chương 31: Xuất thủ cướp đoạt

50 Danh Quan Sơn cường đạo cùng hai tám đầu sư tử cùng xuất hiện để Quan Sơn trong lòng hơi có chút khí.

Nhưng tiếp nhận Dị Lực Hồ Cáp hơn hai mươi tên cường đạo thực lực đại trưởng, vô luận là nhanh nhẹn, phòng ngự, vẫn là lực lượng đều có cự đại đề bạt.

Trần Thiên Vạn ánh mắt tại Hồ Cáp trên thân dừng lại một hồi, trong đầu thuộc tính giao diện đã xuất hiện thuộc tính.

Tính danh: Hồ Cáp (nguy hiểm)

Phòng ngự: 5(10)

Lực lượng: 17(46)

Nhanh nhẹn: 6(14)

Trí lực: 5

Cổ định thuộc tính (may mắn): 1(0)

Chiến lợi ước định: 34(75)

Đẳng cấp đánh giá: cấp 2 binh sĩ (phổ thông) cấp 3 binh sĩ (tinh anh)

Đẳng sau dấu móc đều là tiếp nhận Dị Lực sau số liệu xuất hiện biến hóa, chiến lực bởi vậy đề bạt chính một chút hơn hai lần!

Mạnh đạt 46 điểm lực lượng thuộc tính, trong cái thế giới này, Trần Thiên Vạn chỉ gặp qua một người có thể cùng sánh vai, cái kia chính là Tào Chung!

Nhìn nhìn lại hần những cường đạo đó, thuộc tính cũng nhận được gần như gấp đôi tăng lên, nói cách khác, giờ phút này Đại Đầu Sơn còn thừa cái này hơn hai mươi tên cường đạo, mỗi một cái đều là tiếp cận Nhị Giai chiến sĩ, bên trong mấy cái nhân tài kiệt xuất cũng thay đổi thành Nhị Giai trong chiến sĩ người nổi bật, mà Hồ Cáp cái này nguyên bản là Nhị Giai chiến sĩ thủ lĩnh càng là tam giai trong chiến sĩ tinh anh nhân vật!

Tam giai chiến sĩ, tại trong quân doanh, đã là một tên Ngũ Trưởng, có lấy một chống trăm thực lực!

Nhân vật như vậy, trừ đầu sư tử cùng Hòa Liên nỏ dạng này vũ khí có thể ngăn chặn một chút, người khác căn bản là không có cách ngăn cản!

Mà Hồ Cáp tựa hồ phát giác được Quan Sơn trong đội ngũ hai tám đầu sư tử cùng uy hiếp, bay thẳng đến nhanh mà đi động, bằng 14 điểm nhanh nhẹn, hoàn toàn đề phòng không đầu sư tử cùng mấy tên cường đạo mất đi chính xác, thả ra mấy mũi tên liên Hồ Cáp góc áo đều không đụng.

Quan Sơn cường đạo không ngừng có người tử vong.

Hơn hai mươi danh chiến Sĩ Cấp khác vật tạo thành lực sát thương thật sự là lớn. Mắt thấy Hồ Cáp đội ngũ vô pháp ngăn chặn, Quan Sơn trong mắt rốt cục có thoải ý.

Hắn lặng lẽ trở về chạy, vừa đi ra không bao xa, lại nhìn thấy lẻ loi mũi tên mang theo từng đạo từng đạo khói đen cùng hỏa diễm rơi vào cách đó không xa một gian phòng ốc bên trong.

Hồ

Những cái kia bọc lấy vài dầu mũi tên vừa rơi vào trong phòng, sớm diễn cuồng mà bốc cháy lên, bất quá mấy tức thời gian, sớm diễn biến thành đại hỏa, hướng tứ phương chậm rãi lan tràn ra.

Quan Sơn sắc mặt khó coi mà nhìn trước mắt đại hỏa, đột nhiên minh bạch cái gì, hàm răng cắn đến khanh khách vang.

Hắn biết gian phòng kia chủ nhân là ai, mà sớm tại nửa năm trước đó, người kia liền bắt đầu từ Đại Liên Sơn bốn phía thôn trang, trong tiểu trấn sưu tập các loại rượu, chôn cất trong phòng. Hắn vốn cho là đây chỉ là hắn một cái yêu thích, chưa từng nghĩ, lại là hắn sớm đã thiết hạ mưu kế, chỉ vì cái này một thanh đại hỏa!

"Trần —— trạch —— người chết không yên lành!" Quan Sơn cuồng hồng nói.

Trong rừng rậm, Trần Trạch một mặt hồ hững.

Quan Son có thể nhanh như vậy mà mình bạch, cũng là không tính quá đần, chỉ là chung quy là muộn a!

"Chỉ là son đã tiểu tặc, lại như thế nào làm cho ta Trần Trạch chịu thiệt? Quan Son a Quan Son, nguoi quá ngây thơ!" Trần Trạch thấp giọng nói. Tại bên cạnh hắn, có mấy vị cung tiễn thủ, vừa rồi, đúng là bọn họ, đem đốt mũi tên bắn tới gian kia chòng chất đại lượng loại rượu trong phòng.

Một mồi lửa, đem Quan Son đường lui hoàn toàn phong roi.

Mà lúc này, đã bị cuồng bạo Dị Lực khoảng chừng Hồ Cáp đã đem chường không đầu sư tử cung Quan Son cường đạo từng cái chụp chết, hướng nơi này đánh tới.

"Hồ Cáp! Ta nhận thua, việc này dừng ở đây, như thế nào? Ta có thể đem ta trừ tính mạng của ta bên ngoài bất kỳ vật gì đều cho nguoi!" Quan Son gấp vội kêu lên.

Nhưng Hồ Cáp giống như không nghe thấy, nặng hơn ngàn cân đại thủ hung hăng quét tới.

"Ma Đạo công dụng, một khi sử dụng, nếu như không có hơn người ý chí lời nói, trong đầu sẽ bị Dị Lực ăn mòn, chỉ còn lại có sát ý! Bất quá cái này Hồ Cáp có thể cảm nhận được đến từ đầu sư tử cung uy hiếp, trước diệt trừ chường không đầu sư tử cung cường đạo, chứng minh ý hấn chí vẫn là rất mạnh!"

"Đáng tiếc, Quan Son muốn dùng cái này tới làm đôi lấy tánh mạng điều kiện,

Lại có chút si tâm vọng tưởng!" Trần Thiên Vạn ám đạo. Hồ Cáp cử động, hoàn toàn không ra hấn dự liệu.

Đối mặt với thực lực tăng vọt Hồ Cáp, Quan Son chỉ là miễn cưỡng cân hai lần, liền bị Hồ Cáp nhất chường hàng bên trong, kêu thảm một tiếng, bay ra xa bốn, năm mét, va sập một gian phòng ốc, không rõ sống chết.

Hồ Cáp còn muốn đem bắt được, đột nhiên một cỗ nhiệt khí vọt tới, lại là này đại hỏa hoàn toàn lan tràn ra, bây giờ đem hơn phân nửa son trại đều cho đốt.

"Huu!"

"Huu!"

Vài tiếng tiếng xé gió vang lên, không linh mũi tên từ trong rừng rậm bắn ra, chui vào Hồ Cáp trên thân.

Hồ Cáp trong mắt huyết sắc lóe lên, chậm rãi ngã xuống đất.

Ngay sau đó, thỉnh thoảng có mũi tên từ trong rừng bắn ra, đem giống như con ruồi không đầu tán loạn còn thừa cường đạo bắn giết.

Không bao lâu, nguyên bản oanh oanh liệt liệt chiến trường chỉ còn lại có trong hỏa hoạn truyền ra lộp bộp âm thanh.

Trần Thiên Vạn ánh mắt lóe lên, nắm chặt trong tay Thiết Cung.

Một bên khác, Trần Trạch bên cạnh mấy tên cung tiễn thủ chẳng biết lúc nào, trong tay thay đổi tên nỏ, hướng về Trần Trạch gật gật đầu.

Đến tận đây, Trần Trạch mới lộ ra nụ cười.

"Không biết các nguoi ý kiến như thế nào?" Trần Thiên Vạn đối sau lưng cường đạo nói ra.

"Toàn bằng Thiên Vạn nguoi phân phó!" Hà Bàn ánh mắt tại hấn cường đạo trên thân quét qua, rồi xuống Trần Thiên Vạn trên thân.

"Thiên Vạn ca, như thế nào làm nguoi cứ việc nói là được! Ai dám có không đồng ý với ý kiến, ta Triệu Đồng trước hết để cho hấn ném thử đại đao trong tay tư vị như thế nào!" Triệu Đồng sáng lên đại đao, hừ nói. Hấn cung tiễn sớm tại Đại Đầu Sơn thời điểm sớm ném đi, giờ phút này cảm là từ hấn trong tay của cường đạo đoạt mở binh khí.

Trần Thiên Vạn ánh mắt bình tĩnh, "Quan Son cường đạo bị tiêu diệt, nhưng vừa rồi Hồ Cáp mấy nguoi cũng bị bắt chợt tới mũi tên giết chết. Bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau! Chỉ chờ này Hoàng Tước xuất hiện, chúng ta sớm xuất thủ! Về phần dưới những binh khí kia, ta chỉ cần bên trong năm kiện liền có thể!"

"Chuyện này là thật!"

Này mặt ngựa nam cùng mặt ung nam từ đồng thời lên tiếng.

Trần Thiên Vạn bên nguoi mấy tên cường đạo nhất thời mặt lộ vẻ không vui.

Triệu Đồng đang muốn đứng ra, lại bị Trần Thiên Vạn đưa tay ngăn lại.

"Ta nói chuyện luôn luôn giữ lời!"

"Này tốt! Có những vũ khí kia, sớm có an thân lập mệnh căn bản! Việc này có thể làm!" Mặt ngựa nam hung ác tiếng nói.

"Ta cũng giống vậy!" Mặt ung nam tử cũng nói.

"Vậy chúng ta liền làm một lần thợ săn, chờ này Hoàng Tước xuất hiện!" Trần Thiên Vạn mắt lộ ra tinh quang, trầm giọng nói.

Trong sơn cốc đại hỏa bùng nổ, đại lượng khói đặc chậm rãi tán mạn ra, bốn phía cảnh vật cũng biến thành nhuộm ảnh nhuộm hiện.

Ba đạo thân ảnh từ sườn núi bên trên đường nhỏ đi ra, hướng trận bên trên thi thể sờ soạng.

Liền tại bọn hắn sắp đi đến Hồ Cáp trên thi thể lúc, giấu ở cách đó không xa Trần Thiên Vạn mắt sáng lên, quát khẽ nói: "Xuất thủ!"

"Huru!"

Mũi tên phá không, chính giữa trước nhất một người.

Ta hai người nhìn lấy đồng bạn uống tiền ngã xuống đất, nhanh chóng hướng bên cạnh lăn đi, mượn nhờ bốn phía chướng ngại vật lăn đi.

"Phản ứng này ——" Trần Thiên Vạn cực nhanh bắn ra mũi tên thứ hai, đem một tên khác địch nhân bắn bị thương, sau đó sớm không được không dừng lại.

Muốn là người bình thường ở trong tình hình này đối đầu Trần Thiên Vạn, chỉ sợ lại nhiều mấy người, cũng phải tất cả đều trúng tên, nhưng hai người này phản ứng quá dị ứng nhanh, tại trong đồng bạn tiền về sau, phản ứng đầu tiên đúng là hướng bên cạnh né tránh, để Trần Thiên Vạn nhất cử bắn giết dự định thành bọt nước.

Cũng may, mặt ngựa nam cùng mặt ung nam tử một đám cường đạo đã thắng hướng chiến trường. Hắn chỉ cần chờ một chút công phu, liền có thể lại lần nữa bắt được đối phương thân ảnh.

Đến lúc đó, cũng là bọn họ tử kỳ!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Thay Mạn đổi Đào

Trong rừng rậm, Trần Trạch sắc mặt âm trầm, hắn làm việc ưa thích lưu hạng nhất, bởi vậy cho dù là trên chiến trường Hồ Cáp, Quan Sơn hai phe đều chết hết, cũng không muốn tự mình động thủ đi lấy Lệnh Phù, sợ sẽ là ngoài ý muốn nổi lên.

Bây giờ xem ra quả thật là thợ săn ở phía sau.

Hắn hướng về bên người một người gật gật đầu, người kia vội vàng chào hỏi hai người lặng lẽ ẩn vào trong rừng rậm.

Trần Trạch bên người chỉ còn lại có một tên cung tiễn thủ.

Thỏ khôn có ba hang, đến bây giờ, Trần Trạch vẫn không có toàn lực ứng phó. Lệnh Phù tuy tốt, nhưng tự thân an toàn mới là trọng yếu nhất.

Mặt ngựa nam cùng mặt ung nam tử cùng Triệu Đồng bọn người ép về phía này hai tên giấu ở chướng ngại vật bên trong cung tiễn thủ.

Trần Thiên Vạn chậm rãi kéo ra dây cung, ánh mắt rơi vào một khối núi đá về sau. Một tên địch nhân sớm trốn ở bên trong, chỉ cần hắn vừa lộ xuất mã chân, hắn mũi tên liền có thể trước tiên không có nhập thể nội.

Đối với phương diện này, hắn có mười phần lòng tin.

Hệ thống giao phó hắn tầm mắt cùng tinh chuẩn tăng cường, đủ để cho hắn tài bắn cung đề cao mạnh.

Phe mình người càng ép càng gần, Trần Thiên Vạn dây cung cũng càng kéo căng dây.

Trong tầm mắt, phe mình hai người phóng tới núi đá về sau, một đạo lạ lẫm thân ảnh không thể không nhảy ra tới.

Trần Thiên Vạn ánh mắt ngưng tụ, bỗng nhiên buông ra kéo căng dây cung.

Huru!

Mũi tên phá không. Vậy mà, phương hướng lại cũng không là dưới sơn cốc phương chiến trường, mà chính là hấn bên trái một mảnh rừng rậm.

Phốc!

Mũi tên xuyên qua một mảnh bụi cây, vang lên huyết nhục bị xé nát thanh âm.

Một người từ trong bụi cỏ ngã ra, mở to hai mắt nhìn lấy Trần Thiên Vạn, trong mắt ẩn chứa thật sâu vẻ không tin.

Hắn tự xưng là hành tung không một tiếng động, nhưng nói là chính mình trong cuộc đời làm được tốt nhất một lần, này muốn sẽ bị Trần Thiên Vạn nhìn thấu!

Địch trong mắt người nghi hoặc rất nhanh mà theo từ vọng mà tán loạn.

Trần Thiên Vạn không có thay giải hoặc tâm tư, bởi vì ngay tại hấn bắn ra một tiễn đem trong bụi cỏ cung tiễn thủ bắn chết sau một khắc, hai đạo mũi tên đã từ một phương hướng khác phóng tới.

Xoẹt xẹt!

Hấn hơi hơi nghiêng đầu, một đạo mũi tên từ hấn trên vai trái phương lướt qua, đem hấn quần áo Phá Khai, mang theo một khối huyết nhục.

Trần Thiên Vạn trái tim hung hăng sửa chữa gấp, vai trái đến cả cánh tay nhất thời run lên đi.

Hấn lần đến một cây đại thụ hậu phương, có lòng muốn xử lý một chút vết thương nhưng lại từ bỏ.

Hai đạo mũi tên đều là không linh mũi tên, chứng minh đối phương dùng là Nhị Đoạn liên nỗ. Lớn nhất làm hấn cảm thấy khó giải quyết là, người kia so lúc trước bắn chết cung tiễn thủ thực lực càng cường đại hơn, nếu không phải liên nỗ bắn ra lúc có một ít đánh quát kéo động thanh âm, hấn cũng vô pháp trước tiên nghiêng đầu tránh đi đầu yếu hại.

Vững vàng, chuẩn, hung ác!

Đây là địch nhân cho hấn ấn tượng đầu tiên.

Trần Thiên Vạn gặp được cung tiễn thủ không nhiều, bên trong ưu tú nhất không ai qua được Trịnh Hoàng, lần cũng là Đại Đầu Sơn cái kia Tiễn Thập bên trên cung tiễn thủ.

Giờ phút này địch nhân tuy nhiên cùng Trịnh Hoàng có chút chênh lệch, nhưng so với Đại Đầu Sơn cái kia cung tiễn thủ lại mạnh lên mấy lần.

Tên nó vừa ra, Trần Thiên Vạn dựa vào thanh âm nghe ra hấn phương vị, nhưng sau đó sớm vang lên vài tiếng nhẹ vang lên.

Những này nhẹ vang lên nếu như là bình thường người phát ra, Trần Thiên Vạn hội không chút do dự đánh giá ra phương vị.

Nhưng phát ra là một vị cung tiễn thủ, mà lại những này nhẹ vang lên cũng không phải là từ cùng một cái phương hướng phát ra, này ý vị như thế nào? Mang ý nghĩa những này nhẹ vang lên là đối phương có ý lấy ra nhiều loạn hấn thính giác thủ đoạn!

Trần Thiên Vạn chợt nhớ tới Thánh Thành trò chơi, lúc ấy chính mình bắt quá là một tên Trần Trường, trong tay tư nguyên khiếm khuyết, bởi vậy bắt quá là học tập mấy loại cung tiễn thủ đơn giản chức nghiệp kỹ năng.

Lần kia, một cái khác Trần Trường cấp bậc người chơi trong núi phát hiện một tòa quảng sắt, vừa lúc bị hấn phát giác, thế là hấn tụ tập thủ hạ, thẳng hướng Yamanaka.

Chiến tranh diễn biến đến sau cùng, thành hấn cùng tên kia cung tiễn thủ người chơi quyết đấu.

Chỉ là để hấn cảm thấy nổi nóng là, tên kia cung tiễn thủ người chơi tuy nhiên cũng là Trần Trường, nhưng tư nguyên nghiêng là rơi vào cung tiễn thủ cái nghề nghiệp này bên trên, cho nên ở phương diện này thực lực là muốn vượt qua hấn không ít.

Mà trên thực tế, hấn ngay từ đầu cũng bị tầng tầng áp chế, thẳng đến một khắc cuối cùng, một cái ý nghĩ làm hấn cục diện dần dần chuyển biến tốt đẹp, thậm chí là thay đổi đi.

Cái kia chính là rút lui!

Đương nhiên, rút lui có rút lui chiều.

Nếu là trực tiếp rút lui khẳng định không nên. Địch nhân sẽ trực tiếp nắm chặt hấn hành tung, liền như là hấn vừa rồi chờ đợi này trốn ở chướng ngại vật bên trong địch nhân xuất hiện tình hình một dạng, làm không được khá, cũng là mất mạng.

Đây cũng là nhiều khi, hai cái cung tiễn thủ hoặc là sát thủ quyết đấu, thế yếu phương sẽ rất ít trực tiếp rút đi nguyên nhân.

Cho nên, hấn cần một yểm hộ.

Trần Thiên Vạn đem cung kéo căng, mục tiêu lại tại vài chục bước bên ngoài một đoạn lớn bằng ngón cái cánh khô bên trên.

Mặc kệ hấn một tiễn phải chăng có thể bắn đoạn cánh khô, đều sẽ bộc lộ ra hành tung. Chỗ khác biệt là, cánh khô thành công đứt gãy, mang ý nghĩa địch nhân kịp phản ứng lúc ở giữa muốn hơi bề trên một chút, vậy liền đầy đủ hấn rời đi nơi này, lên đến sau lưng cách đó không xa núi đá sau.

Trần Thiên Vạn hết sức chăm chú mà nhìn chăm chăm vào cánh khô.

"Ông!"

Mũi tên bắn ra, sau một khắc một bóng người cực nhanh nhảy ra, dốc sức hướng phía sau.

Hai ngoài mười bước, một cái cung tiễn thủ chính nhìn chăm chăm một cái phương hướng.

Hấn biết Trần Thiên Vạn sớm ở chỗ đó, chỉ là vị trí cụ thể ở đâu lại cũng không xác định.

Một tên cao siêu cung tiễn thủ sẽ tận lực mà di động vị trí của mình, sớm giống như hấn. Đương nhiên, hấn thấy, Trần Thiên Vạn lớn nhất Đại Thất Bại ở chỗ hấn một chút nhiều có thể dùng công cụ.

Tỉ như những cái kia đến từ trong quân kim loại tiết rắn.

Đó là từng đầu tiêu lớn bằng ngón cái, có từng đoạn từng đoạn kim loại thân thể loại rắn đồ vật.

Loại vật này tác dụng duy nhất, nhưng ở trong quân đội Cung Tiễn Doanh lại cực kỳ được hoan nghênh.

Bởi vì những kim loại này tiết rắn bắt đầu chạy hội phát ra từng đợt cùng loại với người đi lại thanh âm, tại một số rừng rậm chính là đến đêm khuya trong khu vực, có thể vì cung tiễn thủ cung cấp nhất định nhiều địch hiệu quả.

Trần Thiên Vạn trước đó sở dĩ hội mất đi hấn phương vị cũng là bởi vì những này tiết rắn.

Mà bọn họ những này mang theo tiết Xà Nhân từng có chuyên môn huấn luyện, cho nên có thể với từ các loại thanh âm bên trong phân biệt ra được tiết rắn đi lại thanh âm, bởi vậy bọn họ là có thể khỏi bị tiết rắn thanh âm làm phức tạp.

Không được tiến quân doanh vĩnh viễn không biết quân doanh cường đại.

Đại Nguyên Nguyên Tổ nguyên bản là bình dân xuất thân, biết rõ không Vô tầm quan trọng, cho nên tại Đại Nguyên lấy được thiên hạ không lâu, liền đem dân gian sở hữu công tượng hết thảy nhập án, chỉ cần là công tượng người nhất định phải đến trong quân báo cáo chuẩn bị, lại cả đời đều muốn vì quân đội phục vụ.

Đồng thời, một số uy lực không thấp vũ khí đều muốn nộp lên trên Đế Quốc.

Tỉ như đầu sư tử cung, liên nỗ các loại.

Một khi có người sử dụng, tất nhiên sẽ bị quân đội huyết tẩy.

Ở phương diện này, Nguyên Tổ áp dụng cực kỳ huyết tinh thái độ.

Nguyên Tổ sách lược xác thực cực kỳ hữu hiệu, đem thiên hạ bình dân uy hiếp xuống đến thấp nhất, vậy mà hấn dự không ngờ được là, Đại Nguyên chỉ loạn, cũng không phải là từ dân gian mà lên, mà chính là càng lúc càng đại Chư Vương đội!

Điều này sẽ đưa đến bây giờ các lộ quân đội thực lực viễn siêu hấn thời đại.

Giống hấn loại thực lực này cung tiễn thủ, trong quân đội nhiều vô số kể, một số tinh duệ bộ đội, thậm chí có thể thu được siêu cường kim loại Chiến Thú. Những cái kia bắt nguồn từ trong quân doanh, thâm căn cố đế Thiết Tượng thế gia tác phẩm, để thời đại này chiến tranh càng phát ra to lớn, cũng càng thêm thâm liệt.

Kim loại tiết rắn cũng là những Thiết Tượng đó thế gia nghiên cứu ra tới. Đương nhiên, những này công hiệu, chiến lực đều yếu đến rồi tình rồi mù tác phẩm chỉ có thể làm vì một số đồ chơi nhỏ đến đối đãi.

Nhớ tới những Thiết Tượng đó thế gia, này người ánh mắt lộ ra một tia kính sợ.

Phía trước vang lên dây cung kéo động thanh âm.

Hắn không thể không đem nghĩ phó nỗi lòng thu hồi, sau đó cẩn thận phán đoán thanh âm nơi phát ra kỹ càng phương vị.

Ngay tại hắn sắp xác định phương vị thời điểm, bỗng nhiên một tiếng càn khôn đứt gãy thanh âm đem hắn tâm thần hấp dẫn tới.

Làm một tên chánh thức cung tiễn thủ, hắn rất nhanh liền ý thức được cái này là địch nhân giương Đông kích Tây thủ đoạn. Hắn không chút nghỉ ngơi, trực tiếp đem tên nỏ nhắm ngay trước đó hắn sắp xác định vị trí.

Quả không phải vậy, một cái bóng từ nơi đó xông ra, hướng nơi xa đánh tới.

"Chết đi!"

Cái này một cái chớp mắt, hắn có vẻ hơi kích động, hai mũi tên trong khoảnh khắc bắn ra, đem bóng người kia Quán thấu.

"Không đúng!" Hắn bỗng nhiên cảnh giác.

Bởi vì mũi tên bắn trúng cái bóng kia thanh âm cùng trong suy tưởng cũng không ăn khớp.

Người này nhanh chóng kịp phản ứng, nhưng hắn lại nhanh, cũng không có sớm liền chuẩn bị tốt Trần Thiên Vạn nhanh.

Một đạo mũi tên từ đại thụ hậu phương bắn ra, vô cùng tinh chuẩn chui vào người này trước ngực.

"Thay Mạn đổi Đào, giấu giếm! Bị chết không oan!" Người này ngậm máu thì trào, thẳng tắp ngã xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Lệnh Phù tới tay, Trịnh Hoảng 0 vạn

Trúng tên đã một khắc, là hắn biết chính mình mũi tên bắn trúng đúng huyết nhục, mà chính là một bộ quần áo.

Trần Thiên Vạn dùng chính mình quần áo lừa gạt qua hắn có ý định nhất kích.

Chính như Trần Thiên Vạn ban đầu suy nghĩ như vậy, bắn đoạn khô mộc, bắt quả là vì cho chạy trốn đề cao xác suất thành công.

Người này cũng lấy là như thế, cho nên chủ quan Địa Bạo lộ thân hình.

Ai biết, Trần Thiên Vạn tại mũi tên tuột tay một khắc này bỗng nhiên thay đổi chủ ý, thế là có hậu mớ phản sát nhất kích.

Trần Thiên Vạn hướng trong sơn cốc trên chiến trường quét mắt một vòng, gặp Triệu Đồng đám người đã đem này hai tên cung tiễn thủ xử lý, giờ phút này đang vơ vét chiến lợi phẩm, không khỏi hơi nhủ lại.

Hắn không lo được băng bó vết thương, trực tiếp hướng trong sơn cốc đi đến.

Ngay tại hắn mới vừa đi tới ngã xuống đất Hồ Cáp bên người lúc, một cái cường đạo đã đem Hồ Cáp trong tay Lệnh Phù cẩn thận mà nhặt lên.

"Thiên Vạn ca!" Nhìn thấy Trần Thiên Vạn, người kia sắc mặt cứng đờ, không để lại dấu vết mà hướng mặt ngựa nam nơi đó thối lui.

"Lấy ra đi!" Trần Thiên Vạn cũng không được nói nhảm, trực tiếp mở miệng nói.

"Thiên Vạn ca, ngươi nói cái gì? Ta nghe không hiểu!" Người kia sắc mặt khê biến, nhưng vẫn trấn định như cũ đường hầm.

Trần Thiên Vạn xuất hiện rất nhanh mà sớm hấp dẫn tất cả mọi người chú ý, này mặt ngựa nam vô ý thức đứng ở tên kia cường đạo trước người, cười nói: "Thiên Vạn, có lời gì hảo hảo nói!"

Trên trận hơn hai mươi người phát hiện tình huống có chút không đúng, từng cái không có hảo ý nhìn chăm chăm đối phương người.

"Làm sao? Nhanh như vậy liền định xé bỏ hiệp nghị?" Trần Thiên Vạn ánh mắt lạnh lẽo.

Triệu Đồng bọn người đứng ở bên cạnh hắn, tuy nhiên mặt ngựa nam cùng mặt ưng nam từ trong lúc vô hình liên hợp đến cùng một chỗ, nhưng muốn thật động thủ, không ai hội coi là có thể là Trần Thiên Vạn bên này đối thủ.

"Đương nhiên không có!" Mặt ngựa nam cười nói: "Nơi này vũ khí Thiên Vạn người cứ việc tuyển năm kiện là được!"

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó?" Mặt ngựa nam giả bộ hồ đồ mà nhìn xem Trần Thiên Vạn.

Hắn chợt thấy Trần Thiên Vạn cười rộ lên, trong lòng không khỏi một cái lộp bộp: "Ta minh bạch! Ta —— "

Vậy mà, vẫn là muộn!

Một mũi tên mau lẹ vô cùng chui vào ở ngực, đem hắn sở hữu đã tâm toàn bộ phá hủy.

Trần Thiên Vạn ánh mắt như đao.

Đối diện trên mặt người nhất thời lộ ra vẻ sợ hãi.

Tên kia cầm Lệnh Phù cường đạo liền tranh thủ Lệnh Phù giao ra, không chỗ ở đối Trần Thiên Vạn nhận làm cầu xin tha thứ.

"Hừ! Thiên Vạn ca, loại người này nên giết!" Triệu Đồng đứng ra, không đợi Trần Thiên Vạn gạt đầu, sớm nhất đao trầm tại trên cổ, đầu lâu nhất thời lăn rơi xuống đất.

Đi qua Trịnh Hoảng lần kia giết người thấy máu điều giáo về sau, Triệu Đồng đối với giết người đã tập mãi thành thói quen.

"Thiên Vạn —— " mặt ưng nam từ mục đích mang về sợ hãi nhìn về phía Trần Thiên Vạn.

Trần Thiên Vạn sắc mặt dừng lại. Giết chết mặt ngựa nam cũng không phải hắn bản ý, chỉ là làm phù đối với hắn mà nói mười phần trọng yếu, tới tay sớm một điểm, hắn thực lực tăng lên càng nhanh. Cho nên cũng không có tâm tư cùng mặt ngựa nam bọn người bút tích.

"Không biết người có tính toán gì?" Trần Thiên Vạn nhìn về phía mặt ưng nam từ.

Mặt ưng nam từ sắc mặt kịch liệt biến hóa.

Hắn dự định sớm đã cùng Trần Thiên Vạn Danh Ngôn. Giờ phút này Trần Thiên Vạn lại lần nữa hỏi ra lời, như vậy thì đúng đơn giản mặt chữ bên trên ý tứ.

Mặt ưng nam từ len lén quan sát Trần Thiên Vạn sắc mặt, phát hiện trong mắt không che giấu chút nào lộ ra sát cơ, chỗ nào vẫn không rõ, vội vàng nói: "Hiện thiên hạ đại loạn, chỗ nào cũng không tốt sinh tồn. Còn hi vọng Thiên Vạn ca nơi này có thể vì các huynh đệ mưu cái đường ra, kiếm miếng cơm ăn!"

Trần Thiên Vạn sắc mặt nhất thời dừng lại, cười nói: "Khách khí! Trình Ứng đại ca có thể để mắt Thiên Vạn, là Thiên Vạn phúc phận!"

Trình ưng tất nhiên là nói liên tục không dám.

Trước mặt người trẻ tuổi kia tại nửa ngày đã còn là một bộ bất hiện sơn bất lộ thủy bộ dáng, bây giờ lại nhiều một cổ khiếp người uy nghiêm cùng kiêu hùng khí chất.

Cũng không biết đi theo hắn là tốt là xấu!

Hắn trầm nghĩ trong lòng.

Trong rừng rậm một chỗ. Trần Trạch chột vật chạy thực mạng, nhìn thấy phía trước có một cái dốc đứng.

Cẩn rằng một cái, liền lăn xuống dưới, trong chớp mắt sớm biến mất tại trong bụi cỏ dại.

Một bóng người từ trong rừng rậm lướt đi, nhìn lấy dốc đứng, lông mày nhíu chặt lên.

"Đáng tiếc, để hắn trốn!"

Người này ánh mắt như đao, trong tay cầm cầm một trương Thiết Thai Cung, trong quần áo còn lẻ tẻ địa điểm tuyết mấy giọt Mai Hoa huyết dịch, chính là Quan Sơn diễn võ trường giáo tập Trịnh Hoảng.

Trần Trạch đào tẩu, hắn mặc dù đường đáng tiếc, nhưng cũng không để bụng, chỉ là nhìn về phía sơn cốc chỗ phương hướng, lầm bầm nói: "Đạt được

Lệnh Phù cũng chưa chắc sớm là một chuyện tốt! Tiểu gia hòa!"

Trịnh Hoàng thu hồi ánh mắt, hướng dưới núi đi đến.

Quan Sơn đã chết, hắc ở chỗ này lại không có lưu luyến, hướng hồ , khiến cho phù xuất thế, không lâu tương lai, tất nhiên hấp dẫn mở đủ loại nhân vật, rời đi nơi này, là lựa chọn tốt nhất.

Hắn đi bộ đi xuống Sơn, không bao lâu chợt thấy một mảnh nhỏ trăm tuổi dong, dưới cây có người mập mạp, đang trên ghế nằm hóng mát, được không hài lòng.

Cách đó không xa, có mấy cái phụ nhân đang canh tác.

Trịnh Hoàng nhẹ hừ một tiếng, đối cái kia mập mạp mây may hảo cảm đều không.

Bất quá là một cái chơi bởi lêu lỏng chi đồ a. Thả trước kia, hắn nói không chừng đã sớm xuất thủ giáo huấn một phen, gọi biết không làm mà hưởng hậu quả như thế nào.

Nhưng bây giờ ——

Trịnh Hoàng thờ dài, đem trong lòng suy nghĩ đè xuống, đang muốn quay người rời đi, đột nhiên cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, trước mắt tối sầm lại, ngã trên mặt đất.

Trăm tuổi dong dưới Bàn Tử hơi hơi mở to mắt, nhìn hướng bên này.

"A? Có người té xỉu!"

Hắn bước nhanh đi tới, khi nhìn đến Trịnh Hoàng lần đầu tiên lúc sớm nhú mảy, một mặt không thích chi sắc.

"Gia hỏa này dài một Trương Thiên giết mặt, xem xét cũng không phải là kẻ tốt lành gì!"

Hắn quay đầu muốn đi gấp, nhưng phát giác cách đó không xa mấy cái phụ nhân nhìn thấy bên này tình hình, trong lòng hơi động, lại xoay người lại, đem Trịnh Hoàng công lên tới.

"Ai kêu ta là thôn trưởng cha hắn đâu! Đến chú trọng hình tượng a!"

Trần Bách Vạn cũng Trịnh Hoàng như một lần khỏi đọc về trong thôn. Hắn cũng không biết, chính là cái này hình thức cử động, để Trịnh Hoàng cái này lãnh khốc nghiêm túc hán tử làm đau đầu hồi lâu.

Lại nói Trần Thiên Vạn đem mắt ưng nam tử một đám cường đạo tạm thời ngăn chặn sau liền rời đi sơn cốc.

Hắn cân nhắc một phen về sau, cũng không có mang rất nhiều cường đạo trở lại Đào Nguyên Thôn.

Những cường đạo này đại bộ phận đều là mặt ngoài khuất phục với hắn, không biết Đào Nguyên Thôn còn tốt, nếu là biết, không thể nói được lại bởi vậy dẫn xuất một số không tất yếu phiền phức.

Chỉ có chân trần hắc đối với những cường đạo đó tới nói mới có lớn nhất đại uy hiếp tính.

Mà lại, Trần Thiên Vạn cường đạo vào thôn lời nói, cùng những thôn dân kia không hợp nhau, cũng sẽ cho các thôn dân mang đến làm phức tạp.

Cho nên, hắn không thể không mang theo hơn hai mươi tên cường đạo hướng Đại Đầu Sơn mà đi.

Hồ Cáp chiến tử, Đại Đầu Yamamoto doanh nhưng lưu lại tới. Bên trong bất quá là một số lẻ tẻ cường đạo Thủ gia.

Trần Thiên Vạn bọn người vừa xuất hiện, không có tiêu bao nhiêu công phu, liền đem toàn bộ doanh địa khống chế lại. Sau đó, Trần Thiên Vạn đem tất cả mọi người thêm tiến vào Đào Nguyên Thôn, trong hệ thống phần hoa độ cũng bởi vậy đạt được không ít đề cao, đạt tới hơn 3800 điểm, chỉ kém hơn 100 điểm sớm đạt tới cấp 5 thôn trang.

Đó là cái không nhỏ chờ mong.

Nhưng hiện tại lớn nhất làm hắn chờ mong là trong tay Lệnh Phù.

Trần Thiên Vạn tạm thời không có ý định dùng Lệnh Phù Ma Đạo dụng pháp. Cái này Ma Đạo dụng pháp hạn chế quá nhiều, một khi có chỗ sơ sẩy, sớm sẽ tạo thành tổn thất to lớn.

Này như lúc trước Hồ Cáp sở dụng, hắn thấy sớm là một loại cực kỳ phá của tiến hành.

Ma Đạo dụng pháp là dùng huyết dịch nuôi nấng tiếp tục nuôi nấng nửa năm, hiệu quả tốt nhất. Bởi vì huyết sắc Lệnh Phù lần thứ nhất tiếp xúc đến huyết dịch về sau, hội khiến bên trong Dịch Lực sinh ra dị động, cỗ này dị động hội càng ngày càng mãnh liệt, một mực tiếp tục hai mươi bốn giờ. Nếu như cái

này hai mươi bốn giờ không tiếp tục hấp thu huyết dịch lời nói, nội bộ phần Dịch Lực liền sẽ tiêu tán đến trong không khí.

Cho nên, tiếp tục nuôi nấng mới có thể bảo chứng không được lãng phí Lệnh Phù bên trong Dịch Lực.

Mà nửa năm là một cái nuôi nấng chu kỳ.

Tiếp tục nửa năm lại ngừng lời nói, khiến cho phù bên trong Dịch Lực liền sẽ không tiêu tán lãng phí.

Trần Thiên Vạn suy đoán Hồ Cáp cũng không biết Lệnh Phù dụng pháp, sở dĩ có thể để dưới cường đạo sinh ra dị biến, bất quá là trùng hợp mà thôi.

Phải biết, Dịch Lực tiêu tán không trung thời điểm hoặc nhiều hoặc ít hội sinh ra một số kỳ quái, lại đối với tự thân thể chất cũng có một yếu ớt cái biến.

Hồ Cáp hơn phân nửa là phát giác được những này mới khiến cho dưới cường đạo dùng máu tươi tới nuôi dưỡng.

Trên thực tế, Trần Thiên Vạn suy đoán tuy nhiên không trọn vẹn chính xác, nhưng cũng tám chín phần mười.

Chỗ khác biệt là, Hồ Cáp không chỉ có dùng xuống cường đạo máu tươi nuôi nấng, giống như mình không có buông tha, không phải vậy, hắn cũng sẽ không tại xuất ra huyết sắc Lệnh Phù về sau, thân thể cũng nhận được biến dị.

Về phần nguyên nhân vì sao, Hồ Cáp đã chết, cũng không người biết được.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Thu hoạch cùng nguy cơ

Trừ cái đó ra, thi triển Ma Đạo dụng pháp vẫn phải tại trung thành tuyệt đối trên thân người mới ổn thỏa.

Không phải vậy thường xuyên để bọn hắn lấy máu, không khỏi khiến người hoài nghi.

Cho nên bây giờ, chỉ có thể tạm thời dùng Chính Đạo dụng pháp mở thực hiện Lệnh Phù giá trị.

Hắn tìm tới bầu rượu, chứa đầy nước, đem lệnh phù nhét vào bên trong, lại vặn chặt cái nắp.

Bầu rượu dung lượng hữu hạn, nhiều nhất chỉ có thể dùng để bồi dưỡng bốn tới năm danh chiến sĩ, nhưng chỗ tốt chính là, Dịch Lực Thủy thành hình thời gian hội rút ngắn thật nhiều.

Thực, y theo hắn đối Lệnh Phù hiểu biết, một lần ngâm trăm cân Thanh Thủy, mới có thể đem Lệnh Phù hiệu dụng Tội Đại Hóa, nhưng là, trăm cân Thủy quá nặng nề, không thể mang theo trên người, chỉ có thể sắp đặt tại một cái cố định vị trí bên trên.

Như thế lời nói, tối thiểu phải cầu một cái tương đối an toàn môi trường, mới có thể để cho Trần Thiên Vạn yên tâm.

Không giống với ngọn nguồn cơ Thụ, vật kia không người biết được tầm quan trọng, cho nên chỉ cần tại hậu viện xây cái căn phòng nhỏ là được.

Nếu có một ngày thật có người biết ngọn nguồn cơ Thụ đối với hắn tầm quan trọng, như vậy hắn nhất định phải ở bên người sắp đặt đủ cường đại lực lượng thủ hộ.

Nghĩ đến cái này Trần Thiên Vạn có một chút cảm giác cấp bách.

Tại Quan Sơn doanh địa thời điểm, hắn sớm ẩn ẩn có một cái ý nghĩ, cái kia chính là chinh phục Đại Liên Sơn cường đạo.

Bây giờ, hắn chiếm cứ Đại Đầu sơn doanh, càng là đoạt lại mười mấy thanh Nhị Đoạn liên nỗ cùng ba tám đầu sư tử cung, một khi đem những vũ khí này phân phối xuống dưới, hắn thì tương đương với có một chi đủ để sánh ngang trong quân phổ thông binh sĩ bên trong một tiểu đội!

Nếu như chi tiểu đội này thực lực đều có thể đề bạt đến nhất giai chiến sĩ lời nói, như vậy chi tiểu đội này cũng đủ để được xưng tụng là tinh nhuệ tiểu đội!

Như thế lực lượng, trừ phi là gặp được hơn nghìn người Cường Đạo Đoàn, nếu không tuyệt đối là tung hoành vô địch!

Trần Thiên Vạn ánh mắt chớp lên, nhanh chân đi ra phòng.

Nửa giờ sau, Đại Đầu sơn doanh mà nghênh đón tân nhiệm thủ lĩnh lần thứ nhất hội nghị.

Hội nghị này quyết ra lấy Đại Thủ Lĩnh Trần Thiên Vạn cầm đầu, Nhị Thủ Lĩnh Triệu Đồng vì lần, Tam Thủ Lĩnh Hà Bàn làm phụ cường đạo đội ngũ, cũng đem 5 coi liên nỗ là tức phân phối ra.

Cái này 5 đem liên nỗ có 4 thanh phân đến lúc đầu đi theo Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng hai người giết ra Đại Đầu Sơn 4 người, mà Hà Bàn làm Tam Thủ Lĩnh, vũ khí phân phối sự tình tự nhiên muốn khác nói. Trừ cái đó ra, còn có một người thu hoạch được liên nỗ phân phối, người này hơi có vẻ gây yếu, vai trái quần lấy băng vải, lại là trước kia Hồ Cáp bộ hạ.

Trần Thiên Vạn khi nhìn đến hán lần đầu tiên sớm nhận ra thân phận của hán ——

Cái kia cùng hán so đấu sức chịu đựng cung tiền thủ, này trên vai phải thương tổn vẫn là hán lưu lại.

Lúc đó hán bởi vì cố kỵ Hồ Cáp bọn người, cho nên không có đối với người này ra tay độc ác, chỉ là để hán mất đi chiến đấu lực, lại không nghĩ ngược lại để người này lưu tại Đại Đầu Sơn trong doanh địa, trốn qua Quan Sơn trong sơn cốc một kiếp.

Nhất âm nhất trắc (ý bảo số mệnh), cũng là loại thiên ý.

Lại thêm Trần Thiên Vạn đối với người này có chút thương thức, cho nên cố ý ban thưởng một thanh liên nỗ.

Cử động này để trở thành tù binh Vương Liệp trong lòng có chút cảm kích, đối với Trần Thiên Vạn một tia khúc mắc cũng tiêu tán theo.

Còn thừa mười mấy thanh liên nỗ, thậm chí ba tám đầu sư tử cung, Trần Thiên Vạn cũng không có lập tức phân phối xuống dưới.

Hán cần dùng những này tinh xảo trang bị để duy trì bọn thuộc hạ nhiệt tình cùng tính tích cực.

Mà vốn cho là hội thu hoạch được một hai kiện vũ khí phân phối mất ưng nam tử sắc mặt làm theo mười phần không dễ nhìn.

Nhưng phát sinh qua trong sơn cốc sau đó, Trần Thiên Vạn đối với hán cũng không phải là hết sức yên tâm, chỉ có thể tiếp tục quan sát, mới quyết định.

Quan Sơn cùng Hồ Cáp hai cái Cường Đạo Đoàn còn sót lại đồ vật không ít.

Trừ uy lực bất phàm đầu sư tử cung cùng Nhị Đoạn liên nỗ, vẫn là nhiều đến hơn 360 cây đại đao, năm mươi tám Thiết Cung, bốn trăm mũi tên, cùng một mực để hán quan tâm lương thực.

Những này lương thực khoảng chừng 5 cái kho lúa.

Một cái kho lúa có 100 thạch khoảng chừng lương thực, cộng lại có 500 thạch lương thực, đây chính là hơn 6000 cân lương thực, đủ để cho Đào Nguyên Thôn ba bốn tháng không cần vì lương thực phát sầu.

Trần Thiên Vạn trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Đương nhiên, hiện tại hán không chỉ có muốn cân nhắc Đào Nguyên Thôn, cũng muốn cân nhắc cái này Đại Đầu Sơn thuộc hạ, dù sao, nơi này hiện tại cũng coi là hán địa bàn.

"Đào Nguyên Thôn bên ngoài! Đại Đầu Sơn ở bên trong! Đào Nguyên Thôn phát triển kinh tế, Đại Đầu Sơn phát triển vũ lực! Chờ ta đem phụ cận cường đạo chinh hợp cùng một chỗ, chỉ đợi đến thời cơ thích hợp, cũng là Đào Nguyên Thôn chính thức mặt hướng thế giới lúc đợi!"

Trần Thiên Vạn trong nội tâm triều bành trướng.

Đây là một cái lương hảo kế hoạch, vậy mà, kế hoạch cho dù tốt, có đôi khi cũng không đuổi kịp biến hóa.

Ngay tại hán sẵn sàng ra trận, dự định chinh hợp bốn phía Cường Đạo Đoàn thời điểm, khoảng cách Đào Nguyên Thôn hơn hai mươi dặm tiểu thành Thiết Thạch Thành xuất hiện một người.

Trên người người này quần áo rách rưới, sắc mặt tiêu tụy, trên chân giày cũng không biết rơi ở nơi nào, lộ ra một đôi trăn đầy cục đá, Bụi gai gây ra vết thương, trên mặt cang là xuất hiện một đạo đã lên mũ vết sẹo, để hán nguyên bản mang chút Văn Khí khuôn mặt nhiều mây phần dữ tợn.

Hán chính là từ Trịnh Hoảng thủ hạ trốn được tánh mạng Trần Trạch.

Ngày đó hán lẫn xuống dốc núi, bị kịch liệt đau nhức tiến công tập kích, ngã xuống đất ngất đi. Sau khi tỉnh lại liền nổi điên giống như hương cái này Thiết Thạch Thành chạy đến.

Đối với hán loại này Văn Sĩ tới nói, mấy dặm đường đều có thể một mồi không thờ nổi, huống chi là sau khi bị thương liền đuổi hơn hai mươi dặm, hán sở dĩ có thể chống đỡ đến bây giờ bất quá là một hơi chống đỡ lấy hán a.

Khẩu khí này một mực ngăn ở ở ngực bên trong, chỉ có đuôi tới cái này Thiết Thạch Thành, mới có thể để cho hấn nhỏ.

"Dừng lại! Từ đâu tới khát cái! Còn không mau cút ra! Cẩn thận gia ta sẽ chờ để ngươi nằm sấp ra ngoài!" Giữ cửa binh lính cả lợ phát phơ.

Loại này cũng không thuộc về quân doanh chiến sĩ binh lính cũng chỉ có thể làm một đầu giữ cửa chó! Đụng phải chủ nhân sớm vậy đuôi! Gặp được lưu dân khát cái, liền khiến cho kinh mà sủa, liền sợ người không biết thân phận của hấn cao quý đến mức nào.

Song lần này hấn lại là nhìn nhầm.

Cái này bị hấn xem như khát cái người đi đến trước mặt hấn, hung hăng cho hấn một cái vả miệng tử.

Giữ cửa binh sĩ cũng sợ, lập tức giận dữ mà giọng lên trường mâu, đang muốn đem cái này điên mất khát cái nhất mâu tử đâm chết, đột nhiên, một trương viết chữ "thiết" lệnh bài dè vào trước mặt hấn.

"Trợn to ngươi mắt chó! Ngươi nếu là dám lại động một cái, ta để ngươi hối hận đi tới nơi này trên đời!" Khát cái thanh âm như là từ Cửu U truyền ra, âm lãnh chỉ cực.

Giữ cửa binh lính lạnh rung mà đứng đấy, tựa hồ lập tức khí trời lại trở lại trước đó vài ngày như vậy lạnh lẽo.

Nội thành một vị mất sắc binh lính nhìn thấy Trần Trạch trong tay lệnh bài, vội vàng chạy tới, cung kính nói: "Đại nhân, ngài là?"

Trần Trạch lạnh lùng liếc hấn một cái, nói: "Thân phận ta ngươi không cần biết, dẫn ta đi gặp Thiết thành chủ là được!"

"Vâng vâng vâng!"

Người binh sĩ này vội vàng ứng thanh, đem Trần Trạch đưa đến nội thành một tòa phủ đệ bên trong, liên tiếp thông báo mấy lần về sau, cả người khoác chiến bào, không vũ hữu lực trung niên nam tử từ trong sảnh đi tới.

Đại Nguyên Nguyên Tổ lấy võ lập quốc, cho nên hậu thế thành chủ nhóm phần lớn là tướng lĩnh xuất thân, có không tầm thường vũ lực.

Người trước mặt chính là Thiết Thạch Thành thành chủ Thiết Ý.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Trần Trạch mượn binh

Nhìn thấy Thiết Ý, Trần Trạch sắc mặt cũng không dễ nhìn. Thiết Ý cùng hấn chính là đồng tông, nhưng luyện võ rất có thiên phú, tại lúc rất nhỏ đội liền bị Trần Trạch cha Trần Vọng đưa đến thành lớn Tuần Hà thành trong quân bồi dưỡng.

Bất quá Trần Vọng trước kia là dự định đem Thiết Thạch Thành chức thành chủ lưu cho Trần Trạch, không muốn Thiết Ý bỗng nhiên trở về, đồng thời nhận Tuần Hà thành tướng lĩnh sát Hồng làm nghĩa phụ, lấy đại thế đem Trần Hồng bức hạ vị, lên làm thành chủ.

Đến tận đây, Trần Hồng cả ngày sầu não uất ức, không có qua mấy năm sớm chết bệnh.

Trần Trạch để ở trong mắt, đối Thiết Ý tự nhiên là cực kỳ cừu hận. Hấn trong bụng có mưu, biết mình tại Thiết Thạch Thành vĩnh còn lâu mới có được cùng Thiết Ý chống lại thời cơ, cho nên muốn tiến vào Tuần Hà thành, giành quyền thế.

Đáng tiếc, thiên hạ đại loạn, Tuần Hà thành những này thành lớn quân thúc cực nghiêm. Hấn xác này Lưu Ly mấy chục dặm tới đó lúc, cùng đại đa số lưu dân một dạng, chỉ có thể nhìn qua hơn hai mươi trượng thành tường ngăn người.

Phụ thân Trần Hồng chết đi, Thiết Ý tặng đưa cho hấn một cái Thiết Thạch Thành lệnh bài. Vậy mà, Trần Trạch cũng không dám ở nơi này sử dụng.

Một khi Thiết Ý biết mình tại cái này xuất hiện tất nhiên sẽ minh bạch tâm hấn nghĩ, đến lúc đó hấn sớm cực kỳ nguy hiểm.

Trần Trạch bắt đầu đi trở lại Thiết Thạch Thành.

Hắn nghĩ phò thật lâu, chợt nhớ tới phụ thân Trần Hồng lưu lại giấy bút bên trong có giảng tỏ một số kỳ văn dị sự, bên trong sớm có lệnh phù tồn tại. Sau đó, hắn lật khắp phụ thân thư phòng, rốt cục tại trong khắp ngõ ngách tìm tới một bản Thủ Trát, phát hiện mình phụ thân bí mật.

Nói đến, Trần Phụ tổ tiên cũng không phải là tại cái này Thiết Thạch Thành ở lại, mà là tại Tuấn Hà thành phía bắc, hơn nghìn dặm chi địa Du Châu.

Nhưng từ khi Trần Hồng gia gia sách có thành tựu, quan viên bá bên trên sĩ về sau, liền bắt đầu đem nhà di chuyển ở đây, lên làm cái này Thiết Thạch Thành thành chủ.

Nam Dương thành chỗ Nam Phương, rời xa Đế Đô, tự nhiên con đường hoạn lộ muốn so tại Du Châu thời điểm phải gian nan một số. Vì chuyện này, Trần Trạch cha Trần Hồng không ít theo người trong nhà oán trách qua. Nhưng về sau lên làm thành chủ về sau, sớm cũng không đề cập tới nữa phương diện này sự tình.

Trần Trạch tâm trí thành thực hơi sớm, cũng hoặc nhiều hoặc ít phát hiện phụ thân cùng các gia gia một số quái dị cử động, đáng tiếc, còn chưa kịp hỏi, phụ thân cùng gia gia sớm lần lượt rời đi.

Cho tới bây giờ, hắn mới biết được phụ thân Trần Hồng bọn người nhóm dự định.

Không tiếc ngàn dặm, di chuyển đến tận đây, vì cũng là Lệnh Phù!

Trần Hồng lưu lại Thủ Trát bên trong cũng không chỉ một người bút ký, đời cha hắn, Gia Gia Bối đều ở nơi này chảy qua chữ viết. Riêng là Trần Hồng gia gia, cũng chính là quan viên bá bên trên sĩ vị kia, tại bản này Thủ Trát bên trên lưu lại chữ viết nhiều đến mấy chục trang.

Bên trong sớm có miêu tả, tại Đại Liên Sơn xuất hiện cái này mai Lệnh Phù cũng không thuộc về Đại Nguyên ghi lại trong danh sách này mười mấy mai Lệnh Phù, ý vị này, chỉ cần đem cái này mai Lệnh Phù tìm tới, Trần gia liền có thể bí mật bồi dưỡng chiến sĩ, một khi xuất hiện cơ hội, Trần Trạch đem sẽ lập tức trở thành rất nhiều trong thế lực nhân tài kiệt xuất.

Biết quyết định này về sau, Trần Trạch cũng không khỏi không bội phục tổ tiên khí phách cùng dã tâm.

Hắn cân nhắc liên tục về sau, liền mượn du lịch danh nghĩa rời đi Thiết Thạch Thành.

Thiết Ý mặt ngoài đối rất tốt, nhưng trong lòng hận không thể để hắn lập tức xéo đi, tự nhiên là lập tức đưa ra Thiết Thạch Thành.

Chuyến đi này, cũng là hơn một năm.

Trần Trạch cố ý tiếp cận Đại Liên Sơn cường đạo, điều tra cẩn thận, rốt cục xác định Lệnh Phù chỗ.

Thế là, liền bắt đầu lập kế hoạch, để Quan Sơn cường đạo cùng Hồ Cáp cường đạo mở một trận thảm liệt mà chém giết.

Đáng tiếc, mắt thấy Lệnh Phù sắp tới tay, Trần Thiên Vạn cùng Trịnh Hoàng chặn ngang một chân, để hắn rất nhiều nỗ lực trong khoảnh khắc phò mặc.

Cái này bên trong oán khí sâu bao nhiêu có thể nghĩ.

Đây cũng là hắn tình nguyện lại lần nữa trở lại Thiết Thạch Thành, gặp Thiết Ý cái này ăn cây táo rào cây sung cừu nhân giết cha nguyên nhân.

Thiết Ý đại mã kim đao thượng tọa.

Khi nhìn đến hắn ánh mắt nháy mắt, Trần Trạch liền biết tiếp xuống có chút không dễ chịu.

Quả nhiên, Thiết Ý đột nhiên nhíu mày quát: "Từ đâu tới khát cái! Lại dám đường hoàng bước vào ta Thiết phủ bên trong, giữ cửa binh lính là Người mù a? Còn không mau cho ta ném ra!"

Mấy người lính nghe vậy,

Vội vàng chạy vào, không nói hai lời liền hướng Trần Trạch trên tay chụp tới.

Trần Trạch biết muốn là mình nếu không nói, chỉ sợ thật muốn bị ném ra Thiết phủ. Thiết Ý giả ngu, hắn cũng không thể.

"Chậm đã!"

Hắn xuất ra Thiết Thạch lệnh.

Thiết Ý nhẹ kêu một tiếng, đột nhiên nghiêm nghị nói: "Là Thiết Thạch lệnh! Ngươi là người phương nào, lại có ta Thiết Thạch Thành lệnh bài?"

Trần Trạch nắm chắc tay lại lặng lẽ buông ra, mặt lộ vẻ buồn sắc đạo: "Huynh trưởng! Ta là Trần Trạch a!"

"Trần Trạch? Làm sao có thể! Trần Trạch rời đi một năm có thừa, theo ta phải ra điều tra tiểu đội nói, hắn sớm bị cường đạo bắt đi sát hại! Ngươi làm sao có thể là Trần Trạch!" Thiết Ý thanh âm ừ ừ, một bộ cực độ nôn giận bộ dáng.

Dưới mấy tên chiến sĩ trong mắt lộ ra vẻ kính nể.

Thiết thành chủ đối tình nghĩa huynh đệ quả nhiên không giả!

Chỉ có Trần Trạch lòng dạ biết rõ, âm thầm cười lạnh, trên mặt lại là bất động thanh sắc, khốc thầm nói: "Huynh trưởng, ta thật sự là Trần Trạch a!" Hắn bôi một thanh nước mắt, đem trên mặt dơ bẩn diệt đi một số, để hấn khuôn mặt nhìn càng rõ ràng.

Thiết Ý rốt cục không hề phủ nhận, mấy bước vọt tới Trần Trạch trước mặt, mặt mũi tràn đầy kích động mừng rỡ.

Chỉ là, bộ dáng này có mấy phần chân thực, cũng chỉ có hấn rõ ràng nhất.

Hai người liên tục ôm ấp mấy lần, Thiết Ý mới ôm lấy Trần Trạch ngồi vào trên ghế, thở dài: "Đệ đệ qua lúc đường đường chính chính, đầy tay áo gió mát, vì sao bây giờ rơi vào bộ dáng như thế? Hại vì huynh kém chút nhận không ra!"

"Đây cũng là vì huynh mất vụng về!" Thiết Ý một bộ hận không thể cho mình một cái bàn tay bộ dáng.

Nhìn thấy Trần Trạch muốn nói chuyện, hấn lại nói: "Đệ đệ khởi từ hoàn sinh, vì huynh hết sức cao hứng! Hôm nay, nhất định phải hảo hảo mà ăn mừng một trận, cũng vì đệ đệ bày tiệc mời khách!"

Giải thích, vỗ vỗ Trần Trạch bả vai, ngữ trọng sâu xa mà nói: "Người xem một chút người, cái bộ dáng này tính là gì, nếu như bị người khác biết người là đệ đệ ta, còn tưởng rằng ta ý thế hiệp người đâu!"

"Các người! Còn không mau mang nhị gia qua tắm một cái!"

Thiết Ý đôi mày này mấy cái tên lính quát.

"Đại ca —— "

"Có chuyện gì sau đó bàn lại!" Thiết Ý khoát khoát tay, quay người rời đi.

Trần Trạch nhíu đôi chân mày, trên mặt có vẻ hơi dữ tợn, nhưng khi quay sang đối mặt mấy cái tên lính lúc, sớm khôi phục lại bình tĩnh.

"Đi thôi!"

Rửa mặt hoa tốn thời gian cũng không nhiều. Nhưng Trần Trạch muốn gặp lại Thiết Ý lại trở nên xa xa khó vơi.

Thiết phủ quân gia về nói, Thiết Ý đã qua thị sát Binh Doanh, cũng không biết lúc nào có thể hồi phủ.

Trần Trạch không thể không tiếp tục trở lại chỗ ở. Hấn biết, nếu là Thiết Ý không muốn gặp hấn, cho dù hấn chạy tới quân doanh, cũng không làm nên chuyện gì.

Chỉ là nghĩ đến Trần Thiên Vạn cùng Trịnh Hoảng, tâm hấn liền như là giống như lửa thiêu. Cổ này hận ý, cho dù là hại chết phụ thân hấn Thiết Ý đều xa kém xa.

"Trần Thiên Vạn —— Trịnh Hoảng —— "

Àm!

Hấn bỗng nhiên một tay hất đổ cái bàn. Trên bàn đèn đuốc rớt xuống đất, không bao lâu liền hướng bốn phía lan tràn ra.

Thành Chủ Phủ chỗ sâu.

Thiết Ý chính nghe một tên thám tử báo cáo. Bỗng nhiên, nơi xa truyền đến ồn ào âm thanh, không bao lâu, quân gia sớm vội vàng chạy tới.

"Chuyện gì xảy ra?"

Quân gia cúi đầu trên trán mồ hôi rịn, nói: "Trần Nhị gia nơi đó lửa cháy!"

Thiết Ý nhíu nhíu mày, vội lui sau lưng thám tử.

"Cái này Trần Trạch cũng giống phụ thân hấn một dạng, không khiến người ta bớt lo! Mang ta tới!" Thiết Ý trầm giọng nói.

Trần Trạch đứng tại trong lửa, mặc cho hỏa tinh ở trên người lan tràn.

Thiết Ý a Thiết Ý, người lợi dụng ta mờ thể phát hiện mình làm người đến cỡ nào trượng nghĩa, như vậy bây giờ ta chỗ này cháy, làm là huynh trưởng người hấn là sẽ không lại trốn tránh được a?

Trần Trạch nhếch miệng cười, xuyên thấu qua hỏa diễm, để hấn nụ cười nhìn nhiều vẻ điên cuồng.

Thấy có người xông tới, hần biết hỏa hầu không sai biệt lắm, liền không lại lưu lại, lao ra.

"Ta tại cái này!"

Hần kêu một tiếng, sấm ngã trên mặt đất.

Nhìn thấy Thiết Ý từ đằng xa tới, ánh mắt hần hơi sáng, hát ra thân thể vừa tra xét thương thể mọi người, như là què chân Lão Lang, lão đảo mà chạy đến Thiết Ý trước người, ôm hần hai chân tru lớn: "Huynh trưởng có thể phải làm chủ cho ta a!"

Thiết Ý biến sắc, "Đệ đệ, có chuyện gì trước đi lại nói!"

Trần Trạch không có đứng đây, chỉ là khóc thầm nói: "Đệ đệ ta từ khi rời đi Thiết Thạch Thành về sau, nhận hết khó khăn, bị này cường đạo bắt đi, ngày đêm tra tấn, khổ không thể tả! Nguyên lai tưởng rằng chạy ra Lang Oa về sau, có thể tại huynh trưởng nơi này thanh thân ổn định mà sinh hoạt, không muốn vừa mới nhắm mắt, các loại ác mộng đánh tới, hận không thể chết đi như thế!"

"Thù này không được báo, thế không làm người a!"

Nhìn thấy bốn phía binh sĩ trên mặt đều lộ ra cùng chung mối thù chi sắc, Thiết Ý trong mắt lướt qua một tia hàn quang, nhưng rất nhanh mà liền bị ôn hòa chi sắc thay thế.

Hần đang muốn nói cái gì, một mực buồn gào Trần Trạch chợt ngừng đầu đến, đây đã bị phần quát: "Còn mời huynh trưởng cho ta mượn một chi binh, ta muốn báo thù!"

"Ta đợi nguyên tui theo cùng đi! Vọng thành người phê chuẩn!" Thiết Ý há hốc mồm, đến miệng lời nói lại bị nghe tiếng mà đến binh sĩ chờ lệnh âm thanh cho chặn trở về.

"Rất tốt!" Hần cắn răng nghiêng lợi nói, bỗng nhiên vung tay lên.

"Ngày mai xuất binh, vì đệ đệ ta Trần Trạch báo thù!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Mình đều dài hơn đại

Đại Liên Sơn Quan Sơn doanh địa chỗ sơn cốc, hết lần này tới lần khác khói xanh từ phế tích Hậu Tích ra bay ra.

Hai ngày trước đại hỏa phá hủy Quan Sơn doanh địa, cũng hủy diệt phương viên mấy ngàn thước cây rừng.

Trong sơn cốc, đầy đất thi thể đang nằm, có đã tại trong hỏa hoạn hóa thành than đen, có lưu toàn thân, nhưng một đám không biết từ chỗ nào xuất hiện bày sỏi đem cái này một tia may mắn trong nháy mắt hóa thành bột phấn.

Nửa ngày thời gian cũng không thể để bày sỏi tiêu hóa xong bên trên trăm cổ thi thể. Chúng nó phân tán tại bốn phía, một khi đói, liền cất bước đến trước thi thể, từng ngụm đem đã bắt đầu mùi hôi huyết nhục dùng hàm răng bén nhọn xé rách đi ra, nuốt đến trong bụng.

Ở trong mắt mãnh thú, tất cả mọi thứ thực vật đều là giống nhau.

Bất quá, khi chúng nó trước mắt xuất hiện người sống vậy liền khác biệt.

Một cái vết thương chồng chất tay từ trong một mảnh phế tích duỗi ra, ngay sau đó một cái tràn đầy tro bụi đầu chui ra.

Nhìn lấy trời xanh mây trắng, nghe không khí mát mẻ, Quan Sơn trong mắt hiện ra kích động, chỉ cảm thấy thứ gì xúc động tuyên lệ, để hần bị tro bụi che kín con mắt từng viên lớn mà rơi lệ.

"Ha ha ha —— "

Hần cuống tiểu từ phế tích bên trong bò lên.

Bầy Sói nhóm chậm rãi vây quanh. Chúng nó cần con mồi, mà ở trong đó có sung túc con mồi, cho nên chúng nó cũng không muốn từ bỏ cái này dễ như trở bàn tay tài phú.

Mặc kệ là người hay là sói, đều có không làm mà hưởng kém tính.

Riêng là trước mắt địch nhân nhìn qua cũng không thể nào tình huống dưới.

Quan Sơn ngưng cười âm thanh, hẳn cũng phát hiện Bầy Sói. Nhưng là, cùng hai ngày trước tràng diện kia so sánh, những này Bầy Sói lại được cho cái gì?

Trên mặt hẳn lộ ra dữ tợn tàn nhẫn nụ cười, nhặt lên mặt đất một khúc gỗ, không sợ hãi đi về phía trước.

Tựa hồ bị khí thế của hắn sở đoạt.

Bầy Sói không chỗ ở lui lại, nhưng tùy theo lại bao vây lại.

Như thế vừa đi vừa về mấy lần, bầy sói rốt cục quyết định xuất kích.

Bốn năm đầu Tàn Lang đồng loạt đập ra.

Quan Sơn mạnh mẽ mà vung vẩy mộc đầu, đem phía trước ba con Tàn Lang Lang Đầu cho sinh sinh đánh nát.

Mặt khác hai đầu Tàn Lang xông tới gần thân thể, mở ra huyết bồn đại khẩu.

Hắn vội vàng mà dựng lên mộc đầu, kẹt tại hai đầu tàn trong miệng sói, sau đó đem quăng bay ra qua.

Càng ngày càng nhiều Tàn Lang đánh tới.

Hắn ra sức mà tới.

Từng đầu Tàn Lang bị đánh bay ra ngoài, mà trên người hắn thương tổn cũng càng ngày càng nhiều.

Làm hơn hai mươi đầu Tàn Lang tất cả đều mất mạng về sau, hắn đã máu me khắp người, ngã trên mặt đất.

Hắn ban đầu vốn là có thương tổn, bị chôn ở phế tích bên trong chính một chút hai ngày, bây giờ càng là liên sát hơn hai mươi đầu Tàn Lang, nơi nào còn có khí lực?

Chỉ là lại không lâu nữa, cũng là ban đêm. Cái này Đại Liên trên núi mãnh thú không ít, dĩ vãng người lâu dài, mãnh thú xa xa ngửi được nhân khí, một cách tự nhiên tránh đi, bây giờ nơi đây biến thành phế tích, nhân khí dần mất, mãnh thú nhóm không có cố kỵ ẩn hiện bên trong, không thể bình thường hơn được.

Cái này hơn hai mươi đầu Tàn Lang cũng là dấu hiệu.

Hắn mãnh liệt thở một ngụm, đem đầu tiến đến một đầu Tàn Lang trên thi thể, đầu lâu có chút rung động, thông qua hàm răng vuốt ve mở xé mở Tàn Lang da lông, hấp thụ máu trong cơ thể.

Một khắc đồng hồ về sau, hắn ra sức mà di động, dùng tứ chi từng cái mà hướng nơi xa chuyển qua.

Hắn muốn rời xa cái này máu tanh vị mười phần địa phương, tìm tương đối an toàn tràng sở, hảo hảo mà hồi phục một chút thể lực, sau đó qua tìm một người.

Nhớ tới người kia, Quan Sơn trong lòng một lần nữa dấy lên hi vọng.

Chỉ cần tìm được người kia, hủy đi Cường Đạo Đoàn, liền có thể trọng kiến! Báo thù, cũng chỉ là vấn đề thời gian!

Quan Sơn tuyệt không lo lắng người kia hội cự tuyệt hẳn, bởi vì hắn từng đã cứu cái kia nhân tính mệnh, mà đối phương lại là một cái cực hiểu được báo ân người!

Đây là hắn đời này làm qua đắc ý nhất sự tình!

Quan Sơn một mực không được cho là mình là người tốt, làm qua chuyện tốt cũng là một tay nắm có thể đếm đi qua. Mà như vậy lác đác không có mấy lần chuyện tốt, lại làm cho hắn thu hoạch được một người trợ giúp.

Người kia, cũng là Trịnh Hoàng!

Tại lần thứ nhất nhìn thấy Trịnh Hoàng thời điểm, Quan Sơn trong lòng là cực tức giận cùng e ngại. Cho dù khi đó bên cạnh hắn mang theo hơn hai mươi cái cường đạo, mà Trịnh Hoàng bất quá là lẻ loi một mình.

Nhưng hắn cũng là tức giận cùng e ngại.

Trịnh Hoàng trên thân mang theo một loại lãnh khốc hàn ý. Riêng là nhìn thấy chính mình cùng một đám thuộc hạ thời điểm, liền như là là một cái đang mài dao xoèn xoẹt Đồ Phu, đang nhìn nhà khác súc vật.

Rất muốn giết, lại lại không thể giết!

Nếu không phải Trịnh Hoàng trên thân khí thế đầy đủ dọa người, lúc ấy Quan Sơn đã xuất thủ, đem loạn đao chém chết!

Không được dám động thủ, tự nhiên chỉ có rời xa.

Quan Sơn coi là cả đời này sẽ không lại cùng Trịnh Hoàng có gặp nhau, chưa từng nghĩ, ngay tại ngày thứ hai, hắn đem người cướp bóc một đám dân lưu lạc lúc, phát hiện nằm trên mặt đất gần như chết đi Trịnh Hoàng, xoắn xuyết hồi lâu, mới khiến cho thuộc hạ đem mang về sơn trại, vì liệu thương.

Về sau —— hắn cường đạo ỏ sớm thêm một cái Trịnh đầu Trịnh giáo tập!

Cái kia nguyên bản nhìn hắn như nhìn súc vật làm người báo ân cứu mạng, không tiếc khuất tôn xưng hắn là Quan Đầu! Sau đó càng là giúp hắn bồi dưỡng được đại lượng tinh nhuệ cường đạo, ngăn ngừa mấy năm công phu, sớm xưng bá phụ cận mấy cái ngọn núi.

Nếu không phải Trịnh Hoàng người này giấu dốt lời nói, cái tốc độ này còn có thể càng nhanh!

Đây là Quan Sơn tâm bên trong một cái nganh. Hắn cũng minh bạch, lấy Trịnh Hoàng đối với hắn thành kiến, có thể giúp hắn dạy dỗ không kém chiến lực cường đạo đã là đây, nhưng người vốn cũng không phải là một loại dễ dàng thỏa mãn sinh vật, hắn chờ mong Trịnh Hoàng có thể nỗ lực càng nhiều, cho nên về sau mới muốn thông qua Trần Trạch chỉ thủ chèn ép một chút Trịnh Hoàng.

Những sự tình này đều đã là quá khứ.

Vì kế hoạch hôm nay vẫn là trước khôi phục thể lực.

Quan Sơn nhớ thương Trịnh Hoàng, một bên khác, Trần Thiên Vạn cũng mười phần nhớ thương Trịnh Hoàng.

Tại hắn phát triển đại kế bên trong, Hộ Vệ Đội cái này một cột là nhất định phải thành lập. Bởi vì vậy đại biểu không ít phồn vinh độ, chỉ cần Hộ Vệ Đội một xác định được, trụ sở đẳng cấp sớm sẽ lập tức đề bạt đến cấp 5, này ngọn nguồn cơ Thụ liền có thể kết xuất viên thứ nhất quả thực.

Đối với chỗ này Nv mở, Trần Thiên Vạn vẫn là hết sức chờ mong.

Chỉ là, thuộc tính dò xét cho ra số liệu bên trong chỉ có hai người có thể đảm nhiệm Hộ Vệ Đội đội trưởng, một là Tào Chung, hai cũng là Trịnh Hoàng. Mà Tào Chung tuy nhiên cũng có thể đảm nhiệm Hộ Vệ Đội đội trưởng, nhưng là vừa cùng Trịnh Hoàng so cũng có chút chênh lệch.

Bởi vì hệ thống cho ra đánh giá bên trong, Tào Chung chỉ là "Có thể đảm nhận mặc cho Hộ Vệ Đội đội trưởng", mà Trịnh Hoàng là "Thượng Giai hộ vệ giáo tập".

Một cái đội trưởng, một cái giáo tập, chứng minh cái sau ở phương diện này muốn so cái trước mạnh lên rất nhiều.

Đáng tiếc, Trịnh Hoàng từ khi lần kia sơn cốc chém giết qua đi, liền rốt cuộc không gặp bóng dáng, đối với cái này Trần Thiên Vạn lúc mười phần phiền muộn.

Trịnh Hoàng mất tích, Trần Thiên Vạn chỉ có đem tâm tư đánh tới Tào Chung trên thân.

Nghĩ đến đã có gần hai tháng không có về Đào Nguyên Thôn, Trần Thiên Vạn trong lòng có điểm chờ mong có chút sợ hãi.

Triệu Đồng bị hắn lưu ở trên núi.

Mới Cường Đạo Đoàn vừa thành lập không bao lâu, nếu như không có trấn được người tại lời nói, sợ hội khác sinh sự đoạn.

Trần Thiên Vạn cũng không hy vọng chính mình vất vả đánh xuống cục diện vì vậy mà trở thành bọt nước.

Trở về đường mười phần ngăn ngừa.

Trần Thiên Vạn xa xa liền thấy Đào Nguyên Thôn bên trên này một mảnh dài thật vừa lúc trăm tuổi dong.

Thôn làng cách đó không xa có tốp năm tốp ba phụ nhân mang theo Nông Cụ tại canh tác.

Trần Thiên Vạn chậm dần cước bộ, nhìn lấy đây hết thấy. Liền như là lúc trước hắn lấy tên Đào Nguyên Thôn, một dạng, giờ phút này nó đã có Đào Nguyên hai chữ một điểm vận vị.

Cầm cầm Nông Cụ mấy tên phụ nhân nhìn thấy Trần Thiên Vạn, các nàng ngạc nhiên bỏ xuống Nông Cụ, đem Trần Thiên Vạn chen chúc đi. Sau đó

không bao lâu, Trần Thiên Vạn trở về tin tức sớm truyền khắp cái này tiểu Tiểu Thôn Trang.

Từng nhà đều mở cửa, những cái kia quen thuộc gương mặt, phần lớn là lão nhân cùng phụ nữ, nhưng là bọn họ nhìn về phía Trần Thiên Vạn ánh mắt mang theo nồng đậm không muốn xa rời.

Mấy cái lão nhân tập tễnh bước chân đi đến Trần Thiên Vạn trước mặt, càng không ngừng nói, càng không ngừng hỏi, liền như là lão nhân nhìn thấy phương xa trở về nhi tử.

Làm vậy quanh hẩn tất cả mọi người bắt đầu rơi lệ về sau, Trần Thiên Vạn bỗng nhiên trong lòng trở nên cực kỳ nặng, chỉ là miệng mở rộng không ngừng mà trấn an những này tâm linh yếu ớt mà kiên cường người.

Lão cha Trần Bách Vạn giữa đầu, dùng cái mũi hướng về Trần Thiên Vạn, khẽ nói: "Lão tử nguoi tại cái này đứng nửa ngày, cũng không thấy! Con mắt không dùng được?"

Trần Thiên Vạn liếc hẩn một cái, đột nhiên biến sắc, trầm giọng nói: "Lão cha, nguoi béo!"

Trần Bách Vạn nhất thời hoảng, chăm chú mà lôi kéo y phục, muốn đem trên người mình dư thừa thịt cho che giấu quá khứ, như vậy mà hết thảy này đều là phí công.

Thôn trưởng đại nhân lão cha tại cái này một hai tháng bên trong tự xưng là thân phận, cả ngày thành thói thành thói, sớm đã luyện thành một thân trăm áo khó che nhục thể.

Trần Thiên Vạn xem chừng, nếu là tiếp qua cái một năm nửa năm, lão cha nói không chừng sớm muốn biến thành một cái bóng.

"A ha Ha-Ha, y phục này không hợp mặc, nhớ năm đó còn không có sinh nguoi thời điểm, ta liền xuyên y phục này, bây giờ đều mười mấy năm qua đi, mình đều dài hơn đại!" Trần Bách Vạn cười ha hả nói.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Kinh hoàng 0 vạn

Không biết xấu hổ a!

Trần Thiên Vạn lấy tay nâng trán, trên mặt bấp thịt hơi hơi run rẩy một chút.

Hắn chợt thấy trong thôn gốc cây kia trăm tuổi dong dưới đang ngồi lấy một đạo người quen biết ảnh, tâm niệm nhất động, lúc này sai bước đi tới.

"Uy! Ta nói Thiên Vạn a, nguoi sớm một cái bắt chuyện đều không cùng nguoi lão cha đánh a?" Trần Bách Vạn thanh âm từ sau một bên theo tới.

"Trịnh đầu!" Trần Thiên Vạn tại Trịnh Hoảng trước mặt trạm định.

Trịnh Hoảng ngẩng đầu, cẩn thận nhìn vài lần Trần Thiên Vạn, "Nghĩ không ra cái này tồn tại thôn trưởng lại là nguoi!"

"Đề Trịnh đầu bị chê cười!" Trần Thiên Vạn cười nói.

Trịnh Hoảng lắc đầu. Trần Thiên Vạn nói đến khiêm tốn, nhưng trong giọng nói tự tin lại che giấu không đi, hẩn như thế nào lại nghe không hiểu.

"Không biết Trịnh đầu làm sao lại ở ta nơi này trong thôn trang nhỏ?" Trần Thiên Vạn hỏi.

Hắn chợt phát hiện, Trịnh Hoảng sắc mặt trở nên có chút mất tự nhiên, chính không hiểu thời khác, lão cha Trần Bách Vạn đã chạy tới, trừng mắt Trịnh Hoảng nhân tiện nói: "Nguoi trời giết này tiểu tử, ta nói thế nào ta bảo bồi nhi tử đôi ta xa cách? Nguyên lai là nguoi làm quỷ!"

Trần Thiên Vạn một mặt kinh ngạc biểu lộ.

Cứ việc Trịnh Hoảng có ý đang áp chế tâm tình, nhưng này hơi hơi rung động chuyển động thân thể lại rõ ràng mà chứng minh hẩn hẩn nại đã đến một loại cực hạn.

"Im miệng!" Trịnh Hoàng mất đi trấn định, bỗng nhiên đứng lên, hét lớn.

Trần Thiên Vạn bị hoảng sợ một chút, nghĩ đến tại Cường Đạo Đoàn bên trong, Trịnh Hoàng đối một số không phục quản giáo cường đạo thường xuyên là đại động tay chân, không chết tức tàn tình hình, không khỏi âm thầm thay lão cha lo lắng.

Bất quá hẳn nhiên đánh giá thấp trước mắt hai người này quan hệ.

Trần Bách Vạn không chút do dự đáp lại: "Ồi! Khí thế rất đủ nha, tới tới tới, cùng lão tử khoa tay một chút, không phải vậy đúng rồi ta cái này ân nhân cứu mạng uy phong!"

Trần Bách Vạn vừa nói một bên vén tay áo lên.

Trịnh Hoàng ban đầu vốn còn muốn xuất thủ giáo huấn một chút tên mập mạp chết bầm này, nhưng nghe đến lớn nhất nửa câu sau, khí thế nhất thời bị đoạt, chỉ có thể đỏ lên mặt, hung hăng nhìn lấy Trần Bách Vạn không nói lời nào.

Trần Thiên Vạn tròn mắt hốc mồm.

Lão cha có phải hay không bắt lấy Trịnh Hoàng nhược điểm gì, vậy mà có thể gắt gao chế trụ Trịnh Hoàng!

Nghĩ đến đây, hẳn nhãn tình sáng lên, trên mặt nhất thời treo lên Ha-Ha, đem Trịnh Hoàng xấu hổ cho trốn thoát.

Mượn cơ hội này, Trịnh Hoàng liền vội vàng xoay người rời đi, nhìn này vội vàng tốc độ, hận không thể như vậy chấp cánh bay giống như.

So sánh Đại Liên trên núi lãnh khốc nghiêm túc Trịnh Hoàng, Trần Thiên Vạn kém chút nhịn không được cười ra tiếng.

"Thiên Sát! Chạy nhưng thật ra vô cùng nhanh! Có bản lĩnh tới qua hai chiêu! Ta là người ân nhân cứu mạng, còn sợ người a?" Trần Bách Vạn hướng phía Trịnh Hoàng bóng lưng hô một câu.

Này vội vàng cước bộ một cái lão đảo, kém chút mất đi thăng bằng, cũng may tử không tệ, không có vì vậy mà mất mặt, nếu không về sau gặp lại Trần Bách Vạn, không thể nói được liền lời cũng không dám nói.

Trần Thiên Vạn nắm lên lão cha tay, cực nhanh đem lời kéo về phòng, liền nhìn nhìn hậu viện ngọn nguồn cơ Thụ trọng yếu như vậy sự tình đều tạm thời để ở một bên, hỏi thăm về Trịnh Hoàng sự tình tới.

Nhi tử trên mặt vội vã không nhịn nổi biểu lộ để Trần Đại Lão Gia người nhìn thấy thời cơ, ho nhẹ một tiếng, không vội vã mà ngồi vào trên ghế.

"Thiên Vạn a, lão cha ta khát nước!"

Trần Thiên Vạn sững sờ một chút, bung lên trên bàn ấm nước rót cốc nước cung kính đưa lên.

"Lão cha uống nước!"

"Ừm! Không tệ!" Hắn dùng đầy đặn bờ môi điểm một chút cái chén, sớm thả lại trên mặt bàn, sau đó nhìn ngoài phòng, nói: "Sắc trời này đều không còn sớm, đều có thể ăn cơm trưa!"

Trần Thiên Vạn đột nhiên minh bạch Trịnh Hoàng chặt vật xuất từ nơi nào.

Cái này lão cha làm sao mới hai tháng không thấy, cái này đặc biệt tính cách sớm phát triển được nhanh như vậy? Đây cũng không phải là điềm tốt a!

Đối với loại này vừa nảy sinh hoặc là đã nảy sinh không tốt sự vật, Trần Thiên Vạn luôn luôn nắm lấy sớm xuất thủ sớm nhẹ nhõm nguyên tắc, đem ách giết từ trong trứng nước.

Hắn thu hồi nụ cười, nghiêm nghị nói: "Lão cha, hiện tại đã là buổi xế chiều! Ăn cơm sự tình đợi lát nữa lại nói! Còn có,

Người hẳn là giảm béo!"

Một câu cuối cùng sức sát thương cực mạnh, Trần Bách Vạn sắc mặt lập tức biến, "Nói đúng! Nói đúng! Đều quên mình vừa ăn không bao lâu!"

"Như vậy Trịnh Hoàng sự tình ——?"

"Cái gì đó! Vấn đề này lão cha lại quá là rõ ràng, người tốt nhất nghe, lão cha ta là thế nào đại phát thần uy, thích hay làm việc thiện, đem từ trên con đường tử vong kéo về hành động vĩ đại đi!"

"Ngắn gọn, minh xác một điểm!"

"—— ân ân, tốt! Hẳn tại ngoài thôn hôn mê, trùng hợp bị ta đụng tới, cho nên sớm miễn vì khó mà cõng về! Sau đó hẳn vẫn ở chỗ này không đi! Còn nói cái gì muốn báo ân! Cắt, sớm hẳn ngày đó giết chết không cho ta gây tai họa coi như tốt!"

Trần Bách Vạn một bộ ta hết sức ăn thiệt thòi, hết sức hối hận bộ đáng để Trần Thiên Vạn hận không thể cầm chỉ thối giầy chấn miệng hắn.

"Lão cha! Ngươi biết Trịnh Hoàng là thân phận gì a?"

"Thân phận gì? Chẳng lẽ còn có thể có ta đại? Ta thế nhưng là thôn trưởng cha hắn, thôn trưởng gặp ta đều phải kêu một tiếng cha!"

Trần Thiên Vạn sắc mặt nhất thời đậm đen tới.

"Hắn nhưng là Đại Liên trên núi cường đạo, này Quan Sơn nhìn thấy hắn đều phải kêu một tiếng Trịnh đầu!"

Trần Bách Vạn phách lối âm điệu nhất thời biến yếu, mà Trần Thiên Vạn một câu nói tiếp theo càng làm cho hắn toát ra mồ hôi lạnh.

"Hắn vẫn là trong quân doanh Thần Tiền doanh Phó Úy xuất thân!"

"Àm!"

Trần Bách Vạn ngã ngồi trên mặt đất, lại lập tức nhảy lên, xông vào trong phòng, xuất ra hai tháng này thật vất vả góp nhặt đi loại rượu cùng thịt khô, chạy như bay.

"Lão cha, ngươi đi đâu?"

"Thảo! Cái kia Thiên Sát tiêu tử, gia ta qua hảo hảo giáo huấn hắn, không mang theo đùa người khác như vậy!" Trần Bách Vạn thanh âm truyền đến.

Nhưng mặc cho ai cũng có thể nghe ra hắn câu nói này đã là khí hoàn toàn không có.

Như thế, Hộ Vệ Đội đội trưởng một chuyện liền có rồi!

Trần Thiên Vạn cười ha ha, đẩy cửa đi ra ngoài, lần theo Trần Bách Vạn thân ảnh mà đi.

Chuyến này, Trịnh Hoàng sớm sẽ trở thành Đào Nguyên Thôn hạng nhất nhân tài!

Làm Trần Thiên Vạn đẩy ra Trịnh Hoàng chỗ cư trụ sau cửa gỗ, liếc mắt liền thấy lão cha Trần Bách Vạn chính cầm bầu rượu cho mặt không biểu tình Trịnh Hoàng rót rượu, đồng thời không chỗ ở mở miệng nói cái gì, chỉ là bầu không khí có vẻ hơi quái dị.

Trần Thiên Vạn đến để trong lòng hai người đều hơi hơi buống lỏng.

Biết Trịnh Hoàng thân phận về sau, Trần Bách Vạn trong lòng áp lực cực lớn, đối Trịnh Hoàng tự nhiên không thể giống trước đó như vậy, không kiêng nể gì cả.

Mà Trần Bách Vạn tại Trịnh Hoàng trong lòng một mực không thể nào chờ thấy, riêng là hắn sau khi tỉnh lại Trần Bách Vạn thái độ, càng làm cho hắn như muốn phát cuồng, nhưng hết lần này tới lần khác này người vẫn là hắn ân nhân cứu mạng.

Trong lòng hai người đều là có điều cổ kị, tự nhiên bầu không khí sớm quái dị.

Không xem qua nhọn Trần Thiên Vạn vẫn là từ Trịnh Hoàng ánh mắt bên trong nhìn ra một số manh mối.

Đừng nhìn tại Trần Bách Vạn trước mặt một bộ cực kỳ thất thố bộ dáng, nhưng hắn dám khẳng định, lão cha ở trong lòng giác quan tất nhiên không thể so với trên núi những cường đạo đó kém.

Đây cũng là Trịnh Hoàng một mực nhấn nại Trần Bách Vạn nguyên nhân chủ yếu.

Trần Thiên Vạn dám khẳng định, nếu là Quan Sơn đối Trịnh Hoàng như thế, có lẽ cái sau sẽ không xuất thủ, nhưng quay người rồi đi lại là cực kỳ khả năng.

"Ngồi!"

Trịnh Hoàng vẫy tay một lần.

Trần Bách Vạn nơi đó có áp lực, Trần Thiên Vạn nơi này hắn nhưng không có, tự nhiên bảo trì thái độ bình thường.

Đặt trước kia, Trịnh Hoàng bộ dáng này, Trần Bách Vạn đã sớm mường mở, nhưng bây giờ hắn chỉ là há hốc mồm, liền đem lời nói cho nuốt vào qua.

"Trịnh đầu tại Đào Nguyên Thôn ở có thể quen?" Trần Thiên Vạn hỏi.

Trịnh Hoàng không nói gì.

Trần Bách Vạn trong lòng hơi buồn bực, trời giết này như thế nào như thế không cho nhừ tử Trần Bách Vạn mặt mũi?

"Trịnh Hoàng a, đây là nhi tử ta, cũng là Đào Nguyên Thôn thôn trưởng!" Trần Bách Vạn chờ vào Trần Thiên Vạn nói ra.

Trịnh Hoàng ánh mắt hơi hơi nháy một chút.

Sau nửa canh giờ, Trần Thiên Vạn cùng lão cha Trần Bách Vạn từ Trịnh Hoàng chỗ đi ra.

Có Trần Bách Vạn tại, mời Trịnh Hoàng Đào Nguyên Thôn, trở thành Hộ Vệ Đội đội trưởng sự tình mười phần thuận lợi.

Bất quá Trịnh Hoàng cũng có cái yêu cầu, chính là mình tài bắn cung phải chăng muốn dạy thụ đều muốn dựa vào bản thân ý nguyện.

Phương diện này, cùng tại Cường Đạo Đoàn thời điểm không khác nhiều.

Đối với cái này, Trần Thiên Vạn vẫn là cảm thấy có chút hiếu kỳ. Trịnh Hoàng cùng tự thân tài bắn cung ở giữa tựa hồ xen lẫn một ít gì đó, chỉ là bằng hấn hiện tại cùng Trịnh Hoàng quan hệ, lại cũng không thích hợp trực tiếp hỏi, chỉ có thể lưu lại chờ về sau.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Thứ nhất mai quả thực

Trần Thiên Vạn quan sát trong đầu thuộc tính giao diện.

Hộ Vệ Đội đội trưởng xác định chính là Hộ Vệ Đội thành lập bộ phận chủ yếu, chỗ để xác định nhân tuyển về sau, hệ thống liền đạt được phản hồi.

Thôn trang trụ sở phồn vinh độ cũng bởi vậy đề bạt hơn một trăm điểm.

Một dòng nước ấm tại thân thể toàn thân bên trong lưu động.

Thôn trang đề bạt đến cấp 5, thu hoạch được thể hồ quán đỉnh hiệu quả.

Chúc mừng người chơi phòng ngự +1, lực lượng +3, nhanh nhẹn +2! Trụ sở đạt tới cấp 5, Hệ Thống Thăng Cấp! Mới tăng Văn Sĩ hệ thống! Đăng cấp đánh giá đem cùng tân thế giới nối tiếp!

Thuộc tính giao diện bên trên cũng không có cái gì đại biến hóa.

Văn Sĩ hệ thống chủ yếu thể hiện vẫn là tại tại thuộc tính dò xét bên trên.

Trần Thiên Vạn nhìn một chút chính mình cá nhân thanh thuộc tính phía dưới chiến lực đánh giá, phát hiện chiến lực chỉ là đề bạt một điểm, hiện tại là 41 điểm chiến lực.

Văn Sĩ hệ thống sẽ tự động đem trí lực cái này một loại tính vứt bỏ, không tính tại chiến lực phạm vi bên trong, đồng thời, ở người chơi sử dụng thuộc tính dò xét công năng về sau, cũng sẽ phân chia ra Văn Võ hai loại thuộc loại người đi ra.

Tỉ như Trần Thiên Vạn bây giờ số liệu là:

Người chơi: Trần Thiên Vạn (Võ)

Chức vị: Thôn trưởng

(Đào Nguyên Thôn) cấp 5 thôn trang (lớn nhất có thể dung 500 tên thôn dân)

Thôn trang phồn vinh độ: 4001(thăng cấp cấp 6 thôn trang còn cần phồn vinh độ 999)

Dân chúng: 58

Quân sĩ: 8

Trụ sở chiến lực ước định: 280

Phòng ngự: 6

Lực lượng: 22

Nhanh nhẹn: 12

Trí lực: 5

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực đánh giá: 41

Đẳng cấp đánh giá: Nhị Giai chiến sĩ (phổ thông) có được nhanh nhẹn thiên phú, thị lực, Độ chính xác tăng cường, có thể làm cung tiễn thủ chỉ dưng.

Điểm này hoàn toàn ở Trần Thiên Vạn trong dự liệu, Thánh Thành trò chơi này thiết lập nguyên bản là người chơi mang theo tân sinh Kiến Thành hệ thống tiến vào Thánh Thành thế giới cùng một chỗ trường thành.

Trụ sở đạt tới cấp 5 về sau, hệ thống sớm sẽ tự động thăng cấp, đem một số tiểu khuyết điểm cho vứt bỏ rơi, để thuộc tính giao diện bên trong số liệu càng phát ra quyền uy.

Tỉ như tên hắc hậu phương Võ tự, sớm chứng minh hắc các hạng thuộc tính đều tại phía xa trí lực phía trên, hệ thống phán đoán là hắc là một tên chiến đấu thành viên.

Nếu như đổi lại Trần Trạch một loại Văn Sĩ lời nói, tên hậu phương xuất hiện chữ cũng là "Đồng" chữ, thuộc về là Văn Sĩ, mà thuộc tính bên trong liền sẽ không tính toán ra chiến lực cùng đẳng cấp, chỉ là làm ra đặc thù đánh giá mà thôi.

Những này cải biến đối về sau phát triển tới nói tác dụng vẫn là không thể coi thường.

Bất quá lớn nhất khiến Trần Thiên Vạn cảm thấy ngoài ý muốn là, này cấp bậc đánh giá vậy mà từ binh sĩ biến thành chiến sĩ, đẳng cấp cũng thay đổi thành cấp bậc.

Mà trong thế giới này binh sĩ đẳng cấp trùng hợp là cấp bậc thực.

Dạng này cũng tốt! Chỉ ít hắc về sau có thể trực quan mà biết được chính mình cùng thực lực đối phương chênh lệch.

Trần Thiên Vạn nhìn một chút thuộc tính giao diện biến hóa sau khi sớm vội vàng mà trở lại chỗ ở.

Đối với hắc mà nói, thuộc tính giao diện biến hóa là lần, trọng yếu nhất vẫn là trụ sở thăng cấp 5 về sau, ngọn nguồn cơ Thụ phát sinh biến hóa.

Hắc đi vào trong hậu viện, đem căn phòng nhỏ cửa mở ra, liếc mắt liền thấy trên mặt đất dấp dấp xanh biêng biếc ngọn nguồn cơ Thụ.

Ngọn nguồn cơ lá cây từ vẫn như cũ là hai mảnh, chỉ là hình thể hơi biến lớn hơn một chút, nhan sắc cũng càng phát ra thâm trầm. Mà giò khác này, mũi nhọn loại này giống như xúc tu cuồng từ cũng đã mọc ra một khóa hiện ra kim loại quang mang trái cây.

Trần Thiên Vạn hít sâu một cái, đi lên trước, đem trái cây cẩn thận từng li từng tí hái xuống.

Tại quả thực thoát ly ngọn nguồn cơ Thụ một khác, trong đầu hắc vang lên hệ thống này đã lâu đăm mực âm thanh.

"Phải chăng mở ra ngọn nguồn cơ Thụ quả thực?"

"Mở ra!"

Trần Thiên Vạn trầm nghĩ trong lòng.

Tại trần đây chờ mong trong ánh mắt, quả thực chậm rãi rung động, sau đó vỡ ra một cái tiểu Tiểu Khẩu Từ.

Lỗ hồng càng lúc càng lớn, hướng toàn bộ quả thực chậm rãi lan tràn ra. Cùng lúc đó, một cỗ nhàn nhạt bạch quang lóe lên một cái rồi biến mất.

Ken két!

Kim loại quả thực phân thành mười mấy khối,

Lộ ra một cái lớn bằng ngón cái bọt khí.

Trần Thiên Vạn không chớp mắt nhìn lấy bọt khí chậm rãi từ thủ chương bay tới trong không khí, sau đó càng lúc càng lớn.

Ngọn nguồn cơ Thụ quả thực nội khí phao là một cái cùng loại với dị không gian tồn tại, bình thường mà nói, trưởng đến càng lớn, bên trong vật thể lại

càng lớn.

Tại Thánh Thành trò chơi lúc, sớm có người chơi mở ra bong bóng lớn lên giống một cái phòng như vậy, về sau bọt khí vỡ vụn, bên trong đúng là rơi chiếc tiếp theo dài rộng đều hai trượng Xe ngựa, để cho người ta dò khốc dò cười.

Đương nhiên, loại trình độ kia Xe ngựa quý giá đẳng cấp cũng là cao đến cấp 4, người chơi nghĩ thoáng ra loại đồ vật này đến, chỉ ít cần trụ sở thăng cấp đến tiêu thành mới được.

Vậy mà thế sự không có tuyệt đối.

Có một ít may mắn, tại lần thứ nhất mở ra quả thực thời điểm sớm mở ra nghịch thiên đồ vật.

Trần Thiên Vạn liền biết có người tại giai đoạn trước mở ra cấp 10 đồ vật, vật kia nghe nói chính là một kiện Kỳ Vật, cùng Lệnh Phù loại vật này, đều là ẩn chứa thần bí lực lượng đồ vật.

Chỉ là loại tình huống này vẫn là cực thừa thớt.

Trần Thiên Vạn một mực không được cho là mình là loại kia may mắn, chỉ cần trước mắt bọt khí có thể xuất hiện 3, cấp 4 đồ vật hẳn sớm mười phần thỏa mãn.

Bọt khí càng bay càng cao.

Bỗng nhiên ——

"Ba" một tiếng, bọt khí vỡ tan, một kiện đồ vật từ không trung thẳng tắp mà xuống, vũng vàng rơi vào Trần Thiên Vạn trong tay.

Làm trong đầu hiện ra thứ nhất tin tức về sau, Trần Thiên Vạn con mắt lập tức trừng đến cực lớn.

Đại Lý thôn.

Lý Trung như mới từ chết đuối trạng thái chạy ra Thăng Thiên người một dạng, bắt lực, sợ hãi mà co quắp trên ghế.

Ngay tại vừa rồi, hẳn từ một cái thôn phụ miệng bên trong biết được Đào Nguyên Thôn tình hình gần đây.

Cái kia lúc trước sau lưng hẳn có mười mấy cái thôn dân chống đỡ dưới, dám hung hăng phiến chính mình cái tát người trở lại Đào Nguyên Thôn!

Nhớ tới một đoạn thời gian trước đối Đào Nguyên Thôn đùa nghịch thủ đoạn, Lý Trung cũng cảm giác toàn thân khó chịu.

Trần Thiên Vạn không giống với Trần Bách Vạn, nếu là hẳn biết những sự tình này nhất định không như là Trần Bách Vạn khinh địch như vậy bỏ qua cho mình.

Lý Trung cũng không biết Trần Bách Vạn cũng là đạt được Tào Chung trợ giúp, mới đưa hẳn những đem đó bộ phim cho giải hết, không phải vậy giờ phút này hẳn thật đúng là không đem Trần Bách Vạn đề vào mắt.

Lý Trung trầm tư thật lâu, rốt cục quyết định, muốn đích thân bài phỏng Đào Nguyên Thôn.

Hắn cực nhanh đi ra khỏi phòng, không bao lâu, đại Lý thôn kho lúa lại lần nữa chuyển khoảng không một cái.

Lý Trung Hòa mấy tên tâm phúc đẩy hai chiếc xe ba gác chậm rãi lái ra đại Lý thôn.

Cơ hồ ngay tại lúc đó.

Thiết Thạch Thành ngoại ô mở truyện tranh rộng rãi chi địa.

Từng cái khí tức ngưng thực, sát khí đằng đằng chiến sĩ tại hai tên cao lớn Thiết Giáp chiến sĩ suất lĩnh dưới hội tụ đến cùng một chỗ.

Thiết Thạch Thành thành chủ Thiết Ý chính là Thiết Thạch Thành bên trong duy nhất một tên Phó Ủy.

Thủ hạ có mười tên Thiết Giáp chiến sĩ, mỗi một tên Thiết Giáp chiến sĩ đều là Ngũ Trường quân hàm, thực lực đều là Nhị Giai trong chiến sĩ người nổi bật.

Dựa theo Đại Nguyên quân đội biên chế, một tên Phó Ủy quản lý mười tên Ngũ Trường, một tên Ngũ Trường có thể chỉ huy một tiểu đội, cũng chính là 100 danh chiến sĩ.

Nơi này tụ tập hai tên Thiết Giáp chiến sĩ, này mang ý nghĩa, chuyện này sẽ có 200 danh chiến sĩ tham dự.

Trần Trạch khắp khiêng đi đến đội ngũ trước mặt, hướng về bên người hai tên Thiết Giáp chiến sĩ gật gật đầu.

"Xuất phát!"

Hai tên Ngũ Trường quát.

Xoát xoát xoát!

Hai trăm danh chiến sĩ đồng loạt giơ lên trong tay binh khí, lạnh lẽo hàn quang trong gió rét mang theo từng sợi tóc sát chậm rãi qua.

"Trần Thiên Vạn Trịnh Hoàng các ngươi sẽ hối hận! Sẽ hối hận!"

Trần Trạch cười một đầu Hoàng Mã đi tại đội ngũ trước, tái nhợt trên mặt trán phóng không kiêng nể gì cả tàn nhẫn nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Luyện kiếm nữ hài

Trần Thiên Vạn đi tới thời điểm, lão cha Trần Bách Vạn bỗng nhiên ném cho hắn một trang giấy.

"Đây là trong thôn Lưu Thử gọi ta giúp đỡ viết!"

Trần Thiên Vạn lúc này mới nhớ tới lúc trước hắn phân phó Lưu Thử đi tìm hiểu xung quanh môi trường sự tình.

"Ta xem một chút!" Hắn cầm qua trang giấy, cẩn thận xem nhìn phía trên nội dung.

"Đứng! Trong thôn lương thực dư đã không nhiều, nếu không phải lần trước đại Lý thôn thôn trưởng bị ta chấn nhiếp, kéo một kho lương thực tới, Đào Nguyên Thôn người đã sớm đói đến gần chết!" Trần Bách Vạn nói ra.

Trần Thiên Vạn nhìn lấy hắn, trên mặt rõ ràng mang theo vẻ không tin.

"Tốt a! Thực đây đều là Tào Chung công lao!" Trần Bách Vạn không thể không bàn giao Trần Thiên Vạn không được tại hai tháng này, trong thôn trang chuyện phát sinh.

Nghe lão cha lời nói, Trần Thiên Vạn sắc mặt trở nên có chút âm trầm.

Hắn thu hồi trong tay trang giấy, đẩy cửa ra đi ra ngoài.

Hắn phong xào xạc.

Dưới một cây đại thụ, không ngừng mà vang lên một trận thanh thúy khê kêu âm thanh.

Một cái hát lên dơ đáy bản thiu tóc, niên kỷ bất quá 8, 9 tuổi nữ hài chính nắm lấy một thanh chế tác thô ráp kiếm gỗ dùng sức khua tay.

Người nàng rất là gầy yếu, trên mặt lộ ra dinh dưỡng không đầy đủ dẫn đến màu tái nhợt.

Một trận gió rét thổi tới, nàng đơn bạc thân thể bỗng nhiên rung động một chút, nhưng giống như là nhớ tới cái gì, sau một khắc lại chăm chú địa bắt lấy trong tay kiếm gỗ hung hăng hướng về phía trước bổ tới.

"Ba!"

Thô ráp kiếm gỗ cắt thành hai đoạn.

Nữ hài sững sờ, màu đậm trong con ngươi, nước mắt cộp cộp mà chảy xuống.

Một cái tay bỗng nhiên đem trước người nàng kiếm gãy nhặt lên.

Nữ hài lúc này mới phát hiện, bên người nhiều thêm người.

Nàng vội vàng dùng tay lau đi nước mắt, ngẩng đầu nhìn lên.

Sau một khắc, trong lòng chính là giống như hươu chạy, nhảy không ngừng.

Là thôn trưởng!

Nữ hài có loại che mặt chạy trốn xúc động.

"Người muốn luyện kiếm?" Thôn trưởng thanh âm như là gió xuân, nữ hài cảm giác mình bốn phía hàn phong đều không đáng sợ như vậy.

"Ừm!" Nàng gật gật đầu.

"Vì cái gì?"

"Bởi vì ——" nữ hài chính muốn nói ra đến, trên mặt hốt nhiên địa đỏ lên, lại cúi đầu xuống, úp úp mở mở lấy không ra.

Thôn trưởng phốc cười cười, đem kiếm gỗ tiện tay ném sang một bên.

Trong lòng cô bé hưng hăng sửa chữa gấp.

Hắn không đồng ý ta luyện Kiếm a? Cũng thế, nữ hài từ luyện võ vốn là không có gì tiền đồ, luyện rất lâu, cũng luyện không ra hiệu quả mờ! Nhưng là, nàng vẫn là muốn luyện kiếm a, chỉ có cường đại Năng lực làm nàng vẫn muốn làm việc!

Nữ hài quật cường ngẩng đầu, nàng muốn nói cho thôn trưởng, nàng nhất định phải luyện kiếm.

Chỉ là, làm nàng nhìn thấy thôn trưởng một mặt ảm áp nụ cười về sau, trong đầu nhất thời trở nên trống rỗng, muốn nói điều gì đều quên.

Trần Thiên Vạn liên tiếp gọi vài tiếng, nữ hài đều chưa có lấy lại tinh thần đến, đang nghỉ hoặc thời điểm, lại phát hiện nữ hài thân thể lắc một chút, sau đó thẳng tắp hướng phía sau ngã xuống.

Hắn vội vàng đỡ nàng dậy, đưa tay tại trên trán vừa sờ, cau mày nói: "Sinh bệnh!"

Nói đem nữ hài công lên, hướng thôn làng đi đến.

Hai chiếc xe vận tải từ đằng xa trên đường nhỏ chậm rãi tới.

Lý Trung nhìn thấy Trần Thiên Vạn, vội vàng nhanh chân đuổi theo, cười rạng rỡ, nói: "Thiên Vạn thôn trưởng! Thật sự là đã lâu không gặp! Lần trước người bị này Quan Sơn tặc tử bắt lên Sơn, Lão Lý ta mấy cái ban đêm đều ngủ không ngon giấc, đây đều là lo lắng lo đi ra a!"

Lý Trung cẩn thận từng li từng tí bồi về mặt vui cười, vậy mà Trần Thiên Vạn lại cũng không để ý tới, trực tiếp địa hướng trong thôn đi đến.

"Thiên Vạn thôn trưởng! Thiên Vạn thôn trưởng ——" hắn liên tục kêu lên.

Trần Thiên Vạn rốt cục dừng bước lại, "Trong thôn các người hẳn là có đại phu chứ?"

"Có! Có!"

Lý Trung vội vàng ứng thanh, mang theo Trần Thiên Vạn hướng đại Lý thôn phương hướng đi đến. Mà hai xe lương thực tự nhiên là kéo vào Đào Nguyên Thôn bên trong.

Nhà gỗ.

Trịnh Hoàng cùng dĩ vãng như vậy, nhìn qua treo trên tường Thiết Thai Cung xuất thần.

Bỗng nhiên hắn giống như có cảm giác,

Nhìn về phía ngoài cửa sổ. Qua một lát, trên mặt hắn lộ ra kinh nghi bất định chi sắc, bỗng nhiên nằm sát xuống đất, lấy tai sát mặt đất tại, cẩn thận lắng nghe.

Không tốt!

Sắc mặt hắn bỗng nhiên kịch biến, ôm đồm dưới Thiết Thai Cung, lao ra ngoài cửa.

"Trần Thiên Vạn đâu!"

Trịnh Hoàng bịch một tiếng đẩy ra Trần Thiên Vạn gia môn.

Như thế thô lỗ động tác để trong phòng Trần Bách Vạn trong lòng có chút bất mãn, nhưng nhìn thấy Trịnh Hoàng trên mặt lo lắng sắc mặt về sau, tâm

tĩnh bất mẫn trong nháy mắt dề xuống.

"Hắn ra ngoài! Làm sao?"

Trịnh Hoàng ngưng trọng nói: "Tập hợp người cả thôn đi! Hiện tại đang có một chi quân đội hướng nơi này mà đến!"

Trần Bách Vạn trong nháy mắt lao ra, một cuồng hống một cuồng hống mà rống lên.

Nhưng này chuyện phát sinh quá mức đột nhiên, trong thôn người có chút thậm chí còn là ngoài thôn canh tác, căn bản không thể trước tiên nhận được tin tức.

Chờ trong thôn người đại bộ phận tụ tập cùng một chỗ thời điểm, đã là vượt qua một khắc đồng hồ.

"Nhanh! Nhanh tập hợp! Khắc thu dọn đồ đạc! Nhanh lên!" Trần Bách Vạn tại thúc giục, nhưng một mực trầm mặc Trịnh Hoàng chợt thán một tiếng, nói: "Muộn!"

Trần Bách Vạn sắc mặt nhất thời đại biến.

Thiết Giáp tức sát. Lạnh lẽo thấu xương gió đang Nam Bắc Vực chỗ giao giới thỏa thích tàn phá bờ bãi, rách nát áo giáp, đóng băng thi thể, bất luận cái gì nóng hổi đồ, vật rơi ở chỗ này cũng sẽ ở trong vòng một đêm trở thành một khối rất sống động băng điều.

Một cái chiến sĩ run rẩy từ trong đồng người chết leo ra, đêm qua tao ngộ đánh bất ngờ để bọn hắn toàn bộ đội ngũ hơn nghìn người tất cả đều bị tiêu diệt, mà hắn lại là bên trong một vị duy nhất may mắn.

Vậy mà, cái này may mắn còn không tới kịp may mắn, một đạo ánh đao đã theo cổ của hắn, đem hắn đầu toàn bộ cắt đi.

Hàn phong lạnh rung.

Cầm đao chiến sĩ một thân Xích Giáp, màu đậm con người giống nhau cái này băng tuyết ngập trời bên trong Hàn như gió thấu xương.

Tại sau lưng, mấy ngàn tên trên thân nhuốm máu chiến sĩ như là trầm mặc trong gió, im ắng lại mãnh liệt.

Xích Giáp chiến sĩ liêm liêm trên đao nhiệt huyết, xúi giục dưới thân toàn thân bao vây lấy dày đặc áo giáp chiến mã, chậm rãi hướng cách đó không xa một cái trấn nhỏ bước đi.

Thẳng đến quân đội bước vào trong trấn, tiểu trấn Trần Trường mới nhận được tin tức, sau đó run run rẩy rẩy mang theo trong thôn sở hữu cao tầng nghênh đón, đồng thời, còn gọi người đi các nhà Các Hộ đem một số lương thực loại rượu dòi ra ngoài, xếp thành một tòa núi nhỏ.

Đây đã là tiểu trấn quá đáng đông phí hết tâm tư chuẩn bị thực vật, nhưng tiểu trấn các cao tầng không có chút nào dám đem đau lòng biểu lộ thả ở trên mặt.

"Không tệ!" Xích Giáp chiến sĩ thanh âm từ dày đặc áo giáp bên trong truyền ra, mang theo một chút kim loại Cảm xúc.

Tiểu trấn các cao tầng trong lòng khẽ buông lỏng.

Vậy mà Xích Giáp một câu nói tiếp theo nhưng lại làm cho bọn họ tâm bỗng nhiên nhấc lên.

"Trên trấn nữ nhân đâu?"

Trần Trường do dự một chút, đang muốn mở miệng, trước mắt đã dần hiện ra một đạo ánh đao.

Tròn vo đầu lâu rơi trên mặt đất, phun ra nóng tương nhiễm hắc tiểu trấn cao tầng một thân.

Bọn họ cúi đầu, run run rẩy rẩy đem những người này mang vào trong trấn, sau đó gọi ra bản thân có thể gọi đến động cấp dưới đem trên trấn các nữ nhân đều kéo qua.

"Rất tốt!" Xích Giáp chiến sĩ thanh âm vẫn như cũ mang theo kim loại Cảm xúc.

Nửa ngày sau, mấy trăm cỗ chi thân thể hỏa thể nữ người thi thể bị tùy ý địa ném vào góc bên trong. Mà bên ngoài trấn những cái kia bàng hoàng bất an người cũng không có trốn qua một kiếp, vô số đao quang như là cái này đầy trời Hàn như gió, bao phủ mà qua, không ai có thể tại kiếp nạn này bên trong sinh tồn.

"Các người bọn này ma quỷ, không được không được tốt " một vị lão nhân từ trong vũng máu ra sức địa bò lên, nhưng còn chưa nói xong liền vô lực ngã xuống.

Xích Giáp chiến sĩ an tĩnh nhìn lấy đây hết thấy, ánh mắt không có biến hóa chút nào.

Ma quỷ? Không sai! Bọn họ sớm là một đám ma quỷ! Mà trên đời này người có ai không phải ma quỷ đâu? Chỉ bất quá đám bọn hắn ma tính còn tại

trăm luân còn đang áp chế a!

Một trận móng ngựa bên đường âm thanh từ trong gió truyền đến.

Xích Giáp chiến sĩ ngóng nhìn mà đi.

"Vương Đẳng tướng quân, hồ phong thành căng thẳng, Huyết Chiến Vương làm người nhanh chóng đuổi tới hồ phong thành, chống cự Tuần Hà thành tiến công tập kích!" Đồng dạng ăn mặc Xích Giáp chiến sĩ cao giọng nói.

Xích Giáp chiến sĩ gật gù đầu, mang theo sau lưng mấy ngàn chiến sĩ im lặng rời đi.

Mà báo tin Xích Giáp làm theo nhìn về phía này tĩnh mạch tiểu trấn, trong mắt lộ ra vẻ phức tạp.

Hắn than nhẹ một tiếng, mang theo sau lưng mấy người tiến vào trong tiểu trấn, không bao lâu, một thanh đại hòa đem bên này xa tiểu trấn cho một mối lửa.

"Thời Kỳ Hòa Bình, quân đội còn có thể ngăn chặn chính mình hắc ám một mặt, nhưng loạn thế vừa đến, cái này có được đại quyền sinh sát cơ cấu, còn có bao nhiêu người có thể khống chế được?"

Xích Giáp trầm nghĩ, giục ngựa rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tôi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Trong tay tuy không vật, thiên hạ không ai dám lấn!

Đào Nguyên trấn bên ngoài, mấy trăm tên chiến sĩ đón lạnh theo gió mà đến.

Huru!

Người chưa tới, một mũi tên đã Phá Khai tầng tầng hàn phong chui vào Đào Nguyên Thôn thổ địa bên trên.

"Trịnh Hoảng!"

Trần Trạch giục ngựa tiến lên trước được, chậm rãi bước vào Đào Nguyên Thôn.

Đào Nguyên Thôn các thôn dân mặt mũi tràn đầy sợ hãi nhìn lấy cái này bất chợt tới ác khách.

Lưu dân xuất thân bọn họ hết sức rõ ràng, cái này loạn thạch trung quân đội có thể trên mặt đáng tươi cười chào hỏi, cũng có thể trong nháy mắt trở mặt để bọn hắn hình như súc vật.

Huống chi, những người này không có chút nào che giấu chính mình địch ý.

"Trần Thiên Vạn đâu!"

Trần Trạch kêu lớn.

Vậy mà bốn phía một mảnh yên lặng, không ai trả lời hắn vấn đề này.

Thế là, sau lưng hai trăm chiến sĩ liền có mấy cái xông lên phía trước, đem phía trước nhất một vị lão nhân đạp đổ, hung hăng giẫm tại dưới chân.

Thôn dân bên trong xuất hiện một tia bạo động.

Bởi vì mặt bị gát gao giẫm trên mặt đất lão nhân chính là Hồ lão.

"Người đến trả lời!" Giẫm lên Hồ lão nhân sợ Thiết Giáp chiến sĩ âm thanh lạnh lùng nói.

Hắn cũng không biết Trần Trạch tại sao lại theo những thôn dân này gây khó dễ, nhưng lại không nghĩ hỏi nhiều. Hắn có khi đem người xuất chinh thời

điểm cũng làm không ít qua việc này, sớm liền Đồ Thôn cũng là chuyện thường ngày.

Hồ lão không có lên tiếng, chỉ là dùng hai tay chống đỡ lấy khắp nơi, không ngừng mà muốn đứng lên.

Chỉ là, lực lượng chênh lệch để hấn những cử động này hoàn toàn là phí công.

"Nói hay không!" Thiết Giáp chiến sĩ trên chân dùng tới kinh, Hồ lão một bên khác mặt liền hơi hơi biến hình, bọt máu từ khóe miệng tràn ra.

Hắn không hề phí công lấy tay cheo chống mặt đất, mà chính là dựa vào cảm giác đập Thiết Giáp chiến sĩ chân.

Ba ba ba!

Từng tiếng, rất nhẹ —— rất lợi hại vang!

Liền như là ban đầu ở Đại Liên Sơn quan ái bên ngoài, hắn không ngừng mà vọt tới Đại Thạch thời điểm.

Chỉ là, khi đó tâm hắn là tuyệt vọng, mà giờ khắc này tâm hắn là bất khuất!

Trần Trạch sau lưng đứng yên các chiến sĩ nhao nhao lộ ra vẻ động dung.

Bọn họ kinh lịch không ít huyết chiến, nhưng cho tới bây giờ chưa từng gặp qua dạng này sự tình.

Thiết Giáp chiến sĩ trên mặt rốt cục có một ít không kiên nhẫn, hắn chậm rãi giờ chân lên, đang muốn đem trên mặt đất lão nhân đầu cho hung hăng giẫm bạo, bỗng nhiên một cái phách lối thanh âm truyền tới.

"Gia gia hắn, lão tử nhịn không được! Nhanh cho trăm vạn gia cút ngay!"

Trần Bách Vạn mắt đỏ đi tới.

Trăm vạn?

Trần Trạch lưu ý đến Trần Bách Vạn tự mình xưng hô.

"Trần Thiên Vạn trăm vạn " hắn lẩm bẩm một chút, cười nói: "Ngươi họ Trần?"

Trần Bách Vạn miệt thị nhìn một chút Trần Trạch, "Gia gia ngươi ta từ trước tới giờ không hai họ!"

"Vậy xem ra ngươi cùng Trần Thiên Vạn quan hệ nổi bật!"

Trần Bách Vạn không có phủ nhận!

Trần Trạch ánh mắt nhất thời trở nên sát khí đằng đằng.

"Trần Thiên Vạn ở đâu? Nói cho ta biết!"

"Muốn biết? Được, trước gọi cái kia Thiết Giáp súc sinh đem chân lấy ra!" Trần Bách Vạn chờ vào Thiết Giáp chiến sĩ nói.

"Ha ha " Trần Trạch bỗng nhiên cười rộ lên, "Lần thứ nhất quang lâm nơi này thời điểm, nơi này cho ta cảm giác cùng hắn thôn trang một dạng, cũng không có gì địa phương đặc thù, không muốn lần này đến ngược lại để ta kiên thức một phen! Đáng tiếc —— các ngươi có chút ý nghĩ hảo huyền!"

"Không được u trả lời cũng tốt, vậy ta sớm từng cái giết! Giết tới các ngươi có người nguyện ý trả lời mới thôi!"

Trần Trạch vừa dứt lời, này một mực duy trì nhắc chân tư thế Thiết Giáp chiến sĩ mãnh liệt hướng xuống giẫm qua.

Đào Nguyên Thôn thôn dân con mắt tràn ngập tơ máu, nhưng bốn phía tối thiểu nhất có hai mươi tám liên nỗ hướng về nơi này, nếu là bọn họ dám động, tất nhiên sẽ nghênh đón hủy diệt.

Vậy mà bọn họ cố kỵ, có một người lại không có cố kỵ nhiều như vậy.

Hắn cũng là Trịnh Hoàng!

Dụng cung, bắn tên, một mạch!

Phốc!

Thiết Giáp chiến sĩ cứ việc kịp thời thu chân, nghiêng người né tránh.

Nhưng mũi tên vẫn như cũ có gần nửa đoạn xuyên thấu Thiết Giáp, đâm vào máu thịt bên trong.

Thiết Giáp chiến sĩ hải nhiên.

Tầm thường chiến sĩ mặc trên người đa số là Đồng Giáp, bì giáp, chỉ có cang cao hơn một cấp Ngũ Trường tài năng mặc vào Thiết Giáp, lại đến qua lời nói liền muốn nhìn tư nguyên như thế nào. Nhưng nói chung, Phó Ủy cấp bậc chiến sĩ đều có thể thu hoạch được trong quân ban thường.

Cái này bên trong sớm bao quát độ cứng cùng dẻo dai đều viễn siêu Thiết Giáp hộ giáp trang bị.

Mà vô luận là Đồng Giáp, bì giáp đều có không kém phòng ngự lực.

Lực cánh tay không có đạt tới trăm cân người, bắn ra mũi tên, tại mười bước bên trong đều không thể Phá Khai, mà một khi Phá Khai, sớm mang ý nghĩa bắn tên người, lực cánh tay đã vượt qua trăm cân.

Nếu như mũi tên Phá Khai là Thiết Giáp lời nói, như vậy lực cánh tay đã không phải là trăm cân đơn giản như vậy, ít nhất là ba trăm cân trở lên.

Đây đã là Ngũ Trường cấp bậc lực lượng!

Thiết Giáp chiến sĩ một mặt về mặt ngưng trọng, mà Trịnh Hoàng tiếp xuống cử động càng làm cho hắn hiểu được chuyển này có lẽ xuất hiện chút phiền phức.

Bởi vì Trịnh Hoàng tại bắn ra mũi tên một khắc, đã cực nhanh chui vào bốn phía trong phòng.

Tốc độ của hắn cực nhanh, tăng thêm có mũi tên kia hấp dẫn rất nhiều chú ý lực, cho nên những cái kia cầm trong tay tên nô các chiến sĩ cũng không có trước tiên kịp phản ứng, để hắn biến mất tại kiến trúc vật ở trong.

Trần Trạch cười lạnh một tiếng.

Trịnh Hoàng cử động mặc dù có chút vượt quá hắn dự liệu, nhưng hắn không có chút nào lo lắng hội chạy thoát.

"Ta biết ngươi sớm ở bên cạnh! Thần Tiên doanh mọi người đều là trong chiến sĩ tinh anh nhân vật, lực lượng, tốc độ, phản ứng, điều tra các loại đều có liên quan đến, nếu như là tại núi rừng bên trong, ngươi muốn chạy trốn, ai cũng ngăn cản không được, đáng tiếc nơi này là thôn trang, bốn phía cũng phần lớn là trống trải khu vực, chỉ cần ta người tiếp cận những này khu vực, ngươi cũng chỉ có thể mượn nhờ phòng ốc bình thường cùng chúng ta lượn vòng!"

"Ngươi tài bắn cung quả thật làm cho người kiêng kị! Nhưng ta biện pháp đưa ngươi bức đi ra!"

Trần Trạch chậm rãi lui về chiến sĩ thủ hộ trong phạm vi.

"Ta có thể đem những người này từng cái giết chết! Đương nhiên, ngươi cũng có thể làm như không thấy! Nhưng là ta còn có thể thêm vào một mối lửa!"

Trần Trạch thanh âm trong thôn truyền ra.

Một tòa phòng về sau, Trịnh Hoàng hơi hơi nhắm mắt lại.

Trần Trạch nói đến một chút cũng không sai! Coi như hắn có thể nhẫn tâm nhìn lấy những thôn dân kia chết đi, cũng tránh không khỏi một mối lửa.

Chỉ cần này một mối lửa đem trọn cái Đào Nguyên Thôn nhóm lửa, hắn đem không đường có thể trốn.

Tam giai chiến sĩ thực lực tại theo một ý nghĩa nào đó có thể lấy một chống trăm, nhưng đây chẳng qua là so ra mà nói. Nếu như này trong một trăm người đều là trong quân chiến sĩ, lại có được hơn hai mươi đem liên nỗ, như vậy tam giai chiến sĩ cũng là hắn phải chết không nghi ngờ!

Tại tất cả mọi người tuyệt vọng thời khắc, một bóng người lại là run run rẩy rẩy mà đứng lên, tại đông đảo trong ánh mắt dùng đầu hung hăng hướng Thiết Giáp chiến sĩ đánh tới.

Ầm!

Nặng nề tiếng vang như sấm đình nổ vang.

Đỏ thẫm máu tươi từ đầu chảy ra, lại giọt rơi xuống đất.

Hắn lão!

Có lẽ tiếp qua mấy năm, đi đâu đi không được, nhưng hắn bây giờ còn có khí lực, xương cốt còn không có giong đến đụng một cái sớm nát tan bước.

Hồ lão ngẩng đầu, tràn đầy máu tươi trên mặt, một đôi mắt lại càng ngày càng sáng.

Thiết Giáp chiến sĩ hơi hơi ngửa đầu, nguyên bản bình tĩnh trên mặt lộ ra một tia tức giận.

Làm một tên cường giả, lão nhân người yếu này lại không ngừng mà dùng hành động để khiêu khích hắn, thật sự là không biết sống chết!

Đào Nguyên Thôn các thôn dân nhìn lấy Thiết Giáp chiến sĩ lấy tay đem Hồ lão cổ gắt gao kèm ở, sau đó càng nâng càng cao, trong im lặng một cổ điền cuồng đang lặng lẽ lan tràn, liền như là này vài trăm mét bên ngoài, vừa lúc thấy cảnh này thiếu niên ánh mắt.

"Người dám giết hần thử một chút!"

"Người dám giết hần thử một chút!"

"Người dám giết hần thử một chút!"

50 cái thôn dân, 50 cái thanh âm, tất cả đều hội tụ thành một câu.

"Người dám giết hần thử một chút!" Câu này cơ hồ là cùng 50 cái thôn dân nộ hồng đồng thời vang lên. Nhưng vô luận là Đào Nguyên Thôn bên này, vẫn là Trần Trạch bên kia, đều là chấn động trong lòng, thông suốt nhìn về phía ngoài thôn.

Hàn phong như đao.

Thiếu niên tay áo phản phất, nghênh phong đi tới. Từng bước một, mỗi một bước khí thế đều tại tăng cường, mà khi bước ra Bách Bộ thời điểm, khí thế đã —— ngút trời!

Trong tay tuy không vật, thiên hạ không ai dám lẩn!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Tuyệt thế vũ lực kinh thiên người

Nam Dương cảnh nội một mảnh không muốn người biết địa phương.

Hùng vĩ thác nước không ngừng mà bay chạy thẳng xuống dưới, đánh ra núi đá, hay không thời gian nhưng nhìn đến một người hành tẩu tại dưới thác nước, trong tay nắm trường thương, từng chiêu từng thức luyện.

Bên bờ tọa lạc vài toà nhà lá.

Một tóc tai bù xù, mặt không râu bạc trắng trường giả chính nắm lấy ấm nước tưới nước trong đất thực vật.

Tiếng thác nước ù ù, mà trường giả còn như không nghe thấy, một mặt an bình, ấm nước mức độ vững vàng mà vung vãi tại thực vật phía trên.

Đột nhiên, tay hần bỗng nhiên chấn động một chút, nước trong bình Thủy đúng là từ Hồ Khẩu khe hở bên trong tràn ra tới. Một chỉ bắt quả ngón cái mở Đại Ô Quy từ ấm nước bên trong chậm rãi leo ra, treo ở Hồ Khẩu bên trong.

Trường giả ngừng đầu ngóng nhìn Bắc Phương. Sau đó thần sắc nghiêm túc nắm lên Hồ Khẩu bên trên rùa đen, đem đặt ngang ở nơi lòng bàn tay.

Làm cho người cảm thấy kỳ dị là, rùa đen vừa dứt đến lòng bàn tay, liền đem đầu rút vào trong mai rùa, cùng lúc đó, này Quy Xác bỗng nhiên xoay tít chuyển động, làm lại lần nữa đình chỉ lúc, Quy Xác bên trên đúng là hiện ra đạo đạo hoặc là mơ hồ hoặc là rõ ràng vật hoa văn.

Trường giả ngóng nhìn thật lâu, trước mắt tựa hồ có đồ vật gì thông suốt xông ra, đề đầu hần không tự chủ được sau này nghiêng.

"Tuyệt thế vũ lực xuất hiện, nguyên bản còn có dấu vết mà lần theo khí vận nhận trùng kích, lý không rõ, lý không được thuận!" Mọc ra bộ dạng phục tùng thì thảo.

Mà thác nước kia bên trong luyện võ người cũng tựa hồ cảm nhận được cái gì, nhảy ra thác nước, nhanh chân đi tới.

Dáng người thon dài, trên mặt hình dáng góc cạnh rõ ràng, riêng là mày kiếm tiếp theo Song Tinh mục đích, Cực Linh động, tựa hồ có thể nói chuyện.

Trường giả nhìn lấy hần, nói: "Người cũng cảm giác được?"

Cái sau gật gật đầu.

Làm đương thời ở gần nhất tuyệt thế vũ lực một người, tuyệt thế vũ lực xuất hiện tự nhiên gây nên trong lòng của hắn rung động.

Không chỉ là hắn, giờ phút này trong thiên hạ chỉ ít có chín người sinh lòng chấn động, nhao nhao nhìn về phía Đại Liên Sơn phương hướng, sau đó từng cái mệnh lệnh như hoa tuyết tung bay mà tới.

"Tuyệt thế vũ lực, có thể một làm vạn! Đến người, làm được thiên hạ tinh nhuệ nhất một chi cường binh! Nếu là chỉ huy một chi tinh nhuệ, có thể tung hoành thiên hạ!" Thịnh Nghĩa Hậu lãnh địa bên trong cái nào đó tiểu thành, dưới thành gần vạn danh chiến sĩ chính hùng hực khí thế chém giết, đại lượng khói lửa trùng thương vân tiêu.

Quý Sĩ bình tĩnh ngóng nhìn chân trời, đối với dưới trận này có hắn dẫn đạo mà xuất chiến tranh không có chút nào chú ý.

Hắn mặc dù đứng những cái kia có thể nhìn trộm Thiên Cơ Dị Sĩ, nhưng cũng có liên quan, bởi vậy có thể cảm nhận được này trong cõi u minh Thiên Cơ nhận một cỗ bá đạo lực lượng cho tách ra.

Thiên hạ khí vận nguyên bản còn để lại dấu vết, cho nên Chư Vương đợi mới có thể hao phí đại lượng binh lực chiếm lấy Đế Đô.

Vậy mà bây giờ tuyệt thế vũ lực xuất hiện, lại đem khí vận xáo trộn, những nguyên bản đó có hội tụ Đế Đô xu thế khí vận cũng bởi vậy chịu ảnh hưởng.

Quý Sĩ vì Thanh Uy Vương dưới trướng Mưu Sĩ, vì Thanh Uy Vương giành thiên hạ, làm thế nào có thể để cái này ngoài ý muốn ảnh hưởng Thanh Uy Vương kinh thiên động địa đại kế?

"Đi thôi!"

Hắn nói ra.

Sau lưng một mực thủ hộ ở bên người Lý Thiên Trọng các loại mấy tên Thanh Giáp Huyền Binh đều không nói gì.

Có Thanh Uy Vương mệnh lệnh tại thân, mặc kệ Quý Sĩ đi đến đâu, bọn họ liền sẽ theo tới đâu, dù là cái sau xông vào Long Đàm Hồ Huyết, bọn họ cũng nghĩa vô phản cố.

"Tiên sinh! Cứu ta!" Một tên vết thương chằng chịt thành chủ mang theo mấy tên thân tín chạy tới.

"Này Mông Nghĩa không để ý hiệp nghị, bắt chọt tới làm ám thủ, đem ta tứ phương thành cửa mở ra, nghênh đón địch quân, bây giờ bọn họ đã giết tới ta trong phủ thành chủ a!" Cái này thành chủ khóc lớn nói.

Vậy mà Quý Sĩ cũng không quay đầu lại, chỉ có một thanh âm tùy phong tung bay đến.

"Mông Nghĩa người này đã tâm cực lớn, công kích tính cực mạnh, mà người hành sự bảo thủ, đã tâm không lớn. Bởi vậy chỉ có Mông Nghĩa thắng, khả năng tăng cường thực lực, thi triển hắn đã tâm, khả năng cho Thịnh Nghĩa Hậu tăng thêm phiền phức. Mà người thắng, bất quá là để cái này lãnh địa thêm một cái cang cường đại hơn thành chủ mà thôi!"

Người thành chủ kia sắc mặt nhất thời hình như tro tàn.

Nhớ tới nhiều ngày trước, cái này mưu kế cực sâu người bỗng nhiên xuất hiện, cho hắn đưa lên một tờ văn tự, phía trên viết thứ nhất mưu kế,

Nhưng để hắn chiếm đoạt lân cận hai thành.

Chưa từng nghĩ, đây bất quá là đối phương đưa tới cho hắn lấy mạng sách a!

Đây hết thảy đều là trước mắt cái này một mực bị hắn tôn xưng là tiên sinh người thiết kế chủ đạo!

Thành chủ này lộ vẻ sầu thảm cười một tiếng, bỗng nhiên thẳng hướng Quý Sĩ.

Thế mà, này theo sau lưng Quý Sĩ Thanh Giáp Huyền Binh có một người đột nhiên quay đầu.

Sau một khắc, cái này thành chủ chừng trăm cân thân thể liền tàn nhẫn mà ném bay ra ngoài, rơi xuống đất thời điểm đã chết đến mức không thể chết thêm.

Quý Sĩ khe khẽ thở dài, thành chủ này cũng coi là một nhân tài, đáng tiếc từ khi Thanh Uy Vương đoạt được Đế Đô về sau, Các Lộ Chư Hầu Vương Binh lực đại tổn, bởi vậy bắt đầu đem ánh mắt phóng tới lãnh địa bên trong hoặc lớn hoặc nhỏ thành chủ trên thân.

Tại Chư Vương đợi cường đại binh lực dưới, những thành chủ kia phần lớn chỉ có thể lựa chọn đầu hàng, duy có một ít Đại Thành, mới có thể cùng Chư Vương đợi lượn vòng.

Đây cũng là hắn vì sao âm thầm trợ giúp này được nghĩa cảm xuống thành này duyên cớ.

Mà lấy này được nghĩa Lang tử đã tâm, này cùng là hắn minh hữu một tên khác thành chủ tất nhiên sẽ trở thành được nghĩa kẻ tiếp tru sát người yêu, có

hắn lưu lại mưu kế tại thân, được nghĩa tru sát tên kia thành chủ thời gian cũng sẽ không quá lâu, đến lúc đó cái này phương viên hơn mười dặm chỉ địa đem sẽ hình thành một cái Đại Thành thể lực! Thịnh Nghĩa Hậu muốn đem thu phục, ít nhất phải mấy vạn đại quân đều tới!

Thông qua các thành chủ đến làm tiêu hao Chư Vương đội lực lượng là Quý Sĩ chuyển này một đường Nam Hạ chủ yếu phương châm.

Bất quá, tuyệt thế vũ lực xuất hiện, xáo trộn hẳn hành trình, vì giải quyết tuyệt thế vũ lực xuất hiện mang đến ảnh hưởng, hẳn không thể không sớm đem ánh mắt phóng tới Nam Phương.

Hồ Phong thành.

Trong gió lạnh nghênh đón tức sát.

Hồ Phong thành thành chủ Lô Diệc Đại mở cửa thành, nghênh đón lấy Thiếu Tướng Vương Đằng dẫn đầu ba ngàn Xích Giáp chiến sĩ.

Xích Giáp là Huyết Chiến Vương dưới cờ không có gì ngoài này một chi Huyết Giáp Vệ bên ngoài tinh nhuệ nhất chiến sĩ tiêu chí.

Cùng lúc đó, Nam Dương thành Đại Liên Sơn quan ải cũng đại mở môn hộ, một tên cao lớn uy mãnh, trọn mắt trùng trùng, mọc ra một mặt râu quai nón, cầm trong tay hai thanh đại bản búa đại hán giục ngựa đi ra, sau đó còn có từng đội từng đội vũ trang đầy đủ Huyền Giáp chiến sĩ.

Huyền Giáp là Đại Nguyên tinh nhuệ mang tính tiêu chí áo giáp, Cổ Tướng Trình Đức thắng một mực lấy Đại Nguyên chi thần tự cho mình là, dưới cờ tinh nhuệ cũng là nơi theo Đại Nguyên Bình Giáp chế độ.

Cổ Tướng, Huyết Chiến Vương hai chi tinh nhuệ phân biệt hội tụ ở Tuấn Hà thành, hồ phong thành, mà hẳn Chư Vương đội cũng nhao nhao điều động tinh nhuệ tiểu đội, đi về phía nam phương mà đến.

Những này tiểu đội mấy người đến hơn mười người không giống nhau, tất cả đều là Chư Vương đội dưới cờ binh lính tinh nhuệ, bên trong là xen lẫn một số tiếng tám lừng lẫy Mưu Sĩ cùng mãnh nhân.

Như là Trường Sinh Vương dưới cờ danh sĩ Lữ Duy, mãnh tướng Trương Dục.

Thần Nông Hậu dưới cờ Liêu Kiệt, Vũ Thần quan thiên.

Chân Vũ Vương dưới cờ có Tứ Bảo danh xưng Mặc nghiên mực lão nhân!

Chờ chút!

Những người này đều là đương thời Anh Kiệt, là tại Thánh Tử trong viện lưu danh tồn tại.

Lần này xuất động, còn chưa hội tụ, đã khiến cho Nam Phương Đại Liên Sơn một vùng khí vận cuộn cuộn.

Chư Vương đội cùng rất nhiều phát giác không thích hợp thành chủ nhao nhao thu nạp thủ hạ, lấy ứng biến những cái kia đến từ Vương Hầu Đại Thành đi ra Anh Kiệt nhân vật mang đến ảnh hưởng.

Giống nhau lúc trước Quý Sĩ Ly Đô, dọc theo đường tạo thành vô số thành chủ hỗn chiến, giờ phút này Đại Nguyên các nơi, cũng theo các lộ nhân mã rời đi thời gian chuyển dời, xuất hiện một vòng mới xung đột.

Đương nhiên, tại các thế lực bảo thủ ứng đối phía dưới, những này xung đột tạo thành ảnh hưởng cũng không lớn, thậm chí còn vô pháp cùng lúc trước Quý Sĩ tạo thành ảnh hưởng mở lớn.

Các đại thế lực đều hiểu, đó cũng không phải chỉ các lộ nhân mã cộng lại không bằng Quý Sĩ, mà chính là bọn họ mục tiêu minh xác, cho nên cũng không có trên đường lưu lại.

Cho là Long Xà hội tụ sóng gió nổi lên, tuyệt thế vũ lực kinh thiên người!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42: Mạnh nhất thành chủ

Khắp nơi nhân kiệt hội tụ, kẻ đầu têu Trần Thiên Vạn lại không có hay biết.

Hàn phong lạnh rung, hần chỉ muốn giết người!

Thẻ nội tạng vọt thuộc tính đạt tới cực kinh người trình độ. Cho dù là ở kiếp trước trong trò chơi, cũng chưa từng gặp qua.

Bởi vì ngay tại vừa rồi hần nuốt kẻ tiếp quý giá đẳng cấp cao đến cấp 8 thuộc tính đan.

Thuộc tính này đan là hần từ cái thứ nhất ngọn nguồn cơ Thụ quả thực bên trong mở ra. Lúc ấy hần còn cực kỳ không tin, vẫn trừng trừng mắt nhìn một hồi lâu, nếu không phải trong đầu tin tức một mực nhắc nhở hần, hần nhất định coi là thân thể trong mộng.

Hiện ra huyết sắc quang mang cấp 8 thuộc tính đan, có hiệu quả kinh người, có thể làm cho người dùng thuộc tính trong nháy mắt tăng vọt 10 lần.

Hiện nay, cá nhân hần thuộc tính là ——

Tính danh: Trần Thiên Vạn (Võ)

Phòng ngự: 60

Lực lượng: 220

Nhanh nhẹn: 120

Trí lực: 50

Cổ định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực ước định: 451

Đẳng cấp đánh giá: Tuyệt thể chiến lực! Có được nhanh nhẹn thiên phú, thị lực, Độ chính xác tăng cường! Không gì làm không được!

Tuyệt thể chiến lực, không gì làm không được!

Từ mấy chữ này cũng có thể thấy được hần bây giờ cường đại đến loại tình trạng nào!

"Người dám giết hần thử một chút!"

Trong gió lạnh lại lần nữa truyền đến Trần Thiên Vạn bình tĩnh thanh âm.

Luôn luôn không sợ lạnh lẽo Thiết Giáp chiến sĩ bỗng nhiên cảm thấy mình toàn thân phát lạnh, trong tay sức lực vô tức mà tán đi, nhưng ngay tại Hồ lão thân thể rơi xuống thời khắc, hần đột nhiên mà giật mình tỉnh lại, xuất thủ như điện, lại lần nữa bắt lấy Hồ lão cổ.

"Người đứng lại đó cho ta, nếu không, ta lập tức cắt đứt cổ của hần!"

Thiết Giáp chiến sĩ tiếng quát nói.

Nhưng tất cả mọi người có thể nghe ra thanh âm hần bên trong mang theo hoảng sợ.

"Người không dám!" Trần Thiên Vạn không có chút nào đình chỉ dự định.

Trần Trạch nơi đó cũng lấy lại tinh thần đến, trên mặt hần hoàn toàn mất đi trấn tĩnh, bỗng nhiên kéo qua bên người một tên chiến sĩ tay, quát: "Bắn! Bắn chết hần!"

Hon hai mươi đem liên nổ vang lên từng đợt đánh quát âm thanh.

Hon bốn mươi mũi tên phá không mà đi.

Trần Thiên Vạn rốt cục dừng lại tốc độ, ánh mắt hơi hơi hiện động lên.

Mà tất cả mọi người bao quát này che giấu Trịnh Hoảng đều đi tới, khăn trương nhìn lấy trong gió lạnh thiếu niên.

Nhị Đoạn liên nổ tại chiến sĩ trong tay xa so với tại trong tay của cường đạo đáng sợ nhiều lắm, không chỉ có tinh chuẩn, lực sát thương cũng nhận được cực lớn tăng cường.

"Không có người có thể không nhìn liên nổ uy lực, không có người " Trần Trạch trên mặt hiện ra một tia vận vẹo.

Hần có thể không biết tuyệt thể vũ lực, có thể không nhìn bây giờ khí thế dọa người Trần Thiên Vạn, nhưng này nắm lấy Hồ lão cổ Thiết Giáp chiến sĩ lại không thể!

Chính vì hần hiểu biết Trần Thiên Vạn bây giờ trạng thái, mới tại khẩn yếu quan đầu (*tình trạng nguy cấp) đem Hồ lão khổng chế nơi tay.

Bất quá hần trong mắt vẫn tồn tại như cũ lấy hi vọng.

Hi vọng những này liên nỗ có thể đem Trần Thiên Vạn hủy diệt.

Đáng tiếc, đây hết thầy đều là ảo tưởng a.

Tuyệt thế vũ lực trạng thái dưới, Trần Thiên Vạn lực lượng đột phá hai trăm, hai tay lực lượng có thể đạt tới đến vạn cân!

Mà 120 nhanh nhẹn, càng làm cho hần thị lực, cảm ứng lực đạt tới trước đó chưa từng có tình trạng.

Này phóng tới hơn bốn mươi mũi tên trong mắt hần cùng Quy Tốc không sai biệt bao nhiêu!

Tại tuyệt thế vũ lực phía dưới, bất luận cái gì hết thầy nhân lực đều lộ ra không có ý nghĩa!

Trần Thiên Vạn động.

Hần không có tránh, thậm chí không có thay đổi một tia tiến lên phương hướng, chỉ là hướng về phía phía trước há miệng ra vừa quát, kinh người khí lãng nhất thời bao phủ đầy trời khi kinh mãnh liệt mà đi.

Trần Thiên Vạn chợt nhớ tới kiếp trước (Tam Quốc Diễn Nghĩa) bên trong, Ngũ Hồ Thượng Tướng một trong Trương Phi vừa hô quát lui trăm vạn Tào Quân, lúc này cục diện ngược lại là giống nhau đến mấy phần.

Tuyệt thế vũ lực mặc dù không thể định đỉnh thiên hạ, nhưng là không thể khinh thường lực lượng.

Như này Hạng Vũ, như này Lữ Bố, đều là cả đời Anh Kiệt, nếu là bọn họ cũng có tuyệt đỉnh trí tuệ, Tắc Thiên dưới người nào có thể cùng bọn hần địch nổi?

Đầy trời khí kinh đem phóng tới mũi tên nhao nhao thổi rơi.

Trần Trạch cùng bên người hai trăm chiến sĩ rút cuộc minh bạch bọn họ cùng Trần Thiên Vạn chênh lệch, hoảng hốt thời khắc, chỉ có đem hi vọng ký thác vào những Đào Nguyên Thôn đó trên người thôn dân.

Đáng tiếc, tính toán này vẫn là ảo tưởng!

Làm Trần Trạch ánh mắt rơi xuống những Đào Nguyên Thôn đó trên người thôn dân lúc, Trần Thiên Vạn cũng không tiếp tục giống như lúc trước như vậy từng bước một tiến lên, mà chính là mở ra tốc độ, nhanh chóng như cơn lốc bắn vào này hai trăm chiến sĩ ở trong.

Tốc độ như thế, cho dù là đương thời nhanh nhất mã thất đều phải kém hơn nửa phần.

Này nắm chặt Hồ lão cổ trên mặt người đau thương chỉ sắc chợt lóe lên, lộ ra vẻ dữ tợn.

"Giết! Bắn cho ta giết những thôn dân kia!"

Hần quát, trên tay bỗng nhiên làm lực.

Cho dù chết, hần cũng phải kéo lên những thôn dân kia chôn cùng.

Ầm!

Sau một khắc, một cỗ cự lực hung hăng đụng vào hần ngực trong bụng.

Thiết Giáp chiến sĩ chưa từng cảm thấy mình trên thân áo giáp như thế yếu ớt, Trần Thiên Vạn một quyền này không chỉ có trong nháy mắt đánh nát trên người hần dày đặc Thiết Giáp, cũng nhất cử vỡ nát hần huyết nhục, nội tạng!

Thiết Giáp chiến sĩ biểu lộ ngưng kết, trên không trung ném bắn ra một đạo thật dài đường vòng cung, rơi xuống đất thời điểm thân thể toàn bộ bụng hoàn toàn bạo lộ ra, máu thịt be bét!

"Giết! Sớm coi như chúng ta chết cũng phải những thôn dân kia theo chôn cùng!" Trần Trạch trốn ở trong chiến sĩ, nghĩ tư bên trong mà quát.

Rất nhiều binh lính một chút do dự.

Trần Thiên Vạn nơi đó đã truyền đến thanh âm: "Đầu hàng không giết!"

Bang lang!

Từng thanh từng thanh binh khí rớt xuống đất. Sớm liền một vị khác Thiết Giáp chiến sĩ cũng không ngoại lệ mà đỡ xuống Thiết Giáp cùng vũ khí, ánh mắt nóng rực nhìn qua Trần Thiên Vạn.

Khi tiến vào quân đội thời điểm, bọn họ ở sâu trong nội tâm đã tính liền bị từ từ kích phát ra đến, Thị Sát cuồng dã đồng thời cũng được trao cho như đã thú thiên tính ——

Sùng báicường giả!

Thiết Giáp dứt khoát Phục Địa, giọng cao trong tay chiến giáp, cao giọng nói: "Nguyễn đi theo thành chủ khoảng chừng!"

"Nguyễn đi theo thành chủ tùy tùng!"

"Nguyễn đi theo thành chủ tùy tùng!"

Hai trăm chiến sĩ, không có gì ngoài chết đi Thiết Giáp chiến sĩ cùng rải rác mấy cái Phở Thông Chiến Sĩ bên ngoài, người khác tất cả đều quỳ sát.

"Ta cũng không phải là thành chủ!" Trần Thiên Vạn ánh mắt lạnh lùng.

Này Thiết Giáp chiến sĩ ngựa đầu nói: "Tại trong lòng chúng ta, ngài là mạnh nhất thành chủ!"

Mạnh nhất thành chủ?

Trần Thiên Vạn ánh mắt hơi hơi hiện động một cái, lập tức nhắm mắt lại.

Này Thiết Giáp chờ đợi hồi lâu, chợt nhớ tới cái gì, bỗng nhiên đứng dậy, nắm lên trên mặt đất binh khí, tại trước mắt bao người đem không biết làm sao Trần Trạch đầu chặt đi xuống.

Máu tươi bắn tung tóe.

Thiết Giáp bùng lấy Trần Trạch đầu lâu lần nữa quỳ sát.

"Rất tốt!" Trần Thiên Vạn mở to mắt, "Nhưng là còn chưa đủ!"

Hắn bỗng nhiên nhặt lên một cây trường mâu, nhảy lên Trần Trạch cười này một con chiến mã, âm thanh lạnh lùng nói: "Các ngươi chỉ có một lần thời cơ! Như bại, cái này đi đâu, như thành, ta tự nhận lấy các ngươi, chế tạo —— "

Trần Thiên Vạn trường mâu vung lên, thúc ngựa nhảy vào trong gió.

"Chế tạo —— mạnh nhất trong lịch sử chi thành!"

Thiết Giáp chiến sĩ thông suốt đứng lên, hướng về sau lưng 1 92 danh chiến sĩ quát: "Có dám đi theo thành chủ chinh chiến thiên hạ?"

1 92 danh chiến sĩ trong trầm mặc đứng lên, giọng lên trong tay binh khí.

"Tốt!"

Thiết Giáp chiến sĩ mất lộ ra vẻ điên cuồng, dẫn đầu chạy nhập trong gió lạnh.

Sau là 1 92 tên đồng dạng mục đích mang điên Cuồng Chiến Sĩ!

Dần dần, bọn họ nhìn thấy phía trước này làm bọn hắn điên cuồng thân ảnh, chẳng biết lúc nào lên, trên đầu của hắn sâu mái tóc màu đen thêm ra một chút trắng bạc.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Phong như máu

Thiết Thạch Thành.

Thiết Ý sáng sớm sớm từ trong mộng bừng tỉnh, sớm mà đi vào quân doanh thị sát.

Chẳng biết tại sao, hần hôm nay cảm giác thật không tốt, tựa hồ có cái gì không chuyện tốt muốn phát sinh.

Một tên tâm phúc chạy tới thấp giọng báo cáo.

Trần Trạch cha Trần Hồng chính là đã đảm nhiệm thành chủ, cho dù là chết đi nhiều năm, còn tại Thiết Thạch Thành trong quân có không ít sức ảnh hưởng.

Mấy năm này hần đau khổ kinh doanh, mắt thấy liền muốn hoàn toàn đem Thiết Thạch Thành nắm giữ nơi tay, không muốn Trần Trạch đột nhiên trở về, đánh hần trở tay không kịp.

Cũng may, Trần Trạch khi trở về cực độ chán nản, không phải vậy lời nói, hần Thiết Ý như thế nào lại dễ dàng như vậy để hần vào ở Thành Chủ Phủ?

Về sau chấy sự tình ngược lại là có chút vượt quá hần dự liệu, bất quá Thiết Ý nghĩ lại, cảm thấy việc này cũng là thời cơ, liền đem bình thường một số đối với hần có phần có bất mãn quân sĩ cùng nhau cho phái đi ra.

Trần Trạch đón hần lực lượng mở quét dọn địch nhân, hần không phải là không mượn Trần Trạch chi thủ mở quét dọn đối lập?

Thiết Ý có thể đoạt lấy Thiết Thạch Thành, làm thế nào có thể là kẻ vớ vẩn?

Tại hần trong kế hoạch, vô luận này hai trăm danh chiến sĩ sau cùng đến lựa chọn như thế nào, sau cùng nghênh đón chỉ có từ vong!

Đế Đô cực thế nghiêm trọng, Tuần Hà thành trong quân các đại lão đều rục rịch. Thiết Ý nghỉ phụ Thiết Hồng đã âm thầm cho hần lộ ra tin tức, nhiều nhất tháng này, Tuần Hà thành sẽ lấy lời đình thủ đoạn, thu phục phiên địa vực này bên trong tất cả thế lực lớn nhỏ, cũng theo Danh Ngôn, để hần mau chóng dẫn binh đầu nhập vào Tuần Hà thành.

Như thế, Thiết Ý tự nhiên không thể lại áp dụng trước kia chậm chậm mưu toan sách lược.

Cho nên, tại Trần Trạch bọn người rời đi không bao lâu, hần một chi tinh nhuệ đã vũ trang đầy đủ, tại năm tên Ngũ Trường chỉ huy dưới, theo đuôi mà đi.

Một ngàn đối hai trăm, thắng bại tự nhiên không cần lo lắng!

Tâm phúc báo cáo cũng chưa từng xuất hiện cái gì dị thường.

Khi nhìn đến Trần Trạch dẫn binh xông vào Đào Nguyên Thôn về sau, hần sớm cùng đi theo năm vị Ngũ Trường cáo từ, chạy vội trở về báo cáo tình huống.

Vậy mà Thiết Ý tâm y nguyên có chút bất an.

Này tâm phúc hồi báo xong, gặp Thiết Ý lâm vào trầm tư, chính muốn ly khai, lại nghe được Thiết Ý trầm giọng nói: "Người đi đem Cao gia tộc trưởng gọi!"

Cao gia chính là Thiết Thạch Thành bên trong Vọng Tộc, cứ nghe, tổ phụ nguyên là một cái thôn quê thôn dân, về sau tại một cái đạo chơi nhân thân một bên đội mấy tháng, tập được bắt phạm Thiết Tượng công nghệ, sau khi trở về trước tiên đến Thiết Thạch Thành lập hồ sơ, bởi vậy đến nhập trong quân phục vụ.

Theo công tượng kỹ nghệ nhanh chóng phát triển, công tượng tạo ra đồ, vật càng ngày càng thần kỳ, công tượng thân phân địa vị cũng theo đó phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Càng đến những năm gần đây, các loại kim loại chế phẩm trong quân đội rục rờ hào quang, công tượng thân phân địa vị đã đạt tới một cái Đỉnh Phong.

Thiết Thạch Thành Cao gia cũng nhận Thiết Tượng vinh quang chiếu rọi, trở thành Thiết Thạch Thành bên trong địa vị gần với Thành Chủ Phủ tồn tại!

Ban đầu công tượng đều là từ đó Thiết từng bước một đi tới, cho nên tính khí bên trên cũng có chút cổ quái.

Cho dù là thành chủ Thiết Ý, có đôi khi tại Cao gia tộc trưởng trước mặt, đều sẽ mất chút mặt mũi.

Thiết Ý thân là Nhất Thành Chi Chủ, tự nhiên trong lòng nhiều có bất mãn, nếu không phải cái này Cao gia gia chủ đối với Thiết Thạch Thành tới nói không thể thiếu, không thể nói được đã đem trong bóng tối diệt trừ đi.

Có phương diện này nguyên nhân tại, Thiết Ý đương nhiên sẽ không tận lực thân cận Cao gia.

Cái này tâm phúc chính là Thiết Ý bên người người, đối với những này bao nhiêu đều có hiểu biết, giờ phút này nghe được Thiết Ý phân phó, trong lòng vì kinh, liền vội vàng xoay người hướng Cao gia mà đi.

Tại Thiết Ý gọi đến Cao gia thời điểm.

Mai phục tại khoảng cách Đào Nguyên Thôn ngoài ngàn mét Thiết Thạch Thành năm vị Ngũ Trường, cùng một ngàn chiến sĩ lại nghênh đón trong đời kinh khủng nhất cùng thảm liệt nhất chiến.

Làm trong gió lạnh có một con chiến mã chậm chậm chạy tới thời điểm, bọn họ còn không để bụng, mặc cho chiến mã cùng lập tức người đi vào trăm mét phạm vi.

Nhưng khi chiến mã chạy gấp lên thời điểm.

Năm vị Thiết Giáp Ngũ Trường rốt cục phát giác được không thích hợp.

Người tới tuy nhiên chỉ có một người, nhưng khí thế lại đầy đủ kinh người.

Năm vị Ngũ Trường lúc này có hai người cầm đao nhảy ra,

Một trái một phải công hướng người tới.

Vậy mà, sau một khắc, còn thừa ba vị Ngũ Trường thậm chí này một ngàn danh chiến sĩ đều chấn kinh.

Chỉ gặp dốc sức hướng người tới hai tên Ngũ Trường tại đối phương vùng mâu ở giữa bay ngược mà ra, đại đao trong tay tính cả trước ngực Thiết Giáp, huyết nhục cùng nhau đánh thành phần vụn.

Chỉ là một chiêu, hai tên Nhị Giai đỉnh phong chiến sĩ sớm phút chốc chết!

Người này vũ lực đạt tới loại tình trạng nào?

Lục Giai? Thất Giai? Bát Giai? Hoặc là này Vạn Nhân Mạc Dịch Cửu Giai?

Còn thừa ba tên Ngũ Trường trên thân mồ hôi lạnh ứa ra.

Cách đó không xa, 1 92 danh chiến sĩ tại Thiết Giáp chỉ huy dưới đánh tới chớp nhoáng, nhưng Thiết Thạch Thành những này chiến sĩ không ai bởi vậy phân thần.

Chỉ vì người trước mắt mang cho bọn hắn áp lực quá lớn!

"Hàng, có thể tha cho người môn không chết!" Trần Thiên Vạn lạnh lùng thốt.

Này ba tên Ngũ Trường bên trong một người cười lạnh một tiếng, cùng hai người bọn họ lui vào trong đội ngũ.

Sau một khắc, đứng tại phía trước nhất một loạt chiến sĩ đã đem trong tay liên nỗ lập tức, nhắm ngay Trần Thiên Vạn.

Những này liên nỗ có một trăm tám tùy tùng, bên trong là có năm tám tạo hình phức tạp, hình thể cùng Nhị Đoạn liên nỗ tương tự, nhưng lại có thể đồng thời Trang ba mũi tên.

Cái này năm tám liên nỗ đều là Tam Đoạn liên nỗ, uy lực càng tại Nhị Đoạn liên nỗ phía trên.

"Cá nhân vũ lực mạnh hơn, thì có ích lợi gì!" Này hừ lạnh Ngũ Trường tiếng quát nói.

"Giết!"

Đại lượng mũi tên mang theo đạo đạo kinh phong bắn ra.

Chỉ này Thiên Nhân Đội khí không hề chỉ ở đây, tại liên nỗ bắn ra về sau, đội ngũ còn giống như máy móc nhanh chóng vận chuyển lại.

Trong đám người chỉ ít có mười cái kích cỡ không đồng nhất đầu sư tử cung hướng về Trần Thiên Vạn lộ ra thăm thăm miệng.

"Chết đi!"

Một tên khác Thiết Giáp Ngũ Trường chỉ huy đầu sư tử cung bắn ra mũi tên.

Nhưng những này đủ để cho hơn ngàn quy mô quân đội thương vong thảm trọng công kích lại tại Trần Thiên Vạn nơi đó vấp phải trắc trở!

Có phong đánh tới, mang theo hần một sợi tóc mai dài, mơ hồ trong đó nhưng nhìn đến cái này tóc mai dài phía trên thêm ra một chút trắng bạc.

"Thời gian không nhiều a!" Trần Thiên Vạn thăm thăm thờ dài.

Sau một khắc, hấn há mồm vừa quất, phía trước đứng thành một hàng Nỗ Tiễn Thủ nhất thời nhao nhao ngửa ra sau ngã xuống đất.

Những cái kia bị ký thác kỳ vọng liên nỗ mũi tên, đầu sư tử cung tiễn mũi tên giống như bị vô hình tường ngăn trở, thẳng tắp rơi xuống, cắm ở trên mặt đất.

"Trường Mâu Thủ bổ sung!"

"Nhanh!"

Ba tên Ngũ Trường gấp quất lên.

Nắm lấy trường mâu, đại đao chiến sĩ vội vàng vượt qua Liên Nỗ Thủ, cản tại phía trước.

Bọn họ động tác mười phần mau lẹ, tựa hồ diễn luyện trăm ngàn lần, bởi vậy dù là Trần Thiên Vạn tốc độ lại nhanh, cũng không đuổi kịp.

Bất quá, cản tại phía trước liền xem như đổi lại am hiểu cận chiến Trường Mâu Thủ, kết cục cùng Liên Nỗ Thủ cũng đều cùng.

Trần Thiên Vạn vung vẩy trường mâu, chỉ là một chút, liền đem phía trước nhất hơn mười người Trường Mâu Thủ hung hăng đánh bay ra ngoài. 2 20 điểm lực lượng, trên hai tay vạn cân lực đạo để hấn còn hồ gặp bầy dê, không ai có thể ngăn cản!

Đầy trời máu tươi tùy phong tung bay.

Thiết Thạch Thành chiến sĩ như là lâm vào trong gió lốc thuyền nhỏ, hơi vô ý, chính là Giáp Toái người vong. Sau trận chiến này, nếu là bọn họ may mắn không chết, người này định sẽ trở thành bọn họ cả đời ác mộng!

"Phốc!"

Tên kia nói đến nhiều nhất Thiết Giáp Ngũ Trường thân thể bỗng nhiên dừng lại, lại là một chi trường mâu từ hấn cổ họng trực tiếp xuyên qua, ta thể không ngừng đem sau lưng ba bốn danh chiến sĩ cùng nhau đâm xuyên.

Bành bành bành bành!

Trường mâu chấn động mạnh một cái, bốn cổ thân thể liền vỡ ra, hóa thành huyết vụ đầy trời, bị này lạnh gió thổi qua, rơi vào trong gió.

Trần Thiên Vạn ánh mắt lạnh lẽo, ngăn ngừi mà vài phút hấn đã nắm mâu trùng sát một cái vừa đi vừa về, đầy trời huyết tinh nhiễm phong, cũng nhiễm hấn thân thể!

Hấn lác một cái trường mâu, nhảy lên chiến mã, mang theo vô tận Huyết Tinh chi Khí nhào về phía Thiết Thạch Thành.

Tại chỗ còn lại không đến một nửa chiến sĩ, mặt mũi tràn đầy mang máu mà nhìn hấn rời đi, chưa chờ bọn hấn tri hoãn một hơi, 1 92 danh chiến sĩ đã tại Thiết Giáp chỉ huy dưới, mất lộ ra điên cuồng chi sát mở!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Phá Thành

Đầu tiên là một đợt tên nổ mang đi gần trăm cái tính mạng, sau đó song phương chính là tiến hành có thể xưng thâm liệt đánh giáp lá cà.

Thiết Thạch Thành năm tên Ngũ Trường tất cả đều tại Trần Thiên Vạn trong tay chết, còn thừa cái này hơn ba trăm người cũng là chiến lực đại tổn, tâm thần mỏi mệt, Thiết Giáp mang theo 1 92 danh chiến sĩ xông lên, liền giết ra một đường máu.

Hấn biết Trần Thiên Vạn buông tha Thiết Thạch Thành những này tàn binh là vì khảo nghiệm bọn hấn, thế là không lưu lực lượng thừa miền binh vừa đi vừa về chém giết.

Tên cuối cùng chiến sĩ ngã xuống thời điểm, Thiết Giáp mang đến 1 92 danh chiến sĩ đã còn lại không đủ trăm tên.

Nhưng vô luận là hấn vẫn là sau lưng chiến sĩ, trên thân sát ý càng phát ra ngưng thực.

Bọn họ yên lặng ném đi trong tay mài mòn lợi hại binh khí, đem trên mặt đất một số có thể sử dụng trường mâu, đại đao nắm trong tay, sau đó đón hàn phong hướng Thiết Thạch Thành tiến lên!

Thiết Thạch Thành bên ngoài.

Một tên thám báo con mắt ở phía xa giục ngựa chạy vội trên người thiếu niên dừng lại một hồi, sau đó một lần nữa ẩn vào không biết bên trong.

Mà tình huống như vậy tại đầu này thông hướng Thiết Thạch Thành trên đại đạo thường có phát sinh.

Nhưng mặc kệ là Trần Thiên Vạn vẫn là những thám báo đó, đều không làm lẫn nhau là một chuyện.

Đối Trần Thiên Vạn mà nói, những này thám báo bất quá là tôm tép nhỏ bé, ở trên người đến tồn thời gian mười phần không đáng.

Mà đối thám báo mà nói, Trần Thiên Vạn đơn thương độc mã, bất kể có phải hay không là địch nhân đều sẽ không đối Thiết Thạch Thành có cái uy hiếp gì, bọn họ phụ trách mục tiêu phần lớn là chỉ số lượng không ít chiến sĩ hoặc là cường đạo, lưu dân những này quần thể.

Kể từ đó, chờ Trần Thiên Vạn trước mắt xuất hiện Thiết Thạch Thành này cao lớn thành tường lúc, Thiết Thạch Thành cao tầng căn bản không có mây may phát giác.

Cũng may bây giờ chính là thời buổi rối loạn, Thiết Thạch Thành tứ phương thành cửa đóng kín, ngăn trở Trần Thiên Vạn đường đi, nếu không, Trần Thiên Vạn giục ngựa vào thành, đối Thiết Thạch Thành cao tầng mà nói, khoảng cách bị tiêu diệt cũng không xa.

"Thiết Thạch Thành Phong thành nửa tháng, người ngoại lai không được đi vào!" Thủ thành binh lính nhìn thấy Trần Thiên Vạn giục ngựa hướng thành môn mà đến, nghiêm nghị quát.

Vậy mà, Trần Thiên Vạn như không nghe thấy.

"Dừng lại! Lại không ngừng, tự gánh lấy hậu quả!" Đây thủ thành chiến sĩ lòng mày nhíu lại, kêu lên.

Gặp Trần Thiên Vạn vẫn như cũ làm theo ý mình, trên mặt hấn tức giận lóe lên, túm lấy bên người một tên cung tiễn thủ cung tiễn, hướng về Trần Thiên Vạn một tiễn vọt tới.

Hắn mặc dù đứng cung tiễn thủ, nhưng sử dụng lên cung tiễn đến cũng không chút thua kém, chỉ gặp mũi tên như là cổ sao chổi xuất hiện tại Trần Thiên Vạn trước mặt, hướng về hắn thân thể hung hăng đâm vào.

"Không nghe khuyên ngăn, chết cũng xứng đáng!" Thủ thành chiến sĩ cười lạnh nói, tiện tay đem cung tiễn vút cho bên người cung tiễn thủ.

Này cung tiễn thủ cười nói: "Chu ca tài bắn cung cũng nhanh so ra mà vượt đao pháp!"

"Đó là!" Họ Chu chiến sĩ đáp.

Song khi nhìn về phía dưới thành thời điểm, lại hoảng sợ phát hiện, mũi tên không chỉ có không có bắn vào người kia lồng ngực, phản mà bị nắm trong tay, sau đó hướng nơi này bỗng nhiên ném một cái ——

"Huru!"

Họ Chu chiến sĩ chỉ là cảm giác trước mắt có đồ vật gì lóe lên một cái rồi biến mất, sau một khắc cũng cảm giác được một vật đang nhanh chóng tiến vào hắn lồng ngực.

Hắn sờ sờ ở ngực, đầy tay đều là máu tươi!

Bên cạnh cung tiễn thủ trừng mắt nhìn lấy hắn chậm rãi ngã xuống đất, rít lên một tiếng từ cổ họng chỗ sâu cấp tốc thoát ra!

"Địch tập!"

——

Oanh!

Thiết Thạch Thành cao lớn dày đặc kim loại thành môn kịch liệt rung động động, tựa hồ có cái gì Cự Thú tại đập vào thành môn, đại lượng đá vụn tuôn rơi rơi xuống.

Trú đóng ở trong cửa thành một chi nhân số tại bách nhân đội ngũ nhanh chóng xuất động.

Khi nhìn đến lung lay sắp đổ thành môn về sau, những này ngày bình thường giống như Thiết Điện chiến sĩ từng cái lộ ra vẻ động dung.

Cầm đầu Ngũ Trường quát: "Nhanh, đều cho ta chặn đi lên!"

Trên trăm danh chiến sĩ nhao nhao bỏ nhào vào trên cửa thành, dùng thân thể chèo chống thành môn.

Oanh!

Lại là một tiếng vang thật lớn.

Một cổ đại lực từ dọc theo thành môn vọt tới, cái này trăm tên chiến sĩ lúc này có hơn mười người không kịp đôi lực bay rót ra ngoài, lăn trên mặt đất vài vòng lại nhào tới.

Oanh!

Thành môn truyền đến tiếng oanh minh càng ngày càng tấp nập.

Người ngũ trưởng kia cũng tự mình chắn qua, đáng tiếc, cánh cổng kim loại vậy cần sáu tên chiến sĩ năng lực nâng lên chốt cửa như trước đang từng tiếng oanh minh bên trong biến hình.

Ngăn cửa các chiến sĩ từng cái đều sắc mặt trắng bệch. Bọn họ tề tâm hiệp lực phía dưới xác thực có hơn vạn cân lực đạo, nhưng nhận thành môn độ rộng hạn chế, bọn họ nhiều nhất chỉ có thể đồng thời có 30 danh chiến sĩ phát lực.

Ầy đánh Ầy, bọn họ chỉ có thể bộc phát ra sáu, bảy ngàn cân lực lượng, mà ngoài thành người, lại có thể bộc phát ra vượt qua một vạn cân chi lực.

Oanh!

Lại là một tiếng vang thật lớn.

Dày trọng cánh cổng kim loại rốt cục không chịu nổi gánh nặng, ầm vang Đại.

Chống đỡ lấy thành môn mười mấy tên chiến sĩ nhao nhao bị hất tung ở mặt đất, còn chưa chờ bọn họ đứng dậy, hai phiến cánh cổng kim loại đã phanh mà nện xuống.

Đại lượng tiếng rên rỉ vang lên.

Đỏ thắm huyết dịch từ hai phiến sụp đổ môn hạ phương hướng chảy tứ phương, cũng hướng chảy ngoài cửa thành.

Một chân bước vào thành môn, tại máu chảy bên trong chảy qua, từng bước một hướng đi trong thành.

Mà phía sau hắn, lưu lại một cái chói mắt huyết sắc dấu chân!

Giờ khắc này Trần Thiên Vạn giống như trong địa ngục đi ra Ma Vương!

Hắn quét chỗ cửa thành thăm trạng, đôi mắt chỗ sâu lướt qua vẻ bất nhẫn, nhưng kiên quyết nhiên nhi nhiên địa hướng Thành Chủ Phủ phương hướng mà đi.

Trên đầu của hắn đã có vượt qua hai phần ba sợi tóc nhiễm lên trắng bạc, một khi sợi tóc toàn bộ biến thành màu trắng bạc, như vậy trên người hắn tuyệt thể vũ lực liền sẽ trong khoảnh khắc tiêu tán trống không.

Gia tăng 10 lần thuộc tính thuộc tính đan nếu là không có thời gian hạn chế, quý trọng như vậy đẳng cấp liền sẽ không là cấp 8, mà chính là cấp 10, thậm chí trở lên!

Đại lượng chiến sĩ từ bốn phương tám hướng chạy đến.

Nhị Đoạn liên nỗ, Tam Đoạn liên nỗ, đầu sư tử cung, phổ thông cung tiễn, trường mâu, đại đao những này trong quân đội là phổ biến nhất binh khí nhao nhao lộ ra sát cơ.

Thiết Thạch Thành làm phụ cận hơn hai mươi dặm chỉ có hai tòa tiểu thành một trong, thực lực tự nhiên bất phàm.

Nếu như bị khốn trụ là một chi quân đội, trừ phi là những Đại Thành đó thành chủ thủ hạ tình nhuệ, nếu không đối mặt loại cục diện này, cũng khó thoát bại vong kết quả.

Độc thân giết vào một cái thành nhỏ, dù là có được tuyệt thể vũ lực, Trần Thiên Vạn cũng có không nhỏ áp lực.

Hắn không dám lưu lại, một phương diện lo lắng thuộc tính đan có tác dụng trong thời gian hạn định, một phương diện khác cũng lo lắng trong thành sẽ xuất hiện một số đại hình Công Thành Vũ Khí.

Bởi vậy, một phát giác được tứ phương chiến sĩ vọt tới, liền triển khai thân hình, hướng trong thành vọt tới.

Trong thành cư dân sớm đã tự hành sơ tán, lưu lại một từng cái từng cái trống trải đường cái.

Làm Trần Thiên Vạn chuyển qua một cái góc đường thời điểm, đồng tử bỗng dừng co rúm người lại.

Chỉ thấy phía trước Thành Chủ Phủ cách đó không xa, mấy trăm tên chiến sĩ vũ trang đầy đủ, trầm mặc đứng yên.

Tại bọn họ phía trước, một trương nằm trên mặt đất, từ ba tấm Thiết Thai Cung sát nhập, mười hai tên chiến sĩ kéo động ba cung Sàng Nỗ chính xa xa địa chỉ hướng hấn!

Thiết Thạch Thành thành chủ Thiết Ý sớm đứng tại ba cung Sàng Nỗ bên cạnh, nhìn thấy Trần Thiên Vạn xuất hiện, trên mặt hiển hiện hiện ra vẻ dữ tợn.

"Đi chết đi!"

"Huru!"

Chói tai tiếng xé gió vang lên. Tại trước mắt bao người, lấy cứng rắn mộc đầu làm tiền cán, miếng sắt vì linh, hình như trường mâu mũi tên sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể bắn về phía Trần Thiên Vạn!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Người không xứng a!

Ba cung xe bắn tên là cái trước Triều Đại tại tên nô phượng diện này công nghệ đỉnh phong, cùng Thần Tỉ Nỗ chung xưng là nô bên trong song Vương.

Liên lấy ba cung xe bắn tên tới nói, bắn thành có thể đạt tới đến hơn 500 bước, nếu là một số đặc chế ba cung xe bắn tên, bắn thành có thể đạt tới hơn một ngàn mét.

Khủng bố như thế uy năng cho dù là kim loại đều có thể bị nhất cử xuyên qua, huống chi là thân thể máu thịt.

Trần Thiên Vạn người mang tuyệt thế vũ lực, phòng ngự đạt tới kinh người 6 0 điểm, tầm thường đao thương khó nhập, nhưng hấn cho tới bây giờ không nghĩ tới muốn mặc cho vũ khí rơi vào trên người.

Lần này vẫn như cũ như thế.

Hấn bỗng nhiên đạp một cái dưới chân, đá xanh khắp nơi chấn động mạnh một cái, sau đó cả người hấn cứ thế mà mà cải biến thể đi, hướng một bên vọt tới.

Phốc!

Dài đến hơn hai mét tên nô khó khăn lắm từ trên vai hấn lướt qua, này hơi mỏng tàu điện ngầm linh tại trên bả vai hấn mở ra mấy đạo hai ba tấc sâu lỗ hồng, ta thể không giảm mà nhập vào sau nhất phương tòa dân trong phòng.

Tuyệt thế vũ lực kinh người năng lực phản ứng tại Trần Thiên Vạn trên thân thể hiện đến lâm ly tinh xảo, nguyên bản hấn phải chết cục diện cũng bởi vậy né tránh qua.

Thiết Ý sau lưng quân đội xuất hiện một tia bạo động.

Sắc mặt hấn âm trầm, chỉ cảm thấy cổ họng chỗ khô ráo mười phần.

Bên cạnh ba cung xe bắn tên đều đầu vào đáy lấp đặt cái thứ hai mũi tên, bọn họ tuy nhiên chấn kinh, nhưng như cũ có thể chường không tâm tình mình.

Đây mới thực sự là chiến sĩ!

Trần Thiên Vạn mặt không thay đổi xông ra giống như cơn bão tuần mã, cuồng mãnh mà mau lẹ.

Ba cung xe bắn tên mới khó khăn lắm tự lực đến một nửa, liền không thể không bắn ra.

Song lần này Trần Thiên Vạn đã sớm chuẩn bị, làm thế nào có thể e ngại? Hấn nắm thật chặt trường mâu, trong mắt bắn ra khiếp người tinh mang, một

tiếng quát lớn ở giữa, trường mâu hung hăng vung ra, đúng là đem bay vút mà đến xe bắn tên mũi tên cho đầy ra, bắn ở bên cạnh Thành Chủ Phủ trước cửa Thạch Sư phía trên.

Ầm!

Thạch Sư đầu vỡ ra, hung hăng nện rơi xuống đất.

Thiết Ý cùng sau lưng chiến sĩ tâm bỗng nhiên sửa chữa lên, vô tận hoảng sợ bao phủ tại mỗi người trong lòng.

"Giết cho ta! Hắn chỉ là một người mà thôi!" Thiết Ý giận dữ hét. Thanh âm bên trong ầm ầm mang theo một tia đề nén không được khủng hoảng.

Mấy trăm tên chiến sĩ nhao nhao xuất ra vũ khí trong tay.

Những vũ khí này thuần một sắc đều là Viễn Trình Vũ Khí, Nhị Đoạn liên nỗ, Tam Đoạn liên nỗ, Tứ Đoạn liên nỗ, đầu sư tử cung các loại.

Trần Thiên Vạn phá ra cửa thành thời điểm, bọn họ liền biết được tình huống, trong lòng biết cùng Trần Thiên Vạn cận chiến đơn giản là tìm chết hành vi, cho nên tại lựa chọn vũ khí thời điểm đều ấn ý lựa chọn liên nỗ, hoặc là cung tiễn cùng đầu sư tử cung.

Mấy trăm tám tên nỗ cùng nhau phát xạ, mũi tên nhất thời như là như mưa rơi đánh tới.

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên neho mắt lại, khuỷu tay trong tay trường mâu, cho đến chạy nhập đầy trời tiễn trong mưa.

Đình đình đình

6 0 điểm phòng ngự rốt cục phát huy ra hiệu quả kinh người.

Trần Thiên Vạn liền như là người khoác một trương Thượng Giai Hậu Giáp, rơi vào trên người mũi tên căn bản không tạo được bất kỳ lực sát thương nào, cho dù là Tam Đoạn liên nỗ, Tứ Đoạn liên nỗ, cũng chỉ là tại hắn trên da lưu lại từng đạo nhân nhọt lỗ hồng.

Một đợt mũi tên qua đi, mấy trăm danh chiến sĩ đã mất đi bất luận cái gì phản kích thời cơ.

Bởi vì Trần Thiên Vạn đã như là Ma thần giết tiến đến.

"Người đầu hàng không giết!"

Hắn trường mâu vung lên, quát chói tai âm thanh còn như lời đình.

"Giết!"

Nghênh đón hắn là Thiết Ý nộ hồng.

Mất thấy bên người chiến sĩ lên do dự, hắn rốt cục không để ý tới che giấu mình, nắm lấy chính mình Tinh Cương đại đao thẳng hướng Trần Thiên Vạn.

Hắn cái này nhất động đánh tan sở hữu do dự, mấy trăm tên chiến sĩ ném đi cung tên trong tay, liên nỗ, dứt khoát mà theo Thiết Ý giết đi qua.

Trần Thiên Vạn than nhẹ một tiếng, trường mâu giơ lên, hung hăng vỗ tới.

Ầm! Phanh phanh!

Một đám huyết dịch trong không khí nở rộ.

Làm hạ nhất chiến sĩ trên thân tiêu xạ huyết dịch vậy ở hậu phương chiến sĩ trên mặt lúc, trận chiến đấu này liền không có cái gì lượn vòng chỗ trống!

Chiến sĩ, là trên chiến trường lãnh khốc giết người bình khí,

Nhưng ở mỗi lần mỗi lần kia sinh tử bởi hồi bên trong sống sót bọn họ càng thêm trân quý người bên cạnh.

Hắn chết! Ta báo thù cho ngươi!

Ta chết! Xin đừng báo thù cho ta!

Đây chính là trên chiến trường huynh đệ!

Làm những này tín niệm liền cùng một chỗ thời điểm, bọn họ liền trở thành từng cái đoàn thể, một chi bị người kính sợ tinh nhuệ!

Từng cái chiến sĩ mất đồ nhào về phía Trần Thiên Vạn, dù là biết mình tiếp xuống liền sẽ như là lúc trước những đồng bạn kia một dạng hóa thành mặt đất một cỗ thi thể, nhưng bọn hắn vẫn như cũ nghĩa vô phản cổ!

Trần Thiên Vạn đột nhiên cảm giác được trong tay trường mâu có chút nặng nề.

Hắn ngừng tay, nguyên bản đâm ra trường mâu tại một tên chiến sĩ cổ họng đã dừng lại.

Vậy mà, tên chiến sĩ kia đại đao trong tay lại không có chút nào dừng lại mà chém vào trên vai hắn, lưu lại một đạo thương vết trắng.

Chiến sĩ trên mặt lộ ra đáng chất, bỗng nhiên đi lên phía trước một bước, dừng lại trường mâu liền hung hăng đâm vào trong cổ họng.

Trên chiến trường, hắn không cần địch nhân đồng tình!

"Người là chân chính chiến sĩ!" Trần Thiên Vạn mắt lộ ra nghiêm nghị.

Chiến sĩ trên mặt lộ ra tự hào ý cười, nhưng sau cùng hóa thành yên lặng.

Trần Thiên Vạn chậm rãi quát ra trường mâu, ánh mắt nhìn về phía Thiết Ý.

Cái này trước đó còn một bộ không sợ sinh tử thành chủ giờ phút này lại là trốn đến đội ngũ tối hậu phương, mãi cho đến một tên sau cùng chiến sĩ ngã xuống, mới lộ ra thân hình hắn đi ra.

"Đừng có giết ta! Ta Thiết Ý nguyện đầu quân ——" Thiết Ý quỳ rạp trên đất, lạnh lùng nói.

Vậy mà hắn nói còn chưa dứt lời, một chỉ trường mâu đã Phá Khai hắn cổ họng, đem hắn cái cuối cùng "Hàng" chữ ngăn trở tại cổ họng chỗ sâu.

"Người không xứng a!" Trần Thiên Vạn dằn dặc đường hầm.

Sau lưng thủ thành chiến sĩ khoan thai tới chậm, nhìn thấy Thành Chủ Phủ đã thảm liệt tình trạng, không khỏi tâm sinh ra hàn khí.

Lại nhìn về phía cái kia đưa lưng về phía bọn họ, đầu đầy trắng bạc người, vô tận hoảng sợ tự nhiên sinh ra.

Càng ngày càng nhiều chiến sĩ hội tụ, nhưng không ai dám hướng phía trước bước ra một bước.

"Hàng! Cũng không chết!" Cùng lạnh như gió lạnh lẽo thanh âm tùy phong bay tới.

Tiếp cận hơn ngàn danh chiến sĩ thông suốt mà ném binh khí, quỳ rạp trên đất.

Trần Thiên Vạn chậm rãi quay đầu, đang muốn nói chuyện, đã thấy một người từ vội vàng chạy tới, nhìn thấy quỳ sát hơn ngàn danh chiến sĩ cùng Thành Chủ Phủ đã thảm trạng, cái này thấm tử sắc mặt trắng nhợt, sững sờ tại nguyên chỗ.

Thiết Thạch Thành bị địch, hắn cái này thấm tử làm sao không biết?

"Nói!"

Trần Thiên Vạn cau mày nói.

Thấm tử một cái giật mình, vội vàng quỳ ngã xuống trên mặt đất, gấp giọng nói: "Kính Hà thành mãnh tướng Lý Vân chính chính chỉ huy một ngàn chiến sĩ hướng ta Thiết Thạch Thành mà đến, khoảng cách Thiết Thạch Thành đã không đến hai dặm!"

Hạ chiến sĩ không khỏi rối loạn tung bưng.

Thiết Thạch Thành cùng Kính Hà thành thù địch nhiều năm, nguyên bản sớm ở thế yếu, lúc bình thường có thành trì có thể thủ, thật cũng không sợ, nhưng bây giờ, thành môn hư hao, lại Thiết Thạch Thành hơn hai ngàn danh chiến sĩ đã mười qua năm sáu, căn bản tới không được Lý Vân cùng này một ngàn danh chiến sĩ!

"Chớ hoảng sợ!" Một thanh âm truyền đến.

Thanh âm bên trong tựa hồ ẩn chứa một cỗ ma lực, để ở đây người tất cả đều bình tĩnh trở lại.

Trần Thiên Vạn hướng hướng cửa thành nhanh chân đi qua.

Quỳ sát các chiến sĩ nhao nhao đứng lên, chủ động vì hắn như vậy mở một đầu rộng mở đại đạo lớn

"Đem này ba cung xe bắn tên chuyển tới!" Trần Thiên Vạn mở miệng, sau một khắc nhất thời có người đem Thành Chủ Phủ trước mặt cái giường kia nó chuyển tới hư hại trước cửa thành.

Mà Trần Thiên Vạn sớm đứng ở giường nó về sau, nhìn lấy phương xa. Sau lưng hắn, hơn ngàn chiến sĩ mục đích mang mong đợi nhìn lấy.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Nay 1 tiền làm đáng!

Những thành đó bên trong cư dân không biết từ chỗ nào nghe được tin tức, nhao nhao từ chỗ ẩn thân đi ra, mang theo một tia hiếu kỳ, một tia kính sợ, vẻ hưng phấn, xa xa nhìn lấy trước cửa thành Trần Thiên Vạn.

Làm phương xa tầm nhìn bên trong bắt đầu xuất hiện từng đạo từng đạo bóng dáng lúc, một mực đứng yên bất động Trần Thiên Vạn bỗng nhiên cung hạ thân, một tay nắm lấy ba cung xe bắn tên dây cung, bỗng nhiên phát lực.

Tạch tach tach ——

Chỉ ít cần hơn mười người chiến sĩ năng lực kéo động dây cung trong khoảnh khắc nhanh chóng mở ra.

Dây cung càng kéo căng càng chặt, kim loại chế tác chèo chống đỡ lên bắt đầu vang lên không chịu nổi gánh nặng thanh âm, một số tương đối yếu kém địa phương bắt đầu xuất hiện biến hình.

"Ông —— "

Sớm tại những bóng dáng đó lấy cực nhanh tốc độ bước vào ngàn mét bên trong lúc, tụ lực đến cực hạn mũi tên mang ra một trận chói tai vù vù lóe lên một cái rồi biến mất, chui vào không trung.

Kính Hà thành.

Cùng Thiết Thạch Thành thành chủ khác biệt, đồng dạng xuất thân quân doanh Kính Hà thành thành chủ Chu Kỳ lại thích mặc lấy Văn Sĩ trang phục tại thư phòng mình bên trong mài mực luyện chữ.

Thư phòng bốn phía treo đại lượng Long Phi Phụng Vũ Tự Thiếp, tất cả đều xuất từ tay.

Ưu thích viết chữ, lại cũng không su tầm tranh chữ.

Đối với hần mà nói, càng ưa thích dùng tay mình sáng tạo một vài bức Tự Thiếp.

Giờ phút này hần, giống nhau thường ngày như vậy, dùng chăm chú chế tác bút lông tại trên trang giấy trắng trơn múa bút.

Bất quá một lát, "Loạn Thế Xuất Anh Hùng" bốn chữ lớn sôi nổi trên giấy.

Kiên cường mạnh mẽ!

Như là sa trường điểm binh, khí thế bàng bạc!

Bên người đầy ánh sáng Trang chiến sĩ khen: "Thành chủ cái này thư pháp, đã có đương thời mọi người mấy cái phần hòa hàu!"

Chu Kỳ cười cười, cẩn thận từng li từng tí đem trang giấy dùng kẹp treo ở trên giá sách, nói: "Mọi người trong tay chỉ chữ, đều có chỗ độc đáo, như này Đông thạch, trong chữ ở giữa có Sơn Thủy chi đạo, nhìn chữ như nhìn Sơn Thủy, mộng lung phiêu dật, giống như Vân Trung chi long, vụn vặt liền có thể khiến người có vô cùng tưởng tượng!"

"Như này Mặc nghiêng mực lão nhân, chữ như vậy mực, một bức chữ sớm là một bộ vẽ! Tranh chữ tranh chữ, trong chữ có vẽ, vẽ bên trong có chữ! Nghe nói viết chữ, đại thể bàng bạc, nhất bút nhất hoạ đều là ăn vào gỗ sáu ba phần."

"Mấy người này mới là mọi người, cùng bọn hần so sánh, lại được cho cái gì!"

Chu Kỳ lắc đầu nói.

Này quần áo nhẹ chiến sĩ nói: "Trong mắt của ta, hai người kia Thư Pháp tuy tốt, nhưng thành chủ cũng không kém cỏi mấy may!"

Chu Kỳ cười nói: "Tiểu tử ngươi ngược lại là hội vuốt mông ngựa!"

Nói xong, hần bỗng nhiên đổi đề tài, tức tiếng nói: "Lúc trước có thám tử hồi báo nói, Thiết Thạch Thành thành môn bị phá, Lý Văn suất quân mà đi,

muốn đánh bất ngờ! Không biết bây giờ tình huống như thế nào?"

Kinh Giáp chiến sĩ nói: "Còn không có tin tức truyền đến, bất quá tình huống phải rất khó! Lý Văn huynh tuy nhiên cùng chúng ta mấy cái đều là Ngũ Trường chi vị, nhưng hấn thực lực chân thật lên làm Phó Ủy cũng là dư xài, thậm chí lại hướng lên đi một bước cũng có nhiều khả năng! Lấy hấn thực lực, lại thêm một ngàn chiến sĩ phụ trợ, tại Thiết Thạch Thành thành môn hư hao tình huống dưới, cầm xuống Thiết Thạch Thành khả năng cực lớn!"

Chu Kỳ cau mày nói: "Thiết Thạch Thành thành chủ Thiết Ý mặc dù bình thường, nhưng nghĩa phụ chính là Đại Thành Tuấn Hà thành trong quân Giáo Ủy Thiết Hồng. Thiết Ý kinh doanh Thiết Thạch Thành có ít năm lâu, nếu nói Thiết Hồng không có âm thầm ủng hộ, tuyệt đối là không thể nào! Lý Văn tuy nhiên thực lực không yếu, nhưng nếu là không cẩn thận bị nắm, cũng khó tránh khỏi sẽ có tổn thương!"

"Này lấy thành chủ góc nhìn đâu?"

Chu Kỳ cầm lấy bút lông, trên giấy một hồi cuồng viết.

"Cần quyết đoán mà không quyết đoán phản thụ loạn!" Mấy chữ sôi nổi trên giấy.

Chu Kỳ đem bút theo trên bàn, trầm giọng nói: "Cần quyết đoán mà không quyết đoán phản thụ loạn! Đã đó là cái thời cơ, như vậy thì nghiêng toàn thành chi lực, nhất cử cầm xuống Thiết Thạch Thành!"

Chu Kỳ mệnh lệnh nhanh chóng hạ đạt.

Ngẩn ngừ nửa canh giờ, Kinh Hà thành còn thừa một ngàn năm trăm tên chiến sĩ tinh nhuệ liền ở ngoài thành tập kết, tại thành chủ Chu Kỳ chỉ huy dưới, thẳng hướng Thiết Thạch Thành.

"Thiết Ý, hôm nay sớm là các ngươi Thiết Thạch Thành tận thế!"

Thiết Thạch Thành bên ngoài, Lý Văn xúi giục chiến mã phi nước đại.

Chớp mắt thời gian, hấn liền thấy Thiết Thạch Thành bên ngoài một đám người,

Cùng trước mắt cấp tốc phóng đại mũi tên!

Khá lắm Lý Văn, tại cái này thời khắc nguy cơ, võ chiến mã, lăn đến mặt đất.

Sau một khắc, một chùm tinh hồng huyết dịch từ hấn cười trên chiến mã bắn tung tóe ra, tràn ngập trong không khí.

Nhưng cái này cũng không hề là kết thúc!

Lý Văn trừng to mắt, nhìn lấy này mũi tên tại xuyên thấu hấn chiến mã về sau, ta thể không giảm mà chui vào hấn chiến sĩ trên chiến mã.

"Phốc phốc phốc "

Từng tiếng lợi vật xé rách huyết nhục thanh âm làm người ta trong lòng phát run.

Lúc đầu Lý Văn còn đếm thầm những âm thanh này, bởi vì mỗi một âm thanh đều đại biểu một con chiến mã tử vong.

Nhưng khi những âm thanh này bắt đầu nói thành một mảnh thời điểm, cả người hấn đầu đã hoàn toàn loạn!

Từng đầu chiến mã ngã xuống, lập tức chiến sĩ bị tung bay trên mặt đất.

Ta chiến mã chán kinh chạy trốn tứ phía, rất nhiều chiến sĩ bị liên lụy, lăn xuống chiến mã, một số vận khí kém, bị kinh hoàng chiến mã ép qua, không chết thì bị thương!

Những tổn thất này còn có thể tiếp nhận, nhưng này một mũi tên đi qua tuyến đường lại làm cho Lý Văn cùng tất cả mọi người tất cả đều sợ hãi.

Phốc!

Mũi tên rốt cục kiệt lực, hơn nửa đoạn chui vào một con chiến mã trên thân.

Chiến mã tê mình một tiếng, ngã xuống đất bỏ mình.

Trên lưng ngựa chiến sĩ kịp thời lăn rơi xuống đất, yên ổn mà né qua một kiếp. Chỉ là, khi hấn nhìn lại lúc, lại phát hiện mình vị trí này đã là chỗ khắp cả trong đội ngũ cuối cùng!

Nói cách khác, chi này từ gần ngàn mét chỗ phóng tới mũi tên đem bọn hấn toàn bộ đội ngũ từ tiền phương đến hậu phương một tiễn xuyên qua!

Trong đội ngũ phần lớn người đều biết mũi tên, đồng dạng bọn họ cũng có thể bởi vậy đoán ra bắn ra mũi tên cung, chính là ba cung xe bắn tên.

Chính vì vậy, bọn họ mới hội hiệp sợ như vậy.

Có thể sử dụng ba cung xe bắn tên bắn ra uy lực như thế mũi tên người, lực lượng đến mạnh bao nhiêu?

Tất cả mọi người đang tự hỏi vấn đề này.

Sớm liền Thiết Thạch Thành phía kia người cũng là như thế.

Bọn họ trợn mắt há hốc mồm mà nhìn lấy cái kia một đầu tóc bạc thiếu niên, chỉ cảm thấy hân thân thể vô cùng cao lớn, đứng ở cửa thành hân, liền như là một khối cự đại đá ngầm, mặc hân bên ngoài bệnh kinh phong Hải Lăng, Cự Lăng Thao Thiên, phía sau hân lại bình tĩnh không lay động!

Đi theo Trần Thiên Vạn mà đến Thiết Giáp cùng sau lưng các chiến sĩ thấy cảnh này, trong mắt cuồng nhiệt càng phát ra hừng hực.

Đứng sau lưng Trần Thiên Vạn hơn một ngàn tên Thiết Thạch Thành Hàng Binh thấy cảnh này, ánh mắt lộ ra vẻ kính sợ.

Mà xem như tên kia thiếu niên tóc bạc địch nhân, Lý Văn bọn người thì là lộ ra vô tận hoảng sợ, mang theo Người sống quay đầu chạy trốn.

Lưu lại trên trăm cỗ chiến mã thi thể cùng mười mấy bộ chiến sĩ thi thể.

Một tiếng lui địch!

Trần Thiên Vạn đón Thiết Thạch Thành hơn vạn dân chúng cùng hơn ngàn chiến sĩ ánh mắt từng bước một đi trở về Thành Chủ Phủ!

"Các ngươi qua xử lý một chút hậu sự!" Trần Thiên Vạn bài trừ gạt bỏ lui mấy tên Ngũ Trưởng cùng một đám chiến sĩ, một mình đi vào Thành Chủ Phủ thành chủ phòng.

Cửa phòng đóng lại sau một khắc, hân sắc mặt trắng nhợt, khí tức rút xuống ngàn trượng, thẳng tắp ngã trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Rất giá trị

Trần Thiên Vạn là tại ngày thứ hai tỉnh lại.

"Thân thể ngươi rất lợi hại suy yếu, cần điều dưỡng!" Trịnh Hoảng đứng tại phía trước cửa sổ, hai tay ôm Thiết Thai Cung.

Trần Thiên Vạn miễn cưỡng ngồi xuống, chỉ cảm thấy chỉ là cái này đơn giản động tác tựa như là đánh một cuộc chiến sinh tử, "Ta cũng muốn a, nhưng là Thiết Thạch Thành vừa mới cầm xuống, còn có rất nhiều chuyện phải xử lý!"

Trịnh Hoảng quay đầu liếc hân một cái, nói: "Cái này cũng không giống như ngươi nguyên lai bộ dáng!"

Trần Thiên Vạn sững sờ một chút, cười nói: "Đúng vậy a, trước kia ta liền muốn an an ổn ổn mà sinh hoạt, ai biết hiện tại thế mà đánh xuống tòa thành _____"

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên ngậm miệng lại.

Bởi vì lời này liền chính hân đều không tin!

Trịnh Hoảng càng sẽ không tin tưởng!

Đây chỉ là một không buồn cười trò cười!

"Thiết Thạch Thành bây giờ cũng không lo ngại! Kính Hà thành thành chủ đã tới qua, bất quá cũng không phải là mang Quân đội tới, mà chính là để cho người ta mang tới bãi phóng thiếp!" Trịnh Hoảng chỉ hướng đầu giường, Trần Thiên Vạn mới phát hiện nơi đó nhiều mây trương bãi phóng thiếp.

"Nhiều như vậy?" Hân cau mày nói.

"Đây đã là ta sàng chọn qua đi!" Trịnh Hoàng đóng lại cửa sổ, đi tới gần, nói: "Người hôn mê không lâu sau, Thiết Thạch Thành to to nhỏ nhỏ mười cái thể lực đều sai người mang tới bái phỏng thiếp, tổng cộng mười tám tám, bắt quá trừ Kính Hà thành thành chủ cùng Thiết Thạch Thành Cao gia bên ngoài, ta đều có thể không để ý tới!"

"Làm sao người biết? Chẳng lẽ người đối Thiết Thạch Thành rất quen thuộc?" Trần Thiên Vạn trêu ghẹo nói.

Trịnh Hoàng nói: "Chỉ ít so người quen thuộc!"

Trần Thiên Vạn nhất thời tắt tiếng.

Hắn mở ra hai lá bái phỏng thiếp.

Cao gia bái phỏng thiếp phần lớn là lấy lòng lời nói, chỉ có một câu cuối cùng mới là trọng điểm, cái kia chính là hi vọng về sau có thể cùng Trần Thiên Vạn hảo hảo ở chung, giúp đỡ lẫn nhau!

Mà Kính Hà thành thành chủ bái phỏng thiếp trong thực tế cho làm theo nhiều rất nhiều, Trần Thiên Vạn nhìn hồi lâu, mới đưa trình trọng cất kỹ.

"Những Hàng Binh đó như thế nào?" Trần Thiên Vạn hỏi.

"Hơn một ngàn sáu trăm tên Hàng Binh trừ rải rác mấy cái đào tẩu bên ngoài, ta đều tại chỗ bắt động!" Nói đến đây Trịnh Hoàng cười lạnh một tiếng, nói: "Chiến sĩ cho dù là trốn, cũng rất khó tại trong loạn thế còn sống! Tốt nhất đường tắt cũng là làm cường đạo hoặc là một số Tiểu Thể Lực bên trong!"

"Vì sao? Giống rất nhiều Đại Thành, thậm chí Chư Vương đội đều đang không ngừng khuếch trương binh a!" Trần Thiên Vạn có chút không hiểu.

Trịnh Hoàng nói: "Càng là thể lực cường đại dùng người liền càng thêm cẩn thận. Nếu là bị người biết kẻ đào ngũ thân phận, tình cảnh thậm chí so với cái kia mới vừa gia nhập quân doanh phổ thông người dân còn phải gian nan! Không có người ưa thích kẻ đào ngũ, những cái kia trong quân các đại lão tình nguyện nhiều tổn một chút thời gian mở Bồi Dưỡng Tân Nhân, cũng không muốn đem một tên từng có tiền khoa chiến sĩ thêm tiến vào chính mình tinh duệ bộ đội bên trong!"

"Không vào tình nhuệ, cũng là pháo hôi! Tùy thời tùy chỗ đều có thể mất mạng!"

Trần Thiên Vạn nhất thời như vậy.

"Tiếp đó, người có tính toán gì?" Trịnh Hoàng hỏi.

"Ta muốn đem Thiết Thạch Thành tư nguyên đem đến Đào Nguyên Thôn!" Trần Thiên Vạn không chút do dự đường hầm.

Quyết định này hiển nhiên vượt quá Trịnh Hoàng dự kiến.

Thiết Thạch Thành các phương diện đều mạnh hơn Đào Nguyên Thôn, chỉ cần là người bình thường, tất nhiên sẽ coi đây là cơ nghiệp, chầm chậm mưu toan!

Lựa chọn Đào Nguyên Thôn, chỉ có những cái kia có can đảm người bình thường mới sẽ như thế làm!

Mà thấy thế nào Trần Thiên Vạn đều không giống như thế người, không phải vậy hắn cũng sẽ không tại thu hoạch được tuyệt thế vũ lực về sau, còn giết hướng Thiết Thạch Thành, đem trọn tòa thành về làm bản thân!

"Người vì cái gì không được trực tiếp chiếm cứ Thiết Thạch Thành?" Trịnh Hoàng cau mày nói.

"Ta có ta tự đánh mình tính toán!" Trần Thiên Vạn cười nói.

Hắn ý nghĩ đương nhiên không thể cùng Trịnh Hoàng toàn bộ dỡ ra, nếu không một số bí mật tất nhiên sẽ bại lộ.

Trịnh Hoàng gật gật đầu.

Trần Thiên Vạn không nói, hắn đương nhiên sẽ không hỏi nhiều, chỉ nói là nói: "Nếu như vậy lời nói, đề nghị người đem Thiết Thạch Thành Cao gia, cùng một chỗ dẫn đi!"

Cao gia?

Trần Thiên Vạn gật gật đầu.

Trịnh Hoàng tựa hồ có chút coi trọng Cao gia, hắn thanh tỉnh trong khoảng thời gian này,

Đã là lần thứ hai nhắc lên Cao gia!"

"Hiện tại trước không vội, chờ Đào Nguyên Thôn bên kia an trí công việc chuẩn bị cho tốt sau lại nói!" Trần Thiên Vạn nói ra.

Hắn chợt phát hiện Trịnh Hoảng một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng, không khỏi hỏi: "Trịnh đầu, ngươi muốn nói cái gì cứ mở miệng là được! Có thể nói ta định sẽ không dấu điểm ngươi!"

Trịnh Hoảng nghe ra Trần Thiên Vạn trong lời nói có lưu chỗ trống, không khỏi nhẹ nhàng thờ dài, nói: "Ta chỉ muốn hỏi ngươi hôm qua đến phát sinh cái gì?"

Trần Thiên Vạn trầm mặc một chút, áy náy mà nhìn xem hắn!

Trịnh Hoảng thất vọng gật đầu, quay người rời đi.

Vào đêm về sau, một cỗ không chút nào thu hút Xe ngựa từ Thành Chủ Phủ lái ra, sau đó hướng ngoài thành mà đi.

Thành môn đã quan bế.

Giữ cửa chiến sĩ nhìn thấy Xe ngựa, diện mạo vậy một cái, đang muốn tiếng quát ngăn cản, một cái đầu từ cửa sổ xe ngựa nhô ra, cũng xuất ra một cái lệnh bài.

"Trịnh đầu!"

Trong lòng chiến sĩ vì kinh.

Trần Thiên Vạn đột lấy Thiết Thạch Thành sau không bao lâu, Trịnh Hoảng liền đến đến Thiết Thạch Thành, sau đó lấy lời đình thủ đoạn, đem một số không phục chiến sĩ loại bỏ. Lấy tam giai chiến sĩ cấp bậc chiến lực, xử lý những sự tình này tự nhiên là dư xài.

Đương nhiên, bởi vì Trần Thiên Vạn hôn mê bất tỉnh duyên cớ, Trịnh Hoảng hành sự lên có phần có điều cố kỵ.

Nhưng hắn chỉ cần duy trì đến ngày thứ hai liền có thể.

Trần Thiên Vạn sau khi tỉnh lại không bao lâu, sớm đối ngoại tuyên bố Trịnh Hoảng thân phận, cũng đem Thiết Thạch Thành hết thảy công việc đều giao cho hắn.

Cử động như vậy tương đương với đem trọn tòa Thiết Thạch Thành giao cho Trịnh Hoảng trong tay.

Trịnh Hoảng không nghĩ tới Trần Thiên Vạn đối với hắn như thế tín nhiệm, khó được ưng thuận lời hứa, giúp hắn quản lý tốt Thiết Thạch Thành sự vụ.

Có Trần Thiên Vạn ra mặt, Trịnh Hoảng nhất thời trở thành Thiết Thạch Thành nhân vật số hai.

Giờ phút này coi như không có trong tay Thành Chủ Lệnh, thủ thành chiến sĩ cũng không dám thất lễ.

Không bao lâu, thành môn tại một trận ầm ầm âm thanh bên trong mở ra.

Xe ngựa cũng không lưu lại, trực tiếp hướng ngoài thành chạy tới.

Ra khỏi cửa thành, Trịnh Hoảng từ trong xe ngựa chui ra.

"Trịnh đầu, Thiết Thạch Thành sớm tạm thời làm phiền ngươi!" Trần Thiên Vạn nhô ra một cái đầu tới.

"Ngươi cứ việc yên tâm!"

Trần Thiên Vạn gật gật đầu, buông xuống rèm.

Không bao lâu, Xe ngựa sớm chậm rãi biến mất ở trong màn đêm.

Thời gian qua đi hai ngày, Đào Nguyên Thôn lại lần nữa đón về thôn trưởng Trần Thiên Vạn.

Cái thứ nhất phát hiện Trần Thiên Vạn là cái kia luyện kiếm nữ hài.

Sớm mà nàng sớm rời giường, dự định đến ngoài thôn luyện kiếm, không muốn nhà trưởng thôn đại môn bỗng nhiên mở ra, một người từ bên trong chậm rãi đi tới.

"Được hay không a, bảo bối nhi tử! Nhìn lấy ngươi bộ dáng này, lão cha ta tâm đều Toái!" Trần Bách Vạn thanh âm từ trong nhà truyền ra.

Nữ hài nhân tình sáng lên, vội vàng chạy tới.

Sau một khắc, một trương quen thuộc mặt rõ ràng hiển hiện ở trước mặt nàng.

Nàng còn đến không kịp hoan hỉ, chợt thấy Trần Thiên Vạn tóc, nhất thời phát ra rít lên một tiếng.

Tiếng thét chói tai này đánh vỡ Đào Nguyên Thôn bình tĩnh.

Rất nhiều người từ trong nhà đi ra, nhìn lấy Trần Thiên Vạn chống đỡ quái tượng từ trong nhà một chút xíu mà chuyển đi ra.

Một đầu mang theo tóc màu trắng bạc, trắng bệch sắc mặt, hiện ra nụ cười như là nhập mộ trường giả , khiến cho người lo lắng!

Hắn nhưng vẫn là một cái mười ba mười bốn tuổi thiếu niên a!

"Thôn trưởng, ta mở diu người!"

"Ta đến ta đến!"

"Bà nương, ta qua tìm chút mộc đầu đến, cho thôn trưởng làm mở đầu xe lăn!"

"Trong nhà còn có thứ gì tốt, nhanh lấy ra, cho thôn trưởng đưa đi!"

Thiên vẫn chưa hoàn toàn sáng, Đào Nguyên Thôn các thôn dân đã khí thế ngất trời mà làm việc. Cứ việc, những chuyện lật vật này cùng bình thường đều không giống bình thường.

Nhìn lấy những cái kia bận rộn bóng lưng, những cái kia lo lắng cho hắn, vì hắn bốn ba người, Trần Thiên Vạn trong lòng sau cùng một tia hồi hận như khói bụi tán đi.

"Thực, cũng là rất giá trị mà!"

Hắn thấp giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Thái Minh 2 loại phương pháp

Sơ mặt trời mọc.

Hết lần này tới lần khác quang mang xuyên thấu qua trăm tuổi dong lá cây chiếu xuống thiếu niên tóc bạc bên trên.

Thiếu niên ngồi an tĩnh.

Đẩy xe lăn nữ hài cũng đứng một cách yên tĩnh.

Từ khi hai ngày trước sự tình qua đi, Đào Nguyên Thôn duy nhất bên ngoài đang biến hóa chính là phía sau thôn nhiều một ngôi mộ.

"Hò gia gia khi chết đợi rất lợi hại khoan thai!" Trương thẩm thấp giọng nói.

Trần Thiên Vạn giữ im lặng, chỉ có này tóc bạc trắng theo gió nhẹ hơi hơi nhộn nhạo.

Một ngày này, hắn đều không rời đi phía sau thôn. Cho dù là ăn, cũng là tiểu nữ hài từ khác thôn dân nơi đó đến, đưa tới.

Một mực đến bóng đêm tràn ngập thời khắc, Trần Thiên Vạn mới gọi bên trên nữ hài, ở người phía sau thôi thúc dưới, về đến trong nhà.

"Con trai của lão, kém chút quên nói cho người, Tào Chung nói, nếu là người trở về , có thể quá khứ chỗ của hắn một chuyến!" Trần Bách Vạn kêu lên.

Trần Thiên Vạn đình lấy một đầu tóc màu trắng bạc, Trần Bách Vạn liền không khách khí chút nào đổi tên hô.

Tào Chung tại Trần Thiên Vạn trong lòng mười phần trọng yếu, Trần Bách Vạn coi là, hắn nói ra tin tức này về sau, nhi tử định hội vui mừng quá đổi . Không muốn, quá khứ nửa khắc nhiều Chung, nhi tử nơi đó đều không có bất kỳ cái gì biểu thị.

Hắn tò mò đi lên trước, phát hiện Trần Thiên Vạn đã nhắm mắt lại, quen ngủ mất.

"Tiểu tử này!" Trần Bách Vạn thăm nói, con trai của đem nhẹ nhàng mà tiến lên trong phòng ngủ.

Làm Trần Thiên Vạn cửa phòng ngủ chậm rãi khép lại về sau, nguyên bản ngủ say Trần Thiên Vạn lại hơi hơi mở mắt ra, an tĩnh nhìn qua phía trước.

Hồi lâu, hần đẩy cửa phòng ra, dùng hai tay nhấp nhô xe lăn, đi vào Tào Chung ở lại chỗ.

Tựa hồ biết Trần Thiên Vạn đến giống như, Tào Chung chỗ ở đại môn rộng mở, bên trong có thể nhìn thấy một cái đồng tử đang ngủ yên.

Trần Thiên Vạn còn chưa nghĩ ra đến có nên hay không đi vào, này ngủ say đồng tử lại cảnh giác mà tỉnh lại, nhìn thấy Trần Thiên Vạn, nhất thời giật mình, chạy chậm đến nghênh tới.

"Ngài cũng là Thiên Vạn thôn trưởng được a? Tiểu Tịch đã đợi chờ đã lâu!" Đồng tử cung kính nói.

"Kính cần chờ đợi đã lâu?"

"Đúng vậy a! Hôm nay lão sư ta sớm phân phó ta ở đây đợi đợi thôn trưởng!"

"Ngươi lão sư là?"

"Không thể nói! Không thể nói! Thôn trưởng chỉ muốn gặp được là hần biết!" Đồng tử gật gù đắc ý đường hầm.

Trần Thiên Vạn nhin không được cười lên, "Ngược lại là có chút thần bí!"

Giải thích, nhấp nhô bánh xe hướng trong phòng mà đi.

Này đồng tử cười hắc hắc, giống như không nghe ra Trần Thiên Vạn lời nói bên trong ẩn tàng một tia bất mãn, vội vàng đi đến Trần Thiên Vạn sau lưng, giúp đẩy xe lăn.

Chớp mắt thời gian, bọn họ sớm sẽ xuyên qua đại sảnh, xuất hiện tại hậu viện bên trong.

Cứ việc đêm đã khuya, hậu viện vẫn như cũ là có người tại uống rượu.

Vậy mà người này lại cũng không là từ Tào Chung, mà chính là một vị qua tuổi trung tuần Văn Sĩ.

"Thiên Vạn thôn trưởng cuối cùng vẫn là đến!" Văn Sĩ nhìn về phía Trần Thiên Vạn, cười nói.

"Chỉ giáo cho?" Trần Thiên Vạn lông mày nhíu lại.

Văn Sĩ con người sâu thẳm, tựa hồ có thể nhìn thấu tâm hần nghĩ. Nhẹ nhàng thở dài, nói: "Đào Nguyên Thôn gặp nạn, như không tổn thương còn tốt, như vậy một khi tổn thương, Thiên Vạn thôn trưởng tất nhiên sẽ giận lây sang Tào phó! Ta lấy Tào phó danh tiếng, mời Thiên Vạn thôn trưởng, người không đến, đúng là bình thường!"

Trần Thiên Vạn hơi hơi nheo mắt lại, nói: "Ngươi thế nào biết ta hội giận chó đánh mèo tào thúc?"

Văn Sĩ mỉm cười, nói: "Tục ngữ nói 'Vàng không được bị long đông, bị long đông không phải vàng từ!', người tài ba người, cho dù là có ý che dấu, cũng vô pháp che giấu hoàn toàn. Thôn trưởng như thế, tào phó như thế!"

"Tại hạ cùng với tào phó quan hệ không ít, thường xuyên nghe được tào phó tán dương thôn trưởng chính là đương thời nhân kiệt, thế là nghĩ lại, thôn trưởng làm sao không biết tào phó cũng là ngược có người đại tài!"

"Thế nhưng Đào Nguyên Thôn hai lần gặp nạn, tào phó đều là không thấy tăm hơi, ở Đào Nguyên Thôn, có năng lực, lại không xuất lực, Thiên Vạn thôn trưởng lòng có oán trách, không thể bình thường hơn được!"

Trần Thiên Vạn nói: "Tiên sinh đã suy đoán ta giận chó đánh mèo tào thúc, vì sao lại mệnh đồng tử một mực chờ đợi?"

Văn Sĩ khẽ ngẩng đầu, nhìn hướng lên bầu trời, nói: "Tào phó thân thể có chuyện quan trọng,

Rời đi thời khác, hi vọng ta có thể lưu tại Đào Nguyên Thôn!"

"Bất quá, đã liên quan đến tự thân sự tình, ta tự nhiên cần phải nhiều hơn quan sát!" Văn Sĩ nói ra, từng ngón tay về phía chân trời, nơi đó một vầng minh nguyệt chính chậm rãi di động tới.

"Trong miệng người khác sự tình chỉ có thể làm tham khảo, chánh thức phán đoán, còn cần ta tự thể nghiệm năng lực quyết dưới! Tào phó sự tình, để người sinh lòng oán trách, mang ý nghĩa người trọng tình trọng nghĩa! Phương diện này ta là mười phần thưởng thức! Nhưng là, nếu như người chuyện như vậy mà bỏ lỡ giống tào phó như vậy nhân tài mời, như vậy ta chỉ có thể cho rằng người lòng dạ không rộng!"

"Vàng trắng sáng kia giống như ta tâm! Nó hàng đến càng thấp, sớm mang ý nghĩa ta càng thất vọng!" Văn Sĩ nhìn lấy Trần Thiên Vạn, nói ra.

Trần Thiên Vạn trầm mặc một chút, thở dài: "Không biết tiên sinh xưng hô như thế nào?"

"Thái Minh!"

Trần Thiên Vạn chợt nhớ tới trước đây không lâu Lưu Thử cho hắn phần tài liệu kia, không khỏi thấp giọng hô nói: "Chẳng lẽ tiên sinh cũng là này an hạ cư Thiên Lý Câu Thái Minh tiên sinh!"

Thái Minh lắc đầu nói: "Thiên Lý Câu bất quá là hư danh mà thôi, không thể coi là thật!"

Trần Thiên Vạn cười ha ha một tiếng nói: "Có làm hay không đến cùng không phải tiên sinh nói tính toán!"

Cái này không lớn không nhỏ tán dương để Thái Minh nụ cười trên mặt nhiều một phần.

Mà mượn cái này đứng không, Trần Thiên Vạn nhìn một chút hệ thống dò xét Thái Minh đạt được thuộc tính

Tính danh: Thái Minh (đồng)

Phòng ngự: 2

Lực lượng: 3

Nhanh nhẹn: 2

Trí lực: 81

Đẳng cấp đánh giá: 4 các loại Muru Sĩ, có thể làm Học Đường lão sư, Muru Sĩ chỉ dụng.

Muru Sĩ đẳng cấp cùng chia 9 các loại, 20 điểm trí lực là 1 đẳng Muru Sĩ, sau đó mỗi gia tăng 20 điểm, liền đề bạt 1 đẳng, như 40 điểm sau là 2 các loại, 60 điểm sau là 3 các loại.

Thái Minh là 81 điểm, tự nhiên là 4 các loại Muru Sĩ.

Trần Thiên Vạn trên mặt lộ ra mỉm cười.

4 các loại Muru Sĩ đã thuộc về cao cấp Muru Sĩ.

Ở tiền thế đội, đến trăm vạn nhớ các người chơi có thể có được 4 các loại Muru Sĩ bất quá rải rác mấy chục người mà thôi, sớm liền hắn, cũng là có được một tên 4 các loại Muru Sĩ, cũng là tên kia thuộc tính dò xét không dò ra nhân tài.

Trần Thiên Vạn không kịp chờ đợi đem Thái Minh Đào Nguyên Thôn, sau đó mệnh vì Học Đường lão sư.

Nguyên bản Trần Thiên Vạn chỉ là dự định để Thái Minh mang một cái danh hào liền có thể, chánh thức Giáo Tập sự tình còn muốn khác tìm hắn người. Không muốn, Thái Minh tại biết hắn ý nghĩ về sau, lúc này sáng khoái đáp lại nói, nguyện ý Giáo Tập học sinh.

Trần Thiên Vạn do dự một chút, đáp ứng.

Chính mình bây giờ mục tiêu chủ yếu vẫn là đặt ở Đào Nguyên Thôn phát triển bên trên, chỉ cần Thái Minh đội tại Đào Nguyên Thôn, tự nhiên năng đầy đủ mà phát huy ra tự thân hiệu dụng.

Có Thái Minh vị này 4 các loại Muru Sĩ, Trần Thiên Vạn tự nhiên miễn không được hỏi thăm phát triển đại kế.

"Thôn trưởng có Thiết Thạch Thành cùng Đào Nguyên Thôn hai địa phương. Thiết Thạch Thành có các hạng tương đối hoàn thiện Thể Chế, cho nên đem Đào Nguyên Thôn di chuyển quá khứ không thể nghi ngờ là tốt nhất!" Thái Minh nói ra.

Trần Thiên Vạn nói: "Nếu là lấy Đào Nguyên Thôn làm chủ, Thiết Thạch Thành vì lần đâu?"

Thái Minh suy tư một chút, nói: "Dạng này liền muốn nhìn thôn trưởng ngươi có muốn hay không Thiết Thạch Thành!"

Trần Thiên Vạn ánh mắt lộ ra một tia hứng thú, hỏi: "Nếu là muốn đâu?"

"Nếu muốn, làm theo toàn lực chương không Thiết Thạch Thành, đồng thời tự nguyện chăm chăm dời đến Đào Nguyên Thôn! Phương pháp này có lợi có hại, lợi thì là có thể lợi dụng thành này thu hoạch được càng nhiều tư nguyên, Đào Nguyên Thôn cũng sẽ thụ ích lợi nhiều! Tệ thì là chiến tuyến kéo dài, tiếp nhận chiến tranh áp lực cũng không thể tránh khỏi tăng lớn! Trừ cái đó ra, Đào Nguyên Thôn phát triển tốc độ cũng sẽ nhận hạn chế!"

"Như không muốn! Làm theo có thể tất ao bất cá! Tự nguyện di chuyển! Đồng thời có thể thành này cùng Kính Hà thành làm giao dịch, để tại Đào Nguyên Thôn kiến thiết bên trong ra một phần lực. Như thế, Đào Nguyên Thôn phát triển tốc độ có thể đạt tới đến nhanh nhất! Bất quá tai hại chính là như vậy làm có thể sẽ gây nên Thiết Thạch Thành một số thế lực bản ngược, tạo thành không tất yếu hỗn loạn! Mà lại, còn muốn phòng bị Kính Hà

thành bên kia ngáp nghé!"

Nói xong, Thái Minh nhìn về phía Trần Thiên Vạn, "Hai loại phương pháp, không biết thôn trưởng tuyển loại kia?"

Trần Thiên Vạn hơi hơi nheo mắt lại, vẻ tươi cười ở trên mặt từ từ nở rộ ra.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Kính Hà trên cầu

Rạng sáng thời điểm, một phong nghĩ tốt phong thư bị Thái Minh đưa đến Thiết Thạch Thành Trịnh Hoảng trong tay.

Trịnh Hoảng nhìn tin, sau đó tự mình viết một phong tin hàm giao cho hạ nhân.

Cũng không lâu lắm, phong thư này liền tiến vào Kính Hà thành, giao cho Chu Kỳ trong tay.

Chu Kỳ mở ra phong thư, trong mắt lộ ra vẻ phức tạp.

Nhưng cũng không lâu lắm, liền đi ra thư phòng, triệu tập trên trăm kỵ tinh nhuệ, tại Lý Văn các loại mấy tên Ngũ Trưởng cùng đi hướng Kính Hà ngoài thành chạy đi.

Kính Hà thành cùng Thiết Thạch Thành trung gian có một đạo dòng sông, tên là Kính Hà.

Giờ phút này, Kính Hà một cây cầu đá bên trên bày một cái bàn.

Trên bàn có hai cái ly rượu không.

Một văn sĩ an vị tại ghế đá.

Phía sau chỉ có một người cùng đi. Người này cũng cung tiễn, nhìn không chớp mắt, giống như cọc gỗ.

Mà tên văn sĩ kia ngược lại là mười phần nhẹ nhõm, nhìn nơi xa gió thổi cỏ kinh hãi, chỗ gần nước sông Tĩnh chảy, lạnh nhạt thoải mái.

Nhìn thấy hai người này, Chu Kỳ không khỏi nhớ tới hôm đó hấn nghiêng toàn thành binh lực xuất chinh, còn chưa đi ra bao xa sớm gặp được Lý Văn một đám chiến sĩ, mỗi một cái đều là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, sợ đến vỡ mặt bộ dáng.

Về sau từ Lý Văn mấy vị chiến sĩ trong miêu tả, biết được Thiết Thạch Thành thành phá nguyên nhân, cùng một thiếu niên tóc bạc kinh thiên một tiền uy năng, không khỏi âm thầm lưu luyến.

Lý Văn Bộ Chúng sĩ khí hoàn toàn không có, lúc ấy Chu Kỳ cứ việc muốn lại lần nữa khởi binh Thiết Thạch Thành, nhưng cũng bất lực, hơi suy nghĩ một chút, liền để cho người ta đem một phong bài phong thiếp đưa qua.

Hai ngày này, Chu Kỳ không ít từ dưới tâm phúc miệng bên trong biết được, ngày đó Lý Văn mang đến này một ngàn danh chiến sĩ, hàng đêm có người bùng tình, trong lòng không khỏi đối thiếu niên tóc bạc kia lên nồng hậu dày đặc hứng thú.

Đáng tiếc, cái này trước mắt hai người này đều không phải là thiếu niên tóc bạc.

Chu Kỳ ánh mắt lộ ra vẻ thất vọng.

"Chu thành chủ phải chăng tại chưa nhìn thấy ta nhà Thành Chủ Đại Nhân, sinh lòng thất vọng?" Chu Kỳ biểu hiện trên mặt lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng này giống như hừng hờ Văn Sĩ lại liếc một chút xem thấu, cười sang sảng nói.

"Ngày đó một tiền, kinh sợ thối lui ta Kính Hà thành ba ngàn tinh nhuệ! Như thế Tuyệt Thế Nhân Vật, tự nhiên muốn thấy một lần chân dung!" Chu Kỳ trả lời. Hấn không có chút nào khiêng kỳ nói về việc này, ngược lại để Thái Minh xem trọng một điểm.

Thái Minh cao giọng nói: "Chu thành chủ lần này đến đây, huy động nhân lực, không biết là đáp ứng lời mời mà đến, vẫn là không mời mà tới?"

"Tự nhiên là đáp ứng lời mời!" Chu Kỳ biểu lộ bất biến, ra hiệu này một trăm chiến sĩ ngừng tại nguyên chỗ, chỉ đem lấy Lý Vân một người đi đến trên cầu.

Hắn nhìn một chút Trịnh Hoàng, ánh mắt lập tức rơi xuống Thái Minh trên thân, nói: "Không biết tiên sinh xưng hô như thế nào?"

"Thái Minh!"

"Thiên Lý Câu Thái Minh?" Chu Kỳ giống như cũng nghe qua Thái Minh danh tiếng, cảm thấy ngoài ý muốn nói.

Thái Minh không có phủ nhận.

Có nhiều thứ tại khác biệt trang sở, người khác nhau trước mặt muốn có khác biệt ứng đối chi pháp.

Nên khiêm tốn thời điểm khiêm tốn, nên cao điệu thời điểm sớm kiêu căng hơn, nếu không cái kia chính là ngu xuẩn.

"Đáng tiếc, không có tửu!" Chu Kỳ nhìn xem chén rượu, thờ dài.

Thái Minh cười cười, "Chu thành chủ đã là đáp ứng lời mời mà đến, tự nhiên có tửu!"

Ngụ ý, nếu là không mời mà tới, liền không có tửu!

Chu Kỳ nghe ra lời nói bên trong ý tứ, nhìn về phía trước mắt cái này có thể nói là tay trái gà không chặt Văn Sĩ, không khỏi sinh lòng nghiêm nghị.

Thiếu niên tóc bạc kia đến là nhân vật ra sao, trong tay lại có Trịnh Hoàng, Thái Minh hạng người!

Đối với thiếu niên tóc bạc, Chu Kỳ hứng thú đạt tới một cái độ cao mới, đồng thời, cũng nhiều một chút sợ hãi.

Thái Minh xuất ra tinh xảo bầu rượu, đem trên bàn hai cái trong chén đổ đầy tửu.

"Mời!" Hắn bùng lên chén, làm mời rượu tư thế.

Chu Kỳ cũng bùng lên chén.

Lý Vân muốn ngăn cản, lại bị hắn phát tay ngăn lại.

"Có thể lẽ loi một mình phá Thiết Thạch Thành người, nhất định là đương thời nhân kiệt, nhân vật bậc này, làm thế nào có thể tại trong rượu làm tay chân?" Giải thích, ngửa đầu liền uống.

"Thật dũng khí! Chu thành chủ có thể trở thành Nhất Thành Chi Chủ, quả nhiên bất phàm!" Thái Minh khen.

Chu Kỳ cười hắc hắc,

Đồng dạng không có phủ nhận.

Hai người uống liền vài chén.

Chu Kỳ chợt mà nói: "Không biết Thái tiên sinh lần này mời, cần làm chuyện gì?"

Thái Minh đặt chén rượu xuống, cười nói: "Việc này không nói trước. Không biết Chu thành chủ đối tự thân tình cảnh có bao nhiêu hiểu biết?"

Chu Kỳ trong mắt tinh quang lóe lên, lơ đãng nói: "Có cái gì hiểu biết, thanh thân ổn định làm chính mình thành chủ là được!"

Thái Minh thờ dài: "Nếu như Chu thành chủ nghĩ như vậy, vậy coi như Thái Minh không có hỏi!"

Chu Kỳ trầm mặc một chút, cười nói: "Ha-Ha, chỉ là mở câu nói đùa a. Thái tiên sinh chính là đương thời kỳ nhân, Kính Hà thành bây giờ đứng trước loại nào cục diện, ta hiểu, tiên sinh tự nhiên cũng hiểu, bởi vậy cần gì phải hỏi ta!"

Thái Minh nghiêm nghị nói: "Chu thành chủ có thể nghe qua một câu nói kia 'Nhân ngôn không bằng chính mình nói, người biết rõ không bằng chính mình biết rõ'?"

"Thụ giáo!" Chu Kỳ thán một chút nói: "Loạn thế không đất bằng! Từ khi Đại Tuyết Tai qua đi, toàn bộ Đại Nguyên cảnh nội sở hữu nông nghiệp cơ hồ mất mùa. Bây giờ Kính Hà thành Nội ưu Ngoại hoạn, chỉ có thể dựa vào chiến tranh mở chiếm lấy tư nguyên! Thu hoạch được sinh tồn thời cơ!"

"Đáng tiếc, Kính Hà thành cuối cùng chỉ là tiểu thành! Tại càng thêm cường đại vũ lực trước mặt, chỉ có thể lùi bước hoặc là hủy diệt!"

"Lương thực khan hiếm, thành Kính Hà nội thành hoạn. Vậy mà, coi như giải quyết vấn đề này, Kính Hà thành cũng vô pháp sinh tồn bao lâu thời gian!" Nói đến đây, Chu Kỳ thật sâu hút khẩu khí.

Thái biết rõ Chu Kỳ lo lắng là cái gì. Tuấn Hà thành mang đến áp lực là phiên địa vực này sở hữu thành trấn thế lực đều không thể tránh né.

Riêng là Đế Đô tình thế ổn định về sau, mỗi cái đại thế lực tựa hồ đoán được không lâu tương lai, toàn bộ Đại Nguyên nhấc lên Cự Đại Phong Bạo, không thể không nắm chặt thời gian làm bản thân lớn mạnh thực lực.

Thái Minh nhìn một chút Chu Kỳ, nói: "Thực Chu thành chủ hoàn toàn không cần phải lo lắng việc này, chỉ muốn lựa chọn đầu nhập vào Tuấn Hà thành Nội ưu Ngoại hoạn, những này lo lắng hoàn toàn sẽ không tồn tại!"

Chu Kỳ sắc mặt lạnh lẽo, nói: "Thái tiên sinh không phải là thay Tuấn Hà thành nên nói khách đi!"

"Dĩ nhiên không phải!" Thái Minh nói, "ta chỉ là muốn nhìn xem Chu thành chủ phương diện này thái độ như thế nào! Bây giờ xem ra ngược lại là ta đa nghi! Ài, Nội ưu Ngoại hoạn, cũng là quả thực phiền phức! Bất quá, Chu thành chủ có nghĩ tới hay không lệ nông?"

Chu Kỳ sắc mặt hơi nguôi, gật đầu nói: "Trước đó cũng thử qua, đáng tiếc, gieo xuống mấy chục mẫu hoa màu còn chưa tới thu hoạch thời điểm, liền bị Lưu Phi, cường đạo, cùng chiến tranh cho hủy! Huống hồ, liền xem như nhịn đến thu hoạch thời điểm, những này lương thực sợ là cũng không giữ được, bị Tuấn Hà thành những này Đại Thành ngấp nghé!"

"Nếu có người nguyện ý mạo hiểm như vậy, cũng nguyện ý vì Chu thành chủ cung cấp bộ phận lương thực đâu?"

Chu Kỳ mất lộ ra tinh quang, nói: "Người là nói các người thành chủ nguyện ý trồng trọt, cũng cung cấp bộ phận lương thực cho ta?"

"Không sai!"

Chu Kỳ trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, nhưng rất nhanh mà sớm tiêu tan lui xuống đi, "Dù vậy, Tuấn Hà thành nơi đó ta cũng không tránh thoát!"

Thái Minh cười nói: "Nếu như lại cho Chu thành chủ một tòa thành đâu?"

Chu Kỳ thông suốt đứng lên, ánh mắt sáng rực mà nhìn xem Thái Minh, cười lạnh nói: "Ta cũng không tin các người thành chủ sẽ tốt bụng như vậy, đem một tòa thật vất vả đánh xuống thành trì đưa cho ta! Trừ phi, các người đưa ta là một tòa thành trống không!"

Chu Kỳ hùng hổ dọa người khí thế cũng không có hù đến Thái Minh.

Cái sau đứng lên, lắc đầu thờ dãi: "Nguyên lai tưởng rằng Chu thành chủ là vị Anh Hùng Nhân Vật, đáng tiếc a đáng tiếc!"

"Đáng tiếc cái gì?"

"Đáng tiếc não tử như thế ngu dốt!" Thái Minh nói ra.

"Người nói cái gì!" Chu Kỳ sau lưng Lý Vân nhất thời giận dữ, bỗng nhiên bước ra một bước, muốn đem cái này không lựa lời nói Thiên Lý Câu tập nã, lại phát giác một chỉ băng lãnh mũi tên chính đối đầu của hắn.

"Người lại tiến lên một bước, ta dám cam đoan các người sống không quá tam giây!" Trịnh Hoàng lạnh lùng thốt.

Cái này một mực như cọc gỗ người nhất động liền để Chu Kỳ cùng Lý Vân lâm vào tình cảnh lưỡng nan.

Mặc dù bọn hắn đều có lòng muốn thử một chút Trịnh Hoàng tài bắn cung, nhưng lý trí nói cho bọn hắn tốt nhất vẫn là đừng lộn xộn.

"Người tiến không nhất định có thể bắn chết hai chúng ta! Nhưng ta người lại có thể giết chết các người!" Chu Kỳ nói.

"Người có thể thử một chút!" Đáp lại hắn vẫn như cũ là Trịnh Hoàng.

Chu Kỳ trầm mặc thật lâu, rốt cục lần nữa ngồi xuống.

"Tiên sinh nói ta não tử ngu dốt! Có thể cho ta cái lý do?"

"Đưa người thành trống không cùng không tặng có gì khác biệt? Làm loại này vô ý nghĩa sự tình đối với song phương đều không có bất kỳ cái gì chỗ tốt! Như thế hại người không lợi mình sự tình, Chu thành chủ cho là chúng ta sẽ làm a?" Thái Minh nói.

Chu Kỳ trầm mặc.

Hồi lâu, hắn trở mặt nhìn, nói: "Nói đi, các người điều kiện!"

Chương 50: Tư nguyên nghiêm

Thái Minh thu hồi nụ cười trên mặt, nghiêm nghị nói: "Thiết Thạch Thành một ngàn sáu trăm 51 danh chiến sĩ, chúng ta chỉ cần 500, còn thừa tất cả đều cho ngươi! Bất quá điều kiện tiên quyết là Chu thành chủ muốn toàn lực giúp bọn ta thành chủ thành lập Đào Nguyên thành!"

Kiến Thành?

Chu Kỳ trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc. Cái này cái gọi là Đào Nguyên thành thành chủ cũng không biết tính toán gì, vậy mà bỏ qua Thiết Thạch Thành không muốn, lại tốn hao đại công phu khác Kiến Thành ao.

Mà Thiết Thạch Thành hơn một ngàn tên Hằng Binh, lại chỉ cần 500, cái này cũng vượt quá Chu Kỳ dự kiến.

Đương nhiên, Chu Kỳ cũng minh bạch, Thái Minh lúc này nói, vén vén mặt ngoài đồ, vật. Thái Minh cùng sau lưng vị thành chủ kia đứng người ngu xuẩn, cho dù là thật đưa ra Thiết Thạch Thành, cũng sẽ đem Thiết Thạch Thành một số có giá trị nhất đồ, vật quăng ra.

"Thiết Thạch Thành Cao gia chúng ta cũng phải mang đi! Trừ cái đó ra, một số vũ khí, chúng ta cũng muốn lấy đi!"

Đầu này để Chu Kỳ không thể chịu đựng.

Chiến sĩ mặc dù trọng yếu, nhưng là không có vũ khí chiến sĩ liền như là mất đi hàm răng Lão Hồ, căn bản không nhiều lắm uy hiếp.

Cùng những Lưu Phi đó, cường đạo một dạng, hạn chế Kính Hà thành binh lực không chỉ là lương thực, còn có vũ khí, nhân lực tư nguyên ngược lại là lần.

Hắn đang muốn nói chuyện, Thái Minh lại nói bổ sung: "Đây chỉ là tạm thời! Từ Thiết Thạch Thành những chiến sĩ đó trong tay lấy đi binh khí, chúng ta hội xem tình huống giao cho tuần trong tay thành chủ! Chu thành chủ cũng minh bạch, như không làm như vậy, chúng ta thành chủ căn bản không có khả năng an tâm đem Thiết Thạch Thành giao cho ngươi!"

Chu Kỳ gật gật đầu, nói: "Các ngươi thành chủ ngược lại là suy tính được chu đáo!"

"Có chút bất đắc dĩ a!" Thái Minh nói ra.

"Bất quá, này liên quan tới Cao gia sự tình, ta muốn bổ sung một chút! Phải biết, Thiết Thạch Thành trân quý nhất tư nguyên bên trong, Cao gia sớm chiếm cứ không ít điểm lượng. Nếu như các ngươi đem Cao gia cùng sở hữu chiến sĩ vũ khí mang đi, cái này Thiết Thạch Thành có thể cũng không có cái gì đáng giá coi trọng địa phương! Dạng này thành trì cho dù rơi xuống trong tay của ta, muốn nhờ vào đó mở đối kháng Tuần Hà thành, tuyệt đối là si tâm vọng tưởng!" Chu Kỳ nói.

Thái Minh lắc đầu nói: "Chu thành chủ không cần lo ngại, tại ứng phó Tuần Hà thành những phương diện này, chúng ta thành chủ cùng ngươi là đứng tại cùng một trận tuyến lên! Có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục. Chúng ta kiên quyết sẽ không làm nôi đồng rút lương tiến hành! Bây giờ như vậy, cũng là hi vọng chúng ta có thể tại Chu thành chủ trong lòng chiếm cứ phân lượng nhiều một ít!"

"Dạng này ta muốn phải bị giới hạn các ngươi thành chủ!" Chu Kỳ ý vị thâm trường nói.

Thái Minh cười ha ha một tiếng, nói: "Chúng ta thành chủ là lo một mình đánh xuống Thiết Thạch Thành, Chu thành chủ bộ hạ đem người đột kích, nếu không phải là chúng ta thành chủ vũ lực kinh thiên, chỉ sợ Thiết Thạch Thành bây giờ đã thành Chu thành chủ món ăn trong bụng đi! Việc này không nói. Bây giờ Chu thành chủ không uống phí một binh một tốt liền có thể từ trong tay chúng ta thu hoạch được đại bộ phận lợi ích, vẫn còn muốn nghi thần nghi quỷ, chẳng lẽ sớm không hiểu, chúng ta thành chủ đã có thể đặt xuống Thiết Thạch Thành, Kính Hà thành lại há tại lời nói dưới?"

"Chấp tay đưa ra lợi ích không phải là bởi vì chúng ta kiêng kỵ ngươi, mà chính là kiêng kỵ Tuần Hà thành! Chu thành chủ như còn không thể tìm đúng chính mình định vị, không bằng hôm nay sớm đầu nhập vào này Tuần Hà thành đi, cũng tiết kiệm đến lúc đó Tuần Hà thành đại quân giết tới, sinh linh đồ thân!"

Gặp Thái Minh đứng dậy, Chu Kỳ sắc mặt biến hóa, cười nói: "Tiên sinh bớt giận!"

Liên tiếp nói một câu, Thái Minh mới lần nữa ngồi xuống, nói ra: "Ta nói tới đều là chúng ta thành chủ ý kiến, Chu thành chủ sớm lại nghe, về phần có đáp ứng hay không, chúng ta cũng không vội, Chu thành chủ có thể chậm rãi cân nhắc!"

Ngay sau đó Thái Minh còn nói mấy cái điều kiện, phần lớn là vây quanh trợ Đào Nguyên xây thành thành sự tình triển khai.

Trong lúc đó Chu Kỳ mặc dù nhiều lần có nhú mày hiện tượng, nhưng có vết xe đổ về sau, lại nhìn xuống không phát.

Trận này gặp mặt một mực tiếp tục hai canh giờ mới kết thúc.

Thái Minh cùng Chu Kỳ nói xong chính sự về sau, lại đàm một số việc vặt, mới đứng dậy cáo từ.

Hắn cùng Trịnh Hoảng đi ước chừng ngàn mét, phía trước cách đó không xa một mảnh trong rừng, mấy vị Ngũ Trưởng dẫn đầu chính một chút năm trăm danh chiến sĩ ra đón.

Quân tử không được lập nguy tường. Lần này gặp mặt tuy nhiên bắt lấy Chu Kỳ yếu hại, nhưng ở không quyết định kết quả trước đó,

Người nào cũng không thể cam đoan đối phương không có ý muốn hại người.

Bởi vậy Thái Minh liền đem chi đội ngũ này giấu ở mảnh này trong rừng, lấy phòng ngừa vạn nhất.

Mà trải qua Hà Kiều một bên khác, Chu Kỳ cùng Lý Vân Phi cười tại trên chiến mã, nhìn lấy Thái Minh cùng Trịnh Hoảng bên người thêm ra mấy trăm danh chiến sĩ, không khỏi sinh lòng cười khổ.

"Nghe nói cái này Thái Minh làm việc cầu vừng vàng, quả là thế!" Chu Kỳ thở dài.

"Hừ, trước đó ta còn bội phục bọn họ dũng khí, không muốn cũng là nhất gan hạng người!" Lý Vân khinh thường nói.

Chu Kỳ lắc đầu, quay đầu ngựa lại, mang theo mọi người hướng Kính Hà thành phương hướng mà đi.

"Thiên Vạn thật đánh tính toán loại lương?" Trở về trên đường, Trịnh Hoảng đột nhiên hỏi.

Thái Minh gật gật đầu, nói ra: "Xác thực có quyết định này. Đào Nguyên Thôn đạt được Thiết Thạch Thành cùng Kính Hà thành trợ giúp, sẽ lấy cực nhanh tốc độ phát triển, trở thành một cái thành nhỏ tối đa cũng sớm một thời gian hai năm, đến lúc đó, nhân khẩu bạo tăng, nếu không loại lương, liền không có nơi cung cấp thức ăn, cuối cùng cũng sẽ rơi vào gông Kính Hà thành loại tình huống này?"

Trịnh Hoảng cau mày nói: "Chỉ là loại lương lời nói, mạo hiểm thật sự là lớn! Liền xem như rất nhiều Đại Thành, cũng không dám làm những sự tình này! Không có cực kỳ cường đại thực lực, hoặc là thiên nhiên địa lý ưu thế, căn bản là không có cách cam đoan cây nông nghiệp thu hoạch được thu hoạch!"

Thái Minh trên mặt cũng nhiều một tia lo âu. Nguyên bản hắn là không tán thành làm như thế. Nhưng Trần Thiên Vạn nói đó nhưng như cũ kiên trì, cho nên hắn không thể không đem điều kiện này hướng Chu Kỳ nói ra.

"Xem trước một chút đi, Thiên Vạn nói đó đã làm cái này quyết định, chắc hẳn có đạo lý! Bất quá nếu thật có thể thành, thật sự là giải quyết chúng ta nỗi lo về sau a!"

Trịnh Hoảng tràn đầy cảm xúc gật đầu.

Ngày thứ hai, Chu Kỳ đối với trao đổi sự tình liền có đáp lại.

Năm trăm tên cường tráng nam tử tại Lý Vân chỉ huy dưới hướng Thiết Thạch Thành mà đi.

Cái này năm trăm tên cường tráng nam tử tại kiến trúc bên trên cũng đã có tiếp xúc, cho nên chỉ cần phóng tới trên công trường liền có thể lập tức tiến hành công tác.

Trịnh Hoảng cùng Lý Vân giao tiếp về sau, cùng ngày liền đem cái này năm trăm tên sức lao động đưa đến Đào Nguyên Thôn.

Mà đây chỉ là nhóm đầu tiên.

Tại mấy ngày kế tiếp thời gian bên trong, đủ loại vật tư từ Kính Hà thành tràn trọc Thiết Thạch Thành, sau đó lại thông qua Thiết Thạch Thành vận chuyển về Đào Nguyên Thôn.

Đương nhiên, những vật tư này đa số dùng cho Kiến Thành, về phần lương thực, Kính Hà thành là không chút nào cung cấp.

Kính Hà thành cuộn cuộn mang tới không ngừng đại lượng vật tư đồng thời, Trịnh Hoảng cùng Thái Minh cũng bắt đầu ở Thiết Thạch Thành trung hạ tay, đem Thành Chủ Phủ rất nhiều tư nguyên đều vận chuyển về Đào Nguyên Thôn, cái này bên trong cũng bao quát số lượng không ít lương thực.

Bất kể như thế nào, Đào Nguyên Thôn lao lực nhóm cũng nên bao ăn no.

Thành Chủ Phủ kho lúa cơ hồ bị chuyển khoảng không.

Nếu là Chu Kỳ muốn duy trì Thiết Thạch Thành, chỉ có từ những cư dân kia bên trong lấy tay.

Những này đều không phải là Trịnh Hoảng cùng Thái Minh cần muốn cân nhắc.

Tại bọn họ khua chuông gõ mõ mà thao tác dưới, không đến một tuần, sở hữu có thể lấy đi toàn bộ lấy đi!

Kính Hà thành bên kia, vì sớm hơn mà đạt được Thiết Thạch Thành, cũng hết sức phối hợp đem trong hiệp nghị cung cấp cho Đào Nguyên Thôn tư nguyên tất cả đều đưa tới.

Một tuần sau, Kính Hà thành Lý Vân chính thức cùng Trịnh Hoảng giao tiếp.

Cứ việc Thiết Thạch Thành cư dân sớm có đoán trước, nhưng khi suy đoán trở thành hiện thực thời điểm, vẫn là gây nên không ít bất ngờ.

Còn thừa hơn một ngàn danh chiến Sĩ Khởi mã có một phần năm thừa dịp loạn phản bội chạy trốn, nhưng còn chưa đi ra bao xa, liền bị mai phục tại mỗi cái thành môn Kính Hà thành quân đội huyết tinh đánh giết.

Sau đó Chu Kỳ thân suất quân đội đi vào Thiết Thạch Thành, đến tận đây Thiết Thạch Thành rơi vào Chu Kỳ trong tay đã thành kết cục đã định!

Chương 50: Tư nguyên nghiêng

Thái Minh thu hồi nụ cười trên mặt, nghiêm nghị nói: "Thiết Thạch Thành một ngàn sáu trăm 51 danh chiến sĩ, chúng ta chỉ cần 500, còn thừa tất cả đều cho người! Bất quá điều kiện tiên quyết là Chu thành chủ muốn toàn lực giúp bọn ta thành chủ thành lập Đào Nguyên thành!"

Kiến Thành?

Chu Kỳ trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc. Cái này cái gọi là Đào Nguyên thành thành chủ cũng không biết tính toán gì, vậy mà bỏ qua Thiết Thạch Thành không muốn, lại tốn hao đại công phu khác Kiến Thành a.

Mà Thiết Thạch Thành hơn một ngàn tên Hằng Bình, lại chỉ cần 500, cái này cũng vượt quá Chu Kỳ dự kiến.

Đương nhiên, Chu Kỳ cũng minh bạch, Thái Minh lúc này nói, vén vén mặt ngoài đồ, vật. Thái Minh cùng sau lưng vị thành chủ kia đúng người ngu xuẩn, cho dù là thật đưa ra Thiết Thạch Thành, cũng sẽ đem Thiết Thạch Thành một số có giá trị nhất đồ, vật quăng ra.

"Thiết Thạch Thành Cao gia chúng ta cũng phải mang đi! Trừ cái đó ra, một số vũ khí, chúng ta cũng muốn lấy đi!"

Đầu này để Chu Kỳ không thể chịu đựng.

Chiến sĩ mặc dù trọng yếu, nhưng là không có vũ khí chiến sĩ liền như là mất đi hàm răng Lão Hồ, căn bản không nhiều lắm uy hiếp.

Cùng những Lưu Phi đó, cường đạo một dạng, hạn chế Kính Hà thành binh lực không chỉ là lương thực, còn có vũ khí, nhân lực tư nguyên ngược lại là lần.

Hắn đang muốn nói chuyện, Thái Minh lại nói bổ sung: "Đây chỉ là tạm thời! Từ Thiết Thạch Thành những chiến sĩ đó trong tay lấy đi binh khí, chúng ta hội xem tình huống giao cho tuần trong tay thành chủ! Chu thành chủ cũng minh bạch, như không làm như vậy, chúng ta thành chủ căn bản không có khả năng an tâm đem Thiết Thạch Thành giao cho người!"

Chu Kỳ gật gật đầu, nói: "Các người thành chủ ngược lại là suy tính được chu đáo!"

"Có chút bất đắc dĩ a!" Thái Minh nói ra.

"Bất quá, này liên quan tới Cao gia sự tình, ta muốn bổ sung một chút! Phải biết, Thiết Thạch Thành trân quý nhất tư nguyên bên trong, Cao gia sớm chiếm cứ không ít điểm lượng. Nếu như các người đem Cao gia cùng sở hữu chiến sĩ vũ khí mang đi, cái này Thiết Thạch Thành có thể cũng không có cái gì đáng giá coi trọng địa phương! Dạng này thành trì cho dù rơi xuống trong tay của ta, muốn nhờ vào đó mở đối kháng Tuần Hà thành, tuyệt đối là si tâm vọng tưởng!" Chu Kỳ nói.

Thái Minh lắc đầu nói: "Chu thành chủ không cần lo ngại, tại ứng phó Tuần Hà thành những phương diện này, chúng ta thành chủ cùng người là đứng tại cùng một trận tuyến lên! Có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục. Chúng ta kiên quyết sẽ không làm nổi đồng rút lương tiến hành! Bây giờ như vậy, cũng là hi vọng chúng ta có thể tại Chu thành chủ trong lòng chiếm cứ phân lượng nhiều một ít!"

"Dạng này ta muốn phải bị giới hạn các người thành chủ!" Chu Kỳ ý vị thâm trường nói.

Thái Minh cười ha ha một tiếng, nói: "Chúng ta thành chủ lẻ loi một mình đánh xuống Thiết Thạch Thành, Chu thành chủ bộ hạ đem người đột kích, nếu không phải là chúng ta thành chủ vũ lực kinh thiên, chỉ sợ Thiết Thạch Thành bây giờ đã thành Chu thành chủ món ăn trong bụng đi! Việc này không nói. Bây giờ Chu thành chủ không uống phí một binh một tốt liền có thể từ trong tay chúng ta thu hoạch được đại bộ phận lợi ích, vẫn còn muốn nghi thần nghi quỷ, chẳng lẽ sớm không hiểu, chúng ta thành chủ đã có thể đặt xuống Thiết Thạch Thành, Kính Hà thành lại há tại lời nói dưới?"

"Chấp tay đưa ra lợi ích không phải là bởi vì chúng ta kiêng kỵ người, mà chính là kiêng kỵ Tuần Hà thành! Chu thành chủ như còn không thể tìm đúng chính mình định vị, không bằng hôm nay sớm đầu nhập vào này Tuần Hà thành đi, cũng tiết kiệm đến lúc đó Tuần Hà thành đại quân giết tới, sinh linh đồ tể!"

Gặp Thái Minh đứng dậy, Chu Kỳ sắc mặt biến hóa, cười nói: "Tiên sinh bớt giận!"

Liên tiếp nói một câu, Thái Minh mới lần nữa ngồi xuống, nói ra: "Ta nói tới đều là chúng ta thành chủ ý kiến, Chu thành chủ sớm lại nghe, về phần có đáp ứng hay không, chúng ta cũng không vội, Chu thành chủ có thể chậm rãi cân nhắc!"

Ngay sau đó Thái Minh còn nói mấy cái điều kiện, phần lớn là vây quanh trợ Đào Nguyên xây thành thành sự tình triển khai.

Trong lúc đó Chu Kỳ mặc dù nhiều lần có nhú mảy hiện tượng, nhưng có vết xe đổ về sau, lại nhin xuống không phát.

Trận này gặp mặt một mực tiếp tục hai canh giờ mới kết thúc.

Thái Minh cùng Chu Kỳ nói xong chính sự về sau, lại đàm một số việc vặt, mới đứng dậy cáo từ.

Hắn cùng Trịnh Hoảng đi ước chừng ngàn mét, phía trước cách đó không xa một mảnh trong rừng, mấy vị Ngũ Trường dẫn đầu chinh một chút năm trăm danh chiến sĩ ra đón.

Quân tử không được lập nguy tường. Lần này gặp mặt tuy nhiên bắt lấy Chu Kỳ yếu hại, nhưng ở không quyết định kết quả trước đó,

Người nào cũng không thể cam đoan đối phương không có ý muốn hại người.

Bởi vậy Thái Minh liền đem chi đội ngũ này giấu ở mảnh này trong rừng, lấy phòng ngừa vạn nhất.

Mà trải qua Hà Kiều một bên khác, Chu Kỳ cùng Lý Vân Phi cười tại trên chiến mã, nhìn lấy Thái Minh cùng Trịnh Hoảng bên người thêm ra mấy trăm danh chiến sĩ, không khỏi sinh lòng cười khò.

"Nghe nói cái này Thái Minh làm việc cầu vừng vàng, quả là thế!" Chu Kỳ thờ dài.

"Hừ, trước đó ta còn bội phục bọn họ dũng khí, không muốn cũng là nhất gan hạng người!" Lý Vân khinh thường nói.

Chu Kỳ lắc đầu, quay đầu ngựa lại, mang theo mọi người hướng Kính Hà thành phương hướng mà đi.

"Thiên Vạn thật đánh tính toán loại lương?" Trở về trên đường, Trịnh Hoảng đột nhiên hỏi.

Thái Minh gật gật đầu, nói ra: "Xác thực có quyết định này. Đào Nguyên Thôn đạt được Thiết Thạch Thành cùng Kính Hà thành trợ giúp, sẽ lấy cực nhanh tốc độ phát triển, trở thành một cái thành nhỏ tối đa cũng sớm một thời gian hai năm, đến lúc đó, nhân khẩu bạo tăng, nếu không loại lương, liền không có nơi cung cấp thức ăn, cuối cùng cũng sẽ rơi vào giống Kính Hà thành loại tình huống này?"

Trịnh Hoảng cau mày nói: "Chỉ là loại lương lời nói, mạo hiểm thật sự là lớn! Liền xem như rất nhiều Đại Thành, cũng không dám làm những sự tình này! Không có cực kỳ cường đại thực lực, hoặc là thiên nhiên địa lý ưu thế, căn bản là không có cách cam đoan cây nông nghiệp thu hoạch được thu hoạch!"

Thái Minh trên mặt cũng nhiều một tia lo âu. Nguyên bản hắn là không tán thành làm như thế. Nhưng Trần Thiên Vạn nơi đó nhưng như cũ kiên trì, cho nên hắn không thể không đem điều kiện này hướng Chu Kỳ nói ra.

"Xem trước một chút đi, Thiên Vạn nơi đó đã làm cái này quyết định, chắc hẳn có đạo lý! Bất quá nếu thật có thể thành, thật sự là giải quyết chúng ta nỗi lo về sau a!"

Trịnh Hoảng tràn đầy cảm xúc gật đầu.

Ngày thứ hai, Chu Kỳ đối với trao đổi sự tình liền có đáp lại.

Năm trăm tên cường tráng nam tử tại Lý Vân chỉ huy dưới hướng Thiết Thạch Thành mà đi.

Cái này năm trăm tên cường tráng nam tử tại kiến trúc bên trên cũng đã có tiếp xúc, cho nên chỉ cần phóng tới trên công trường liền có thể lập tức tiến hành công tác.

Trịnh Hoảng cùng Lý Vân giao tiếp về sau, cùng ngày liền đem cái này năm trăm tên sức lao động đưa đến Đào Nguyên Thôn.

Mà đây chỉ là nhóm đầu tiên.

Tại mấy ngày kế tiếp thời gian bên trong, đủ loại vật tư từ Kính Hà thành tràn trợ Thiết Thạch Thành, sau đó lại thông qua Thiết Thạch Thành vận chuyển về Đào Nguyên Thôn.

Đương nhiên, những vật tư này đa số dùng cho Kiến Thành, về phần lương thực, Kính Hà thành là không chút nào cung cấp.

Kính Hà thành cuộn cuộn mang tới không ngừng đại lượng vật tư đồng thời, Trịnh Hoảng cùng Thái Minh cũng bắt đầu ở Thiết Thạch Thành trung hạ tay, đem Thành Chủ Phủ rất nhiều tư nguyên đều vận chuyển về Đào Nguyên Thôn, cái này bên trong cũng bao quát số lượng không ít lương thực.

Bất kể như thế nào, Đào Nguyên Thôn lao lực nhóm cũng nên bao ăn no.

Thành Chủ Phủ kho lúa cơ hồ bị chuyển khoảng không.

Nếu là Chu Kỳ muốn duy trì Thiết Thạch Thành, chỉ có từ những cư dân kia bên trong lấy tay.

Những này đều không phải là Trịnh Hoảng cùng Thái Minh cần muốn cân nhắc.

Tại bọn họ khua chuông gõ mở mà thao tác dưới, không đến một tuần, sở hữu có thể lấy đi toàn bộ lấy đi!

Kính Hà thành bên kia, vì sớm hơn mà đạt được Thiết Thạch Thành, cũng hết sức phối hợp đem trong hiệp nghị cung cấp cho Đào Nguyên Thôn tư nguyên tất cả đều đưa tới.

Một tuần sau, Kính Hà thành Lý Vân chính thức cùng Trịnh Hoảng giao tiếp.

Cứ việc Thiết Thạch Thành cư dân sớm có đoán trước, nhưng khi suy đoán trở thành hiện thực thời điểm, vẫn là gây nên không ít bất ngờ.

Còn thừa hơn một ngàn danh chiến Sĩ Khởi mã có một phần năm thừa dịp loạn phản bội chạy trốn, nhưng còn chưa đi ra bao xa, liền bị mai phục tại mỗi cái thành môn Kính Hà thành quân đội huyết tinh đánh giết.

Sau đó Chu Kỳ thân suất quân đội đi vào Thiết Thạch Thành, đến tận đây Thiết Thạch Thành rơi vào Chu Kỳ trong tay đã thành kết cục đã định!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Cầu thí!

Đào Nguyên Thôn các thôn dân mấy ngày gần đây nhất có loại thân thể trong mộng cảm giác.

Đầu tiên là năm trăm cái trung niên được an trí tại thôn một bên, sau đó chính là một đồng lớn một đồng lớn vật tư bị vận đến trong thôn, đem trọn cái thôn trang đều cho nhồi vào.

Tên thôn bọn họ mỗi ngày đi ra cửa cơ hồ là giẫm lên trong ngày thường những cái kia khó gặp vật tư ra cửa.

Mà đến lúc cuối cùng mấy đám vật tư tiến vào thôn trang về sau, các thôn dân sớm đã không thấy kinh ngạc, dù là cái này mấy đám vật tư đều là lương thực.

Tại các thôn dân vui vẻ ra mặt đồng thời, Trịnh Hoảng cùng Thái Minh cũng dần thân vào đến kiến thiết ở trong.

Kiến thiết sự tình bọn họ tuy nhiên không hiểu, nhưng duy trì trật tự lại là dư xài.

Bất quá duy nhất để cho hai người cảm thấy có chút phiền phức là, những Cao gia đó các tộc nhân.

Muốn không phải hai người bọn họ cái uy bức lợi dụ, lấy Cao gia tộc lớn lên tính bướng bỉnh, tuyệt đối sẽ không rời đi Thiết Thạch thành đi tới nơi này.

Nhưng đi tới nơi này về sau, cũng là một cái phiền toái. Bởi vì nơi này điều kiện thật sự là đơn sơ, giờ phút này Cao gia bên trên trăm người tất cả đều là ở tại làm thời xây dựng nhà.

Hạ nhân coi như bỏ qua! Những cái kia bình thường Lý cuộc sống sung sướng thiếu gia, tiểu thư không ít làm ầm ĩ.

Mà Cao gia tộc dài tựa hồ cũng đối cái này có phần có ý kiến, cho nên mặc kệ không hỏi, để những tiểu thư đó thiếu gia khí điểm càng ngày càng lớn lối.

Giờ phút này, liền đã một đám tiểu thư thiếu gia chính tốp năm tốp ba đi trong thôn, thỉnh thoảng đối để đặt trên mặt đất vật tư xoi mói bình phẩm, thậm chí một số gan lớn còn tùy ý mà đưa tay đưa đến vật tư bên trong, xuất ra một số tương đối đắt đỏ đồ vật, thu vào trong lòng!

Ngoài thôn, một chỗ địa thế tương đối cao địa phương.

Trịnh Hoảng mắt lạnh nhìn những cái kia tiên y nô mã thiếu gia, tiểu thư, đối một bên Thái Minh nói: "Những này người nhà họ Cao người liền không có ý định ngăn chặn một chút?"

Thái Minh lắc đầu, nói: "Không cần thiết! Với lại Cao gia tồn tại giá trị xác thực rất cao, chọc giận Cao gia tộc trường đối chúng ta mà nói được chà bằng mất! Huống hồ, bọn họ cảm càng nhiều, đến lúc đó tính sổ sách thời điểm, nhà cũng càng nhiều! Đều là cái này Đào Nguyên Thôn bên trong, ai

cũng chạy không đúng!"

Trịnh Hoàng âm thanh lạnh lùng nói: "Tùy ngươi! Ta một mực quân đội sự tình, hơn là ngươi phụ trách! Bất quá cho ngươi đề tỉnh một câu, Đào Nguyên Thôn thôn dân là Thiên Vạn nghịch lân, nếu là bọn họ đã tổn thương gì, đến lúc đó liền không chỉ là Cao gia sự tình!"

Thái Minh trịnh trọng gật gật đầu, "Những này ta minh bạch! Những vật tư đó bên cạnh đều đã chiến sĩ thủ hộ, ta cùng bọn hắn đã thông báo, mà Cao gia tộc lớn lên bên trong, ta cũng tự mình nhắc nhở qua, hẳn là sẽ không xuất hiện loại sự tình này!"

"Hi vọng như thế đi!"

Phân chính núi.

Triệu Đồng một mặt lo lắng đi tới đi lui.

Đứng bên cạnh Hà Bàn, Vương Liệp sẵn cùng mấy tên thân cận người.

Giờ phút này Triệu Đồng đầy bụi đất, mà vì bàn cùng vương sẵn mấy người càng là trên thân mang theo hoặc lớn hoặc nhỏ thương tổn.

"Đáng chết trình ung, đã dám phản bội chúng ta, phía sau đâm chúng ta Đào Tử! Nếu không phải ngàn vạn ca tại cách thời điểm nhắc nhở ta một câu, ta kém chút liền hủy trong tay hắn, nếu là lại bị ta gặp được, nhất định phải giết hắn!" Triệu Đồng nổi giận mắng.

Trình Ung cũng là lúc trước Trần Thiên Vạn tụ tập dân chúng lúc, cái kia mất ung nam tử.

Hà bàn thở dài: "Giết trình ung việc nhỏ, như thế nào tới Quan Sơn Cường Đạo Đoàn mới là hàng đầu sự tình! Ai, nghĩ không ra Quan Sơn vậy mà không chết, hơn nữa còn tại gần như vậy thời gian, lòi ra mạnh như vậy Cường Đạo Đoàn đến! Trọn vẹn 50 thanh liên nỗ a! Cái này Đại Liên trên núi Cường Đạo Đoàn, trừ mấy cái kia danh tiếng xuất sắc Cường Đạo Đoàn, hẳn ai có thể tới?"

"Những này vẫn là thứ yếu! Chúng ta Cường Đạo Đoàn nguyên bản là mới tổ kiến, Quan Sơn khí thế hung hung mà đến, như không có trình ung sự tình, chúng ta còn có thể băng vào cửa khẩu tới một hồi, nhưng bây giờ, cơ hồ là tất bại cục diện, mới tổ kiến Cường Đạo Đoàn lòng người bàng hoàng, không ít cường đạo đã thừa cơ đầu hàng địch hoặc là chạy trốn!"

"Vậy chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?" Triệu Đồng dò hỏi.

Vì bàn khẽ cắn môi, nói: "Chúng ta trước trốn! Các loại ngàn vạn ca trở về lại tìm Quan Sơn tính sổ sách!"

Nói chuyện đến Trần ngàn vạn, trong mắt mọi người đều toát ra hi vọng.

"Chỉ là những cái kia chính tại phía trước tới Quan Sơn huynh đệ làm sao xử lý?" Triệu Đồng cá giận nói.

Vì bàn các loại người trong mắt lóe lên vẻ xấu hổ.

"Nếu là không có bọn họ thay chúng ta trì hoãn thời gian, chúng ta căn bản trốn không thoát! Cho nên ——" vì bàn tỉnh táo nói.

"Này tốt!" Triệu Đồng nói.

Vì bàn trên mặt mấy người lộ ra ý mừng.

Nhưng tiếp xuống Triệu Đồng lời nói, để trên mặt bọn họ ý mừng trong nháy mắt ngưng kết xuống tới.

"Các ngươi đi! Ta lưu lại! Ngàn vạn ca trước khi đi đem cái này giao cho ta, nếu là ta có thể mang theo các huynh đệ đều đi coi như, nhưng để cho ta vứt bỏ những cái kia đang cùng địch nhân chém giết huynh đệ đào tẩu, về sau nhìn thấy ngàn vạn ca, còn mặt mũi nào mặt?"

Nói, Triệu Đồng cảm lấy bên cạnh đại đao cùng cung tiễn, hướng phía trước phương cửa khẩu chỗ đi.

Mỗi người đều đã tự mình lựa chọn.

Vì bàn bọn người có thể làm đến bước này, đã xứng đáng Trần ngàn vạn, nhưng là hắn không được!

Đáng tiếc a, trước khi chết không thể gặp ngàn vạn ca một mặt, còn có tào thúc, cũng không biết hắn thế nào!

Nghĩ đến tào thúc, Triệu Đồng bước chân dừng lại, đã một chút do dự, nhưng vẫn là sai bước đi ra.

"Triệu đầu! Chờ chúng ta một chút!"

"Triệu đầu!"

Sau lưng truyền đến vài tiếng thanh âm quen thuộc.

Triệu Đồng nhìn lại, đã thấy vì bàn, vương sẵn mấy người chính nắm lấy binh khí đuổi theo, không khỏi sững sờ, nói: "Các người làm gì?"

Vì bàn cười ha ha một tiếng, cùng đám người nhìn nhau một dạng, "Tự nhiên là cùng người giết địch!"

Giết địch?

"Ha-Ha, tốt, giết Quan Sơn con chó kia năm nuôi!"

"Không sai! Chơi hán năm!"

Cách đó không xa một tòa cửa khẩu.

Mười mấy bộ thi thể lộn xộn mà ngã trên mặt đất.

Tại thông hướng đầu to sơn doanh mà thông đạo bên cạnh, để đặt đại lượng gọt cái cọc gỗ nhọn, còn bên cạnh tồn tại rất nhiều lùm cây Lâm. Giờ phút này, đầu to núi còn sót lại hơn mười người cường đạo liên trốn ở bốn phía trong rừng, mượn nhờ cung tên trong tay ngăn cản Quan Sơn.

"Các vị, chỉ muốn các người đầu hàng, ta Quan Sơn có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua!" Quan Sơn thanh âm từ nơi không xa trong rừng rậm vang lên.

Trong tay hán đã chừng trăm người, mà lại đã 50 đem liên nỗ, phân bố tại bốn phía, chỉ cần những ẩn tàng đó trong rừng đầu to núi cường đạo lộ diện một cái, tất nhiên sẽ lọt vào hủy diệt tính đá kích.

Bất quá, dù cho không lộ diện, hán cũng không lo lắng.

Trước đây không lâu, hán liền phái hai chi liên nỗ tiểu đội, tổng cộng 20 người, vòng qua cửa khẩu ép về phía đầu to núi cung tiễn thủ chỗ ẩn thân, bây giờ cũng kém không nhiều muốn tới!

Khi đó, đối phương lại thể nào tránh, cũng không làm nên chuyện gì!

Đương nhiên, nếu như có thể không đánh mà thắng, vậy thì càng tốt!

Muốn đến nơi này, Quan Sơn giật ra cuống họng kêu càng lớn tiếng.

"Chư vị đầu to Sơn huynh đệ, ta Quan Sơn thực vì là các người cảm thấy đáng tiếc! Nay Trần Thiên Vạn cũng không cho người nhóm cái gì a? Các người làm gì vì hán uống mạng? Chúng ta làm cường đạo, vì thế nhân phi nhô, người người kêu đánh kêu giết, vì là cái gì? Vì là sinh tồn! Mạng sống! Ai có thể cho các người sống sót thời cơ, người đó là gia!"

"Nhưng các người đâu? Các người lại làm một cái có thể nói là người xa lạ đang bán mạng! Giá trị a?"

Nói đến đây, hán cười lạnh một tiếng, nói: "Huống hồ, các người không biết, tại các người dùng tánh mạng ở cùng chúng ta lượn vòng thời điểm, các người những cái được gọi là cao tầng chỉ sợ đã trốn đến không còn một mống!"

Một câu nói kia tại còn thừa hơn mười người đầu to núi cung tiễn thủ trong lòng nhắc lên nổi sóng.

Bọn họ nhao nhao nhìn bốn phía một cái, quả nhiên phát hiện trước đây không lâu còn cùng bọn hán kẻ vai chiến đấu Triệu Đồng, Hà bàn đám người đã không thấy tăm hơi.

Khó nói chúng ta thật bị ném bỏ?

Một cổ phần nộ tại mỗi một cái đầu to bên trên cung tiễn thủ trong lòng dâng lên.

Nhưng mà, đúng lúc này, một đạo vang dội âm thanh vang lên, giống như một chậu nước nóng, giội tắt bọn họ phần nộ tâm hỏa.

"Thả người m A cầu thí!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: 3 giai

Triệu Đồng xa xa đi tới, mắt lạnh nhìn về phía Quan Sơn bên này. Sau lưng còn có Vương Liệp, Hà Bàn bọn người.

Quan Sơn sắc mặt khó coi, chỉ cảm thấy Triệu Đồng cái này một vả tử tại trên mặt hấn hung hăng vỗ một cái, có chút nóng bỏng.

"Đã đều đến, vậy cũng giảm bớt thủ tục! Cùng nhau đều cho thu thập!" Quan Sơn phẫn nộ quát.

Này 20 tên Nỗ Tiễn Thủ hấn là tới gần Triệu Đồng cùng bọn hấn bốn phía đi!

Quan Sơn thâm nghĩ trong lòng.

Quả không phải vậy, một trận tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Quan Sơn ngưng mắt nhìn, đã thấy Triệu Đồng đám người sắc mặt đại biến, bốn phía bóng người nhấp nhô, nghĩ đến là tao ngộ cái kia 20 tên Nỗ Tiễn Thủ đánh lén, không thể không động dụng có.

Nghĩ đến chỗ này, Quan Sơn trong lòng hơi có vẻ đắc ý, hạ lệnh để sau lưng chờ lệnh thuộc hạ tất cả đều xuất kích.

Nhưng mà, cái này hơn tám mươi người còn không có vọt tới cửa khẩu chỗ, liền nhìn đến đại lượng mũi tên ùn ùn kéo đến đánh tới.

Quan Sơn quá sợ hãi.

"Làm sao nhiều như vậy mũi tên!"

Hấn quay đầu liền chạy.

Nhưng đã trễ.

Đầy trời mũi tên như là mưa rơi đâm rách hấn da thịt cùng huyết nhục, đem hấn quần lại giống như con nhím!

Không chỉ có là hấn, người khác đồng đều mỗi cái đều âm ba, bốn cây mũi tên, ngã xuống đất bỏ mình.

Nhìn lấy một màn này Triệu Đồng đám người trên mặt không khỏi kinh hãi.

Bọn họ phát hiện, những cái kia từ trong rừng bắn ra mũi tên đúng là đại bộ phận đều trúng đích mục tiêu, chỉ có một phần nhỏ bởi vì các loại nguyên nhân mới thất bại.

Phần này năng lực, cũng không phải bình thường cường đạo có thể làm được!

Triệu Đồng trong mắt kinh nghi thời khắc, chợt thấy trong rừng đường nhỏ truyền đến một trận sột sột soạt soạt tiếng bước chân.

Đại Đầu Sơn người vội vàng giơ lên trong tay binh khí, một bộ khăn trương mười phần bộ dáng.

Mà sau một khắc, một bóng người xuất hiện tại trong tầm mắt mọi người.

Hấn một đầu tóc bạc, trắng bệch sắc mặt, cứ việc có thể ở trong rừng đường nhỏ hành tẩu, nhưng vẫn như cũ có vẻ hơi miễn cưỡng.

Người này không phải Trần Thiên Vạn là ai?

"Thiên Vạn ca!"

"Thiên Vạn!"

"Đại Thủ Lĩnh!"

Đại Đầu Sơn người nhất thời lộ ra nét mừng.

Mà Trần Thiên Vạn nào có lại lộ ra áy náy chi ý, "Thật xin lỗi, ta tới chậm!"

Triệu Đồng ha ha cười nói: "Không muộn! Không muộn! Chúng ta đều còn chưa có chết đâu!"

Lời nói này tự nhiên là dẫn tới mọi người tất cả đều thoải mái.

Khi Trần Thiên Vạn sau lưng đi ra từng đạo từng đạo người mặc áo giáp bóng người lúc, tất cả mọi người hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Tuy nói chiến sĩ không cùng cường đạo mà cư, nhưng khi nhà lại là cường đạo, lại là chiến sĩ đầu lĩnh, bên trong một số ngăn cách tự nhiên dễ dàng tiêu

trừ.

Trần Thiên Vạn đến cho Đại Đầu Sơn mọi người ăn vào một viên thuốc an thần.

Triệu Đồng thậm chí kêu gào, muốn đem Đại Liên núi kề bên này cường đạo đều cho cùng nhau thu thập hết.

Ý tưởng này cùng Trần Thiên Vạn không mưu mà hợp, không phải vậy hấn cũng sẽ không mang chính một chút hai trăm tên vũ trang đầy đủ chiến sĩ lên núi.

Mọi người thu thập một chút chiến lợi phẩm, sau đó nghỉ ngơi một đêm về sau, dễ dàng cho ngày thứ hai đối với hấn đỉnh núi Cường Đạo Đoàn tiến hành vây quét.

Trần Thiên Vạn mang đến hai trăm danh chiến sĩ tự nhiên muốn dỡ xuống áo giáp, chỉ mang vũ khí. Không phải vậy lời nói, một khi hấn đỉnh núi bọn cường đạo biết được tin tức này, tất nhiên sẽ đoàn kết nhất trí, đối kháng Đại Đầu Sơn.

Vây quét sự tình Trần Thiên Vạn cũng không có tham dự, đều giao cho Triệu Đồng cùng Hà Bàn hai người.

Triệu Đồng chiến lược đã đạt tới Nhị Giai tinh anh, tại cái này Đại Liên trên núi cơ hồ không có người có thể cùng chính diện chống lại, ,

Hà Bàn làm việc ổn định, đã hấn phụ trợ Triệu Đồng, lại thêm hai trăm chiến sĩ, càn quét phụ cận đỉnh núi tự nhiên không nói chơi.

Mỗi ngày, Trần Thiên Vạn ngay tại Đại Đầu Sơn bên trên phơi phơi nắng, đánh một chút Thái Cực, thời gian trôi qua mười phần hài lòng.

Đào Nguyên Thôn tuy nhiên bách phế đải hưng, nhưng hấn tạm thời không thể trở về.

Ngày đó hấn đại triển thần uy, độc thân phá Thiết Thạch thành cho tất cả mọi người tạo thành một loại vô địch giả tượng.

Nếu là hấn hiện tại liền đi tới người trước, như vậy chuyện này tượng liền sẽ trong nháy mắt biến mất.

Vô luận là chính hấn, vẫn là Thái Minh đều không hy vọng nhìn thấy kết quả này xuất hiện.

Cho nên Trần Thiên Vạn che giấu, là có chút bất đắc dĩ.

Một ngày này, một tên chiến sĩ cùng hấn báo cáo Triệu Đồng bọn người chiến quả cách về sau, chính phơi nắng Trần Thiên Vạn bỗng nhiên một cái giật mình, toàn thân âm áp, tựa hồ tắm suối nước nóng.

"Mới thời gian vài ngày, trụ sở vậy mà lại thăng cấp!"

Trần Thiên Vạn vui vẻ nói.

Giờ phút này trụ sở đẳng cấp đã là cấp 6.

Hấn thuộc tính cũng tới thăng một đoạn nhỏ, bây giờ chiến lực đạt tới 4 7 giờ, tuy nói như cũ Nhị Giai chiến sĩ, nhưng lực lượng cùng nhanh nhẹn đề bạt, đề hấn chiến lực đều có không nhỏ đề cao.

Mà lại, Trần Thiên Vạn phát hiện, theo thuộc tính gia tăng, trên người hấn còn sót lại bệnh căn cũng từ từ chuyển biến tốt đẹp, bây giờ, đã khôi phục lại người bình thường trình độ.

Trần Thiên Vạn nhìn lấy trong đầu thuộc tính giao diện bên trên, phồn vinh độ như trước đang cực nhanh tăng lên, trong lòng không khỏi cực kỳ chờ mong.

Thôn trang chi là Kiến Thành hệ thống sơ cấp nhất trạng thái, có thể cho hấn lớn nhất trực quan chỗ tốt chính là mỗi lần thăng một cấp mang đến điểm thuộc tính, cùng thuộc tính dò xét cùng ngọn nguồn cơ Thụ quả thực mở ra đồ, vật.

Nếu như trụ sở có thể thăng cấp đến tiểu trấn, như vậy hệ thống sẽ xuất hiện càng nhiều chức năng.

Khi đó, mới là hấn thi thố tài năng lúc!

Hết thấy đều hướng về địa phương tốt hướng phát triển.

Theo thời gian chuyển dời, trụ sở phồn vinh độ càng ngày càng cao, trụ sở đẳng cấp cũng đang nhanh chóng đề bạt.

Cấp 7!

Cấp 8!

Cấp 9!

Dưới thái dương, đang nghỉ ngơi Trần Thiên Vạn bỗng nhiên đứng lên, trong mắt tinh mang tăng vọt.

Sau lưng cái ghế ầm ầm vỡ ra, lại là hắc đê nên không được nội tâm kích động, dùng sức quá mạnh, đem cái ghế sinh sinh cho đánh rách tả tơi!

65 điểm chiến lực, tam giai chiến sĩ!

Quan trọng hơn là, Trần Thiên Vạn trên thân bệnh căn đã hoàn toàn còi, hắc rớt cực có thể lần nữa không giữ lại chút nào mà đứng tại Liệt Dương dưới!

"Người tới!"

"Thành chủ!" Một tên chiến sĩ nghe tiếng mà đến.

"Gọi cá nhân cho Triệu Đồng thông cái tin, đợi lát nữa, ta muốn về Đào Nguyên Thôn!"

"Vâng!" Chiến sĩ cung kính nói.

Ước chừng nửa canh giờ, Trần Thiên Vạn mang theo rải rác mấy tên chiến sĩ rời đi Đại Đầu Sơn, hướng Đào Nguyên Thôn mà.

Cùng lúc đó, Đào Nguyên Thôn bên trong, mấy tên Cao gia thiếu gia tiểu thư từ trong nhà đi ra, ghéech đầu lên sọ, giống từng con cao ngạo gà trống lớn đồng dạng tại những cái kia để đặt trong thôn vật chất bên trên chọn chọn lựa lựa, một số hạ nhân theo từ sau lưng, không bao lâu, trong tay liền chất đầy rất nhiều vật trân quý.

Đối với cái này, canh giữ ở vật tư bên cạnh các chiến sĩ sớm đã không thấy kinh ngạc, lạnh lùng nhìn lấy những này Cao gia thiếu nam thiếu nữ dọc theo trong thôn Đại Đạo hướng ngoài thôn mà.

Một mực đến phía trước thêm ra một cái luyện kiếm nữ hài, những này cao ngạo gà trống, Thiên Nga nhóm mới dừng bước lại.

Mấy cái người thiếu niên ánh mắt đang luyện kiếm trên người cô gái lưu lại một hồi lâu, sau đó nhao nhao lộ ra không có hảo ý thần sắc tới gần nữ hài.

"Uy, luyện kiếm cũng không phải như thế luyện!" Một cái Cao gia thiếu niên đi đến nữ hài phụ cận, túm lấy nữ hài trong tay kiếm gỗ, trêu đùa.

"Không sai không sai! Có muốn hay không chúng ta dạy ngươi a!" Hắc nam hài đều cười rộ lên.

Đào Nguyên Thôn nếu không phải lão nhân, phụ nữ, nếu không phải là những cái kia như cực sát chiến sĩ, rất ít có thể nhìn thấy Đồng Linh Hải Tử, cho nên khi nhìn đến luyện kiếm nữ hài giờ khắc này, những này Cao gia thiếu gia, các tiểu thư tựa như nhìn thấy đồ chơi một dạng, trong nháy mắt hưng phấn.

Cứ việc, trước mắt thiếu nữ này đáng đáp vừa gầy lại xấu!

Nữ hài không có trả lời. Nàng nhìn về phía những này tiên y nô mã người đồng lứa tựa như nhìn thấy ven đường giống như hòn đá, nếu không phải bọn họ đoạt nàng kiếm gỗ, nàng nói không chừng về phần xem bọn hắc liếc một chút hứng thú đều không có.

"Đưa ta!" Nữ hài lạnh lùng thốt.

Bộ này tư thái chọc giận Cao gia thiếu gia, các tiểu thư.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tôi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Trách nhiệm

Bọn họ đem kiếm gỗ bẻ gãy, sau đó như là người được mùi thơm như con ruồi tuôn hương nữ hài, quyền cước không chút do dự rơi vào trên người cô gái.

"Bảo ngươi có thể!"

"Ánh mắt gì! Xem thường chúng ta đúng không!"

"Đánh chết ngươi!"

Vô luận là thiếu gia, còn là tiểu thư, giờ khắc này đều rất giống trên thân có dùng không hết khí lực, nhao nhao chào hỏi tại trên người cô gái.

Chờ bọn hán tử ra thời điểm, tiểu nữ hài đã mặt mũi tràn đầy máu tươi mà nằm rạp trên mặt đất.

Những này thiếu gia, tiểu thư tuy nhiên tuổi nhỏ, nhưng khí lực không có chút nào nhỏ, xuất thủ cũng không lưu tình chút nào, tự nhiên ở trên người nàng lưu lại không ít thương tổn.

Gãy mất kiếm gỗ bị ném ở nữ hài trước mặt.

Nữ hài gãy dựa lấy đưa tay, muốn đem kiếm gỗ nắm trong tay, lại bị một chân cho hung hăng giẫm trên mặt đất, cũng dùng sức mà giãy vò mấy lần.

Nơi xa mấy tên tuần tra chiến sĩ phát hiện nơi này tình huống, đi tới.

Những này Cao gia thiếu gia, các tiểu thư tựa hồ có chút cố kỵ, chậm rãi hướng trong thôn đi.

Bọn họ cũng không biết, này mấy tên tuần tra chiến sĩ khi nhìn đến ngã trong vũng máu tiểu nữ hài lúc, sắc mặt nhất thời đại biến.

Chính khi bọn hán tử cuống quýt mà chạy qua, muốn đỡ dậy tiểu nữ hài thời điểm, một đạo lạnh lẽo cứng rắn thanh âm lại sau lưng truyền đến.

"Mấy người các ngươi, đem Trịnh Hoàng cùng Thái Minh gọi tới!" Trần Thiên Vạn thanh âm cực kỳ bình tĩnh, nhưng ở trên mỗi người cũng có thể cảm giác được trong lòng của hắn đè nén phẫn nộ.

Tuần tra chiến sĩ không dám thất lễ, nhanh chóng quay người cách.

Trần Thiên Vạn đối Trịnh Hoàng cùng Thái Minh xưng hô, một mực là dùng Trịnh đầu cùng Thái tiên sinh, mà giờ khắc này vậy mà gọi thẳng hai người này tên, bởi vậy có thể thấy được nội tâm của hắn cỡ nào không bình tĩnh.

Trần Thiên Vạn đem trong vũng máu nữ hài ôm lấy, âm thanh lạnh lùng nói: "Ai làm?"

Nữ hài không nói gì, chỉ là cúi đầu, dùng tràn đầy máu tươi tay nhỏ không có ở đây trên mặc kiếm lau sạch lấy, tựa hồ không mặt mũi gặp Trần Thiên Vạn.

Trần Thiên Vạn sờ sờ đầu nàng, ôn thanh nói: "Yên tâm, ở chỗ này, không ai có thể khi dễ ngươi!"

Nữ hài gian nan gạt đầu, lỗ mũi và trong lỗ tai vẫn như cũ đã máu tươi chảy ra.

Những này dò thăm chiếu rọi tại Trần Thiên Vạn trên mặt, để hắn sáng ngời con ngươi tựa hồ cũng mang lên một tia huyết sắc.

Sau lưng truyền đến gấp rút cước bộ.

Trịnh Hoàng cùng Thái Minh đến tốc độ không chậm, đang nghe truyền đạt mệnh lệnh tuần tra chiến sĩ lời nói về sau, hai người liền minh bạch sự tình nghiêm trọng, bởi vậy, không tiếc ném trong tay công tác, chạy tới.

"Ta muốn nghe giải thích!" Trần Thiên Vạn đưa lưng về phía hai người, nói ra.

Hắn cuối cùng vẫn là cố kỵ rất nhiều, cho nên cũng không có đối Trịnh Hoàng cùng Thái Minh phát câu.

Trịnh Hoàng nhìn Thái Minh liếc một chút.

Thái Minh than khẽ, nói: "Việc này là Thái Minh cố ý gây nên, còn mời thành chủ lấy đại cục làm trọng!"

Cố ý gây nên?

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên xoay người, mắt lộ ra bức người ánh mắt nhìn về phía hai người.

"Thái Minh, ngươi biết ngươi đang làm gì à?" Hắn nghiêm nghị nói.

Thái Minh cúi đầu, nhưng thanh âm hoàn toàn như trước đây bình tĩnh, "Những này ta đều biết! Chỉ là Thái Minh đã nguyện ý lưu tại Đào Nguyên Thôn, mà thành chủ lại đem cái này Kiến Thành nhiệm vụ giao cho trong tay của ta, Thái Minh tự nhiên muốn vì Đào Nguyên Thôn hoặc là nói Đào Nguyên thành phụ trách!"

Trần Thiên Vạn cả giận nói: "Phụ trách cũng không phải như thế phụ! Nếu là nàng chết đâu?"

Thái Minh nói: "Này Thái Minh nguyện bằng thành chủ xử lý! Tuyệt không hai lời!"

Âm vang hữu lực lời nói đè nộ khí bên trong Trần Thiên Vạn một trận trầm mặc.

Hắn bỗng nhiên thở dài: "Thái tiên sinh! Ngươi cũng đã biết lúc trước ta vẫn là một cái lưu dân lúc, nguyện vọng là cái gì a?"

Thái Minh, Trịnh Hoàng cùng bên cạnh chiến sĩ đều nhìn về Trần Thiên Vạn.

"Là sinh tồn! Nói một cách đơn giản chính là vì còn sống! Về sau coi ta gặp được bọn họ, gặp được một cái lão nhân ở trước mặt ta, một lần lại một lần mà hướng kiên cực đá cứng đứng lên thời điểm, ta bỗng nhiên bùng tỉnh!"

"Một cái người sống trên đời, không thể chỉ là vì chính mình! Cứ việc chúng ta đều không muốn thừa nhận,

Nhưng trên thực tế, sinh tồn chính là chúng ta tự tư thể hiện! Mà khi ta đem này một lần lại một lần tìm chết lão nhân công lên thời điểm, ta cảm giác được ta trên lưng nhiều một ít gì đó!"

"Đó là trách nhiệm a!" Trần Thiên Vạn trên mặt lộ ra cảm xúc, hắn nửa quỳ trên mặt đất, ấn tay một cái một điểm xoa trên mặt cô gái vết máu, trong miệng vẫn như cũ nói ra: "Bởi vì đã bọn họ, đã những này đối rất nhiều người tới nói đều là vương vớ người, ta mới lần lượt kiên trì đến sau cùng!"

"Khi đó, ta đang nghĩ, có lẽ ta lại bởi vậy mà chết, không chỉ có chính mình sẽ chết, còn liên lụy cha ta, nhưng là cũng là nhịn không được! Bởi vì khi nhìn đến từng trương già nua khuôn mặt ở trước mặt mình từ từ mơ hồ, nhìn lấy từng trương khát vọng sinh tồn lại bị tàn khốc hiện thực lần lượt tới gần tuyệt vọng mặt, ta không phải ý chí sắt đá, lại có thể nào thờ ơ?"

"Mà khi ta mang lấy bọn hắn từ Lưu Phi trong tay đi ra Đại Liên sơn, sau đó thành lập Đào Nguyên Thôn về sau, bọn họ, đã trở thành ta thân nhân!"

"Ngày đó, ta đứng tại Hồ lão trước mộ phần, ta liền thề, nguyện lấy sinh mệnh thủ hộ mảnh này gọi Đào Nguyên địa phương! Hoặc là nói thủ hộ nơi này mỗi người!"

"Những người này đã Trương thẩm, đã tiểu nữ hài này, đã cha ta, Lưu Thử, Lý đại ca còn có các người!" Trần Thiên Vạn nhìn về phía Trịnh Hoàng, Thái Minh bọn người, vô cùng nghiêm túc nói: "Có lẽ, tại ta nói ra những lời này thời điểm, đã có vô số người đang cười nhạo, tại mìa mai, cười ta là một cái kẻ ngu, nhưng là ta vẫn còn muốn nói!"

"Đào Nguyên xây thành thiết lập tốc độ có thể đề bạt, cái này rất tốt! Nhưng ta không hy vọng cái này đề bạt là tại nguy hiểm cho các người tình huống dưới đạt được! Như thế, ta tình nguyện không muốn!"

Nói xong, hắn nhìn về phía Thái Minh, nói: "Thái tiên sinh, ta hi vọng như hôm nay tại cùng tình huống, là một lần cuối cùng!"

Thái Minh trầm trọng gật đầu, "Mời thành chủ yên tâm!"

Trần Thiên Vạn hơi hơi gật đầu, đem lưng la lung lay đứng đấy nữ hài giao cho dưới mấy tên chiến sĩ, để bọn hắn mang nàng xem đại phu.

Nữ hài đưa tới đi, Trần Thiên Vạn ánh mắt nhất thời che kín sát ý.

Tuy nhiên hắn cực không đồng ý Thái Minh áp dụng thủ đoạn, nhưng không thể không nói, đây là để Cao gia tộc trưởng cúi đầu phương pháp tốt nhất.

Cao gia chuyển đến Đào Nguyên Thôn thời điểm, Trần Thiên Vạn đã Đại Liên trên núi, bởi vậy mượn cơ hội này, bỏ mặc Cao gia người tại Đào Nguyên Thôn làm xằng làm bậy, gây nên mọi người bất mãn, sau đó lại tìm đến một cái cơ hội, ra tay với Cao gia.

Cơ hội này, vào thời khắc này!

Thái Minh dự định thẳng đến lúc này Trịnh Hoàng mới hiểu được, không khỏi thật sâu thở dài.

Mưu Sĩ quả nhiên đáng sợ!

Hắn quay đầu đối đứng bên cạnh lập tức tuần tra chiến sĩ nói: "Đem Đào Nguyên Hộ Vệ Đội gọi tới!"

"Vâng!"

Này tuần tra chiến sĩ liền vội vàng xoay người chạy đi.

Cũng không lâu lắm, một đội nhân số trên trăm chiến sĩ liền kéo lấy nặng nề tốc độ nhanh chóng hướng nơi này mà đến.

"Gặp qua thành chủ!"

"Gặp qua Trịnh đầu!"

"Gặp qua Thái tiên sinh!"

Trăm tên chiến sĩ phát ra từng đợt sóng âm. Tại nhìn về phía trước một đầu tóc bạc thời niên thiếu, những này chiến sĩ ánh mắt lộ ra vô tận cuồng nhiệt.

Trần Thiên Vạn ánh mắt đảo qua chi này Đào Nguyên Hộ Vệ Đội.

Người bên trong hẳn dù sao cũng hơi quen thuộc, bởi vì ngày đó hắn độc thân Phá Thành thời điểm, cũng là chỉ đội ngũ này theo sau lưng hắn, cứ việc về sau bởi vì trên đường xuất hiện năm quân mà bị ngăn trở, bất quá có thể lấy hơn một trăm người, diệt đi địch nhân bốn trăm chiến sĩ, cũng coi là không tệ.

Nghĩ không ra, bây giờ những này chiến sĩ đều bị Trịnh Hoàng chọn lựa ra, làm Đào Nguyên Thôn Hộ Vệ Đội!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Người không biết không sợ

Mà lại những này chiến sĩ bây giờ khí tức ngưng thực, xa không phải lần trước thấy, trừ một số nhỏ chiến sĩ bên ngoài, đúng là tất cả đều đạt tới Nhị Giai chiến sĩ cảnh giới.

Trần Thiên Vạn trong mắt sáng ngời, cao giọng nói: "Không tệ!"

Thấp các chiến sĩ lạnh lẽo cứng rắn trên mặt khó được lộ ra vẻ kích động.

Loại trạng thái này, cho dù là bọn họ đội trưởng Trịnh Hoàng, cũng khó có thể gặp được một lần.

Trịnh Hoàng thật sâu nhìn một chút Trần Thiên Vạn, gấp cái sau đối với hắn gật gật đầu, liền thét ra lệnh Hộ Vệ Đội hướng trong thôn đi.

Hộ Vệ Đội xuất hiện tại Đào Nguyên Thôn bên trong hù dọa không nhỏ sóng gió.

Tuy nhiên Hộ Vệ Đội là để bảo vệ Đào Nguyên Thôn làm nhiệm vụ của mình, nhưng bọn hắn sẽ rất ít thành quân kết đội mà bước vào Đào Nguyên Thôn, để tránh quấy nhiễu Đào Nguyên Thôn các thôn dân!

Bởi vậy khi nhìn đến điệu bộ này thời điểm, Đào Nguyên Thôn tất cả mọi người biết, sắp sẽ có lớn chuyện phát sinh.

Cao gia ở lại nhà gỗ.

Mấy cái cái hạ nhân đang đem nay Thiên thiếu gia, các tiểu thư từ Đào Nguyên Thôn vật tư bên trong chọn lựa ra đồ, vật phân loại, sau đó lại từ người khác phân biệt đưa đến người trong tay người.

Loại chuyện này bọn họ đã sớm thói quen, cho nên làm thời điểm cũng hết sức quen thuộc.

Nhưng mà, ngay tại hắn đem sự tình vừa mới làm xong thời điểm, chợt thấy một đội chỉnh tề chiến sĩ từ ngoài thôn đi tới.

Là Đào Nguyên Thôn Hộ Vệ Đội!

Lần này người thăm nghĩ trong lòng, trên mặt trừ lộ ra một tia hâm mộ bên ngoài, liền không còn có hắn biểu lộ.

Những hộ vệ đội này tuy nhiên uy phong, cường đại, nhưng ở thiếu gia nhà mình cùng tiểu thư trước mặt, cũng phải thấp nửa phần!

Đây chính là thợ rèn cường đại a!

Tại hạ nhân trong lòng, thợ rèn là tôn quý vô cùng.

Vô luận là trước đó mặc cho Thiết Thạch thành thành chủ Thiết Ý, vẫn là bây giờ thành chủ Trần Thiên Vạn, đều đối Cao gia tộc Trường Cung kính có thừa, bởi vậy có thể thấy được chút ít.

Đi nghe tiếng, Tuấn Hà thành loại kia bên trong tòa thành lớn thợ rèn thế gia, càng là địa vị phi phàm, cơ hồ có thể sánh ngang trong quân lão đại!

Tục ngữ nói, một người đắc đạo gà chó cũng thắng thiên!

Cao gia cũng là này đắc đạo người, bọn họ những này hạ nhân bao nhiêu quang vinh lấy được Cao gia vinh quang phù hộ, đối những chiến sĩ đó tự nhiên thiếu mấy phần e ngại.

Lần này người chậm rãi hướng trong phòng đi.

Lại không nghĩ, một người ra hiện sau lưng hắn, đưa tay khoác lên trên vai hắn.

"Ngươi là người nhà họ Cao a? Đem gia tộc của ngươi kêu dài đến!"

Khẩu khí thật là lớn!

Lần này trên mặt người lộ ra vẻ không vui.

Đối phương đỡ lên cử động hắn thấy là đối hắn bất kính, nếu như muốn pháp ác liệt một ít lời, cũng là đối Cao gia bất kính.

Đây chính là đại tội!

Hắn bỗng nhiên như bị giẫm cái đuôi mèo, thét to: "Lấy ra ngươi tay bản!"

Hắn bỗng nhiên phát bốn phía trở nên mười phần yên tĩnh, thật giống như hắn câu nói này để thời gian cùng không gian cùng nhau đứng im.

Hắn đột nhiên cảm giác được có chút không đúng, vội vàng nghiêng đầu sang chỗ khác, khi thấy trước mặt một trương băng hàn gương mặt lúc, hắn bỗng nhiên cảm giác thân thể run lên, lập tức mềm mại mà quỳ trên mặt đất.

"Trình Trình đâu!"

Trình Hoảng nhìn nhiều lần này người.

Nhưng đối với cái sau tới nói cũng không phải là một kiện giá trị phải cao hứng sự tình!

Trình đầu nếu là đối với người nào lưu ý thêm liếc một chút, chỉ có hai loại tình huống.

Một là thương thức.

Hai, tiếp tục chán ghét!

Lần này người cũng sẽ không tự cho là đúng tại loại tình huống thứ nhất dưới dò số chỗ ngồi! Hắn IQ còn không có thấp đến loại trình độ kia!

Nhưng nghĩ tới loại thứ hai, hắn cũng có chút không rét mà run!

"Thật lâu không ai dám như thế mắng ta!" Trình Hoảng bình tĩnh nói.

Vừa dứt lời, liền đã hai vị Đào Nguyên Hộ Vệ Đội chiến sĩ chạy tiến lên đây, đem lần này người trực tiếp kéo đi!

"Lần này người cũng là đã dừng khí, liền để hắn các ngươi đi, cho hắn bên trên Vòng sắt!" Trình Hoảng quay đầu đối này hai tên chiến sĩ nói ra.

Bên trong một tên chiến sĩ nói: "Nơi này không có Vòng sắt, muốn hay không về doanh địa cầm?"

"Cởi xuống ngươi cho hắn đeo lên!"

Tên chiến sĩ kia vội vàng nhấc lên ống quần, đem trên đùi nặng đến hai mươi lăm kg Thiết Hoàn cởi xuống,

Sau đó chụp đến tên kia hạ nhân trên chân.

"Ngươi hắn là cảm thấy may mắn! Cái này Vòng sắt có thể chỉ có Đào Nguyên Hộ Vệ Đội thành viên mới có cơ hội mang lên. Mà lại, nó thể nhưng là xuất từ các ngươi Cao gia tay!" Trình Hoảng ánh mắt rơi vào tên kia dưới trên thân người.

Cái sau toàn thân run lên, sợ hãi rụt rè mà đứng lên.

Hắn thử nghiệm nhấc một chút chân, sau một khắc, sắc mặt nhất thời đỏ lên.

Hơn hai mươi kg tuy nhiên không nặng, nhưng lúc đó khắc treo ở trên chân lúc, tự khiến người cảm thấy khủng bố.

Hắn chỉ là đứng thẳng một hồi, liền không thể không nằm rạp trên mặt đất, dùng hai tay hai chân chèo chống thân thể của mình.

"Phế vật!"

Trình Hoảng âm thanh lạnh lùng nói.

Những chiến sĩ đó cũng là dùng xem thường ánh mắt nhìn về phía cái này hạ nhân.

"Hạ nhân chung quy là hạ nhân, bọn họ thói quen không có tôn nghiêm hoặc là, cho nên dù là cho bọn hắn thời cơ, không còn có bất luận cái gì Duệ Ý

Tiến Thủ Tâm hình dáng!" Trần Thiên Vạn nhìn lấy tên kia hận không thể đem đầu co tới đất bên trong hạ nhân, lắc đầu nói.

Trịnh Hoàng cho hắn đeo lên Đào Nguyên Hộ Vệ Đội đoán luyện dùng Thiết Hoàn , có thể nói là cho hắn một lần tiến vào Đào Nguyên Hộ Vệ Đội thời cơ, nhưng mà cái sau thật sự là không có nhuệ khí, như chó nằm rạp trên mặt đất.

Đây không thể nghi ngờ là khiến người ta thất vọng cử động.

"Đúng vậy a, tạm thời vứt bỏ tôn nghiêm cũng không đáng sợ, đáng sợ là đem loại chuyện này xem như thói quen!" Thái Minh thờ dài. Hắn nhú mày nhìn về phía Cao gia bên trong nhà gỗ, từ trước cửa nhà phát sinh đại sự như thế tình, cái này Cao gia tộc trưởng cùng những cao tăng đó đều không hề lộ diện, như thế để hắn có chút không hiểu.

Bất quá Cao gia người cầm quyền không có xuất hiện, một số tự cho là đúng nhân vật ngược lại là xuất hiện.

"Trịnh Hoàng! Đại Cầu còn phải xem chủ nhân, chẳng lẽ ngươi muốn buộc chúng ta Cao gia phản ra Đào Nguyên Thôn a?" Một đạo mang theo thanh thủy tiếng rống giận dữ truyền đến.

Trịnh Hoàng trong mắt sát khí lóe lên.

Đi cách đó không xa Trần Thiên Vạn cùng Thái Minh nhìn nhau, đều là từ lẫn nhau trên mặt nhìn thấy một tia biểu tình cổ quái.

"Người không biết không sợ a!"

Trần Thiên Vạn cùng Thái Minh cơ hồ là đồng thời thờ dài.

Tại bọn họ vì người lên tiếng cảm thán thời điểm, Cao gia ở lại trong nhà gỗ, Cao gia lớp trên phân các cao tăng chính tụ tập đến một tòa trong phòng lớn, nhìn chăm chăm phía trước một đám sương mù bồng bồng địa phương, trong mắt đều là khẩn trương chỉ ý.

"Nhanh! Phụ một tay! Đem khối kia nấu chảy bùn ném vào trong lò lửa!" Một đạo lo lắng thanh âm từ trong sương mù truyền ra.

Sau đó một trận vụ khí bốc lên, một người từ bên trong lao ra, ở bên cạnh để đặt đủ loại kim loại tài liệu cùng một số kim loại điều hòa tể vật trên kệ cực nhanh cầm xuống mấy thứ đồ, sau đó lại độ xông vào trong sương mù.

Đi những hạng đó xem cao tăng cũng có hai cái vọt tới một cái khác vật trên kệ, đem phía trên có đánh dấu dung bùn chữ sự vật xuất ra không ít, đầu quân đến cách đó không xa một cái trên lò lửa.

Xuỵ

Dung bùn vừa vào Hỏa Lò, trong lò lửa nhiệt độ nhất thời nhanh chóng hạ xuống, sau đó lại bỗng nhiên tăng vọt, đợi đến một phần khác dung bùn nhập lò về sau, nhiệt độ lại bắt đầu hạ xuống.

Như thế lặp đi lặp lại mấy lần về sau, trong lò nhiệt độ rốt cục ổn định lại.

Đi bốn phía tuần ra vụ khí cũng tiêu tán theo, lộ ra một đạo bận rộn bóng dáng cùng trước người một cái cùng đồng dạng Dã Lang lớn nhỏ kim loại Chiến Thủ!

Đương nhiên, cái này kim loại trăm thủ bây giờ còn không có hoàn toàn thành hình. Lang Đầu bộ vị còn có một phần nhỏ khu vực khiếm khuyết một số hóa hầu, nhưng khoảng cách hoàn toàn đã không xa!

Bận rộn bóng dáng có đầu đầy rối bởi tóc, sắc mặt giống như phát hồng thiết in dấu, ánh mắt sáng ngời có thần mà ở bên cạnh một bản Thủ Trát bên trên cực nhanh dò xét.

"Nơi này có ba cái động lực bộ kiện!"

"Nơi này còn muốn thêm cái trước dẫn đạo bộ kiện!"

"Đầu muốn làm cái khổng chế Trung tâm!"

Hắn mỗi nói xong một câu, liền cực nhanh quay người, tại sau lưng vật trên kệ xuất ra một số kim loại vật đầu nhập một tòa khác tiểu hình trong lò lửa.

Sau đó mò lên. Một trận gõ gõ đập đập.

Hắn lực lượng vô cùng lớn, mà lại đánh đến mười phần đã quy luật , chờ trên tay hắn dừng lại, kim loại vật trên cơ bản đã thành hình, bị hắn cẩn thận từng li từng tí lắp đặt đến này Lang Hình kim loại Chiến Thủ trong thân thể.

Những này trình tự hết sức phức tạp, cho nên những hạng đó xem Cao gia các cao tăng không dám phát ra mấy may thanh âm, để tránh quấy nhiễu người kia.

Cũng may, kim loại Chiến Thủ khiếm khuyết bộ kiện đều hữu kinh vô hiểm lắp đặt.

Người kia hít sâu một hơi, khép lại Thủ Trát, sau đó hai tay điều khiển mấy cái kim loại định vị bộ kiện, đem định giữa không trung kim loại Chiến Thú chậm rãi để vào trung gian Bát ô tô lơ lửng trên.

Bị đun sôi nước thép không ngừng mà tràn ra, kim loại Chiến Thú liền như là một cái bị lột da cừu non, rơi vào trong chảo dầu, càng không ngừng xoay chuyển, sau đó đợi đến hỏa hầu vừa đến, liền bị giờ lên giữa không trung.

Người kia vội vàng mở ra kim loại ống nước khổng lồ chế phệt, một cổ dòng nước dọc theo miệng nòng chảy ra, bị hình lưới dây kẽm chia cắt thành vô số cổ dòng nước, rơi vào kim loại Chiến Thú trên thân.

Xuy xuy

Đại lượng vụ khí lại lần nữa tràn ngập đây cơ hồ là trong không gian kín.

Nhưng mà vô luận là ai, giờ phút này đều là trùng to mắt, không nháy mắt nhìn lấy kim loại Chiến Thú phương hướng, trong mắt mang theo kích động cùng chờ mong!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Lấy đồng tâm, không bằng kính sợ!

Ngoài phòng truyền đến một trận ồn ào âm thanh xáo trộn những này Cao gia các cao tăng chú ý lực.

Cao gia tộc trưởng Cao Cam nhú mày, đối bên cạnh một tên cao tăng làm thủ thế.

Người sau hiểu ý quay người ra.

Bên ngoài ồn ào không chỉ có gây Tộc Trưởng Cao Cam, đồng dạng cũng để mấy người bọn hắn Cao gia cao tăng trong lòng rất là khó chịu.

Cái này cao tăng trong lòng tối tính toán, ra về sau bất kể là ai đều không thể ngăn trở mình lửa giận!

Liên lụy tới kim loại Chiến Thú sự tình, bất luận cái gì một điểm sơ sẩy đều là không thể tha thứ!

Hy vọng có thể theo kịp tận mắt nhìn thấy kim loại Chiến Thú sinh ra!

Cái này cao tăng ý niệm trong lòng nhanh quay ngược trở lại, không bao lâu liền đi ra khỏi phòng.

Ngoài phòng mấy cái thiếu gia tiểu thư chính cao giọng kêu.

Bên trong từng cái đầu trắng kiện thiếu gia một mặt vội vã, hướng nơi này mà đến, rất nhiều bên trong nhận không ra, hắn liền xông vào tư thái.

Cái này cao tăng trên mặt giận dữ, quát: "Làm gì! Làm gì? Tạo phản! Hôm qua không phải nói với các ngươi, không cho phép bước vào nơi này nữa bước a?" Nói nhìn về phía tên kia trắng kiện thiếu niên, trở mắt nhìn, nói: "Cao Tài, còn không mau mang theo những người này rút ra khỏi? Chẳng lẽ muốn chờ ngươi cha thu thập ngươi hay sao?"

Cao Tài chính là gia tộc con trai của Cao Cam.

Cái này cao tăng tuy nhiên đối với mấy cái này thiếu gia, tiểu thư không chào đón, nhưng tóm lại muốn lưu mấy cái phần mặt mũi.

"Đúng không không phải! Là phát sinh đại sự!"

"Chuyện gì?"

"Đã người khi dễ đến cửa đến!" Cao Tài kêu oan nói.

Khi dễ đến cửa!

Cái này vẫn phải!

Cái này cao tăng trên mặt nộ khí càng sâu. Ôm đồm lấy Cao Tài Thủ, lạnh lùng nói: "Là ai to gan như vậy, dám khi dễ đến ta Cao gia đến? Đây Trịnh Hoàng đâu? Bọn họ đón cắt a? Cái này cũng mặc kệ quân? Hắn có còn muốn hay không để cho chúng ta Cao gia ở chỗ này đợi!"

Cao Tài đám người trên mặt lộ ra cổ quái thần sắc.

Cái này cao tăng rốt cục phát hiện không hợp lý, nói: "Chuyện gì xảy ra?"

Một cái tiểu thư thấp giọng nói: "Khi dễ chúng ta cũng là Trịnh Hoàng a!"

Cái này cao tăng trong mắt ngưng tụ, lập tức cả giận nói: "Khá lắm Trịnh Hoàng!"

Giải thích, nổi giận đừng đừng xông ra, không có quá nhiều lúc, liền thấy trước cửa Trịnh Hoàng chính mặt không thay đổi đứng đấy.

Hắn còn chưa lên tiếng, sau lưng Cao Tài đã chỉ cách đó không xa không chịu nổi vòng sắt trọng lượng hạ nhân, không cam lòng mà nói: "Hoa thúc, người nhìn tiểu quả cam chữ lại bị bọn họ khi dễ thành dạng này? Chúng ta cùng bọn họ giảng đạo lý, bọn họ đều khinh thường để ý tới chúng ta!"

Liền nói lý đều không nói!

Cái này vẫn phải!

Cao Hoa càng phát phần nộ, soạt soạt soạt đi đến Trịnh Hoàng phía trước, một ngón tay khẽ chỉ đến Trịnh Hoàng cái mũi, lớn tiếng nói: "Trịnh Hoàng, ngươi là có ý gì?"

Trịnh Hoàng sắc mặt nhất thời trở nên lạnh.

Hắn không nói gì, chỉ là đột nhiên bắt lấy Cao Hoa ngón tay, bỗng nhiên uốn éo, Cao Hoa ngón tay cùng thân thể nhất thời như là đun sôi con tôm cao cao mà chấp lên.

"Nếu như ngươi còn dám nói với ta như vậy lời nói lời nói, như vậy chờ hiểu ý nghĩ, cũng không phải là trước đó ý tứ!" Trịnh Hoàng nói ra.

Cao Hoa bỗng nhiên nghe ra trong lời nói chất chứa tin tức.

Hắn không nghĩ tới Trịnh Hoàng dám động thủ với hắn.

Cho nên lần này, để đầu hắn lập tức trở nên lạnh, một số cấp độ sâu đồ, vật cũng lập tức linh ngộ rất nhiều.

Hắn mãnh liệt gật đầu.

Trịnh Hoàng buông tay ra.

Cao Hoa liền vội vàng xoay người, ánh mắt lại tại bốn phía vội vàng mà quét qua, khi hắn nhìn thấy một đám chiến sĩ sau đứng đấy một cái tóc bạc trắng thiếu niên và văn sĩ về sau, rốt cuộc minh bạch sự tình nghiêm trọng.

"Trịnh Trịnh đầu chờ một lát một lát, ta cho chúng ta biết Tộc Trưởng!"

Cao Hoa không chần chờ chút nào tìm tới Cao Cam.

Mà lúc này vụ khí còn không có tan hết.

Cao Cam bọn người lẫn nhau nhìn lẫn nhau liếc một chút, lập tức một người cười lạnh nói: "Không cần phải để ý đến kia cái gì Đào Nguyên Thôn thôn trưởng! Kim loại Chiến Thú xuất thế, chúng ta Cao gia sẽ thành vô số thế lực hương mô mô. Hắn Trần Thiên Vạn đối với chúng ta hảo hảo cung phụng cũng liền thôi,

Bây giờ vậy mà dẫn người khi dễ đến chúng ta Cao gia đến, cái này thái độ tuyệt đối phải không được! Dứt khoát chúng ta rời đi nơi này, tìm nơi nương tựa Tuấn Hà thành!"

"Không sai! Trần Thiên Vạn không tôn trọng chúng ta, chúng ta cũng không cần thiết khách khí với hắn! Trực tiếp dẫn người Tuấn Hà thành! Lấy gia tộc bọn ta thực lực, Tuấn Hà thành tất nhiên sẽ phụng chúng ta làm khách quý!"

"Đây miệng còn hôi sữa tiểu tử cũng muốn làm thành chủ? Đợi đến Tuấn Hà thành đại quân giết tới, hắn nơi này trong nháy mắt trở thành đất khô cỏ!"

"Không cần để ý tới! Liền để hắn gầy vò đi! Dù sao kim loại Chiến Thú đã không sai biệt lắm hoàn thành! Liền xem như xông tới, cũng không ảnh hưởng tới Cao Lão!"

Những này Cao gia cao tăng người một câu ta một câu nói, dăm ba câu khoảng, liền quyết định đem Trần Thiên Vạn bọn người không nhìn.

Ngoài phòng.

Trần Thiên Vạn bọn người an tĩnh chờ đợi.

"Thái tiên sinh, người thấy thế nào?"

Trần Thiên Vạn hỏi thăm Thái Minh.

Thái Minh trầm tư một lát, nói: "Từ khi Cao gia tổ tiên tập được công tượng kỹ nghệ, báo cáo chuẩn bị trong quân, tính tình liền trở nên càng ngày càng cao điều, cho dù là Thiết Thạch thành thành chủ, có khi cũng không đề vào mắt. Nếu không phải là chúng ta uy bức lợi dụ, những người này cũng sẽ không đem đến Đào Nguyên Thôn!"

"Bây giờ chúng ta bình đến đây, chắc hẳn chọc bọn hán không vui! Phoi phoi chúng ta đúng là bình thường!"

Ai

Trần Thiên Vạn thở dài, nói: "Chẳng lẽ người nhà họ Cao đều là một cái đức hạnh? Những thiếu gia đó, tiểu thư không có quan sát cục diện cũng liền a! Chẳng lẽ trong tộc cao tăng cũng là như thế?"

"Bọn họ là đã ý vào!"

"Cái gì ý vào?"

Thái Minh nói: "Nguyên Tổ khiến thiên hạ công tượng báo cáo chuẩn bị trong quân, sau đó công tượng kỹ nghệ biến chuyển từng ngày, nhanh chóng phát triển, đến năm gần đây càng là có thể chế tạo ra từng đầu sức sát thương cực mạnh kim loại Chiến Thú, đối quân đội chiến lực sức ảnh hưởng cực mạnh! Thế là, thượng nhất nhậm Đế Vương vì có thể đem những lực lượng này vững vàng nắm trong tay, liền giao phó thiên hạ công tượng đặc thù chức vị!"

"Cái này chức vị tên là tượng ti! Nói có cao hay không, nói thấp cũng không thấp! Nhưng thấp nhất tượng ti cũng có thể cùng Phó Ủy cấp chiến sĩ địa vị cùng cấp. Mà lại, mỗi một vị tượng ti Phán Quyết, ít nhất phải đi qua lớn sĩ hoặc là Đô Ủy trở lên quan chức tán đồng mới được!"

Trần Thiên Vạn giật mình nói: "Thì ra là thế! Nói cách khác, thực ở địa vị bên trên, ta cùng hán Cao gia là chờ cùng!"

"Có thể nói như vậy!" Thái Minh nói.

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên cười rộ lên, "Tiên sinh coi là Cao gia ý nghĩ như thế nào?"

Thái Minh không chút do dự nói: "Rất ngây thơ!"

"Ha-Ha, không sai! Xác thực rất ngây thơ! Chư Vương đợi, các lộ thế lực, về phần Đế Đô mệnh lệnh đều có thể chống lại, huống chi thượng nhất nhậm Đế Vương di chiếu!" Trần Thiên Vạn nói ra, sau đó đưa ngón trỏ ra, chỉ hướng Cao gia đại môn, tiếng quát nói: "Mời Cao gia tộc mọc ra!"

Một trăm tên Đào Nguyên Hộ Vệ Đội nhất thời phân ra một nửa tràn vào Cao gia.

Những nguyên bản đó khinh thường nhìn lấy Trần Thiên Vạn bọn người thiếu gia cùng các tiểu thư chợt phát hiện, nguyên bản đối bọn hán vô cùng kiêng kỵ Hộ Vệ Đội, lập tức hóa thân thành Hồng Thủy Mãnh Thú, đem bọn hán từng cái hung ác đẩy ra.

Thái Minh khẽ nhú mày, nói: "Thiên Vạn, bộ dạng này tựa hồ có chút qua!"

Trần Thiên Vạn biết Thái Minh ý tứ. Nguyên bản Thái Minh dự định là thông qua này luyện kiếm nữ hài thụ thương sự tình, để cho mình cho Cao gia cao tăng tạo áp lực, để Cao gia an ổn mà đứng tại Đào Nguyên Thôn bên này.

Tổng mà tới nói cũng là Đại Bồng củ cải cùng một chỗ dưới, đi Quân Hành Chi Đạo.

Đi hôm nay chính mình làm không thể nghỉ ngơi là một gây đem Cao gia đánh tới trọng thương, cứ việc còn chưa có chết, nhưng lượn vòng chỗ trống liền cơ hồ hơi.

Trần Thiên Vạn cười nói: "Thái tiên sinh, bệnh muốn tùy bệnh hốt thuốc, người muốn tùy cơ ứng biến! Trước khi tới, ta cũng có được cùng Thái tiên sinh một dạng ý nghĩ, nhưng Cao gia biểu hiện thật sự là lệnh ta quá thất vọng! Cho nên, ta thay đổi chủ ý!"

Nói đến đây, Trần Thiên Vạn trong mắt mãnh liệt, nói: "Cùng khiến cho hán đồng tâm, không bằng cho hán kính sợ!"

Chương 56: Kim loại Chiến Thú

Thái Minh nhìn Trần Thiên Vạn liếc một chút, nói: "Như thế chỉ sợ Cao gia chỉ tâm sợ là lại khó vấn hồi!"

"Thuận tự nhiên đi!"

Trần Thiên Vạn cũng nói.

Đối mặt Trần Thiên Vạn cường thế thủ đoạn, Cao gia các cao tầng rốt cục không thể không từ trong phòng đi ra.

Vừa bước vào viện tử, mấy tên chiến sĩ liền đến đến trước mặt.

Cao Cam sắc mặt tái xanh, mắng: "Đáng chết Đào Nguyên Thôn thôn trưởng! Về sau đã nguoi hối hận thời điểm!"

Bên cạnh chiến sĩ sắc mặt lạnh lẽo, bên trong một tên chiến sĩ bỗng nhiên đi lên trước, bỗng nhiên đẩy hấn một chút.

"Làm gì!"

"Đi mau! Lè mà lè mà!"

Nhìn thấy mấy tên chiến sĩ trong mắt hiện ra hung quang, mấy tên Cao gia cao tầng không thể không đem đến miệng thô tục nuốt trở lại.

Bọn họ hấn hấn quét vài lần ở đây chiến sĩ, trong lòng tự nhiên là đánh lấy thu được về tính sổ sách bàn tính.

Bất quá bọn hấn cũng không dám biểu hiện được quá lộ, để tránh cái này mấy tên chiến sĩ thừa dịp hiện đang cho bọn hấn càng nhiều ném mùi đau khổ.

Cao Cam cảm thấy hấn là để Đào Nguyên Thôn thôn trưởng hảo hảo mà giác ngộ, đắc tội bọn họ Cao gia hạ tràng.

Cao gia các cao tầng được đưa tới ngoài phòng.

"Đào Nguyên Thôn thôn trưởng, đây chính là nguoi đãi khách chi đạo?" Cao Cam kêu lớn.

Hấn chợt phát hiện một sự kiện, cái kia chính là ở đây tất cả mọi người không có một người đối với hấn đáp lại đồng tình, thậm chí biểu lộ đều là bình thường Vô Nhị.

Khinh bỉ!

Hấn bỗng nhiên tại đó lên mặt, như cùng ở tại công xưởng bên trong đại lực vung vẩy thiết chùy, trong lồng ngực có cỗ khí không trở về được.

Có người nói ra hấn xấu hổ.

Nhưng là Cao Cam không có chút nào cảm kích.

Bởi vì người nói chuyện là Trần Thiên Vạn.

"Cao Cam Tộc Trưởng có phải hay không cảm thấy, hấn là đã nguoi cho nguoi đồng tình, sau đó trong lòng sẽ hỏi ta Trần Thiên Vạn, vì sao lại đối Cao gia dạng này? Đây không phải lạnh nguoi khác tâm a? Đúng hay không?" Trần Thiên Vạn nói ra.

"Đáng tiếc, nguoi vị trí không có đứng vững!"

Vị trí không có đứng vững?

Đúng! Không phải liền là ta không phải thành chủ a? Ta nếu là thành chủ, ai dám đối ta Cao Cam dạng này?

Cao Cam cảm tức nhìn Trần Thiên Vạn.

Nhưng Trần Thiên Vạn ý tứ hiển nhiên cùng hấn lý giải ý tứ kém không chỉ một sao nửa điểm.

"Bọn họ vì cái gì ủng hộ ta? Bởi vì ta đứng tại đối với góc gỗ, đối địa phương! Đi nguoi vẫn đứng ở sai góc độ, sai chỗ!"

"Dung túng trong tộc nguoi tham ô trong thành vật tư! Nguoi có thể nhận?"

"Dung túng trong tộc người thương tổn Đào Nguyên Thôn thôn dân, người có thể nhận?"

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên quát, sai bước hướng đi Cao Cam, ba ba mà tại trên mặt hấn phiến mấy lần.

Hai cái đỏ tươi chừng ấn một trái một phải mà rõ ràng hiện lên ở Cao Cam trên mặt.

"Đây là trừng phạt người quân giáo không nghiêm chi tội!"

"Trần Thiên Vạn —— người người dừng tay!"

"Người lại dám đối Tộc Trưởng động thủ, người —— "

Người nhà họ Cao nhao nhao kêu thành tiếng. Bất quá bọn hấn cũng không ngốc, biết cục thế trước mắt ác liệt, cho nên một số ngoan ngoãn không được không để ở trong lòng.

Trần Thiên Vạn cười lạnh.

Những người này, chính mình phạm sai lầm không biết hối cải, vĩnh viễn lấy tự mình làm trung tâm. Giờ khắc này, hấn không khỏi hối hận đem những người này lấy tới Đào Nguyên Thôn bên trong tới.

Thái Minh thật sâu thở dài, những này người nhà họ Cao xác thực làm cho người vô cùng thất vọng, nếu không phải có được công tượng kỹ nghệ, chỉ sợ tại Thiết Thạch trong thành liên bị Thiết Ý về phân xương cốt đều cho nuốt.

Cao Cam cơ hồ sắp điên.

Tại tính mạng hấn bên trong, từ từ lúc còn nhỏ về sau, liền rút cuộc không ai dám sờ nhẹ chính mình mặt mũi, bởi vì hấn tới một mức độ nào đó đại biểu Cao gia, đại biểu Thiết Thạch thành công tượng một mạch!

Hấn ánh mắt lộ ra vẻ điên cuồng, như một đầu giống là chó điên nhào về phía Trần Thiên Vạn.

Bốn phía chiến sĩ quá sợ hãi, vội vàng xông lên trước, muốn ngăn lại Cao Cam.

Nhưng bọn hấn quên, Trần Thiên Vạn thế nhưng là có được tuyệt thế vũ lực người! Tuy nói tuyệt thế vũ lực không hề, nhưng giờ phút này hấn vẫn như cũ là tam giai Phó Ủy cấp bậc chiến sĩ.

Cao Cam là công tượng xuất thân, khí lực vô cùng lớn, đáng tiếc,

Cùng Trần Thiên Vạn so sánh liền kém quá nhiều.

Trần ngàn vạn cái là một cái tay liền đem Cao Cam định tại nguyên chỗ, sau đó nắm lấy cổ của hấn giơ lên.

Động tác này trước kia xem ra là vô cùng ác liệt, chỉ có những người xấu kia mới sẽ làm ra dạng này sự tình.

Nhưng mà, bây giờ Trần Thiên Vạn vẫn là làm

"Người cho rằng ta không dám giết người?" Trần Thiên Vạn lạnh lùng thốt.

Sở hữu người nhà họ Cao, bao quát Cao Cam nhất thời lạnh cả tim, sở hữu lời nói đều chăm chú mà nuốt về trong bụng.

"Dừng tay! Dừng tay, dừng tay cho ta!"

Lúc này, một đạo to thanh âm từ Cao gia trong phòng truyền tới.

Trần Thiên Vạn theo tiếng nhìn, chỉ gặp một cái tóc trắng phơ, sắc mặt vẫn như cũ hồng nhuận phon phốt lão giả từ bên trong lao ra, trong tay còn cầm một cái viết "Tượng ti" Đồng Bài.

"Thành chủ, ta Cao gia nguyện ý vì những hài tử kia tham lam trả giá đắt! Chỉ là còn mời thành chủ buông tha Cao gia một đám Lão Tiểu!" Lão giả kia thở hồng hộc nói.

"Người là?"

"Ta là Cao gia cái này một nhiệm kỳ tượng ti!" Lão giả trả lời.

Trần Thiên Vạn quay đầu nhìn một chút Thái Minh.

Thái Minh vội vàng giải thích nói: "Tượng ti chỉ có công tượng kỹ nghệ đạt tới trình độ nào đó sau năng lực đảm nhiệm. Nếu như một cái công tượng thế gia không ai đạt tới loại trình độ này lời nói, là sẽ không thu hoạch được Đế Đô tượng Tư Lệnh, coi như tổ tiên đã người thu hoạch được, cũng phải bị

thu hồi trong quân!"

"Thì ra là thế!"

Trần Thiên Vạn minh bạch. Cao gia quyền lợi, địa vị, thậm chí thợ rèn công nghệ phần lớn là đến từ trước mắt vị lão giả này.

Đi lão giả biểu hiện cũng không có để hấn thất vọng, chỉ ít từ trước mắt xem ra, đối phương vẫn là minh bạch cục thế!

"Đại giới? Người nguyên ý bỏ ra cái giá gì?" Trần Thiên Vạn hí mắt nói.

Lão giả do dự một chút, quay người trở lại trong phòng, không bao lâu, một trận rất nhỏ động đất liền từ bên trong chậm rãi hướng nơi này lan tràn.

Ở đây tất cả mọi người kinh nghi bất định nhìn về phía Cao gia trong phòng.

Thái Minh cùng Trịnh Hoàng càng là lộ ra vẻ kinh ngạc.

Khi trong phòng một đầu hiện ra kim loại sáng bóng Cự Lang xuất hiện ở trước mặt mọi người lúc, rất nhiều đề nén không được tiếng kinh hô nhất thời nổ vang.

"Kim loại Chiến Thú!"

"Là kim loại Chiến Thú!"

"Trời ạ! Cái này Cao gia lại có thể chế tạo ra kim loại Chiến Thú!"

Lên tiếng phần lớn là bắt nguồn từ những Đào Nguyên đó Hộ Vệ Đội.

Bọn họ kỷ luật nghiêm minh, có rất ít cái gì có thể để bọn họ động dung, càng không nói đến là ghen ngạo.

Nhưng Trịnh Hoàng lại không có chút nào trách bọn họ, bởi vì liên về phần hấn cũng lên tiếng kinh hô.

Kim loại Chiến Thú làm trong quân cao đoạn chiến lược, một khi số lượng đạt tới trình độ nhất định, có thể sánh ngang những Chư Vương đó đội dưới cờ binh đoàn tinh nhuệ.

Trên chiến trường, những kim loại này Chiến Thú cũng là vô số cỗ băng lãnh cỗ máy giết chóc, không biết mệt mỏi cùng đau đớn, một mực chiến đấu dưới, thẳng đến duy trì lấy chúng nó vận động lực lượng biến mất mới có thể dừng lại!

Cao gia lão giả mang đến đầu này Cự Thú mặc dù chỉ là Chiến Thú bên trong tương đối bình thường chủng loại, nhưng đã thuộc về Chiến Thú phạm vi.

Dạng này một đầu Chiến Thú, trên chiến trường lực sát thương không thể so với một chi tất cả đều là nhất giai chiến sĩ bách nhân đội ngũ kém!

Thái biết rõ Trần Thiên Vạn đối với mấy cái này cũng không rõ ràng, bởi vậy tiến lên giải thích một phen.

Nghe Thái Minh lời nói, Trần Thiên Vạn cũng lộ ra vẻ động dung.

Phổ thông chủng loại Chiến Thú liền có thể lợi hại như thế, những cao cấp đó Chiến Thú lại có thể mạnh đến loại tình trạng nào?

Vấn đề này từ Trịnh Hoàng này lấy được đáp án.

Trịnh Hoàng ánh mắt hiện động, cho thấy nội tâm không bình tĩnh.

"Cao cấp Chiến Thú hình thể có thể đạt tới đến mấy trượng, lực lượng mạnh mẽ, có thể đạt tới mấy ngàn cân! Càng sâu người, có thể đạt tới vạn cân!"

Vạn cân!

Cái kia chính là tuyệt thế chiến lực!

Từng từng thu được tuyệt thế chiến lực Trần Thiên Vạn đối phương diện vẫn là rất có nhận biết.

Nếu như có thể có được ngàn vạn cùng loại Chiến Thú, trên đời này lại đã cái gì có thể ngăn cản?

Chương 57: Mang Huyết Tiên

Tựa hồ nhìn thấy Trần Thiên Vạn trong lòng tham vọng.

Trịnh Hoàng nói ra: "Kim loại Chiến Thú thành hình cực kỳ không dễ, có ích đến một số tài liệu mười phần hi hữu cùng trân quý. Liền về phần những vương hầu kia nhóm, cũng cũng không đủ tư nguyên chế tạo ra đại lượng kim loại Chiến Thú đến!"

Cao gia lão giả gật đầu nói: "Hắn nói không tệ. Kim loại Chiến Thú cần dùng tài liệu hết sức phức tạp, riêng là nội bộ cấu kiện, càng là may mắn không qua loa được, có đôi khi, một cái nội bộ cấu kiện liền cần dùng đến bốn năm nói nghe đến thành hình, cùng nhiều đến mười mấy loại tài liệu trân quý!"

"Tỉ như Thiết Tinh! Đây là cỡ trung mỗ sắt có thể dựng dựng ra kim loại hiếm, mà lại tại lượng bên trên mười phần thừa thớt, mỗi tòa cỡ trung mỗ sắt Thiết Tinh có thể chèo chống chế tác bốn năm cỡ kim loại Chiến Thú đã thuộc không dễ! Mà lại đây chỉ là chế tạo kim loại Chiến Thú tài liệu cần thiết một loại, hắn còn cần khác tính toán!"

"Nhưng mà này còn không có tính cả thất bại tiêu hao!"

Cao gia lão giả lời nói để ở đây rất nhiều không hiểu kim loại chiến lòng thú nhân sinh cảm thán.

Quả nhiên, càng là cường đại, được đến càng phát ra không dễ.

"Một bộ kim loại Chiến Thú phí tổn, bình thường tới nói, có thể đạt tới đến mấy ngàn tiền vàng trở lên! Nếu như tại thời kỳ chiến tranh, phí tổn còn muốn vượt lên ba đến gấp năm lần!" Cao gia lão giả nói ra.

Trần Thiên Vạn ánh mắt lộ ra tinh quang.

Mấy ngàn kim tệ tài phú đã rất tiếp cận một cái trần nhỏ cả năm thu nhập!

Bất quá, nếu là thật có thể dùng mấy vạn tiền vàng đổi lấy một đầu kim loại Chiến Thú, hắn vẫn là rất nguyện ý.

Hạ cấp Chiến Thú có thể sánh ngang một chi nhất giai trong chiến sĩ tinh anh trăm người đối đội.

Nhưng kim loại Chiến Thú còn có cái ưu điểm là Tinh Anh Chiến Sĩ Bách Nhân Đội vĩnh viễn không cách nào bằng được, cái kia chính là tiêu hao!

Bách nhân đội ngũ tiêu hao tuy nhiên nhìn như không ra hồn, nhưng nếu như tích lũy, liền mười phần khủng bố. Trang bị thường ngày giữ gìn, lương thực cung cấp, còn có Quân Hưởng. Đây đều là nhưng nhìn đến chi tiêu.

Nếu như quân đội nhân số tăng lên đến ngàn người, vạn nhân, như vậy thường ngày tiêu hao liền càng khủng bố hơn.

Đi kim loại Chiến Thú chỉ là phí tổn đất đỏ, nhưng một khi thành hình, không có gì ngoài thường ngày đơn giản một chút hộ lý bên ngoài, cũng không cần tốn hao bất luận cái gì tư nguyên.

Đây cũng là kim loại Chiến Thú có phần được hoan nghênh duyên cớ.

"Ta Cao gia, từ thượng nhất nhậm trọng ti bên trên lúc liền bắt đầu chế tạo đầu này kim loại Chiến Thú, nhưng bởi vì tài liệu khan hiếm, mãi cho tới hôm nay thành hình!" Cao gia lão giả lưu luyến không rời mà nhìn xem kim loại Chiến Thú, nói ra: "Chỉ cần thành chủ có thể yên ổn thả ta Cao gia cách, ta nguyện ý đem trận chiến này thú đưa cho thành chủ!"

"Không thể!"

"Cao Lão! Không thể dễ dàng như vậy hắn!"

"Không sai! Chúng ta không cần phải để ý đến hắn, ngài đã trọng ti thân phận tại thân, ai dám động đến mình Cao gia, cũng là cùng Đế Đô đã từng đúng không! Các loại Đế Đô đại quân vừa đến, ai cũng —— "

Trần Thiên Vạn còn chưa lên tiếng, những Cao gia đó người liền dẫn đầu kêu lên.

Cao gia Cao Lão mí mắt không ngừng nhảy, chợt mà găm lên giận dữ nói: "Các ngươi dám phế vật này! Tất cả im miệng cho ta! Có lẽ, các ngươi đều không đem ta lão đầu này để vào mắt đúng không?"

Hắn dựng râu tròng mắt, thiếu điều một hơi không có trở lại tới.

"Không có ý tứ, để thành chủ trò cười!" Cao gia Cao Lão áy náy mà nhìn xem Trần Thiên Vạn.

"Không có việc gì! Đổi lại là ta, ta cũng sẽ không cam lòng!" Trần Thiên Vạn cười nói.

Không cam lòng? Xác thực hội! Nhưng là người hội giống những ngu ngốc đó một dạng đem không cam lòng phóng tới trên mặt cùng ngoài miệng a?

Cao gia Cao Lão oán thăm nói, trên mặt lại là không lộ mảy may: "Còn mời thành chủ thương hại ta cao gia con cháu, chờ về về sau, lão đầu tử nhất định hảo hảo mà giáo huấn bọn họ, để bọn hán thanh thân ổn định đem tổ tiên thủ nghệ truyền xuống!"

"Cao trọng ti nói quá lời. Đã người thay bọn họ cầu tình, ta cũng không thể không cấp mặt mũi này! Như thế, vậy liền thả bọn họ! Bất quá đã một cái điều kiện!"

Cao gia Cao Lão tâm bên trong một cái lộ bộp, nói: "Điều kiện gì?"

Trần Thiên Vạn cười nói: "Ta rất thương thức cao tay nghề lâu năm, không bằng đợi tại cái này an hưởng tuổi già như thế nào?"

Cao gia Cao Lão trầm mặc.

Đi hán Cao gia tộc người tuy nhiên không dám nói lời nào, nhưng nhìn về phía Trần Thiên Vạn ánh mắt lại tràn ngập lửa giận.

Cao gia Cao Lão còn muốn nói điều gì lại bị Trần Thiên Vạn cắt đứt.

"Điều kiện này cao trọng ti suy nghĩ thật kỹ! Ta hai ngày này sẽ đợi tại Đào Nguyên Thôn, hy vọng có thể nghe được người hồi phục!"

Nói xong, Trần Thiên Vạn sắc mặt lạnh lẽo, nói: "Bất quá công vì công, tư vì tư! Nếu là phạm sai lầm mà không bị trừng phạt, làm sao có thể Đủ phục chúng?"

"Người tới!"

"Tại!"

Hai cái chiến sĩ đứng ra, trong tay bưng lấy một đầu mạng theo gai nhọn cây roi.

"Tham ô người một người mười roi! Chủ động đứng ra giảm hai roi!"

Lời này vừa nói ra, Cao gia đứng thành một đoàn thiếu gia, các tiểu thư nhất thời co rụt cổ.

Một số tiểu thư sinh sinh bị dọa đến khóc lên.

Gặp không ai đứng ra, Trần Thiên Vạn sắc mặt băng hàn.

"Thôi được! Đem vớ lấy ra!"

Vừa dứt lời, liền đã một tên chiến sĩ đi tới, trong tay bưng lấy một cái sách nhỏ.

Thái Minh không phải người ngu, như thế nào lại tùy ý những Cao gia đó thiếu gia, tiểu thư tư cầm vật tư đi không làm ghi chép?

Cái này vớ bên trên liền thanh thanh sờ sờ ghi chép mỗi một cái người nhà họ Cao tại vật tư bên trên cầm đồ, vật.

"Cao Hằng! Quặng sắt mười khóa, Thiết Mộc hai cây "

"Cao Thái! Phổ thông trân châu mười chín khóa, đặc Trang sức kim loại kiện năm cái "

Mỗi đọc lên một cái tên người chữ, liền đã chiến sĩ đem cầm ra đến, sau đó hai tên chấp roi chiến sĩ không chút lưu tình đem cây roi rút đến những cái kia da mịn thịt mềm thiếu gia tiểu thư trên thân.

Tiếng kêu thảm thiết tràn trập.

Nhưng vừa khởi liền ngừng.

Những này thiếu gia, tiểu thư tâm chí cực yếu, chỉ là một chút liền bất tỉnh qua.

Chỉ có này từng tiếng mạng theo huyết nhục tiếng roi để Cao gia mọi người tâm một chút xú mà trầm xuống.

Nhìn lấy phía sau lưng nhóm máu thịt be bét thân thể, cho dù là ổn trọng Cao gia Cao Lão đều phần nộ, cầm lấy lấy tượng Tư Lệnh Bài Thủ có chút rung động.

Nhưng kế tiếp Trần Thiên Vạn cử động nhưng lại làm cho bọn họ trong lòng phần uất giống như thủy triều đi, trong lòng chỉ còn lại có một cỗ thật sâu si nhục cảm giác.

Bởi vì, tại tên kia bùng lầy võ chiến sĩ sau khi đọc xong, Trần Thiên Vạn đi qua, cầm qua võ, tiếp lấy thì thầm: "Trần Thiên Vạn! Thân là Đào Nguyên Thôn thôn trưởng, Thức Nhân Bất Minh, dẫn tặc nhập thất —— cùng tội!"

Hai tên chấp roi chiến sĩ đem cây roi quăng ra, quỳ trên mặt đất.

"Thực hành!"

Hai tên chiến sĩ không hề bị lay động.

"Chẳng lẽ các ngươi muốn kháng lệnh hay sao? Thực hành!" Trần Thiên Vạn phẫn nộ quát.

Một người nhanh chân đi tới, cầm lấy mặt đất cây roi, hung hăng quát vào Trần Thiên Vạn trên thân.

Cứ việc cái này một roi để hấn đau đến toàn thân run lên, nhưng Trần Thiên Vạn vẫn là lộ ra nụ cười, nhìn về phía Trịnh Hoảng.

Ba ba ba ——

Một roi roi quật, tại Trần Thiên Vạn trên thân mang theo một đám huyết hoa.

Khi mười roi hút xong, Trần Thiên Vạn nửa người trên y phục đã bị máu tươi nhuộm đỏ.

Đối mặt với bốn phía từng đạo từng đạo quan tâm ánh mắt, Trần Thiên Vạn tiếp nhận Trịnh Hoảng trong tay nhuộm máu cây roi, từng bước một đi đến phía sau thôn Hồ lão trước mộ phần, đem cây roi cẩn thận từng li từng tí đặt ở mộ trên tấm bia.

Cái này một roi, không chỉ là vì để phi tốc trưởng thành Đào Nguyên Thôn nhiều một phần ước thúc, càng là vì thúc giục cùng nhắc nhở chính mình.

Người khác sai, thụ thương có lẽ chỉ là mình, nhưng mình muốn sai, thụ thương liền sẽ là toàn bộ Đào Nguyên Thôn!

Đây là hấn không thể cho phép!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Xin gọi ta luyện kiếm!

Khi Trần Thiên Vạn đầy người máu tươi mà từ trong thôn đi đến phía sau thôn thời điểm, toàn bộ Đào Nguyên Thôn người đều biết việc này, cũng biết đầu kia có gai roi!

Mới từ Thiết Thạch thành hoặc là Kính Hà thành lại tới đây người nhao nhao đem ngày bình thường lời đàm tiếu đều ném roi, chuyên tâm đầu nhập trong công việc.

Đi Cao gia ngoài dự liệu mà không có lựa chọn cách. Cao gia Cao Lão tại trong đêm Trần Thiên Vạn trong nhà một chuyển về sau, liền đem Cao gia đem đến khoảng cách Đào Nguyên Thôn ngoài ngàn mét một chỗ, ở lại.

Đào Nguyên xây thành thiết lập trong kế hoạch, là đem phương viên một dặm phạm vi vòng nạp tiến đến, kiến tạo Nội Thành thành tường, sau đó lại hướng phía ngoài kéo dài năm dặm, làm tường ngoài.

Đương nhiên, Trần Thiên Vạn tính hoa tịnh không giới hạn giống như thế chật hẹp phạm vi.

Tại hấn ý nghĩ bên trong, chỉ cần mình tư nguyên cùng trên thực lực đến về sau, tất nhiên sẽ kiến tạo càng nhiều ngoại thành thành tường.

Hấn muốn thành lập Đào Nguyên thành không phải là tầm thường thành trì, mà chính là lấy nơi này làm trung tâm, dọc theo vài chục tòa, thậm chí mấy chục tòa ngoại thành, đến lúc đó toàn bộ Đào Nguyên thành bao quát địa vực đem vô cùng bao la!

Thẳng đến đem nơi này chế tạo phòng thủ kiên cố mới thôi!

Trần Thiên Vạn dưỡng thương thời điểm, một đêm không ngủ Thái Minh tìm tới hấn.

"Thiên Vạn, ta cảm thấy hiện tại là cho Đào Nguyên thành chế định quy củ tốt nhất thời khắc! Nếu là qua lúc này, về sau làm tiếp thời điểm chắc chắn đã càng nhiều phiền phức!"

"Đào Nguyên thành xây dựng ở tức, lấy hậu nhân nhiều, không có thống nhất quy củ tất nhiên không được! Tiên sinh nói rất có đạo lý!"

"Vây ta hiện tại lập tức mô phỏng xử lý, đến lúc đó lại giao cho người đến xét duyệt một lần!" Thái Minh nói xong cũng vội vã đi.

Vị này Thiên Lý Câu tại hôm qua tựa hồ nhận cái gì kích thích, chân chính hóa thân thành Thiên Lý Câu, ngựa không dừng vó!

Không chỉ là hắn.

Trịnh Hoàng nào có cũng là như thế.

Tại Trần Thiên Vạn dưỡng thương thời điểm, Trịnh Hoàng liền đem này một trăm tên Đào Nguyên Thôn hộ vệ kéo đến cách đó không xa núi rừng bên trong, dạy bọn họ các loại cận chiến ứng đối chi pháp.

Đến từ đã từng Vương Bài Bình Đoàn Trịnh Hoàng từ từ tại Đào Nguyên Hộ Vệ Đội bên trong thể hiện ra thần bí cường đại năng lực!

Đi không biết có phải hay không có ý, Trịnh Hoàng có khi hội nửa đêm đem mồ cái chiến sĩ đánh thức, sau đó như là ban đầu ở Quan Sơn Cường Đạo Đoàn lúc Trần Thiên Vạn giống như Triệu Đồng, Giáo Tập tài bắn cung!

Một ngày này.

Hộ Vệ Đội trong doanh địa nghênh đến một cái niên kỷ không lớn nữ hài.

Nữ hài chăm chú mà bắt trong tay cắt thành hai đoạn kiếm gỗ, đi vào Trịnh Hoàng trước mặt.

"Ta muốn luyện kiếm, ngài có thể dạy ta a?" Nàng xem thấy Trịnh Hoàng nói.

Trịnh Hoàng nhìn nữ hài liếc một chút, không để ý đến.

"Ta muốn luyện kiếm, ngài có thể dạy ta a?" Nữ hài lại lặp lại một câu.

Trịnh Hoàng trong mắt giống như có một chút không kiên nhẫn, âm thanh lạnh lùng nói: "Ta sẽ không dạy người dùng kiếm, cũng không muốn dạy!"

"Vì cái gì?" Nữ hài trong mắt đã nước mắt tại đánh chuyển.

"Hừ! Người cảm thấy, một cái sẽ chỉ khóc suốt người có thể trong chiến trường, đem vũ khí trong tay không chút do dự đưa vào địch nhân trái tim a?"

"Người cảm thấy một cái yếu đuối nữ nhân có thể trong chiến đấu chiến thắng một cái cường tráng nam nhân a?"

"Dùng đồng dạng tinh lực có thể dạy dỗ ba cái thậm chí nhiều hơn chiến sĩ tinh nhuệ, vì cái gì lãng phí ở trên người một nữ nhân?"

"Trừ phi ta nào từ hồng!" Trịnh Hoàng không chút lưu tình đã kích lấy nữ hài yếu ớt tâm linh.

Nàng cắn răng, ngậm lấy nước mắt nói: "Ta sẽ cố gắng!"

"Có ít người coi như cố gắng nữa, cũng sẽ không thành công!" Trịnh Hoàng trực tiếp cách.

Lưu lại nữ hài luống cuống mà đứng tại chỗ, trong tay đoạn kiếm gỗ rơi cũng không biết.

Nàng đứng hồi lâu, giống như nhớ tới cái gì, vừa lau mặt bên trên nước mắt, hướng Trịnh Hoàng bóng lưng truy.

"Xin ngài cho ta một cơ hội! Ta không thể so với bọn họ kém!" Nàng chỉ cách đó không xa những cái kia đang thật dày nước bùn bên trong, kéo lấy từng khối Đại Thạch chậm rãi đi lại Đào Nguyên Hộ Vệ Đội chiến sĩ, nói ra.

Trịnh Hoàng rốt cục nghiêm túc nhìn một chút nữ hài.

Hồi lâu ——

"Người chỉ có một lần thời cơ!"

"Bất quá trước đó,

Trước đem người tóc cho cắt đứt!" Hắn chỉ hướng nữ hài trên đầu tóc dài, sau đó đi đến bên cạnh một cái bình khí trên kệ, rút ra một cây đại đao, ném tới nữ hài dưới chân.

Nữ hài không chút do dự nhặt lên, cố hết sức dùng đại đao đem chính mình tóc dài một túm túm mà cắt mất.

Trịnh Hoàng liền yên lặng nhìn lấy.

Chờ nữ hài trên đầu chỉ còn lại có dài khoảng mấy tấc tóc lúc mới đi tiến trong doanh địa, xuất ra một một tân binh đoán luyện lúc mang vòng tay, ném cho nữ hài.

"Bộ đến chân bên trên, dọc theo đầu kia đường nhỏ chạy mười vòng!"

Trịnh Hoàng chỉ những cái kia xen kẽ tại Đào Nguyên Thôn thôn dân đất cây bên trong uốn lượn, thon dài đường nhỏ.

Những này đường nhỏ cộng lại nói ít cũng có hai ba ngàn mét.

Nữ hài gật gật đầu, nhìn qua phía trước, trong mắt đều là vẻ kiên nghị.

Mỗi một lần trở lại Đào Nguyên Thôn, quan sát ngọn nguồn cơ Thụ mọc đã trở thành Trần Thiên Vạn một chủng tập quán.

Tại Đại Liên trên núi thời điểm, trụ sở liền đã thăng cấp đến cấp 9, bất quá phần vinh độ nhanh chóng tăng thời kì dài đã qua, bây giờ tuy nói còn tại tầng, nhưng là vô pháp cùng trước đó so sánh.

Trần Thiên Vạn nhìn một chút trong đầu thuộc tính giao diện, trụ sở phần vinh độ bây giờ là 9376, còn cần gia tăng hơn 600, liền có thể đạt tới cấp 9 viên mãn cấp độ.

Đến lúc đó, cũng là thăng cấp thành trấn.

Nghĩ tới đây, Trần Thiên Vạn cũng có chút lo lắng.

Tại Thánh Thành trong trò chơi, thôn trang thăng cấp thành trấn chính là tân thủ chính thức mặt hướng thế giới một cái trọng yếu giai đoạn, cho nên muốn thăng cấp nhất định phải hoàn thành một cái Chủ Tuyến Nhiệm Vụ —— (máu và lửa tẩy lễ)!

Trần Thiên Vạn còn nhớ rõ chính mình nhiệm vụ cũng là tiến công tập kích chiến, tập kích phụ cận một thôn trang, đem trong thôn trang sở hữu NPC tất cả đều giết chết!

Nói chung, cái thứ nhất Chủ Tuyến Nhiệm Vụ độ khó khăn cũng sẽ không rất lớn, nhưng tựa như cấp 5 thôn trang trụ sở ngọn nguồn cơ Thụ quả thực có thể mở ra quý giá đẳng cấp cao đến cấp 8 10 lần thuộc tính đơn một dạng, Trần Thiên Vạn cũng không dám hứa chắc hẳn lần này Chủ Tuyến Nhiệm Vụ lại ở đồng dạng phạm vi hạn độ bên trong.

"Hi vọng sẽ không quá khó!"

Trần Thiên Vạn ám đạo.

Hắn mở ra trồng trọt ngọn nguồn cơ Thụ phòng trọ, liếc một chút liền nhìn thấy mặt đất an tĩnh nằm 3 cái hiện ra kim loại sáng bóng trái cây, trên cây còn mang theo một cái.

Trụ sở đẳng cấp đạt tới thôn trang cấp 5 về sau, mỗi thăng cấp một lần liền kết xuất một cái quả thực.

Đi trụ sở đẳng cấp đề bạt đến thành trấn về sau, ngọn nguồn cơ Thụ hội khai chi tán diệp, mọc ra cái thứ hai cuống tử, mỗi lần liền có thể kết xuất 2 khóa ngọn nguồn cơ Thụ quả thực.

Lần trước Trần ngàn vạn cái là lấy xuống một khóa quả thực, bây giờ trụ sở đẳng cấp tăng lên tới cấp 9, tự nhiên là thêm ra 4 khóa!

Nhớ tới lần trước mở ra 10 lần thuộc tính đơn, Trần Thiên Vạn trong lòng hết sức kích động cùng chờ mong.

Hi vọng lần này mở ra không tệ đồ vật tới.

Cấp 8 đồ vật đó là không dùng lại nghĩ. Nếu quả thật liên tục mở ra cao cấp như vậy đồ vật, Trần Thiên Vạn đều muốn hoài nghi có đúng hay không có GM tại quấy phá.

Hắn mấy bước đi qua, đem trên mặt đất một khóa ngọn nguồn cơ Thụ quả thực nắm trong tay.

Sau một khắc, một thanh âm tại trong đầu hắn vang lên.

Chương 59: Tập giao hạt giống cùng Gia Cát Liên Nỗ

"Phải chăng mở ra quả thực?"

"Vâng!"

Trong tay kim loại quả thực vỡ ra, một cái bọt khí chậm rãi trôi hướng giữa không trung, nhưng không có trường lớn hơn bao nhiêu liền ầm ầm vỡ vụn, từ bên trong rơi ra từng khỏa mảnh tiểu đồng tây tói.

Trần Thiên Vạn đem bên trong một khỏa nhặt lên, trong đầu hiện ra những vật này tin tức tới.

"Tập giao hạt giống —— tốt đẹp lương thực chủng loại, bắt nguồn từ không lâu tương lai, chăm chú quản lý có thể đạt được phong phú thu hoạch!"

Trần Thiên Vạn ánh mắt lộ ra vẻ cổ quái.

Cũng may hẳn trước kia chơi Thánh Thành trò chơi thời điểm không ít điều tra công lược, bởi vậy đối xuất hiện tập giao hạt giống cũng có không nhỏ sức chống cự.

Thánh Thành trò chơi phát triển nghiên cứu đám người vì gia tăng trò chơi niềm vui thú, tại ngọn nguồn cơ Thụ quả thực phương diện này gia tăng một số hiện đại nguyên tố.

Đương nhiên, những nguyên tố này chỉ là tương đối bình thường đồ vật, là tại không ảnh hưởng Thánh Thành cái thế giới này điều kiện tiên quyết gia tăng.

Như là một số phi cơ, đạn đạo, xe hơi loại hình là tuyệt đối không có khả năng tại Thánh Thành bên trong xuất hiện.

Tập giao hạt giống quý giá đẳng cấp tại cấp 3 cùng cấp 4 ở giữa, đã tính toán không tệ.

Mà lại gần nhất hẳn muốn cổ vũ trồng trọt, như vậy những này hạt giống giá trị liền rất cao.

Trần Thiên Vạn cẩn thận từng li từng tí đem mấy chục khỏa tập giao hạt giống cất kỹ, theo sau tiếp tục đem trên mặt đất kim loại quả thực nhặt lên.

"Phải chăng mở ra quả thực?"

"Mở ra!"

Kim loại quả thực vỡ vụn sau rơi xuống lại là một tờ bản vẽ!

Khi Trần Thiên Vạn nhặt lên bản vẽ thời điểm, ánh mắt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, nhưng rất nhanh mà lại biến thành cười khổ.

Kinh hi là bởi vì bản vẽ quý giá đẳng cấp vậy mà đạt tới cấp 5.

Đi cười khổ, lại là bởi vì bản vẽ này chỉ là Tàn Đồ.

"Gia Cát Liên Nỗ (1), gom góp ba tấm có thể đạt được hoàn chỉnh công nghệ, Nhất Nỗ mười mũi tên, chính là Tam Quốc Thời Kỳ Quân Sự Gia Cát Không Minh Diên Phong chi Tác, cực trân quý!"

Tàn Đồ tại Thánh Thành trong trò chơi có phần được hoan nghênh. Bởi vì người chơi có thể thông qua giao dịch từ hẳn người chơi trong tay thu hoạch được tương tự bản vẽ.

Nhưng nơi này là hiện thực thế giới, mà lại có được hệ thống cũng chính là Trần Thiên Vạn một người.

Cái này mang ý nghĩa, hẳn chỉ có thể thông qua ngọn nguồn cơ Thụ đến thu hoạch được hẳn hai tờ bản vẽ. Loại này xác suất nhỏ, cùng trước đây không lâu hẳn mở ra 10 lần thuộc tính đơn xác suất không sai biệt lắm!

Bất quá, nếu là thật có thể gom góp cả trương Gia Cát Liên Nỗ bản vẽ, vậy liền kiếm bộn!

Theo Trần Thiên Vạn hiểu biết, cái thế giới này liên nỗ chỉ có cấp 9, chỉ có thể duy nhất một lần bắn ra chín mũi tên.

Đây là cái thế giới này công nghệ bình cảnh, một khi Gia Cát Liên Nỗ ra đời, như vậy bình cảnh này liền sẽ trong nháy mắt đánh vỡ, công tượng kỹ nghệ cũng sẽ trong khoảnh khắc lên một tầng.

Trần Thiên Vạn cười cười, thu hồi bản vẽ.

Hai cái này kim loại quả thực đã để hẩn thu hoạch tương đối khá, tiếp xuống hai cái cũng không làm thêm chờ mong.

Lại không nghĩ, tại hẩn mở ra cái thứ ba kim loại quả thực thời điểm, hệ thống thanh âm lại lần nữa để hẩn vui mừng.

"Phó Chức Nghiệp Địa Chất dò xét nhà, có thể có được Địa Chất dò xét năng lực, cũng thu hoạch được kỹ năng 'Hỏa Nhân Kim Tinh', đối một số đặc biệt tục đồ, vật đã đặc biệt phân tích năng lực!"

Trần Thiên Vạn nghĩ không ra sẽ như vậy đã sớm thu hoạch được Địa Chất dò xét nhà Phó Chức Nghiệp.

Cái nghề nghiệp này đối lãnh địa phát triển đã cực đại xúc tiến tác dụng, đi kỹ năng kia Hỏa Nhân Kim Tinh là Địa Chất dò xét nhà chức nghiệp kéo dài kỹ năng, sử dụng về sau có thể thu hoạch được một số sinh vật đặc điểm cùng năng lực giới thiệu.

Hẩn chợt nhớ tới Triệu Đồng tại Đại Liên sơn ngọn núi nhỏ kia Cốc ở bên trong lấy được cái kia hắc sắc vật thể hình cầu, chờ có cơ hội liền dùng Hỏa Nhân Kim Tinh đến điều tra một chút.

Bốn khóa kim loại quả thực chỉ còn lại có treo ở trên cây một khóa.

Trần Thiên Vạn ngẫm lại, không hề động viên kia quả thực.

Thân là người chơi cao cấp, tại loại này xác suất đồ vật phải hiểu được thấy tốt thì lấy. Mờ nhiều, ngược lại sẽ làm cho đến Hảo Vật phẩm xác suất trên diện rộng giảm xuống.

Hẩn rời đi phòng, đóng cửa thật kỹ, hơi suy nghĩ một chút, liền đem được đến này mấy chục khóa tạp giao hạt giống phóng tới dụng cụ bên trong, dùng Thanh Thủy ngâm. Các loại qua một đoạn thời gian,

Liền có thể đem hạt giống lấy ra, sau đó dùng ẩm ướt cái túi sắp xếp gọn, phong tồn, chờ đến nảy mầm, như vậy thì có thể trồng trở lại đất bên trong.

Đây là trồng trở lại cây nông nghiệp đơn giản một chút quá trình.

Thánh Thành trò chơi ở phương diện này tổn không ít công phu, giống cây trồng đều sẽ chiếu rọi hiện thực, làm cho người chơi tại giải trí đồng thời, cũng có thể tự thể nghiệm giống cây trồng quá trình.

Đây cũng là trò chơi này rất được hoan nghênh một trong những nguyên nhân.

Tại Trần Thiên Vạn thời đại kia, chỉ là đơn thuần giải trí đã vô pháp thỏa mãn những người chơi đó càng lúc thành thực tâm lý. Cho nên, hướng trong trò chơi rót vào rất nhiều đã nội hàm đồ, vật đã không thể tránh né.

Làm xong những này, Trần Thiên Vạn đi vào Thái Minh trong nhà.

"Thành chủ! Ngài là đến tìm lão sư a? Ta liền ở trong nhà, ta liền gọi hẩn!" Đồng tử Tiểu Tích nói liền muốn quay người vào nhà.

Trần Thiên Vạn vội vàng lên tiếng nói: "Không cần! Ta chỉ là muốn tìm một vật, là trước kia Triệu Đồng ở chỗ này là còn sót lại!"

Đồng tử Tiểu Tích biết Triệu Đồng là tào Chung diệt tử, trước kia liền ở lại đây, thế là nói ra: "Dạng này a, thôn trưởng kia đi theo ta!"

Đồng tử đem Trần Thiên Vạn đưa đến trước kia Triệu Đồng ở lại tiểu viện, hỏi: "Không biết thành chủ muốn tìm cái gì? Tiểu Tích có lẽ có thể giúp một tay!"

"Là một cái viên cầu hình dáng sinh vật, trước kia Triệu Đồng đều là đặt ở một cái bình nhỏ bên trong nuôi!" Trần ngàn vạn đạo.

Đồng tử nghĩ một hồi, chợt mà nói: "Ngài nói không phải là vật kia?"

Trần Thiên Vạn nghe ra đồng tử trong giọng nói dị dạng, nói: "Thứ gì? Làm cho ta xem một chút a?"

Đồng tử trong mắt lộ ra một tia tim đập nhanh, chỉ tiểu viện nơi hẻo lánh nói: "Vật kia ngay tại này! Bất quá thành chủ có thể phải cẩn thận, nó mười phần hung mãnh, lần trước ta không cẩn thận nhìn một chút, kém chút bị nó cho làm bị thương!"

Tiểu viện nơi hẻo lánh để đặt một cái vại nước nhỏ.

Một cái nắm đầm lớn quả cầu chính an tĩnh tiềm phục tại trong nước.

Trần Thiên Vạn đi qua thời điểm, nó hình như có phát giác, thân thể nhất động, bỗng nhiên thoát ra, đúng là lập tức xông ra mặt nước!

Cứ việc Trần Thiên Vạn đã sớm chuẩn bị vẫn như cũ bị kinh hãi một chút.

Quả cầu xông ra mặt nước cao hơn nửa thước liền rơi xuống về, cũng không biết có phải hay không lần này tiêu hao nó quá nhiều khí lực, tiếp xuống vô luận thành Thiên Vạn làm sao tới gần quan sát, nó đều không có lại cử động đánh qua, liền tựa như hóa thành nước bên trong thạch đầu.

Trần Thiên Vạn cảm giác có chút không đúng.

Lúc trước thứ này tại Triệu Đồng trong tay cái bình lúc thế nhưng là mười phần hung mãnh, chỉ cần hấn vừa chạm vào đụng cái bình, thứ này liền sẽ điên giống như đánh tới đụng, thẳng đến xác định không có cách nào xông ra cái bình mới ngừng.

Đi vừa rồi tuy nhiên quả cầu cũng có một lần hung mãnh biểu hiện, nhưng tiếp xuống liền thật sự là quá yên tĩnh.

Muốn đến nơi này, Trần Thiên Vạn đem vừa tập được không lâu Hóa Nhân Kim Tinh làm dùng đến.

Thứ nhất tin tức tại thuộc tính giao diện phía trên hiển hiện.

"Không biết chủng loại cá, có sắc bén hàm răng, hung mãnh tính cách, cường đi kỳ dị Tiêu Hóa Hệ Thống, lấy kim loại làm thức ăn, sau đó sản xuất có cường dung nạp tính Dị Kim thuộc dung bùn! Tốc độ phát triển cực nhanh đồng thời, cũng mang ý nghĩa thọ mệnh ngắn ngủi!"

Móa!

Trần Thiên Vạn thăm mắng lên tiếng.

Gia hỏa này cũng là Dị Thế Giới Piranha + Cây rựa tiền a!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Điện hạ

Trần Thiên Vạn trong lòng rất là kinh hãi.

Kim loại Chiến Thú cần thiết mấy loại tài liệu trân quý bên trong liền đã nấu chảy bùn, bây giờ đã trận banh này hình dáng sinh vật, về sau nấu chảy bùn liền đã ổn định nguồn gốc.

Ánh mắt của hấn tại trong chum nước hơi hơi quét qua, rất nhanh mà liền phát hiện nước đã mấy khối lớn bằng ngón cái, giống như bùn một vật.

Tiếp xúc qua Cao gia Cao Lão về sau, hấn đối với loại này dung bùn cũng có nhất định hiểu biết, cho nên chỉ một cái liếc mắt, liền nhận ra.

Hấn âm thầm nghĩ phở, lúc trước núi nhỏ kia cốc đã không có kỳ dị gì chỗ, tại sao lại xuất hiện quả cầu loại này trân quý sinh vật đâu?

Trần Thiên Vạn quyết định hôm nay liền núi nhỏ kia Cốc nhìn xem.

Hấn gọi tới một tiểu đội chiến sĩ, sau đó từ Đào Nguyên Thôn một phương hướng khác hướng núi nhỏ kia Cốc đuổi.

Núi nhỏ kia Cốc khoảng cách Đào Nguyên Thôn cũng có cách xa mấy chục dặm, Trần Thiên Vạn bọn người cứ việc đều là quần áo nhẹ đi đường, vẫn như cũ tốn lớn nửa ngày thời gian.

Trần Thiên Vạn cũng không có tiêu bao nhiêu công phu tìm đến Triệu Đồng nói tới khối lớn Đại Thạch.

Đẩy ra dưới tảng đá lớn cỡ đại có thể nhìn thấy dưới có một cái đầm nước nhỏ tử, ước chừng gần hai mét bao quát.

Bởi vì lúc này đã là Mùa đông, trong đầm nước nước làm không ít. Thanh tịnh Đàm Thủy dưới có thể thấy rõ bộ tảng đất.

Trừ cái đó ra, Trần Thiên Vạn còn chứng kiến mười mấy con hình thể không đợi hình cầu sinh vật cùng số lượng không ít dung bùn.

Những này hình cầu sinh vật lớn nhất đã lớn nhỏ cỡ nắm tay, tiểu chỉ có ngón út.

Tại Trần Thiên Vạn đẩy ra cỡ đại một khắc này, trong đầm nước mười mấy con hình cầu sinh vật nhất thời hung mãnh mà bốn phía toán loạn.

Mấy cái lớn hơn còn xông ra mặt nước, hướng Trần Thiên Vạn nơi này phóng tới!

Trần Thiên Vạn hơi hơi nheo mắt lại.

Mấy cái hình cầu sinh vật vọt tới giữa không trung, liền dọc theo đường vòng cung xu thế hướng Trần Thiên Vạn dưới chân rơi.

Chúng nó tuy nhiên thể xông coi trọng rất mạnh, nhưng hậu kinh không đủ, căn bản khó mà đối Trần Thiên Vạn tạo thành thương tổn.

Trần Thiên Vạn cẩn thận từng li từng tí nắm lên trên mặt đất không ngừng nhảy lên hình cầu sinh vật, chỉ gặp hơi hơi khép mở trong mờ mịt ra lít nha lít nhít răng nanh, nếu là bị cắn được, chắc hẳn có thể xé xuống một miếng thịt tới.

Hắn đem trên mặt đất mấy cái hình cầu sinh vật giao cho phía sau chiến sĩ, để bọn hắn dùng dụng cụ chứa vào.

Sau đó liền đem ánh mắt phóng tới trong đầm nước.

Tại bắt lấy quá trình bên trong, Trần Thiên Vạn cũng phát hiện, những cái này đầu tương đối nhỏ hình cầu sinh vật là không có mọc ra răng nanh, chỉ có thể dựa vào va chạm đến đối với người tạo thành thương tổn.

Đương nhiên, chúng nó lực va đập đường vẫn là tại có thể tiếp nhận phạm vi.

Người bình thường bị đụng vào tới đa cũng liền nhiều một đạo vết động, mà lên cấp độ chiến sĩ bị đụng bị thương nhiều nhất là đỏ mấy lần.

Hữu kinh vô hiểm đem đầm bên trong hình cầu sinh vật đều cho bắt lấy về sau, Trần Thiên Vạn đem trong đầm dung bunn cũng toàn bộ đánh vớt lên.

Dung bunn cường dung nạp tính chỉ là nhằm vào kim loại, cho nên cũng không có cùng nước bunn những vật này quấy đục cùng một chỗ.

Trần Thiên Vạn đánh giá sơ một chút, nơi này dung bunn số lượng không ít, tối thiểu đã một nặng hai cân. Nếu như bán đi lời nói, nhiều như vậy dung bunn chỉ ít có thể đáng hai ba vạn tiền vàng!

Mà lại, đã cái này mười mấy con hình cầu sinh vật, về sau có thể thu được dung bunn hội càng nhiều, dù là dùng cái này để duy trì một cái thành nhỏ chi tiêu, cũng là dư xài!

Trần Thiên Vạn lòng tràn đầy vui vẻ mang theo hạ nhân trở lại Đào Viên thôn.

Hắn cũng không biết, ngay tại hắn cách không bao lâu, một đám cường đạo bộ dáng người xâm nhập ngọn núi nhỏ này Cốc, cũng nhanh chóng tứ tán ra.

Nguyên địa, chỉ còn lại có một cái vóc người cao gầy, một mặt hồ hững hờ nhân ở yên lặng chờ.

"Cứu cô nương! Không tìm được!"

"Ta chỗ này cũng không có!"

"Ta cũng giống vậy!"

Nghe hạ nhân báo cáo, nữ sắc mặt người càng phát ra âm trầm, này cao ngất bộ vị tựa hồ phát giác được người người nội tâm không bình tĩnh, không ngừng mà phập phồng.

"Làm sao có thể! Để thêm người nói những vật kia liền đặt ở sơn cốc nhỏ này bên trong một tảng đá lớn xuống thủy đầm bên trong!"

Một người nói: "Chúng ta xác thực phát hiện để thêm trong miệng khối kia Đại Thạch,

Cũng nhìn thấy cái đầm nước kia, chỉ là, bên trong không có vật gì, cũng không có Điểm Kim cá!"

"Bất quá ——" người kia chần chờ một chút, nói ra: "Chúng ta phát hiện này đầm nước bốn phía đã người hoạt động dấu vết, có lẽ ——"

Có lẽ cái gì, ở đây người đều hiểu.

Nữ nhân hít sâu một hơi, trên mặt quay về đạm mạc, nói: "Điểm Kim cá đối chúng ta mà nói mười phần trọng yếu! Bất kể như thế nào, đều muốn cảm về! Những người kia tất nhiên sẽ xuất hiện ở đây, khả năng rất lớn là cái nào đó đỉnh núi cường đạo hoặc là phụ cận thế lực!"

"Các ngươi chia ra hành động, mau chóng đem những người kia tìm tới!"

Nữ nhân lời nói tựa hồ cực kỳ phân lượng, những khí tức này rõ ràng so chiến sĩ bình thường mạnh hơn cường đạo từng cái nghiêm nghị xác nhận, nhao nhao hướng Tiểu Sơn Cốc trào ra ngoài, chỉ có một vị lão nhân tựa hồ cùng nữ nhân quan hệ không ít, giữ ở bên người.

"Ai nghĩ không ra chúng ta cũng phải vì chỉ là mười mấy đầu Điểm Kim cá như thế phí hết tâm tư!" Lão nhân thở dài.

Nữ nhân trong mắt bên trong tự giấu chỉ sắc lóe lên một cái rồi biến mất, lắc đầu nói: "Như không làm ơn nghĩ, làm sao có thể từ Tuấn Hà thành trong

quân làm ra Điểm Kim cá? Loạn thế tiến đến, mỗi cái Đại Thành đối trong thành tư nguyên phòng thủ nghiêm mật, chúng ta muốn thừa cơ quật khởi, liền phải như thế!"

"Điện hạ —— "

"Ta nói qua, đừng gọi ta điện hạ! Cái này không biết truyền thừa bao nhiêu đời hư giả vinh quang cũng chỉ có ta mấy cái kia ca ca tỷ tỷ mới đắc chí mà đội ở trên đầu! Ta cũng không phải bọn họ!" Nữ nhân cười lạnh nói.

Lão người không biết làm sao mà lắc đầu, nói: "Tốt a! Chi là điểm ấy Kim Ngư sự tình, không có chút nào đầu mối, muốn tìm được, chỉ sợ khó a!"

Nữ nhân nhìn lão nhân liếc một chút, nói: "Có khó? Để thêm người lúc trước sở dĩ đem Điểm Kim cá để ở nơi này chính là vì tránh né Yamanaka cường đạo! Bây giờ Điểm Kim cá biến mất, tự nhiên là từ cường đạo ra tay!"

"Nhưng Đại Liên trên núi Cường Đạo Đoàn không có hơn ngàn, cũng có mấy trăm —— "

Hắn lời còn chưa nói hết, nữ nhân đã cười lạnh nói: "Vậy ta liền toàn diệt, từng cái điều tra!"

Lão nhân trầm mặc, hắn cũng không nghi ngờ nữ nhân đã thực lực này.

Chỉ là, như thế lời nói liền muốn làm to chuyện!

Đến lúc đó, rất có thể sẽ gây nên phụ cận gần một chút trong quân thế lực a!

Tựa hồ nhìn ra lão nhân lo lắng, nữ nhân nói: "Ngươi bá không cần lo lắng, chỉ cần chúng ta xuất thủ tàn nhẫn, cấp tốc, trong quân thế lực là rất khó phát giác được. Huống hồ, coi như phát giác, cũng không có việc gì!"

"Vì sao?"

"Nhạc Tiến nào có truyền đến tin tức, Tuần Hà thành cùng Hồ Phong thành gần nhất tập nập xuất động, sau đó không lâu sẽ có một trận đại chiến! Cho nên Tuần Hà thành quân đội dự định tại trận đại chiến này bạo phát trước đó trước đem phiến khu vực này tất cả thế lực lớn nhỏ thu đến dưới trướng! Những thành trấn đó, tiêu thành các cao tầng ốc còn không mang nổi mình ốc, nơi nào còn có tinh lực tới đối phó chúng ta!"

"Chờ chúng ta thu thập hết Đại Liên sơn cường đạo, lại giấu tài mấy năm, cái này trong loạn thế tất nhiên có một chỗ của chúng ta!"

"Đến lúc đó cho dù là Tuần Hà thành khuyh thành giết tới, chúng ta cũng không sợ!"

Nữ người tin tâm tràn đầy nói.

Khí trời lạnh, trạng thái cũng không được khá lắm!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Sóng gió nổi lên

Trở lại Đào Nguyên Thôn về sau, Trần ngàn vạn gọi người tại chính mình hậu viện đào một cái ao nước, đem hơn mười đầu Điểm Kim cá đều bỏ vào.

Sau đó liền đi ra, tại Đào Nguyên Thôn phụ cận đi dạo hồi lâu.

Hắn đang sử dụng chính mình mới thu hoạch được Phó Chức Nghiệp Địa Chất dò xét nhà một số hiệu quả.

Lúc trước hắn lựa chọn nơi này vì trụ sở thời điểm, hệ thống cho đánh giá thế nhưng là cấp 7, có thể đạt tới đẳng cấp này mang ý nghĩa trụ sở phụ cận là tồn tại một số địa phương đặc thù.

Cho nên tại thu hoạch được Địa Chất dò xét năng lực về sau, hắn liền vội vã không nhịn nổi mà muốn đem này địa phương đặc thù tìm ra.

Đào Nguyên Thôn người phát hiện, mấy ngày nay thôn trưởng thân ảnh tại Đào Nguyên Thôn trong phạm vi bốn, năm dặm ẩn hiện thường xuyên.

Có đôi khi còn nhặt lên một số hình thù kỳ quái thạch đầu nhú mảy trăm tư.

Qua một lát, lại đem thạch đầu ném đi tiếp tục loạn đi dạo.

Thoạt đầu các thôn dân còn cảm thấy có chút hiếu kỳ, nhưng qua hai ba ngày liền không cảm thấy kinh ngạc.

Địa Chất dò xét là một cái cần thận sinh hoạt.

Trần ngàn vạn cũng không vội vã.

Hắn đi dạo một lần lại một lần, rốt cục tại ngày thứ năm thời điểm tại phía sau thôn khoảng cách Hồ lão nghĩa địa không xa một góc tình hình sinh trưởng cực kém trăm tuổi dong phát xuống hiện một số không giống bình thường địa phương.

Nơi này địa thế tương đối thấp lôm, một số trần lộ ra thạch tầng là hoàng sắc Hoàng Nham, lại phụ cận không có gì cây cối, đã cũng là mọc rất kém còi.

Tỉ như cái này gốc trăm tuổi dong cũng là như thế.

Đào Nguyên Thôn bốn phía giống cùng loại địa phương đã mấy chỗ, nhưng ở Trần ngàn vạn dự cảm bên trong, nơi này chỗ này là đặc thù lục địa chất khả năng lớn nhất.

Hắn gọi tới mấy cái thôn dân, để bọn hắn đem nơi này đào mở, sau đó liền dùng Hòa Nhân Kim Tinh đến quan sát những bùn đất đó.

Nhưng mà, chính một chút đào một ngày, hắn cũng không có thấy cái gì địa phương đặc thù, đang lúc hắn muốn từ bỏ, đổi một địa phương khác đào thời điểm, một cái thôn dân bỗng nhiên đào được một cái kiên cực đá cứng.

Trần ngàn vạn sử dụng Hòa Nhân Kim Tinh, nhất thời phát hiện tầng đá kia huyền bí.

Bởi vì, nó cũng là một khối thuần chủng Thiết Quang Thạch!

Trần Thiên Vạn cùng các thôn dân đều rất lợi hại hưng phấn.

Thiết Quang Thạch vô luận là từ lúc nào đều dị thường được hoan nghênh.

Nếu như nơi này Thiết Quang Thạch quy mô rất mạnh mẽ, như vậy Đào Nguyên Thôn sẽ trong khoảng thời gian ngắn thành làm một cái giàu có thôn trang thậm chí thành trấn.

Trần ngàn vạn gọi tới Thái Minh cùng Trịnh Hoảng, cùng Cao gia Cao Lão, về sau nơi này sẽ thành sau đó Đào Nguyên Thôn sau cái thứ hai trọng điểm Bảo Hộ Khu Vực.

Khi Cao gia Cao Lão tại đêm đó hiệp thương bà con cô cậu bày ra, nguyện ý lấy Cao gia công nghệ đổi lấy Trần Thiên Vạn khoan dung.

Như thế Trần Thiên Vạn không có dự kiến đến.

Cao gia Cao Lão nguyên bản định là mang theo Cao gia rời đi Đào Nguyên Thôn, chỉ là về sau Trần Thiên Vạn biểu hiện để hắn rất là giật mình, và lại Trần Thiên Vạn buông tha Cao gia điều kiện là để hắn đợi tại Đào Nguyên Thôn, mà không có Cao Lão Cao gia ra Đào Nguyên Thôn đem không có bao nhiêu sinh tồn năng lực.

Kết hợp tổng tổng, Cao gia Cao Lão đành phải tiếp tục lựa chọn lưu tại nơi này.

Đối với cái này, Trần Thiên Vạn tự nhiên là mười phần hoan nghênh.

Mở sát giá trị muốn thân thể hiện ra, vẫn phải từ Cao gia nơi này lấy Tay.

Bất quá những này Trần Thiên Vạn toàn bộ giao cho Thái Minh xử lý.

Thái Minh năng lực hắn vẫn là rất lợi hại yên tâm!

Tiếp theo, Trần Thiên Vạn đem Đào Nguyên Thôn các thôn dân tập hợp, sau đó mỗi nhà cấp cho mấy khóa lai giống hạt giống.

Nam Dương thành chỗ Nam Phương, mười phần thích hợp trồng trọt lúa nước, lấy tập giao hạt giống tốt đẹp tính năng, một khi thành thực, sản lượng tất nhiên sẽ ở cái thế giới này nhắc lên sống to gió lớn tới.

Phát triển hình thức đã định ra.

Trần Thiên Vạn tiếp xuống lo lắng cũng là vấn đề an toàn.

Đào Nguyên Thôn bây giờ đã Đào Nguyên Hộ Vệ Đội 100 tên, bên trong hầu như đều là Nhị Giai chiến sĩ, sau đó là Phổ Thông Quân Đội 400 tên, 5 cái Ngũ Trưởng cấp bậc chiến sĩ. Sau đó cũng là Đại Đầu Sơn bên trên Cường Đạo Đoàn.

Triệu Đồng bọn người gần nhất tập nập vây quét Cường Đạo Đoàn bằng, đến mức nguyên bản hơn hai mươi người Cường Đạo Đoàn bây giờ đã khuếch trương đến gần hai trăm người, tăng thêm hẳn lúc trước mang lên này hai trăm chiến sĩ,

Cũng là 400 nhân mã.

Phần này lực lượng tại thành trấn cấp bậc thế lực đều được cho cường đại, bất quá cùng tiểu thành so sánh nhưng lại không kém thiếu.

Lấy Thiết Thạch thành, Kính Hà thành làm thí dụ, một cái thành nhỏ chỉ ít có 2000 trở lên chiến sĩ tinh nhuệ, cái này cũng chưa tính bên trên một số nhân viên ngoài biên chế. Nếu như tính luôn người ngoài biên chế lời nói, có thể đạt tới ba ngàn khoảng chừng.

Bất quá Trần Thiên Vạn còn có cái ưu thế.

Cái kia chính là vũ khí.

Thiết Thạch thành đại bộ phận vũ khí đều vận đến Đào Nguyên Thôn.

Tỉ như ba cung Sàng Nỗ một trương, Thần Tỉ Nỗ một trương, ngũ đoạn liên nỗ năm thanh, Tứ Đoạn 50 cái, Tam Đoạn hai trăm cái, về phần Nhị Đoạn, một đoạn cộng lại đã hơn bảy trăm đem khoảng chừng. Trừ những này, một số đại đao, trường mâu, trường kiếm chờ một chút thường quy binh khí cũng có hơn ngàn đem!

Những vũ khí này vận hành thoả đáng lời nói, tuyệt đối có thể vũ trang khởi hai ngàn đến ba ngàn người chiến sĩ tới.

Bất quá hiện nay hẳn cũng không dám mù quáng mà nhận người, để tránh Đào Nguyên Thôn lương thực gánh vác quá lớn, lâm vào hỗn loạn.

Đây cũng là hẳn vì sao bỏ qua sắt đá thành này hơn một ngàn tên Hàng Binh nguyên nhân.

Đào Nguyên Thôn bây giờ toàn bộ nhờ sắt đá thành thu hoạch được lương thực chèo chống, miễn cưỡng cũng liền có thể chống đỡ nửa năm. Nếu là lại tăng thêm một ngàn tấm miệng, như vậy thời gian này còn muốn giảm phân nửa.

Cái này cái này là tuyệt đối không thể cho phép.

Về phần Triệu Đồng nào có, hẳn đánh hạ một số cường đạo ồ, tự nhiên cũng sẽ đoạt lại đến không ít lương thực, cho nên đối với Cường Đạo Đoàn khuếch trương, Trần Thiên Vạn cũng không có ngăn cản.

Đương nhiên, nếu là khuếch trương đến quá lợi hại, hẳn vẫn là muốn nhúng tay vào.

Thành lập một tòa thành, muốn cân nhắc đồ, vật rất nhiều, là không vội vàng được.

Tại Trần ngàn vạn suy tư Đào Nguyên Thôn cục diện có cái gì địa phương cần thiết phải chú ý thời điểm, Tuấn Hà thành cùng Hồ phong thành chỗ giao giới.

Bao quát chỉ có mười trương trở lại kính hai bên bờ sông hội tụ hai chi sắc điệu rõ ràng đội ngũ.

Một phe là thường thường không có gì lạ Thiết Giáp.

Một phương khác tiếp tục nhuộm thành màu đỏ sậm Thiết Giáp.

Tại hai ngày trước, kính hai bên bờ sông hai chi đội ngũ còn bảo trì tại bảy, tám ngàn người quy mô, khi hai ngày về sau, cái này quy mô đã nhanh chóng tăng lên đến hai ba vạn người, mà lại hai chi đội ngũ hậu phương còn liên tục không ngừng mà đã biên chế quân đội hướng nơi này vọt tới.

Bình tĩnh Kính Hà tại im ắng trong sự sợ hãi khởi một chút gợn sóng.

Nguyên bản sâu đạt mấy mét nước sông chẳng biết lúc nào khởi để vô số cỗ xác chết cùng chiến giáp cho lấp hơn phân nửa, một số bởi vì tuổi tác xa xưa khi vết rỉ loang lỗ chiến giáp không cam lòng nhô ra mặt nước, trong lúc mơ hồ tựa hồ có thể nhìn thấy này bất khuất vong hồn đang thét gào!

Huyết sắc Thiết Giáp tạo thành bên trong đại dương, đã một tòa cao lớn doanh địa bị bốn phía quân đội vây quanh.

Hồ phong thành thành chủ lỗ diệc một thân chiến giáp đỏ lòm cả tòa đại doanh phía trên.

Phía dưới đã hơn mười vị Hồ phong thành trong quân Cao Quan đứng ở phía dưới, chức vị thấp nhất đều là lang cấp bậc Tướng.

Trừ cái đó ra, còn có hai người là đang ngồi.

Một người mặc Xích Sắc chiến giáp, toàn thân cao thấp chỉ có mắt cùng cái mũi bại lộ trong không khí, ta tất cả đều che dấu tại Xích Giáp bên trong. Dù vậy, ở đây rất nhiều thân kinh bách chiến tướng quân vẫn là từ trên thân cảm nhận được cực kỳ nồng đậm huyết sát chi khí.

Người này là ba ngàn Xích Giáp thủ lĩnh, Thiếu Tướng Vương Đăng.

Một vị khác ngồi là một tên Văn Sĩ trang phục trung niên nam tử, hai tay thu nạp tại trái phải trong tay áo, một đôi hơi có vẻ hung ác nham hiểm mắt phôi hợp một thân màu xám Trường Y, để hấn nhìn rất có vài phần u ám sắc thái.

Đây là huyết chiến vương tọa tiếp theo tên Mưu Sĩ, danh xưng ảnh sĩ, rất được huyết chiến coi trọng.

"Mười vạn đại quân đã tập kết hơn phân nửa! Nhiều nhất còn có nửa ngày thời gian, liền có thể tất cả đều đến! Không biết ảnh tiên sinh cùng Vương Liệp Đẳng tướng quân khi nào bắt đầu xuất phát?" Lô Diệc ánh mắt rơi xuống ảnh sĩ trên thân.

"Không vội! Cứ nghe Trình Đức thắng thủ hạ tướng tài đặc lực Trình Quỳnh cũng mang một ngàn Huyền Giáp chiến sĩ tiến Tuấn Hà thành. Cái này Huyền Giáp chiến sĩ thế nhưng là cô cầm trong tay Vương Bài chiến sĩ, cùng huyết chiến Vương Liệp trong tay Huyết Giáp Vệ Tề tên, Vương Liệp Đẳng tướng quân ba ngàn Xích Giáp tuy nhiên lợi hại, nhưng cùng Trình Quỳnh gặp gỡ, thua nhiều thắng ít!" Ảnh sĩ nói ra.

Dưới những tướng quân kia nhìn một chút tình tọa bất động Vương Đẳng.

Ba ngàn Xích Giáp nắm gần đây bốn phía chinh chiến, vì huyết chiến Vương Lập dưới chiến công hiển hách, cho nên có ít người không khỏi đem cùng Huyết Giáp vệ lẫn nhau so sánh. Khi trước mắt vị này Vương Đẳng Thiếu Tướng đã từng giống huyết chiến Vương Liệp biểu lộ qua muốn thay đổi Huyết Giáp vệ, trở thành dưới tướng Vương Bài quân đoàn.

Tuy nói cái ý này nguyên không được đến huyết chiến Vương Liệp phê chỉ thị, nhưng Huyết Giáp vệ trầm mặc không thể nghi ngờ để ngoại giới người suy đoán càng nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Hay sao? Giết!

Huyền Giáp chiến sĩ là cùng huyết chiến Vương Kỳ dưới Huyết Giáp Vệ Tề Danh Binh đoàn, Ảnh Sĩ trực tiếp nói rõ ba ngàn Xích Giáp không phải một ngàn Huyền Giáp chiến sĩ để, không thể nghi ngờ là đem Vương Đẳng ba ngàn Xích Giáp trực tiếp kéo xuống Vương Bài Binh Đoàn cao vị.

Như thế đánh mặt hành động đối lại bọn họ bên trong bất kỳ người nào đều khó tránh khỏi đứng không hội sinh ra khúc mắc trong lòng.

Nhưng Xích Giáp Vương Đẳng nhưng thủy chung an tĩnh ngồi ở chỗ đó, tựa hồ không nghe thấy Ảnh Sĩ lời nói.

"Cho nên Vương Liệp Đẳng tướng quân cùng ta tốt nhất vẫn là tại đại chiến mở ra về sau lại vòng qua chiến trường hướng Tuấn Hà thành hậu phương đi!" Ảnh Sĩ nói tiếp.

Lô Diệc gật gật đầu, "Vậy thì chờ khai chiến đi!"

Mỗi cái đại sắp rồi đi đại tướng, các tổ chức.

Đi Tuấn Hà thành phương diện kia trừ không ngừng mà gia tăng binh lực bên ngoài, cũng không có hấn động tĩnh.

Hết thủy đều án chiếu lấy Ảnh Sĩ kế hoạch tại tiến lên lấy.

Khi ngày thứ hai rạng sáng, trời mới tờ mờ sáng thời điểm, Tuấn Hà thành này nhất phương cái Thiết Giáp chiến sĩ đang kinh trên bờ sông tuần tra, đột nhiên nhìn thấy vô số điểm đen xuyên qua nồng đậm vụ khí hướng nơi này mà đến.

Điểm đen rơi vào trên bờ, rõ ràng là từng đạo từng đạo to bằng cánh tay sắt thép, mũi nhọn đã cùng loại với động vật móng vuốt bộ vị, gát gao sa vào trong đất, khiến cái này ngang qua toàn bộ mặt sông sắt thép vững vàng dựng khởi từng tòa cầu nổi.

Đại lượng người mặc huyết sắc Thiết Giáp Nhân ảnh giẫm lên sắt thép từ bờ sông đối diện đánh tới.

Cái này chiến sĩ bỗng nhiên bừng tỉnh, hé miệng đang muốn cao giọng cảnh báo. Một mũi tên lại vô thanh vô tức mà chui vào hấn thân thể.

"Địch tập!"

Nhưng mà cảnh báo âm thanh vẫn là truyền ra.

Vô số trong đêm chuẩn bị chiến đấu Tuấn Hà thành chiến sĩ từ trong doanh địa xông ra, giống như một cổ dòng lũ sắt thép hội tụ vào một chỗ, sau đó nhanh chóng hướng Kính Hà bên trên ép.

Tại tổn thất mấy ngàn chiến sĩ về sau, Tuấn Hà thành đại quân rốt cục hoàn thành chính mình trận thế, ở trên trăm cổ kim loại Chiến Thú mở đường dưới, uyển như một thanh dao nhọn hung hăng cắm ở Hồ phong thành đánh lên trên đại quân.

Nồng đậm khói lửa trong nháy mắt phóng lên tận trời.

Vô số rét lạnh quân tiên phong ở trong thiên địa ngang dọc, mang ra từng đạo từng đạo lộng lẫy huyết quang.

Chỉ là nháy mắt, đục ngầu Kính Hà nước liền bị một cỗ nồng đậm máu chảy cho che giấu.

Một tên huyết sắc Thiết Giáp vừa mới dùng vũ khí cắt đứt một tên Thiết Giáp cổ họng, sau lưng xuất hiện một đạo ánh đao đem hấn đầu cho toàn bộ chém xuống.

Khi hung thủ còn không tới kịp thở dốc, một chi trường mâu liền xuyên phá hấn áo giáp, tại thân thể của hấn bên trên lưu lại một huyết động.

Trên chiến trường không ai dám nói mình lại là người thắng lợi.

Cao đến một trượng kim loại Chiến Thú tùy ý mà huy động tráng kiện cứng rắn thân thể.

Đó là một đầu có được Dã Lang ngoại hình Chiến Thú, nó mỗi một lần huy động chân trước tất nhiên sẽ mang đi một chùm máu tươi.

Mỗi một bông máu tươi chỉ ít bao hàm ba cái trở lên chiến sĩ sinh mệnh.

Kim loại Chiến Thú cũng không phải là Tuấn Hà thành độc quyền.

Hồ phong thành bên này đồng dạng đã gần trăm cổ kim loại Chiến Thú.

Chúng nó tồn tại để chiến trường này càng phát ra thảm liệt, làm cho chân trời đều cho nhuộm đỏ giống như.

Hơn mười dặm bên ngoài.

Ảnh Sĩ cùng Vương Đằng sóng vai đứng tại một chỗ dốc cao bên trên, ngắm nhìn chiến trường này trùng thiên sát khí.

Như thế quy mô chiến tranh liền xem như tại trong loạn thế cũng cũng ít khi thấy.

"Hồ phong thành chính thể chiến lực nguyên bản liền kém hơn Tuấn Hà thành, đi lần này người ba ngàn Xích Giáp lại không tham gia chiến tranh, này lên kia xuống, Lô Diệc chịu thiệt lớn!" Ảnh Sĩ thần nhiên nói.

"Chỉ cần hấn có thể giúp ta kiềm chế lại Trình, hết thảy đều là đáng giá! Nếu là có thể trong chiến trường để này một ngàn Huyền Giáp bị tổn thất, càng tốt hơn!" Vương Đằng nói.

Ảnh Sĩ lắc đầu nói: "Khả năng này tính rất nhỏ! Các đại thế lực trong tay Vương Bài sở dĩ là vua bài cũng là bọn họ không chỉ có có được cực kỳ cường đại cá nhân vũ lực, càng phân phối cao đoàn trang bị. Cho dù là thủ hạ người cái này ba ngàn Xích Giáp, trên thân áo giáp đều là đồ Thiết Tinh chú tạo, trừ phi là Sàng Nổ, Thần Tí Cung những này cao cấp vũ khí, nếu không căn bản khó mà phá vỡ các người phòng ngự!"

"Lấy những người kia thân thủ, trừ phi là đứng đấy bất động, không người Phở Thông Chiến Sĩ căn bản khó mà bắn trúng bọn họ!"

"Người cũng không phải không biết những Vương Bài đó chiến sĩ đối với nguy cơ mất cảm trình độ,

Bọn họ liền tựa như trong rừng dạ lang, khứu giác cùng phản ứng đều đến đỉnh phong trình độ!"

"Cho dù là tại chiến trường hỗn loạn bên trên, bọn họ đều có thể thành thạo Địa Sát địch!"

Vương Đằng hung hăng gật đầu.

Ảnh Sĩ nói, hấn biết rõ. Bởi vì, hấn cùng hấn ba ngàn Xích Giáp liền tự mình lĩnh giáo qua Vương Bài Binh Đoàn đáng sợ!

Đây cũng là vì cái gì trước đó tại trong đại trường, Ảnh Sĩ nói thắng nói hấn ba ngàn Xích Giáp cùng một ngàn Huyền Giáp chiến sĩ đối đầu, thua nhiều thắng ít thời điểm, hấn không có phản bác nguyên nhân.

Bởi vì hấn biết, Ảnh Sĩ thuyết pháp đã là rất cho hấn mặt mũi.

Thua nhiều thắng ít?

Xác thực! Chỉ là thắng thiếu cái kia ít, hội rất rất ít!

"Đi thôi! Không có gì có thể nhìn! Chúng ta mục tiêu là Đại Liên sơn, chỉ cần đi vào Đại Liên sơn, liền có thể mượn nhờ địa hình che giấu mình! Đến lúc đó, cho dù là này một ngàn Huyền Giáp kịp phản ứng, chúng ta cũng không sợ!" Ảnh Sĩ nói ra.

Chính diện giao phong ba ngàn Xích Giáp xác thực không phải một ngàn Huyền Giáp để, nhưng nếu như là trong núi, mượn nhờ các loại địa hình lờ lỏn, ai thắng ai thua nhưng lại hai chuyện!

Đương nhiên, Ảnh Sĩ cũng sẽ không cố ý mà trêu chọc này một ngàn Huyền Giáp chiến sĩ, hẳn mục đích rất rõ ràng, cái kia chính là tại các lộ thể lực người đến trước khi đến tìm ra cái kia có được tuyệt thể chiến lực người, sau đó chiêu mộ được huyết chiến Vương Liệp trong tay.

Nếu là mời chào không thành, như vậy —— trực tiếp hủy đi!

Tuyệt thể chiến lực không chỉ có đối chiếm cứ Đế Đô xanh Uy Vương có ảnh hưởng, đối các lộ Chư Vương đội đồng dạng đã.

Cho nên tại các lộ nhân mã Nam Hạ trước đó, bọn họ đều chiếm được chi thị ——

Mời chào hay sao?

Giết!

Đây cũng là vì cái gì các lộ thể lực sai phái ra nhân mã đều là Văn Võ đầy đủ nguyên nhân.

Cái này không chỉ có là vì bảo vệ Mưu Sĩ, càng là vì này giấu ở mời chào về sau sát lệnh!

Tuyệt thể chiến lực tuy nhiên cường đại, nhưng cũng không phải là không có biện pháp để hấn biến mất.

"Chúng ta đi thôi! Căn cứ thám tử hồi báo, tuyệt thể chiến lực xuất hiện địa phương rất có thể tại Kính Hà hạ du, cũng chính là tới gần Nam Dương quan ải địa phương!"

"Chúng ta cần phạm vi rất nhỏ, cho nên hẳn là có thể rất nhanh mà tìm ra tuyệt thể vũ lực!"

Ảnh Sĩ đối Vương Đăng nói ra.

Vương Đăng gật gật đầu.

Không bao lâu, hai người mang theo ba ngàn Xích Giáp vượt qua Kính Hà, đi về phía nam đi.

Trên đường nếu là gặp được tiểu thành, thành trấn liền sớm tránh đi. Nếu là gặp được thôn trang liền trực tiếp nghiền ép mà qua, không lưu mây mây dấu vết.

Không đến hai ngày, chi này chiến lực gần như chỉ ở Vương Bài Binh Đoàn phía dưới Binh Đoàn liền lặng yên không một tiếng động bước vào Đại Liên sơn.

Đi bọn họ khoảng cách Đào Nguyên Thôn vị trí bất quá bốn mươi, năm mươi dặm!

Một phương diện khác, tên kia được xưng Cửu cô nương nữ nhân giờ phút này cũng mang theo họ Ngụy lão nhân xâm nhập Đại Liên sơn hơn trăm dặm, nào có tồn tại một cái cực kỳ lâu đời bộ lạc.

Cái này bộ lạc kích thước to lớn đứng không tại bất luận cái gì một cái thành nhỏ phía dưới, nếu như đem bốn phía to to nhỏ nhỏ mấy chục cái bộ lạc cộng lại lời nói, tại nhân số phương diện này đã thể nhưng là sánh ngang một tòa Đại Thành!

"Cửu cô nương! Trở về!"

"Cửu cô nương tốt!"

"Cửu điện hạ tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Yên Nghiên

Những bộ lạc này bên trong người ăn mặc cùng ngoại giới người có rõ ràng khác biệt.

Nữ trên đầu phần lớn mang theo một tấm vải khăn, đem ghim lên tóc dài che đầy kín. Đã lại là đơn thuần mà cũng là cắt ngắn tóc.

Khi nam tử lại là tóc ngắn chiếm đa số. Chỉ có một ít ăn mặc cao quý người mới sẽ để tóc dài.

Tại bộ lạc bên ngoài thời điểm, Cửu cô nương liền mang trên đầu tóc dài giải khai, để tản mát ở sau lưng, thác nước vậy mà xuống, thẳng đến thắt lưng.

Nàng liền như là một đầu kiều ngạo báo cái, đậm chân tại lãnh địa mình bên trong, một đôi mắt đẹp thấu hiện ra điểm điểm băng hàn quang mang.

Nàng không có trả lời bốn phía người ăn cần thăm hỏi, trực tiếp xuyên qua rộng rãi Đại Đạo xuất hiện ở một tòa cự đại trống trong lầu.

Lầu canh tứ phương đã đại lượng người mặc áo giáp chiến sĩ thủ vệ. Bộ lạc bên trong nhiều người mấy là mặc quần áo nhẹ, chỉ có cái này lầu canh bên trong mới có ăn mặc áo giáp chiến sĩ.

Cửu cô nương đến kinh động những mục đích đó lộ sát khí chiến sĩ.

Một cái địa vị rõ ràng tương đối cao chiến sĩ ra đón.

"Cửu cô nương!"

"Mang ta gặp phụ vương!"

Cửu cô nương lời nói ngắn gọn mình.

Này chiến sĩ chỉ là do dự một chút, liền đi tới phía trước dẫn đường.

Không bao lâu, hai người liền bước vào đại lượng kiến trúc chen chúc trống trong lầu.

Tại lầu canh chính giữa trên đại sảnh, Cửu cô nương nhìn thấy chính mình lần này mục tiêu, cũng chính là phụ vương hấn ---- -- -- cái công kênh trung niên nam tử.

Hắn mang theo kim sắc Vương Quan, hai cánh tay trên cánh tay treo đầy Kim Ngọc châu báu, y phục là rộng thùng thình hoa phục.

Giờ phút này chính tựa ở da chồn biên chế trên ghế dựa lớn, trần trụi bàn chân thỉnh thoảng lại tại mềm mại mà chần lòng bên trên ma sát. Hắn ngũ quan đáng đáp không tẻ, chỉ là tái nhợt Bệnh trạng sắc mặt lại làm cho phần này tuần sắc ném bảy tám phần, cho người ta ấn tượng đầu tiên cũng là loại kia Ngồi ăn rồi chờ chết người.

Rộng rãi trên đại sảnh phi âm trầm trầm, đại lượng Nhạc Sư tỉ mỉ trình diễn, mỗi khuôn mặt tựa hồ cũng đắm chìm đến âm nhạc trong hải dương, không thể tự thoát ra được!

Mười cái Vũ Nữ giầy dựa Liễu Diệp vòng eo, một cái nhãn mày một nụ cười đều tựa hồ có thể xuyên suốt ra khiến khác phái muốn ngừng mà không được mị lực.

Khi nhìn đến trên đại sảnh tình cảnh lúc, Cửu cô nương mi đầu chăm chú nhìn lại, do dự một chút, rốt cục đi vào.

Không hợp nhau khí tức bỗng nhiên xông vào Đại Đường.

Vũ Nữ và nhạc sĩ động tác dừng lại.

Cửu cô nương lạnh hừ một tiếng, trực tiếp hướng đầu đội Vương Quan trung niên nam tử đi.

"Tiếp tục! Đừng có ngừng!" Vương Quan nam tử trong mắt lóe lên một tia không kiên nhẫn.

Tựa hồ Cửu cô nương xuất hiện để tâm hấn lập tức trở nên phiền não.

Nhưng mà Cửu cô nương thân phận địa vị, đều bị hấn không thể không đem trong lòng không vui đè xuống.

"Tiểu Cửu có chuyện gì a?"

"Đương nhiên là có! Việc quan hệ ta Đại Yên tái hiện thiên hạ sự tình!"

Cửu cô nương một câu kinh người.

Những Vũ Nữ đó và nhạc sĩ từng cái trong lòng giật mình, nguyên bản hài hòa hình ảnh cũng như cự thạch rơi xuống nước, gọn sóng nhất thời.

Vương Quan nam tử bỗng nhiên ngồi dậy, cả kinh nói: "Ngươi nói cái gì? Nói lại lần nữa xem!"

Cửu cô nương cười lạnh một tiếng, nói: "Ngươi biết ta rất lợi hại không thích nhìn thấy ngươi, nhưng ta biết, việc này muốn trở thành, tất nhiên muốn ngươi cái này Đại Yến trên danh nghĩa chủ nhân tự mình phát lệnh mới được! Cho nên mới tới nhắc nhở ngươi, Đại Yến Di Tộc muốn tái hiện thiên hạ, thu hồi Đế thống, dưới mắt liền đã một cơ hội!"

Vương Quan nam tử thở một hơi thật dài, nói: "Cơ hội gì?"

Cửu cô nương phiết qua mặt.

Vương Quan nam tử giật mình một chút, giống như mình bạch cái gì, vội vàng phát tay ra hiệu những nhạc sĩ kia cùng Vũ Nữ lui ra.

"Hiện tại có thể nói đi!"

"Đế Đô nào có truyền đến tin tức, Thanh Uy Vương đã từng bước mà chường khổng Đế Đô, một khi cục thế ổn định lại, như vậy cử binh Nam Hạ, không thể tránh khỏi!"

Vương Quan nam tử lộ ra kinh sợ, "Tin tức này chân thực hay không?"

"Thiên hạ đều biết!" Cửu cô nương nói ra.

Vương Quan nam tử trên mặt lướt qua một tia xấu hổ, lập tức lại có chút tức giận, bất kể có phải hay không là thật thiên hạ đều biết,

Cửu cô nương bây giờ dạng này nói thẳng ra không thể nghi ngờ là quét hấn mặt mũi, để hấn khó chịu!

"Thanh Uy Vương cử binh Nam Hạ, tình thế nghiêm trọng, lúc này để cho ta Đại Yến hiện thế, không phải đem ta Đại Yến Di Tộc hướng trong lửa đẩy à!" Hấn âm thanh lạnh lùng nói.

Cửu cô nương khoe miệng hơi hơi nhấc lên một cái đường cong, nói: "Bây giờ ngươi cũng hiểu biết Thanh Uy Vương sắp cử binh Nam Hạ, này ngươi cũng đã biết các đại thế lực phản ứng?"

"Phản ứng? Còn có thể có phản ứng gì, khẳng định là liên hợp lại đối kháng Thanh Uy Vương!"

"Không sai!" Cửu cô nương cười lạnh nói: "Xem ra đầu ngươi còn không đến mức ngu xuẩn đến đại thế không phân cấp độ!"

"Ngươi ——" Vương Quan nam tử giật chỉ Cửu cô nương, "Yến Nghiên! Ngươi tốt nhất chú ý ngươi nói chuyện thái độ! Ta thế nhưng là phụ vương của ngươi!"

Yến Nghiên thân nhiên nói: "Ngươi hấn là may mắn ngươi là phụ vương ta!"

Câu nói này ẩn chứa tin tức quá làm cho người ta sợ hãi. Vương Quan nam tử lập tức liền lâm vào nỗi giận ranh giới, nhưng cuối cùng vẫn đem lửa giận nuốt trở lại.

Khi Yến Nghiên tựa hồ cũng mất kiên nhẫn, nói thẳng: "Đế Đô Chư Vương đợi chi chiến, Thanh Uy Vương trở hết tài năng, chường khổng Đế Đô, khi hấn Chư Vương đợi thực lực đại tôn. Cứ kéo dài tình huống như thế, bọn họ căn bản không có lòng tin nghiền chiến Thanh Uy Vương. Cho nên bọn họ chỉ có tận khả năng đem Đại Nguyên cảnh nội tất cả thế lực lớn nhỏ vận thành một đoàn, lấy ứng đối Thanh Uy Vương!"

"Đoạn thời gian gần nhất, Nam Dương thành Chường Khổng Già cổ đem dốc hết đại quân, đối Nam Dương cảnh nội thế lực, lớn đến Đại Thành nhỏ đến thành trấn, tất cả đều thu phục. Cô đem như thế, hấn Vương Hầu cũng tất nhiên như thế! Nếu như chúng ta đứng không nhân cơ hội này hiện thế lời nói, như vậy chờ đến Thiên Hạ Bình Mã hội tụ đến Chư Vương đợi trong tay, đến lúc đó Thanh Uy Vương cử binh Nam Hạ, cùng Chư Vương đợi nhất chiến, vô luận là ai thắng, chúng ta đều không có xuất thế thời cơ!"

"Cho nên muốn hiện thế, nhất định phải tại Chư Vương đợi tụ tập Thiên Hạ Bình Mã trước đó!"

"Khi gần nhất Tuần Hà thành cùng Hồ phong thành quân đội tập nập điều động, đại chiến không thể tránh né. Chúng ta có thể nhân cơ hội này, quét sạch Đại Liên sơn Cường Đạo Đoàn, đem Đại Liên sơn hoàn toàn chường khổng tại trong tay chúng ta!"

"Khi Thanh Uy Vương cử binh Nam Hạ thời điểm, chúng ta đáng nhìn tình huống hiện thế, đến lúc đó, Chư Vương đợi không có tinh lực để ý tới chúng ta, chúng ta có thể thông dong bố trí hết thảy, chỉ chờ cơ hội tới lâm!"

Yến Nghiên ánh mắt sáng rực đường hầm

Vương Quan nam tử cau mày nói: "Đại Liên sơn Cường Đạo Đoàn đông đảo, muốn quét sạch độ khó khăn không nhỏ!"

"Chỉ cần ngươi chịu xuất binh, quét sạch sự tình tự nhiên do để ta làm!"

Vương Quan nam tử mặt lộ vẻ do dự.

"Nếu như ngươi còn lo lắng lời nói, ta đều có thể lập xuống quân lệnh trạng!" Yến Nghiên cười lạnh nói.

Vương Quan nam tử lúc này đáp: "Tốt! Đây chính là ngươi nói!"

Yến Nghiên trên mặt lộ ra vẻ thất vọng, Vương Quan nam tử nhớ nàng làm sao không rõ ràng? Chỉ là hấn dù sao cũng là cha mình a!

"Ngươi chừng nào thì muốn binh?"

"Ngày mai!"

Yến Nghiên quay người cách, xa xa, một câu nhẹ nhàng truyền đến.

"Oanh ca yến hót sẽ chỉ làm người đánh mất đầu chí, nhìn ngươi tỉnh táo!"

Vương Quan nam tử hơi sững sờ, trong mắt hiện ra một tia âm trầm.

"Hừ, nghĩ không ra ta Yến Chính sẽ sinh ra bức này ngộ nghịch nữ nhi, sớm biết như thế, lúc trước liền ——" hấn hận hận một phát ổng tay áo, lớn tiếng hô quát, không bao lâu, ngoài cửa lạng chò Nhạc Sư cùng Vũ Nữ lại lần nữa phiêu nhiên mà vào.

Điệu nhạc đòi truy, vang vọng Đại Đường!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tôi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Trong mộng Kim Nha

Khoảng cách Đào Nguyên Thôn không xa.

Mấy cái thợ săn đuổi theo một con thỏ hoang.

Mất thấy Dã Thỏ thoát ra rừng cây, ra bên ngoài một bên trống trải chỗ vọt.

Mấy cái thợ săn liền tranh thủ trong tay chất gỗ mũi tên bắn ra.

Dã Thỏ hành động như gió.

Mấy mũi tên bắt đắc dĩ thất bại, chỉ có một chi khó khăn lắm quẹt vào Dã Thỏ da lông, chui vào phía trước trên đất trống.

"Đáng chết! Vậy mà để nó chạy!"

"Ai, đáng tiếc!"

Những này thợ săn thở dài.

Sau đó chia ra đem những cái kia bắn ra mũi tên thu hồi lại.

Mũi tên chế tác không dễ, nếu là có thể thu về tự nhiên tốt nhất.

Nhưng mà, một người trong đó người thợ săn đi ra rừng cây, nhặt mũi tên thời khắc, lại nhìn thấy nơi xa một mảnh trống trải chi địa, có thật nhiều người đang bận trồng trọt, liếc một chút nhìn, tối thiểu nhất có vài chục mẫu đất đã khai khẩn tốt, chỉ đợi truyền bá gieo hạt tử, liền có thể chờ đợi thu hoạch!

Cái này thợ săn chúi chúi con mắt, cơ hồ cho là mình sinh ra ảo giác.

Bọn họ đều là Đại Lý thôn thợ săn, khi Đại Lý thôn toàn bộ thôn thượng trăm miệng người, cũng bắt quá là trọng mười mấy mẫu đất, lại nhiều cũng không dám, bởi vì Đại Liên sơn cường đạo nhiều, và lại bọn họ cũng không có nhân thủ nhiều như vậy đến quản lý.

Mà ở trong đó hấn rõ ràng nhớ kỹ là Đào Nguyên Thôn phương hướng.

Chỉ là Đào Nguyên Thôn không phải mấy chục người miệng thôn trang a? Vì sao có thể làm ra nhiều như vậy đất cày đến?

Còn có những người kia là từ đâu tới?

Cái này thợ săn nhìn thấy đất cày bên trong xen kẽ đường hẹp quanh co bên trên có từng cái khí tức ngưng thực, hình thể cường tráng thanh tráng niên đạp trên nặng nề tốc độ chạy qua, chỉ cảm thấy nội tâm giống như nổi lên một đạo luồng khí lạnh.

Đơn giản là những Thanh Tráng đó giữa năm, có mấy cái giống như có cảm giác nhìn về phía nơi này, nguyên bản bình tĩnh ánh mắt trong nháy mắt tràn ngập sát khí.

Cái này thợ săn không dám mồi mòn chờ đợi, liền mũi tên đều quên nhặt, chạy vội trở lại trong đội ngũ.

"Làm sao? Tiểu Thất! Sắc mặt khó coi như vậy!"

Người khác phát hiện sắc mặt hắn không thích hợp, bận bịu dò hỏi.

Gọi là làm tiểu bảy thợ săn lúc này đem chính mình chứng kiến hết thấy nói ra.

Thoạt đầu, hắn thợ săn còn không tin, nhưng khi bọn hắn đều đi ra rừng cây, trong mắt nhất thời toát ra chấn kinh chi sắc.

"Không được a! Không được! Các ngươi nhìn, nơi xa nào có, đã người ngay tại bức tường, cái này đây rõ ràng là muốn Kiến Thành tiết tấu a!"

Một vị niên kỷ khá lớn thợ săn sợ hãi than nói.

"Cái này Đào Nguyên Thôn đến đi cái gì vận, lại có Kiến Thành tài lực!"

"Bọn họ liền không sợ bị Đại Liên trên núi cường đạo phát giác, sau đó xuống núi Đồ Thôn a?"

Đám thợ săn một bên chấn kinh, một bên nói ra bản thân lo lắng, nhưng trong giọng nói âm mộ làm thế nào đều che giấu đúng không.

"Nếu là chúng ta Đại Lý thôn cũng có thể Kiến Thành liền tốt? Như thế chúng ta cũng không cần sợ những quan binh kia cùng cường đạo!" Một cái thợ săn bỗng nhiên nói ra.

Câu nói này như là một cỗ sinh cơ rót vào những nội tâm căn cốt thợ săn tâm.

Bọn họ yên lặng trở lại thôn trang, không bao lâu, Đào Nguyên Thôn hiện trạng ngay tại Đại Lý trong thôn truyền ra tới.

Khi đang định hảo hảo ngủ cái ngủ trưa Lý Trung nghe đến mấy cái này tin tức về sau, mười phần bình tĩnh.

"Đào Nguyên Thôn Thiên Vạn thôn trưởng vốn cũng không phải là người bình thường, cho nên Đào Nguyên Thôn xảy ra chuyện gì đều bình thường!" Lúc ấy, hắn như là mà nói với hắn tâm phúc.

Nhưng đến ngày thứ hai về sau, Lý Trung thôn trưởng tâm bỗng nhiên không bình tĩnh.

Bởi vì trước một buổi tối, hắn làm một giấc mộng, trong mộng hắn đứng tại Đại Lý thôn cửa thôn, nhìn thấy Đào Nguyên Thôn phương hướng dâng lên một tia sáng, giống như thái dương.

Hắn thầm nói: "Quái! Đào Nguyên Thôn phương hướng thế nhưng là Nam Phương, thái dương làm sao lại từ Nam Phương dâng lên đâu?"

Nói thầm qua đi, hắn chợt thấy một tòa thành đột ngột từ mặt đất mọc lên, tia sáng chói mắt dưới, từng cái Đào Nguyên Thôn thôn dân Chính đạp ở cầu vòng bên trên, trong tay bùng lầy trắng bóng Thóc gạo, trên đầu mang theo ánh vàng rực rỡ mà tiền vàng, trên mặt lộ ra hạnh phúc nụ cười.

Ai nha!

Bỗng nhiên một tên mập từ cầu vòng này bùng đi tới,

Đổi hắn nhếch miệng cười một tiếng, hai hàng kim quang long lánh Kim Nha tránh cho hắn trong mắt một trận chói chói, tỉnh lại!

"Đại gia ngươi Trần Bàn Tử!" Tỉnh lại Lý Trung hùng hùng hổ hổ.

Từ khi lần đầu tiên nhìn thấy Trần Bách Vạn về sau, hắn liền không có ngủ qua mấy lần tốt cảm giác, nhớ tới trong mộng Trần Bàn Tử này hai hàng kim quang long lánh Kim Nha, Lý Trung trong lòng càng không bình tĩnh.

Thế là ngày thứ hai, hắn liền đem trong thôn sở hữu lương thực đều kéo đến Đào Nguyên Thôn bên ngoài.

Về phần tại sao đúng không trực tiếp vào thôn, bởi vì bị tuần tra chiến sĩ ngăn cản.

Nhìn thấy trước mắt những này vũ trang đầy đủ, sát khí bức người chiến sĩ, Lý Trung thôn trưởng trong lòng còn sót lại một chút xú do dự đều theo một trận gió lạnh tiêu tán.

"Mấy cái gia! Chúng ta tìm đến Thiên Vạn thôn trưởng! Đứng, tự giới thiệu mình một chút, ta là Đại Lý thôn thôn trưởng, ân, đoạn thời gian trước còn mang Thiên Vạn thôn trưởng chúng ta nào có xem đại phu đâu!" Lý Trung cười nói.

Người được cho qua, bắt quá mấy cái xe lương thực lại bị đặt ở ngoài thôn.

Trần Thiên Vạn nào có còn không có tỏ thái độ, những này chiến sĩ tự nhiên không dám thiện cho rằng.

Lý Trung lúc đến đội chính là rạng sáng.

Lúc này Trần Thiên Vạn còn đang ngủ.

Dẫn đường chiến sĩ đành phải để Lý Trung tại bên ngoài chờ.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Lý Trung lại là khẩn trương lại là chờ mong, một hồi hi vọng thời gian trôi qua nhanh lên, một hồi vừa hy vọng chậm một chút.

Tại cái này xoắn xuýt trong trạng thái, cửa phòng rốt cục mở.

Khi thấy đi ra người lúc, Lý Trung trong đầu bỗng nhiên hiện ra hai hàng chột lóe Kim Nha!

Người tới chính là hấn lớn nhất không muốn nhìn thấy Trần đại bản tử Trần Bách Vạn!

"A? Đây không phải Đại Lý thôn Lý Trung thôn trưởng a? Sớm như vậy có chuyện gì a?" Trần đại bản tử kinh dị lên tiếng.

Quản ngại điều sự!

Lý Trung oán thầm, trên mặt lại là vẻ mặt tươi cười, nói: "Cũng không có việc gì, chỉ là muốn cùng Thiên Vạn thôn trưởng tâm sự!"

"Tâm sự a? Ta thích nhất tâm sự! Nhi tử ta bây giờ còn đang ngủ, nếu không mình trước —— hàn huyền một chút?" Trần đại bản tử đối Lý Trung ném tới một cái mập mờ ánh mắt.

Lý Trung thôn trưởng biểu thị mình bị buồn nôn đến. Nếu không phải hấn là Thiên Vạn thôn trưởng lão cha, đã sớm —— mặc xác hấn!

Nghĩ đến, lại là cười nói: "Không có việc gì, ta có thể đợi! Ngài nếu là có chuyện gì có thể làm, không cần phải để ý đến ta!"

"Không có việc gì! Đã Thiên Vạn tại, ta có thể có chuyện gì a! Vừa vặn, ngại có chuyện tìm hấn, nhìn xem ta người trưởng thôn này lão cha có thể hay không giúp ngại giải quyết! Có câu nói rất hay, sinh ra một con mãnh hổ người, làm gì cũng là thuộc hổ! Một số việc nhỏ, ta còn có thể làm thỏa đáng!" Trần đại bản tử vỗ ngực một cái nói.

"Thật?" Lý Trung như có điều suy nghĩ liếc hấn một cái.

"Ngươi nghi vấn ta chính là nghi vấn nhi tử ta Trần Thiên Vạn!" Trần đại bản tử nghĩa chính ngôn từ đường hằm.

Nhìn lấy đóng chặt Trần gia đại môn, Lý Trung trong lòng không khỏi âm thầm nghĩ phó: "Thôi được! Nói thế nào hấn cũng là Thái Thượng lão gia! Nếu là có thể đạt được hấn khẳng định, cũng là vô cùng tốt! Huống hồ, coi như hấn không thể làm chủ, ta còn có thể lại tìm Trần Thiên Vạn!"

Muốn đến nơi này, hấn một mặt âm áp nụ cười, nói: "Ha-Ha, vậy liền tâm sự?"

"Đừng thôi! Tâm sự tốt bao nhiêu!"

Trần đại bản tử rất là hào phóng mà ôm Lý Trung thôn trưởng hướng thôn vừa đi.

Vừa đi vừa trò chuyện.

"Lý Trung thôn trưởng, ngại nói trước đi ngại chuyện này mục đích —— a, không đúng, là sự tình! Ngươi nói ngại có chuyện gì?"

"Ta "

"Không có việc gì! Đã cái gì ta Trần lão gia có thể thay ngại chống được đến! Nói thế nào chúng ta cũng quen như vậy!"

"Ân ân! Trần lão ca lời nói thật là khiến ta vui mừng a! Nói như thế nào đây, ta lần này tìm đến Thiên Vạn thôn trưởng, quả thật có chút khó mà mở miệng, chỉ là nghĩ đến ta Đại Lý thôn các thôn dân, ta không thể không roi xuống mặt mo tới, vì cũng là một chuyện, còn hi vọng lão ca có thể giúp ta bận bịu!"

"Nói đi nói đi, lão ca ngươi ta nghe đâu!"

"Cái này ta muốn cho Đại Lý người trong thôn Đào Nguyên Thôn đến!"

"Cái gì! Ngươi không có làm chứ!"

"Trần lão ca —— "

"Đừng gọi ta lão ca! Ta gọi Trần Bách Vạn!"

"Bách Vạn, mọi thứ dễ thương lượng! Ta biết Đào Nguyên Thôn phát triển không dễ! Bất quá ta cũng không phải không công mà liền thêm vào đây! Ta bên kia có đất cày, trong thôn còn có lương thực! Ta có thể làm chủ đưa trước đại bộ phận lương thực nghĩa vụ! Ta có thể cam đoan, chúng ta Đại Lý thôn thôn dân sẽ không cho Đào Nguyên Thôn tạo thành gánh vác! Mà lại chúng ta còn có thể vì Đào Nguyên Thôn kiến thiết ra một phần sức lực!"

"Cái này —— "

"Bách Vạn —— "

"Gọi ta lão ca!"

"Lão ca việc này đối Đào Nguyên Thôn chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu a!"

"Ai —— ta cũng biết a, chỉ là, lúc trước ngươi làm việc thật sự là quá không tử tế! Thiên Vạn là cái giảng tình nghĩa hảo hảo tử, hắn có thể buông tha các ngươi cũng không tệ, bây giờ các ngươi còn muốn —— "

"Cái này này làm sao thực hiện?"

"Cái kia —— việc này ngược lại cũng không phải là không có biện pháp!" Trần đại bàn tử sau cùng ném ra ngoài một câu.

Lý Trung nghe xong, trong lòng bỗng nhiên có loại không ổn cảm giác thân nhiên dâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Từ đó cát vàng cùng Bạch Giáp

Lý Trung cũng không thể nhìn thấy Trần Thiên Vạn.

Trần Bách Vạn tại cùng hắn nói chuyện phiếm sau không bao lâu, liền để hắn trở lại Đại Lý thôn chờ tin tức.

Đương nhiên, này mấy cái xe lương thực vẫn là đặt ở ngoài thôn.

Trần Thiên Vạn tỉnh lại không bao lâu, Trần Bách Vạn tìm đến hắn: "Bảo bối nhi tử, vừa rồi Đại Lý thôn Lý Trung tới tìm ngươi, nói muốn mình Đào Nguyên Thôn, ngươi nhìn muốn hay là không muốn?"

"Muốn đi!"

Trần Thiên Vạn trầm tư một chút nói ra.

Đại Lý thôn khoảng cách Đào Nguyên Thôn không tính xa, về sau Đào Nguyên thành xây dựng thêm, tất nhiên muốn đem Đại Lý thôn này một vùng bao quát tiến.

Đại Lý thôn có đầy đủ lương thực, cho nên cho dù là, cũng sẽ không cho Đào Nguyên Thôn mang đến cái gì gánh vác.

Mà lại Đại Lý thôn thanh tráng niên còn có thể vui đầu vào kiến thiết ở trong.

Trần Thiên Vạn ý nghĩ cùng Lý Trung ý nghĩ có chút tương tự.

Khi Trần Bách Vạn tựa hồ cũng ngờ tới những này, cười ha ha, quay đầu chạy ra.

Lão cha làm gì, Trần Thiên Vạn cũng không rõ ràng, chẳng qua là cảm thấy hấn nộ cười là lạ.

Thuộc tính giao diện bên trên trụ sở phồn vinh độ đã rất tiếp cận cấp 9 viên mãn cấp độ, có lẽ tiếp qua nửa ngày, liền có thể đạt tới, đến lúc đó, liền có thể tiếp vào hệ thống cái thứ nhất Chủ Tuyến Nhiệm Vụ —— (máu và lửa tẩy lễ) .

Đối với cái này Chủ Tuyến Nhiệm Vụ, Trần Thiên Vạn vẫn là hết sức chờ mong.

Kiến Thành hệ thống cho nhiệm vụ rất ít, nhưng mỗi một cái nhiệm vụ đều sẽ dành cho người chơi mười phần phong phú khen thưởng.

Nếu như vận khí tốt lời nói, hấn thậm chí có thể thu được thuộc tính bao hoặc là thuộc tính đan.

Đương nhiên, thuộc tính bao cùng thuộc tính đan đẳng cấp đã cao cấp hạ cấp, giống lúc trước hấn Khai Nguyên cơ Thụ quả thực mở ra 10 lần thuộc tính đan cơ hồ là tối cao cấp.

Trần Thiên Vạn đi ra khỏi nhà, đến phía sau thôn dò xét một chút.

Đào Nguyên Thôn thôn dân Chính nhiệt tình tăng vọt mà đang đào mỏ, một số chiến sĩ cũng bị sắp xếp vào mỏ quặng bên trong.

Cao gia từ khi đem Tộc Địa đem đến ngoài ngàn mét một chỗ sườn núi nhỏ bên trên sau ngay tại Trần Thiên Vạn trợ giúp dưới, dựng lên vài toà công xưởng. Những hoa đó đại lực khí từ Thiết Thạch thành vận đến gia sản cũng chính thức đầu nhập vận hành bên trong.

Đúng không qua thời gian vài ngày, đơn giản một chút kim loại chế phẩm liền đưa đến Đào Nguyên Thôn thôn dân trong tay.

Như là một số xẻng sắt, thuổng sắt, thiết bồng, khai khẩn dùng cái cuốc, Sỏi Dao, cày từ các loại.

Cao gia Cao Lão tự mình động thủ, bình thường những cái kia tiên y nô mã thiếu gia tiểu thư, cũng phần lớn bị hấn thét ra lệnh tiến vào công xưởng, cùng hấn học tập công tượng kỹ nghệ.

Dùng hấn lời nói tới nói, cũng là lão tổ tông lưu lại thủ nghệ không thể ném, học tốt đầy đủ bọn họ thụ dùng một đời!

Đương nhiên, một số đã tập võ tư chất, Cao gia Cao Lão cũng ươm nghiêm mật, để Trịnh Hoảng an bài đến Đào Nguyên Thôn trong chiến sĩ học tập.

Đào Nguyên Thôn phát triển tiền cảnh tốt đẹp.

Về sau chỉ ít có thể trở thành một cái thành nhỏ.

Cao gia Cao Lão ánh mắt lâu dài, tự nhiên không thể để cho Cao gia về sau bị giới hạn công tượng cái này một khối!

Khi lấy được Trần Thiên Vạn trao tặng về sau, Trịnh Hoảng cũng không cự tuyệt Cao gia đưa tới người.

Chỉ cần Đào Nguyên Thôn còn tại bọn họ trong khống chế, Cao gia tất nhiên lật không nổi sóng gió gì. Bất quá vì ngăn ngừa về sau xuất hiện một chút phiền toái, Trịnh Hoảng đem những Cao gia đó người trực tiếp ném cho Thái Minh, để tại Thái Minh thủ hạ làm một tên Phổ Thông Chiến Sĩ.

Đã Thái Minh loại này Mưu Sĩ giám sát, vô luận là Trần Thiên Vạn vẫn là Trịnh Hoảng đều hết sức yên tâm.

Đã Cao gia tương trợ, vô luận là Kiến Thành vẫn là đào quặng, khai khẩn, tốc độ đều lên thẳng một cái độ cao mới.

Nếu là lấy cái tốc độ này phát triển lời nói, Đào Nguyên Thôn trở thành thành trấn, chỉ là mấy tháng công phu, trở thành một cái thành nhỏ, nhiều nhất là nửa năm.

Hết thảy đều tại hướng địa phương tốt hướng phát triển.

Nhưng ngay tại hấn dò xét Khoáng Sơn sau không bao lâu, thứ nhất phong thư từ Kinh Hà thành ra roi thúc ngựa mà đưa đến Thái Minh trong tay.

"Thái tiên sinh, đây là nhà ta thành chủ gọi ta đưa tới! Hấn nói tình huống khẩn cấp, muốn nhà ngươi thành chủ chuẩn bị thêm một chút!" Người đưa tin đem trước khi đến, cao tăng bàn giao lại nói một lần.

Thái Minh nghe xong, trầm nghĩ trong lòng không tốt, mở ra phong thư xem xét,

Sắc mặt nhất thời trở nên ngưng trọng lên.

Hấn vội vàng mà tìm tới Trần Thiên Vạn, sau đó đem phong thư giao cho Trần Thiên Vạn trong tay.

"Tuấn Hà dưới thành đạt thông điệp, muốn chúng ta tại trong vòng mười ngày chỉ huy lãnh địa bên trong tinh nhuệ, chạy tới Tuấn Hà thành quy hàng! Khi theo ta đoạt được tin tức, Tuấn Hà thành gần nhất cùng Hồ phong thành đánh một trận đại chiến, song phương tổn thất nặng nề, riêng là Hồ phong thành này phương, không chỉ có vứt xuống năm vạn chiến sĩ tánh mạng, còn vẫn lạc một vị lang cấp bậc Tướng tướng quân! Lần này xem ra, Tuấn Hà thành

muốn nhân cơ hội này, cầm xuống Hồ phong thành!" Thái Minh nói ra.

Trần Thiên Vạn trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Phải biết, Lang Tướng chỉ ít có Lục Giai chiến lược. Không chỉ có như thế, bọn họ càng là trong chiến sĩ cường giả, là từng bước một từ trong núi thây biển máu đi ra người, trong chiến trường bọn họ như cá gặp nước, cũng hiểu được như thế nào bảo vệ mình.

Và lại, mỗi một vị Lang Tướng bên người đều đã chiến sĩ tinh nhuệ bảo hộ, như thế còn mất mạng, có thể thấy được này cuộc chiến tranh thảm liệt!

Thái Minh cười khổ nói: "Nhưng mà đây đối với chúng ta tới nói còn không phải ác liệt nhất tin tức. Trước đó chúng ta nhường ra Thiết Thạch thành, chính là định để Chu Kỳ tại phía trước cho chúng ta tới xung quanh Tuần Hà thành, Chu Kỳ cũng xác thực đáp ứng. Chỉ là này một trận đại chiến bên trong xuất hiện một chỉ quân đội lại làm cho Chu Kỳ cùng ta bất ngờ!"

"Thành chủ người cũng đã biết Hồ phong thành tên kia Lang Tướng là thế nào chết a?" Thái Minh đột nhiên hỏi.

"Cùng này nhánh quân đội có quan hệ?" Trần Thiên Vạn cau mày nói.

"Không sai! Tuần Hà thành thực lực tuy nhiên mạnh hơn Hồ phong thành, nhưng cũng không phải là nghiền ép tính! Dĩ vãng hai phe cũng xuất hiện qua mấy lần lớn như thế quy mô chiến tranh, nhưng Hồ phong thành cho dù là bại lui cũng là đầu vào đây, song lần này Tuần Hà thành này nhánh quân đội nhưng lại làm cho bọn họ lần thứ nhất tại bại lui thời điểm xuất hiện hỗn loạn, tên kia Lang Tướng, cũng là vì đoạn hậu, mới vì thế nỗ lực tánh mạng!"

"Lớn nhất làm cho người đáng sợ là, này nhánh quân đội chỉ có một ngàn người!"

Trần Thiên Vạn im lặng.

Trong đầu hần bỗng nhiên hiện ra bốn chữ —— Vương Bài quân đoàn!

Kiếp trước hần chơi Thánh Thành trò chơi, thành lập Chủ Thành về sau, thủ hạ liền đã một chỉ quân đoàn, đã hình thành Vương Bài quân đoàn hình thức ban đầu.

Đáng tiếc, về sau tại một lần trong chiến tranh bị mấy cái cao cấp người chơi cho thiết kế bức tiến tuyệt địa trong sa mạc rộng lớn.

Hần đến nay vẫn như cũ nhớ kỹ này cát vàng khắp nơi trên đất trong thế giới, từng đạo từng đạo Bạch Giáp dùng chính mình máu thôi động hần tiến lên tốc độ, để hần tại tuyệt vọng trong bão cát không ngừng mà hướng phía trước rào bước tiến lên.

Tám trăm dặm Đại Sa Mạc, không có một tia tiếp tế, không có một tia nguồn nước, cứ như vậy đi bộ đi ra. Như hần không phải người chơi, có thể logout lời nói, tuyệt đối sẽ điên ở trên đường.

Nhưng những Bạch Giáp đó lại đến chết cũng không có dao động đa nghi Trung Tín niệm.

—— cái kia chính là để bọn hần tướng quân sống mà đi ra!

Bọn họ thành công!

Bọn họ mấy ngàn người dùng chính mình máu cùng ý chí đem Trần Thiên Vạn đưa ra, nhưng bọn hần lại không có người nào sống mà đi ra Đại Sa Mạc!

Từ đó cát vàng cùng Bạch Giáp, trở thành Trần Thiên Vạn trong lòng vĩnh hằng.

"Thành chủ! Thành chủ!" Thái Minh liền gọi hai tiếng. Trần Thiên Vạn mới từ trong hoảng hốt lấy lại tinh thần.

"Này nhánh quân đội là ai?"

Thái Minh nói: "Là cổ đem Trình Đức thắng thủ hạ Huyền Giáp Quân, nguyên là đã vạn nhân quy mô, chỉ là lần này chỉ phái ra một ngàn người, từ cấp bậc Thiếu Tướng Trình suất lĩnh!" Nói đến đây, hần than nhẹ một tiếng nói: "Huyền Giáp Quân trong chiến trường sinh tồn năng lực cùng chiến đấu đạt tới một loại cực hạn! Chu Kỳ dám đối mặt Tuần Hà thành mười vạn đại quân, cũng không dám đối mặt này một ngàn Huyền Giáp Quân! Cho nên, đối với Tuần Hà thành mời chào phong thư, hần chỉ có thể bắt đắc dĩ tiếp nhận, cũng quyết định mấy ngày nữa liền chỉ huy trong tay chiến sĩ tiến về Tuần Hà thành!"

Trần Thiên Vạn cũng là thở dài: "Thà gặp 10 vạn quân, không thấy một ngàn Vương Liệt a!"

Chương 66: Có ý tứ!

Thà gặp 10 vạn quân, không thấy một ngàn Vương Liệp!

Đây là rất nhiều thế lực trong lòng khắc họa.

Đối với bọn hán nói, mười vạn đại quân tuy nhiên khủng bố, nhưng cũng không phải là không có nhược điểm.

Khi một ngàn Vương Bài chiến sĩ cứ việc tại về mặt chiến lực vô pháp cùng mười vạn đại quân chống lại, nhưng lại có thật nhiều biện pháp đem này mười vạn đại quân đánh tan!

Đương nhiên, nếu như chúng không mười vạn đại quân người có thể gặt gao ôm làm một đoàn, khi không chia lời nói, một ngàn Vương Bài cũng không dám tiếp xúc phong mang!

Đối mặt Vương Bài Binh Đoàn, binh thường nói, trừ dùng ưu thế tuyệt đối đại quân đem đẩy vào Từ Cảnh, không thể không tới chính diện chém giết, sinh sinh kéo chết bên ngoài, cũng chỉ có dùng đồng dạng là Vương Bài Binh Đoàn đến quân thúc!

Đây cũng là vì sao Chư Vương đội thực lực mạnh hơn so với một số binh lực không thua bọn họ Đại Thành thành chủ nguyên nhân.

Chu Kỳ e ngại này một ngàn Huyền Giáp cũng là có thể lý giải.

Chỉ là không có Chu Kỳ, Đào Nguyên Thôn tựa như là bị bóc vỏ hạch đào Nhân Nhất dạng, đối mặt Tuấn Hà thành, đem không có một tia chống lại thời cơ!

Nếu như hán không để ý tới Tuấn Hà thành phong thư lời nói, Tuấn Hà thành chỉ cần để Chu Kỳ xuất binh liền có thể nuốt mất Đào Nguyên Thôn!

"Tuấn Hà thành ta là nhất định phải đi một chuyến!" Trần Thiên Vạn thở dài.

Thái Minh trên mặt lộ ra vẻ áy náy. Hán thấy, không có đem Chu Kỳ hoàn toàn kéo đến bọn họ bên này, là hán trách nhiệm.

Trần Thiên Vạn trước chuyến này hướng Tuấn Hà thành nhất định hung hiểm mười phần.

Lịch đại đến nay chiến tranh, các loại bị chiêu hướng phát triển khi không thể không đầu nhập vào người mạnh hơn người cơ hồ đều sẽ bị dễ đặt đến tiền tuyến, cùng địch nhân chém giết!

Chu Kỳ như là, Trần Thiên Vạn cũng là như thế!

Chỉ là biết rõ dạng này, bọn họ cũng không thể không làm!

Làm, còn có thể thu hoạch được sinh cơ. Nếu là phản kháng, như vậy nhất định là hôi phi yên diệt!

Nhưng Thái Minh cảm thấy Đào Nguyên Thôn còn có một lựa chọn.

"Thành chủ, chúng ta đều có thể mượn nhờ cái này thời gian mười ngày, đem Đào Nguyên Thôn di chuyển đến Đại Liên sơn chỗ sâu. Tuấn Hà thành thụ Hồ phong thành chỗ kéo, tất nhiên sẽ không dễ dàng mà cho chúng ta những này không quan trọng gì người làm to chuyện!"

Trần Thiên Vạn lắc đầu, nói: "Phương pháp này tuy nhiên được đến thông, nhưng kể từ đó, chúng ta tân tân khổ khổ gây đến cục diện liền sẽ hủy hoại chỉ trong chớp lát! Mà lại, người không hiểu Vương Bài chiến sĩ đáng sợ! Bọn họ không phải mười vạn đại quân, Đại Liên sơn loại hoàn cảnh này đối bọn hán tới nói so với chúng ta càng có lợi hơn! Nếu như bọn họ đuổi theo, không nói ngàn người, dù là chỉ có trăm người cũng đủ để đem chúng ta diệt hết!"

"Cái nguy hiểm này chúng ta không thể bốc lên!"

"Cùng để mọi người cùng nhau mạo hiểm, còn không bằng để cho ta một người mạo hiểm!"

Thái Minh ánh mắt lộ ra cảm động cùng vẻ kinh ngạc.

"Thành chủ chẳng lẽ không mang chiến sĩ tiến về Tuấn Hà thành?"

"Không sai! Chúng ta Đào Nguyên Thôn bất quá là một cái tiểu thôn, nếu không phải trước đó chúng ta cảm xuống Thiết Thạch thành danh vọng phóng đại, chắc hẳn lần này Tuấn Hà thành cũng sẽ không đem ánh mắt phóng tới chúng ta nơi này!" Trần Thiên Vạn ngữ khí đón đến, nói, "Có lẽ cái này có khả năng vẫn là này Chu Kỳ công lao!"

Thái trong đôi mắt sáng lộ ra tinh quang. Trần Thiên Vạn cái này nhắc một điểm, hán cũng nghĩ đến bên trong chuyện ẩn ở bên trong, "Rất có thể! Thành

chủ cầm xuồng Thiết Thạch thành, ngay tại ngày thứ hai cách, Trịnh Hoàng cũng bắt quá là chường không hơn một tuần thời gian, khi vì ngăn ngừa xuất hiện Ngoại Lai Thế Lực can thiệp, vô luận là Trịnh Hoàng vẫn là về sau Chu Kỳ đều là đối Thiết Thạch thành tiến hành phong bế kiểu cách phong tỏa! Tuấn Hà thành cục thể khẩn trương, không thể lại đem ánh mắt phóng tới Thiết Thạch thành cái thành nhỏ này đến, cho nên biết việc này khả năng vẫn là rất nhỏ!"

"Khi Chu Kỳ đã quyết định không chống cự Tuấn Hà thành, lại lại lo lắng hấn mang đi bộ phận chiến sĩ cách về sau, Kính Hà thành rơi vào thành chủ chỉ thủ, bởi vậy bộc lộ ra thành chủ tôi là vô cùng có khả năng!"

Trần Thiên Vạn trong mắt lãnh quang lóe lên, "Việc này trước không đề cập tới! Vô luận là Chu Kỳ vẫn là Tuấn Hà thành, coi trọng vẫn là ta, chỉ cần ta trước, bọn họ tự nhiên sẽ yên tâm! Mang không mang theo chiến sĩ cũng không khẩn yếu! Tuấn Hà thành chiến sĩ đông đảo, cũng không có khả năng coi trọng mình điểm này chiến sĩ!"

"Người thành chủ kia người phải cẩn thận!" Thái Minh nghiêm nghị nói.

Trần Thiên Vạn gật gật đầu,

"Ta lần này trước, Đào Nguyên Thôn vẫn phải làm phiền tiên sinh!"

"Thành chủ cứ việc yên tâm!" Thái Minh ném tiếng nói.

Sau đó, Trần Thiên Vạn tìm Trịnh Hoàng, bảo hấn biết Tuấn Hà thành phong thư sự tình, để hấn chuẩn bị sớm. Sau đó liền dẫn đến mấy cái cái chiến sĩ hướng Đại Liên trên núi ngựa không dừng vó mà đuổi.

Rời đi Đào Nguyên Thôn trước đó, có một số việc vẫn là muốn theo Triệu cùng bọn hấn nói một chút mới được.

Ngay tại lúc hấn tiến vào Đại Liên sơn không bao lâu, một chi bắt chợt tới mũi tên từ trong rừng bắn ra, đem hấn phía bên phải một cái chiến sĩ đánh tại trên cành cây!

"Ai! Cút ra đây!"

Mấy tên chiến sĩ quát to.

Đồng thời, đem Trần Thiên Vạn bảo hộ ở giữa.

Trần Thiên Vạn vỗ vỗ mấy vị chiến sĩ bả vai, ra hiệu bọn họ chớ có lên tiếng.

Đối với không biết cung tiễn thủ tới nói, lên tiếng tựa như là cho bọn hấn cung cấp bản bìa.

Nhưng mà, Trần Thiên Vạn nhắc nhở vẫn như cũ trẻ.

Lại là một mũi tên xuất hiện, chuẩn xác vô cùng bắn thẳng phía trước chiến sĩ thân thể, cũng hướng Trần Thiên Vạn bụng cắm!

Không nói Độ chính xác, riêng là phần này lực lượng cũng đủ để cho nhân tâm kinh hãi!

Mà lại Trần Thiên Vạn phát hiện một điểm, cái kia chính là mũi tên này mũi tên xuất hiện địa phương đã cùng trước một mũi tên xuất hiện địa phương đã rõ ràng khác biệt!

Tại cùng đề trong lòng của hấn mười phần cảnh giác.

Hấn thực lực đạt tới tam giai về sau, bình thường người căn bản là không có cách tại phụ cận lặng yên không một tiếng động di động vị trí, có thể làm được mức độ này, toàn bộ Đào Nguyên Thôn, chỉ có Trịnh Hoàng miễn cưỡng làm đến.

Cái này mang ý nghĩa, cái này không biết cung tiễn thủ thực lực không kém Trịnh Hoàng!

Mũi tên tại xuyên qua phía trước chiến sĩ thân thể sau tốc độ hàng rất nhiều, Trần Thiên Vạn rất lợi hại ung dung né tránh.

Hấn biết ở chỗ này chỉ sẽ trở thành tên kia cung tiễn thủ bia ngắm, thế là khẽ quát một tiếng, nói: "Đều tản ra trốn! Các người không phải hấn là đối thủ!"

Nói Trần Thiên Vạn tung người một cái, hướng phía sau bắn.

Trần Thiên Vạn vừa đi, còn lại ba vị chiến sĩ tự nhiên không có lưu lại lý do, nhao nhao Tầm cái phương hướng chạy trốn.

Nhưng Trần Thiên Vạn có thể trốn cũng không có nghĩa là bọn họ cũng có thể!

Tên kia cung tiễn thủ sở dĩ không có hiện thân thể, bắt quá là đối Trần Thiên Vạn kiêng kỵ mà thôi! Trần Thiên Vạn vừa đi, nhất thời toàn lực xuất thủ, hơi cong ba mũi tên, may may không sai mà chui vào ba tên không có chạy ra bao xa chiến sĩ trên thân!

Cùng lúc đó, Trần Thiên Vạn đảo đầu phương hướng, một mũi tên như điện xạ xuất hiện, chui vào một mảnh um tùm lá cây sau.

Phốc!

Một cái ghé vào trên cành cây lớn cỡ bàn tay kim loại côn trùng bị mũi tên chính giữa xuyên thấu, dính trên tàng cây.

Khi vài mét có hơn, một vị công Chiến Dao, trong tay cầm liên nỗ Xích Giáp chiến sĩ một mặt kinh dị nhìn qua mũi tên phóng tới phương hướng.

Vừa rồi đội ngũ chỉ còn lại có Trần Thiên Vạn một người, này mũi tên này mũi tên tất nhiên là Trần Thiên Vạn bắn ra.

Chỉ là đề hấn nghĩ không ra là, Trần Thiên Vạn thể mà có thể tại chạy trốn bên trong đánh giá ra hấn phương vị. Nếu không phải hấn thói quen đem một cái tiết trùng thả ra, để tiết trùng thanh âm che giấu kéo động mũi tên thanh âm, một tiễn này chỉ sợ đã rơi trên người mình!

Đương nhiên, làm Xích Giáp chiến sĩ, trên người hấn áo giáp phòng ngự lực kinh người, Trần Thiên Vạn một tiễn này là quả quyết vô pháp bắn thủng hấn áo giáp.

Nhưng cái này đã đầy đủ để hấn hoảng sợ!

"Có ý tứ!" Hấn lẩm bẩm nói, trong mắt thấu hiện ra một tia lãnh mang.

Sau lưng truyền đến một trận đã tiết tấu tiếng bước chân.

Xích Giáp cung tiễn thủ trong lòng hơi rung, vội vàng hướng tiếng bước chân truyền đến phương hướng bắn.

Không bao lâu, hấn nhìn thấy phía trước đại lượng Xích Giáp chiến sĩ cùng đi tại phía trước Vương Đằng cùng Ảnh Sĩ!

"Vương Tướng Quân!" Xích Giáp cung tiễn thủ cung kính nói.

"Đã tình huống như thế nào a?"

"Phát hiện một cái có ý tứ người, thuộc hạ kém chút trong tay hấn ăn thua thiệt!" Xích Giáp cung tiễn thủ thấp giọng đem lúc trước một màn không chút nào rơi xuống đất nói ra!

Vương Đằng trong mắt tinh mang lóe lên, ánh mắt lại là rơi xuống trong đội ngũ một cái ăn mặc rách rưới, mặt mũi tràn đầy trắng bệch nam tử trên thân.

Nếu là Trần Thiên Vạn hoặc là Triệu Đồng tại cái này, nhất định có thể liếc một chút nhận ra người này. Bởi vì hấn liền là trước kia phản bội Đại Đầu Sơn cường đạo Trình Ứng!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Trốn

"Có thể tại đề thủ hạ ta Xích Giáp chiến sĩ thiếu chút nữa ăn thiệt thòi, chắc hấn cũng là trong miệng người nói tới cái kia Trần Thiên Vạn hoặc là Trình Hoảng a?" Vương Đằng băng lãnh ánh mắt rơi vào Trình Ứng trên mặt.

"Đại đại nhân, cái này khu vực phụ cận chỉ có hai người bọn họ vũ lực mạnh nhất, hấn là trong bọn họ một cái!"

"Như thế lời nói cái kia ngược lại là tình chúng ta một phen công phu! Huyết sắc Lệnh Phù? Nghĩ không ra chuyện này còn có thể có thu hoạch ngoài ý muốn! Nếu như đạt được Lệnh Phù, như vậy ta ba ngàn Xích Giáp thay thế Huyết Giáp vệ hoàn toàn không phải hy vọng xa vời!"

Vương Đằng trong mắt lộ ra tham vọng.

"Đã người tác dụng đạt tới, cũng không có để lại tất yếu!" Vương Đằng nói ra.

Trình Ứng sắc mặt kịch biến, vừa phản ứng về tới, bên người một vị Xích Giáp đã rút ra Chiến Dao, tại trên cổ hấn một cắt mà qua!

Phốc!

Đại lượng huyết dịch phun ra, cả viên đầu lâu nhất thời lăn rơi xuống đất.

"Hiện tại, chính là muốn bắt lấy tiểu tử kia, từ Thủ ở bên trong lấy được Lệnh Phù!"

Vương Đăng nói ra.

Tên kia Xích Giáp cung tiễn thủ nhất thời cầm trong tay liên nỗ thả ở sau lưng.

Cùng lúc đó, hơn mười người Xích Giáp từ trong đội ngũ đứng ra, cùng chui vào trong rừng rậm.

Chỉ là một cái Trần Thiên Vạn, tự nhiên không có khả năng đề ba ngàn Xích Giáp tất cả đều xuất động. Cho nên, hắn chỉ phái ra mười lăm tên Xích Giáp chiến sĩ, sau đó phương hướng không thay đổi hướng phía trước phương khi.

Nào có Chính xa xa mà đổi hướng Đại Đầu Sơn phương hướng.

Mây đen tụ lại!

Một đạo cự đại thiểm điện phá vỡ tầng tầng mây đen, ở trong thiên địa lóe lên một cái rồi biến mất.

Triệu Đồng nhìn trên trời truyền đến áp lực thật lớn tầng mây, không khỏi mắng: "Cái này đáng chết khí trời, mới vừa rồi còn hào hào mà Thiên, thay đổi bất thường!"

Hà Bản nói ra: "Chờ một chút có thể muốn dưới một trận mưa lớn, chúng ta trước tiên tìm một nơi tránh tránh đi!"

"Chỉ có thể như thế!"

Bốn năm trăm người vội vàng tại phụ cận tìm một chỗ động huyết tránh mưa.

Khi không biết có phải hay không trùng hợp, bọn họ cử động vừa vặn tránh đi Vương Đăng Xích Giáp Binh Đoàn.

Trần Thiên Vạn thân ảnh ở trong rừng phi tốc xuyên qua.

Hắn không có hướng Đại Đầu Sơn phương hướng khi.

Triệu Đồng bọn người mấy ngày nay xuất chinh tấp nập. Có đôi khi một tuần cũng khó khăn đến mà về Đại Đầu Sơn một chuyến, hắn trốn tới đó rất đại khái dẫn đầu là không đụng tới Triệu Đồng bọn người, như thế căn bản là không có cách đổi sau lưng cung tiễn thủ tạo thành uy hiếp.

Riêng là đang chạy ra sau một thời gian ngắn, sau lưng truy kích người lập tức nhiều rất nhiều, hắn càng đứng không dám làm như thế.

Trần Thiên Vạn trong lòng áp lực cực lớn.

Người sau lưng tựa hồ đối với truy tung một đạo có chút chuyên tinh, thế mà có thể cách mười mấy phút còn có thể cái này trong rừng tìm tới hắn tung tích, cũng một đường tìm tới.

Phần này năng lực, trong quân đội đều là cực kỳ khó được, theo hắn từ Trịnh Hoảng nào có hiểu được, trừ một số Đặc Thủ Binh Chủng hoặc là binh đoàn tinh nhuệ, Phủ Thông Chiến Sĩ có rất ít loại bản lĩnh này.

Dù sao, chiến sĩ tồn tại càng nhiều là vì trên chiến trường chém giết, chỉ có số ít người mới có thể bồi dưỡng các loại địa vực sinh tồn và thích ứng năng lực!

Lớn nhất làm hắn cảm thấy đau đầu là, đối phương tựa hồ cùng hắn có ngày đại thù hận, mặc kệ hắn chạy bao xa, đều đuổi sát không ngừng, một bộ không chết không thôi bộ dáng!

Tốt ở trên người hắn còn có một thanh đặc chế Tam Đoạn tên nỏ.

Đây là Cao gia Cao Lão đặc biệt vì Trần Thiên Vạn chế tạo.

Loại này Tam Đoạn tên nỏ cùng trong quân chế thức Tam Đoạn tên nỏ khác biệt, có thể điều tiết tên nỏ cái trước hoạt động vịn miệng, có thể tại một đoạn, Nhị Đoạn, Tam Đoạn ở giữa chuyển đổi, mười phần nhanh gọn.

Cảm thụ được sau lưng càng ngày càng gần khí tức.

Trần Thiên Vạn trong mắt tinh mang lóe lên, vọt đến cách đó không xa một tòa Đại Thạch sau.

Mấy đạo Xích Sắc thân ảnh lấy bay rất nhanh trong rừng xuyên toa.

Bỗng nhiên, một mũi tên từ tiền phương phóng tới, hướng phía trước nhất một tên Xích Giáp bắn.

Cái này Xích Giáp ánh mắt bình tĩnh, tựa hồ đã sớm đoán được, không chút hoang mang mà quay đầu qua, né tránh!

Thấy cảnh này Trần Thiên Vạn lạnh cả tim.

Mặc dù nói đối phương cách hấn nơi này có chút xa,

Nhưng hấn bây giờ lực cánh tay đã đạt tới sáu bảy trăm cân, bắn ra mũi tên tốc độ cùng lực đạo cũng không phải tầm thường chiến sĩ có thể đạt tới.

"Thật nhanh phản ứng! Tốt ánh mắt sắc bén!"

Trần Thiên Vạn trong lòng thâm than.

Hắn nhanh chóng xuất ra hai mũi tên, một trước một sau mà khoắc lên tên nổ bên trên.

Hưu!

Tiếng xé gió lại lần nữa vang lên.

Đồng dạng là tên kia Xích Giáp, hấn tựa hồ có thể phân biệt ra được mũi tên phương hướng, một cái nghiêng người tránh thoát, nhưng mà làm hấn nghĩ không ra là, lại là một mũi tên theo sát trước một mũi tên về sau, mau lẹ vô cùng hướng trước ngực hấn phóng tới!

Cái này Xích Giáp căn bản không kịp né tránh!

Đình!

Mũi tên rơi ở trước ngực, bị áo giáp đỡ được.

Xích Giáp thân thể chỉ là có chút dừng lại, liền ánh mắt lạnh lẽo mà hướng Trần Thiên Vạn chỗ bắn.

Bọn họ cũng đều biết Trần ngàn vạn cái là một người, lại không cần nhắc đến Trần Thiên Vạn trong tay tên nổ có thể trong thời gian ngắn liền tiếp hai mũi tên, cho nên dưới sự khinh thường trúng tên! Nếu như không phải trên thân Xích Giáp, đã đã một tên đồng bạn làm theo tổn hại tại Trần Thiên Vạn trong tay!

Cái này Xích Giáp đi theo Vương Đăng vì huyết chiến Vương Chính chiến tứ phương, trừ những Vương Bài đó chiến sĩ, có rất ít người có thể để bọn hấn như thế kinh ngạc, trong lòng không khỏi thâm giận!

Trần Thiên Vạn giờ phút này rất là biệt khuất.

Đối phương không chỉ có cước trình nhanh hơn hấn, liền mặc đều tốt như vậy! Hấn mũi tên kia cho dù là Phó Ủy cấp bậc áo giáp cũng không có khả năng không tổn thương chút nào, nhưng đối phương Xích Giáp lại cứ thế mà tiếp tục chống đỡ, không chỉ có như thế, thậm chí ngay cả một tia tổn hại cũng không có!

Thế thì còn đánh như thế nào?

Dù loại dưới tình thế xấu, Trần Thiên Vạn rốt cuộc không có một tia may mắn, liền trong tay liên nổ đều cho ném, bỏ mạng chạy trốn!

Đối với hấn nói, đối phương cũng là bất hack BOSS, vô luận hấn đánh như thế nào đều là thua!

Trừ trốn không có cách khác!

Nhưng mà, Xích Giáp nhóm cứ việc hét lên sức nặng không nhẹ Xích Giáp, trong tay còn mang theo vũ khí, vẫn như cũ đang không ngừng rút ngắn khoảng cách song phương.

Thậm chí chạy trốn tới trống trải chút địa phương lúc, Xích Giáp nhóm còn có thể thông qua trong tay tên nổ đến đối Trần Thiên Vạn tạo thành trí mạng uy hiếp.

Cũng may Trần Thiên Vạn vận khí không tệ, đều là hiểm mà hiểm địa tránh đi!

Chỉ là như thế dưới luôn có bị đuổi kịp thời điểm!

Trần Thiên Vạn trong lòng lo lắng, cục diện cũng càng ngày càng ác liệt.

Nhưng vào lúc này, hấn chợt nghe phía trước loạn thạch trong rừng bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang nhỏ, sau đó nhìn thấy một bóng người tại một chỗ rậm rạp bụi cây sau lóe lên một cái rồi biến mất!

Trần Thiên Vạn ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng, không chút do dự hướng bóng người biến mất phương hướng lướt.

Loạn thạch trải rộng trong rừng, từng vị thân mang bị giáp chiến sĩ như là sơn vượn tại cây cối, núi đá bên trong nhảy vọt. Một số thân thủ nhanh nhẹn

chiến sĩ càng đem dò xét phạm vi mở rộng phương viên ngoài ngàn mét.

Khi tại nơi trung tâm nhất, lút nha lút nhút chiến sĩ Chính dọc theo một cái phương hướng đi, người cầm đầu chính là Cửu cô nương Yên Nghiên!

Hôm đó nàng gặp mặt cha về sau, lợi dụng Yên Vương chi mệnh, triệu tập bộ lạc bên trong một ngàn chiến sĩ, từ gần nhất một cái ngọn núi bắt đầu, càn quét không phục quân thức Cường Đạo Đoàn!

Tuy nhiên này một ngàn chiến sĩ cũng không phải là nàng muốn lấy được nhất Yên Vương bộ hạ này hai ngàn hoàng linh chiến sĩ, nhưng tăng thêm trong tay nàng một số dòng chính bộ hạ, để mà càn quét Cường Đạo Đoàn cũng đầy đủ!

Chỉ là đối với cha ánh mắt cùng khí lượng, Yên Nghiên không che giấu chút nào mà biểu lộ ra!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Tình cảnh

Dưới cái nhìn của nàng, việc này việc quan hệ toàn bộ Yên Vương Di Tộc, nếu là có điểm thấy xa cùng bá lực, tất nhiên là đại lực ủng hộ, chỉ ít này hai ngàn hoàng linh chiến sĩ cũng phải phái ra năm trăm, lấy ưu thế tuyệt đối nhanh chóng nghiền ép Đại Liên sơn Cường Đạo Đoàn!

Nàng và Yên Vương mâu thuẫn cũng không phải là bí ẩn gì.

Nếu như là tầm thường thời điểm Yên Vương cho nàng dưới ngáng chân cũng liền thôi, nhưng bây giờ loại thời điểm này còn không phân rõ cục thế, thật sự là buồn cười!

Nàng thậm chí đang nghĩ, nếu không phải là mình lập xuống quân lệnh trạng, Yên Vương còn chưa nhất định lại ở binh lực thượng trợ giúp nàng, nhiều nhất là lên tiếng ủng hộ mà thôi!

Yên Nghiên đi ở phía trước, ánh mắt quét một chút bên cạnh La phó tướng.

Cái sau một mặt hồ hững hờ sắc, một bộ lấy Yên Nghiên thủ lĩnh bộ dáng, nhưng chỉ cần Yên Nghiên đưa ra kiến nghị gì, vị này phó tướng tuyệt đối sẽ trước tiên nhảy ra phản đối!

Lần xuất chinh này, nàng vị kia tốt cha Vương Nan Đắc mà giống trống khua chiêng vì nàng cử hành xuất chinh nghi thức, đem lần xuất chinh này làm cho mọi người đều biết, còn không phải là vì đem chính mình bức tiến tuyệt địa, chỉ cần nàng xuất chinh thất bại, như vậy lập xuống quân lệnh trạng liền sẽ trở thành nàng bùa đòi mạng!

Muốn đến nơi này, Yên Nghiên nắm thật chặt Thủ, trong mắt đều là màu sắc trang nhã.

Hết thấy đều là vì Yên Tộc a!

Đang nghĩ ngợi, phía trước bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng ồn ào âm.

Một người cực nhanh chạy tiến lên đây.

"Cửu cô nương, có người xông vào chúng ta dò xét trong vòng, còn cùng chúng ta người phát sinh xung đột!" Một người nói.

"Hỏi rõ ràng lai lịch a?"

"Người kia nói là phụ cận thôn trang một vị thợ săn, bắt quá bọn thuộc hạ đều không cho là như vậy, bởi vì hắn vũ lực rất cao, xem chừng đã tam giai trình độ!"

Tam giai?

Đây chính là Phó Úy cấp bậc chiến lực! Chiến lực như vậy người liền xem như trong thôn trang người, cũng là có lai lịch!

"Mà lại —— "

"Mà lại cái gì?"

Người này liền tranh thủ chính mình suy đoán nói ra, "Cứ việc người kia đang cực lực che giấu, nhưng thuộc hạ vẫn như cũ nhìn ra hắc long mây bên trong vẻ lo lắng, tựa hồ —— tựa hồ phía sau hắn có cái gì khủng bố đồ, vật đang đuổi hắn!" Người này do dự một chút, xuất ra một cái hắc cho rằng so sánh hình tượng thí dụ!

Cửu cô nương sắc mặt đột nhiên biến đổi, quát: "Vậy còn không mau đem hắc xua đuổi? Nếu là xua đuổi không ngay tại chỗ giết chết!"

Báo cáo người cũng minh bạch sự tình nghiêm túc tính, đang muốn quay người cách, Cửu cô nương bên người La phó tướng bỗng nhiên lên tiếng.

"Kính ngạc! Đã hoài nghi đến người thân phận, liền đem hắc mang tới là được! Tam giai chiến lực mặc dù không tệ, nhưng là chúng ta nơi này chính là đã hơn một ngàn người, tam giai chiến lực người cũng có hơn mười vị! Coi như hắn có cái gì ý đồ bất lương, cũng lật không nổi bọt nước đến!"

La phó tướng chậm rãi nói: "Mà lại hắc xuất hiện có lẽ có thể cho chúng ta tiêu diệt Cường Đạo Đoàn cung cấp rất nhiều chỗ tốt cũng khó nói!"

Dù là đối La phó tướng không chào đón, Cửu cô nương cũng không thể tán đồng nói chuyện vẫn là có mấy phần đạo lý!

Chỉ là trong nội tâm nàng có loại không ổn cảm giác, cảm giác này phần lớn vẫn là bắt nguồn từ nữ nhân trực giác!

"Nếu là người kia sau lưng địch nhân đối với chúng ta ảnh hưởng quá lớn đâu!" Yến Nghiên âm thanh lạnh lùng nói.

La phó tướng mặt không thay đổi nói: "Chiến trường thay đổi trong nháy mắt, ai có thể may mắn không sai lầm chừng không? Nếu là cùng như lời người nói khác biệt đâu? Không phải không công mà bỏ lỡ thời cơ?"

"Và lại người cho rằng cho dù là đem người kia khu trục, hắc địch nhân liền sẽ không trở thành chúng ta trở ngại? Người cũng đừng quên, thân phận chúng ta!"

Câu nói này thuyết phục Yến Nghiên.

Bất kể như thế nào, Yến Nghiên là chủ tướng, La phó tướng liền xem như có ý định khác, tại ngoài sáng bên trên làm chủ vẫn là cái trước.

Yến Nghiên ánh mắt lấp lánh không yên, cuối cùng vẫn nói: "Đ dẫn hắc tới!"

Nàng vừa dứt lời, phía trước lại truyền tới hét thảm một tiếng.

"Chuyện gì xảy ra?" Yến Nghiên quát lên.

Lại là mấy cái tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Yến Nghiên song mi nhíu lên, hướng kêu thảm truyền đến phương hướng lướt.

Nhưng không có đi ra bao xa, chợt thấy một bóng người hướng nàng đánh tới, trong nội tâm nàng giật mình,

Đưa tay tại bên hông một vòng, một thanh sáng loáng Địa Đản lưỡi đao đối người tới hung hăng đâm.

Phốc!

Dao găm mang theo một chùm huyết hoa.

Người tới nhanh tay lẹ mắt, kịp thời né qua chỗ yếu hại, sau đó cả người đặt ở Yến Nghiên trên thân, đưa nàng ngã nhào xuống đất.

Yến Nghiên đang muốn giãy dụa, bỗng nhiên một cổ ấm áp khí tức ở bên tai nhẹ nhàng quanh quẩn.

"Đối ân nhân cứu mạng xuất thủ còn như thế hung ác!" Nói, đề ở trên người người tựa hồ phát giác được cái gì, ôm Yến Nghiên bỗng nhiên lăn về một bên!

Phốc phốc phốc!

Ba mũi tên hung hăng cắm vào trước kia hai người rơi xuống đất chỗ.

Bên trong một cây khoảng cách Yến Nghiên xinh đẹp khuôn mặt bất quá một tấc xa, nàng thậm chí có thể cảm thụ được mũi tên này băng lãnh khí tức!

Nếu là giờ phút này nàng vẫn không rõ người tới lúc trước mục đích, này cũng không hổ vì Cửu cô nương!

Yến Nghiên băng hàn sắc mặt hơi chậm.

Nhưng cảm giác được trên thân người một nơi nào đó bắt đầu bành trướng về sau, ánh mắt của nàng nhất thời che kín sát khí, thân thể bỗng nhiên phát lực, đem hắc đề lại trên mặt đất.

"Cứu mạng cũng không phải ngại chiếm ta tiện nghi lý do!" Yến Nghiên dạng chân tại trên người vừa tới, trong tay dao găm giờ lên cao cao, bỗng nhiên đâm xuống!

Phốc!

Dao găm cắm vào khắp mặt đất, cách hấn cổ bắt quá nửa tấc!

Trần Thiên Vạn cái trán tràn ra mồ hôi lạnh, liên liên nữ nhân đầy đặn mềm mại bộ vị đặt ở chính mình bộ vị máu chốt kiều diễm cảm giác cũng không lo được trải nghiệm!

"Chờ một chút lại cùng người tính sổ sách!" Trần Thiên Vạn gấp rút bên trong mang theo một tia kinh hoàng biểu lộ để Yến Nghiên trong lòng khỏi một tia gọn sóng. Nàng quý thân xui khiến dùng dao găm vỗ vỗ tấm kia còn hơi có vẻ non nớt mặt, sau đó đứng lên.

Nàng đội ngũ tại nàng tao ngộ hiểm cảnh thời điểm liên đã đã động tác, đại lượng chiến sĩ hướng mũi tên phóng tới phương hướng chạy, tại nỗ lực hơn mười người đại giới về sau, mũi tên rút cục hoàn toàn yên tĩnh.

Yến Nghiên quét qua mặt đất Trần Thiên Vạn, sắc mặt âm trầm, "Đem hấn trói lại!"

Nói xong nàng tựa hồ nhớ tới cái gì, lại nói một câu, "Giúp hấn băng bó một chút vết thương!"

Đội ngũ tồn thất truyền tới, Yến Nghiên cùng mấy vị cao tăng sắc mặt trở nên rất khó coi.

La phó tướng khó được trầm mặc xuống.

Nếu không phải hấn khẳng khẳng muốn đem Trần Thiên Vạn mang tới, chỉ sợ những xuất quỷ nhập thần đó cung tiền thủ cũng sẽ không đối bọn hấn động thủ!

Nói tóm lại, lần này tồn thất có thể coi là đến hấn nơi này.

Từng đạo mệnh lệnh từ Yến Nghiên trong miệng truyền đạt xuống

Phụ trách cảnh giới đại thần người càng càng cẩn thận.

Khi Trần Thiên Vạn lúc này, bị nhốt làm một đoàn, tùy ý ném ở một bên!

Yến Nghiên thỉnh thoảng hướng hấn nơi này xem ra, ánh mắt lấp lánh không yên, Trần Thiên Vạn không khỏi lo lắng cho mình mạng nhỏ tới.

"Tóm lại cứu nàng, nàng hấn là sẽ không đối ta đuổi tận giết tuyệt đi!" Hấn thầm nghĩ trong lòng.

Cứu Yến Nghiên nói đến cũng không phải là hấn nhất thời nóng nảy, mà chính là từng có cân nhắc.

Đương nhiên, tại lúc ấy tình huống khẩn cấp dưới, cân nhắc thời gian rất ngắn là được!

Xích Giáp không phải lương thiện, những người xa lạ này đồng dạng không phải! Cho nên lúc đó Trần Thiên Vạn khi nhìn đến một vị khí tức bất phàm nữ nhân lao ra thời điểm, tâm niệm nhất động, liền hướng nàng nào có dốc sức!

Muốn nói những cái kia mũi tên còn đều là vì hấn mà đến, bắt quá hấn đụng ngã Yến Nghiên, mũi tên cũng có thể nói là bắn về phía cái sau.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 69: Thiên Khiển

Chỉ là nữ nhân này có vẻ như so sánh thông minh a!

Trần Thiên Vạn âm thầm thở dài.

Yến Nghiênn bọn người căn bản chưa kịp thăm vắn Trần Thiên Vạn, những đoạt mệnh đó mỗi tên lại lần nữa xuất hiện, mang đi hơn mười người tánh mạng!

Nhưng Yến Nghiênn một phương này cũng không phải là không có mảy may thu hoạch. Chỉ ít bọn họ thấy rõ những thần bí đó cung tiễn thủ diện mục, toàn thân kiện hàng tại Xích Giáp bên trong chiến sĩ giống như u linh mang cho bọn hắn áp lực thật lớn.

Những này áp lực không chỉ có đến từ đối phương xuất quỷ nhập thần thân ảnh còn có phía sau ẩn tàng lực lượng!

Nhìn thấy thuộc hạ này dần dần băng lãnh thi thể, Yến Nghiênn trong mắt lóe ra lãnh quang.

Nàng đang suy nghĩ muốn hay không đem Trần Thiên Vạn ném cho những Xích Giáp đó.

Nhưng nàng không dám hứa chắc, những Xích Giáp đó đang ăn roi Trần Thiên Vạn sau hội quên mất những chuyện này!

Đây chính là làm Đại Yến Di Tộc bi ai!

Xích Giáp thân thể lên trang bị tại bên ngoài chỉ có quân doanh có thể sản xuất, Yến Nghiênn không chút nghi ngờ, nếu để cho những Xích Giáp đó cách, tổ tiên bọn họ nỗ lực nặng nề đại giới mới tìm được ăn nặc chỗ sẽ bị thành đàn chiến sĩ bao phủ!

"Nói ra nguoi lai lịch! Nếu không ta không ngại đưa nguoi hai tay hai chân cắt bỏ, sau đó lại đưa nguoi ném cho những Xích Giáp đó!" Yến Nghiênn ngồi xồm người xuống, ánh mắt lạnh lùng nhìn lấy Trần Thiên Vạn.

Trần Thiên Vạn bất đắc dĩ cười nói: "Ta xác thực chỉ là cái thôn trang nguoi, sở dĩ sẽ bị những người kia truy sát là bởi vì ta đắc tội một số không nên đắc tội với nguoi!"

"Nguyên nhân!" Yến Nghiênn lời nói mười phần ngắn gọn.

Đây là một cái quan tâm hiệu suất nữ nhân!

Trần Thiên Vạn ý niệm trong lòng nhanh quay ngược trở lại. Cứu nữ nhân này bất quá là hấn vì thu được lấy sinh cơ bất đắc dĩ thủ đoạn, nhưng hiện tại xem ra, nữ nhân này tựa hồ cũng không tính vì đó cũng không xác định ân tình tính tiền!

Thật là một cái phiền phức gia hỏa!

Trần Thiên Vạn trên mặt do dự một chút, nói ra: "Là vì một khối Lệnh Phù!"

Lệnh Phù!

Yến Nghiênn kém chút nghẹn ngào. Khi cách đó không xa một mực trầm mặc La phó tướng càng là lập tức trừng to mắt!

Lệnh Phù tồn tại đối bọn hắn những này Đại Yến Di Tộc tới nói cũng không phải là bí mật gì, bởi vì năm đó Đại Yến đại quân liền từng ăn Lệnh Phù thiệt thòi lớn! Cho dù là thân kinh bách chiến chiến sĩ tinh nhuệ, cũng vô pháp cùng Lệnh Phù bồi dưỡng ra đến chiến sĩ chống lại!

"Trên nguoi nguoi có lệnh phù!" Yến Nghiênn nắm lên Trần Thiên Vạn, khuôn mặt cơ hồ dán tại Trần Thiên Vạn trên mặt!

"Không có! Nhưng ta biết Lệnh Phù hạ lạc!" Trần Thiên Vạn không thể không bàn giao đi ra.

Thế là Yến Nghiênn các loại trong mắt nguoi tràn ngập đại lượng nóng rực hỏa diễm.

Trần Thiên Vạn nói chuyện bọn họ đương nhiên sẽ không tin hoàn toàn, nhưng cho dù là một khả năng nhỏ nhoi, cũng đáng được bọn họ ra sức đánh cược một lần!

Nếu là đạt được một trương Lệnh Phù, lớn như vậy yến Di Tộc hiện thể xác xuất thành công lại hơn phân!

"Lệnh Phù ở đâu?" Yến Nghiênn ép hỏi.

Trần Thiên Vạn cũng không có trực tiếp trả lời: "Lệnh Phù hạ lạc là ta Hộ Thân Phù, nói ra ta coi như thăm!"

Hắn bỗng nhiên nhú mày, lại là Yến Nghiênn dao găm cắt vỡ hấn da thịt, tại trên đùi lưu lại một đạo vết máu!

Yến Nghiênn mục đích rất rõ ràng, cũng là bức cung!

Nhưng để cho nàng cảm thấy phiền phức là, Trần Thiên Vạn thủy chung kiên trì, cho dù là nhú mày, cũng là mang theo mỉm cười!

Đã khoảnh khắc như thế, Yến Nghiênn thật nghĩ nhất đao hiểu biết hấn, nhưng nghĩ đến cái kia không biết hạ lạc Lệnh Phù, vẫn là tiêu tan ý nghĩ này!

"Nguoi thắng!" Nàng đứng dậy nói thêm, "ta có thể giúp nguoi giải quyết những truy binh kia, cứu tính mệnh của nguoi, nhưng sau đó nguoi đến đem lệnh phù hạ lạc nói cho ta biết!"

Trần Thiên Vạn còn không có đáp ứng, Yến Nghiên đã quay người cách.

Đối nàng nói, sau đó vô luận Trần Thiên Vạn như thế nào, đều không thể chạy ra nàng chương không, chỉ cần còn muốn mạng sống, chỉ có giao ra trong lòng bí mật, cho nên cũng không quan tâm những này hình thức bên trên đồ, vật!

Thật sự là hiện thực nữ nhân a!

Đáng tiếc! Người dự định nhưng là muốn thất bại!

Trần Thiên Vạn trên mặt hiện ra nụ cười.

Yến Nghiên những này chiến sĩ mặc dù không tệ, nhưng là tại cái này trong rừng cùng những Xích Giáp đó giao phong,

Tuyệt đối gặp nhiều thua thiệt!

Thậm chí, có khả năng sẽ bị những Xích Giáp đó đánh tan!

Phòng ngự cực mạnh áo giáp, tăng thêm phi phạm thể lực, những Xích Giáp đó cấp độ ít nhất là tứ giai!

Từ khi tấn cấp tam giai về sau, Trần Thiên Vạn đều có lòng tin tại loại này đại sơn trong hoàn cảnh, đánh tan hai trăm người phía dưới đội ngũ, huống chi những cái kia còn mạnh hơn hẳn bên trên rất nhiều Xích Giáp, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là trong đội ngũ không có vượt qua Nhị Giai chiến lực tồn tại!

Chỉ sợ những người này ác mộng vừa mới bắt đầu!

Trần Thiên Vạn hơi hơi nheo mắt lại, tâm tư lại rơi trong đầu thanh thuộc tính bên trên.

Tại vượt qua cái này nửa ngày thời gian về sau, trụ sở phồn vinh độ rốt cục đạt tới cấp 9 viên mãn!

Cùng lúc đó, giao diện bên trên cũng bật lên ra một cái nhiệm vụ khung tới.

"Chủ Tuyến Nhiệm Vụ —— (máu và lửa tẩy lễ cường chế tiếp nhận!)"

"Tích —— "

Bỗng nhiên để Trần Thiên Vạn không tưởng được chuyện phát sinh.

Trong đầu thuộc tính giao diện tựa hồ nhận cái gì trùng kích, một trận như điện lưu tiếng xào xạc truyền ra, đầu hấn cũng giống như cát vào một đồng lớn hạt cát, u ám bên trong mang theo một trận nhói nhói!

Chuyện gì xảy ra! Đau quá!

Hấn bung bít lấy đầu, co quắp tại, trước đó vảy vết thương cũng theo đó vỡ ra, một cổ máu tươi chảy ra, nhuộm đỏ mặt đất.

Xích Giáp chiến sĩ lại lần nữa đột kích, lần này Yến Nghiên khởi sát cơ, lưu thủ chiến sĩ tất cả đều xuất động, hướng mũi tên phóng tới phương hướng tuần.

Khi nguyên địa bên trên Trần Thiên Vạn căn bản không ai để ý tới.

Những thủ hộ đó hấn chiến sĩ đối cái này cho bọn hấn mang đến phiền phức người trẻ tuổi không có chút nào hảo cảm, chỉ cần không cho hấn chạy mất là được.

Trần Thiên Vạn càng dốc hết ra càng lợi hại, hấn cảm giác trong đầu điện lưu tiếng như cùng một con chỉ ký sinh trùng xé mở hấn đại não, huyết nhục, tiến vào trong thân thể của hấn.

Loại cảm giác này cực kỳ rõ ràng!

Ngay tại hấn cơ hồ cho là mình muốn chết mất thời điểm, sở hữu điện lưu âm thanh cùng dị trạng trong nháy mắt tiêu tán không còn, giống như ảo giác.

Nhưng nhìn thấy thuộc tính giao diện bên trên biến hóa sau khi, Trần Thiên Vạn tâm lập tức chìm vào Cốc!

"Chủ Tuyến Nhiệm Vụ —— (máu và lửa tẩy lễ trong nhiệm vụ cho: Giết chết 3000 cái tứ giai sinh mệnh, mức độ nguy hiểm: Ác mộng! Hoàn thành khen thưởng: 20 điểm thuộc tính bao, 5 lần thuộc tính đan, Chất xúc tác một bình, thành tựu (Chung Kết Già) ngọn nguồn cơ Thụ quả thực 2 khóa nhiệm vụ thời gian: Một tuần thất bại trừng phạt: Thuộc tính về không!"

Nhìn thấy cái này thật dài vọt tới chữ, Trần Thiên Vạn đã hoàn toàn nói không ra lời.

Trước đó thân thể dị trạng để hấn lòng còn sợ hãi, sau đó cái này đột nhiên biến hóa nhiệm vụ để hấn lập tức giống như bị một tòa núi lớn đập trúng!

Lấy hấn kiếp trước hướng Thánh Thành trò chơi kinh nghiệm đến xem, cái này sơ cấp Chủ Tuyến Nhiệm Vụ căn bản sẽ không chẳng lẽ loại trình độ này!

Đây chính là để tân nhân thích ứng thể giới tân thủ nhiệm vụ a!

Trần Thiên Vạn hoàn toàn có thể lý giải ác mộng độ khó khăn trình độ kinh khủng! Bởi vì ở kiếp trước thời điểm chỉ có một cái người chơi tiếp vào qua ác mộng trình độ nhiệm vụ.

Cái kia người chơi là Thánh Thành bên trong người chơi cao cấp, trên bảng xếp hạng thứ nhất tồn tại, tại Trần Thiên Vạn còn đang vì thành lập Chủ Thành khi phiên nào thời điểm, hấn đã thành lập Thánh Thành, đồng thời thủ hạ mãnh tướng như mây, Vương Bài chiến sĩ đều đã gần vạn nhân, nhưng mà cũng là cái kia ác mộng nhiệm vụ để hấn hết thấy lập tức trở thành bọt nước!

Bởi vì cái này người chơi đặc thù tính, lúc ấy Thánh Thành dẫn đàn huyên náo xông vào, ác mộng nhiệm vụ cũng bị các người chơi đoạt được biết rõ!

Đi qua các người chơi không ngừng mà thăm dò cùng khai quật, sau cùng đối ác mộng nhiệm vụ tổng kết ra 7 cái chữ: Đúng không có thể hoàn thành nhiệm vụ!

Cũng có người chơi hình tượng đem so với nói là: Thiên Khiên!

Ý tứ cũng là lọt vào thượng thiên trừng phạt!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Nữ nhân a

Thiên Khiên nhiệm vụ xuất hiện giống như một chậu nước lạnh tưới vào Trần Thiên Vạn trong lòng.

Hấn từ không nghĩ tới có một ngày hội tiếp vào ác mộng cấp bậc nhiệm vụ, bởi vì Kiến Thành hệ thống tuyên bố nhiệm vụ rất rất ít, đại đa số người chơi đến thành lập Thánh Thành cũng chỉ là tiếp nhận 4 cái nhiệm vụ.

Chỉ có một bộ phận rất nhỏ người chơi có thể tiếp vào tùy thân hệ thống ngoài định mức tuyên bố ngẫu nhiên nhiệm vụ!

Những này ngẫu nhiên nhiệm vụ độ khó tính không giống nhau.

Có đôi khi đơn giản để người hoài nghi nhân sinh, có đôi khi khó được để người muốn chết!

Trần Thiên Vạn liền đã hai cái trò chơi hào hữu, tiếp vào khác biệt độ khó khăn ngẫu nhiên nhiệm vụ.

Một cái ngẫu nhiên nhiệm vụ chỉ là đến một nơi nào đó đập thanh!

Một cái khác ngẫu nhiên nhiệm vụ lại là tiến vào trong núi lớn ám sát cái nào đó Dã Man Bộ Lạc thủ lĩnh!

Thế là ám sát thủ lĩnh cái kia người chơi rất không may mà bị tóm lên đến, ném tới chảo dầu, thành dã man nhân đồ ăn. Đương nhiên, bởi vì hấn là người chơi duyên có, tại quái diệu thời điểm liền lại bắt đầu!

Nhưng là ngẫm lại mình bị ném vào chảo dầu tình cảnh liền đầy đủ để cho người ta thấy cái ban đêm ngủ không được!

Nếu như nơi này là Thánh Thành trò chơi lời nói, Trần Thiên Vạn tuyệt đối cân nhắc tự sát, một lần nữa lập nick. Đáng tiếc, nơi này là hiện thực!

Hiện thực luôn luôn để cho người ta vừa yêu vừa hận!

Ba ngàn cái tứ giai chiến sĩ chỉ có trong quân mới có, chỉ là tứ giai chiến lực trong quân đội cũng đã là cao giai chiến lực, nếu như muốn mưu cái Quân Hâm, ít nhất là Phó Ủy cấp thậm chí Giáo Ủy!

Lấy thường quy quân đến xem, một chi vạn nhân đội, tứ giai trở lên chiến lực căn bản sẽ không vượt qua ngàn người! Hấn Trần Thiên Vạn nếu muốn tìm ra ba ngàn cái tứ giai chiến lực đến ít nhất phải đến những Đại Thành đó bên trong mới có thể làm đến!

Nhưng mà tìm ra là một chuyện, giết chết lại là một chuyện!

Hắn Trần Thiên Vạn cũng không thể đơn thương độc mã mà cùng ba ngàn cái tứ giai chiến lực chém giết a?

Chỉ sợ còn không có đụng phải người khác liền bị giết mất!

Đừng nói ba ngàn cái, cũng là đuổi giết hắn này mười cái Xích Giáp hắn cũng không là đối thủ!

Trừ phi cho hắn đến mấy khóa gấp mười lần thuộc tính đan!

Thuộc tính giao diện hạn mức cao nhất định thời gian khoảng cùng trừng phạt để hắn khóc không ra nước mắt, về phần những khen thưởng đó, mệnh đều khó giữ được, lại nhiều cũng không có ý nghĩa!

Dùng Trần Thiên Vạn lời nói tới nói, hệ thống chính là cho hắn mở một trương ngân phiếu khổng, để hắn mất mạng!

Trọng yếu nhất là, hắn còn không thể cự tuyệt!

Thiên Khiên a Thiên Khiên, dứt khoát trực tiếp hàng dưới một đạo thiểm điện, nhìn có thể hay không đánh chết ta tính toán!

Trần Thiên Vạn trong lòng kêu rên.

Tựa hồ nghe đến hắn cầu nguyện, một đạo thiểm điện từ trên trời giáng xuống, tại cách đó không xa lóe lên một cái rồi biến mất!

Trần Thiên Vạn run lên trong lòng, lúc này ngậm miệng lại!

Mưa to tới mười phần đột nhiên, mà lại không có ngừng dấu hiệu.

Một cổ máu chảy theo nước mưa lưu lại tứ phương, nhưng càng nhiều lại là xông vào trong đất bùn.

Trần Thiên Vạn tâm tình còn không có bình tĩnh, liền thấy một mặt vẻ mặt ngưng trọng Yến Nghiên.

Tại mưa to cọ rửa dưới, nàng tóc dài vậy xuống, tích tích nước đọng dọc theo sợi tóc trượt xuống, tại rơi xuống mặt đất lúc lại nhiều một tia đỏ thẫm!

Nàng thụ thương!

Trần Thiên Vạn ánh mắt rơi vào Yến Nghiên trần trụi ra trên cánh tay, nào có đã một đạo vết thương, nhưng mà cũng không phải là mũi tên vết thương, mà chính là Chiến Dao!

Nói cách khác, Yến Nghiên là tại cùng địch nhân cận chiến bên trong bị cắt thương tổn!

Trần Thiên Vạn trong lòng hơi rét.

Yến Nghiên bên này phổ biến chiến lực tuy nhiên không cao, nhưng thắng ở nhân số đủ nhiều, chính thể chiến lực tuyệt đối tại phía xa này mười cái Xích Giáp chiến sĩ phía trên. Không bị cận thân còn tốt, một khi cận thân, Yến Nghiên bên này rất có thể có thể đem những Xích Giáp đó cầm xuống!

Nhưng mà sự thật chứng minh, hắn ý nghĩ có chút ngây thơ!

Những Xích Giáp đó tại cận chiến thực lực càng tại tài bắn cung phía trên!

Chỉ là đến là vì cái gì đuổi sát chính mình không thả? Thật chẳng lẽ biết mình trên người có Lệnh Phù hay sao?

Đây là Trần Thiên Vạn có thể nghĩ đến lớn nhất khả năng! Hắn trọng yếu nhất bí mật cho đến nay ả tàng rất khá, nếu quả thật có thể làm như thế khó chơi đội ngũ đuổi sát không buông nguyên nhân tất nhiên là Lệnh Phù!

Dù sao lúc trước Lệnh Phù xuất hiện thời điểm là có không ít người biết được.

Tại Trần Thiên Vạn suy tư thời điểm, một đạo hàn quang vọt đến trước mắt hắn, sau đó chậm rãi trượt đến trên cổ hắn.

"Giao ra Lệnh Phù!"

"Ta nói, ta không để phù! Không tin ngươi có thể lục soát!" Trần Thiên Vạn nói ra.

Nhưng Yến Nghiên hiển nhiên sẽ không tin hắn, cười lạnh nói: "Nếu là những Xích Giáp đó không có Linh Phù chuẩn xác hạ lạc, lại thể nào ra tay ác độc như vậy? Trước đó ta thể nhưng là nhớ kỹ, những cái kia mũi tên có thể không có chút nào lưu tình dự định!"

"Nữ nhân thông minh!" Trần Thiên Vạn tựa hồ không thấy được trên cổ dao găm Chính một chút mà chui vào trong cổ họng, vẫn cười nói: "Bất quá bọn hắn biết là bọn họ sự tình, chỉ cần ngươi không biết vậy là được! Lệnh Phù xác thực trong tay ta, nhưng cũng không ở phía sau lên! Nếu như ngươi cảm

thấy có thể tìm những Xích Giáp đó hỏi thăm lời nói, đại khái có thể đem ta cỏ cắt đứt!"

"Ta thà rằng không cần Lệnh Phù!" Yên Nghiên hung tợn nói, trong tay tăng lớn kinh, dao găm miệng lưỡi đã cắt Trần Thiên Vạn cổ họng huyết nhục.

Trần Thiên Vạn thậm chí có thể cảm giác được chính mình nuốt vào nước bọt bên trong mang theo một cổ ngai ngái vị đạo.

Hắn thở một cái nói: "Ngươi có thể không muốn Lệnh Phù, nhưng là bọn họ đâu?"

Trần Thiên Vạn ánh mắt đảo qua những cái kia số không Tinh Chiến Sĩ.

Phía trước chém giết khiến cái này trên mặt người nhiều rất nhiều khủng hoảng, hiển nhiên, những này bị lưu tại nguyên chỗ trông coi người khác phần lớn là một số tân binh!

Những này rất ít tham dự chém giết người tại đối mặt tứ giai chiến lực chiến sĩ là không được cái tác dụng gì, càng đều có thể hơn có thể là bị đối phương đánh giết!

Cho nên, Yên Nghiên rất sáng suốt mà không có đem bọn hắn gọi vào phía trước.

"Ngươi đã cuốn tới cái này vòng xoáy bên trong đến, cho dù là giết chết ta cũng không thể rời bỏ cái này vòng xoáy ——" Trần Thiên Vạn thanh âm trở nên khàn khàn, sắc mặt tái nhợt vô cùng, "Mà lại ngươi muốn muốn bảo vệ đồ, vật cũng lại bởi vậy bị liên lụy!"

"Những người kia sau lưng tồn tại là các ngươi vô pháp chống lại!"

"Giết ta trừ có thể để ngươi cho hả giận, không có chút nào chỗ tốt, khi lưu lại ta có lẽ ta còn có thể thay ngươi giải quyết những vấn đề này ——" nói đến đây, Trần Thiên Vạn hơi hơi nhắm mắt lại.

Hắn đang đợi nữ nhân tuyển trách!

"Cứ việc ngươi nói nhiều như vậy, ta vẫn là quyết định muốn giết chết ngươi!" Nữ nhân mở miệng nói ra.

Trần Thiên Vạn trong lòng cảm giác nặng nề, cho là mình lần này tai kiếp khó thoát thời điểm, lại cảm giác được một mực đặt ở cổ họng bên trên dao găm bị lấy ra!

"Chỉ là —— không phải hiện tại!" Nữ nhân lời nói khoan thai tới chậm.

Trần Thiên Vạn trong lòng nhất thời có loại đem nữ nhân đè xuống đất hành hung xúc động. Nhưng nhìn thấy đối phương băng lãnh ánh mắt về sau, hắn sáng suốt mà từ bỏ quyết định này!

Thật sự là hồ xuồng đồng bằng bị chó khinh a!

Nếu là hắn không có có thụ thương, cũng không có bị trói ở, cho dù nữ nhân đồng dạng đã tam giai chiến lực, hắn cũng có lòng tin đem lừa giết ở chỗ này!

"Ngươi sẽ vì ngươi lựa chọn cảm thấy may mắn!" Trần Thiên Vạn buông lỏng một hơi, cười nói.

"Chỉ là bây giờ có thể cho ta mở trói?"

Yên Nghiên liếc hắn một cái, dao găm xẹt qua trên người hắn, áo lụa vỡ ra tiếng vang lên.

Lại là nữ nhân đem trên người hắn thân thể tính cả quần áo cho cùng nhau cắt.

Phát giác được gió mát cùng với nước mưa rót vào trong nội y, Trần Thiên Vạn nhất thời trở nên dờ khóc dờ cười!

Nữ nhân a ——

Hắn thở dài!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tôi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Hợp tác

Yến Nghiên mang theo Trần Thiên Vạn đi vào phía trước thời điểm mới biết được thương vong có bao nhiêu thảm trọng.

Đột nhiên mưa to tuy nhiên cho đối phương mang đến không ít làm phức tạp, nhưng bọn hắc bên này chịu ảnh hưởng càng lớn! Trước đó thời điểm còn có thể ngấm trộm nghe đến Xích Giáp kéo cung bắn tên thanh âm, nhưng bây giờ những thanh âm rất nhỏ hoàn toàn bị nước mưa rơi xuống đất âm thanh che giấu.

Xích Giáp nhóm trở nên càng thêm không kiêng nể gì cả!

Cái này dẫn đến Yến Nghiên này một ngàn đánh nửa sĩ thương vong gần hai trăm người!

"Đáng chết gia hỏa!" Yến Nghiên sắc mặt băng hàn.

Yến Vương mặc dù là cho hắc phái binh, nhưng trừ một phần nhỏ bên ngoài, hắc đều là ủng hộ nàng một số Bộ Lạc Chiến Sĩ! Nếu như bọn họ đều tại cái này hao tổn, như vậy Yến Vương nào có liên đã xuất thủ lấy cớ!

"Chỉ có thể rút lui!" Trần Thiên Vạn nói ra.

"Ta muốn giết bọn hắc!" Yến Nghiên âm thanh lạnh lùng nói.

"Trừ phi ngươi muốn cho những người này đại bộ phận đều dừng vào!"

Yến Nghiên trầm mặc, ánh mắt lộ ra vẻ không cam lòng.

Nhưng nàng cũng biết Trần Thiên Vạn nói là sự thật! Người khác tuy nhiên có thể bằng vào nhân số quan hệ tiếp cận Xích Giáp, nhưng cho dù là tiếp cận cũng không làm nên chuyện gì, đối phương áo giáp cùng tầng tầng lớp lớp thủ đoạn đủ để dễ dàng thoát khỏi người nàng.

Nàng cũng cân nhắc qua rút lui, nhưng mà đó cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Xích Giáp tốc độ cực nhanh, bọn họ tiến thối tấn mãnh, có thể một mực chăm chú mà sâu ở hậu phương, nương tựa theo trong tay tên nổ đưa nàng những người này tất cả đều giam được!

Yến Nghiên xoắn xuýt địa phương chính là ở đây!

Trần Thiên Vạn tựa hồ minh bạch nàng ý nghĩ, giải thích nói: "Ngươi phần lớn người có thể rút đi, một số cao giai chiến sĩ có thể lưu lại đoạn hậu! Chỉ có bọn họ có thể đối Xích Giáp tạo thành uy hiếp!"

Nhìn thấy Yến Nghiên ánh mắt chớp động, Trần Thiên Vạn khẽ cười nói: "Đương nhiên, đoạn hậu sự tình cũng có thể thêm ta một suất!"

Yến Nghiên gật gật đầu.

Mệnh lệnh rất nhanh mà truyền đạt xuống

Mười bốn tam giai chiến lực tụ lại cùng một chỗ. Trừ cái đó ra còn có hai mươi cái Nhị Giai chiến lực, trong tay phân biệt cầm Nhị Đoạn liên nổ cùng một số cận thân vũ khí!

Trừ cái đó ra, Yến Nghiên cũng không ngoài dự liệu lưu tại trong đội ngũ.

Vì giám thị Trần Thiên Vạn, nữ nhân này cũng là không lo lắng đặt mình vào nguy hiểm.

"Tàn ra đi! Ân tằng tốt chính mình thân hình, tận lực không muốn phát ra âm thanh! Trừ phi các ngươi bên người xuất hiện Xích Giáp thân ảnh!" Trần Thiên Vạn thấp giọng nói.

Những này cao giai chiến lực nhất thời tản vào dự đoán thiết lập tốt chỗ ẩn giấu bên trong.

Cùng lúc đó, phía trước cùng Xích Giáp nhóm giao chiến chiến sĩ cũng thu đến mệnh lệnh rút lui, nhao nhao hướng phía sau lui.

Có chút thậm chí lướt qua Trần Thiên Vạn bọn người mai phục điểm cũng không chút nào biết rõ!

Trần Thiên Vạn an tĩnh nằm rạp trên mặt đất, thật dày mà cỏ khô đem thân hình hắc hoàn toàn che đậy kín, chỉ để lại một đôi mắt, quan sát đến tứ phương động tĩnh!

Nếu như là hắc chiến sĩ, hoặc là hội do dự có muốn đuổi theo hay không đánh, nhưng Xích Giáp cũng tuyệt đối không có cái này lo lắng!

Bởi vì bọn hắc trên thân áo giáp có thể bao trùm toàn thân, bình thường vũ khí căn bản mặc không thấu, khi Trần Thiên Vạn bên này lại không có lực sát thương mạnh vũ khí, cho dù là đã mai phục bọn họ cũng không sợ!

Đáng tiếc a, bọn họ cuối cùng hội vì chính mình chủ quan trả giá đắt!

Trần Thiên Vạn hơi hơi nheo mắt lại, như là ẩn núp độc xà mãnh thú chờ đợi con mồi đến.

Sa Sa tiếng bước chân nhanh chóng tiếp cận.

Trần Thiên Vạn nheo mắt lại hơi động một chút, khi thấy cách đó không xa giấu ở thật dày cành lá hạ nhân quang tới hơi thẩm ánh mắt lúc, hần hơi hơi Trương Hợp một chút con mắt.

Cái này làm theo ẩn núp tín hiệu!

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, giống như có lẽ đã rơi xuống bên người.

Mai phục cao giai chiến lực quang tới lo lắng ánh mắt.

Nhưng mà Trần Thiên Vạn nơi này vẫn không có cho ra xuất thủ tín hiệu!

Chỉ cần không thấy được chân người, vô luận tiếng bước chân như thế nào đều bị hần đề xuống rục rịch tâm!

Hần biết, những này tiếng bước chân rất có thể là đến từ kim loại tiết rắn cái này Hàng Mỹ Nghê, nếu như mạo muội xuất kích lời nói, không chỉ có thu không đến bất luận cái gì chiến quả, còn có thể hội lâm vào này hơn mười người Xích Giáp trong vòng vây.

Cũng may mai phục trước đó, hần từ Yến Nghiên này lấy được chỉ huy quyền, cũng nhiều lần cản dận, nếu không những tâm cao khí ngạo đó tam giai chiến lực không nhất định hội nghe hần lời nói!

Lại là một trận nhỏ bé tiếng bước chân truyền đến.

Lần này so với lần trước càng phát ra mãnh liệt.

Trần Thiên Vạn thậm chí có thể cảm giác được những cái kia cỏ khô bên trên nước mưa nhận chấn động, gia tốc nhỏ xuống mặt đất.

Một chân từ Trần Thiên Vạn trước mắt vượt qua, chỉ thiếu một chút liền giẫm tại đầu của hần bên trên.

Trần Thiên Vạn ánh mắt ngưng tụ, bỗng nhiên xuất thủ, giống như Mãnh Hồ bắt lấy đối phương chân, sau đó dụng lực nhếch lên, một đạo Xích Sắc thân ảnh nhất thời cao cao địa phi lên, hướng cách đó không xa cô khô rơi.

"Xuất thủ!"

Năm sáu đạo nhân ảnh bỗng nhiên bay lên, hướng rơi xuống Xích Giáp dốc sức.

Này Xích Giáp căn bản không có kịp phản ứng, liền bị ép trên mặt đất, cùng lúc đó, năm sáu cái dao găm hung hăng đâm vào áo giáp mảnh khe nhỏ bên trên, càng đã hai thanh phân biệt đâm vào hần trong hốc mắt.

Cho dù là Toàn Thân Giáp, cũng không có khả năng trăm phần trăm bảo hộ chiến sĩ thân thể.

Ngán ngùi mà vài giây đồng hồ, cái này Xích Giáp chiến sĩ liền chết thảm tại Trần Thiên Vạn mấy người mai phục xuống

Mà đối thành bên ngoài hai bên mai phục đội ngũ liền không có vận tốt như vậy.

Xích Giáp phản ứng tốc độ cực nhanh, lại thêm tiến vào bọn họ vòng mai phục Xích Giáp nhân số khá nhiều, cho nên bọn họ chỉ là đề Xích Giáp nhóm hơi có vẻ chật vật, kịp phản ứng về sau, lập tức triển khai kịch liệt cận chiến!

Xích Giáp thân là tứ giai chiến lực, các hạng thuộc tính viễn siêu tam giai chiến sĩ, Nhị Giai chiến sĩ, cho nên không có tiêu bao nhiêu công phu, mai phục người liền liên tiếp thân tử!

"Đáng chết!" Gầm lên giận dữ.

Một đạo Xích Sắc bóng người tán mãnh vô cùng vọt tới, đem không kịp tránh ra Trần Thiên Vạn đụng bay!

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên nôn một ngụm máu tươi, trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

Tứ giai chiến lực quả nhiên bất phàm!

Nhìn thấy bên người đồng bạn bắt đầu cùng còn lại cái này Xích Giáp giao chiến, Trần Thiên Vạn vội vàng mà nhìn một chút thuộc tính giao diện bên trên thanh nhiệm vụ.

Nào có vốn là 0 3000 số tự, cũng có biến hóa, trở thành 13000.

Quả là thế! Ác mộng cấp bậc nhiệm vụ chung quy là nhiệm vụ, hệ thống không có khả năng phát bỏ một cái hoàn toàn không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ cho người chơi.

Lúc trước tên kia Xích Giáp chiến sĩ căn bản không phải hấn thân thủ giết chết, nhưng chỉ cần là từ hấn thân thủ chủ đạo, như vậy cũng sẽ tính toán tiến nhiệm vụ tiến độ bên trong.

Như thế lời nói, hoàn thành nhiệm vụ cũng không phải là không có hi vọng!

Trần Thiên Vạn chấn động trong lòng, ánh mắt tại nhiệm vụ hậu phương mấy loại khen thưởng bên trong quét qua, nhất thời trong mắt lộ ra nóng rực chỉ sắc.

Trước đem cái này hơn mười người Xích Giáp cho lưu tại nơi này!

Hắn trong mắt ngoan sắc lóe lên, nhào tới.

Tứ giai chiến lực vẫn là mười phần khủng bố.

Trần Thiên Vạn bảy người vây công cái này Xích Giáp chỉ chèo chống một phút đồng hồ liền đã một tên Nhị Giai chiến sĩ bị Xích Giáp nhất quyền quét trúng cổ, cả người nhất thời như là rom rã bay ra, trong miệng đại lượng tràn ra máu tươi, hiển nhiên là không thể sống.

Bại hướng đã lộ, mắt thấy mặt khác hai cái mai phục đội ngũ thương vong thảm trọng, Trần Thiên Vạn không thể không hạ lệnh rút lui!

"Đi!"

Một tên Nhị Giai chiến sĩ thừa cơ gắt gao ôm lấy Xích Giáp chân, trong miệng từng ngậm từng ngậm mà phun ra máu tươi.

"Chúng ta đi!"

Trần Thiên Vạn giữ chặt Yến Nghiên, mang theo còn thừa ba người hướng phía sau lướt.

Phốc!

Mắt thấy mấy người bỏ trốn mất dạng, cái này Xích Giáp trong mắt lửa giận điên cuồng phát ra, sở hữu tức giận toàn bộ phát tiết tại dưới chân cái này chiến sĩ trên thân. Chỉ là trong chớp mắt, người sau đầu liền không còn hình người!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Theo nhau mà đến nhiệm vụ

"Muốn chạy trốn? Không dễ dàng như vậy!"

Nhìn trên mặt đất nằm một tên Xích Giáp đã toàn không một tiếng động, cái này Xích Giáp trong mắt băng hàn.

Bọn họ từ khi mặc vào Xích Giáp về sau đã thật lâu chưa từng xuất hiện thương vong, cũng có rất ít người có thể làm bọn hắn xuất hiện thương vong!

Cho dù là chứng minh cùng trên vạn người chém giết, bọn họ tử vong nhân số cũng sẽ không vượt qua trăm người!

Khi Trần Thiên Vạn mấy người kia mai phục thế mà giết chết hắn một đồng bạn, phần này si nhục cơ hồ khiến hắn mất lý trí!

Hắn đem dưới chân tử chiến sĩ đá văng ra, dứt khoát mà hướng Trần Thiên Vạn bọn người phương hướng truy.

"Hắn đuổi theo!"

Mang theo thanh âm hoảng sợ từ phía sau một tên trong chiến sĩ truyền ra.

Yến Nghiên lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái.

Cái này chiến sĩ là La phó tướng thuộc hạ, nếu không phải Xích Giáp hùng hổ dọa người, La phó tướng đúng không nhất định sẽ làm cho chính mình thuộc hạ mạo hiểm!

"Phé vật!" Nàng nói ra.

"Người —— "

"Tốt!" Trần Thiên Vạn đi ra hoà giải. Hắn cũng không nói gì, bởi vì liên liên Yến Nghiên cũng biết, bọn họ bị đặng sau vị kia Xích Giáp đuổi kịp chỉ là vấn đề thời gian, mà lại này thời gian cũng sẽ không quá lâu!

"Cũng không biết bọn họ là ai chiến sĩ, lại có cường đại như thế thực lực!" Trần Thiên Vạn thở dài.

Yến Nghiên nói ra: "Nếu như ta suy đoán không tệ, bọn họ là huyết chiến Vương Xích Giáp Binh đoàn, nghe nói những người này khoảng cách Vương Bài Binh Đoàn cũng tương không xa!"

"Huyết chiến Vương Liệp? Hãn Binh Đoàn làm sao lại xuất hiện ở đây? Bọn họ liên không sợ Tuấn Hà thành biết được, phái đại quân trấn áp a?" Trần Thiên Vạn kinh ngạc nói.

Yến Nghiên không nói gì. Nàng chợt nhớ tới bây giờ Tuấn Hà thành tình thế.

Huyết chiến Vương Xích Giáp Binh đoàn xuất hiện ở đây cũng không phải là không thể được! Dù sao , khiến cho phù sự tình cũng không nhỏ!

Trần Thiên Vạn ánh mắt chớp động, hiển nhiên cũng nghĩ đến phương diện này, không khỏi âm thầm đau đầu , khiến cho phù tin tức để lộ, về sau Đào Nguyên Thôn có thể muốn không được an bình!

Bất quá muốn hấn từ bỏ Lệnh Phù là tuyệt không có khả năng!

Trừ phi thật đến bị bắt đắc dĩ cấp độ!

Đề đặt tại Đào Nguyên Thôn này ám Dị Lực nước đã không sai biệt lắm có thể , chờ hấn trở lại Đào Nguyên Thôn, liền có thể lấy Thủ bồi đường nhóm đầu tiên tiêu dao quân!

Chờ mấy năm qua đi, tiêu dao quân trưởng thành, cho dù là Tuấn Hà thành cũng vô pháp để hấn nhượng bộ!

Thời gian a! Thời gian! Bây giờ hấn cần có nhất chính là thời gian!

Vô luận như thế nào, những này Xích Giáp đều muốn biến mất!

Trần Thiên Vạn trong mắt tàn khốc chớp động.

Nhìn thấy phía trước đã một mảnh trong núi đầm nước, hấn trong lòng hơi động, thả chậm cước bộ!

"Đem sau lưng gia hỏa làm!"

Hắn trầm giọng nói!

Yến Nghiên bọn người bước chân dừng lại.

"Trốn! Làm sao không trốn?" Xích Giáp dừng bước lại, nhìn về phía trước mang theo sợ hãi Trần Thiên Vạn mấy người.

"Có người hay không đã nói với người, người lời nói rất nhiều!" Trần Thiên Vạn mở miệng nói ra.

Xích Giáp trong mắt tức giận lóe lên, "Người muốn chết sớm một chút này liền thành toàn người!"

Hắn mang theo một trận kinh phong phóng tới Trần Thiên Vạn.

Người này hiển nhiên là lực lượng làm chủ, hình thể cũng so với bình thường Xích Giáp cao rất nhiều, chạy khoảng giống như một tòa tiểu hình pháo đài.

Trần Thiên Vạn bọn người kêu sợ hãi khoảng tản ra.

Khi Xích Giáp tựa hồ đã sớm dự liệu được loại cục diện này, phương hướng nhất chuyển, đuổi theo Trần Thiên Vạn khi.

Tuy nhiên Trần ngàn vạn cái là tam giai chiến lực, nhưng là tốc độ không tầm thường, Xích Giáp muốn muốn đuổi kịp lời nói, cũng phải hao phí đúng không thiếu thời gian. Mặc dù hấn hận không thể đem Trần Thiên Vạn bắt sống, chậm rãi ướp gia vị, nhưng vì có thể đem hơn người một mẻ hốt gọn, hấn vẫn là cảm xuống trên lưng liên nỗ, dự định bắn giết Trần Thiên Vạn.

Khoảng cách gần như vậy, lấy hấn tên nổ tạo nghệ, xác thực đã cửu thành tỷ lệ bắn giết Trần Thiên Vạn.

Nhưng để hần nghĩ không ra là, Trần Thiên Vạn lại là đột nhiên quay đầu, tại hần xuất ra tên nó trong nháy mắt, dùng hết lực khí toàn thân đâm vào Xích Giáp trong ngực.

Ầm!

Cứng rắn, băng lãnh áo giáp để Trần Thiên Vạn đầu một trận đau nhức.

Liên nỗ rút xuống đất.

Xích Giáp từ từ Địa Thôi mấy bước.

Hần lực lượng vô cùng lớn, cho dù là Trần Thiên Vạn toàn lực đập vào, cũng chỉ có thể đạt tới loại hiệu quả này.

Chỉ là, Trần ngàn vạn không phải người ngu, tại sao lại đột nhiên quay đầu. Đây không phải tìm chết à?

Xích Giáp trong lòng hơi trầm xuống, Chính muốn xuất thủ, đem trước người Trần Thiên Vạn chém giết, bỗng nhiên, hần mấy tên chạy trốn chiến sĩ lại cũng quay đầu đánh tới!

Xích Giáp trong lòng không ổn cảm giác càng ngày càng mạnh.

Hần cũng không e ngại mấy người liên thủ, nhưng trong lòng thủy chung đã một cổ nguy cơ tại bao phủ, cũng từ từ nóng nực lên.

Hần vội vàng mà quét qua sau lưng, khi thấy cách hần chỉ có mấy bước đầm nước lúc, hần trong mắt sáng lên, trong nháy mắt hiểu được!

Nhưng mà, chung quy là trễ!

Trần Thiên Vạn bọn người trước đó chỗ đứng khoảng cách đầm nước liền không xa, vừa rồi Trần Thiên Vạn va chạm càng đem cùng đầm nước rút ngắn không ít khoảng cách, bây giờ đã hần mấy cái dốc sức tương trợ, chỉ là trong nháy mắt liền ôm Xích Giáp cùng một chỗ nhảy vào đầm nước!

Ừng ục ục!

Đại lượng bọt khí không ngừng toát ra.

Trong lúc đó còn kèm theo một số đồ thối.

Trộn vụn qua nửa khắc đồng hồ, nước mới khôi phục lại bình tĩnh.

Xoạt!

Một cái đầu người từ trong nước chui ra, rõ ràng là Trần Thiên Vạn, trong tay hần còn đang nắm một đám tóc dài, ra sức mà bơi tới bên bờ, sau đó đem tóc dài chủ nhân cũng kéo đến trên bờ.

Hần hô hô mà thở mấy hơi thở, nhìn lấy dần dần hiện lên mấy cái bộ thi thể, không khỏi âm thầm cười khổ.

Xích Giáp trên thân áo giáp thực sự phiền phức, nếu không phải mượn nhờ đầm nước, bọn họ căn bản không có bao nhiêu cơ hội giết chết đối phương! Chỉ là dù vậy, bọn họ cũng nỗ lực tam điều sinh mệnh đại giới!

Nhìn lấy thanh nhiệm vụ bên trên này 3000 cái nhiệm vụ tiến độ, Trần Thiên Vạn lòng mảy bên trong không chỉ có hiện ra thật sâu ưu sầu!

Tuy nói đuổi theo Xích Giáp chết, nhưng Trần Thiên Vạn không dám có chút phớt lờ.

Phải biết Xích Giáp không chỉ có riêng chỉ có hai tên, nếu là ta Xích Giáp thật lâu vô pháp đối đến đồng bạn tin tức, tất nhiên sẽ đuổi theo! Nếu như tiếp tục đối tại cái này, tất nhiên sẽ cùng bọn hần tao ngộ!

Đến lúc đó, Trần Thiên Vạn cũng không cho rằng chính mình có thể tránh thoát bọn họ truy sát!

Hần nhìn một chút bên người nằm Yến Nghiên. Nữ nhân này tại vừa rồi lúc đang chém giết đối thủ thương, trên chân cùng trước ngực bị lưỡi dao sắc bén cắt, bây giờ vẫn như cũ đã đại lượng máu tươi tràn ra!

Trần Thiên Vạn không hoài nghi chút nào, nếu là tiếp qua nửa giờ còn đứng không xử lý vết thương lời nói, nữ nhân này tuyệt đối sẽ đổ máu chí tử!

Hần yên lặng đứng dậy, đi lên phía trước mấy bước, nhưng cuối cùng vẫn quay đầu, đem nữ nhân cõng lên người, biến mất ở trong rừng.

Bất kể như thế nào, nữ nhân từ Xích Giáp chiến sĩ trong tay cứu tính mạng hần, nếu không, lấy năng trước đó biểu hiện, hần tuyệt đối sẽ không chút do dự đem vớt ở chỗ này, tự sinh tự diệt!

Tại Trần Thiên Vạn biến mất không lâu sau, hơn mười người Xích Giáp thân ảnh đỉnh lấy mưa to xuất hiện tại bên đầm nước bên trên.

Yến Nghiên bọn người lưu lại vết máu đã bị nước mưa cọ rửa rơi, nhưng bốn phía đánh nhau dấu vết vẫn không có chạy ra những này Xích Giáp con mắt.

Mấy phút đồng hồ sau, một bộ thân mang Xích Giáp thi thể liền bị vơ vét nước chảy đầm, bày trên mặt đất!

Hơn mười người Xích Giáp cứ như vậy lẳng lẳng mà nhìn xem

Bọn họ hướng phía thi thể được cái chiến sĩ lễ, sau đó mục đích mang tước sát mà hướng Trần Thiên Vạn cách phương hướng lướt.

Chết hai tên đồng bạn, những này Xích Giáp hoàn toàn thu hồi lòng khinh thị, thể phải đem Trần Thiên Vạn nghiền xương thành tro!

Khi tại phía xa vài dặm bên ngoài Trần Thiên Vạn lúc này lại là nghe được hệ thống đột nhiên truyền đến một đạo tin tức!

"Ngẫu nhiên nhiệm vụ —— Tuyệt Địa Phán Sát! Đem sau lưng truy binh thân thủ giết chết! Nhiệm vụ thời gian: 1 ngày! Có thể tiếp nhận?"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Thâm sơn

Trần Thiên Vạn hoàn toàn không nghĩ tới chính mình vậy mà lại tiếp vào hi hữu ngẫu nhiên nhiệm vụ, hơn nữa còn là phán sát loại!

Phán sát loại ngẫu nhiên nhiệm vụ mười phần khó khăn, chỉ có tại cơ hồ là hẳn phải chết dưới cục diện mới có rất lợi hại xác xuất nhỏ tiếp vào.

Ngẫu nhiên nhiệm vụ cùng Chủ Tuyển Nhiệm Vụ khác biệt, phần lớn là có thể lựa chọn tính, lấy Trần Thiên Vạn tính tình tới nói, loại nhiệm vụ này trên cơ bản là sẽ không nhận, nhưng bây giờ tình thế nghiêm trọng, nếu là tiếp vào nhiệm vụ này, như vậy hẳn Xích Giáp tất nhiên là đuổi tới.

Hai phe là không chết không thôi cục diện, như vậy có tiếp hay không nhiệm vụ này, đã không cần cân nhắc!

Trần Thiên Vạn cấp tốc lựa chọn là!

Thuộc tính giao diện bên trên thanh nhiệm vụ phía dưới nhất thời thêm ra một nhiệm vụ khác tiến độ.

Chương 11:

"Còn lại mười một cái Xích Giáp a?"

Trần Thiên Vạn tìm tới một cái núi đá cạn rách, đem trên lưng Yến Nghiên buông xuống, sau đó xé mở đối phương y phục. Không bao lâu, cái sau thân trên cơ hồ bị lột sạch sành sanh!

"Phương tiện! Xin thứ lỗi!"

Ánh mắt của hắn tại Yến Nghiên trên thân quét qua, không do dự nữa, dùng vớ vụn quần áo đem băng bó cẩn thận!

Yến Nghiên trước ngực cùng trên đùi đều có một đạo vết thương, băng bó thời điểm tự nhiên tránh cho đúng không tiếp xúc và thân thể, Trần Thiên Vạn tuy nhiên trong lòng dâng lên dục Hỏa, nhưng đang cực lực mà khắc chế dưới, cũng không có hóa thân thành sói, ăn hết nữ nhân này!

Khi hắn cái trên thân một kiện áo ngoài che đầy kín Yến Nghiên thân thể mềm mại lúc, Trần Thiên Vạn có một loại mở hôi đầm đìa cảm giác.

Hắn yên lặng đứng dậy, đứng yên một hồi, theo sau đó xoay người xông vào trong mưa to.

"Nếu muốn giết rơi những Xích Giáp đó duy nhất khả năng chính là nhân cợ hội!"

Về phần mượn người nào thế? Đương nhiên là chính mình!

Trần Thiên Vạn nhanh chóng ở trong rừng xuyên toa.

Hắn dọc theo đường về trở về, tại một chỗ địa hình chật hẹp dốc núi chỗ tìm đến mấy khối Đại Thạch, sau đó yên lặng chờ!

Một khắc đồng hồ về sau, mấy đạo nhân ảnh trong tầm mắt hắn chớp động.

Là những Xích Giáp đó!

Trần Thiên Vạn trong mắt lộ ra tinh quang, sau đó bỗng nhiên thôi động Đại Thạch, trong tiếng ầm ầm hướng phía dưới rơi!

Mười một vị Xích Giáp nhanh chóng tản ra, hướng trên sườn núi phóng tới.

Trần Thiên Vạn trong lòng thầm kêu đáng tiếc.

Tuy nhiên hắn biết muốn bằng vào những này Lạc Thạch đến đập chết đối phương này xác suất thật sự là quá nhỏ, nhưng trong lòng tóm lại là mang theo một số hi vọng.

Bây giờ hi vọng sụp đổ, hắn chỉ cần dựa theo nguyên kế hoạch làm việc, đem những này Xích Giáp hướng Đại Liên sơn chỗ sâu dẫn.

Đại Liên sơn sở dĩ có thể trở thành Nam Dương thành cùng ngoại giới bình chương, không chỉ có bởi vì nó tràn ngập các loại nơi hiểm yếu, càng bởi vì bên trong trải rộng đại lượng mãnh thú!

Những này mãnh thú tràn lan trình độ hoàn toàn ở vượt qua tất cả mọi người tưởng tượng.

Cho dù là những cường đạo đó, Lưu Phi cũng không dám tùy tiện đường đi tới.

Khi những quân đội kia càng là như vậy!

Nghe nói, ngoại giới liền từng có một vị thực lực không tệ thành chủ, bởi vì thân nhân bị cường đạo sát hại, vì trả thù, nghiêng toàn thành chi lực, phái ra hơn vạn chiến sĩ xuyên thấu Đại Liên sơn, để rất nhiều cường đạo đoàn huy hoại chỉ trong chốc lát!

Nhưng mà cùng hắn có thù Cường Đạo Đoàn lại nghe âm thanh trốn hướng Đại Liên sơn chỗ sâu.

Sau đó này hơn vạn đại quân nhận được tin tức, cũng hướng Đại Liên sơn chỗ sâu khi, cuối cùng lại tiến giai bị tiêu diệt, chỉ có chút ít mấy người còn sống!

Cái tin đồn này, là Trần Thiên Vạn từ Thái Minh miệng bên trong biết được!

Trước đó hồi tính theo thời gian đợi, Thái Minh từng nói qua Đại Liên sơn, chính là một chỗ tám chấn thiên nhiên, trong núi sâu mãnh thú cũng có thể trở thành bọn họ đối kháng Đại Thành một số trợ lực!

Bất quá những chuyện này có lợi có hại!

Mãnh thú có thể phá hủy đại quân, cũng có thể phá hủy bọn họ Đào Nguyên Thôn quân đội! Trần Thiên Vạn không muốn để cho Đào Nguyên Thôn mạo hiểm, cho nên liền đem kiến nghị này cho ném rơi!

Mà lần này, vì có thể đem sau lưng Xích Giáp diệt sát, Trần Thiên Vạn đã không lo được hắn!

Chỗ rừng sâu.

Một đầu giống như Nghé Con Cự Lang phủ phục tại một chỗ huyết động thiên nhiên bên trong.

Tại nó bốn phía tối thiểu nhất có vài chục đầu Tàn Lang!

Giờ khắc này, Cự Lang nhón lỗ tai dài bỗng nhiên hơi động một chút,

Sau đó mở ra hẹp dài hai mắt, tại u ám trong huyết động giống như quỷ mị!

Nó phát ra trầm thấp gào thét!

Bốn phía Tàn Lang nhất thời phát ra ục ục thanh âm, hung hãn khí tức bao phủ khi ra!

"Là sói!"

Trần Thiên Vạn nương tựa theo tốt đẹp thị lực cùng thính lực phát giác được một số không thích hợp!

Hắn lại chạy một hồi lâu, sau đó thả chậm cước bộ, vô thanh vô tức tiến vào trong rừng.

Kinh động ra bày sói, hắn tất nhiên phải tận lực mà che giấu mình, không cho bày sói phát hiện!

Khi sau lưng Xích Giáp tuy nhiên mỗi cái đều là trong chiến sĩ tinh anh, tại ẩn giấu phương diện này không kém hấn, nhưng bọn hấn lại đã một cái thể yếu! Cái kia chính là nhân số!

Mười một người mục tiêu vô luận như thế nào đều muốn so Trần Thiên Vạn lớn, cho nên bị bầy sói phát hiện xác suất cũng sẽ tương ứng tăng lớn!

Trần Thiên Vạn dám chạy ở phía trước, dẫn đối phương tiến vào thâm sơn cũng là đã phương diện này nguyên nhân ở bên trong!

Thanh âm trầm thấp càng ngày càng rõ ràng.

Trần Thiên Vạn không thể không dừng bước lại, đem chính mình núp ở một mảnh trong bụi cỏ.

Sau lưng Xích Giáp tiếng bước chân cũng càng ngày càng gần, giống như có lẽ đã khóa chặt mảnh này bụi cây!

Vù vù!

Mấy cái mũi tên chui vào trong bụi cỏ, từ Trần Thiên Vạn bên người lướt qua!

Trần Thiên Vạn chăm chú mà đóng lại hô hấp, âm thầm cầu nguyện!

Nhanh lên! Nhanh hơn chút nữa!

Ngao Ô!

Bỗng nhiên, hết dài một tiếng vang lên!

Trần Thiên Vạn mắt lộ ra vui mừng, tận lực mà thu liễm chính mình khí tức!

Khi một bên khác, này mười một tên Xích Giáp lại đang do dự bên trong và mấy chục đầu Tàn Lang chém giết cùng một chỗ!

Tàn Lang trước khi chết buồn gào nương theo lấy đại lượng huyết dịch bắn tung tóe khi ra!

Trần Thiên Vạn hơi hơi quay đầu, liền nhìn đến đại lượng Tàn Lang bên trong, mười một đường Xích Sắc thân ảnh vững như Thái Sơn, đem Tàn Lang từng đầu phá hủy!

Máu tươi đem Tàn Lang nội tâm bạo ngược hoàn toàn dẫn bạo!

Từng đầu Tàn Lang không sợ sinh tử mà vây công Xích Giáp.

Gặp cái này, Trần Thiên Vạn không chút do dự xông ra bụi cây, hướng nơi xa bắn!

"Đáng chết! Hấn chạy!"

Một tên Xích Giáp nhìn thấy Trần Thiên Vạn thân ảnh biến mất, trong mắt lộ ra háo sắc.

"Đừng có lại lưu thủ, cái những súc sinh này toàn thanh lý!"

Rất nhiều Xích Giáp một cùng ra tay, bầy sói tổn thất nặng nề, không bao lâu, tại Lang Vương thét dài dưới rút đi!

Rống!

Gầm lên giận dữ tiếng vang lên.

Ba con to lớn Hắc Hùng tại Xích Giáp vây công dưới ngã trên mặt đất.

Nhưng Xích Giáp cũng có hai người thụ không nhẹ thương tổn.

Hắc Hùng lực lượng vô cùng lớn, có thể sánh ngang tứ giai chiến sĩ, bên trong hai vị chiến sĩ cũng là bởi vì né tránh không kịp, bị Hùng Chương vỗ trúng nhận không nhẹ chấn động.

Bất quá có Xích Giáp tồn tại, những này thương tổn đều không đủ lấy trí mệnh!

Chỉ là nhớ tới một đường mà đến, bọn họ liền tiếp gặp được mười mấy tốp mãnh thú, những này Xích Giáp trong lòng đã đã một tia không ổn cảm giác, nếu không phải Lệnh Phù quá là quan trọng, bọn họ nói không chừng đã rút đi!

"Tiếp tục đuổi!"

Một tên địa vị rõ ràng tương đối cao Xích Giáp cẩn thận nói.

Tinh tế bóng dáng chợt lóe lên.

Trần Thiên Vạn mãnh liệt mà cúi đầu, chỉ cảm thấy có đồ vật gì từ trên đầu bay qua.

Hắn bỗng nhiên quay đầu, chỉ gặp một đầu ba ngón thô độc xà Chính lạnh lùng nhìn chăm chú lên hắn, lưỡi rắn phun ra nuốt vào không nghỉ, một bộ tùy thời công kích bộ dáng!

Nhân Kính Vương Xà!

Nhìn thấy độc xà bộ dáng, Trần Thiên Vạn phía sau toát ra một trận mồ hôi lạnh. Nếu không có lấy cung tiễn thủ cơ sở chức nghiệp thì lực tăng thêm, hắn có lẽ đã bị cái này con rắn độc cắn trúng!

Tại cái này hoang sơn dã lĩnh, bên trong độc rắn, thế nhưng là rất lợi hại lắm!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Biến mất Xích Giáp

Cũng may, những độc xà này một khi xuất hiện dưới ánh mặt trời, tính nguy hiểm liền hội giảm mạnh!

Trần Thiên Vạn hơi hơi lui ra phía sau mấy bước, đem một đoạn nhánh cây nắm trong tay, sau đó xuất thủ như điện, đem Nhân Kính Vương Xà lập tức đánh bay ra.

Cũng mặc kệ độc xà chết hay không, hắn xoay người bỏ chạy!

Ngay tại lúc hắn giẫm tại một khối trên đất trống thời điểm, sắc mặt bỗng nhiên bỗng nhiên biến đổi.

Dưới chân giống như dẫm lên cái gì xốp đồ, vật một dạng, thân thể trong nháy mắt hướng phía dưới hãm!

Đây là —— đầm lầy mà a?

Trần Thiên Vạn tay mất lạnh lẽ, bắt lấy bên cạnh một đám tiểu thảo, đem thân thể mình đi lên kéo.

Không đúng!

Hắn không phải là đầm lầy, chỉ là cùng loại mà thôi!

Nếu như là đầm lầy, bên cạnh hắn là sẽ không sinh trưởng thực vật!

Trần Thiên Vạn nhìn lấy thân thể mình hạ xuống địa phương, bên cạnh mọc đầy cỏ dại. Nếu như không phải những này cỏ dại, hắn lần này cũng trốn không thoát, chắc chắn rơi vào những cái kia rã rời tầng đất bên trong, sau đó ngạt thở mà chết!

"Có lẽ, đây là một cơ hội!"

Hắn nhớ tới cái gì, trên mặt tươi cười!

Nơi này Địa Chất mười phần rã rời.

Hắn chỉ cần dùng tới một số khí lực, đồng bùn nhão tầng bốn phía cỏ dại liền bị nhổ.

Làm xong đây hết thấy, hắn cẩn thận mà vòng qua mảnh này trống trải địa phương, đứng ở bờ bên kia!

"Không biết đợi lát nữa hội hãm vào bao nhiêu tên Xích Giáp!"

Trần Thiên Vạn trong lòng tràn ngập chờ mong!

Cách đó không xa đã thú kêu thảm đĩnh chỉ!

Trần Thiên Vạn trong lòng hơi rét. Phải biết vừa rồi hắn có thể dẫn động chính một chút trên trăm đầu Timberwolves vây công Xích Giáp, nhưng nhiều như vậy Cự Lang liền chèo chống hai phút đồng hồ cũng chưa tới!

Những này Xích Giáp thực lực thật sự là quá mạnh!

Đáng tiếc, bọn họ đều là địch nhân!

Trần Thiên Vạn trong lòng thâm kêu đáng tiếc!

Tới đi! Tới đi!

Xông nhanh lên!

Tốt nhất tất cả mọi người rơi vào!

Cũng không biết có phải hay không là hắn cầu nguyện hữu hiệu dùng, mười cái Xích Giáp nhìn thấy Trần Thiên Vạn, dưới chân tốc độ nhất thời tăng vọt, cơ hồ là không phân trước sau mà xông vào đồng bùn nhão tầng bên trong, sau đó chậm rãi hướng Địa Hầm dưới!

Nhưng Trần Thiên Vạn phát hiện một tên sau cùng Xích Giáp kịp thời phanh lại cước bộ, nhìn thấy các đồng bạn gần nửa người đều rơi vào tầng đất bên trong, hắn bỗng nhiên kéo đứt bên cạnh nhánh cây, sau đó ném ra!

"Bắt lấy!"

Hắn liền tiếp ném ra hai khóa nhánh cây, phân biệt tìm đến phía phương hướng khác nhau, những cái kia lâm vào tầng đất Xích Giáp nhao nhao bắt lấy nhánh cây, chờ đợi trên bờ Xích Giáp thì sức lực đem bọn hắn kéo lên!

"Đáng giận!"

Trần Thiên Vạn trong lòng hơi trầm xuống.

Lập tức đã mười vị Xích Giáp rút xuống đồng bùn nhão tầng bên trong, chỉ cần đã người xuất thủ ngăn chặn trên bờ vị kia Xích Giáp, như vậy dưới những Xích Giáp đó liền rút cuộc không có mạng sống thời cơ!

Trần Thiên Vạn quả quyết triển khai thân hình, hướng bên kia lướt.

Cũng may tên kia Xích Giáp thật sự là lòng tham, muốn duy nhất một lần đem đồng bùn nhão tầng bên trong đồng bạn đều kéo lên đến, bởi vậy cứu viện tốc độ cũng không nhanh!

Những cái kia đồng bùn nhão tầng bám vào áo giáp bên trên, đưa đến không nhỏ lực cản tác dụng, bởi vậy, dù là trên bờ Xích Giáp là tứ giai chiến lực, lực lượng không yếu, cũng chỉ có thể một chút xú mà đi lên kéo!

"Người không có cơ hội!"

Trần Thiên Vạn cực nhanh phóng tới trên bờ Xích Giáp, không hề có kỵ mà bỏ nhào vào trên người hắn, đem hắn đẩy té xuống đất!

"Người muốn chết!"

Cái này Xích Giáp lừa gạt công tâm, Chính muốn xuất thủ đánh giết Trần Thiên Vạn, nhưng nhìn thấy đồng bạn thân thể đã đại bộ phận rơi vào trong đất, nhất thời kinh hãi, bỗng nhiên bắt lấy này hai nhánh cây!

Chỉ là như thế, hắn liền rút không ra tay đến ứng phó Trần Thiên Vạn!

Trần Thiên Vạn cười ha ha, từng quyền mà hướng đối phương trên mặt chào hỏi.

Không có hai tay quân thức, Xích Giáp thực lực mạnh hơn, cũng không phát huy ra được, chỉ có thể bị động mà tiếp nhận Trần Thiên Vạn công kích, nếu không phải trên người hắn áo giáp lời nói, bây giờ đã chết tại Trần Thiên Vạn trong tay.

"Không cần quân chúng ta! Giết chết hắn!"

Thấy cảnh này, đồng bùn nhão tầng bên trong Xích Giáp tuyệt vọng sau khi,

Nhất thời quát!

"Giết chết hắn, cho chúng ta báo thù!"

Một tên Xích Giáp rống một câu, cả thân thể bị đồng bùn nhão tầng hoàn toàn thôn phệ!

"Đừng không! Đầu to! —— Lão Nguru! Cho chúng ta báo thù!"

Từng cái Xích Giáp rỗng giận, sau đó biến mất tại trên thế giới.

Trên bờ Xích Giáp con mắt đỏ thẫm, gào lên đau xót một tiếng, ném đi trong tay nhánh cây, như mãnh thú nhào về phía Trần Thiên Vạn!

"A a a! Ta muốn giết ngươi! Nhất định phải giết ngươi!"

Từ giai chiến lực hoàn toàn bạo phát, Trần ngàn vạn cái là tới mấy chiêu, liền bị nhất quyền đánh bay ra, toàn bộ thế giới tựa hồ cũng trong nháy mắt này mơ hồ xuống tới!

Đại lượng máu tươi không chỗ ở từ trong miệng tràn ra!

Hắn cười khổ nhìn lấy Xích Giáp nhất quyền đánh tới, nhất thời lại lần nữa bay ngược mấy mét, từng ngụm từng ngụm máu tươi từ trong miệng tràn ra, thậm chí còn mang theo một số vỡ vụn nội tạng!

Loại thương thế này, trừ phi là một ít linh đan Diệu Dược hoặc là cực cao y thuật, nếu không kiên quyết không sống!

Gặp cái này, cái này Xích Giáp liền vội vàng xoay người, nhảy đến đồng bunn nhào tầng bên cạnh.

Giờ phút này đồng bunn nhào tầng bên trên đã không có đồng bạn thân ảnh, nhưng vừa rồi ném rơi hai đoạn nhánh cây như trước đang chậm rãi hướng tầng đất bên trong hăm.

Cái này Xích Giáp liền vội vàng nắm được tức sắp biến mất nhánh cây, bỗng nhiên dùng lực, trong tay nặng nề làm cho trong lòng của hắn hơi hơi nổi sóng, khi sau một lát, nhìn thấy mấy cái đầu lâu liền tiếp lộ ra tầng đất về sau, hắn nhất thời vui mừng quá độ!

Quả nhiên, thân là Xích Giáp chiến sĩ, bọn họ không đến chết một khắc này, là tuyệt đối sẽ không từ bỏ sinh hi vọng!

Khi lâm vào tầng đất Xích Giáp nhóm đều biết, bọn họ duy nhất hi vọng chính là trong tay nhánh cây, chỉ cần trên bờ Xích Giáp có thể kịp thời mà đánh giết Trần Thiên Vạn, có lẽ còn có thể thông qua nhánh cây đem bọn hắn kéo lên bờ!

"Ha-Ha, được cứu!"

"Mệnh không có đến tuyệt lộ a!"

Tầng đất bên trong Xích Giáp nhóm cười như điên nói.

Bọn họ rơi vào thời gian không lâu, kìm nén một hơi hoàn toàn có thể chèo chống một đoạn thời gian ngắn, chờ đến đồng bạn cứu viện!

Trên bờ Xích Giáp mừng rỡ phát hiện, hắn mười tên đồng bạn tất cả đều trôi lên đồng bunn nhào tầng!

Chuyến này tuy nhiên mạo hiểm mười phần, nhưng cũng may coi như không chế lại cục diện!

Cái này Xích Giáp buông lỏng một hơi.

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, một cỗ cự lực từ trên nhánh cây truyền đến.

Đồng bunn nhào tầng bên trong Xích Giáp bỗng nhiên đã một tên hét thảm một tiếng, cả người trong nháy mắt biến mất, tựa hồ có cái gì kinh khủng tồn tại lôi kéo hắn!

Cô cô cô!

Một cỗ bọt khí trôi lên!

Không sai! Cũng là bọt khí!

Khi những này bọt khí còn kèm theo một chút huyết dịch!

Sở hữu Xích Giáp đều tròn mắt há hốc mồm mà nhìn về phía nơi đó, sau đó những chiến trường này bên trong Sát Thần trên mặt lộ ra khủng hoảng chỉ sắc.

Cho dù là mới vừa rồi bị đồng bunn nhào tầng thôn phệ thời điểm, bọn họ cũng không có thất thố như vậy qua!

"Nhanh! Nhanh kéo chúng ta bên trên ——" một tên Xích Giáp quát!

Nhưng mà lời nói không nói chuyện, liền kêu thảm một tiếng, đi vào lúc trước tên kia Xích Giáp theo gót!

"Chuyện gì xảy ra?"

"A —— đúng không! Dưới người chúng ta có cái gì! Nó đang cắn ta ô —— "

Từng người từng người Xích Giáp nhanh chóng biến mất.

Trên bờ Xích Giáp trên mặt đỏ lên, nổi gân xanh, hiển nhiên đem trên thân chỗ có sức lực đều dùng tới!

Rốt cục, gần nhất một tên Xích Giáp đỡ lấy trên bờ dày đặc tầng đất, mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên đứng lên!

Nhưng hắn chợt phát hiện, trên bờ đồng bạn một mặt vẻ sợ hãi, không ngừng mà lui về sau! Hắn thông suốt quay người, đập vào mắt là một trương đủ để đem hắn bao trùm huyết bốn đại khẩu!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Hoàn thành

"Đúng không —— "

Kêu thê lương thâm thiết dây thanh lấy cực mạnh tính xuyên thấu hướng tứ phương lan tràn ra, đại lượng thâm son mãnh thú nghe được con mồi thanh âm, nhưng không có có một đầu dám hướng âm thanh ngọn nguồn truyền đến chỗ lui, trên thân lông dựng lên, tựa hồ tại hoảng sợ cái gì!

Đồng bunn nhào tầng bên trong, nguyên bản đứng tại trên bờ tên kia Xích Giáp chậm rãi chìm vào tầng đất dưới, một đôi đồng tử hoàn toàn mở ra, giống như ánh mắt cá chết!

Hiển nhiên, hắn đã chết!

Ục ục ——

Tầng đất bên trong liên tiếp hiện lên vọt tới mang huyết khí phao.

Một đạo bị thật dày nước bunn bao trùm bóng dáng chấp lên uốn lượn đường cong, chậm rãi chìm xuống, giữa khu rừng tối tăm quang mang dưới, từng trương lớn cỡ bàn tay lân phiến thấu hiện ra khiếp người u quang!

"Phân sát nhiệm vụ hoàn thành , nhiệm vụ khen thưởng —— lập tức thuộc tính bao 8 điểm, trí tuệ cảm nang một cái, tự động phân phối thuộc tính bên trong "

Nhàn nhạt quang mang đem Trần Thiên Vạn bao phủ, sau một lát, hấn vết thương trên người đang chậm rãi nhúc nhích, khép lại.

Mỗi lần thuộc tính gia tăng đều là một lần liệu thương cơ hội tốt! Liền lấy trước đó gấp mười lần thuộc tính đan hậu di chứng tới nói, này thương tới có thể là căn bản, nhưng ở mấy lần thăng cấp gia tăng thuộc tính về sau, cũng từ từ chuyển biến tốt đẹp đứng lên, cho dù là này tóc bạc trắng cũng bắt đầu khôi phục!

Trần Thiên Vạn thần trí khôi phục rõ ràng, nhìn thấy bốn phía một mảnh hỗn độn, Xích Giáp cũng không có bóng dáng, trên mặt hấn lộ ra nét mừng.

Lại nhìn trong đầu thuộc tính giao diện bên trên thanh nhiệm vụ, ngẫu nhiên nhiệm vụ đã hoàn thành, không khỏi nhếch miệng cười một tiếng.

"Ngũ đau quá! Xem ra thương thế vẫn là rất trọng! Liên kết tính gia tăng cung cấp hiệu quả trị liệu cũng không đủ hoàn toàn khôi phục!"

Trần Thiên Vạn nhe răng trợn mắt.

Hắn xem xét bốn phía tình hình, không bao lâu trong tay thêm ra một khối lớn cỡ bàn tay vảy màu đen, trên mặt đều là vẻ mặt ngưng trọng.

Hắn đã hôn mê về sau, tên kia Xích Giáp tuyệt đối có khả năng cứu lên hắn Xích Giáp, nhưng bây giờ những Xích Giáp đó tất cả đều bỏ mình! Khi nguyên địa đã lưu lại đại lượng vết máu cùng mảnh này lân phiến, không phải do hắn không thận trọng đối đãi!

"Đại Nguyên Nguyên Tổ khởi binh mới bắt đầu, từng chém giết một con dị thú Pangolin, tổn thất mấy vạn chiến sĩ tinh nhuệ! Chẳng lẽ, cái này đồng bunn nhào tầng phía dưới cũng có được cùng loại dị thú!"

Trần Thiên Vạn ám đạo.

Tuy nhiên hẳn rất ngạc nhiên chém giết đầu dị thú này hội rơi xuống thứ gì, nhưng cho dù là đem Đào Nguyên Thôn sở hữu chiến sĩ kéo tới, cũng là dữ nhiều lành ít, cho nên chỉ có thể tạm thời lui, về sau làm tiếp mưu tính!

Mưa to ngừng.

Vùng bùn đường núi lưu lại đại lượng dấu chân.

Yến Nghiên đứng tại chỗ cao, nhìn qua Thương Mãng dãy núi, luôn luôn lạnh lùng trong mắt thỉnh thoảng hiện lên một sợi nhu sắc.

"Cửu cô nương, chúng ta cái này mang không ít đồ giặt quần áo, ngài muốn hay không thay đổi?" Phía sau tâm phúc là một vị nữ chiến sĩ.

Vì hành quân thời điểm càng thêm thuận tiện, Yến Nghiên có ý bồi dưỡng một số nữ chiến sĩ, phụ trách nàng ẩm thực sinh hoạt thường ngày.

"Không cần!" Yến Nghiên lắc đầu, thon dài Thủ vệ ven đệ tử nắm lấy trên thân ướt đẫm y phục.

"Còn không có tin tức a?" Nàng hỏi.

Nữ chiến sĩ nói: "Còn không có! Bất quá chúng ta người đã toàn bộ ra tìm! Bọn họ còn mang lên tự dưỡng Timberwolves, cũng tìm tới những Xích Giáp đó dấu vết! Hẳn là dùng không bao lâu, liền có kết quả!"

Yến Nghiên gật gật đầu, ánh mắt nhìn về phía phương xa, từ từ mơ hồ!

Chờ nàng ánh mắt thư thái thời điểm, sau lưng nữ chiến sĩ đã từ báo cáo chiến sĩ trong miệng đạt được tin tức!

"Cửu cô nương! Yến kỳ bọn họ dọc theo Xích Giáp lưu lại dấu vết xâm nhập trong núi sâu, chỉ là —— "

"Nói!"

"Những Xích Giáp đó giống như tiến vào quái vật kia trong lãnh địa, chúng ta người không dám mạo hiểm tiến, cho nên đã đường cũ trở về!"

Nữ chiến sĩ thấp giọng nói ra. Nàng phát hiện, luôn luôn trấn tĩnh Cửu cô nương tại nghe được câu này lúc, thân thể rung động một chút.

"Đầu kia quái vật khủng bố dị thường, năm đó chúng ta các vị tổ tiên liền trong tay thiết thời lớn, hơn vạn tướng sĩ chỉ có chút ít hơn mười người chạy ra, những Xích Giáp đó tiến vào bên trong định không có sinh còn có thể!" Nữ chiến sĩ nói ra.

"Không có sinh còn có thể a?" Yến Nghiên nói nhỏ, sau đó trong mắt khôi phục lúc trước lạnh lùng. "Đem làm quần áo lấy tới cho ta!"

Nữ chiến sĩ thờ phào, liền vội vàng xoay người cách.

Nửa ngày sau, Yến Nghiên thân ảnh xuất hiện tại trong núi sâu.

Bên người đã hơn mười vị khí tức ngưng thực bì giáp chiến sĩ.

Những này chiến sĩ chiến lực cùng những Xích Giáp đó cũng không kém bao nhiêu, là Yến Nghiên trong tay chiến lực lực lượng mạnh nhất.

Yến Vương con nói dối nhóm phía sau đều đã giúp đỡ chính mình bộ lạc thế lực, Yến Nghiên cũng không ngoại lệ.

Bất quá tứ giai chiến sĩ địa vị tại bộ lạc bên trong cực cao, dưới tình huống bình thường, Yến Nghiên cũng không muốn điều động đến bọn hắn!

Nếu không phải lần này tình huống nguy cấp, những này chiến sĩ cũng sẽ không tất cả đều xuất động!

"Cửu cô nương, chẳng lẽ ngài thật muốn đi vào cấm địa?" Một vị tứ giai chiến sĩ cau mày nói.

Yến Nghiên gật gật đầu.

Một vị khác tứ giai nói: "Đầu kia quái vật cũng không phải hồ nháo! Còn hi vọng Cửu cô nương thận trọng!"

Yến Nghiên nói: "Ta chỉ là tiến xác nhận một chút! Hiện tại Mùa đông còn không có qua, chỉ cần đứng không làm ra quá đại động tĩnh, muốn đến sẽ không khiến cho đầu quái thú kia chú ý!"

Nói xong, dứt khoát mà bước vào tràn ngập mục nát vị đạo trong rừng rậm.

Hắn các chiến sĩ hai mặt nhìn nhau, đều là từ trong mắt đối phương nhìn thấy hoảng sợ cùng cười khổ.

Buồn cười bọn họ chiến lực tại Yến Nghiên phía trên, cũng không dám thực sự vào trong rừng một bước!

Đồng bần nhảo tăng bên cạnh.

Yến Nghiên tại trần ngập vết máu trên bờ đứng yên hồi lâu, sau đó đem chính mình dao găm cắm ở trên bờ! Không che giấu chút nào biểu lộ ra nàng đối đầu quái thú kia sát cơ!

"Đáng tiếc trong tay hắc Lệnh Phù!" Yến Nghiên nhẹ nhàng thở dài, quay người cách.

Đồng bần nhảo tăng bên trong, một cổ nòng đậm bọt khí trôi lên, sau đó một mảnh tảng đất dưới, một cái bóng rỏ kích cỡ tương đương vật thể nhỏ lên, sau đó từ đó vỡ ra, lộ ra một trường tinh hồng hẹp dài đồng tử. Nó an tĩnh nhìn lấy trên bờ dao găm, sau đó bỗng nhiên trầm xuống, sau một khắc, một cổ bàng bạc cự lực khuấy toàn bộ đồng bần nhảo tăng, một đầu toàn thân đen kịt bóng dáng tại tảng đất vòng xoáy bên trong như ẩn như hiện, phương viên vài trăm mét địa vực có thể ẩn ẩn cảm nhận được một cổ rất nhỏ chấn động!

Xoạt!

Đại lượng đồng bần nhảo như sóng biển bay lên cao cao, đem bốn phía thực vật bao phủ.

Trộn vụn nửa giờ sau, tảng đất bên trong quái vật mới khôi phục lại bình tĩnh!

Bay nhảy bay nhảy!

Đại lượng kiếm ẩn Lâm Diệu chân kinh bay về phía không trung.

Mấy đạo nhân ảnh từ Lâm bên trong lao ra, từng cái trên thân đều mang khác biệt trình độ thương tổn.

"Đi mau! Tìm thủ lĩnh!" Một vị cường đạo giận dữ hét, hắc một cánh tay bị chặt đoạn, giờ phút này đang rách rách mà chảy ra máu tươi.

"Hắn bọn họ đuổi theo! Đi mau!"

Ta mấy người phân biệt tản ra chạy trốn.

Mà vị kia tay cụt cường đạo tiếp tục mặt mũi tràn đầy quyết nhiên quay người, phát ra sau cùng nộ hồng!

Phốc!

Một đạo ánh dao lướt qua, tay cụt cường đạo thi thể tách rời.

Mấy tên Xích Giáp đứng lặng yên, băng lãnh ánh mắt như là Vạn Tải Hàn Băng!

"Chăm chăm những người kia không?" Một đạo hùng hồn tức giết thanh âm truyền đến, Vương Đằng cùng Ảnh Sĩ tuân tự đi ra.

"Hỏi bẩm tướng quân, này mấy tên cường đạo tất cả chúng ta giám thị phía dưới! Chắc hẳn không lâu liền có thể tìm tới thủ lĩnh bọn họ!"

"Rất tốt!" Vương Đằng nói ra.

"Đáng tiếc chúng ta lật khắp cả tòa Đại Đầu Sơn đều không tìm được Lệnh Phù, bằng không thì cũng không cần hao tổn sức lực tìm kiếm những cường đạo đó!" Ảnh Sĩ nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Tâm tính

"Vẫn là mau chóng giải quyết Lệnh Phù sự tình đi, tìm kiếm tuyệt thế vũ lực sự tình không dung trì hoãn!"

"Yên tâm, chỉ là cường đạo, rất nhanh!"

Triệu Đồng con mắt gần nhất luôn càng không ngừng nhảy. Hắn hùng hùng hổ hổ đi ra động huyệt, ngẩng đầu nhìn lên.

Mưa to vừa ngừng, mây đen tán, trong thời gian ngắn hẳn là không mưa.

"Chờ bắt lại phụ cận đám kia cường đạo, chúng ta trước tiên có thể trở về Đại Đầu Sơn tu chỉnh một chút!" Hà Bàn đi tới.

Nếu là ngày trước, Triệu Đồng tuyệt đối sẽ phủ quyết đề nghị này, nhưng giờ phút này lại gật gật đầu.

"Đúng vậy a, là nên hảo hảo nghỉ ngơi!"

Mệnh lệnh được đưa ra, tất cả mọi người tất cả đều thu lại thân thể, hướng mục đích tiến lên.

Khi đang đến gần mục đích không đến gần một chỗ, Triệu Đồng nhìn thấy một cái huyết nhân đổ vào trên sơn đạo. Mấy tên chiến sĩ tiến lên đem huyết nhân nâng lên, hải nhiên phát hiện người này đúng là bọn họ Đại Thủ Lĩnh Trần Thiên Vạn!

Triệu Đồng bọn người luống cuống tay chân đem Trần Thiên Vạn mang lên trong đội ngũ, một tên đi theo bác sĩ đi lên trước, cho Trần Thiên Vạn đơn giản xử lý một chút vết thương.

Trần Thiên Vạn chậm rãi tỉnh lại, biết Triệu Đồng bọn người dự định trở về Đại Đầu Sơn, nhất thời lên tiếng ngăn cản: "Đừng vội về, tìm một chỗ tu chỉnh!"

Triệu Đồng há hốc mồm, bọn họ có thể mới tu chỉnh xong!

Bất quá Trần Thiên Vạn nói chuyện từ trước đến nay cực kỳ phân lượng, tất cả mọi người lập tức trở về trước đó sơn động.

"Thiên Vạn ca, ngươi làm sao thụ nặng như vậy thương tổn?"

Vừa về tới sơn động, Triệu Đồng bọn người liền vội vã không nhìn nổi mà hỏi thăm.

Trần Thiên Vạn cười khổ nói: "Chúng ta đã phiền!"

Tiếp lấy liền đem chính mình suy đoán không chút nào để lộ mà nói ra.

Nghe tới Xích Giáp chữ này trước mắt đội, Triệu Đồng lập tức ghen ngào.

"Huyết chiến Vương Xích Giáp làm sao lại chạy đến địa phương quý quái này đến!"

Trần Thiên Vạn như có điều suy nghĩ nhìn một chút Triệu Đồng. Triệu Đồng cùng tào chuồng lai lịch không đơn giản, biết Xích Giáp Binh Đoàn cũng là không ngoài dự liệu.

"Đúng là cái phiền toái rất lớn!" Triệu Đồng thở dài, Kiến Hà Bàn bọn người mục đích mang về nghỉ hoặc, liền tranh thủ chính mình biết nói ra.

Không bao lâu, ở đây Đại Đầu Sơn Cường Đạo Đoàn các cao tăng sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt.

Quân đội luôn luôn là cường đạo khắc tinh, riêng là Vương Hầu binh đoàn tinh nhuệ, đây chính là có thể nghiền ép hết thảy tồn tại.

Cho dù là Trần Thiên Vạn từ Đào Nguyên Thôn mang đến này hai trăm chiến sĩ mấy cái Ngũ Trường cũng là mục đích mang hoảng sợ.

Trần Thiên Vạn trong lòng có do dự.

Hắn tiếp vào đến từ hệ thống máu và lửa tẩy lễ Chủ Tuyến Nhiệm Vụ, nội dung là giết chết 3000 cái tứ giai sinh mệnh, chứng minh những Xích Giáp đó không hề chỉ là đuổi giết hần này mười mấy người, mà chính là 3000 người.

Huyết chiến Vương Xích Giáp Binh đoàn nhân số bảo trì tại 3000 khoảng chừng, đã nơi này xuất hiện mười cái Xích Giáp, vậy hẳn Xích Giáp tại Đại Liên sơn lại là không thể nghi ngờ.

Nếu là vài ngày trước, Trần Thiên Vạn căn bản không có ứng phó nhiều như vậy Xích Giáp một khả năng nhỏ nhoi, nhưng bây giờ ——

Nhớ tới này đồng bần nhảo tầng bên trong vậy xuống máu tươi, Trần Thiên Vạn trong lòng ần ần đã Nhất Chung hồi hộp cảm giác.

Hắn dám khẳng định, đem còn thừa Xích Giáp dẫn tới cái chỗ kia, định sẽ khiến nổ tung phản ứng!

Chỉ là, muốn hấp dẫn lời nói lại là muốn một chi Đội Cẩm Từ!

Một khi gây nên đồng bần nhảo tầng bên trong ần tàng tồn tại, như vậy Đội Cẩm Từ người rất có thể mười không còn một!

Trần Thiên Vạn lui thủ hạ mọi người, một mình suy nghĩ thật lâu, cuối cùng vẫn làm ra quyết định.

Lúc rạng sáng,

Thiên còn chưa sáng rõ, hơn hai trăm danh chiến sĩ lặng yên không một tiếng động lui vào trong rừng, nhiệm vụ bọn họ cũng là lách qua một đoạn lớn đường, trở lại Đào Nguyên Thôn bên trong, chờ đợi Trịnh Hoàng, Thái Minh điều khiển!

Nhìn lấy bọn hán cách, Trần Thiên Vạn thở phào.

Triệu Đồng, Hà Bàn, Vương Liệp bọn người liền đứng ở bên cạnh.

"Mấy người các ngươi quyết định phải cùng ta cùng một chỗ mạo hiểm a?" Trần Thiên Vạn nhìn mấy người liếc một chút.

Tại hán hạ quyết định thời điểm, liền cùng mấy người Danh Ngôn, cho nên bọn họ cũng biết Trần Thiên Vạn dự định.

"Nguyên Tổ khai quốc mới bắt đầu, liệp sát Pangolin nghe nói vô cùng uy mãnh, liền liền Nguyên Tổ trong tay Huyền Giáp vệ cũng tổn thất nặng nề! Thiên Vạn ca ngươi nói gia hỏa kia rất có thể là giống như Pangolin dị thú, ta Triệu Đồng nếu là không nhân cơ hội này thấy chân dung, vậy sau này có thể ngủ không yên!" Triệu Đồng nhếch miệng cười nói.

Hà Bàn gật gù đầu. Cái này từ trước đến nay ổn trọng nam tử trong mắt hiện ra không ít tơ máu, muốn đến tối hôm qua không làm thiếu qua giấy dựa.

"Có thể cùng Thiên Vạn thủ lĩnh cùng một chỗ mạo hiểm, là ta vinh hạnh!"

Vương Liệp không nói gì, chỉ là nâng nhắc tay bên trong tên nỏ.

Từ khi Trần Thiên Vạn lần kia trở lại Đại Đầu Sơn về sau, Đại Đầu Sơn Nhân Vũ khí đã hoàn toàn đổi mới. Như Vương Liệp những này trọng yếu nhân viên, trong tay đều phân phối Tam Đoạn liên nỏ!

"Chỉ là những cái kia vừa thu phục bọn cường đạo làm sao bây giờ?" Triệu Đồng hỏi.

Trung tâm các chiến sĩ sớm đã đưa đi, còn lại cũng có trọn vẹn ba trăm tên cường đạo.

"Muốn hấp dẫn Xích Giáp toàn bộ chú ý lực, không chỉ có muốn chúng ta những cao tầng này tất cả đều ở đây, còn cần số lượng không ít người viên. Không bằng chúng ta liền dẫn bọn hán trực tiếp tiến vào này dị thú lãnh địa! Đến lúc đó sống hay chết, liền xem vận khí!" Hà Bàn trên mặt lộ ra ngoan sắc.

Đây là bây giờ biện pháp tốt nhất.

Lý trí lên nói Trần Thiên Vạn lúc đồng ý làm như thế, chỉ là nghĩ đến này vài trăm người tánh mạng liền bị mấy người bọn họ mang lên tuyệt lộ, trong lòng khó tránh khỏi có chút không đành lòng.

Đây cũng là hán chậm chạp vô pháp quyết định nguyên nhân.

"Người thành đại sự không câu nệ tiểu tiết! Thiên Vạn ca!" Triệu Đồng nói ra.

Vương Liệp tuy nhiên không nói lời nào, nhưng thần sắc bên trên nhìn, cũng là tán đồng.

"Hiện tại thời gian còn sớm! Ta trước hết nghĩ muốn!"

Trần Thiên Vạn nói ra.

Thấp Lãnh Phong đánh tới.

Trần Thiên Vạn đứng tại bên ngoài hang động, nhìn lấy bên trong từng cái dựa vào tại thạch bích bên trên cường đạo.

Những này ban ngày bày làm ra một bộ hung hoành bộ dáng người chỉ có trong giấc mộng mới lộ ra nội tâm yếu ớt.

Đều là người đáng thương a!

Nếu không phải sinh hoạt bắt buộc, ai sẽ tiến vào trong núi lớn này, trở thành người người kêu đánh kêu giết cường đạo, thậm chí cả một đời cũng không dám lại đi ra đại sơn.

Một trận nói mê tiếng vang lên.

Trần Thiên Vạn nhìn về phía xó xỉnh bên trong một tên đem thân thể hoàn toàn cuộn tròn rúc vào một chỗ nam hài.

Niên kỷ của hán cùng Trần Thiên Vạn không sai biệt nhiều, trên mặt nhưng lưu lại không ít vết sẹo!

Bọn cường đạo cũng không có những binh dân đó nhóm nghĩ đến cảnh tượng như vậy, bọn họ càng nhiều là giống như pháo hoa, cả đời có lẽ chỉ có thể tách ra ngắn ngủi sắc thái. Cho nên bọn họ cũng so người bình thường điên cuồng, xấu xí, đáng hận!

Hắn khe khẽ thở dài, ánh mắt nhìn về phía chân trời, nào có, một tia sáng từ từ dâng lên.

"Đứng lên! Mau dậy đi!"

Tuần tra mấy tên cường đạo tiếng thúc giục trong huyết động vang lên.

Từng cái cường đạo từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, trên mặt một lần nữa lộ ra vẻ dữ tợn, bọn họ hùng hùng hổ hổ đứng dậy, bắt đầu một ngày mới cướp bóc cùng chém giết.

Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng bọn người đứng ở cùng một chỗ, ánh mắt đảo qua ở đây cường đạo.

"Ta có chuyện muốn nói!"

Trần Thiên Vạn âm thanh vang lên.

Sở hữu cường đạo ánh mắt nhất thời rơi xuống trên người hắn.

"Chúng ta đã phiền!" Hắn một câu kinh người.

Dưới bọn cường đạo phát ra xì xào bàn tán.

Trần Thiên Vạn mặc kệ Triệu Đồng bọn người lộ ra háo sắc, tiếp tục nói: "Chúng ta tiếp xuống rất có thể hội trực diện đến từ huyết chiến Vương Liệp binh đoàn tinh nhuệ Xích Giáp Binh Đoàn! Nguyên bản ta có thể giấu diếm mọi người tin tức này, sau đó đem mọi người đi tới địch nhân phía trước, cho chúng ta tranh thủ thời gian, chỉ là ta làm không được!"

Trần Thiên Vạn trên mặt lộ ra vẻ cười khổ.

Về kết hắn còn không phải một tên hợp cách thủ lĩnh cường đạo, không có loại kia no bụng trải qua tàn phá sau lạnh lùng tâm.

Dưới thanh âm ầm vang nổ tung.

Nếu không phải chụp giống Triệu Đồng bọn người uy nghiêm, những cường đạo này nhóm đã phát sinh bạo loạn.

Trần Thiên Vạn trên mặt lộ ra màu sắc trang nhã, cường hãn khí tức lan tràn ra.

Bầu không khí nhất thời yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Khủng bố dị thú

"Ta cho các ngươi hai cái lựa chọn!"

Trần Thiên Vạn chậm rãi nói ra.

Sau nửa canh giờ, trong huyết động đã không có nhiều người. Đại đa số cường đạo đều lựa chọn cách. Đối bọn hắn nói, cùng huyết chiến Vương Xích Giáp chống đỡ cơ hồ là hắn phải chết cục diện, không ai nguyện ý theo lấy Trần Thiên Vạn chịu chết.

Đương nhiên, cũng có mười mấy người lưu lại. Những người này suy tính được càng sâu, cách sau trừ làm cường đạo bên ngoài, không còn chỗ. Khi theo Trần Thiên Vạn nói, tại cái này Đại Liên trong núi tao ngộ Xích Giáp khả năng không nhỏ, khi đó thân thể đàn sức lực mỏng, chỉ có tử vong vận mệnh.

Khi đi theo Trần Thiên Vạn có lẽ còn có thể tồn tại một tia sinh cơ.

Dù sao, Trần Thiên Vạn đang nói ra lựa chọn thời điểm, lộ ra một số bí ẩn, tựa hồ đối với đối kháng những Xích Giáp đó có phương pháp án.

Quả không phải vậy, tiếp xuống thời gian, Trần Thiên Vạn cùng Triệu Đồng bọn người liên tục họp một chỗ, đàm luận như thế dẫn tới những Xích Giáp

đó.

Dị thú tồn tại Trần Thiên Vạn cũng không có hướng này hơn mười người cường đạo Danh Ngôn. Không phải vậy nếu là có người nhện không được cách, bị Xích Giáp bắt được, như vậy bọn họ kế hoạch rất có thể sẽ ngoài ý muốn nổi lên.

Tại bọn họ thương nghị thời điểm, mấy tên máu me khắp người cường đạo rốt cuộc tìm được địa phương này.

Khi thấy đối phương thời điểm, Trần Thiên Vạn trên mặt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Quả nhiên là ngu gât liền đã người đưa tới gỏi đầu.

Mấy tên máu me khắp người cường đạo còn chưa mở miệng nói chuyện, lại phát hiện Trần Thiên Vạn đã cực nhanh quay người xông vào trong huyết động, một lát sau, Triệu Đồng đám người đã theo bước chân hấn hướng thâm sơn lướt.

"Các người mau trốn!"

Bọn họ cũng không có vứt bỏ này mấy tên máu me khắp người cường đạo.

Những cường đạo này có thể ngay tại lúc này còn tìm đến, chứng minh bọn họ là trung với Trần Thiên Vạn.

Nếu không phải mười phần tình huống khẩn cấp dưới, Trần Thiên Vạn cũng không muốn vứt bỏ bọn họ! Nhưng nếu như mang lên mấy người kia cùng chịu chết không sai biệt bao nhiêu, Trần ngàn vạn cái có thể để bọn hấn cách, về phần sinh tử lại không phải hấn có khả năng nắm giữ!

Gặp Trần Thiên Vạn bọn người vội vàng biến mất ở trong rừng.

Này mấy tên cường đạo coi như tại ngu dốt cũng minh bạch cái gì, vội vàng hướng hấn phương hướng chạy đi.

Nhưng không có chạy ra bao xa liền bị hậu phương xuất hiện mũi tên cho đánh giết.

Từng người từng người Xích Giáp thân ảnh xuất hiện tại giữa rừng núi.

Không bao lâu, Vương Đăng cùng Ảnh Sĩ cũng xuất hiện ở chỗ này.

"Phát hiện bọn họ liền dễ làm!" Vương Đăng nói ra.

Hắn Xích Giáp không chỉ có thực lực bất phàm, đồng dạng tinh thông các loại truy tung kỹ xảo, chỉ cần đã một tia manh mối, liền có thể càng không ngừng dọc theo manh mối truy tung dưới, thẳng đến đem địch nhân bắt được mới thôi!

"Cần cần bao nhiêu thời gian!" Ảnh Sĩ dò hỏi.

So với Lệnh Phù, hấn càng thêm đề ý là tuyệt thế vũ lực.

Dù sao hấn chỉ là một thân một mình, khiến cho phù cho dù tốt, đối với hấn nói cũng không có gì lớn dùng. Khi tuyệt thế vũ lực thế nhưng là liên quan đến khí vận tồn tại, nếu không thể chừng không lời nói, thật sự là nguy hiểm chi cực.

"Nhiều nhất hai ngày!"

Wương Đăng nói ra.

Vốn là muốn nói một ngày, nhưng hấn muốn cho mình lưu chút chỗ trống, cho nên nhiều lời một ngày.

Cái này kỳ hạn vẫn còn tại Ảnh Sĩ tiếp nhận phạm vi.

"Hi vọng như như lời người nói đi!"

Ảnh Sĩ nói ra.

Wương Đăng mặt không thay đổi hạ đạt các loại truy tung mệnh lệnh.

Hắn chỉnh một chút phái ra năm trăm tên Xích Giáp.

Lấy Xích Giáp cầm binh tác chiến năng lực, nhiều như vậy Xích Giáp liên hợp cùng một chỗ, đủ để tại toàn bộ Đại Liên trong núi rong ruổi.

Đương nhiên, nếu như hấn biết Yến Tộc cùng con dị thú kia tồn tại lời nói, liền sẽ không như thế nghĩ.

Trần Thiên Vạn lần nữa triển khai đại đào vong.

Bất quá cùng trước đó lần kia so sánh, lần này trong lòng của hấn đã chuẩn bị, cho nên cũng không có mất trấn định.

Hắn mang theo chủ nhân cẩn thận mà vòng qua những mảnh thú kia địa bàn, sau đó cẩn thận từng li từng tí đi đến này đồng bùn nhão tầng đối diện.

Trần Thiên Vạn không biết đồng bùn nhão tầng dưới dị thú như thế nào, nhưng kết hợp trước đó hắn đảo vòng đến tận đây suy đoán, đánh giá ra này dị thú rất có thể Chính rơi vào trạng thái ngủ say, chỉ cần không phải quá đại động tĩnh liền sẽ không khiến cho chú ý.

Đến nơi đây, hắn cũng đứng không giấu diếm nữa này hơn mười tên cường đạo, mà chính là tinh tế mà nói ra.

Này hơn mười người cường đạo nhất thời đã mấy tên sắc mặt trắng bệch, trên mặt đã nhiều vẻ do dự.

"Nếu như các người muốn đi lời nói, hiện tại còn kịp!" Trần Thiên Vạn nói ra.

Mấy tên cường đạo nhìn nhau vài lần, nhao nhao đứng dậy cách.

Triệu Đồng trong mắt hiện ra một tia sát cơ, đang muốn đứng dậy, lại bị Trần Thiên Vạn ngăn cản.

"Yên tâm, không có ta chỉ huy, bọn họ đi không ra địa phương này!" Trần Thiên Vạn nói ra.

Đây cũng là hắn vì sao bỏ mặc này mấy tên cường đạo cách nguyên nhân.

Phiến địa vực này có thể nói là Đại Liên sơn chỗ sâu nhất, đại lượng thâm sơn mãnh thú trải rộng các nơi.

Này mấy tên cường đạo nếu như là đường cũ trở về còn có thể đi ra nơi này, nhưng bọn hắn lo lắng gặp gỡ Xích Giáp, cho nên đi một phương hướng khác.

Trần Thiên Vạn nhớ kỹ, nào có giống như khoảng cách trong trí nhớ một cái Sâm Lâm Lang ổ không xa.

Nếu là không có tam giai trở lên thực lực, căn bản là không có cách từ trên trăm đầu Sâm Lâm Lang trong miệng chạy thoát.

"Tiếp xuống cũng là thời khắc mấu chốt nhất!" Trần Thiên Vạn thấp giọng nói.

Tất cả mọi người nhất thời thu hồi tâm tư, tận lực đem chính mình khí tức thu liễm lại.

"Hi vọng hảo vận là đứng tại chúng ta bên này!" Trần Thiên Vạn sau cùng nói một câu, sau đó giơ lên trong tay tên nỏ.

Hắn cường đạo đã là như thế!

Tới đi!

Đều tới đi!

Nhìn lấy đối diện dần dần xuất hiện một số người vì động tĩnh, Trần Thiên Vạn trong mắt lộ ra vẻ điên cuồng chi sắc.

Một đạo Xích Sắc bóng dáng xuôi theo lấy bọn hắn lưu lại dấu chân xuất hiện tại đồng bùn nhão tầng một bên khác.

Một tên cường đạo đang muốn cầm trong tay mũi tên bắn ra, lại bị Trần Thiên Vạn ngăn lại.

"Lại chờ một lát!"

Tên kia cường đạo gật gật đầu, đem trong lòng hoảng sợ đè xuống.

Càng ngày càng nhiều Xích Giáp xuất hiện tại đồng bùn nhão tầng bên cạnh.

Trần Thiên Vạn bọn họ vì hấp dẫn Xích Giáp nhóm chú ý, cố ý tại đồng bùn nhão tầng bên cạnh lưu lại đại lượng manh mối, bởi vậy rất nhiều Xích Giáp đều hội tụ đến nơi này.

"Không sai biệt lắm! Động thủ!"

Trần Thiên Vạn quát khẽ nói, trong tay tên nỏ trong khoảnh khắc bắn ra, ba mũi tên vô cùng tinh chuẩn bắn về phía gần nhất một vị Xích Giáp chiến sĩ trên mặt.

Khanh khanh khanh!

Xích Giáp chiến sĩ hơi hơi nghiêng đầu, mũi tên bắn tại Xích Sắc trên mũ giáp, mang theo một trận bén nhọn thanh âm.

Đại lượng Xích Giáp nhanh chóng khởi hành, hướng bên này phóng tới. Bọn họ nhạy cảm ánh mắt rất nhanh phát hiện Trần Thiên Vạn các loại người thân ảnh.

Nhưng mà bọn họ cùng trước đó truy sát Trần Thiên Vạn này mười một tên Xích Giáp một dạng, tất cả đều rơi vào này đồng bùn nhão tầng bên trong.

Đại lượng tiếng kinh hô vang lên.

Lập tức tối thiểu có vài chục tên Xích Giáp thân thể hăm đồng bùn nhão tầng, trên bờ Xích Giáp nơi nào còn có thời gian quan Trần ngàn ngàn vạn, nhao nhao dẫn thân vào đến cứu viện nhiệm vụ bên trong.

Bọn họ cũng không có phát hiện, những cái kia đồng bùn nhão tầng mặt ngoài bắt đầu trôi lên từng khỏa nước ngầm.

"Đi! Đi mau!"

Trần Thiên Vạn thanh âm trầm thấp tại Triệu Đồng bọn người khi biến hình vang lên.

Mặc dù bọn hắn đều muốn thấy một lần dị thú phong thái, nhưng nhìn thấy Trần Thiên Vạn trên mặt sứt ruột chỉ sắc, liền vội vàng đem lòng hiếu kỳ đè xuống, hướng sau lưng trong rừng rậm lướt.

Khi liền tại bọn hắn khởi hành một khắc, một tiếng trầm thấp tê tê âm thanh từ đồng bùn nhão tầng bên trong truyền ra, một cái tiểu vòng xoáy nhỏ xuất hiện tại đồng bùn nhão tầng bên trong cũng lấy mắt trần có thể thấy tốc độ khuếch trương ra!

Trần Thiên Vạn bọn người nhìn không được quay đầu nhìn một chút, chỉ gặp đồng bùn nhão tầng bên trong một cái hắc sắc dữ tợn đầu lâu phóng lên tận trời, thon dài cự đại thân thể không ngừng mà từ đầm lầy bên trong nhô ra, huyết bồn đại khẩu khép lại ở giữa mang đi ba bốn tên Xích Giáp tánh mạng, cho dù là những cái kia đủ để ngăn chặn liên nô tên nó áo giáp cũng theo đó Băng vỡ đi ra, hóa thành đầy trời nát vụn, xen lẫn đại lượng máu tươi cùng nước bùn vậy xuống tứ phương.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Liệp sát

Trần Thiên Vạn bọn người tâm hung hăng sửa chữa lên, giống như bị Từ Thần bóp chặt trái tim.

Cái kia chính là dị thú!

Liền huyết chiến Vương Liệp thủ hạ Xích Giáp cũng vô pháp tới!

Thon dài trên thân thể che kín tản ra kim loại quang mang tinh mịn lân phiến, mỗi một cái lân phiến đều đã lớn chừng bàn tay, đầu lâu bằng phẳng, như là Mãng Xà, nhưng hướng trên đỉnh đầu tồn tại đại lượng như là Thiểm Thử đồng dạng buồn nôn bọt khí, mỗi khi cắn nát một tên Xích Giáp lúc, những cái kia bọt khí liền không ngừng mà rung động, tựa hồ lâm vào hưng phấn kích động tâm tình bên trong.

Cái này dị thú chỉ là lộ ra hơn nửa người, liền đạt tới dài ba, bốn trượng, to đến vạc nước, thật sự là khủng bố!

Vượt qua hai trăm tên Xích Giáp phát ra không ngừng mà nộ hồng, chỉ có như vậy có thể đè xuống trong lòng hoảng sợ, đối kháng khủng bố dị thú!

Nhưng là vô luận là ai cũng biết, cái này hai ba trăm Xích Giáp nếu như không lưu vong lời nói, tất nhiên sẽ toàn quân bị diệt!

Mà lại bị tiêu diệt thời gian căn bản sẽ không quá lâu!

Dị thú mỗi một lần động tác liền có mấy danh đến hơn mười người Xích Giáp bỏ mình.

Nó đầu lâu tựa như Đại Chuy Tử, nhẹ nhàng hát lên, liền có thể Trương Ngạn bên trên đại lượng Xích Giáp đánh bay, vạn khí không tốt trực tiếp thân tử!

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên cảm thấy run lên trong lòng, lại là này dị thú trên đầu đại lượng bọt khí bên trong có một cái tựa hồ xuất hiện một cái cùng loại với đồng tử đồ, vật nhìn về phía nơi này!

"Đi! Đi mau!"

Trần Thiên Vạn cơ hồ là gào thét lên tiếng, mang theo mọi người nhanh chóng thoát đi!

Thăng đến bỏ mạng chạy trốn một khắc đồng hồ về sau, này cổ bị thăm dò cảm giác mới ần ần biến mất!

Quá kinh khủng!

Dị thú dù sao cũng là dị thú, chúng nó sau khi chết hội rơi xuống phát ra Dị Lực đồ vật, nhưng cũng khứa cạnh phản ứng ra chúng nó tồn tại cũng không thuộc về trên thế giới hiện tượng bình thường!

Trần Thiên Vạn cảm giác con dị thú kia trên thân còn có thật nhiều bí ẩn, chỉ là muốn liệt sát dị thú trả giá đắt quá thảm trọng, hiện tại hấn căn bản không có may may khả năng.

"Đây chính là dị thú! Trời ạ! Ta kém chút chân nhũn ra!" Triệu Đồng hô to gọi nhỏ.

Lấy hấn lá gan đều như thế, người khác càng là được không đến đâu!

Từng cái sắc mặt xám trắng, như là kẻ sắp chết, hiển nhiên mới vừa rồi bị dọa cho phát sợ!

Cũng may cuối cùng là trốn tới!

"Tiếp xuống đâu? Làm sao bây giờ?"

Hà Bàn hỏi.

Vừa mới xuất hiện Xích Giáp nhiều nhất chỉ có ba trăm người, cho dù là toàn bộ bị tiêu diệt tại dị thú trong miệng, cũng còn có hơn hai ngàn bảy trăm người! Bọn họ vô luận như thế nào cũng không phải những người này đề!

Trần Thiên Vạn cười khổ nói: "Chúng ta trở về nhìn xem, nếu như ở đây Xích Giáp tất cả đều thân tử, chúng ta còn có cơ hội! Nếu có người chạy ra, nghĩ như vậy đối phó Xích Giáp liền tuyệt đối không thể!"

Đến lúc đó chỉ có thể từ Tuấn Hà thành nào có vào tay!

Trần Thiên Vạn trong lòng âm thầm nói bổ sung.

Xích Giáp Binh Đoàn chính là Tuấn Hà thành địch nhân. Nếu như có thể từ Tuấn Hà thành nào có mượn đến binh, chắc hẳn Tuấn Hà thành sẽ không chú ý đem huyết chiến Vương Liệp chi này tính nhuệ lưu tại Đại Liên sơn.

Chỉ là làm như vậy lời nói, rất có thể hấn Đào Nguyên Thôn liền sẽ thủ đương xông, mà lại về thời gian cũng có thể không kịp! Nếu như Tuấn Hà thành trong quân các đại lão tùy ý kéo một chút, như vậy hấn Chủ Tuyến Nhiệm Vụ liền sẽ hoàn toàn chơi xong!

Dù sao, hiện tại còn chi còn lại không tới 5 ngày thời gian.

Trần Thiên Vạn đề nghị cũng không thể nào tốt.

Nghĩ đến phải tiếp tục đối mặt thanh tình dị thú, người nào đều sẽ không vui!

Nhưng bọn hấn biết, đây là nhất định phải làm sự tình.

Trần Thiên Vạn bọn họ mang theo một loại thấy chết không sờn tâm tính lại lần nữa trở về đồng bần nhảo đầm .

Nhưng mà làm hấn nghĩ không ra là, lúc này đồng bần nhảo đầm bên trên Chính phát sinh oanh liệt đại chiến!

Đại lượng bị cự lực quét gãy đại thụ hậu phương, lít nha lít nhít Xích Giáp cầm trong tay tên nỏ đối đồng bần nhảo tầng bên trong quấy mưa gió dị thú xạ kích.

Trước phương, mấy trăm tên Xích Giáp như là kiến hôi nhào vào dị thú trên thân, trong tay cận thân vũ khí không ngừng mà chào hỏi.

Trước đó Trần Thiên Vạn trọng thương thời điểm, lục soát lấy được một trương lân phiến, về sau hấn dụng binh khí trắc thí, cái này lân phiến trình độ cứng cáp cũng không tại Xích Giáp trên thân áo giáp phía dưới,

Nhưng giờ phút này những Xích Giáp đó binh khí trong tay lại có thể phá vỡ dị thú trên thân lân phiến, bởi vậy có thể thấy được trình độ sắc bén!

"Là xếp sức lực vũ khí!" Triệu Đồng kinh ngạc nói.

"Xếp sức lực vũ khí?" Trần Thiên Vạn nghi ngờ nhìn lấy hấn.

Triệu Đồng gật đầu giải thích nói: "Xếp sức lực vũ khí đồng dạng bắt nguồn từ công tượng kỹ nghệ. Loại vũ khí này là tại phổ thông vũ khí trên cơ sở kim loại Chiến Thú động lực nguyên lý, cấp độ sâu cải tạo mà thành, chúng nó sắc bén độ khả năng chỉ so với Phổ Thông Binh Khí đỡ một ít, nhưng nếu như mở ra động lực phiệt liền có thể thu hoạch được lực lượng phóng đại hiệu quả!"

Công tượng kỹ nghệ có thể đạt tới loại trình độ này!

Trần Thiên Vạn ánh mắt rơi tại những cái kia cùng dị thú cận chiến Xích Giáp trên thân.

"Thuộc tính dò xét!"

Một tên cầm trong tay xếp sức lực vũ khí Xích Giáp thuộc tính xuất hiện tại giao diện bên trên.

"Tính danh: Không biết (Võ)(nguy hiểm)

Phòng ngự: 31

Lực lượng: 41(82)

Nhanh nhẹn: 18

Trí lực: 5

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực ước định: 91(132)

Đẳng cấp đánh giá: Tứ giai chiến sĩ!

Lực lượng thuộc tính cùng chiến lực ước định sau thả thêm một cái dấu móc, chứng minh hẳn lực lượng thu hoạch được tăng thêm, chiến lực cũng là như thế.

Khó trách Xích Giáp thù lĩnh vậy mà không lùi mà tiến tới, dự định liệt sát dị thú!

Trần Thiên Vạn lại nhìn một chút dị thú, thứ nhất thuộc tính xuất hiện ở trước mặt hắn.

Cho dù là có được qua tuyệt thế chiến lực vũ lực, Trần Thiên Vạn vẫn như cũ là hít một hơi lạnh khi.

Không biết có phải hay không là bởi vì không phải nhân loại duyên có.

Hệ thống cho ra dị thú thuộc tính rất đơn giản.

Dị thú:

Phòng ngự: 120

Chiến lực đánh giá: 399

Đẳng cấp đánh giá: Bát Giai có được quý dị khó lường lực lượng! Cực kỳ nguy hiểm!

Quý dị khó lường lực lượng!

Trần Thiên Vạn ni non một tiếng, bỗng nhiên trên trận xuất hiện biến hóa kinh người.

Chỉ gặp trên thân vết thương chồng chất dị thú hướng trên đỉnh đầu cái kia đáng sợ bọt khí đột nhiên có vài chục cái nổ bẻ ra tới.

Một cổ màu tím sậm vụ khí hướng tứ phương lan tràn ra, khoảng cách gần Xích Giáp trên thân áo giáp vừa tiếp xúc với từ sắc vụ khí, liền nhanh chóng hòa tan, trần lộ ở bên ngoài huyết nhục càng là như là bị ngâm tại A xít bên trong, như mù dịch rơi xuống!

Kêu thê lương thảm thiết âm thanh truyền khắp tứ phương.

Hoàng sợ bầu không khí quanh quẩn tại vô số trong lòng người.

Đội ngũ hậu phương, Vương Đằng cùng Ảnh Sĩ nhìn về phía trước chiến sĩ thảm trạng, lông mày nhíu chặt lên.

"Dị thú không dễ giết! Chúng nó có được Dị Lực thực sự khủng bố!" Vương Đằng nói ra.

Đối với bọn hắn những người này tới nói, dị thú tồn tại cũng không phải là bí ẩn gì, đối với dị thú cũng không có người bình thường như vậy hoảng sợ.

Nhưng đối mặt với thi triển Dị Lực dị thú, hẳn cũng mười phần đau đầu.

Ảnh Sĩ cười hắc hắc nói: "Chạy tới một bước này, muốn muốn quay đầu tổn thất cũng quá đại! Cứ nghe dị thú chính là Quỷ Quái hóa thân, có được không kém trí tuệ, lần này chúng ta xuất hiện tất nhiên để nó đã nguy cơ, nếu như đứng không thừa cơ cầm xuống, vậy lần sau còn muốn tìm tới nó liền

không dễ dàng!"

Vương Đăng gật gật đầu.

Vương Triều thay đổi, Sĩ Mị Vồng Lượng du tẩu thế gian, nhưng người bình thường căn bản khó gặp.

Tần mất khí vận đối những Quỷ Thần đó Quái Lực mặc dù là vô cùng tốt chất dinh dưỡng, nhưng Quỷ Thần Quái Lực đối với thể lực này đồng dạng có được cực đại chỗ tốt.

Tựa như Nguyên Tổ lúc trước lập sát Xuyên Sơn Giáp thu hoạch được này kỳ dị đá màu.

Nếu như bọn họ có thể lập sát đầu dị thú này, thu hoạch được Dị Lực đồ vật, như vậy cho dù là thoát ly huyết chiến Vương Liệp, trở thành Vương Hầu, cũng không phải vọng tưởng!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Ảnh Sĩ xuất kích

Tại Vương Đăng mệnh lệnh dưới, rất nhiều Xích Giáp toàn quân đề lên. Tứ giai chiến lực cùng Bát Giai chênh lệch cực lớn, nhưng những này Xích Giáp tiến thối đã theo, phản ứng cực nhanh, càng là có được xếp sức lực vũ khí nơi tay, cho dù là Bát Giai dị thú không cẩn thận cũng phải nuốt hận.

Dị thú Độc Vụ phạm vi chỉ bao phủ phương viên mười mét, chỉ cần có thể kịp thời kịp phản ứng, vẫn là có cơ hội thoát ly, trốn được nhất mệnh!

Theo người chết càng ngày càng nhiều, Vương Đăng từ từ tìm ra dị thú ra chiêu quy luật, Xích Giáp cũng không phục hồi như cũ trước như vậy tại Độc Vụ dưới thương vong thảm trọng.

Tại Xích Giáp Binh Đoàn cùng dị thú chém giết tiến hành đến hùng lực khí thế thời điểm, ngoài ngàn mét, mấy ngàn chiến sĩ lặng im mà đứng.

Yến Nghiên từ báo tin thám tử trong tay cầm tới một trương khăn cấp phong thư, mở ra xem, tiêm lông mày có chút nhăn lại.

Phong thư bên trong nói đến đầu kia từng đề Yến Tộc các vị tổ tiên ăn thiệt thòi rất Đại Quái Vật cùng đang lập sát quái vật ba ngàn Xích Giáp.

Vô luận là quái vật vẫn là Xích Giáp, đối với bây giờ Yến Tộc tới nói đều là một cái cực đại phiền phức.

Nếu như có thể đem một phương thậm chí hai phe tất cả đều lưu tại Đại Liên sơn, như vậy Yến Tộc thu hoạch chỗ tốt không thể nghi ngờ là cực đại!

Chỉ là nếu như tùy tiện trước lời nói, rất có thể sẽ khiến Xích Giáp chú ý.

Làm huyết chiến Vương Xích Giáp Binh đoàn, muốn nói trong chiến tranh không có sai phái ra thám tử, để phòng bốn phía ngoài ý muốn, Yến Nghiên là tuyệt đối không tin!

Nàng quân đội có lẽ trong bất tri bất giác liền sẽ bị Xích Giáp thám tử phát hiện.

Nếu như Xích Giáp Binh Đoàn thủ lĩnh đầy đủ cẩn thận lời nói, chỉ cần hạ lệnh rút lui, toàn lực đối phó nàng quân đội, như vậy nàng chỉ này thật vất vả từ hần bộ lạc kéo tới quân đội liền sẽ hủy hoại chỉ trong chớp lát.

Muốn đến nơi này, Yến Nghiên không khỏi nghĩ đến Yến Vương trong tay này hai ngàn hoàng linh chiến sĩ, nếu như này hai ngàn hoàng linh chiến sĩ đều tại đây, như vậy nàng căn bản không cần kiêng kỵ Xích Giáp Binh Đoàn, trực tiếp nghiền ép lên.

Yến Nghiên trên mặt lộ ra thần sắc phức tạp, nhưng cuối cùng vẫn là quyết định binh tướng dây hướng quái vật ở chỗ đó tiến lên.

Vì lấy phòng ngừa vạn nhất, nàng phái ra đại lượng thám tử, tận lực đem bốn phía hết thảy tình huống nắm giữ ở trong tay.

Ục ục ——

Cực đại dị thú thân ảnh ở trong rừng tàn phá bừa bãi.

Nó thân thể rất cục hoàn toàn mà bạo lộ ra, toàn bộ thân hình khoảng chừng dài bảy tám trượng, cái đuôi dài đến như là bò phiến, mạnh mẽ huy động lời nói có thể mang theo một trận cuồng phong, đem phụ cận Xích Giáp thổi đến đứng không vững.

Một số trực tiếp bị cái đuôi đánh trúng Xích Giáp phát ra ngọt ngào tiếng vang, như là lọt vào trọng kích, thổ huyết bay ra, vận khí hơi kém trực tiếp chết.

Chém giết đến nay, Xích Giáp Binh Đoàn tổn thất đã đạt tới hơn năm trăm người, hơn nữa còn tại lấy cực nhanh tốc độ gia tăng lấy.

Khi dị thú đồng dạng được không đến đâu.

Trên người nó che kín to to nhỏ nhỏ vết thương, đại lượng lân phiến được gấp sức lực vũ khí cắt mất, sau đó đồng dạng binh khí cũng có thể tại những này mất lân phiến vết thương chỗ tạo thành không nhỏ tổn thương.

Mà lại, dị thú trên đầu này lít nha lít nhít độc dịch phao cũng vỡ vụn rất nhiều, nhưng còn thừa độc dịch phao bên trong lại thêm ra rất nhiều cùng đồng tử cùng loại đồ vật, để cho người ta nhìn lấy tâm lý phát sợ, một cỗ cảm giác không ổn bao phủ tại mỗi người trong lòng.

Vương Đằng lông mày nhíu chặt lên.

Dị thú tựa hồ tại áp ủ sát chiêu, cho dù là hấn nhìn quen giết hại, trong lòng cũng dâng lên nồng đậm bất an.

Rậm rạp trong rừng, núi đá, đại thụ về sau, một cái tiết trùng an tĩnh nằm tại lá rụng bên trong. Cái này tiết trùng cùng đồng dạng tiết trùng khác biệt, trên đầu tồn tại một cái thật nhỏ như cùng lỗ kim mắt dọc, thường cách một đoạn thời gian liền sẽ xoay tít chuyển động, như là quét hình Ra-da.

Không chỉ là phiến địa vực này, tại hấn địa phương cũng tồn tại số lượng không đồng nhất cùng loại tiết trùng.

Những này tiết trùng phí tổn thành bản cực cao, chỉ có Xích Giáp Binh Đoàn cái này tinh anh mới có thể đại lượng có được. Tới một mức độ nào đó, hoàn toàn có thể thay thế nhân loại thám tử.

Lúc này, một bóng người xuất hiện tại phiến khu vực này bên trong.

Tiết trùng giống như có cảm giác, nhỏ bé mắt dọc đứng ở bóng người bên trên, không bao lâu, một cỗ kỳ dị ba động hướng nơi xa phức tạp ra.

Một tên Xích Giáp bỗng nhiên từ ẩn nấp bên trong đi ra,

Cẩn thận ngừng một hồi, sau đó nhanh chóng biến mất tại nguyên chỗ.

Vương Đằng cùng Ảnh Sĩ Chính nhìn về phía trước thăm liệt chém giết, một tên Xích Giáp vội vàng đi tới.

"Tướng quân, chúng ta tại bên ngoài một dặm phát hiện một chi quân đội! Nhân số ước chừng tại ba ngàn khoảng chừng!" Xích Giáp chiến sĩ cung kính nói.

"Ba ngàn người? Nơi này thế mà lại xuất hiện nhiều như vậy chiến sĩ, chẳng lẽ là Tuấn Hà thành người bên kia?" Vương Đằng dò hỏi.

"Hẳn không phải là! Những người kia cũng không có mặc đồng ý áo giáp, thân thể lên trang bị phần lớn là bì giáp, mà lại theo thám tử chúng ta quan sát, bọn họ chiến lực cũng không đột xuất, cũng liền cùng đồng dạng tiểu thành quân đội một dạng!"

"Mặc bì giáp?" Ảnh Sĩ đột nhiên hỏi.

Này Xích Giáp chiến sĩ gật gù đầu.

Vương Đằng nói: "Ảnh Sĩ thế nhưng là phát hiện cái gì?"

"Không có gì! Có lẽ là ta suy nghĩ nhiều!" Ảnh Sĩ lắc đầu nói. Tại không nhìn thấy những chiến sĩ đó trước đó hấn cũng không dễ vọng có kết luận.

"Chỉ là chi đội ngũ này vào lúc này xuất hiện, sợ là kẻ đến không thiện a!" Ảnh Sĩ nói.

"Ảnh Sĩ các hạ có thể có đối sách gì giải quyết những con ruồi này?"

Ảnh Sĩ hơi hơi trầm tư một hồi, nói ra: "Này nhánh quân đội hẳn là đối nơi này tương đối quen thuộc, bọn họ đã hướng nơi này mà tới nói mình đối với nơi này tình huống chỉ ít có nhất định hiểu biết, muốn đem bọn hấn dẫn dắt rồi đi là không thể nào! Lớn nhất biện pháp đơn giản cũng là tướng quân phân ra một chi Binh Tướng những Con ruồi đó tiêu diệt!"

"Dạng này sẽ để cho lưu tại nơi này chiến sĩ càng thêm nguy hiểm!" Vương Đằng cau mày nói.

Hắn ba ngàn Xích Giáp tất cả đều để lên, có thể toàn diện áp chế dị thú, nếu như phân ra một số người, rất có thể sẽ tạo thành tổn thất không đâu!

Ảnh Sĩ lắc đầu nói: "Như thế lời nói, ta cũng không có rất tốt mà biện pháp! Tại đây chỉ có hai phe trên chiến trường, tướng quân phương này không thể xuất động, như vậy chỉ có từ đối phương tới tay, nhưng ta cũng không hiểu biết đối phương tình huống, cho nên cho dù là có ý tưởng, cũng sợ sẽ sai lầm!"

Vương Đăng sắc mặt lạnh lùng.

Ảnh Sĩ nhất thời cười nói: "Bất quá nếu là tướng quân có thể cho ta mượn mười tên Xích Giáp lời nói, ta ngược lại thật ra có thể thay tướng quân trì hoãn một hồi thời gian!"

"Mười tên Xích Giáp?"

"Không sai!"

Vương Đăng gật gù đầu, đem trên trận mười tên Xích Giáp chiến sĩ điều bị thay thế, để bọn hắn đi theo Ảnh Sĩ, thay hắn trì hoãn thời gian.

"Ảnh Sĩ các hạ, ta Xích Giáp Binh Đoàn cùng dị thú chiến tranh tối thiểu nhất còn muốn một canh giờ!" Vương Đăng nói ra.

Ảnh Sĩ gật gù đầu, nói: "Ta tận lực đi!"

Ảnh Sĩ mang theo mười tên Xích Giáp cách, toàn bộ rơi vào Trần Thiên Vạn trong mắt.

Trên trận cục thế nghiêm trọng, Xích Giáp thủ lĩnh lại còn phân binh chỗ hắn!

Cái này không thể không khiến hắn hoài nghi!

Hắn đề Triệu Đồng bọn người ở tại vực này đợi, sau đó lặng lẽ vòng qua chiến trường, lần theo đại khái phương hướng truy.

"Có lẽ đây là một cái cơ hội!"

Trần Thiên Vạn trầm nghĩ trong lòng.

Yến Nghiên quân đội tại bên ngoài một dặm dừng lại.

Bởi vì mười tên Xích Giáp xuất hiện ở phía trước.

Xích Giáp năng lực Yến Nghiên thế nhưng là tự mình lĩnh giáo qua. Trước đó cũng là hơn mười tên Xích Giáp liền đem nàng chỉ huy hai ngàn chiến sĩ gắt gao ngăn chặn, thậm chí đã chậm rãi từng bước xâm chiếm rơi xu thế. Nếu không phải về sau quyết định thật nhanh, tại Trần Thiên Vạn chỉ huy dưới, cùng một đám cao giai chiến lực đoạn hậu lời nói, này hai ngàn chiến sĩ tổn thất sẽ chỉ càng lớn!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Ngăn cản

"Nghĩ không ra lại là Yến Tộc dư nghiệt!" Ảnh Sĩ đứng tại mười tên Xích Giáp sau lưng, trong mắt lộ ra một tia ngưng trọng.

Trước khi tới hắn liền nghĩ qua rất nhiều loại khả năng.

Bết bát nhất suy đoán đơn giản là Tuấn Hà thành biết bọn họ Xích Giáp tồn tại, điều động chiến sĩ đến đây. Nếu như vậy lời nói, Ảnh Sĩ chỉ có thể lui bước, lấy cái này mười tên Xích Giáp quấy rối đối phương, tận lực đứng không để bọn hắn tiếp cận chiến trường.

Mà chính là hắn tiểu thành, tỉ như Kính Hà thành cái này thành trì quân đội, vậy liền dễ làm, uy bức lợi dụ, cũng có thể áp dụng!

Nếu như vận khí thật tốt lời nói, còn có thể thay huyết chiến Vương Liệt thu phục chỉ quân đội này!

Nhưng là Yến Tộc dư nghiệt, vậy liền không dễ làm!

Bây giờ Xích Giáp Binh Đoàn cùng dị thú chém giết Chính tiến hành đến quan trọng cấp độ.

Chỉ cần Yến Tộc thủ lĩnh không phải rất ngu ngốc lời nói liền có thể đoán được. Mà lại đối đãi Yến Tộc dư nghiệt hoàn toàn không thể cùng đối đãi hắn thế lực quân đội một dạng.

Yến Tộc chính là Tiền Triều còn sót lại vấn đề, chỉ cần lộ diện tất nhiên sẽ dẫn tới Đại Nguyên thể lực huyết tinh trấn áp.

Tại dài đến hai ngàn năm trấn áp xuống, Yến Tộc đối đãi ngoại nhân thái độ cực ác kém. Ảnh Sĩ không chút nghi ngờ, nếu là bên cạnh hẳn không có Xích Giáp chiến sĩ tồn tại, đối phương chắc chắn đối với hắn hạ sát thủ!

Cứ nghe Yến tộc nhân lấy tóc vì theo, đến phân chia địa vị cao thấp. Tóc càng dài, địa vị càng cao! Quả là thế!

Ảnh Sĩ đối khắp thiên hạ rất nhiều thể lực hiểu biết rất sâu, liên liền Yến Tộc đã từng hiểu biết qua, bởi vậy chỉ một cái liếc mắt, liền từ đối phương ăn mặc cách ăn mặc trông được ra một số manh mối, từ mà biết đối phương thân phận chân chính.

Hắn đi đến phía trước, chấp tay hơi hơi cúi đầu, nói: "Huyết chiến Vương Liệp cấp dưới Ảnh Sĩ, gặp qua chư vị tướng sĩ!"

Ảnh Sĩ?

Yến Nghiên diện mạo nhảy một cái.

Huyết chiến Vương Liệp danh nghĩa mãnh tướng như mây, Mưu Sĩ cũng không ít, nhưng nổi danh nhất chỉ có một cái, cái kia chính là Ảnh Sĩ, lấy huyết tinh nhiều mưu lấy xưng, tại không vào huyết chiến Vương Liệp trận doanh lúc, từng tại một vị tiểu thành thành chủ thủ hạ mưu chức, sau Đại Thành xâm phạm, ra kế bày ra địch lấy yếu, lấy ba ngàn lâm thời chiêu mộ Dân Binh lâm mỗi như, dẫn binh vào thành, sau đó đại hòa đốt thành, đem này ba ngàn Dân Binh cùng Đại Thành hai vạn tướng sĩ cùng mấy vạn binh dân tất cả đều thiêu chết tại trong thành.

Đồng thời, âm thầm liên hợp hắn hai tòa tiểu thành, nhân cơ hội này liên thủ công kích toà kia tổn thất nặng nề Đại Thành, đem nhất cử bị tiêu diệt.

Lấy tiểu thành chi lực, diệt đi Đại Thành, loại này lấy yếu thắng mạnh chiến dịch dẫn phát oanh động.

Lúc đó huyết chiến Vương Tướng chiêu đến dưới trướng, từ đó bỏ đi tính danh, lấy Ảnh Sĩ tự xưng.

Yến Nghiên nghĩ không ra mình sẽ ở một loại cục diện như vậy dưới cùng uy danh hiển hách Ảnh Sĩ đối đầu.

"Đầu tiên là danh xưng Vương Bài dưới đệ nhất Binh Đoàn Xích Giáp Binh Đoàn, sau là huyết chiến Vương Liệp huy dưới đệ nhất Mưu Sĩ Ảnh Sĩ, hai đại Hạng cân nặng tồn tại xuất hiện tại cái này Đại Liên trong núi, có thể nói cho ta biết các ngươi mục đích là cái gì a?" Yến Nghiên nói ra.

Ảnh Sĩ ánh mắt rơi vào Yến Nghiên trên thân.

Đại Nguyên từ trước có rất ít nữ nhân chương quân, cái này không chỉ có bởi vì nữ nhân ở chiến đấu phương diện này khiếm khuyết thiên phú, càng là bởi vì trong quân doanh tất cả đều là nam nhân, để nữ nhân ở bên trong bồi dưỡng lời nói hội dẫn phát rất nhiều phiền phức.

Yến Tộc thật là nhân tài điều linh a!

Ảnh Sĩ trong lòng lướt qua ý niệm như vậy, nhưng trên mặt không có chút nào biểu lộ ra.

Tại đối mặt địch nhân thời điểm, Ảnh Sĩ đồng dạng hội thu hồi bất luận cái gì khinh thị tâm tư.

Đây là một vị chánh thức Mưu Sĩ phải có tư thái.

"Mục đích a? Rất đơn giản! Chúng ta đang tìm tìm một người, một cái vũ lực kinh thiên người!" Ảnh Sĩ không chút nào che giấu chính mình mục đích.

Hắn con mắt chăm chú mà tiếp cận Yến Nghiên, hy vọng có thể dựa vào sắc mặt đối phương nhìn thấy một số manh mối!

Đáng tiếc, hắn thất vọng!

Yến Nghiên trên mặt lộ ra vẻ ngạc nhiên.

"Vũ lực kinh thiên người?"

Chẳng lẽ bọn họ không chỉ là tìm Lệnh Phù a?

Vấn là, bọn họ có ý giấu diếm?

Cái này cũng không có nghĩ sai! Ảnh Sĩ rất có thể không biết Lệnh Phù sự tình đã bị nàng biết được, muốn giấu diếm nàng cũng đúng là bình thường.

"Không sai! Vũ lực kinh thiên, đủ để cho đương thời khí vận xuất hiện hỗn loạn vũ lực!" Ảnh Sĩ sợ hãi than nói.

Hắn gặp qua dị thú uy năng, nhưng hắn lại không chút nào hội hoài nghi tuyệt thể vũ lực còn tại dị thú phía trên.

Dị thú tuy mạnh, nhưng còn không có đạt tới kinh động khí vận cấp độ, nếu không chúng nó cũng sẽ không trốn ở loại này trong rừng sâu núi thẳm, thừa dịp thiên hạ đại loạn xuất thế, tùy thời chiếm lấy khí vận!

Ảnh Sĩ lời nói không giống làm bộ.

Yến Nghiên giờ khắc này mạch suy nghĩ không khỏi bị đưa vào bên trong, bị Ảnh Sĩ nói tới tuyệt thế vũ lực sở kinh ngược lại.

Nhưng mà nàng chợt nhớ tới cái này mục đích, sắc mặt không khỏi trở nên hết sức khó coi.

Cái này Ảnh Sĩ vậy mà có thể lấy lời nói đưa nàng đưa vào trong trầm tư.

Hắn muốn trì hoãn thời gian!

Yến Nghiên nhìn ra Ảnh Sĩ mục đích, không khỏi quát khẽ nói: "Ta người muốn hướng phía trước tiến lên! Ảnh Sĩ các hạ có thể hay không nhường đường?"

Ảnh Sĩ trên mặt lộ ra vẻ âm trầm.

Yến Nghiên kịp phản ứng lúc khoảng ngắn có chút vượt quá hắn đoán trước.

Nàng ánh mắt đảo qua Yến Nghiên sau lưng chiến sĩ, những chiến sĩ đó không hề giống trước đó báo tin tên kia Xích Giáp nói, chiến lực phổ thông, bởi vì Ảnh Sĩ nhìn thấy bên trong hơn mười người chiến sĩ khí tức ngưng thực, ánh mắt mang cho người ta một sự uy hiếp cảm giác, chứng minh vũ lực đạt tới một loại phi phạm trình độ.

Xích Giáp Binh Đoàn người cơ hồ đều là như thế.

Nếu như nơi này có vượt qua 50 tên Xích Giáp lời nói, Ảnh Sĩ cũng sẽ không lo lắng, nhưng hiện ở bên cạnh hắn chỉ có mười tên Xích Giáp, một khi đối phương này hơn mười người chiến lực rất có thể là tứ giai chiến sĩ xuất thủ lời nói, hắn đội ngũ rất có thể sẽ lâm vào Từ Cảnh!

Chỉ là Yến Nghiên thông minh trình độ có chút vượt quá hắn dự liệu, trong mắt tràn ngập kiên định, nếu như hắn dám biểu lộ ra một tia phản kháng ý tứ, hắn dám khẳng định, Yến Nghiên hội trong khoảnh khắc toàn quân đề lên.

Thật là một cái khó chơi nữ nhân!

Ảnh Sĩ ám đạo.

Ánh mắt của hắn trầm ngưng, trên mặt lộ ra ý cười.

Chỉ là cái này ý cười tràn ngập sát cơ cùng điên cuồng, để quyết định Yến Nghiên nội tâm không tự kìm hãm được đã dao động.

"Người nếu là dám giết chúng ta, những Xích Giáp đó hội liều lĩnh quên đi tất cả, đem bọn người —— còn có các người sau lưng hết thảy hủy đi!"

Nhìn thấy Yến Nghiên trong mắt sát khí tăng vọt, Ảnh Sĩ âm u mà nói: "Không muốn hoài nghi ta nói tới, Yến Tộc dư nghiệt nhóm!"

Chỉ một thoáng, sở hữu Yến tộc nhân trong mắt đều bị bạo ngược tâm tình che kín!

Yến Tộc là trong bọn họ trong lòng bí mật, khi dư nghiệt hai chữ lại là trong lòng bọn họ đau nhức!

Ảnh Sĩ câu nói này không thể nghi ngờ là đem bọn hắn vết sẹo hung hăng bóc đi ra, cùng sử dụng đao chống đỡ tại trên vết thương, uy hiếp bọn họ!"

"Xem ra ta suy đoán không sai! Cũng không biết các người chuẩn bị kỹ càng diệt tộc chuẩn bị không có! Bất quá nếu như các người có thể lui lời nói, ta Ảnh Sĩ lấy huyết chiến Vương Liệp lấy và cá nhân hết thảy đảm bảo, không đem các vị tồn tại tiết lộ ra, thậm chí chúng ta còn có thể tới một mức độ nào đó tiến hành hợp tác! Muốn đến các vị cũng biết, hôm nay thiên hạ náo động bất an, chỉ cần các vị đã huyết chiến Vương Liệp che chở, tất nhiên có thể yên ổn xuất hiện ở trước mặt người đời, có lẽ còn có thể thừa cơ quật khởi!"

Ảnh Sĩ lời nói để rất nhiều Yến Tộc chiến sĩ trong mắt sát khí tiêu tán, lộ ra vẻ trầm tư.

Liên liền Yến Nghiên cũng là như thế.

Nếu như huyết chiến Vương Chân nguyện ý che chở bảo vệ bọn họ, bọn họ hoàn toàn có thể đổi một thân phận khác đi ra đại sơn.

Đây là một cái rất khó cự tuyệt dụ hoặc!

Còn có một cái nguyên nhân trọng yếu nhất là, bọn họ tiếp tục đi tới, rất có thể sẽ không thu hoạch được mây may chỗ tốt, ngược lại sẽ bởi vậy bị họa!

Chương 81: Thảm liệt

Nhìn thấy Yến Nghiên bọn người biểu hiện, Ảnh Sĩ trên mặt hiện ra một tia mỉm cười.

Bất cứ chuyện gì đều có trái phải hai mặt, nhưng chỉ cần bắt được sự tinh yếu điểm, liền có thể rất tốt địa thao túng cả chuyện, bao quát người bên trong!

Nhưng mà, đúng lúc này, một thanh âm từ nơi không xa rùng rậm truyền tới.

"Thật sự là đánh tính toán thật hay! Như vậy, Yến Tộc sợ là bị vũng vàng chương không tại Huyết Chiến vương trong tay, Huyết Chiến vương muốn thế nào được thế này, Yến Tộc đem hoàn toàn mất đi tự do!"

Ảnh Sĩ sắc mặt biến hóa.

"Là ai! Cút ra đây!"

Một tên Xích Giáp bắn ra mũi tên, chui vào một mảnh trong bụi cỏ.

Sau một khắc, một bóng người từ bụi cây hậu phương xông ra, mục đích mang cảnh giác nhìn lấy Ảnh Sĩ cùng một đám Xích Giáp.

"Đem con ruồi này cho giết!" Ảnh Sĩ lạnh lùng nói.

"Từ từ đã!"

Yến Nghiên lạnh lùng nói.

Ảnh Sĩ tâm bên trong một cái hồi hộp, thâm kêu không tốt, chuyển mắt vừa nhìn, đã thấy đông đảo Yến Tộc chiến sĩ cùng nhau để lên tới.

"Các ngươi Yến Tộc thật muốn tự tìm cái chết a!"

"Hừ, có phải hay không tự tìm cái chết, cũng không phải ngươi nói tính toán!"

Yến Nghiên diện mạo vậy một cái, bỗng nhiên phát tay, rất nhiều Yến Tộc chiến sĩ nhất thời tuân hướng Ảnh Sĩ cùng này mười tên Xích Giáp.

"Nhóc con hỏng ta chuyện tốt!" Ảnh Sĩ trong lòng thâm hận, mắt thấy nhóm lớn chiến sĩ đánh tới, liền vội vàng xoay người lui vào trong rừng. Lưu lại mười tên Xích Giáp ngăn cản địch nhân.

"Ngươi không chết!"

Yến Nghiên nhìn trước mắt Trần Thiên Vạn, sắc mặt phức tạp, cũng không biết là vui hay buồn.

"Đương nhiên không chết!"

"Vậy là tốt rồi!" Yến Nghiên nói ra.

Trần Thiên Vạn hơi sững sờ, tựa hồ có chút không nghĩ ra.

Nhưng sau một khắc, Yến Nghiên lời nói, lại làm cho trong lòng của hắn run lên, ngay sau đó là cười khổ.

"Người tới! Đem hắn cho ta trói lại!"

Ảnh Sĩ vội vã xuất hiện tại Vương Đẳng bên người.

"Làm sao trở về đến nhanh như vậy?" Vương Đẳng cau mày nói.

"Ta thất bại! Ngươi mười tên Xích Giáp còn đang trì hoãn, nhưng ngăn cản không bao lâu! Vương Tướng Quân vẫn là nhanh chóng tính toán đi!"

"Ảnh Sĩ các hạ không khỏi làm cho người rất thất vọng!" Vương Đẳng trầm giọng nói.

Ảnh Sĩ sắc mặt nhất thời trở nên âm trầm.

Dị thú vết thương trên người càng ngày càng nhiều, nhưng trên đầu những độc dịch đó phao càng phát ra tinh mạch, bên trong cùng loại với đồng tử sự vật không ngừng mà phun ra một số nhạt màu tím nhạt vụ khí.

Những này từ sắc vụ khí giống như thông linh đồng dạng, có thể tự động truy tìm những cái kia sớm tránh đi Xích Giáp chiến sĩ thân ảnh, sau đó tiến vào áo giáp bên trong, không bao lâu áo giáp nội chiến sĩ liền sẽ phát ra tiếng kêu thảm âm thanh, hóa thành một bộ mùi hôi xác chết!

Vì ngăn cản những cái kia Yến Tộc dư nghiệt, Vương Đẳng không được đem 50 tên Xích Giáp lui ra chiến đấu, sau đó chính mình tự mình bỏ vào.

Trong tay hắn cầm cầm là một thanh Thần Tỉ Cung.

Cái này cung tiến so với bình thường cung muốn dài, thân cung che kín điều linh, dây cung tinh tế, nếu không nhìn kỹ tuyệt đối sẽ bỏ sót qua.

Cái này Thần Tỉ Cung cũng coi là một loại xếp lực vũ khí, có được mạnh đại sát thương lực, nhưng bởi vì là dùng Thần Tỉ Cung. Loại này cung tiến đối với người sử dụng lực cánh tay yếu cầu mười phần nghiêm ngặt, cho dù là tứ giai chiến sĩ cũng không nhất định có thể kéo ra!

Dù là Vương Đẳng là Lục Giai chiến sĩ, cũng vẹn vẹn chỉ có thể kéo ra ba lần, liền sẽ cổ tay tê dại, thời gian ngắn rút cuộc không lấy sức nổi!

Trước đó hắn một mực giữ lại không cần cũng là bởi vì dị thú bây giờ phản ứng còn mười phần nhanh nhẹn, nếu là Thần Tỉ Cung bắn không trúng bộ vị yếu hại, lấy dị thú này thân hình không lồ, căn bản sẽ không nhận bao nhiêu ảnh hưởng.

Nhưng bây giờ xem ra, nhưng lại không thể không sớm sử dụng Thần Tỉ Cung.

Vương Đẳng ánh mắt lạnh lẽo, quát khê âm thanh bên trong, Thần Tỉ Cung chậm rãi mở ra, giấu ở áo giáp dưới cổ tay cũng giống như sung huyết, một nhiều sợi gân xanh bạo khởi.

"Ông "

Một tiếng vù vù, mũi tên phá không mà đi, từ một tên không biết chút nào Xích Giáp trên thân xuyên qua mà qua, hướng dị thú đầu lâu vọt tới.

Ục ục

Dị thú tựa hồ phát giác được mũi tên uy hiếp,

Trên đầu còn thừa không nhiều độc dịch phao liên tiếp nổ tung mười mấy, một đám chất lỏng như là mưa rơi hướng tứ phương bay xuống.

Này mũi tên phốc một tiếng cắm vào dị thú phần cổ, nhưng chỉ lâm vào nửa tắc, liền vô lực rơi xuống.

Rõ ràng là mũi tên bị vấy xuống chất lỏng trong khoảng thời gian ngắn hòa tan mất, chỉ dựa vào kim loại cán tên căn bản là không có cách phá vỡ dị thú trên thân lân phiến!

"Đáng chết!"

Vương Đẳng trầm mặc một tiếng.

Nếu không phải mũi tên xuyên qua tên kia Xích Giáp thân thể, dùng cái gì sẽ để cho mũi tên bên trên lực đạo đại giảm?

Hắn lần nữa giơ lên Thần Tỉ Cung.

Lực lượng đầy Quấn, lại lần nữa bắn ra mũi tên thứ hai.

Lần này không có Xích Giáp ngăn cản, mũi tên càng nhanh hơn nhanh, hành kinh chỗ, không khí không ngừng mà phát ra tiếng nổ tung.

Phốc!

Cả mũi tên hoàn toàn chui vào dị thú thân thể, mang theo nhất đại bùng huyết dịch.

Nhưng mà, Vương Đẳng trên mặt cũng không có chút nào vẻ hưng phấn.

Bởi vì dị thú có phòng bị, cho nên tại một tiến này bắn ra thời khắc, ra sức địa thay đổi thân thể mình, để ban đầu nên bắn tại bảy tắc chỗ mũi tên bắn tại phần đuôi bên trên.

Dị thú phát ra gấp rút ục ục âm thanh, tựa hồ hoàn toàn địa nổi giận!

Trên đầu độc dịch phao phát ra tiếng ầm vang ầm, lại là còn thừa mấy chục khóa tất cả đều nổ tung, đại lượng chất lỏng đem phương viên hơn hai mươi mét bên trong Xích Giáp bao phủ!

Chỉ là lần này liền có vượt qua năm trăm Xích Giáp chiến sĩ thân tử!

Đây mới là dị thú chánh thức khủng bố địa phương!

Vương Đăng tâm khẩn gấp địa sửa chữa lên.

Những này Xích Giáp đều là hấn thân thủ mang ra, mỗi một cái đối với hấn đều là hiếm có tài phú! Nhưng bây giờ tại cái này Đại Liên Yamanaka liền tổn thất một nửa!

Bây giờ còn có thể đứng đã không đến 1500 người!

Nếu như lần này không thể diệt sát dị thú lời nói, hấn còn như thế nào đối mặt Huyết Chiến vương?

Muốn đến nơi này, hấn chăm chú địa bắt lấy trong tay Thần Tỉ Cung, trong mắt tràn ngập tơ máu.

"Ép đi lên! Đều cho ta ép đi lên!" Trong miệng hấn phát ra thanh âm khàn khàn.

Ảnh Sĩ hướng phía sau lui hơn trăm mét!

Vương Đăng biểu hiện cùng trên chiếu bạc bên thua khi đặc biệt cực cùng loại! Nếu như sau cùng liệt sát dị thú thất bại lời nói, như vậy Vương Đăng tuyệt đối sẽ đem oán khí hất tới trên người hấn.

Bất quá liệt sát thất bại tỷ lệ vẫn là rất nhỏ.

3000 Xích Giáp đã tiếp cận Vương Bài Bình Đoàn! Nếu là cái này ba ngàn Xích Giáp đều đổi thành Vương Bài chiến sĩ, nhiều nhất tổn thất hơn nghìn người cũng đủ để cầm xuống đầu dị thú này!

Ảnh Sĩ ánh mắt tại dị thú trên thân dừng lại hồi lâu.

Hấn thời gian dần qua nhìn ra cái này dị thú cùng trong truyền thuyết Nguyên Tổ chém giết đầu kia tê tê vẫn là có không nhỏ chênh lệch!

Cứ nghe, Nguyên Tổ liệt sát đầu kia tê tê có thể đựng nát mười mấy mét tiểu sơn, khoác trên người lấy một tầng như là Quy Xác thật dày tầng đất, cho dù là đại hình Sảng Nỗ, đều không thể phá vỡ! Chỉ có chỗ dựa đại lượng công kích xóa đi tê tê trên lưng tầng đất! Tài năng nhìn thấy chánh thức Bối Giáp!

Nếu như nói cái kia tê tê là một đầu ngang dọc sơn lâm Mãnh Hồ lời nói, trước mắt đầu dị thú này chỉ có thể coi là một cái Tàn Lang!

Đây cũng là vì cái gì từ đầu đến cuối, hấn đều không có phản đối Vương Đăng liệt sát dị thú nguyên nhân!

"Sau cùng một tiến!"

Vương Đăng nhìn chăm chặp dị thú, trong tay Thần Tỉ Cung chậm rãi kéo ra!

Hơn một ngàn tên Xích Giáp lấy các loại thủ đoạn đối dị thú triển khai vây giết!

Từng đạo từng đạo vết thương xuất hiện tại dị thú thân thể không lồ bên trên, bây giờ thân thể đã hoàn toàn bị huyết dịch nhuộm dần. Từ xa nhìn lại, liền tựa như một đầu đen nhánh máu như rắn!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Dị Lực thạch đầu

Yến Nghiên thật dài mà phun một ngụm khí.

Tại nỗ lực hơn trăm người đại giới về sau, ngăn cản mười tên Xích Giáp đã thành công mà hủy ở trong tay nàng.

Có cùng giai chiến lực phụ trợ, năng lần này tổn thương muốn so với lần trước ít hơn nhiều!

Bất quá đại giới cũng là mười phần thảm trọng.

Chỉ ít theo nàng đến đây hơn mười vị tứ giai chiến sĩ có vượt qua một nửa chết tại này mười tên Xích Giáp trước khi chết phản công phía dưới.

Trần Thiên Vạn trên mặt tươi cười.

Hắn phát hiện cái này chết đi mười tên Xích Giáp vậy mà cũng coi như tại hắn nhiệm vụ độ hoàn thành bên trên.

Nhìn lấy tiến độ tại lấy một loại bay rất nhanh nhảy lên, nội tâm của hắn tràn ngập chờ mong!

"Người cười cái gì?" Yên Nghiên mặt bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn.

Trần Thiên Vạn vội vàng thu hồi nụ cười trên mặt.

"Không có cười a!"

Ba ba ba!

Dao găm tại Trần Thiên Vạn gương mặt bên trên nhẹ nhàng mà đập mấy lần.

Yên Nghiên chợt phát hiện chính mình đối với cử động này là mười phần hoan hỉ!

"Hi vọng như thế đi! Không phải vậy ta sẽ không chú ý tại người trên mặt lưu lại mấy đạo dấu vết!"

Nhìn lấy Yên Nghiên đi đến đội ngũ phía trước.

Trần Thiên Vạn thấp giọng mắng: "Ác độc nữ nhân!"

"Sẽ gặp báo ứng!"

Hắn nhớ tới cái gì, nói tiếp.

Liên tiếp tiếng kêu thảm thiết vang lên, kinh động chỉ này Yên Tộc quân đội.

Khi thấy đội ngũ phía trước như ẩn như hiện Xích Sắc thân ảnh và mấy chục tên ngã trên mặt đất Yên Tộc chiến sĩ lúc, Trần Thiên Vạn không khỏi thảm vui.

Quả nhiên ác hữu ác báo a!

Lập tức hắn liền giận!

Bởi vì nguyên bản trông coi hắn chiến sĩ tất cả đều thấy thời cơ bất ổn, vội đến bên cạnh đại thụ về sau, giữ lại hắn một người đợi tại nguyên chỗ. Cũng may vì đi đường, chân hắn cũng không có bị nhốt bên trên, cho nên cũng có thể trước tiên chạy đại một cây đại thụ hậu phương, tránh đi Xích Giáp chiến sĩ mũi tên.

"Lần này Xích Giáp đủ nhiều!"

Trần Thiên Vạn ánh mắt lóe ra quang mang.

Xem ra phía trước Xích Giáp Binh Đoàn cùng dị thú chém giết đã đến một cái thời khắc máu chó!

Trần Thiên Vạn ánh mắt quét qua, nhìn thấy Yên tộc nhân phần lớn bị Xích Giáp hấp dẫn chú ý lực, trong lòng hơi động.

Không bao lâu, trên trận liền mất đi hắn bóng dáng.

Ông ——

Bén nhọn tiếng xé gió truyền ra.

Sau đó một mũi tên hung hăng chui vào dị thú đầu, chính bên trong nguyên bản mọc ra rất nhiều độc dịch phao bộ vị!

Dị thú mãnh liệt phát ra thê lương thanh âm, bốn phía không khí đứng là tại thời khắc này quý dị lên một cổ nhỏ bé phong, sau đó một mảng lớn vụ khí không biết từ nơi nào xuất hiện, chậm rãi đem chém giết khu vực bao phủ.

"Vương Tướng Quân chú ý! Dị thú muốn chạy trốn!" Ảnh Sĩ lớn tiếng nói.

Vương Đẳng gật gù đầu, từ phía sau lưng xuất ra một thanh Chiến Dao, chạy như bay đến trên chiến trường.

Chỉ gặp một đường bóng người to lớn từ tiền phương lướt qua, vội vàng hướng đồng bùn nhào tằm bên trong vội tới.

Mà những Xích Giáp đó chiến sĩ tựa hồ cũng nhìn ra dị thú dự định, nhao nhao tuôn hướng đồng bần nhào tằng phương hướng, các loại vũ khí hướng dị thú trên thân chào hỏi.

Một mảng lớn mảng lớn huyết nhục bị binh khí mang đi, dị thú hành động tốc độ càng ngày càng chậm.

Khi Vương Đăng vị này Lục Giai chiến sĩ tới gần về sau, dị thú rốt cục phát giác được cự đại nguy cơ, cự đầu to bỗng nhiên quay lại, hung hăng hướng Vương Đăng trên thân cắn xé mà đi!

Oanh!

Vương Đăng lực lượng cao đến hai ngàn cân, nhưng vẫn như cũ bị dị thú đụng bay ra ngoài, bất quá đại đao trong tay lại hung hăng khảm tại dị thú trên đầu, cơ hồ đem dị thú nửa cái đầu đều cho chém ra!

Dị thú phát ra một tiếng kêu đau, dài bảy tám trượng thân thể hung hăng vặn vẹo, điên cuồng bạo ngược khí tức tại phiên khu vực này lan tràn ra.

Đại lượng Xích Giáp bị dị thú thân thể đánh bay, mất đi sinh mệnh.

Lần này, dị thú hoàn toàn bị chọc giận, không để ý thương thế trên người, dùng thân thể máu thịt tại đồng đảo Xích Giáp trong chiến sĩ điên cuồng mà thu hoạch sinh mệnh.

Xích Giáp chiến sĩ cự đại thương vong cũng không phải là không có hồi báo, dị thú trên thân vết thương càng ngày càng nhiều,

Riêng là trên đầu bị Vương Đăng trăm nhất đao, đại lượng máu tươi tràn ra, thậm chí có thể mơ hồ nhìn thấy một số nhúc nhích dị thú thần kinh.

Tại dị thú phát cuồng thời khắc, Vương Đăng rốt cục từ trong đã kích thờ ra hơi, trên người hần huyết sắc áo giáp hiện ra tơ nhện vết rách, trong mắt mang theo vẻ kinh ngạc.

Chỉ thiếu một chút, này va chạm liền có thể đụng nát trên người hần áo giáp. Phải biết, cái này áo giáp so với bình thường Xích Giáp chiến sĩ trên thân Xích Giáp phải cứng rắn rất nhiều, liên liền tiểu hình Sàng Nỗ cũng vô pháp đánh nát!

"Nhất định phải chết!"

Vương Đăng sắc mặt âm trầm.

Hần Xích Giáp Binh Đoàn đã còn thừa không có mấy, nếu như không thể lưu lại dị thú, tổn thất kia cũng quá thảm trọng.

Muốn đến nơi này, hần lật ra dưới chân một cỗ thi thể, từ dưới đất dựng lên một thanh dao găm.

Ken két

Khi hần nắm dao găm thời điểm, trên tay lực đạo liền mở ra dao găm bên trên xếp lực trang bị, trong chớp nhoáng này chỉ cảm thấy trên cánh tay lực đạo mạnh rất nhiều.

Hô ——

Một luồng kinh phong đảo qua, Vương Đăng trên thân nát Giáp Phiến phiến rơi xuống đất. Mà hần thân ảnh lại tại lúc này bỗng nhiên xông về phía trước qua, ra sức nhảy lên, rơi vào dị thú trên thân.

Phốc!

Dao găm hung hăng đâm xuống, tại dị thú trên lưng mở một đạo thật sâu lỗ hổng.

Dị thú phát giác được đau đớn, điên cuồng mà giãy dụa thân thể, từng vị Xích Giáp chiến sĩ thân vẫn.

Vương Đăng không dám dừng lại nghỉ, đem dao găm thật sâu cắm vào dị thú máu thịt bên trong, gắt gao bắt lấy dao găm lưỡi đao chuỗi. Các loại dị thú động tác hơi chậm lại, lại lần nữa dùng dao găm cắt huyết nhục.

Máu tươi không ngừng mà bắn tung tóe tại trên mặt hần, để hần nhìn giống như huyết nhân!

Dị thú giãy dụa biên độ càng ngày càng mãnh liệt.

Nhưng vô luận là ai, đều biết dị thú đã tiếp cận kề cận cái chết.

Đây là vùng vẫy giãy chết!

Còn thừa Xích Giáp nhao nhao hướng phía sau thối lui.

Dị thú tử vong kết cục đã có thể đoán được, bọn họ hoàn toàn không tất yếu làm hy sinh vô vị.

Chỉ là Ảnh Sĩ nơi đó lại có một loại đại nạn lâm đầu cảm giác!

Hắn nhìn lấy như chết Thần đứng tại dị thú trên thân Vương Đăng, chợt trong lòng run sợ một hồi.

Dị thú bỗng nhiên đình chỉ hết thấy động tác!

Động tác này đến cực đột nhiên, im bất mà dừng!

Mà đúng lúc này, dị thú thân thể không lộ bỗng nhiên hiện ra từng đạo từng đạo vết rách, sau đó ầm vang nổ tung!

Trên lưng Vương Đăng thủ đương xông, bao phủ tại đại lượng máu thịt bên trong.

Cho dù là những cái kia né tránh mấy chục mét Xích Giáp chiến sĩ, cũng bị đại lượng huyết nhục dính vào áo giáp bên trên, mà khiến Ảnh Sĩ cảm thấy trong lòng phát lạnh là, vô luận là ai nhiễm huyết nhục tất nhiên sẽ tại một hai cái hô hấp ở giữa bị kịch liệt ăn mòn lực ăn mòn thành một vũng máu.

Liếc nhìn lại, phương viên gần trăm mét như bị đại hỏa thiêu qua, toàn bộ hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Nguyên địa chỉ còn lại có một bộ cự đại dị thú hài cốt cùng bên trong một khóa nắm đầm lớn hòn đá màu đen, thỉnh thoảng tản mát ra một trận kỳ dị khí tức!

Chỉ là dị thú xác chết cùng tảng đá kia cũng chậm rãi chìm vào trong đất.

Ảnh Sĩ hoảng sợ phát hiện, dị thú nổ tung huyết nhục phạm vi bao phủ bên trong bùn đất tựa hồ nhận Dị Lực ăn mòn, bắt đầu trở nên rã rời đứng lên!

"Dị Lực thạch đầu!"

Ảnh Sĩ hô hấp bỗng nhiên trở nên dồn dập lên.

Vương Đăng cùng Xích Giáp tất cả đều thân tử, dưới mắt chỉ có hẳn một người sống, chỉ cần đem viên kia Dị Lực thạch đầu cầm vào tay, Huyết Chiến vương thực lực tất nhiên sẽ gia tăng thật lớn, đến lúc đó trừ ra Thanh Uy Vương, Huyết Chiến Vương Tướng không người là đối thủ!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Thu hoạch

Dị Lực thạch đầu sức hấp dẫn đầy đủ kinh người, Ảnh Sĩ cẩn thận từng li từng tí bước vào dị thú huyết nhục nhiễm chi địa, phát hiện lúc này khắp nơi chỉ là mặt đất hóa thành đồng bùn nhão, chân hắn cũng bắt quá là hăm xuống dưới mấy tấc.

Xác định không có nguy hiểm, Ảnh Sĩ vội vàng hướng Dị Lực thạch đầu chỗ chạy đi, đem Dị Lực thạch đầu nhẹ nhàng mà nhặt lên.

Nhưng vào lúc này, một bóng người lại là từ trong rừng rậm xông ra, một chân liền đem Ảnh Sĩ đạp té xuống đất!

Ảnh Sĩ mặc dù là Huyết Chiến vương dưới trướng nhân vật trọng yếu, nhưng một thân vũ lực yếu đến có thể, liền xem như một số Hãn Phụ cũng đủ để đem đánh ngã trên mặt đất.

Càng không nói đến chiến lực đạt tới tam giai trình độ Trần Thiên Vạn.

"Là người!" Ảnh Sĩ gãy dựa một hồi lâu mới từ rã rời tăng đất bên trong đứng lên, nhìn thấy Trần Thiên Vạn, khuôn mặt che kín lửa giận.

"Ảnh Sĩ các hạ?" Trần Thiên Vạn cười nói, trong ánh mắt tràn ngập trêu chọc.

Ảnh Sĩ vỗ vỗ quần áo, biểu hiện trên mặt trở nên phức tạp, "Ngươi không ra cuối cùng thu hoạch lại là người! Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên!"

"Các hạ khích lệ!" Trần ngàn cảm Dị Lực thạch đầu quay đầu liền đi.

Ảnh Sĩ tựa hồ có vẻ hơi bối rối, kêu lên: "Còn không biết các hạ xưng hô như thế nào?"

"Ảnh Sĩ các hạ muốn thì nguyện ý lời nói, có thể xưng hô ta là vô danh!" Trần Thiên Vạn cũng không quay đầu lại nói.

Vô danh?

Ảnh Sĩ con mắt hơi hơi nheo lại, hần như thế nào nhìn không ra Trần Thiên Vạn là có ý giấu diếm tính danh, chỉ là tình hình khó khăn, hần cũng không có cách nào, chỉ có thể nhìn Trần Thiên Vạn mang theo Dị Lực thạch đầu rồi đi.

"Ha ha, thật sự là buồn cười a! Dựng vào ba ngàn Xích Giáp, kết quả là lại vì người khác làm Giá Y!" Ảnh Sĩ khẽ cười nói, tựa hồ lúc trước hết thấy tâm tình đều là giả.

Hần không dám lưu lại, phân rõ phương hướng, quay người rồi đi.

Nơi đó còn có trước đó phái ra 50 tên Xích Giáp, lấy Xích Giáp năng lực, coi như không phải những cái kia Yến Tộc dư nghiệt đối thủ, cũng sẽ không toàn quân bị diệt. Bây giờ Vương Đẳng thân tử, chỉ cần hần chường không này 50 tên Xích Giáp, cũng đủ để quấy Tuấn Hà thành phụ cận đại thế!

Tại Ảnh Sĩ trong lòng, Vương Đẳng chết mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng cũng không phải là không có chỗ tốt. Bởi vì Vương Đẳng người này tính cách kiệt ngạo, trừ Huyết Chiến Vương Tha người căn bản xem thường, hần Ảnh Sĩ muốn làm gì cũng có phần bị cản tay, nào có một mình lĩnh quân đến được tốt?

Chỉ là hần hiển nhiên quên người nào đó đối với hần sát tâm!

Trần Thiên Vạn cũng không có đi xa.

Hần một mực đang cân nhắc giết chết Ảnh Sĩ được mất.

Ảnh Sĩ tại Huyết Chiến vương nơi đó địa vị mười phần trọng yếu, nếu như Vương Đẳng thân tử, Huyết Chiến vương có lẽ còn có thể tiếp nhận, nhưng nếu là Ảnh Sĩ cũng chết ở chỗ này, này Trần Thiên Vạn không chút nghi ngờ Huyết Chiến vương hội nghiêng đại quân đem Tuấn Hà thành phiên khu vực này quấy đến long trời lở đất!

Mà đến lúc đó Đào Nguyên Thôn phát triển tất nhiên sẽ nhận ảnh hưởng to lớn.

Trần Thiên Vạn nhìn xem nhiệm vụ tiến độ.

295 13000

Còn kém 49 cái!

"Xem ra Ảnh Sĩ nhất định phải chết!"

Hần ám đạo.

Về phần Huyết Chiến vương nơi đó, tự nhiên sẽ có Tuấn Hà thành đối phó.

Tuấn Hà thành có cô đem Trình Đức Thắng ủng hộ, chắc hần có thể ngăn cản Huyết Chiến Vương Đại Quân.

Dù sao, Trình Đức Thắng cũng không đơn giản, có thể trở thành cái này trong loạn thế sắp xếp bên trên danh hào thế lực, cô đem Trình Đức Thắng thực lực tuyệt đối không thể nghi ngờ.

Quyết định, Trần Thiên Vạn nhất thời hướng Ảnh Sĩ phương hướng rồi đi đuổi theo.

Chỉ là, hần đuổi theo ra hồi lâu cũng chưa đuổi kịp.

Ảnh Sĩ hần là cũng lưu lại thủ đoạn, cố ý đi phương hướng khác nhau, để tránh bị người truy tung, thân thể hãm hiểm cảnh.

Thỏ khôn có ba hang, đơn giản như thế!

Trần Thiên Vạn nghĩ một hồi, trên mặt tươi cười.

Mặc kệ Ảnh Sĩ như thế nào đường vòng, mục đích đều là hết sức rõ ràng, cái kia chính là tìm tới còn thừa Xích Giáp, nói cách khác, chỉ cần hần tìm tới Yến Tộc các chiến sĩ, liền có thể chờ đến Ảnh Sĩ!

Muốn đến nơi này, Trần Thiên Vạn không còn lưu lại, hướng trong trí nhớ Yến Tộc chiến sĩ chỗ phương hướng lao đi.

Xa xa, tiếng la giết truyền đến.

Nhưng Trần Thiên Vạn còn không có tiếp cận thời điểm liền thấy cách đó không xa một người bị mũi tên dính trên tàng cây,

Trong mắt còn có chết không nhắm mắt thần sắc.

"Đây là —— "

Ảnh Sĩ!

Trần Thiên Vạn hô nhỏ một tiếng.

Nghĩ không ra Ảnh Sĩ hội chết ở chỗ này. Cũng không biết là ai ra tay! Theo đạo lý nói, phía trước có này 50 tên Xích Giáp ngăn chặn, Yến tộc nhân căn bản không có khả năng vòng qua đến đánh giết Ảnh Sĩ. Chỉ là nơi này trừ Yến tộc nhân còn có ai?

Trần Thiên Vạn nghĩ đến biến mất Triệu Đồng bọn người.

Chẳng lẽ là bọn họ?

Chỉ là, bọn họ xuất hiện ở đây làm gì? Phải biết nơi này cự ly này 50 tên Xích Giáp đã không xa, bọn họ điểm này người căn bản không đáp tới gần nơi này, này thực sự quá nguy hiểm!

Trần Thiên Vạn hơi hơi lắc đầu, bất kể như thế nào, Ảnh Sĩ tử vong, hấn mục đích cũng đạt tới, tiếp xuống cũng là tìm tới Triệu Đồng bọn người, mang theo Dị Lực thạch đầu rồi đi nơi này!

Hắn nhanh chóng thối lui.

Mà tại không ai cáo tri tình huống dưới, này 50 tên Xích Giáp chỉ có thể gắt gao mà ngăn trở Yến Tộc mấy ngàn danh chiến sĩ, sau cùng tất cả đều thân tử, nhưng Yến Tộc quân đội cũng không tốt gì, trọn vẹn vứt xuống gần ba ngàn cỗ chiến sĩ thi thể, tứ giai chiến lực tất cả đều chiến tử, liên liền Yến Nghiên cũng bị mũi tên bắn trúng, kém chút thân vẫn!

Tại diệt đi này 50 tên Xích Giáp về sau, Yến Tộc còn lại Tàn Quân chiến lực đại tổn, cho nên cũng không lo được hấn, lui về bộ lạc bên trong.

Đến tận đây, Xích Giáp Binh Đoàn mang đến nguy cơ hoàn toàn tiêu trừ.

Xích Giáp Binh Đoàn toàn diệt, Yến Tộc hai lần xuất binh tất cả đều tại Xích Giáp Binh Đoàn trong tay thiệt thòi lớn!

Có thể đoán được là, trở lại bộ lạc về sau, Yến Nghiên tất nhiên sẽ nhận trừng phạt! Có lẽ còn nguy hiểm đến tính mạng.

Chỉ có Trần Thiên Vạn tại nguy cơ lần này bên trong lấy nhỏ nhất tổn thất thu hoạch được tốt đẹp nhất chỗ!

Tại Trần Thiên Vạn ý nghĩ bên trong, Xích Giáp Binh Đoàn là vì trong tay hấn Lệnh Phù mới đi đến Đại Liên núi. Tuy nhiên cái này suy đoán cũng không hoàn toàn chân thật, nhưng tổng tới nói xác thực như thế.

Xích Giáp Binh Đoàn bị tiêu diệt, giải quyết hấn nguy cơ, sau đó liền Dị Lực thạch đầu.

Thân là Thánh Thành trong trò chơi cao ngạo, Dị Lực thạch đầu cường đại thể nhưng là xâm nhập não tủy!

Có cái này Dị Lực thạch đầu, hấn có nắm chắc trong khoảng thời gian ngắn để Đào Nguyên thành cường đại đến một cái tiệm cảnh giới mới!

Đáng tiếc, thời gian không đợi người. Nếu là Đào Nguyên thành có thể yên tĩnh phát triển một hai năm lời nói, hấn có lòng tin không cần nhìn Tuấn Hà thành sắc mặt hành sự!

Còn có một cái cũng là hấn ác mộng cấp bậc Chủ Tuyến Nhiệm Vụ —— máu và lửa tẩy lễ hoàn thành!

Tìm tới Triệu Đồng bọn người về sau, Trần Thiên Vạn liền vội vã mà trở lại Đào Nguyên Thôn, đem chính mình khóa trong phòng.

Hắn cần phải thật tốt mà sửa sang một chút chính mình lần này lên núi đạt được thu hoạch!

Thuộc tính giao diện bên trên thanh nhiệm vụ bên trên thêm ra một cái đánh khung.

"Phải chăng nhận lấy khen thưởng?"

"Nhận lấy!"

Bốn phía không gian bỗng nhiên xuất hiện vận vẹo, ngay sau đó, mấy đạo quang đoàn xuất hiện tại Trần Thiên Vạn trước mắt.

Một dòng nước ấm tại hấn thân thể tản ra, hết sức thoải mái.

Chủ tuyến khen thưởng liền có 20 điểm thuộc tính bao.

Thuộc tính này bao cùng thuộc tính đan không giống nhau, thuộc tính đan là tiêu hao phẩm, dùng sau qua một đoạn thời gian liền sẽ biến mất. Mà thuộc tính bao lại có thể vĩnh cửu mà gia tăng hẳn thuộc tính.

Mà lại, thuộc tính bao cũng chia lập tức thuộc tính bao cùng đồng dạng thuộc tính bao.

Lập tức thuộc tính bao liền xuất sau hội lập tức thêm điểm, mà đồng dạng thuộc tính bao làm theo có thể chính mình thêm điểm.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

84 chương thu hoạch hai

Trần Thiên Vạn trầm tư một chút, liền đem thuộc tính giao diện bên trên thêm ra 20 điểm tự do thuộc tính đều phân phối đến nhanh nhẹn bên trên.

Hắn đi đi lại lại động đây, chỉ cảm thấy mình thân thể càng phát ra nhẹ nhàng, tựa hồ tự thân trọng đo một cái từ biến nhẹ giống như!

Nhanh nhẹn đề bạt có thể gia tăng tự thân phản ứng, tốc độ, đối với cơ sở cung tiền thủ chức nghiệp cũng có được cực đại tăng thêm!

Bây giờ hắn thị lực cùng thính lực so trước đó có tiến bộ nhảy vọt, nếu như trước đó hắn có thể thấy rõ ràng mười mét bên ngoài con ruồi mà nói, bây giờ đã có thể nhìn thấy con ruồi trên cánh đường vân.

Trần Thiên Vạn từng cái chạm đến bên người năm cái chùm sáng, sau một khắc, 5 kiện đồ vật rơi trước người.

Bên trong hai loại là quen thuộc kim loại quả thực, một kiểu khác là một khóa cùng loại đan hoàn đồ vật, cùng trước đó thu hoạch được gấp mười lần thuộc tính đan đến giống nhau đến mấy phần, đây chính là gấp năm lần thuộc tính đan.

Thuộc tính đan mặc dù chỉ là thời gian ngắn tăng thêm hiệu quả, nhưng nếu là vận dụng thoả đáng, tuyệt đối phải so điểm thuộc tính mang đến chỗ tốt lớn.

Trừ cái này ba kiện đồ vật bên ngoài, còn có một cái mười phần lạ lẫm đồ vật, cái kia chính là trí tuệ cảm nang.

Nhìn trong tay cái này cùng đồng dạng cảm nang không kém bao nhiêu đồ vật, Trần Thiên Vạn trong mắt hiện ra một tia hiếu kỳ.

Kiếp trước hắn rất lợi hại ưa thích đi dạo một số diễn đàn, nhưng căn bản không biết có cái này trí tuệ Tinh Nang tồn tại, những cái kia tiếp phản sát nhiệm vụ người chơi cũng không ai nói qua chính mình thu hoạch được trí tuệ cảm nang.

Đương nhiên, có thể là đối phương không muốn công khai. Nếu như là lời như vậy, Na Trí tuệ cảm nang hiệu quả đã làm cho suy nghĩ sâu xa cùng chờ mong.

Trần Thiên Vạn đem trí tuệ cảm nang cẩn thận mở ra.

Hệ thống nhắc nhở âm thanh xuất hiện trong đầu.

"Trí tuệ cảm nang, có thể đề chức nghiệp liên tiếp đề thăng tăng ba cấp! (giới hạn công nghiệp chế tạo) hiện tại có thể sử dụng?"

Trần Thiên Vạn trong mắt sợ hãi lẫn vui mừng lóe lên một cái rồi biến mất, biến thành vẻ tiếc nuối.

Nếu như không có đằng sau câu kia 'Giới hạn công nghiệp chế tạo' mà nói, cái này trí tuệ cảm nang giá trị liền quá lớn, thậm chí gấp mười lần thuộc tính đan cũng vô pháp đợi đến.

Liền lấy hắn cơ sở cung tiền thủ chức nghiệp tới nói, nếu như cái này chức nghiệp đề thăng tăng ba cấp, hoàn toàn đến Tông Sư Cấp Thần Tiên Thủ, đến lúc đó trụ sở mỗi lần thăng một cấp, sẽ thu hoạch được hai trăm phần trăm thuộc tính tăng thêm.

Bây giờ hắn thăng một cấp, thêm thuộc tính là —— phòng ngự +1, lực lượng +3, nhanh nhẹn +3 (cơ sở cung tiền thủ chức nghiệp nhanh nhẹn tăng thêm +1), nếu như thăng liền ba cấp đạt tới Thần Tiên Thủ cấp độ mà nói, mỗi lần thuộc tính gia tăng cũng là phòng ngự +3, lực lượng +6, nhanh nhẹn +6.

Duy nhất một lần gia tăng 15 điểm thuộc tính, loại này chỗ tốt là bất kỳ một cái nào người chơi đều không thể tới.

Đáng tiếc, cái này hiệu quả đối với công nghiệp chế tạo hữu dụng.

Công nghiệp chế tạo bình thường là chỉ Thợ Mỏ, công tượng, may vá loại nghề nghiệp này.

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên lên cái thế giới này công tượng chức nghiệp.

Cùng Thánh Thành trò chơi công tượng chức nghiệp khác biệt, cái thế giới này công tượng chức nghiệp tựa hồ càng thêm tiên tiến, chỉ ít cái thế giới này có khả năng tạo ra kim loại Chiến Thú cũng không phải là trong trò chơi công tượng có thể tạo ra.

Cũng không biết cái này cảm nang hiệu quả có thể hay không đối có tác dụng.

Trần Thiên Vạn đem cảm nang khép lại, để đặt ở một bên, sau đó mở ra khác một đoàn quang mang.

"Chúc mừng người chơi Trần Thiên Vạn thu hoạch được kẻ huỷ diệt xưng hào!"

Một dòng nước ấm xẹt qua tâm.

Trần Thiên Vạn cảm thấy trước mắt tầm nhìn đều là máu tươi, liên liền hô hấp cũng có thể ngửi được huyết tinh vị đạo.

Hắn lắc đầu, lại là phát giác được cái gì, tâm thần rơi xuống thuộc tính giao diện bên trên, phát hiện mình thuộc tính bên trong thêm ra một hạng cá nhân thuộc tính —— Phá Giáp!

Phá Giáp: Tại vũ khí trang bị về sau, có thể đối với địch nhân tạo thành Phá Giáp hiệu quả.

Nói ngắn gọn, cái này hi hữu thuộc tính cũng là có thể tiêu giảm địch nhân phòng ngự, đối lực sát thương tạo thành tăng thêm hiệu quả.

Tuy nhiên mỗi người đều là thân thể máu thịt, nhưng là đối mặt đồng dạng trình độ thương tổn, đều có khác biệt thương tổn hiệu quả.

Đây chính là phòng ngự lực khác biệt duyên cớ.

Nhưng ở hắn Phá Giáp hiệu quả dưới, bình thường thân thể máu thịt căn bản khó mà lên đến hiệu quả gì.

Nếu như trước đó hắn toàn lực nhất đao vừa vặn có thể phá vỡ áo giáp,

Bây giờ chỉ cần sử xuất ba phần lực, liền có thể đạt tới trước đó hiệu quả.

Đây chính là Phá Giáp!

Kẻ huỷ diệt xưng hào mặc dù không tệ, nhưng theo Trần Thiên Vạn, muốn so Chủ Tuyển Nhiệm Vụ khen thưởng hắn mấy thứ đồ đều kém một chút.

Kim loại quả thực khác nói. Dù sao thứ này là xác suất đồ vật, nếu như mở ra một số hạ cấp đồ vật, tự nhiên là so ra kém kẻ huỷ diệt xưng hào.

Trần Thiên Vạn nhìn về phía sau cùng một dạng đồ vật —— thôi hóa Dược Tề!

Thứ này mới là hắn mong đợi nhất đồ vật!

Hắn đi vào trong nhà, xuất ra một cái ấm nước, chính là dùng để chờ huyết sắc Lệnh Phù cái kia ấm nước.

Trần Thiên Vạn cẩn thận mà vịn ra ấm nước cái nắp, một cỗ Dị Lực hóa thành khói bụi từ bên trong tiêu tán mà ra.

Tại Dị Lực nước còn không thành hình trước đó, mở ra cái nắp hội tiêu hao hết Dị Lực, nhưng là thôi hóa Dược Tề sử dụng bên trên, Trần Thiên Vạn cũng không lo được những thứ này.

Thôi hóa Dược Tề mang theo một mùi thơm, tựa như Violet mùi thơm.

Giọt một giọt tại ấm nước về sau, ấm nước bên trong nhất thời tản mát ra một cỗ nồng đậm hương khí, nếu như cẩn thận nghe lời, còn có thể nghe được nước bị đốt lên tư tư thanh.

Trần Thiên Vạn lập tức đem cái nắp vịn bên trên, sau đó an tĩnh chờ đợi.

Thôi hóa Dược Tề có gia tốc thành thực thời gian công năng, bất quá đối với một số đặc thù vật phẩm hữu hiệu, nếu như trực tiếp vẩy vào sinh vật trên thân thì không có bất cứ gì hiệu quả.

Thứ này mười phần trân quý hi hữu.

Trần Thiên Vạn nhớ được bản thân kiếp trước thành lập Thánh Thành cũng bất quá là tại một lần hệ thống Chủ Thành buổi đấu giá bên trên gặp một lần, mỗi một giọt đều bán được hơn vạn tiền vàng.

Mà giờ khắc này trong tay hắn một chỉ bình thủy tinh bên trong chỉ ít có 20 tích.

Dùng để thôi hóa Dịch Lực nước không còn gì tốt hơn!

"Dạng này tiêu dao quân trọng kiến cũng dựng vào hành trình!" Trần Thiên Vạn ám đạo.

Hắn xem chừng Dịch Lực nước thành hình còn cần một chút thời gian, liền cầm lấy hắc sắc Dịch Lực thạch đầu cẩn thận quan sát đến.

Chân Thực Thế Giới đồ, vật hệ thống cũng không thể cho ra nhắc nhở, cũng may hắn còn có Hòa Nhân Kim Tinh kỹ năng.

"Thi triển Hòa Nhân Kim Tinh, phát hiện Dịch Lực chi thạch —— hắc sắc Dịch Lực, lấy ngâm chế Dịch Lực nước nhưng để chiến sĩ có được Độc Thể, Độc Thể những nơi đi qua, không có một ngọn cỏ, Cực Độc cay! Uống sau chiến sĩ thọ mệnh hội trên diện rộng giảm bớt, lại quá trình bên trong hội cực thống khổ! Dùng cẩn thận!"

Không chính đạo dụng pháp cùng Ma Đạo dụng pháp phân chia, trực tiếp liền một loại công dụng.

Mà cái này cái này công dụng còn có cực đại tác dụng phụ.

Trần Thiên Vạn mi đầu ngưng tụ lại.

Tuy nhiên hắn giết không ít người, nhưng cũng không có nghĩa là hắn hội lấy chính mình chiến sĩ sinh mệnh nói đùa.

Hắn than nhẹ một tiếng, đứng dậy đi đến an trí Nguyên Cơ cây gian kia trong phòng nhỏ, đào một cái hố, đem hắc sắc Dịch Lực thạch đầu chôn xuống, đồng thời cũng mai táng chính mình một cỗ khác rục rịch suy nghĩ!

"Hi vọng ta vĩnh viễn sẽ không dùng đến viên này thạch đầu thời điểm!" Hắn ám đạo.

Trần Thiên Vạn ánh mắt chuyển hướng Nguyên Cơ cây, hoàn thành Chủ Tuyến Nhiệm Vụ về sau, trụ sở một cách tự nhiên thăng cấp đến cấp 1 thành trấn.

Nguyên Cơ cây cũng theo đó phát sinh biến hóa, cái thứ hai cuống Tử Trường ra, bây giờ trên cây đã kết hai khóa kim loại quả thực, đồng thời mặt đất còn rơi xuống một khóa, tăng thêm nhiệm vụ khen thưởng, bây giờ trong tay hắn có được kim loại quả thực đã đạt tới 5 khóa!

Năm viên Nguyên Cơ cây quả thực đã không hề ít, Trần Thiên Vạn không khỏi lên suy nghĩ, dự định đem quả thực toàn bộ mở roi!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: 4 giai

"Phải chăng mở ra kim loại quả thực?"

"Vâng!"

Một đoàn bọt khí bay xuống, rơi ra một tờ bản vẽ.

Vận khí không tệ!

Trần Thiên Vạn vẻ mặt tươi cười đem bản đồ giấy nhặt lên, phát hiện bản vẽ nội dung lại là một cái bàn ghế dựa chế tác công nghệ.

Hắn cười khò lắc đầu. Bây giờ trụ sở đã thăng cấp đến thành trấn, ấn lý thuyết mở ra đẳng cấp cao đồ vật xác suất hẳn là lớn hơn mới đúng, nhưng hiện tại xem ra lại hoàn toàn tương phản.

Trần Thiên Vạn biết đây không phải hắn kinh nghiệm sai lầm, mà chính là xác suất vấn đề.

Trước đó hắn có thể khai ra nhiều như vậy đồ tốt tuyệt đối là vận khí bạo rap duyên cớ.

Đem bản đồ giấy cất kỹ về sau, Trần Thiên Vạn tiếp tục mở ra kim loại quả thực.

Đáng tiếc, liên tiếp mà đều mở ra một số quý giá cấp bậc là nhất cấp, cấp hai đồ vật. Thậm chí còn có một cái mở ra bó củi, để hấn dờ khóc dờ cười.

Năm cái kim loại quả thực chỉ xuất một tờ bản vẽ, hấn đều là vô dụng đồ, vật.

Trần Thiên Vạn tâm tình nhận nho nhỏ đã kích, nhưng nhìn thấy chính mình cá nhân thuộc tính nâng một mảng lớn về sau, những này tiểu tâm tình lập tức bị xông rơi.

Tại hoàn thành Chủ Tuyến Nhiệm Vụ về sau, trụ sở thăng cấp, thu hoạch được một lần không giống với dĩ vãng thể hồ quán đỉnh hiệu quả.

Phòng ngự +2, lực lượng +6, nhanh nhẹn +5(cơ sở cung tiền thủ chức nghiệp ngoài định mức +1), duy nhất một lần gia tăng 13 điểm thuộc tính.

Mà tăng thêm trước đó phân sát nhiệm vụ khen thưởng 8 điểm thuộc tính cùng Chủ Tuyến Nhiệm Vụ khen thưởng 20 điểm thuộc tính, bây giờ hấn thuộc tính đã biến thành ——

Phòng ngự: 13

Lực lượng: 41

Nhanh nhẹn: 48

Trí lực: 5

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực ước định: 108

Đăng cấp đánh giá: 4 giai chiến sĩ, có được nhanh nhẹn thiên phú, thị lực, thính lực, tài bắn cung Độ chính xác tăng cường.

Xung hào (kẻ huy diệt)

Bổ sung hi hữu thuộc tính: Phá Giáp (có thể tiêu giảm nhất định hạn mức phòng ngự lực, nâng vũ khí lực sát thương)

Bây giờ hấn thực lực đã không tại bất luận một vị nào Xích Giáp chiến sĩ phía dưới, nếu như bây giờ hấn gặp được lúc trước bị hơn mười tên Xích Giáp chiến sĩ truy sát cục diện, tình huống tuyệt đối sẽ có cự đại chuyển biến.

Siêu cao nhanh nhẹn để hấn tại sơn lâm loại kia hoàn cảnh như cá gặp nước, nếu như có thể trang bị một bộ cùng loại với Xích Giáp siêu cao phòng ngự áo giáp mà nói, tại núi rừng bên trong, hấn tuyệt đối có thể sinh sinh mà kéo chết này hơn mười tên Xích Giáp chiến sĩ.

Đáng tiếc Xích Giáp Binh Đoàn trang bị tất cả đều tại dị thủ độc dịch dưới hủy đi, không phải vậy bây giờ thực lực nâng không chỉ có giới hạn trong chính hấn, mà chính là toàn bộ Đào Nguyên Thôn.

Tấn thăng tứ giai chiến sĩ về sau, Trần Thiên Vạn trên đầu tóc bạc đã biến mất hầu như không còn, trong lúc lơ đãng lộ ra khí tức đủ để cho một số Phổ Thông Chiến Sĩ hoảng sợ.

Căn phòng nhỏ bên cạnh mở một cái ao nhỏ, bên trong nuôi dưỡng trước thu hoạch được những Điểm Kim đó cá.

Mấy ngày trôi qua, những này Điểm Kim cá đã bắt đầu sản xuất màu xám tro dung bùn. Bám vào tại nước bùn bên trên. Trần Thiên Vạn đi vào thời điểm, giống như đám ong vò vẽ ô, từng đầu hình thể không đồng nhất Điểm Kim cá từ nước bên trong lao ra, đụng vào chân hấn bên trên.

Nếu là lúc trước Trần Thiên Vạn, coi như sẽ không thụ thương, cũng lại bởi vậy lưu lại một chút điểm đồ, nhưng tấn cấp tứ giai chiến sĩ về sau, hấn phòng ngự lực tăng nhiều, Điểm Kim cá cử động bất quá là tại làn da mặt lưu lại một điểm lập tức mà qua tái nhợt a.

Không để ý Điểm Kim cá đi loạn, Trần Thiên Vạn mò lên trong ao dung bùn, sau đó tìm tới Thái Minh, đem dung bùn cùng Điểm Kim cá tồn tại cáo tri đối phương.

Thái Minh trên mặt thần sắc lo lắng nhất thời đại giảm.

Đào Nguyên Thôn Kiến Thành vật tư đều chuẩn bị kỹ càng, nhưng như thế nào duy trì lại là một vấn đề. Bây giờ có dung bùn, tại tài chính phương diện này tạm thời là không có vấn đề.

Mà lại, nếu như hảo hảo vận hành mà nói, dung bùn còn có thể trở thành cần tay Cao gia đồ, vật.

"Thành chủ đánh tính toán lúc nào tiến về Tuần Hà thành?" Đem dung bùn cất kỹ về sau, Thái Minh mở miệng dò hỏi.

"Hai ngày này đi!"

Phát sinh Xích Giáp chiến sĩ sự tình về sau, hấn thu hoạch cực lớn lớn, cần muốn xuất ra một chút thời gian đến xử lý.

"Đúng! Ta ở trên núi thời điểm gặp được Yến Tộc Di Tộc, phương diện này tiên sinh có thể có cái gì suy đoán?" Trần Thiên Vạn đột nhiên hỏi.

"Yến Tộc Di Tộc?" Thái Minh ngưng lông mày.

Đối với bây giờ đang đang phát triển trước mắt Đào Nguyên Thôn tới nói, bất luận cái gì Ngoại Lai Thế Lực đều có thể hội dẫn phát không tất yếu phiền phức. Yến Tộc Di Tộc một mực là Đại Nguyên trọng điểm đả kích người yêu, xuất hiện ở đây, như vậy về sau Đào Nguyên Thôn tất nhiên sẽ không an bình.

Thái Minh đem ý nghĩ của mình nói ra.

Trần Thiên Vạn thán một chút, nói: "Hi vọng bị phát hiện thời gian có thể kéo sau một số, ít nhất phải chờ đến chúng ta thành trì thành lập về sau!"

Thái Minh gật gật đầu.

Hắn lo lắng một điểm không thể so với Trần Thiên Vạn thiếu.

Cùng Thái Minh trò chuyện sau khi, Trần Thiên Vạn lại qua Cao gia, cùng Cao gia Cao Lão thương lượng một số liên quan tới thành trì kiến thiết vấn đề.

Cao gia làm công tượng thế gia, trong tay kỹ nghệ chỉ có dùng mới có thể phát huy tác dụng.

Bởi vậy Trần Thiên Vạn cũng không có ý định hoàn toàn đắc tội Cao gia, đồng thời nói rõ, nếu là thành trì xây xong, nhưng để Cao gia tại trong thành thu hoạch được quyền cư ngụ, cũng có được Đào Nguyên thành cư dân hết thảy phúc lợi.

Về phần phúc lợi như thế nào, Cao gia Cao Lão không biết, Trần Thiên Vạn cũng không có cáo tri, bất quá Cao gia Cao Lão vẫn là có không ít chờ mong.

Tuy nói những ngày này hắn cơ hồ đều tại nhà xưởng bên trong, nhưng Đào Nguyên thành biến hóa có thể một mực đặt ở trong mắt. Bây giờ Đào Nguyên Thôn đã đơn giản thành trì quy mô, nếu quả thật có thể xây xong, như vậy Đào Nguyên thành tuyệt đối là Đại Nguyên bên trong có thể đếm được trên đầu ngón tay tiểu thành, thậm chí có thể cùng một số Đại Thành sánh ngang!

Có Trần Thiên Vạn hứa hẹn, Cao gia Cao Lão tất nhiên là vui vẻ ra mặt.

Riêng là Trần Thiên Vạn xuất ra một phần dung bần xem như lễ vật đưa ra về sau, Cao gia Cao Lão một gương mặt mo đã cười thành một đóa cúc hoa.

Đại Bồng thêm củ cải, Trần Thiên Vạn giờ phút này cũng là tại áp dụng lúc đầu cùng Thái Minh định ra dự định.

Cao gia Cao Lão người già vì tinh, hắn là cũng có thể nhìn ra điểm ấy, bất quá Trần Thiên Vạn cũng không lo lắng, chỉ cần hắn vẫn là Đào Nguyên Thôn thành chủ, liền không sợ Cao gia bất hoà!

Lợi hại hơn nữa người cầm quyền cũng vô pháp hoàn toàn chứng không một người tư duy. Trần Thiên Vạn có thể làm chỉ là để cho mình sáng tạo lợi ích đây bên trên, cột lên nhiều người hơn!

Từ Cao gia sau khi ra ngoài, Trần Thiên Vạn về một chuyến chỗ ở, không bao lâu liền lấy cái kia chứa Dị Lực nước bình nước hương Đào Nguyên Thôn chiến sĩ doanh đi tới.

Dị Lực thủy đã thành hình, tiếp xuống chính là mình mong đợi nhất một khắc!

Thành lập Tiêu Dao quân!

Chiến sĩ doanh địa ngay tại Đào Nguyên Thôn ngoài thôn không xa.

Trần Thiên Vạn còn chưa đi tới đó liền nghe đến một trận tiếng la giết.

Trên trăm vị Đào Nguyên chiến sĩ tại một khối rộng lớn sân bãi bên trên làm hai đội tay không chém giết, xuất thủ không lưu tình chút nào.

Trần Thiên Vạn thậm chí nhìn thấy không ít trọng thương chiến sĩ, bị đá ra đội ngũ bên ngoài, sau đó có mấy tên đứng ngoài quan sát chiến sĩ đem mang lên bên cạnh để đặt cái hòm thuốc địa phương xử lý thương thế.

Hắn âm thầm gật gật đầu. Cái này phương thức huấn luyện tuy nhiên thảm liệt, nhưng phát ra hiệu quả vẫn là cực mạnh.

Mà lại chỉ cần có người thụ thương tới trình độ nhất định, vậy xem chiến sĩ liền sẽ ra tay ngăn cản.

Đồng thời, vì xuất hiện xác xuất nhỏ chuyện ngoài ý muốn, Trịnh Hoảng còn tự thân ở một bên giám sát. Quân đội huấn luyện phương diện sự tình, Trần Thiên Vạn tạm thời giao cho Trịnh Hoảng đến xử lý, bởi vậy cũng sẽ không can thiệp quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Thành lập

Trần Thiên Vạn đi đến Trịnh Hoàng bên người, cùng song song mà đứng.

"Khi nào thì đi?" Trịnh Hoàng hỏi.

"Hai ngày này đi!"

Trịnh Hoàng gật gật đầu.

"Những này chiến sĩ huấn luyện tình huống như thế nào?"

"Không thể nào tốt!" Trịnh Hoàng ăn ngay nói thật. Tại hấn ý nghĩ bên trong, Đào Nguyên chiến sĩ tuy nhiên so Phổ Thông Chiến Sĩ muốn mạnh hơn không ít, nhưng cùng những chánh thức đó tình nhuệ so lại có khác biệt lớn.

Càng không nói đến hấn trước kia chỗ thần tiền doanh.

"Những này chiến sĩ tư chất nhất định bọn họ đi một chút xa!" Trịnh Hoàng nói ra.

Tư chất càng tốt người, sau khi rèn luyện xuất hiện hiệu quả càng tốt, mà tại trong quân doanh, thông qua một số thủ đoạn đặc thù, làm cho thực lực tốc độ tăng lên tăng trưởng cực nhanh.

Một số luyện võ thiên phú thượng giai người tuổi còn trẻ liền không còn có Lục Giai, Thất Giai chiến lực, liền có thiên tư quấy phá.

Đào Nguyên chiến sĩ đại bộ phận đều là lần trước Trần Trạch mang đến những cái kia, đi qua một số phổ thông huấn luyện, có thể tăng lên tới nhất giai chiến sĩ đã tính toán không tệ, mà tăng lớn huấn luyện cường độ cùng thời gian dài tích lũy mà nói, nâng đến Nhị Giai đã coi như là đến đỉnh.

Nhưng mà Nhị Giai chiến lực tại những Đại Thành đó tình nhuệ, thậm chí Chư Vương đợi trong mắt căn bản tính không được cái gì.

Cho nên Trịnh Hoàng trong lòng có phần có bất mãn, nếu không phải Đào Nguyên Thôn hài đồng thừa thốt, nói không chừng hấn đã một lần nữa tuyển ra một số tân nhân đến bồi dưỡng!

"Thụ tư chất có hạn a?" Trần Thiên Vạn lắc đầu cười nói.

Trịnh Hoàng gật gật đầu, "Lấy bọn họ tư chất, có thể tăng lên tới Nhị Giai đã là cực hạn!"

"Nhị Giai đã không tệ! Phải biết giống sắt đá thành, Kính Hà thành tình nhuệ cũng bất quá là nhất giai chiến sĩ tạo thành! Nhị Giai chiến sĩ, cũng liền chừng trăm người!" Trần Thiên Vạn nói ra.

"Người tâm chi có lớn như vậy a?" Trịnh Hoàng nhìn Trần Thiên Vạn liếc một chút.

Trần Thiên Vạn hỏi ngược lại: "Này Trịnh đầu tâm lớn bao nhiêu?"

Bao lớn?

Trịnh Hoàng trong mắt có một tia hoảng hốt, lẩm bầm nói: "Người biết ta xuất thân từ Tàn gia Quân Thần tiền doanh, nhưng người cũng đã biết thần tiền doanh kém một bước liền đạp vào Vương Giả Chi Lộ!"

Nói đến đây hấn song quyền nắm thật chặt.

"Vương Giả Chi Lộ? Là Vương Bài Bình Đoàn a?"

"Không sai!" Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Trịnh Hoàng trong mắt hiện ra một tia bi thương và thổn thức, "Thần tiền doanh chiến sĩ sinh ra cực tàn khốc, có được tứ giai thiên phú bất quá là trở thành dự bị chiến sĩ điều kiện tiên quyết một trong, sau đó sẽ còn tham dự đại lượng chiến tranh, nếu là thất thường chiến tranh không chết, mới xem như trở thành thần tiền doanh dự bị chiến sĩ!"

"Tận lực bồi tiếp ba năm, danh xưng ma quỷ kêu rèn huấn luyện! So sánh cùng nhau, bọn họ không thể nghi ngờ muốn may mắn được nhiều!" Trịnh Hoàng ánh mắt rơi vào trên trận những cái kia chính đang chém giết lẫn nhau Đào Nguyên chiến sĩ.

Hắn trong giọng nói chất chứa ý hấn, Trần Thiên Vạn bao nhiêu nghe ra manh mối.

Trịnh Hoàng nói đến thần tiễn doanh, chứng minh hấn ý nghĩ là muốn huấn luyện được có thể sánh ngang thậm chí siêu việt thần tiễn doanh quân đội, đáng tiếc Trần Thiên Vạn đối với nhân mạng coi trọng trở thành hấn ràng buộc, cho nên đang huấn luyện bên trên cũng thu đến hạn chế.

"Chánh thức chiến sĩ đều là từ trong núi thây biển máu leo ra! Phương diện này không có bất kỳ cái gì may mắn câu chuyện! Người hỏi ta tâm bao lớn, ta bây giờ có thể nói cho người! Ta tâm không chỉ là chết đi thần tiễn doanh, càng là thần tiễn doanh chưa từng phóng ra một bước cuối cùng —— Vương Bài!"

Trịnh Hoàng ánh mắt lần thứ nhất trở nên như thể dọa người, tựa hồ ả chứa bắt diệt lửa giận một dạng.

Hắn đang chờ đợi!

Chờ đợi Trần Thiên Vạn trả lời chắc chắn!

Thật lâu trầm mặc.

Ngay tại Trịnh Hoàng tiếp cận thất vọng một khắc, một cái âm nước lại giờ lên trước mắt hấn.

"Đây là —— "

"Dị Lực nước!"

"Cái gì!"

Trịnh Hoàng ả ả lộ ra vẻ thất vọng nhất thời bị kinh hãi thay thế.

Hắn hết sức rõ ràng Dị Lực nước tác dụng. Nếu như đem Dị Lực nước cho chiến sĩ phục dụng, có thể thay đổi một cách vô tri vô giác mà gia tăng chiến sĩ luyện võ thiên phú! Cứ việc cái này gia tăng trình độ cũng không phải là không giới hạn, nhưng nâng cái hai ba giai lại là mười phần bình thường bất quá.

Giống Đào Nguyên Thôn những này chiến sĩ,

Cực hạn là Nhị Giai chiến sĩ, vậy bọn hấn cũng chính là có được Nhị Giai tư chất, nhưng nếu là thường cách một đoạn thời gian liền cho bọn hấn phục dụng nhất định lượng Dị Lực nước, tư chất tuyệt đối có thể tăng lên tới Ngũ Giai, thậm chí Lục Giai!

Vương Bài Bình Đoàn cường đại nguyên nhân căn bản là vì sao? Cũng là bởi vì bọn họ mỗi một cái đều có được cực cao chiến lực.

Từ Vương Bài Bình Đoàn bên trong đi ra chiến sĩ chỉ ít đều có thể trong quân đội đảm nhiệm một cái Đô Úy, thậm chí Lang Tướng!

Trịnh Hoàng đề xuống nội tâm kích động.

Hắn biết Trần Thiên Vạn nơi đó có được một khối Lệnh Phù, nhưng dùng Lệnh Phù ngâm chế Dị Lực Thủy Tuyệt không thể là trong khoảng thời gian ngắn có thể thành hình.

Cho nên trong khoảng thời gian này hấn căn bản không nghĩ tới hỏi thăm Trần Thiên Vạn Dị Lực thủy sự tình.

Nhưng mà, hôm nay cái này nguyên bản chuyện không có khả năng lại phát sinh ở trước mặt hấn.

"Người người là làm sao làm được!"

"Dị Lực nước! Ta biết Quan Sơn trong tay khối kia Lệnh Phù bị người cầm tới!"

Trần Thiên Vạn thể mới biết ngày đó Trịnh Hoàng là tại Quan Sơn doanh địa bốn phía, cũng không biết lúc ấy hấn là mang ý tưởng gì!

"Đây là ta một cái bí mật!" Trần Thiên Vạn cười nói.

Trịnh Hoàng trong mắt lộ ra vẻ phức tạp.

Tại thời khắc này, Trần Thiên Vạn trong mắt hấn trở nên thập phần thần bí đứng lên.

"Khác thường lực nước, ta nhất định có thể đem bọn hấn bồi dưỡng đến tứ giai cấp độ!"

"Mới tứ giai? Trịnh đầu, ta thể nhưng là hi vọng bọn họ có thể trở thành chúng ta Đào Nguyên thành một chi Vương Bài Bình Đoàn!" Trần Thiên Vạn ra vẻ bất mãn nói.

Trịnh Hoàng trong mắt sáng lên.

Hắn sợ dĩ nói có thể nuôi dưỡng đến tứ giai cũng không phải là nói hắn năng lực không đủ, mà chính là sợ hãi cường độ cao huấn luyện sẽ để cho một số chiến sĩ mất đi tính mạng, nhưng bây giờ nghe được câu này nhất thời minh bạch Trần Thiên Vạn ý tứ!

Liền xem như có được Lục Giai tư chất cũng không nhất định có thể tăng lên tới 6 giai, chỉ có tại như ma quỷ huấn luyện dưới, mới có thể đem toàn bộ tư chất hóa thành thực lực chân thật!

"Chiến sĩ chỉ có tại máu và lửa bên trong tài năng hoàn toàn trưởng thành!" Trần Thiên Vạn dửng dặc mà nói, " cái này ảm Dị Lực nước chỉ đầy đủ mười người phục dụng, lại nhiều liền không được hiệu quả! Hai ngày này ta sẽ còn đưa tới một số Dị Lực nước, đó là ta trong khoảng thời gian này sở hữu tích lũy, sau khi dùng xong trong thời gian ngắn liền không có!"

Trịnh Hoàng nghiêm nghị nói: "Yên tâm đi, ta hội hảo hảo chăm chú sử dụng!"

Trần Thiên Vạn gật gật đầu.

"Àm!"

Bỗng nhiên, một bóng người từ chém giết trong đội ngũ ngã ra đến, vừa vịn rơi trong mắt hắn.

"Là nàng! Nàng làm sao tại cái này?" Trần Thiên Vạn kinh ngạc nói, nhìn lấy này nhỏ gầy liền lộ ra kiên nghị thân ảnh, không khỏi nghĩ lên cái thôn kia bên ngoài một mình luyện kiếm nữ hài.

"Là nàng tìm tới ta, để cho ta dạy nàng luyện kiếm!" Trịnh Hoàng nói ra.

"Ồ? Lấy nguoi tính tình làm sao lại để cho nàng tiến vào đội ngũ?"

Trịnh Hoàng ánh mắt lộ ra một tia quái dị, nói ra: "Nguyên bản ta cũng không có ý định để cho nàng "

Trịnh Hoàng nói đến lúc ấy tình hình, có lẽ bên trong có lấy hắn lòng hiếu kỳ lý tại quấy phá nguyên nhân đi!

"Bất quá sự thật chứng minh ánh mắt của ta không tệ, nàng mặc dù là nữ nhân, nhưng xác thực có được một vị chánh thức chiến sĩ mới có tư chất!"

Trần Thiên Vạn trong lòng hơi động, nhìn về phía ngã xuống đất thân ảnh gầy nhỏ. Tại hắn nhìn về phía nàng thời điểm, nàng cũng nhìn qua, bình tĩnh ánh mắt bên trong bỗng nhiên hiện ra một tia gọn sóng, nhưng theo nàng một lần nữa xông vào chém giết trong đội ngũ thời điểm, cái này tia gọn sóng đã hoàn toàn biến mất!

"Có lẽ vậy!" Trần Thiên Vạn cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Đồ xấu xa (chúc mừng năm mới)

"Đã nguoi chí tại vương bài, có bao giờ nghĩ tới vì nó lấy tên?"

"Có!"

"Tiêu Dao quân!"

Xoẹt!

Lôi Minh nương theo lấy thiểm điện rơi xuống.

Điểm điểm giọt mưa trượt xuống.

Một chiếc xe ngựa tại chật hẹp trên đường xóc nảy.

"Chương Kiệt, còn bao lâu?" Bên trong một đạo hơi có vẻ không kiên nhẫn thanh âm truyền ra.

Bên ngoài xua đuổi mã thất cường tráng đại hán hung hăng vung một roi, cây roi đập nện đùi ngựa phát ra âm thanh không chút nào roi mà rơi vào trong xe.

Lập tức tốc độ xe mau mau hứa.

"Đại nhân, nhanh đến! Ngài lại thoáng nhần một chút!" Cường tráng đại hán quay đầu nói ra.

Trong xe trầm mặc một chút, "Đáng chết Đào Nguyên thành, cũng không biết này cái đầu sinh trưởng ở trên móng người, lại đem xây thành tại loại này keo kiệt vô cùng địa phương! Làm hại ta thụ loại này một nhục!"

"Đây cũng là không có cách nào sự tình!" Cường tráng đại hán nói ra, chỉ là trong mắt vẻ trào phúng làm thế nào cũng che giấu không đi.

Cũng không biết cấp trên là thế nào nghĩ, vậy mà phái dạng này một kẻ ngu ngốc tới, xem ra cấp trên đối cái này Đào Nguyên Thôn thái độ có chút quý dĩa!

Xe ngựa vững vàng hướng về phía trước chạy tới, một lúc lâu sau, đứng ở Kính Hà trước thành.

Kính Hà thành thành môn mở rộng.

Chu Kỳ sớm đã đem người chờ ở nơi đó.

Tại Xe ngựa vừa lái vào Kính Hà thành bên ngoài một dặm thời điểm, thám tử liền truyền đến tin tức. Chu Kỳ tuy nhiên trong lòng cực phản cảm Tuấn Hà thành, nhưng tình hình khó khăn, vẫn là không thể không sớm ra khỏi thành nghênh đón.

"Kính Hà thành thành chủ?" Trong xe ngựa truyền đến thanh âm khàn khàn, giống như nắm lỗ mũi nói chuyện.

Chu Kỳ trong lòng hơi có không vui, nhưng vẫn là gạt ra nụ cười đi đến ngàn.

"Kính Hà thành thành chủ Chu Kỳ gặp qua đại nhân!"

"Miễn lễ!"

"Không biết đại nhân lần này đến đây ——?"

"Cái này nơi hẻo lánh, còn có thể tới làm gì!" Trong xe thanh âm khinh thường nói, lập tức lại nói: "Ta liền đến xem, tùy tiện mang các người tiến Tuấn Hà thành, ít ngày nữa Triệu thành chủ liền phải quy mô lớn luyện binh, vì để bốn Phương thành chủ càng nhanh mà dung nhập trong đại quân, bây giờ Tuấn Hà thành lãnh địa bên trong to to nhỏ nhỏ năm mươi một thành thành chủ đều đã đến Tuấn Hà thành, bây giờ nhưng chính là người Chu thành chủ cùng vị kia Đào Nguyên Thôn thôn trưởng không có đi vào!"

Nói đến Đào Nguyên Thôn thôn trưởng mấy chữ trước mắt, trong xe thanh âm trở nên có chút quái dị, mang theo một cỗ cực độ khinh thường cùng mỉa mai ngữ khí.

Chu Kỳ có lòng muốn nhắc nhở một chút đối phương, nhưng nghĩ tới người này nói với hắn lời nói khí cũng không tốt đến đâu, bởi vậy cũng nhin xuống không phát.

"Chu Kỳ mấy ngày nay một mực đang tụ tập chiến sĩ tinh nhuệ, không khỏi thật giả lẫn lộn, lãng phí Triệu thành chủ quân lương, bởi vậy mới kéo đến bây giờ! Sau một chốc, ta Kính Hà thành chiến sĩ liền có thể tiến về Tuấn Hà thành đưa tin!"

"Ừm? Thật sự là như thế!"

"Tự nhiên!"

"Hừ! Chỉ sợ là không có cam lòng đi!" Trong xe thanh âm trở nên cay nghiệt.

Đánh xe cường tráng đại hán trong nội tâm máy động, biết Vương Lợi khuyết điểm lại phạm, vội vàng hướng Chu Kỳ đầu quân qua một cái thật có lỗi ánh mắt.

Chu Kỳ nao nao, trong lúc nhất thời vẫn không rõ Vương Lợi ý đồ.

"Chu thành chủ, người tòa thành nhỏ này tiểu, có thể có cái gì tương đối đặc biệt một ít gì đó? Ta tốt lấy về giao cho Thành Chủ Đại Nhân, thành chủ cao hứng, Chu thành chủ về sau tại Tuấn Hà thành cũng khá hơn một chút!"

Mà nói đến nơi đây, Chu Kỳ này vẫn không rõ Vương Lợi ý tứ! Trên mặt tức giận lóe lên, một vòng sát cơ lóe lên một cái rồi biến mất.

Hắn trầm mặc một chút, nói: "Tuy nhiên ta đây chỉ là tiểu thành, nhưng một số đặc biệt đồ vật vẫn là có! Chính là sợ đại nhân cùng Triệu thành chủ không để vào mắt!"

"Đầu có đầu có!" Trong xe thanh âm lập tức trở nên thân cận rất nhiều, "Ta còn nghe nói, Chu thành chủ có được hai tòa tiểu thành, cái này đặc biệt đồ, vật có phải hay không hẳn là tính toán hai phần?"

"Tim——" một bên Lý Vân giận quát một tiếng chính muốn đi ra, lại bị Chu Kỳ thân thể ngăn lại.

"Hắn là!"

Nửa ngày sau,

Vương Lợi Xe ngựa chậm rãi lái rời Kinh Hà thành.

Chu Kỳ bọn người mặt không thay đổi nhìn lấy mấy chiếc chứa đầy Châu Ngọc bảo thạch cùng một số trân quý vũ khí mấy chiếc quân nhu xe theo Vương Lợi Xe ngựa đi xa, trong mắt lãnh ý càng ngày càng đậm.

"Thành chủ, này tiểu nhân khinh người quá đáng! Nếu không phải người ngăn cản, ta đã sớm nhất đao đem hắn đầu cho cắt bỏ!"

"Không sai! Ta cũng thiếu chút nhịn không được!"

Lý Vân mọi người nhao nhao gầm thét.

Chu Kỳ ánh mắt lạnh lùng quét bọn họ liếc một chút, nói: "Sau đó thì sao? Giết hắn cũng là sát Tuấn Hà thành mặt mũi! Tuấn Hà thành thành chủ Jo Kwon cũng sẽ không nghe chúng ta giải thích, đến lúc đó trực tiếp phái Huyền Giáp vệ đến đây, chúng ta lấy cái gì ngăn cản?"

Tất cả mọi người nhất thời không ra tiếng.

Huyền Giáp vệ cường đại sớm đã thâm nhập nhân tâm, riêng là bọn họ những này xuất thân quân doanh người.

"Bất quá ta nhưng thật ra vô cùng chờ mong Đào Nguyên Thôn thôn trưởng ứng đối như thế nào vị này đến từ Tuấn Hà thành sử giả!" Chu Kỳ bỗng nhiên nói ra mấy câu nói như vậy.

Lý Vân đám người trên mặt nhất thời lộ ra vẻ chờ mong.

Đào Nguyên Thôn vị kia thế nhưng là một tiền phá vỡ sát đá thành thành môn người, tuyệt cường vũ lực người đồng dạng có một khóa không dễ dàng cúi đầu người, hắn hội tùy ý Vương Lợi xảo trá a?

Đương nhiên sẽ không!

Đây là tất cả mọi người đáp án.

Nhưng suy đoán xác thực chính xác, nhưng quá trình lại hoàn toàn ngoài dự liệu của bọn họ.

Đào Nguyên Thôn.

"Tuấn Hà thành sử giả?" Trần Thiên Vạn mới từ Cao gia nơi đó đi ra, liền đối diện đụng tới Yoo chuột.

Từ lần trước Yoo chuột thay hắn nghe ngóng Đào Nguyên Thôn bốn phía tình huống về sau, Trần Thiên Vạn liền để hắn phụ trách Đào Nguyên Thôn tình báo cái này một hạng nhiệm vụ.

"Bao nhiêu người?"

"Liên hai cái! Một cái nhìn qua mười phần dừng mãi, một bộ rất lợi hại khó đối phó bộ dáng, một người khác lại là trong xe ngựa, ta người cũng thấy không rõ dung mạo, chỉ là biết hắn là một cái Văn Quan, mà lại trước đây không lâu mới từ Kinh Hà thành nơi đó đi ra! Đúng, nghe nói còn xảo trá Kinh Hà thành không ít tài vật, Chu Kỳ bọn người tiễn hắn ra khỏi thành thời điểm, giống như sắc mặt đều xanh!" Yoo chuột đem tình báo tận lực một tia không rơi xuống đất nói ra.

"Bây giờ hắn cách chúng ta Đào Nguyên Thôn đã không xa, thôn trưởng người cần phải chuẩn bị thêm một chút! Chỉ ít tài vật phương diện này muốn trước thời gian ra tay!" Yoo chuột cau mày nói.

Mặc cho ai biết một người như vậy đang hướng nhà mình mà đến, vô luận như thế nào cũng cao hứng không nổi.

"Ta biết! Làm phiền người, Lưu đại ca!"

"Không có việc gì không có việc gì!" Yoo chuột nói liên tục.

Trần Thiên Vạn lại hỏi một số tình huống, Yoo chuột liền quay người rời đi.

Mà Trần Thiên Vạn làm theo mang theo một bộ về u sầu về đến trong nhà.

"Làm sao bảo bối nhi tử?" Trần Bách Vạn nhìn thấy hấn trạng thái có chút không đúng, không khỏi hỏi.

"Không có việc gì! Cũng là một cái cường đạo đến cửa lấy tiền đến!"

"Chuyện này là sao! Không cho chẳng phải thành!"

Trần Thiên Vạn lắc đầu, nói: "Ta cũng không muốn cho a, nhưng này cái cường đạo sau lưng thể nhưng là có Tuấn Hà thành "

Trần Bách Vạn há hốc mồm, không nói lời nào.

Thấy cha một bộ chết nhi tử bộ dáng, Trần Thiên Vạn bĩu môi, bộ này tư thái hấn xem không ít qua, trước kia Trần Bách Vạn vẫn là nhà giàu thời điểm, thân gia không ít, về sau bị những cái kia không ngừng xuất hiện chiến sĩ cướp đi, khi đó hấn biểu lộ cùng hiện tại hoàn toàn là một dạng.

Theo Trần Thiên Vạn, đây chính là lão cha còn sót lại nhà giàu bệnh!

"Người có thể ném, tiền không thể ném a!" Trần Bách Vạn không ngừng mà lẩm bẩm nói.

Trần Thiên Vạn nhin không được cười lên, đang muốn nói chút lời an ủi đến, lại thấy cha bỗng nhiên vỗ một cái tay, kêu lên: "Cứ làm như thế! Không sai! Cứ làm như thế!"

"Làm sao bây giờ? Người có biện pháp?"

"Đương nhiên! Cha ngươi thể nhưng là thiên tài!" Trần Bách Vạn vui tươi hơn hờ địa đạo, sau đó đem ý nghĩ của mình nói ra!

Không bao lâu, Trần Thiên Vạn mặt mũi tràn đầy vẻ quái dị mà nhìn xem hấn, cười mắng: "Lão cha, ngươi thật là một cái trời sinh —— "

"Thiên tài?"

"Đồ xấu xa!"

"Cút!"

Trần Thiên Vạn nhất thời cười ha ha, đi ra cửa qua, Tuấn Hà thành sử giả liền muốn đến, hấn phải nhanh một chút mà bố trí tốt hết thảy mới được.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Tặng lễ

Xe ngựa chậm rãi tại lái trên đường.

Trong xe, Vương Lợi chính vẻ mặt tươi cười ghé vào một đội châu báu trên ngọc thạch mặt.

Tuy nhiên hấn tại Tuấn Hà trong thành danh tiếng không thật là tốt, nhưng hấn người lại là đáng đáp mười phần không tệ, thậm chí được xưng tụng anh tuấn, chỉ là con mắt lệch nhu, còn mang theo một tia hung ác nham hiểm.

Tại cái này trong loạn thế, không có gì ngoài những chánh thức đó có bản lĩnh Mưu Sĩ bên ngoài, bọn họ những này phổ thông dân sự nhưng không được coi trọng, nếu như không còn một trương hoà hảo trứng mà nói, cho dù là lại như thế nào biết ăn nói, múa tay áo làm phong, cũng không chiếm được cấp trên yêu thích.

Tại Vương Lợi tư duy bên trong, đẹp mắt mặt tuyệt đối là có thể cho mình thêm điểm Thần Khí.

Trên thực tế, mình bạch lịch sử người đều sẽ có phát hiện, những chánh thức đó sủng thần, cơ hồ không có một cái nói lên được xấu!

"Đây là Thâm Hải minh châu, đều có lớn nhỏ cỡ nắm tay! Nghĩ không ra nho nhỏ Kính Hà thành còn có tốt như vậy đồ, vật!"

Vương Lợi lật tới lật lui trên xe tùy ý bày đặt Châu Ngọc bảo thạch.

"Còn có cái này Lưu Ly Khoáng, ở trong trời đêm có thể tàn mất ra tinh mang, cũng không biết là thật là giả!"

"Đây là Dạ Minh Châu, thất tinh nỏ, đáng tiếc là Phòng Chế Phẩm "

Mỗi khi thấy một dạng có giá trị không nhỏ châu báu, Vương Lợi đều sẽ lộ ra thỏa mãn nụ cười, đối với trạm tiếp theo Đào Nguyên Thôn cũng có nhỏ nhỏ chờ mong.

"Này Đào Nguyên Thôn nghe nói vợ vết Thiết Thạch thành thành chủ Thiết Ý bảo bối, này Thiết Ý thế nhưng là Tuấn Hà thành Thiết Hồng con nuôi, lần này nói thế nào đều muốn cho Đào Nguyên Thôn một số màu sắc nhìn xem, dạng này trở lại Tuấn Hà thành sau nói không chừng còn có thể trèo lên Thiết Hồng chi này cao chi!"

Vương Lợi mỹ mỹ nghĩ đến, lập tức cảm thấy cái này xóc nảy lộ trình cũng không bằng Hà Khả ác.

Ngay tại lúc hần rất nhiều suy nghĩ dâng lên thời điểm, Xe ngựa lại là chậm rãi dừng lại.

"Làm sao? Đến Đào Nguyên Thôn a?" Vương Lợi kêu lên.

"Còn không có đâu, đại nhân!" Bên ngoài xa phu thanh âm truyền đến.

Vương Lợi lập tức không cao hứng, "Vậy người ngừng xe gì! Còn không mau đi!"

Xe ngựa vẫn không có động.

Vương Lợi giận, rềm xe vén lên tử, kêu lên: "Người không nghe ta nói sao a? Điếc?"

Xa phu lúng túng liếc hần một cái, ra hiệu hần nhìn hướng phía sau.

Vương Lợi dời ánh mắt hướng phía trước xem xét, chỉ gặp trong gió nhẹ một vị mang theo không lưu loát biểu lộ thiếu niên chính đứng bình tĩnh lấy, hậu phương còn có ba chiếc quân nhu xe, trên xe phân biệt trang bị mấy cái hòm gỗ lớn, bị dây thừng vững vàng bó tại trên thân xe.

"Người là ai! Dám can đảm coi ta đường đi! Chẳng lẽ người không biết ta là Tuấn Hà thành sử giả a?" Vương Lợi nghiêm nghị nói.

Nhưng vô luận là thiếu năm vẫn là xa phu đều nghe ra hần lời nói bên trong bất an.

Gan này tiểu gia hỏa!

Thiếu niên thầm nghĩ, trên mặt lại là lộ ra ảm áp nụ cười, cao giọng nói: "Đào Nguyên Thôn thôn trưởng Trần Thiên Vạn gặp qua đại nhân!"

"Người là Đào Nguyên Thôn thôn trưởng! Làm sao có thể! Một cái miệng còn hôi sữa tiểu tử!" Nghe được Đào Nguyên Thôn mấy chữ, Vương Lợi không dàn xếp qua, tiếp lấy cười lên ha hả.

Thiếu niên cũng không tức giận, cười nói: "Ta đúng là Đào Nguyên Thôn thôn trưởng! Không tin mà nói, đại nhân có thể đến Chu thành chủ nơi đó hỏi thăm một chút! Tuy nhiên ta không cùng Chu thành chủ chạm qua mặt, nhưng chắc hẳn dưới tay hần hần là không thiếu thấy qua ta! Và lại —— "

Trần Thiên Vạn ngữ khí một hồi, hơi hơi nghiêng người, chỉ sau lưng mấy chiếc quân nhu xe, nói ra: "Nếu như ta không phải Đào Nguyên Thôn thôn trưởng, còn có ai hội xuất ra nhiều đồ như vậy đưa cho đại nhân đâu!"

"Ha-Ha, nói rất có đạo lý!" Vương Lợi hí mắt cười nói.

Hần cũng không lo lắng Trần Thiên Vạn lừa hần, bởi vì thôn trưởng thân phận cũng không tốt lừa gạt, chờ đến Tuấn Hà thành, nếu là trong quân các đại lão hơi một xác minh liền có thể biết được.

Nếu như không xác minh —— cái kia coi như, dù sao hần Vương Lợi có thể thu đến chỗ tốt là được, hần cũng không muốn để ý tới nhiều như vậy!

Hần thấy, một cái thôn trưởng mà thôi, Tuấn Hà thành lãnh địa đi thêm! Trong quân những lão đại đó chú ý tới Đào Nguyên Thôn nghĩ đến cũng là bởi vì vì đánh bại Thiết Thạch thành duyên cớ.

"Nếu là Đào Nguyên Thôn dài,

Vậy là tốt rồi nói!" Vương Lợi ho nhẹ một chút, đem trước đối Chu Kỳ nói này lời nói hơi chút sửa đổi, một mạch cho ném ra bên ngoài.

Đương nhiên, bắt chẹt tiền tài mà nói tự nhiên giảm bớt, ai kêu Trần Thiên Vạn như thế tự giác đâu!

Vương Lợi nhìn về phía người thiếu niên trước mắt này, càng phát giác hần thuận mắt, liền liên xưng hô cũng khách khí rất nhiều.

"Không biết ngàn vạn thôn trưởng đánh tính toán lúc nào tiến về Tuấn Hà thành đưa tin?"

"Hiện tại!"

"Hiện tại a!" Vương Lợi gật gật đầu, lập tức nhớ tới cái gì, kinh ngạc nói: "Hiện tại? Chỉ là người chiến sĩ đâu?"

Trần Thiên Vạn lắc đầu, cười khổ nói: "Ta chiến sĩ không nhiều, tại Thiết Thạch thành thời điểm cơ hồ toàn bộ tổn thất! Chuyến này chỉ có thể lẻ loi một mình tiến đến!"

Vương Lợi an ủi: "Ngàn vạn thôn trưởng nên bị thương! Có thể công toà thành tiếp theo, các người Đào Nguyên Thôn đã đủ để ghi vào lịch sử!"

Vương Lợi cũng không tính hỏi nhiều. Những chuyện này đến Tuấn Hà thành tự nhiên có trong quân lão đại ứng phó! Hắn bắt quá là truyền bức thư a! Đây cũng là vì sao hắn chỉ là mang một cái xa phu đến đây duyên cớ.

Trần Thiên Vạn trong mắt lộ ra vẻ khác lạ.

Yoo chuột trên tình báo nói, cái này Vương Lợi không tốt giao lưu, nhưng hiện tại xem ra, cũng khá a! Chẳng lẽ là tình báo phạm sai lầm lắm?

Đang hần dảng lên ý niệm này thời điểm, Vương Lợi nơi đó lại là khoát khoát tay, nói ra: "Đã ngàn vạn thôn trưởng người dự định hiện tại qua, vậy liền nhanh lên đi! Ta nhiệm vụ đã đạt thành, trước hết về Tuấn Hà thành!" Nói, đem rèm vừa để xuống, đem Trần Thiên Vạn cách trở tại bên ngoài.

Trần Thiên Vạn trong lòng dở khóc dở cười.

Quả nhiên không phải tình báo nhiệm vụ. Còn vì sao sẽ tốt như thế nói, sợ là sau lưng cái này mấy cái xe Châu Ngọc duyên cớ đi!

Bắt quả dạng này cũng không tốt, hắn còn muốn dựng vào đối phương đi nhờ xe đâu!

Trần Thiên Vạn đang nghĩ ngợi muốn làm sao mở miệng, để trong xe Vương Lợi đáp ứng để hắn dựng một chút xe tiện lợi, lại nghe được trong xe truyền lời ra.

"Đúng! Cái kia người nào tới, người cái gì nào tử, kéo tới mấy cái xe đặc sản cũng không biết để xa phu lưu lại, cái này mấy chiếc xe người bảo ta làm sao đưa đến Tuấn Hà thành!"

"Là tại hạ không đúng! Không chỉ là nơi này khoảng cách Đào Nguyên Thôn có mấy dặm đường, đến lúc này một lần sợ là muốn hao phí không thiếu thời gian, đến lúc đó tri hoãn đại nhân hành trình coi như không tốt! Mà lại ta này thôn trang ở đều là nhà gỗ, cái này —— "

"Hào hảo! Thật sự là phiền phức! Đem mấy cái kia cái rương chuyển lên ngồi xe ta!" Vương Lợi không kiên nhẫn thanh âm truyền ra.

Trần Thiên Vạn liền vội vàng đem quân nhu xe dây thừng cởi ra, sau đó cùng Mã Phu đem cái rương chuyển tới xe rương.

Không thể không nói, Vương Lợi chiếc xe ngựa này không gian cực lớn, giống như một gian căn phòng, bốn năm cái rương lớn phóng tới phía trên cũng bắt quá là dễ không gian trở nên hơi chen một số mà thôi!

Trần Thiên Vạn đem một cái rương buông xuống, cúi cúi cái trán, cẩn thận mà hỏi thăm: "Đại nhân, người nhìn phía trước đã là Đại Liên núi phạm vi, cái này Đại Liên núi cường đạo thể nhưng là phát mười phần hung mãnh, thường xuyên lên đến dưới núi đến hành hung, cướp bóc đốt giết, không chỗ không làm, ta này thôn trang liền thường xuyên chịu đến bọn họ quấy rối, đại nhân nếu là không chú ý —— "

Nghe xong cường đạo, Vương Lợi cổ hơi không cảm nhận được mà co rúm người lại, "Chỉ là cường đạo, tại Tuấn Hà thành đại quân trước mặt tất cả đều là phù vân! Bắt quá đã người mở miệng, ta cũng không tiện cự tuyệt! Người liền cùng chúng ta cùng lên đường đi!"

Trần Thiên Vạn nhất thời đại hỉ!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Cộp cộp

Trần Thiên Vạn leo lên xe ngựa, cùng mã phu song song ngồi cùng một chỗ. Còn tiến vào thùng xe, lại là nghĩ cũng không cần nghĩ!

Đó là Vương Lợi tư nhân không gian, không có hắn cho phép, Trần Thiên Vạn căn bản không có khả năng đi vào, trừ phi dự định cùng Vương Lợi vạch mặt!

Xe ngựa mang theo mấy chiếc quân nhu xe đi Tuấn Hà thành phương hướng chậm rãi chạy tới.

Khi đi ngang qua Kính Hà thành thời điểm dừng một cái, biết được Chu Kỳ đã đem người tiến về Tuấn Hà thành, Vương Lợi rất là hài lòng gật đầu, lập tức tiếp tục lên đường.

Nhưng mà, rời đi Kính Hà thành không lâu, xe ngựa lại là bỗng nhiên dừng lại.

"Lại thế nào? Đột nhiên dừng xe! Chưong Kiệt, người có phải hay không không muốn lẫn lộn!" Vương Lợi hùng hùng hồ hồ thanh âm từ trong xe truyền ra, nhưng sau một khắc, một trận lộn xộn Hồ Hòa âm thanh bỗng nhiên truyền đến.

"Giết a! Không muốn buông tha cái này vài đầu dê béo!"

"Đầu hàng không giết!"

"Trong xe nhất định còn có người, cho ta bắt tới!"

Hung ác thanh âm không ngừng vang lên.

Trong lòng ần ần có chút không ổn Vương Lợi vừa chui ra một cái đầu đến liền phát giác một cây đao rơi vào trên cổ hán.

"Người các người dám can đảm cướp bóc ta, nhưng biết ta là ——" hán run giọng nói.

"Nói nhảm nhiều quá!" Cầm đao đại hán nhú đôi chân mày, lộ ra vẻ không kiên nhẫn, một bộ lúc nào cũng có thể giết người bộ dáng.

Vương Lợi sắc mặt bỗng nhiên trở nên tái nhợt, liền vội xin tha nói: "Không đừng có giết ta, ta nguyện ý đưa trước sở hữu tài vật!"

Hán đem một cái tay thò vào trong xe, đem những cái kia tùy ý để đặt bảo bối đều đẩy ra tới.

"Ha-Ha, không tệ! Quả nhiên là dê béo!"

Cầm đao đại hán cười to nói, đem Vương Lợi một chân đạp đến dưới xe.

Vương Lợi trong lòng mười phần biệt khuất, nhưng cũng hiểu được xem xét thời thế, đem lửa giận trong lòng đè xuống.

"Các người bọn này cường đạo, đừng với đại nhân động thủ động cước, muốn động liền đừng đến ta!" Lúc này, một tiếng thanh âm phản nộ vang lên.

Vương Lợi ánh mắt nhìn về phía một mặt xúc động phản nộ Trần Thiên Vạn, trong lòng nhất thời rất là cảm động.

Thiếu niên này thật sự là người tốt!

Trần Thiên Vạn cũng không biết có phải hay không phát giác được ánh mắt của hán, trên mặt càng là phần uất, dùng sức mà giãy dụa, đem hán đè xuống đất hai tên cường đạo kém chút đều bị lật tung, vẫn là bên cạnh lược trận mấy tên cường đạo thấy thế không ổn, nhào lên hỗ trợ mới một lần nữa đem ngăn chặn.

Chỉ là những này đều bị Vương Lợi nhìn ở trong mắt, nếu không phải bốn phía còn có thật nhiều hung thần ác sát cường đạo, hán tuyệt đối sẽ không keo kiệt chính mình nói ngọt.

"Tốt người cái đầu đầu! Người tới, đem hán mang xuống cho ta!" Cường đạo đầu lĩnh không che giấu chút nào chính mình sát cơ, làm cắt cổ động tác.

Ba bốn tên cường đạo nhất thời đem Trần Thiên Vạn kéo vào bên cạnh một chỗ Lâm Từ.

Xa phu hơi hơi nheo mắt lại.

Mà Vương Lợi thì là dọa đến hai chân mềm nhũn, ngã trên mặt đất, ngoài miệng không ngừng mà nói: "Các vị gia, không liên quan chuyện ta, không liên quan chuyện ta! Buông tha ta! Van cầu các người bỏ qua cho ta đi!"

"Bột mềm!" Cường đạo đầu lĩnh phi một tiếng, đem Vương Lợi một chân đạp lên, sau đó lại là một trận loạn giẫm, mặt mới đối một đám hung thần ác sát thuộc hạ kêu lên: "Mau đem những bảo bối này đều kéo đi! Ta cũng không muốn đụng phải những có thể đó ác quân đội!"

Đông đảo cường đạo nhao nhao thu hồi vũ khí, đem hai tên tù binh trói lại, vẫn trên xe, sau đó quay đầu hướng Đại Liên núi phương hướng mà đi.

Bọn họ lập tức tựa hồ quên này bị áp giải vào rừng bên trong Trần Thiên Vạn.

Thẳng đến đi hơn mười phút, một tên mang thương cường đạo mới vội vã mà đuổi theo, một mặt về áy náy mà chạy đến cường đạo đầu lĩnh trước người.

Một màn này vừa lúc bị Vương Lợi cùng xa phu nhìn thấy, trong lòng không khỏi dâng lên hi vọng.

Này mấy tên áp giải Trần Thiên Vạn cường đạo bây giờ chỉ có một người trở về, còn mang thương, đây tuyệt đối là bị gặp ngoài ý muốn!

Chẳng lẽ là Trần Thiên Vạn đào tẩu?

Bất kể như thế nào, chỉ cần có người có thể báo tin, như vậy bọn họ liền có khả năng sẽ bị cứu ra. Không chỉ có như thế, những cường đạo này cũng sẽ gặp nạn!

Vương Lợi tâm tư vẫn là hết sức linh hoạt,

Lập tức nghĩ rõ ràng những mấu chốt này địa phương, buông xuống trên mặt lần thứ nhất lộ ra cười trên nỗi đau của người khác thần sắc.

Hắn cũng không có chú ý tới, tên kia cường đạo đầu lĩnh tại nghe xong mang thương thuộc hạ nói chuyện về sau, giận dữ rồi đi nháy mắt, trong mắt lộ ra một tia không khỏi ý cười.

Ở trong mắt Vương Lợi, cường đạo đầu lĩnh tuyệt đối là giận dữ rồi đi.

Bọn cường đạo không dễ chịu, hắn lại càng tốt qua, đương nhiên trừ cái đó ra, còn có là đối Trần Thiên Vạn cảm kích.

Không chỉ có là người tốt, vẫn là đại Đại Phúc Tinh a!

Vương Lợi lập tức cảm thấy tốt có cảm giác an toàn.

Xem ra lần này trở về, nếu là có thể mà nói, liền đem cái này Trần Thiên Vạn phóng tới bên cạnh mình, dạng này ngày tháng sau đó cũng sẽ tốt hơn rất nhiều.

Trong bất tri bất giác một đoàn người đã đi vào một tòa vút bỏ trong thôn trang.

Cường đạo đầu lĩnh như là làm theo phép đi đến Vương Lợi trước người, đối hắn một trận quyền đấm cước đá, sau đó mới hùng hùng hổ hổ rồi đi.

Vương Lợi co quắp tại mặt đất, một mặt bụi đất, cái trán, gương mặt sưng, hai con mắt giống như Đại Gấu Mèo, hiện ra hắc vòng tới.

Mà đây chỉ là mặt ngoài thương tổn, ở trên người hắn chỉ ít xuất hiện bốn năm chỗ gãy xương.

Có như vậy một đoạn thời gian, Vương Lợi cơ hồ cảm thấy mình muốn chết giống như.

Hắn hô hô mà thở phì phò, thân thể giống như chó chết gục ở chỗ này, trong miệng phát ra ô ô thanh âm, lâu lâu xen lẫn một cái tên, tựa hồ là túi tiền lại hoặc là sóng trước, tóm lại người bên ngoài nghe không hiểu chính là.

Cuồng hoan đồng lửa nhảy lên thật cao lại thời gian dần qua biến mất, lưu lại chỉ là một đồng tro tàn.

Bọn cường đạo bắt đầu nghỉ ngơi, chỉ có chút ít mấy tên cường đạo còn đang chống đỡ mí mắt, dùng sức mà muốn nhìn rõ bốn phía hết thảy.

Vương Lợi ngăn cản không nổi buồn ngủ, lâm vào trong cơn ác mộng, miệng vẫn như cũ vô ý thức khép mở.

Hắn bỗng nhiên cảm giác từ trong mộng bừng tỉnh, khi thấy người trước mắt lúc, hắn trong nháy mắt lệ nóng doanh tròng!

"Sóng trước —— "

Trong bóng đêm người làm hư thanh thủ thế, sau đó thừa dịp tuần tra cường đạo không chú ý, xông lên Vương Lợi liền chạy!

"Dừng lại! Không tốt! Tù binh chạy!"

Một tên mí mắt buông xuống cường đạo bỗng nhiên từ vút bỏ phòng ốc chỗ ngoặt đi ra, nhìn thấy chạy vội bóng người giật mình, vội vàng lớn tiếng kêu to.

Vương Lợi thân thể như là cái gì kích thích đến, chăm chú mà chấp lên, một đôi tay gắt gao bắt lấy Trần Thiên Vạn y phục không thả.

"Bọn họ chùy sửa chim (đuổi theo)! Mang đảo (chạy mau)" Vương Lợi vội vàng nói.

Trần Thiên Vạn căn bản nghe không hiểu hắn mà nói, nhưng ý tứ lại có thể ước đoán đi ra, "Yên tâm tốt, đại nhân! Coi như ta thân tử cũng sẽ mang người chạy đi!"

Vương Lợi rút ra sục sục cái mũi, một vòng óng ánh dọc theo lỗ mũi chậm rãi chảy xuống.

Xoạch!

Trần Thiên Vạn thân thể run lên ——

"Thứ gì, ẩm ướt mềm ẩm ướt mềm! Có chút buồn nôn!" Hắn thầm nghĩ, quất ra một cái tay hướng trên cổ một vòng, khi nhìn tới trên ngón tay này trong suốt bên trong mang một ít màu trắng đỏ, vật, hắn hai mắt tái đi, kém chút đem trên lưng Vương Lợi ném ra!

"FUCK!" Hắn nhìn không được chửi một câu.

Loại này đến từ một cái thế giới khác lời nói Vương Lợi tự nhiên nghe không hiểu, chỉ là không khỏi điệu mà nhìn xem Trần Thiên Vạn, trên mũi óng ánh không ngừng mà nhỏ xuống.

Cộp cộp!

Trần Thiên Vạn sắc mặt càng ngày càng khó coi, rốt cục nhìn không được, một đầu nhảy vào một dòng sông nhỏ bên trong!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Long Sàng Nỗ Pháo

Bị nước sông vây quanh một khắc này, Trần Thiên Vạn rốt cục cảm thấy dễ chịu rất nhiều.

"Ô ô a độc đầu chùy (ta không biết bơi), mang khi qua (nhanh lên qua)! Ngươi còn chìm từ ta a (ngươi muốn chết đuối ta à)!" Phía sau Vương Lợi gắt gao bắt lấy Trần Thiên Vạn y phục, miệng theo Trần Thiên Vạn thân thể trôi nổi mà trôi nổi, lúc mà lúc nói chuyện còn uống một ngụm nước.

"Ân ân, biết đại nhân! Bất quá ngươi không cần lo lắng, hiện tại chúng ta vị trí chỉ có cao hơn một mét, chìm không chết người!" Trần Thiên Vạn nói ra.

Một mực dùng sức giãy dụa Vương Lợi lập tức yên tĩnh rất nhiều.

Nơi xa xuất hiện mười mấy đoàn hỏa quang, muốn đến là đuổi theo cường đạo. Trần Thiên Vạn mang theo Vương Lợi hướng bên bờ tới gần, sau đó ngồi xổm người xuống, chỉ lộ ra gần nửa cái đầu ở trên mặt nước.

Cường đạo tới vội vàng qua đến cũng là vội vàng.

Trần Thiên Vạn leo đến trên bờ.

Bây giờ mặc dù nhưng đã tiếp cận mùa xuân, nhiệt độ không khí tương đối có chỗ tăng trở lại, nhưng đến ban đêm nhiệt độ không khí vẫn là rất thấp!

Trần Thiên Vạn rõ ràng phát giác được trên lưng Vương Lợi thân thể có chút run lên, ngẫu nhiên còn có thể nghe được hàm răng tiếng va chạm.

Trên mặt hắn lộ ra cười trên nỗi đau của người khác chỉ sắc. Từ khi hắn tấn cấp tứ giai chiến sĩ về sau, thân thể các phương diện đạt được hắn cực đại đề cao, chỉ là lạnh lẽo căn bản không nói chơi.

Bất quá vì rất thật, hắn vẫn là làm bộ đánh hai cái ngáp, sau đó một thân lạnh run mà hướng Kính Hà thành chỗ phương hướng đi đến.

Đến Kính Hà thành lúc sau đã tiếp cận rạng sáng, Vương Lợi khóa một tầng thật dày chăn mền, vén vén đem khuôn mặt lộ ra phía ngoài, sau lưng Kính Hà thành mấy cái lưu thủ Ngũ Trường hơi hơi cúi đầu, để tránh để Vương Lợi nhìn thấy trên mặt bọn họ cười trên nỗi đau của người khác biểu lộ.

Bất quá khi nhìn đến Trần Thiên Vạn lúc, bọn họ ánh mắt vẫn như cũ lộ ra kinh nghi bất định.

Lấy bọn họ năng lực tình báo, sớm tại trước đây không lâu liền biết được Trần Thiên Vạn chân thực dung mạo, bởi vậy mới sẽ có về mười phần kinh ngạc, Trần Thiên Vạn làm sao lại cùng Vương Lợi làm cùng một chỗ, mà lại Vương Lợi còn làm một thân thương tổn, trước đó nằm chết dí trên cang cứu thương thời điểm, bọn họ cũng không khỏi thay Vương Lợi lo lắng hội như vậy một mệnh ô hô!

Đáng tiếc sau cùng chống nổi đến!

Bốn tên chiến sĩ cẩn thận từng li từng tí đem Vương Lợi đặt lên một chiếc xe ngựa.

Mấy tên Ngũ Trường len lén nhìn một chút Vương Lợi âm trầm đến tựa như muốn mưa sắc mặt, nhìn nhau, rồi rít nói: "Đại nhân, ngài thương thế rất nặng, muốn hay không lưu lại trước tiên đem bệnh dưỡng tốt lại nói?"

"Đúng a đúng a! Chúng ta nơi này bác sĩ vẫn là không ít!"

"Ta liền biết có cái Danh Y, đối với chấn thương chân đau phương diện này —— "

"Vói!" Vương Lợi mặt lập tức đỏ lên.

Một bên ngốc đứng đầy Trần Thiên Vạn trong lòng thầm vui.

Những ngũ trường này đều là ra trận giết địch chiến sĩ, chỗ nào mình bạch một số cong cong thẳng thẳng.

Vương Lợi người này cực thích sĩ diện, không đề cập tới thương thế còn tốt, xách thực cùng bóc hấn thương sẹo không sai biệt lắm, không chọc hấn nổi giận mới là lạ!

"Các người Kính Hà thành thật sự là tốt lắm! Dung túng cường đạo Lưu Phi tàn phá bừa bãi, chờ ta sau khi trở về nhất định bẩm báo Triệu thành chủ hảo hảo quân giáo quân dạy các người! Không chỉ có như thế, các người cái kia Chu thành chủ cũng đừng hòng tốt hơn, ta chân trước vừa đi, mới đến Đào Nguyên Thôn chuyển non nửa vòng, hấn liền đi? Kỳ hoặc như thế sự tình, không thể nói được —— các người Chu thành chủ gọi người âm thầm ra về cường đạo, cướp đi những cống hiến đó cho Triệu thành chủ tiền vật!" Vương Lợi càng nói càng tức phấn, càng nói càng kích động, liền liền đầu cũng lập tức chuyển động được nhanh rất nhiều.

Trần Thiên Vạn đột nhiên nghe được còn có chút khản trương, nhưng sau khi nghe xong trong lòng không khỏi một trận cười to.

Cái này Vương Lợi thật là có sức tưởng tượng!

Mấy vị Ngũ Trường vội vàng ra giải thích rõ, chỉ là Vương Lợi nơi đó cũng không lĩnh tình, ngược lại là một vị Ngũ Trường tương đối giật mình, vội vàng mà trở về Thành Chủ Phủ, tìm tới tận lực trốn tránh Vương Lợi Lý Vân.

Chu Kỳ lo lắng lần này đi Kính Hà thành hội ngoài ý muốn nổi lên, bởi vậy cố ý lưu lại Lý Vân vị này tướng tài đặc lực. Nguyên bản biết được Vương Lợi bị gặp cường đạo, kém chút thân tử, Lý Vân còn hết sức cao hứng, nhưng giờ phút này từ vị kia chạy đến Ngũ Trường miệng bên trong biết được Vương Lợi thái độ lúc, Lý Vân nhất thời giận tím mặt,

Mãnh liệt vỗ bàn liền hướng hướng cửa thành đi đến.

"Lý Vân, người cũng không thể hành động theo cảm tính, hòng thành chủ khổ tâm a!" Ngũ Trường liền vội vàng kéo Lý Vân.

"Tên kia, về sau có cơ hội ta nhất định đem hấn cho chặt!" Lý Vân tức giận bất bình nói, "Lại đần, người nói chúng ta có thể hay không đóng vai cường đạo đem tên kia cho giết!"

Người ngũ trường kia vội vàng lắc đầu, nói: "Như là trước kia vẫn được, nhưng bây giờ phát sinh việc này, nếu là gặp lại cường đạo, cái kia chính là mình bày sự tình!"

"Đáng giận!"

Nửa giờ sau, người ngũ trường kia lại đần mang một mặt quân nhu xe vội vàng đi vào chỗ cửa thành.

"Đại nhân, chúng ta biết ngài không dễ chịu, đây là chúng ta cố ý chuẩn bị cho đại nhân, coi như vì ngài an ủi một chút!"

"Hừ, tốt nhất như thế!" Vương Lợi hừ nói, dùng ánh mắt ra hiệu Trần Thiên Vạn.

Trần Thiên Vạn vội vàng buông xuống rèm, nhảy lên chiếc này Kính Hà thành chăm chú chuẩn bị xe ngựa, cười hi hi nói: "Các vị, chúng ta đi trước! Không cần đưa!"

"Đại nhân đi tốt!"

"Đại nhân đi tốt!"

Mấy vị Ngũ Trường cùng một đám cấp dưới mặc kệ có nguyện ý hay không, đều khom người nói.

Chờ bọn hấn lại lúc ngừng đầu, xe ngựa đã lái ra xa xưa.

Hơn nửa ngày sau, một tòa không lồ thành trì xuất hiện tại Trần Thiên Vạn trong tầm mắt, cao đến hai ba mươi trượng thành tường khắp nơi có thể thấy được tuế nguyệt lưu lại pha tạp cùng cổ lão, màu nâu đen lộng lẫy bám vào tại thành trì mặt ngoài, tựa hồ có thể xuyên thấu qua Thời Gian Trường Hà nhìn thấy này từng tràng hạo đại thảm liệt chiến tranh dưới, từng đầu tươi sống sinh mệnh trong vùng máu giầy dụa, nộ hồng!

Xa xa, Trần Thiên Vạn liền có thể nhìn thấy trên cửa thành phương tồn tại mấy cái thăm thẳm miệng lớn, như là đầu sư tử cung lỗ hồng, chỉ là loại kia đứng ngồi không yên cảm giác là đầu sư tử cung vô pháp cho!

"Đến Tuần Hà thành?" Vương Lợi từ trong xe chui ra.

Mặc kệ hấn tại bên ngoài như thế nào giầy vò, đến Tuấn Hà thành mảnh này trong quân lão đại trong phạm vi tầm mắt địa vực, hấn tuyệt đối so với bất luận kẻ nào đều muốn chú ý cẩn thận.

Không chờ Trần Thiên Vạn gật đầu, Vương Lợi đã từ trước ngực kéo ra một khối cùng loại lệnh bài hoa văn trang sức, đem treo ở trên xe ngựa một cái để thấy địa phương, sau đó mới cùng Trần Thiên Vạn cũng xếp hàng ngồi.

"Tiểu tử, không có thấy qua việc đời a? Nói cho ngươi, Tuấn Hà thành có thể không phải là các ngươi này vắng vẻ chi địa, bên trong thương nhân đông đảo, từng cái eo quần vạn kim, bọn họ rút ra một cọng lông liền đầy đủ ngươi này thôn nhỏ ăn uống chùa mấy năm! Có tiền có quyền liền dễ dàng nhiều, cho nên vào thành sau cho ta thành thật một chút!"

"Còn có trong thành một số ăn mặc hoa phục người ngàn vạn phải chú ý, những có thể đó không phải nhân vật đơn giản, chờ ngươi tiến vào quân doanh liền sẽ hiểu biết!"

Vương Lợi một câu một câu mà nói, tựa hồ trên đường đi mà nói đều lưu đến thời khắc này giống như.

Trần Thiên Vạn lắng nghe.

Chờ đến Vương Lợi nói đến không sai biệt lắm, hấn bỗng nhiên chỉ trên cửa thành phương này hai cái thăm thăm miệng, hỏi: "Đây hai cái là cái gì? Tại sao ta cảm giác cùng đầu sư tử cùng rất lợi hại tương tự!"

"Đó là Long Sàng Nỗ Pháo!"

"Long Sàng Nỗ Pháo?"

"Đúng! Ngươi nơi này khả năng chỉ thấy này hai cái đen nhánh lỗ hồng, nếu như gần thêm chút nữa liền có thể thấy rõ đen nhánh lỗ hồng là hai đầu kim loại Cự Long vì trí hiểm yếu bộ vị. Ngươi thấy trên cửa thành phương này một tòa kim loại lầu các không? Đó cũng không phải là đơn thuần ở người, trên thực tế đó là hai tòa Nỗ Pháo chánh thức hạch tâm chỗ, bên trong chất chứa cực phức tạp kết cấu, một khi chiến sự bạo phát, kết cấu bắt đầu vận chuyển, liền sẽ từ này hai cái long yết bộ vị bắn ra đại lượng mũi tên! Vô luận là uy lực vẫn là tầm bắn đều có thể dâng lên gần nhiều gấp mười!"

"Gấp mười lần!" Trần Thiên Vạn kinh hô!

Loại trình độ này mũi tên tuyệt đối có thể so ra mà vượt Thần Tí Cung cùng một số tiểu hình Sàng Nỗ!

Trước đó hấn còn cảm thấy tuyệt thế vũ lực cực đáng sợ, mà ở những này Đại Thành đỉnh phong vũ khí dưới, vẫn là lộ ra mười phần yếu ớt!

"Rất lợi hại rung động a? Giống loại vũ khí này cũng chỉ có đẳng cấp cao kim loại Chiến Thú có thể ngăn kháng đến dưới! Đáng tiếc, Long Sàng Nỗ Pháo chế tạo mười phần hà khắc, không chỉ có là đối tài liệu còn có công nghệ cũng là như thế, lúc trước vì chế tạo vũ khí này, Tuấn Hà thành thế nhưng là có mấy tên Đại Sư Cấp Bậc công tượng tâm thần hao hết chết tại nhà xưởng bên trong!" Vương Lợi thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Khúc nhạc dạo

"Mỗi một tòa Long Sàng Nỗ Pháo xuất hiện liền mang ý nghĩa ba đến bốn tên Đại Sư Cấp Bậc công tượng thân tử! Giống như là thượng thiên nguyên rủa, liền ngay cả trời cao cũng không cho phép dạng này vũ khí đại quy mô xuất hiện!" Vương Lợi hí hửng nói.

"Vén vẹn một tòa Long Môn Nỗ Pháo liền bù đắp được thiên quân vạn mã!"

"Đó là đương nhiên! Dù sao cũng là mấy cái vị Đại Sư Cấp Bậc công tượng sinh mệnh chỉ tác!"

Xe ngựa chậm rãi lái vào hướng Tuấn Hà thành.

Đến khoảng cách Tuấn Hà thành chìm kéo thành môn ngoài ngàn mét thời điểm, Trần Thiên Vạn nhìn thấy nhất ba lưu dân, tựa hồ là mới từ nơi khác chạy nạn mà đến.

"Những này lưu dân thật sự là không biết sống chết!" Vương Lợi mắng.

"Vì cái gì nói như vậy?"

"Hừ, ngươi là không biết, vĩ đại thành chủ đại nhân có thật nhiều giải trí hoạt động, bên trong một hạng cũng là đi săn! Đi săn có biết không?" Vương Lợi hừ nói, cường điệu Địa Cường điệu đi săn hai chữ.

"Biết a! Không phải liền là săn bắn a?"

"Hắc hắc, kia đi săn cũng không phải này đi săn, bình thường người săn là dã thú, thành chủ đại nhân hẳn săn là ——" Vương Lợi đối những lưu dân đó chỉ chỉ.

Trần Thiên Vạn nhất thời kinh hãi nói: "Là lưu dân!"

Vương Lợi lộ ra nụ cười, một bộ 'Biết liền tốt' biểu lộ.

Trần Thiên Vạn trên mặt lộ ra vẻ phức tạp, nói ra: "Chẳng lẽ liền không có người quản a? Nghe nói Tuần Hà thành phía sau đứng thế nhưng là cổ đem Trình Đức Thắng, hẳn nhưng là danh xưng Chính Nghĩa Chi Sư!"

"Cái rắm Chính Nghĩa Chi Sư!" Vương Lợi một mặt khinh thường, "Chi là nói dễ nghe a! Cái gọi là Chính Nghĩa Chi Sư, bắt quá là Trình Đức Thắng cho mình một khối tấm màn che, hẳn nếu thật là Chính Nghĩa Chi Sư, lúc trước liền sẽ không đem hẳn đại quân dời đi Biên Quan, để Tàn Quân có thể nhập cảnh! Dẫn đến Đại Nguyên Khí Số trong nháy mắt bên hội đến cực hạn! Nếu không, bây giờ loại này khói lửa nổi lên bốn phía cục diện chỉ ít còn muốn trì hoãn ba mươi năm!"

Trần Thiên Vạn một trận ghé mắt, "Đại nhân quả nhiên là Đại Trí người, liền như thế bí ẩn sự tình cũng có thể minh ngộ!"

Vương Lợi cười mắng: "Tiểu tử ngươi cũng không cần khen ta, những này tại Tuần Hà trên thành chảy bên trong cũng không phải là bí ẩn gì! Thậm chí một số thương nhân bình dân đều biết! Ngươi chính là hỏi bọn hắn, cũng sẽ nhận được gần như giống nhau đáp án!"

"Đại nhân thật sự là khiêm tốn!" Trần Thiên Vạn trong lòng thất kinh, ngoài miệng lại là nói ra.

Quả nhiên, Vương Lợi nụ cười trên mặt trở nên càng thêm rực rỡ.

"Đáng tiếc những lưu dân đó, không công mất mạng!"

"Hắc hắc, tại người cầm quyền trong mắt, tánh mạng là đáng tiền nhất cũng là không đáng giá tiền nhất! Mạnh cùng yếu chênh lệch càng lớn, người yếu liền lộ ra càng phát ra nhỏ bé, khi đến trình độ nào đó, bọn họ đã không thể coi là người!"

Lúc này, Trần Thiên Vạn bỗng nhiên ngừng xuống xe ngựa, nói: "Phía trước giống như ra một số chuyện!"

"Ta nhìn thấy, ngươi đem xe lại hướng phía trước dựa vào dựa vào, không cần phải gấp gấp, chậm một chút!" Vương Lợi cẩn thận nói.

Bộ dáng này ngược lại để Trần Thiên Vạn rất là ngạc nhiên.

Xe ngựa chậm rãi tiến lên ba bốn trăm mét.

Khi thấy giữa đường một cỗ xe ngựa trống lức, Vương Lợi trong lòng hơi chấn động một chút, vội vàng nhảy xuống xe, nện bước Toái Bộ đi đến xe kia trước, lo lắng hướng một chỗ treo ngọc chất lệnh bài vị trí bên trên ngắm qua, sau một khắc trên mặt nhất thời chất đầy nụ cười.

Vương Lợi nói cái gì, Trần Thiên Vạn cũng không hiểu biết, chỉ là nhìn thấy Vương Lợi một bên nói, một bên cúi đầu khom lưng, không khỏi cảm thấy không thú vị, ánh mắt quét qua, rồi tại phía trước bên cạnh xe ngựa đứng đầy mấy cái lưu dân.

Không biết có phải hay không ảo giác, tại hắn nhìn về phía này bốn năm cái lưu dân thời điểm, có một đạo thăm dò ánh mắt cùng ánh mắt của hắn tiếp xúc một chút, sau đó lại lập tức biến mất.

"Chuyện gì xảy ra?" Trần Thiên Vạn âm thầm nhíu mày.

Hắn cũng không cho rằng đó là cái gì ảo giác. Tứ giai thực lực hắn hoàn toàn có thể phân biệt ra được ảo giác cùng cảm giác khác biệt.

Trước đó này là chân thật tồn tại!

Chỉ là, sẽ là ai chứ?

Trần Thiên Vạn âm thầm dò xét mấy cái kia lưu dân, đáng tiếc đối phương đều là đưa lưng về phía hắn, hẳn nhất thời bán hội cũng phân biệt không được.

"Đi đi! Chúng ta đi vòng qua!" Lúc này, Vương Lợi vội vã mà chạy tới,

Bò lên trên xe nói ra.

"Đó là ai?"

"Tuấn Hà thành công tượng thể gia ban nhà!"

"Ban nhà?"

"Ừm, tuyệt đối không nên xem thường công tượng thể gia, bọn họ bởi vì chức nghiệp duyên có, ừm có sức ảnh hưởng thường thường có thể lan tràn đến hần khu vực, liền xem như tại trong loạn thể cũng là như thế! Mặc kệ thể lực nào, đối đãi công tượng thể gia đều là cực kỳ khách khí, đương nhiên đây là đang công tượng thể gia không suy nghĩ lung tung điều kiện tiên quyết! Nói đến, cái thế giới này vẫn là quyền đầu nói tính toán!"

Trần Thiên Vạn cảm giác sâu sắc tán đồng.

"Mấy cái kia lưu dân đầu? Lại là chuyện gì xảy ra?" Trần Thiên Vạn chỉ xe ngựa bên cạnh đứng đấy mấy cái lưu dân, hỏi.

"Bọn họ? Ai biết được! Có lẽ là bị ban nhà vị thiếu gia kia coi trọng!" Vương Lợi thờ ơ nói.

Nhưng Trần Thiên Vạn vẫn là từ hần trong giọng nói nghe ra một cỗ ề ảm vị đạo.

Hần ăn dấm!

Xe ngựa vòng qua ban nhà xe ngựa hướng phía trước tiếp tục chạy.

Trần Thiên Vạn cũng không biết, tại hần đi qua ban nhà xe ngựa thời điểm, mấy cái kia một mực khúm núm lưu dân, có hai người ngẩng đầu, một người sáng ngời trong mắt lướt qua một tia trầm tư, một người khác thì là trong mắt lướt qua một tia tinh mang, một sát na kia, trên người bọn họ khí chất đều trong khoảnh khắc bùng như hai người!

"Tạch tạch tạch "

Chất gỗ bánh xe chậm rãi chạy ở trên mặt đất, lại phát ra như là đánh quất kéo động thanh âm.

Chiếc xe ngựa này khoảng chừng cao hơn một trượng, bốn cái cự đại bánh xe gỗ, dài rộng đều có một trượng tám, thùng xe là dùng cổ đồng chế thành, mặt ngoài khắc vẽ có đại lượng binh khí phù điêu, trung gian chỗ thì là hai cái thật to "Tần Vũ" hai chữ!

Này xe nghe nói nặng đến hai ngàn cân, nếu là chỉ dùng mã thất kéo động mà nói, như thế trọng lượng ít nhất phải bốn con lập tức trở lên tài năng miễn cưỡng bình thường sử dụng, nhưng mà, xe này cũng chỉ có một con ngựa kéo động.

Tại đuôi ngựa phía sau có một cái cổ định tại xe ngựa khung kim loại Thiết Cầu, mặt ngoài dùng mấy khối kim loại tấm khâu lại mà thành, xuyên thấu qua khe hở có thể nhìn thấy từng cái cùng loại với bánh răng vật lấy ổn định tốc độ tại chuyển động.

Tại công tượng thể giới bên trong, quả cầu này hoặc là nói viên cầu bên trong kết cấu cũng là mới nhất xếp lực kết cấu, có thể đem một cỗ nguyên bản chỉ có mười cân lực, thông qua điệp gia gia tăng đến trên trăm cân, thậm chí càng mạnh cấp độ!

Đáng tiếc, xếp lực kết cấu đối với tài liệu hạn chế cực lớn, cũng chính là thượng tầng xã hội mới có tư cách cùng năng lực sử dụng.

Thật to "Tần Vũ" hai chữ, cùng bên cạnh xe ngựa hai đội mặc trên người áo tử sắc áo giáp chiến sĩ càng là cho thấy bọn họ thân phận!

Tần Vũ Hậu!

Hoặc là nói là đại biểu Tần Vũ Hậu mà đến!

Làm Thất Hậu bên trong giới về công chiếm nhân vật, Tần Vũ Hậu thực lực không người dám nghi vấn. Dưới cò một vạn năm ngàn tên Tử Hoàng quân càng là vương bài bên trong người nổi bật! Trọng yếu nhất là Tần Vũ Hậu lãnh địa cùng Tuấn Hà thành lãnh địa là giáp giới.

Tuấn Hà thành tới Huyết Chiến vương đã lộ ra cổ hết sức, nếu là lại tăng thêm một vị Tần Vũ Hậu, khoảng cách như vậy bị tiêu diệt kiên quyết không xa.

Bởi vậy, Tuấn Hà thành đối đãi Tần Vũ Hậu luôn luôn là lấy lời kéo thủ đoạn chỗ chi, song phương cũng một mực tận lực Địa Duy cảm bây giờ tình huống, cả hai quan hệ không thể nói tốt, cũng chưa nói tới hồng, lâu lâu có chút ma sát nhỏ, nhưng sau một khắc có lẽ liền đi tới bàn đàm phán bên trên.

Giống bây giờ trực tiếp sai người nhập cảnh lại là cực ít cực ít.

Mỗi một lần Tuấn Hà thành đều không thể không nghiêm cẩn ứng đối, lần này tự nhiên cũng sẽ không ngoại lệ.

Tại chi này đại biểu Tần Vũ Hậu đội ngũ xuất hiện tại ngoài mười dặm thời điểm, vô số đến từ thám tử phong thư liền bay về phía Tuấn Hà thành người cầm quyền trong tay.

Mặt trời chiều ngã về tây.

5 đạo nhân ảnh cười tuấn mã xuất hiện tại Hồ Phong thành lãnh địa, sau đó ném đi mã thất, lẫn vào một đám lưu dân bên trong. Mỗi khi tào ngộ Hồ

Phong thành chiến sĩ hoặc là Lưu Phi cường đạo lúc, năm người này luôn có thể dự trước biết được, hoặc là hữu kinh vô hiểm tránh đi, mấy ngày sau sẽ xuyên qua Hồ Phong thành cùng Tuần Hà thành chiến trường xuất hiện tại Tuần Hà thành trên lãnh địa.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Quân Anh

Nam Dương một chỗ biên quan.

Một già một trẻ đưa lưng về phía trời chiều, từng bước một hướng quân đội đóng quân khu đi đến.

Lão mặc trên người Âm Dương Bát Quái đạo phục, mặt mũi hiền lành, mặt không râu bạc trắng, trong tay nâng một cái mâm tròn, phía trên nằm sắp một cái cùng Bọ cánh cứng một kích cỡ tương đương rùa đen.

Ít thì là cổng một cây trường thương, mây kiếm mắt sáng, trên mặt hình dáng rõ ràng, như đao tước, tuần lã chi cực.

"Dừng lại! Nơi này là biên quan yếu địa, người không phận sự miễn vào!" Khoảng cách còn có ngàn mét thời điểm, liền có chiến sĩ đi tới, ngăn lại hai người.

"Chúng ta có Trình Tướng Quân thủ lệnh! Còn không mau tránh ra!" Lão già lật tay ở giữa lấy ra một tờ cổ đồng lệnh bài, phía trên là Đại Nguyên truyền thống tướng lệnh, lấy cổ đồng chế tác, trung gian khảm nam lục một khóa Cổ Ngọc chữ, lại là một cái "Trình" chữ!

Biên quan tướng sĩ vội vàng lui ra.

Một già một trẻ từng bước một tiến vào biên quan cứ điểm, sau đó lại từng bước một rời đi cứ điểm.

Trên đường đi Thủ Quan tướng sĩ đều phải cúi đầu hành lễ, cho dù là những Đô Úy đó, lang cấp bậc Tướng nhân vật, cũng là như thế.

Hai người cứ như vậy nghênh ngang đi ra trùng điệp trấn giữ biên quan, mà liền tại hai người sau khi rời đi không bao lâu, một con khoái mã từ Nam Dương thành xông ở đây, Thủ Quan chiến sĩ đang muốn tiếng quát ngăn cản, lại thấy đối phương lấy ra một tờ cổ đồng lệnh bài, phía trên thành linh có một cái ngọc thạch chữ Trình, bộ dáng bên trên cùng trước đó vị lão già kia xuất ra cổ đồng lệnh bài đúng là giống như đúc!

Biên quan tướng sĩ phát giác được không thích hợp, lập tức đem cái này khoái mã chủ nhân giam xuống tới.

Đại Nguyên cổ đồng khiến từ trước đến nay chỉ có Đại Tướng, hầu, Vương cấp người khác vật mới có tư cách thu hoạch được, mà lại có duy nhất tính, có thể nói gặp khiến như gặp người!

Nhưng mà, lúc trước lão già cầm một trương, cái này khoái mã chủ nhân lại cầm một trương, đã là thêm ra một trương!

Vấn đề này rất nhanh mà liền bị đâm đến biên quan thủ tướng Tôn Thành trong tai, để giận tím mặt, không bao lâu, đại lượng chiến sĩ tinh nhuệ nhất thời xông ra biên quan, bên trong còn kèm theo số lượng không ít sâm lâm lang, một bộ không tìm ra này một già một trẻ, thề không bỏ qua bộ dáng!

Những này chiến sĩ đại bộ phận tiến vào núi rừng bên trong, chỉ có một phần nhỏ là dọc theo Đại Đạo mà đi.

Y theo thường nhân tư duy, kiếm ra biên quan về sau, vì lý do an toàn, tất nhiên sẽ đi đường nhỏ!

Nhưng mà, bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng, này một già một trẻ không chỉ có không có đi đường nhỏ, thậm chí ngay cả tốc độ cũng không có tăng tốc một tia!

Khi một tên Đô Úy chỉ huy mấy trăm tên chiến sĩ tinh nhuệ dọc theo Đại Đạo đi ra hơn một dặm thời điểm, khi thấy này một già một trẻ đứng ở bên dòng suối, tựa hồ tại giải quyết ăn cơm sự tình.

Cái này Đô Úy tuy nhiên cảm thấy quái dị, nhưng tự cao có mấy trăm chiến sĩ tại thân, không sợ chút nào xông đi lên.

Sau đó, một màn kinh người phát sinh.

Này dựa vào trên tàng cây nam tử trẻ tuổi đột nhiên cảm thương đi tới, một sát na này, cái này Đô Úy cùng sau lưng ít nhất là Nhị Giai chiến sĩ tinh nhuệ

tất cả đều cảm thấy trong lòng chợt lạnh, liên liền cước bộ cũng trong lúc vô hình thả chậm rất nhiều.

Bành bành bành! ! !

Từng tiếng chìm vang giống như cự chùy không ngừng mà đánh Giáo Úy tâm.

Những này tại tầm thường trong quân đội cũng coi là chiến sĩ tinh nhuệ còn không có tới gần này cảm thương thiếu niên, liền như là đồng cát đồng dạng bay ra.

Nếu không phải đối phương thủ hạ lưu tình, những này bây giờ chính trên mặt đất kêu rên chiến sĩ tuyệt đối đã biến thành một cỗ thi thể!

Bành bành bành!

Có tiết tấu chìm vang.

Cảm thương thanh niên như cùng một con tại xuyên toa tại trong bụi hoa Hồ Điệp, động tác duy mỹ mà dứt khoát.

Quất bay mỗi một danh chiến sĩ, mặc kệ là Nhị Giai, tam giai, hoặc là tứ giai đều là chỉ dùng nhất thương!

Đô Úy thấy mồ hôi đầm đìa. Thân là Ngũ Giai chiến sĩ, hẳn rất rõ ràng muốn làm đến loại tình trạng này không chỉ có đối vũ kỹ có cực cao lý giải cùng vận dụng, đối với lực lượng cũng là như thế!

Đối mặt cái này tính ra hàng trăm chiến sĩ tinh nhuệ, nếu là đối lại hẳn, tuyệt đối chống đỡ không một phút đồng hồ, mà trước mắt cảm thương thanh niên lại có vẻ thành thạo, mà lại từ trên mặt mang nụ cười bên trên nhìn, hẳn xa còn xa mới đạt tới chính mình cực hạn!

Đây tuyệt đối là một cái vũ lực bên trên viễn siêu với hẳn cường nhân!

Đối mặt loại này cường nhân,

Muốn bằng vào vũ khí thông thường căn bản không được tác dụng, trừ phi sử dụng những cao cấp đó vũ khí.

Như là Thần Tỉ Cung, Sàng Nỗ, kim loại Chiến Thú các loại.

"Rút lui! Đều rút lui!" Đô Úy quát to.

Trên trận chiến sĩ giống như đại xá rời khỏi, sau đó nâng lên những cái kia ngã xuống đất không dậy nổi chiến sĩ chạy khỏi nơi này.

Bọn họ biết, nếu không phải cảm thương thanh niên không có sát tâm, bọn họ tuyệt đối vô pháp thoát thân, bởi vậy rời đi lúc còn hướng đối phương thì cái lễ.

"Kỳ Phong, người thương pháp thật sự là càng phát ra không tệ!" Một mực đang đứng ngoài quan sát nhìn lão giả cười nói.

"Miễn miễn cường cường đi! Nếu là có thể cùng tuyệt thế vũ lực nhất chiến liền tốt!" Cảm thương thanh niên cũng chính là lão giả trong miệng Kỳ Phong cười nói.

"Không phải ta đã kích người! Người vũ lực tuy nhiên rất mạnh, nhưng cùng tuyệt thế vũ lực muốn so lại kém rất nhiều!"

"Rất nhiều? Là bao nhiêu?"

"Cũng là rất nhiều —— rất nhiều!" Lão giả trầm tư một chút, nói ra.

"Này muốn chiến qua mới biết được!" Kỳ Phong chúi chúi trường thương, trong mắt hiện ra một cỗ chiến ý.

Lão giả lắc đầu, trong tay nâng mâm tròn chậm rãi nổi bông bênh giữa không trung, mâm tròn kia bên trên Tiểu Ô Quy cũng tựa hồ phát giác được cái gì, trên lưng Quy Xác hiện ra từng đạo từng đạo kỳ dị đường vân, sau cùng hình thành một cái mơ hồ mũi tên, chỉ hướng Tuần Hà thành phương hướng.

"Đi thôi! Tuyệt thế vũ lực khí tức ở chỗ này! Ta nghĩ, hẳn hẳn là tiến Tuần Hà thành! Dạng này, chúng ta muốn quan tâm liền nhiều!" Lão giả mày nhãn lại.

Kỳ Phong cười nói: "Có người tại, ta cũng không lo lắng!"

Lão giả tức giận trừng liếc một chút, trong tay khê đao lại là xuất hiện trước đó tám kia cổ đồng lệnh bài.

Hắn tại cổ đồng khiến phía trên một chút mấy lần, sau đó hướng trên tay mâm tròn ném một cái, sau một khắc nhất thời xoay tít chuyển động.

Chờ đến cổ đồng khiến đình chỉ, lại biến một cái khác bộ hình dáng, màu trắng bạc khảm một bên, ở giữa là Thứ Đăng Cổ Ngọc chữ, chính là một cái "Triệu" chữ!

"Có cái này triệu quyền ngân bài, muốn đến tiến vào Tuấn Hà thành là không thành vấn đề!" Lão giả thấp giọng thì thào.

Trời chiều chưa muộn, bóng đêm tiệm lộ.

Vút bỏ trong sơn thôn, hai người phân biệt từ đường đi một đầu dặm chân đi tới.

Một vóc người mười phần thô kệch, râu quai nón, hai mắt nổi lên, tinh quang lúc tránh, trong tay cầm một thanh Tinh Kim đại quan đao, sắc bén cần trọng miệng lưỡi ở trên mặt đất chậm rãi kéo được, lưu lại một đạo thật sâu lỗ hồng.

Một người khác giữ lại dài một thước cần, ăn mặc một thân toàn thân Tỏa Giáp, ngược lại bát tự lông mày cơ hồ ngưng tụ thành hai đường song song, một đôi tinh mục tinh quang tăng vọt, khiếp người chỉ cực. Trong tay cầm cầm là một thanh trầm lắng thương, mũi nhọn có vài chục cái hình thoi mũi thương, có thể đâm có thể nện, chính là trường thương diễn sinh ra một loại trọng hình bình khí.

"Trương Dực!"

"Quan Thiên!"

Hai tiếng hét lớn nổ vang, ngoài trăm thước vây xem hai chi đội ngũ nhất thời có loại lòi đình rơi xuống cảm giác.

"Oanh!"

Đại quan đao cùng trầm lắng thương hung hăng đụng vào nhau.

Bốn phía vút bỏ phòng ốc giống như bị đại phong bao phủ mà qua, một số tấm ván gỗ, đá vụn tung bay mà ra.

Kinh người kinh phong không ngừng hướng tứ phương xông mở.

Hai người xuất thủ như điện, vang vọng truyền ra ngoài ngàn mét, hải nhiên chỉ cực.

Trường sinh Vương Kỳ dưới mãnh tướng Trương Dực, Thần Nông Hậu dưới cờ Vũ Thần Quan Thiên, tại cái này không biết tên trong thôn trang nhỏ triển khai một trận kinh người chi chiến!

Vên vẹn mấy phút đồng hồ thời gian, cái kia vút bỏ thôn trang nhỏ cơ hồ bị san thành bình địa.

Sau đó, tại Lữ Duy cùng Liêu Kiệt hai vị này mưu sĩ khuyên giải dưới, hai người rốt cục dừng tay, nhưng tách ra thời khắc, song phương trong mắt chiến ý làm thế nào cũng che giấu không đi.

Giữa hai bên chiến đấu không phải lần đầu tiên, cũng sẽ không là một lần cuối cùng!

Nhưng có thể đoán được là, tại không lâu không đến, bọn họ cuối cùng sẽ có một trận chánh thức quyết chiến!

"Ta nghĩ, trận này quyết chiến sẽ không quá xa!" Lữ Duy cười nói.

Mà ở đối diện hấn, Liêu Kiệt cũng là nở nụ cười, "Ta rất chờ mong!"

Hai vị này phân thuộc khác biệt trận doanh mưu sĩ nhìn nhau, như là thần giao cách cảm, đảo qua Đào Nguyên Thôn vị trí, rơi xuống Tuấn Hà thành trên phương hướng.

"Anh hùng sở kiến lược đồng!"

"Cũng vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Vào thành

Vương Lợi xe ngựa chậm rãi đi qua sông hồ thành bên trên sắt cầu, xuất hiện ở cửa thành bên cạnh.

"Chúng ta làm sao vào thành?" Trần Thiên Vạn nhìn lấy đóng chặt thành môn. Tuấn Hà thành thành môn cực kỳ cao to, so với sắt Thạch Thành thành môn to lớn rất nhiều. Trần Thiên Vạn dám khẳng định, cho dù là có được tuyệt thế vũ lực cũng vô pháp rung chuyển tòa thành này môn.

"Đi theo ta!" Vương Lợi nói ra. Mang theo Trần Thiên Vạn dọc theo thành tường đi, ước chừng đi mười mấy phút, một cái vền vền chỉ có thể cho một chiếc xe ngựa tiến vào cửa sắt xuất hiện ở trước mắt.

Cửa sắt vền vền có cao hai mét, bên trong có hai vị vũ trang đầy đủ chiến sĩ trấn giữ.

"Có lệnh bài a?" Một vị chiến sĩ trầm giọng nói.

Vương Lợi vội vàng xuống xe ngựa, xuất ra trước đó treo ở trên xe ngựa lệnh bài, cùng mặt khác một trương Thiết Lệnh, nói ra: "Đây là ta lần này xuất hành lệnh bài "

Này chiến sĩ lấy tới nhìn một hồi, gật gù đầu, sau đó xuất ra chìa khoá, từ bên trong đem cửa sắt khoá lớn giải khai.

Chiến sĩ cẩn thận lục soát một lần xe ngựa cùng quân nhu xe, mới đưa lệnh bài trả lại Vương Lợi.

Hai người đi không bao xa, lại gặp được một cái thô sắt cửa nhỏ.

Mấy vị chiến sĩ thủ ở trước cửa, nhìn thấy hai người, trong mắt lộ ra tinh mang.

Nếu là hai người có cái gì dị thường cử động, những này chiến sĩ tuyệt đối sẽ không mấy may lưu tình.

Vương Lợi thuận theo tướng lệnh bài đưa lên.

Lần này, cầm lệnh bài chiến sĩ nhìn một hồi lâu mới đưa lệnh bài trả lại Vương Lợi.

Tại đón lấy bên trong nửa giờ bên trong, Trần Thiên Vạn cùng Vương Lợi mỗi đi ra một khoảng cách liền sẽ có một tòa chiến sĩ tinh nhuệ trấn giữ cửa nhỏ.

"Đây là thứ chín tòa môn đi!" Trần Thiên Vạn thấp giọng nói.

"Ừm, còn có một tòa!" Vương Lợi trả lời.

Nửa giờ sau, Trần Thiên Vạn nhìn lấy bốn phía mười mấy tên khí tức không tầm thường chiến sĩ, nếu như từ khí tức bên trên nhìn mà nói, thực lực bọn hán tuyệt đối không thua tam giai chiến sĩ.

"Thuộc tính dò xét!"

Bốn phía chiến sĩ thuộc tính nhất thời ra hiện tại hán trước mắt.

Tính danh: Không biết (Vô)

Phòng ngự: 15

Lực lượng: 29

Nhanh nhẹn: 14

Trí lực: 5

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực ước định: 63

Cấp bậc đánh giá: Tam giai chiến sĩ

Hán chiến sĩ tuy nhiên thuộc tính bên trên sẽ có sai lầm, nhưng chính thể mà nói chênh lệch sẽ không quá nhiều.

Trần Thiên Vạn âm thầm gật đầu.

Không hổ là Đại Thành, tích súc hoàn toàn không phải Thiết Thạch thành, Kính Hà thành, loại kia tiểu thành có thể so sánh.

Nếu không phải Tuấn Hà thành cùng Hồ Phong thành cực thể khản trương mà nói, muốn phá hủy Kính Hà thành loại này tiểu thành tuyệt đối không cần tốn nhiều sức!

Trần Thiên Vạn trong lòng cái thâm run.

Vương Lợi xác minh xong thân phận về sau, mang theo hấn xuyên qua cái này tương đối chật hẹp môn, liền tựa như đi xuyên qua trong đường hầm một dạng.

Về phần xe ngựa cùng quân nhu xe, lại bị mấy vị chiến sĩ thông qua một tòa khác môn lôi đi.

Mấy phút sau, Trần Thiên Vạn cảm thấy hai mắt tỏa sáng, lại là xuất hiện ở một mảnh rộng lớn trong khu vực.

Hắn vô ý thức hướng tứ phương quét qua, trên mặt nhất thời giật mình, đã thấy tứ phía đều là bóng loáng vách đá, trên vách đá mới là các loại tiền rãnh, nếu có người xâm nhập thật thông qua cửa nhỏ xông vào nơi này, như vậy trên tường thành đóng giữ quân đội liền sẽ ở trên cao nhìn xuống, thông qua một cái kia cái cùng loại với lỗ miệng tiền rãnh đem địch nhân nhất cử bị tiêu diệt.

Đây mới thực sự là trên ý nghĩa "Ứng Thành" (Cổ Đại Thành Trì giống như đều thiết trí có Ứng Thành)

Trần Thiên Vạn theo sau lưng Vương Lợi, đi ra Ứng Thành, bên người cũng bắt đầu xuất hiện một số cư dân, hành thương, chiến sĩ.

Đây là Tuần Hà trong thành thường thấy nhất ba loại Chức Nghiệp Giả.

Vương Lợi đi thẳng tới một một tửu lâu, đem tấm kia ngọc chất lệnh bài ném cho Tửu Lâu chủ quầy, "Chuẩn bị cho chúng ta tốt hai gian thượng phòng!"

Chủ quầy tựa hồ hốt hoảng tiếp nhận lệnh bài, tựa hồ này ngọc chất lệnh bài mười phần phòng tay giống như, vội vàng nói: "Hai vị đại nhân xin mời đi theo ta!"

Nói mang theo hai người lên tửu lâu.

"Hôm nay trước hết ở chỗ này ở một đêm,

Ngày mai chúng ta lại tiến vào bên trong thành!" Vương Lợi ngáp một cái, để chủ quầy mang Trần Thiên Vạn qua một gian khác phòng, sau đó liền đóng cửa lại.

"Nội Thành? Cái kia chính là nói, nơi này chỉ là ngoại thành?" Trần Thiên Vạn âm thầm nghĩ phó.

"Đại nhân, đây là ngài gian phòng!"

"Ừ" Trần Thiên Vạn gật gù đầu, nhìn thấy chủ quầy đang muốn quay người thoái lui, vội vàng kêu đến, nói: "Không biết chủ quầy nhưng biết cái này ngoại thành cùng Nội Thành tình huống?"

Chủ quầy sửng sốt một chút, nghi hoặc nói: "Tình huống như thế nào?"

Trần Thiên Vạn trầm tư một chút, nói: "Tuần Hà thành lớn như vậy, cái này ngoại thành tất nhiên sẽ có khác cơ cấu phụ trách quản lý a?"

"Ngài là nói Đô Phủ đi!" Chủ quầy nói ra.

Trần Thiên Vạn khẽ nhún mày, nói: "Nói rõ chi tiết một chút!"

"Cái này ——" chủ quầy trên mặt lộ ra vẻ lúng túng.

"Yên tâm, ta chỉ là muốn hiểu biết hiểu biết, ngày mai ta liền muốn theo Vương Lợi đại nhân vào bên trong thành, ít ngày nữa liền muốn đi vào quân quân doanh, hỏi người vấn đề này cũng bất quá là vì sớm làm chuẩn bị mà thôi!" Trần Thiên Vạn nói ra.

Chủ quầy sắc mặt hơi chậm, hạ thấp thanh âm nói: "Đã đại nhân sắp là Đô Phủ người, vậy là tốt rồi nói!"

"Đô Phủ a? Thực cũng chính là Nội Thành Thành Chủ Phủ phân ra tới một cái cơ cấu, nghe nói là từ thành chủ cháu ngoại Triệu tranh chủ quầy không, phụ trách ngoại thành trị an cùng Đông Nam Tây Bắc bốn cái thành môn cùng bốn cái cửa ngầm an toàn công việc, quyền lực to lớn gần như chỉ ở thành chủ triệu quyền cùng trong quân mấy vị lão đại phía dưới!"

Cửa ngầm?

Trần Thiên Vạn nhớ tới hấn lúc đi vào đội đi được thông đạo, cái kia hấn là cửa ngầm.

"Ngoại thành bên trong trừ Đô Phủ bên ngoài chỉ còn lại tứ đại tượng ti thế gia cùng những Vọng Tộc đó quyền thế lớn nhất!"

"Tứ đại tượng ti thế gia viên, cứu, tuần, khâu, đều là có được Đại Tượng ti thế gia, mà những Vọng Tộc đó thuộc Thiết gia, Jung gia, Vi gia, Ngụy gia, Phương gia, Vương gia, Phí gia, cái này mấy nhà cùng Nội Thành đều có cực lớn liên hệ, nghe nói những này Vọng Tộc đều đại biểu trong quân một vị lão đại, cho dù là Đô Phủ cũng không dám tùy tiện mà động đến bọn hắn!"

"Đại nhân, xin hỏi ngài có phải hay không bên ngoài một vị nào đó thành chủ?" Chủ quầy bỗng nhiên toát ra một câu.

Trần Thiên Vạn gật đầu nói: "Không sai! Ngươi là làm sao thấy được?"

Chương quỹ cười khổ nói: "Chúng ta những này làm ăn nhân lực vẫn là có mấy phần, bất quá nguyên nhân chủ yếu nhất là, những ngày này Tuấn Hà thành đến rất nhiều người, đều là một số tiểu thành thành chủ loại hình nhân vật, có kéo đến tận mấy trăm hơn ngàn người, chúng ta cái này ngoại thành Từ Lâu đều đồ đầy, không thể ở liền tại trống trải địa phương hạ trại, chúng ta còn phải chịu trách nhiệm loại rượu! Ai, đối với ngọc thạch lệnh bài chúng ta đều không thể cự tuyệt bất cứ thỉnh cầu gì!"

"Không đối gạt đại nhân, bây giờ ta vừa nhìn thấy ngọc thạch lệnh bài, đầu liền choáng choáng!"

"Vì cái gì?" Trần Thiên Vạn nghi ngờ nói.

"Đây là Triệu thành chủ mệnh lệnh! Bây giờ chính vào loạn thế, chúng ta những người này thụ Tuấn Hà thành quân đội bảo hộ, tự nhiên muốn vì quân đội cống hiến một phần lực lượng!" Chương quỹ một bộ chuyện đương nhiên ngữ khí, nhưng trên mặt đáng chất làm thế nào cũng che giấu không đi.

Thành môn thường thường quan bế, bọn họ những từ lâu này sinh ý rút xuống ngàn trọng, còn muốn cung cấp nuôi dưỡng quân đội, tất nhiên là khổ không thể tả.

"Đại nhân nếu có thể ở ngoại thành nhậm chức mà nói, nhất định phải nhiều chú ý những này, nếu không —— "

Nếu không như thế nào, chương quỹ không nói, nhưng trên mặt ngưng trọng lại hết sức rõ ràng.

Trần Thiên Vạn gật gù đầu, sau đó móc ra một khối tiền vàng ném cho chương quỹ, lại hỏi mấy vấn đề sau mới phát tay để chương quỹ thôi lui.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Làm khó dễ

Nghỉ ngơi một đêm về sau, Vương Lợi mang theo Trần Thiên Vạn hướng nội thành mà đi.

Tuấn Hà ngoại thành thành cùng nội thành phân chia cực kỳ rõ ràng, khi tiến vào nội thành thời điểm còn phải thông qua một tòa có đại lượng tướng sĩ thủ hộ thành môn.

Tại sắp đi vào cửa thành thời điểm, Vương Lợi len lén đem một khối xương súc nhét vào Trần Thiên Vạn trong tay.

"Đừng nói ta không chiều cổ ngươi, đây là ta tín vật, nếu là có chuyện gì khó xử mà nói, có thể cầm nó qua tìm một cái lão Kỷ cửa hàng bánh bao, hẳn có lẽ có thể giúp đỡ ngươi một chút chuyện nhỏ!"

Trần Thiên Vạn trong lòng vui vẻ, vội vàng nói tạ.

Vương Lợi ho nhẹ một tiếng, trên mặt ngược lại cũng không nhìn ra điều khác thường gì.

Nội thành thành tường so ngoại thành càng càng hùng vĩ, Trần Thiên Vạn đánh giá sờ một chút, tối thiểu có gần cao bốn mươi trọng, loại trình độ này thành trì nếu là rơi ở kiếp trước cổ đại, tuyệt đối là không thể tưởng tượng sự tình, cũng chỉ có cái này Dị Thế Giới mới có như thế quy mô thành trì.

"Tín vật đâu?" Một vị địa vị không tầm thường tướng lệnh đi tới, đem hai người ngăn lại.

Vương Lợi liền tranh thủ chính mình một số chứng minh cùng trước đó ngọc thạch lệnh bài giao quá khứ.

Lúc đó sẽ khiến cầm trong tay thưởng thức một trận, chợt nhìn về phía Trần Thiên Vạn, nói: "Hắn cũng là vị kia Đào Nguyên Thôn thôn trưởng?"

Vương Lợi gật gù đầu, dưới chân lơ đãng dời một bước, kéo ra cùng Trần Thiên Vạn ở giữa khoảng cách.

"Rất trẻ trung a!" Tướng lĩnh cười vỗ vỗ Trần Thiên Vạn bả vai.

Một cỗ nặng nề lực lượng từ trên tay đối phương truyền đến, Trần Thiên Vạn sắc mặt biến hóa, hơi hơi khom người, nói: "Gặp qua đại nhân!"

Tướng lãnh tay ở giữa không trung dừng lại.

Trần Thiên Vạn cái này khê khom người, nếu là hắn còn tiếp tục võ xuống chắc chắn đập tới Trần Thiên Vạn trên lưng, vậy liền lộ ra quá lúng túng! Trước mắt bao người, tướng lãnh tự nhiên không muốn ra cái này xấu, đành phải thu tay lại, cười sang sảng nói: "Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên! Nghĩ không ra người tuổi còn trẻ liền có bản lĩnh như thế!"

"Đại nhân nói đùa!"

"Làm sao lại thế? Phải biết trong quân những người lớn đều nhớ người đây!" Tướng lãnh nói câu ý vị thâm trường mà nói.

Vương Lợi lại dời một bước, trên mặt chất đống gần như nịnh nọt nụ cười.

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên ý thức được không đúng, ánh mắt nhìn về phía Vương Lợi, nhưng không có thu hoạch được bất luận cái gì nhắc nhở.

"Cái này gió chiều nào theo chiều nấy gia hòa!" Trong lòng của hắn thầm mắng.

Này tướng lãnh lại kéo vài câu râu ria đề tài, sau đó đối Trần Thiên Vạn nói: "Người đi theo ta!"

"Qua thì sao?"

Tướng lãnh liếc Trần Thiên Vạn liếc một chút, lại không có trả lời, chỉ là thủ thành trong chiến sĩ có mấy vị khí thế ngưng thực chiến sĩ đứng ra, ầm ầm đem hắn vây vào giữa.

"Đi thôi!"

Tướng lãnh nói ra, dẫn đầu hướng nội thành đi đến.

Tình hình khó khăn, Trần Thiên Vạn chỉ có thể ngoan ngoãn đuổi theo qua.

Mặc qua đại lượng quân sĩ đóng quân nội thành thành môn về sau, trước mắt trong nháy mắt trở nên rộng rãi.

Cùng ngoại thành hồi hã khác biệt, nội thành càng nhiều là một loại tràn ngập đến trong không khí tức sát, tựa hồ không khí đều so ngoại thành nặng nề.

Mà lại hoàn cảnh bên trên cũng cùng ngoại thành tồn tại cự đại khác biệt.

Trừ rải rác mấy đầu trên đại đạo có hai hàng nhìn không thấy cuối tháp bé phòng ốc bên ngoài, hắn đều là hoang vu khắp nơi, lâu lâu còn có thể nhìn thấy một mảnh um tùm Lâm Tử cùng tháp bé dốc núi.

Nội thành bao la vượt qua Trần Thiên Vạn tưởng tượng, lấy hắn thị lực, nếu như là tại bao la khu vực, tuyệt đối có thể thấy rõ ngoài ngàn mét đồ, vật, nhưng nơi này, hắn vậy mà không nhìn thấy đối diện nội thành thành tường, có thể tưởng tượng mảnh này hoang vu khu vực đến lớn bao nhiêu!

Mơ hồ trong đó, một trận tiếng trống trận truyền đến.

Trần Thiên Vạn lần theo thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, đã thấy một đội Thiết Giáp chiến sĩ cưỡi ngựa cao to từ đằng xa chạy tới, dưới hông tuần mã đứng là đập trên một dạng tốc độ, nếu không cẩn thận phân biệt mà nói, còn tưởng rằng là một vị Cự Nhân chính từ nơi đó chạy tới giống như!

Cuốn cuộn khói bụi bị quân đội uy thế nhắc lên.

Ngay tại Trần Thiên Vạn nhìn không chuyển mắt thời khắc, một đội trên mũ giáp ghim đai đỏ từ chiến sĩ từ khác một bên dốc núi mặt sau xông ra,

Cùng chi kia Thiết Giáp đội ngũ chém giết cùng một chỗ.

"Bọn họ không có cảm cảm vũ khí!" Trần Thiên Vạn phát hiện điểm ấy.

Không có vũ khí tự nhiên sẽ giảm bớt thương vong, đây là một loại so sánh thường quy luyện binh phương thức.

Tại Trịnh Hoảng nơi đó, Trần Thiên Vạn liền kiến thức qua, chỉ là nơi này luyện binh lộ ra càng thêm chính quy cùng bạo đại a!

Hai chi đội ngũ còn đang chém giết lẫn nhau, nhưng Trần Thiên Vạn đã không có thời gian quan nhìn, bởi vì đem lĩnh đã mang theo hắn đi vào trên đại đạo, hắn tầm mắt cũng bị hai bên phòng ốc chặn lại.

"Chuẩn bị cho ta năm con lập tức!"

Tại cách đó không xa có một tòa cùng loại với Dịch Trạm địa phương, này tướng lãnh xuất ra một tấm lệnh bài tại Dịch Trạm người quản lý trước mặt lắc một chút.

Cái sau gật gật đầu, đối bên người một vị cường tráng Gã sai vật nói: "Qua đem năm thớt lập tức dắt qua đến!"

Gã sai vật liền vội vàng xoay người đi vào Chuồng Ngựa chỗ, không bao lâu, 5 con chiến mã đã xuất hiện tại Trần Thiên Vạn bọn người trước mặt.

"Lên ngựa!"

Tướng lĩnh nhìn sau lưng mấy người liếc một chút.

Nhưng khiến Trần Thiên Vạn cảm thấy nổi nóng là, bọn họ nhân số tăng thêm hẳn cùng sở hữu sáu người, mà tướng lĩnh nơi này chỉ chuẩn bị năm thớt lập tức!

Là muốn cho ta khó chịu a?

Này tướng lĩnh tựa hồ cũng nhìn thấy Trần Thiên Vạn khó chịu sắc mặt, ruổi ngựa đi tới gần, cười nói: "Không có ý tứ, ta quyền hạn chỉ có thể làm được mức độ này, bởi vậy đành phải ủy khuất một chút ngàn vạn thôn trưởng!"

Lời tuy như thế, nhưng cái này đem linh, cùng ngồi trên lưng ngựa bốn tên chiến sĩ đều là một mặt chăm chọc nhìn lấy Trần Thiên Vạn.

"Đúng, quên nói cho ngươi! Cái này thành cũng không phải ngoại thành, một khi tiến vào nơi này, thì tương đương với tiến vào quân đội biên chế, mà trong quân đối với quy tắc hạn định từ trước đến nay là cực kỳ hà khắc!" Tướng lĩnh cười nói, "ngàn vạn thôn trưởng có thể nghe kỹ, bây giờ Trung Lang Tướng đại nhân muốn gặp ngươi, hạn ngươi tại trong vòng một canh giờ qua đến Thiết phủ gặp mặt, nếu là trễ, nhưng là muốn thụ quân pháp xử trí!"

"Ngàn vạn thôn trưởng có thể phải nắm chặt thời gian!"

Nói xong, cái này đem linh cười ha ha, mang theo bốn tên cấp dưới giục ngựa rời đi.

Trung Lang Tướng?

Chẳng lẽ ta còn đặc tội Tuấn Hà trong thành đại nhân vật hay sao?

Trần Thiên Vạn sắc mặt âm trầm, xoay chuyển ánh mắt, rơi xuống Dịch Trạm người quản lý trên thân.

Có thể tiến vào bên trong thành đều là chiến sĩ thân phận, mà cái này người quản lý cùng Gã sai vật cũng giống như thế, bất quá những này chiến sĩ có thể nói là khác loại hậu cần chiến sĩ, bất quá có thể lên làm một vị Dịch Trạm quản lý, bao nhiêu cũng là có mấy phần năng lượng.

Lúc trước này tướng lĩnh địa vị không thấp, chỉ ít cũng là Đô Ủy cấp bậc, nhưng đối mặt cái này người quản lý cũng không có vênh mặt hất hàm sai khiến, từ nơi này cũng có thể thấy được đầu mối.

Trần Thiên Vạn trầm tư một chút, tiến lên phía trước nói: "Đại nhân có thể hay không cho ta mượn một con ngựa?"

Người quản lý ngẩng đầu nhìn Trần Thiên Vạn liếc một chút, hẳn tuổi khá lớn, cái cằm sợi râu bột phấn cùng song tóc mai trộn lẫn không ít tóc trắng, nhưng trong mắt vẫn như cũ lóe ra tinh mang.

"Có thù lệnh hoặc là tín vật a?"

Trần Thiên Vạn lắc đầu.

Người quản lý một lần nữa rũ xuống chân mày, nói: "Không có này liền rời đi đi! Quy củ như thế, ta cũng không có cách nào! Này Thiết phủ cách nơi này thế nhưng là có không cự ly ngàn, ngươi bây giờ tiến về, còn có thể sớm một chút đuổi tới, cũng ít thụ chút trừng phạt!"

"Cám ơn ngài hảo ý!" Trần Thiên Vạn nói ra, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, hỏi: "Không biết đại nhân nhưng biết lão Kỷ cửa hàng bánh bao?"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 95: Đồ đầu đài

"Đương nhiên, lão Kỷ cửa hàng bánh bao là nơi này Lão Tự Hào, những huấn luyện đồ trở về chiến sĩ không ít đi nơi đó tìm bánh bao ăn! Ngươi chỉ cần

đi lên phía trước năm, sáu trăm mét, lại hướng phải, đi bốn, năm trăm mét liền có thể tìm tới!"

"Cám ơn đại nhân!"

"Không khách khí!"

Chờ Trần Thiên Vạn rời đi, này Gã sai vật thấp giọng nói: "Tiểu tử kia rõ ràng là mới tới, làm sao lại đắc tội này thủ thành nói bừa hồ đầu?"

Người quản lý lắc đầu, "Nếu là hán đắc tội là nói bừa hồ, ta còn có thể tiễn hán một con ngựa, đáng tiếc không phải!"

"Chẳng lẽ là nói bừa hồ nói Trung Lang Tướng!" Gã sai vật cả kinh nói.

"Không cần nhiều lời, an tâm làm nguoi sự tình!" Người quản lý cảnh cáo nói.

Này Gã sai vật vội vàng ngậm kín miệng, chỉ là nhìn về phía Trần Thiên Vạn rời đi bóng lưng, trong mắt không nhịn được toát ra vẻ thương hại tới.

"Đắc tội Trung Lang Tướng đại nhân vật, tiểu tử kia tuyệt đối sống không quá năm nay!" Hán ám đạo.

"Vương Lợi tên kia tín vật?" Lão Kỳ cửa hàng bánh bao chủ nhân là một vị cao tuổi lão đầu, trên đầu thưa thớt tóc, một mặt nếp nhăn, cho người ta cảm giác tựa như là trước khi chết Lão Thụ.

Trần Thiên Vạn nhìn hướng lão đầu tay, đó là một đôi mười phần linh xảo tay, những cái kia mì vắt trong tay hán có thể tùy ý Địa Biến ảo tượng hình đáng, sau đó từng khóa mà hướng bên cạnh trên lò lửa ném đi.

"Là Vương Lợi đại nhân cho ta! Hán nói, nếu là có khó khăn có thể tới cái này tìm nguoi!" Trần Thiên Vạn nói ra. Chỉ là trong lòng cũng không ôm cái gì hi vọng.

Theo hán hiểu biết, triệu quyền chính là Tuấn Hà trong thành chức vị cao nhất nguoi, nhưng cũng chỉ là Trung Tướng, xuống tới còn có cái Thiếu Tướng, liền đến Trung Lang Tướng. Có thể nói, Trung Lang Tướng tại Tuấn Hà trong thành đã coi như là cao tằng.

Loại nhân vật này muốn muốn đối phó hán, vèn vèn một cái bánh bao trải lão bản tất nhiên vô kể khả thi!

Ngược lại là tìm ra một con ngựa đến còn có một số đáng tin!

Quả nhiên, nghe Trần Thiên Vạn mà nói, lão đầu một mặt thương hại nhìn lấy Trần Thiên Vạn, nói ra: "Nếu như đối thành ta, tuyệt đối sẽ trước tiên nghĩ biện pháp chạy khỏi nơi này! Đương nhiên, chạy ra khả năng cơ hồ hơi! Bất quá đợi tại điều này có thể mạng sống thời cơ càng nhỏ hơn!"

"Nguoi sự tình ta vô pháp quyết tuyệt, cũng không dám quyết tuyệt!" Lão đầu nhanh nhẹn đem sau cùng một đoàn mì vắt ném tới trong nồi, vỗ vỗ tay, nói ra: "Về phần tìm mã thất —— "

Hán mi đầu ngưng tụ lại, tựa hồ tại cân nhắc cái gì.

Trần Thiên Vạn cũng không thúc giục, hán biết mình sự tình liên lụy đến nhân vật đối với đối phương thật sự mà nói có chút khủng bố, coi như lão đầu lập tức cự tuyệt, hán cũng mười phần lý giải.

"Ồ chỗ này muốn thu hoạch được chiến mã chỉ có ba loại đường tắt! Một loại cũng là thu hoạch được Đô Úy trở lên chức vị, đến lúc đó trong quân hội ban phát ngọc thạch lệnh bài, có thứ này liền có thể tùy ý trung dụng dịch trạm không cao hơn một thành chiến mã!"

Một thành chiến mã?

Trần Thiên Vạn trong mắt lướt qua một tia lãnh ý.

Dịch trạm chuồng ngựa chiến mã tới thiểu nhất có mấy ngàn đầu, một thành cũng là mấy trăm đầu.

Tên kia tướng lĩnh quả nhiên là cố ý gây nên.

"Loại thứ hai phương thức cũng là mượn! Mảnh này Khu Sinh Hoạt bên ngoài Hoang Vu Chi Địa đều là Huấn Luyện Tràng Sở, nếu như vận khí tốt mà nói, có thể gặp được một số cưỡi chiến mã trở về nghỉ ngơi chiến sĩ, nguoi có thể thử nghiệm từ trong tay bọn họ mượn chiến mã!"

"Chỉ là loại phương thức này đối nguoi mà nói là rất lợi hại khó khăn! Nguoi là mới tới, không có gì giao tình, mà chiến mã đối với chiến sĩ tới nói cũng là cực kỳ trọng yếu, nếu như bọn họ cho nguoi mượn chiến mã, xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, bọn họ đồng dạng lại nhận trong quân xử phạt! Đương nhiên, những vấn đề này nếu là lão già ta ra mặt cũng còn tốt giải quyết, đáng tiếc nguoi đắc tội không thể đắc tội nguoi, cho nên —— "

Trần Thiên Vạn gật đầu nói: "Ta biết! Đây lớn nhất loại sau phương pháp đâu?"

"Lớn nhất loại sau là so sánh có hi vọng!" Lão đầu từ nói ra.

Trần Thiên Vạn kinh ngạc nói: "Phương pháp gì?"

"Đồ đầu!"

"Đồ đầu?"

"Không sai!"

"Nếu như người có đáng tiền đồ, vật hoặc là nói làm cho có được chiến mã chiến sĩ cảm thấy hứng thú đồ vật,

Có thể đến đồ đầu trên đài cùng đồ đầu! Thắng tự nhiên có thể lấy được đến bọn hán chiến mã quyền sử dụng!"

"Vậy dạng này máy bay sẽ có hay không có phiền phức?" Trần Thiên Vạn cau mày nói.

Một cái Trung Lang Tướng liền đầy đủ để hán sút đầu mẽ trán, hán cũng không muốn lại nhiều một ít địch nhân.

Lão đầu tử dùng thương hại ánh mắt nhìn lấy Trần Thiên Vạn, nói: "Đắc tội với người là khăng định! Không nói thua chiến mã chiến sĩ, liền liền sau lưng của hán Giáo Tập cũng sẽ đem người ghi hận lên! Trong quân cực nặng danh tiếng, thua người thua trận, phụ trách huấn luyện Giáo Tập tự nhiên mất mặt mất! Đây là không thể tránh né! Bất quá đối với người mà nói cũng không có cái gì đại không, không phải sao? Dù sao kết cục đều là nhất định!"

"Có lẽ đi! Còn mời ngài chỉ đạo, này đồ đầu đài ở đâu?"

"Dọc theo con đường này đi vài phút liền có thể nhìn thấy!" Lão đầu tử chỉ bên phải đường đi cười nói.

Trần Thiên Vạn gật gật đầu, đưa tay cầm một cái mới ra lò bánh bao, nhét vào trong miệng, "Rất không tệ bánh bao!"

Giải thích, xoay người rời đi.

Lão đầu tử mỉm cười, giã nua tay tại Trần Thiên Vạn lúc trước rơi tay chỗ một chảo, một mai kim tệ xuất hiện trong tay, nhẹ nhàng thổi khẩu khí, thanh thúy thanh âm liền chậm rãi tiến vào trong tai, tràn đầy nếp nhăn mặt cũng từ từ tách ra nụ cười tới.

"Chúc người may mắn, tiểu hỏa tử!" Hán đối Trần Thiên Vạn bóng lưng kêu lên.

Mấy phút đồng hồ sau, Trần Thiên Vạn tại một cái rộng rãi chỉ địa nhìn thấy lão đầu tử nói tới đồ đầu đài.

Tại hán đến thời khắc, đồ đầu trên đài đang có hai cái quần áo nhẹ chiến sĩ tay không giao chiến.

Đồ đầu đài đồng dạng hạn chế sử dụng binh khí cùng Đồ Phòng Ngự, vì cũng là tránh cho không tất yếu thương vong.

Quần chúng vây xem không ít, về mặt khí thế nhìn phần lớn là một số chiến sĩ, lâu lâu cũng sẽ xen lẫn một số mặc hoa phục người, giờ phút này chính đang lớn tiếng la lên, vì chính mình ủng hộ một phương động viên.

Trần Thiên Vạn ánh mắt rơi xuống đồ đầu trên đài giao chiến chiến sĩ.

Hai người này sử dụng vũ kỹ mười phần đơn giản, nhưng lại hết sức trực tiếp hữu hiệu, trên người bọn hán, Trần Thiên Vạn nhìn thấy Trịnh Hoàng huấn luyện Đào Nguyên chiến sĩ thân ảnh.

Đem hai cùng so sánh, lại phát hiện Trịnh Hoàng giáo sư ngược lại càng thêm tinh diệu một số.

Xem ra quân doanh cùng quân doanh ở giữa cũng là có khoảng cách!

Trần Thiên Vạn biết chánh thức quân doanh chỉ có thành lớn mới có, những tiểu thành đó quân doanh nhiều nhất chỉ có thể coi là quân doanh sơ cấp bản, cùng thành lớn quân doanh chênh lệch vẫn là cực lớn!

Tại hán quan sát chính nòng thời khắc, trên trận chiến đầu phân ra thắng bại, một vị đáng người hơi có vẻ gầy gò chiến sĩ bị đối phương một cái dưới đâm móc trực tiếp đánh trúng cái cằm, cả người nhất thời bay rót ra ngoài, lúc rơi xuống đất trong mắt quang mang tán loạn, muốn giãy dụa lấy đứng lên, lại bị đối phương một chân đạp bay đồ đầu đài.

Dưới vang lên một trận thôn thức âm thanh cùng tiếng hoan hô.

Mấy cái cái chiến sĩ vội vàng chạy đến tên kia té xỉu gầy gò chiến sĩ bên người, đối trên đài chiến sĩ vút xuống vài câu ngoan thoại về sau, liền giờ lên đồng bạn vội vàng rời đi.

"Xuyt có cái gì không tầm thường, người khác sợ các người màu xanh lá doanh ta cũng không sợ!" Trên đài chiến sĩ đối rời đi mấy tên màu xanh lá doanh chiến sĩ kêu lên.

Dưới tự nhiên có hán đồng bạn hô ứng.

"Ha-Ha, thạch Long đã thắng liền 6 thanh, muốn hay không lại đến một thanh? Dạng này liền có thể đánh vỡ cái này đồ đầu đài liên thắng kỷ lục!" Một vị

ăn mặc hoa phục, nở nụ cười Bàn Từ đứng ở trên đài, đem trước đồ đầu phần thưởng đưa đến thạch Long trong tay, cười nói.

Nguyên bản thạch Long định lúc này ngừng, nhưng nghe xong lời này trong mắt nhất thời lộ ra ý động chi sắc.

Hoa phục Bàn Từ cười nói: "Thạch Long nếu là đánh vỡ cái này ghi chép, phía sau ngườì Hòa Tự Doanh liền tăng thể diện, không chỉ có như thế, khối kia vinh diệu trên tấm bia cũng sẽ viết lên ngườì đại danh, cung cấp hần chiến sĩ chiêm ngưỡng!" Nói, chỉ hướng dưới đài chính giữa một tảng đá lớn bia.

Trần Thiên Vạn nhón chân lên xem xét, mới phát hiện trước đám ngườì mới có một tòa cao đến hai mét bia đá, phía trên tựa hồ tuyền khắc không ít văn tự, chỉ là nơi này khoảng cách khá xa, tại lại thêm có đám ngườì ngăn cản, bởi vậy hần cũng không nhìn nổi rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Vẫn là 1 con chiến mã

"Tốt! Vậy liền tái chiến mấy trận!" Nay Thạch Long kêu lên.

Bữa sau lúc vang lên một trận tiếng hoan hô.

Mà này hoa phục mập mập cũng là mặt lộ vẻ nụ cười, đối bên ngườì mấy tên chiến sĩ đánh thù thế, chớp mắt thời gian, Hòa Tự Doanh chiến sĩ Thạch Long phá ghi chép trận thứ bảy chiến đấu sắp bắt đầu tin tức liền nhanh chóng hướng hần khu vực truyền ra.

"Hừ! Hòa Tự Doanh ngườì muốn giẫm lên ta Lục Tự doanh danh dự leo lên vinh diệu bia, này là tuyệt đối không có khả năng!"

Lúc này, một vị mang trên mặt vết sẹo chiến sĩ tại mấy tên Lục Tự doanh chiến sĩ chen chúc dưới từ đằng xa đi tới, tại đến gần đồ đầu đài thời điểm, một cái tung vọt lên trên đài, một mặt lãnh ý mà nhìn xem Thạch Long.

"Là Lục Tự doanh Thái Hào! Hần không phải đã tấn thắng tứ giai, tiến vào Thành Chủ Phủ ngân giáp Binh Đoàn a?"

"Các ngườì tin tức không chính xác, Thái Hào tuy nhiên đạt tới tứ giai thực lực, nhưng hần năng lực có chút khiếm khuyết, đã bị ngân giáp Binh Đoàn xoát ròi! Cho nên hần hiện tại như trước vẫn là Lục Tự doanh ngườì! Bất quá tứ giai thực lực tại Lục Tự doanh đều đủ để lên làm giáo tập!"

"Giáo tập cũng là Giáo Úy chức vị!"

"Hắc hắc, đừng nghĩ đến tốt như vậy! Hần chỉ là dự bị giáo tập, muốn trở thành chánh thức giáo tập ít nhất phải lăn lộn với đầy đủ quân công!"

Nghe bốn phía nghị luận, Trần Thiên Vạn trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường.

Trước đó hần coi là chỉ cần thực lực đạt tới liền có thể nâng chức vị, hiện tại xem ra còn có cái quân công hạn chế.

"Này cái gọi là ngân giáp Binh Đoàn hần là Tuấn Hà thành tinh nhuệ nhất một chi quân đội!"

"Thái Hào!" Nay Thạch Long trên mặt lộ ra một tia vẻ sợ hãi.

"Làm sao? Sợ mà nói liền lăn xuống đài qua!" Thái Hào đắc ý cười nói.

"Sợ ngườì cái rắm!" Thạch Long trên mặt lộ ra dữ tợn sắc. Hần xác thực sợ, nhưng nếu là hần thật không đánh mà chạy, trở lại Hòa Tự Doanh hạ tràng tuyệt đối sẽ không so với bị Thái Hào đánh một trận tới nhẹ.

"Đầu tiên nói trước tiền đặt cược!" Thái Hào nhếch miệng cười nói, hướng phía sau phất phất tay, mấy tên Lục Tự doanh chiến sĩ liền tranh thủ một thanh tinh xảo tên nó giao cho bên cạnh tiền đặt cược trên đài.

"Ngườì thì sao?"

"Giao đi lên!" Thạch Long sắc mặt âm trầm. Như trên bạn do dự một chút, đem trước từ Lục Tự doanh thắng tới một cái áo da phóng tới tiền đặt cược đài.

Cái này trong túi da chứa một số tiền vật, tuy nói tại nội thành, chiến sĩ thu hoạch thực vật đều có nhất định ưu đãi, nhưng muốn lại nhiều thu hoạch được

một ít gì đó liền phải bỏ ra tiền tài, dù sao Khu Sinh Hoạt bên trong thương nhân cũng phải sinh hoạt!

"Tiền đặt cược đúng chỗ, hiện tại bắt đầu chiến đấu!" Này hoa phục mập mập im lặng không lên tiếng đợi ở bên cạnh, cho đến giờ phút này mới lên tiếng hô.

Hai tên chiến sĩ nhất thời đánh nhau.

Nửa phút đồng hồ sau, tên kia gọi là Thạch Long chiến sĩ không ngoài dự liệu mà bị Thái Hào đánh rơi xuống đồ đấu đài.

"Chỉ là tam giai chiến sĩ, có thể thắng 6 trận đã là giảm bớt chớ, còn muốn lại thắng một trận? Thật sự là không biết trời cao đất rộng!" Này Thái Hào không chút lưu tình mỉa mai dưới đài Thạch Long.

Hỏa Tự Doanh chiến sĩ vội vàng đỡ dậy Thạch Long, ném vài câu ngoan thoại liền rời đi.

Tràng diện này cùng trước đó Lục Tự doanh các chiến sĩ rời đi tràng diện gì tương tự.

Trần Thiên Vạn lắc đầu, gặp này Thái Hào báo tay đứng trên đài, không có chút nào xuống tới ý tứ, không khỏi một trận thầm mắng.

Hắn vô ý cùng Thái Hào loại này tứ giai chiến sĩ giao đấu, đối với hắn mà nói, đối thủ càng yếu càng bớt việc, cùng tứ giai chiến đấu, cho dù là thắng cũng có thể là tổn hao không ít công phu.

Chỗ nhưng Thái Hào đứng trên đài, hắn đồ đấu người tự nhiên không dám lên qua.

Mà Trần Thiên Vạn giờ phút này thời gian lại đợi không được, .

Xem ra chỉ có thể đem hắn đánh xuống!

Trần Thiên Vạn ngẩng đầu nhìn về phía trên đài Thái Hào, trở mắt nhìn, hướng trên đài chen tới.

"Nhường một chút! Nhường một chút!"

Hắn không ngừng mà đẩy ra đám người, gây nên rối loạn tung bùng.

Mà trên đài Thái Hào cùng vị kia hoa phục mập mập cũng đưa ánh mắt về phía nơi này.

"Vị này chính là lên sân khấu đồ đấu?" Hoa phục mập mập nhãn tình sáng lên.

Thái Hào cử động để hắn mười phần bất đắc dĩ, phải biết cái này đồ đấu đài mỗi lần chiến đấu đều sẽ nhắc lên một cổ không nhỏ đánh cược tiền phong trào, mà người khác cũng nương tựa theo toà này đồ đấu đài chủ người thân phận, dễ như trở bàn tay mà trở thành đánh cược tiền phong trào nhà cái lớn, từ đó giành lợi ích.

Mỗi nhiều một trận đồ đấu, hắn lấy được được lợi ích lại càng lớn!

Cho nên đối với loại này cường thế bá đài người hắn từ trước đến nay là vừa yêu vừa hận!

Hận chiếm lấy đồ đấu đài.

Yêu đâu? Thì là cử động như vậy rất dễ dàng đưa tới hắn Bình Doanh cao thủ, đến lúc đó vận hành lời hứa ích, tạo thành oanh động sẽ viễn siêu phổ thông đồ đấu, bất quá dạng này cũng có bất hảo chỗ. Ảnh hưởng quá lớn mà nói, sẽ khiến trong quán cao tầng chú ý, đến lúc đó hắn có thể ích lợi bao nhiêu liền muốn nhìn các cao tầng sắc mặt.

Bởi vậy nhìn thấy Trần Thiên Vạn xuất hiện, hoa phục mập mập vẫn còn có chút hưng phấn.

Làm một tên thương nhân, hắn có thể không muốn nhìn thấy chính mình kiếm được tiền còn phải xem khác sắc mặt người đến mới có thể chân chính tới tay. Đó thật là quá oan uổng.

Thái Hào trong mắt lộ xảy ra nguy hiểm quang mang.

Tại hắn triển lộ ra tứ giai thực lực sau lại để còn có người dám trực tiếp chen đến trước sân khấu, cái này khiến trong lòng của hắn cực khó chịu, muốn mượn này đến bức lui Trần Thiên Vạn, hoặc là nói thăm dò.

Nếu như Trần Thiên Vạn thật thừa nhận là lên sân khấu đồ đấu, như vậy vô luận như thế nào, hắn đều muốn chú ý cẩn thận.

Có thể trở thành chiến sĩ người, không có ai sẽ là kẻ ngu, cho dù là lại chất phác người thành thật, cũng sẽ dài tâm nhãn.

"Vâng! Bất quá ta hi vọng ta tiền đánh cược là một con chiến mã!" Trần Thiên Vạn nói ra.

Đồ đấu trên đài có thể yêu cầu đối phương tiền đặt cược, đương nhiên, nếu như đối phương cũng có khác biệt ý quyền lực.

Thái Hào cẩn thận dò xét Trần Thiên Vạn vài lần, tuy nhiên Trần Thiên Vạn rất là tuổi trẻ, nhưng hắn không dám có bất kỳ khinh thường. Thực lực đạt tới hãn loại tình trạng này, ngũ giác đã mười phần nhạy bén, hắn có thể cảm nhận được Trần Thiên Vạn trên thân loại kia mấy vị ngưng thực, khí tức cường đại.

Ít nhất là một vị tứ giai chiến sĩ.

Trọng yếu nhất là, cái này tứ giai chiến sĩ cũng không phải là Hỏa Tự Doanh người.

Cái này khiến Thái Hào trong lòng có thoải ý, hãn lần này tới mục đích trừ đem Lục Tự doanh Thạch Long liên thắng cắt ngang bên ngoài, càng là vì ra một thanh bị ngăn giáp Binh Đoàn xoát xuống tới ngột ngạt, cũng không muốn vào lúc này cũng không phải Hỏa Tự Doanh tứ giai chiến sĩ giao đấu!

"Ta cũng không định dùng chiến mã làm tiền đặt cược!" Thái Hào nói ra. Hắn nhìn ra Trần Thiên Vạn đối chiến lập tức gấp gấp nhu cầu, bởi vậy dự định dùng cái này đánh tan Trần Thiên Vạn giao đấu chỉ tâm.

Trần Thiên Vạn trên mặt lộ ra vẻ thất vọng, không cần chiến lập tức làm tiền đặt cược mà nói, hãn so đấu không lại là lãng phí thời gian mà thôi.

Hoa phục mập mập cười nói: "Không sao! Đồ đấu trên đài, Thắng giả trừ có thể từ trong tay đối phương thu hoạch được tương ứng tiền đặt cược bên ngoài, còn có thể lấy được cho chúng ta đồ đấu đài chuẩn bị lễ vật! Chỉ là cái này chiến mã có chút đặc thù, bình thường tới nói, các chiến sĩ càng ưa thích thu hoạch tiền tài cùng chúng ta công trọng thể gia chế tạo ra đồ chơi nhỏ, những này đồ chơi nhỏ có lẽ có thể trở thành chiến sĩ trong chiến trường còn sống quan trọng!"

"Tựa hồ rất thú vị! Bất quá ta vẫn là lựa chọn chiến mã đi!" Trần Thiên Vạn nói ra.

Chỉ là hắn không biết là, câu nói này chọc giận trên đài Thái Hào.

"Người đây là đang tuyên bố, người đã thắng tràng tỷ đấu này a!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Ban Kiệt

"Nếu như người là nghĩ như vậy, vậy ta cũng không có cách nào!" Trần Thiên Vạn một mặt vô tội nói.

Hắn xác thực không có ý tứ này.

"Hừ, thật là cuồng vọng tiểu tử, không biết là cái nào doanh!"

Trần Thiên Vạn không có trả lời vấn đề này. Vô luận là nói thật vẫn là biên cái hoang ngôn đối với hắn đều không có chỗ tốt gì.

Cái này khiến Thái Hào càng phát phần nộ, âm thanh lạnh lùng nói: "Đem ta tám kia Thần hào liên nỗ để lên!"

Nói xong, dưới liền có một người đem lúc trước mở đầu tinh xảo tên nỗ phóng tới tiền đặt cược trên đài.

"Ta trương này liên nỗ cùng đồng dạng liên nỗ cũng không hoàn toàn giống nhau, là tại ngũ đoạn liên nỗ trên cơ sở gia tăng một số sơ cấp xếp lực kết cấu, có thể để cái này tên nỗ uy lực đạt tới Lục Đoạn tên nỗ trình độ, tám bản cũng từ chỉ top 500 bước lên lên tới hơn sáu trăm bước!"

Trần Thiên Vạn cười nói: "Rất không tệ vũ khí!" Nói, xuất ra mấy cái kim tệ phóng tới tiền đặt cược trên đài!"

"Mấy cái mai kim tệ nhưng không cách nào cùng ta cái này Thần hào liên nỗ sánh ngang!"

"Ta biết!" Trần Thiên Vạn không vội không chậm mà tiếp tục móc ra mấy cái mai kim tệ.

Thái Hào còn muốn nói điều gì, nhưng nhìn thấy Trần Thiên Vạn tiếp tục hướng trong ngực quần áo móc qua, vội vàng ngậm miệng lại!

Gia hỏa này từ đâu tới nhiều kim tệ như vậy?

Nội thành bên trong thường thấy nhất tiền tệ vẫn là Đồng Tệ cùng Ngân Tệ chiếm đa số, tiền vàng là tương đối ít thấy. Bọn họ những này Phổ Thông Chiến Sĩ trừ một số quân lương bên ngoài, cũng chỉ có tại chiến tranh cướp bóc thời điểm mới có thể có không tệ thu hoạch.

"52 mai kim tệ có đủ hay không?" Trần Thiên Vạn quay đầu hỏi thăm hoa phục mập mập.

"Đủ!"

"Vây là tốt rồi!" Trần Thiên Vạn cũng không nói nhiều, trực tiếp nhảy lên đồ đầu đài. Hắn thời gian cũng không nhiều.

"Bắt đầu đi!" Hoa phục mập mập kêu lên.

Dưới vậy xem chiến sĩ nhất thời thu hồi ồn ào âm thanh, không chớp mắt nhìn lấy trên đài.

Hai người yên lặng một chút, sau đó nhao nhao hướng đối phương phóng đi.

"Thuộc tính dò xét!"

Trần Thiên Vạn ánh mắt dừng lại tại trên người đối phương hai giây, thuộc tính liền rõ ràng ra hiện tại trong đầu hắn.

Tính danh: Thái Hào (Võ)

Phòng ngự: 26

Lực lượng: 40

Nhanh nhẹn: 18

Trí lực: 5

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực ước định: 90

Cấp bậc đánh giá: 4 giai lực lượng đạt tới 40, có thể làm Hộ Vệ Đội Trưởng chỉ dụng, nhanh nhẹn, phòng ngự, lực lượng đồng đều qua 20, các hạng phản ứng thu hoạch được tăng cường.

Tứ giai chiến lực các hạng thuộc tính đã đạt tới một cái cực cao cấp độ, cho nên xuất hiện đặc thù thuộc tính cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Chỉ là người này phòng ngự thuộc tính đối với cùng giai tới nói có chút cao, mà nhanh nhẹn thuộc tính lại thấp một số, cùng cùng giai đối chiến mà nói, hắn chỉ có thể coi là làm một cái bia ngắm, mà 40 điểm lực lượng không thể nói thấp, nhưng cũng không cao, dạng này thuộc tính ở trong mắt Trần Thiên Vạn liền có vẻ hơi dị dạng.

Mặc dù nói mình thuộc tính cũng là dị dạng, nhưng nhanh nhẹn cùng phòng ngự khác biệt, phòng ngự chỉ có thể coi là làm kháng đánh năng lực, mà nhanh nhẹn lại là tiến công cùng sinh tồn năng lực.

Dạng này tứ giai thuộc tính ở trước mặt hắn chỉ có bị động bị đánh phân.

Trần Thiên Vạn trên mặt tươi cười.

Mà Thái Hào nơi đó lại là trong lòng tối kêu không tốt.

Hai người nhất động, hắn liền phát hiện Trần Thiên Vạn tốc độ so với hắn phải nhanh rất nhiều, cơ hồ chỉ là trong chớp mắt, Trần Thiên Vạn liền đến đến trước mặt hắn.

Hắn vô ý thức giơ tay lên, chỉ cảm thấy một cỗ cường đại lực lượng từ cánh tay hắn bên trên truyền đến.

Lực lượng này xem chừng có gần ngàn cân, cùng hắn lực lượng muốn so vẫn còn có chút chênh lệch, nhưng hắn chỉ là vội vàng nghiêng kích, tự nhiên vô pháp hoàn toàn phát huy lực lượng, cái này một cái va chạm nhất thời rơi vào hạ phong, Trần Thiên Vạn sinh sinh bức lui một bước.

Mà đây chỉ là một bắt đầu.

Trần Thiên Vạn mượn nhờ lên tay ưu thế, cũng đem chính mình siêu cao nhanh nhẹn phát huy ra, một chuỗi dài công kích như mưa rơi rơi xuống.

Thái Hào phòng ngự xác thực kinh người, nhưng xa còn lâu mới có được đạt tới có thể ngăn kháng Trần Thiên Vạn hơn ba mươi điểm lực lượng cấp độ.

Siêu cao nhanh nhẹn không chỉ có là để Trần Thiên Vạn tốc độ đạt tới một loại cực hạn,

Liên xuất liên tục chiêu tốc độ cùng phản ứng đều có tiến bộ nhảy vọt.

Thái Hào căn bản là không có cách đuổi theo Trần Thiên Vạn tốc độ.

Phía dưới vây xem chiến sĩ thoát đầu còn cảm thấy Trần Thiên Vạn cái này còn chưa trưởng thành tiểu tử tất nhiên không phải Thái Hào đối thủ, nhưng ngay từ lúc đầu chiến đấu, liền làm bọn hắn nghẹn họng nhìn trân trối, cơ hồ không thể tin được chính mình con mắt.

Dù sao, Trần Thiên Vạn niên kỷ quá nhỏ chút.

Cố nhiên, có chút luyện võ thiên phú kinh người thiên tài tại loại đến tuổi này có thể đạt tới Trần Thiên Vạn mức này, thậm chí mạnh hơn, nhưng này cuối cùng chỉ là số ít mà thôi!

"Àm!"

Trần Thiên Vạn nhất quyền đánh vào Thái Hào bụng.

Thái Hào biến sắc, thân thể mềm mại mà ngã xuống.

"Ngươi thua!"

Nói xong, cũng không nhiều làm đề ý tới, đi thẳng tới hoa phục mập mập trước mặt, nói: "Chiến mã đâu? Ta có việc gấp!"

Hoa phục mập mập nhập mộng bừng tỉnh, vội vàng nói: "Liên tới thì tới!" Đi hai bước, giống như nhớ tới cái gì, quay đầu lại nói: "Ngươi có thể đi theo ta, nói như vậy có thể tiết kiệm không thiếu thời gian!"

Trần Thiên Vạn gật gù đầu, đi theo hoa phục mập mập rồi đi đồ đầu đài.

Một bên khác, mấy vị chiến sĩ vội vàng mà chạy đến, trừ ra cầm đầu một vị tứ giai chiến sĩ bên ngoài, hẳn chỉ là trước kia rồi đi Hòa Tự Doanh chiến sĩ.

"Tiểu tử kia là ai?" Tên kia Hòa Tự Doanh tứ giai chiến sĩ hỏi thăm bên người chiến sĩ.

"Ta cũng không rõ ràng! Trước đó không thấy được, hẳn là vừa qua khỏi đến! Hơn nữa nhìn hắn gương mặt có chút sinh!" Một tên tin tức so sánh linh thông chiến sĩ nói ra.

"Mặt lạ hoắc? Chẳng lẽ là bên ngoài Biên thành chủ mang đến người?"

"Có khả năng này! Trong tháng này thành cũng không có tăng cái gì tân binh!"

"Những tiểu thành đó còn có nhân vật như vậy? Các ngươi qua hảo hảo điều tra thêm, nhìn xem là vị nào thành chủ người! Ta về trước đi cùng giáo tập hồi báo một chút!" Hòa Tự Doanh tứ giai chiến sĩ nói xong, vội vàng vội vã rời đi.

Trần Thiên Vạn cũng không biết mình một trận bất đắc dĩ đồ đầu gây nên một chi Binh Doanh chú ý. Hắn đi theo hoa phục mập mập đi vào một chỗ biệt viện một bên, nơi đó còn có một cái tiểu hình chuồng ngựa, bên trong tự dưỡng trên trăm con chiến mã.

"Còn không biết vị này chiến sĩ tính danh đâu! Ta họ ban, ngươi có thể gọi ta Ban Kiệt!" Hoa phục mập mập cười nói.

"Trần Thiên Vạn!"

"Trần Thiên Vạn! Tốt ——" Ban Kiệt thói quen liền muốn tán dương một phen, đột nhiên biến sắc, cả kinh nói: "Ngươi chính là Trần Thiên Vạn!"

"Có vấn đề gì a?"

"Vấn đề rất lớn!" Ban Kiệt nụ cười trên mặt biến thành cười khổ.

"Nói thế nào?"

"Lần này tiến vào Tuần Hà thành thành chủ cùng sở hữu năm mươi mốt cái, mà ngươi lại là bên trong mười phần ngoại lệ một cái! Ngươi không khi đến đội, ta liền từ những cái kia trong quân cao tầng nghe được đến liên quan tới ngươi tin tức, nghĩ không ra ngươi vậy mà như thế tuổi trẻ, hơn nữa còn là lấy thôn trưởng thân phận tiến vào bên trong thành? Nghe nói ngươi lấy một thôn chỉ lực sinh sinh đem Thiết Thạch thành Thiết Ý cho diệt?"

"Nên tính là đi!" Trần Thiên Vạn cười khổ nói.

"Lợi hại!" Ban Kiệt giờ ngón tay cái lên, lại là một mặt quái dị nói ra: "Chỉ là chẳng lẽ ngươi không biết Thiết Ý thân phận a? Hẳn nhưng là Thiết Hồng con nuôi!"

"Thiết Hồng con nuôi?" Trần Thiên Vạn nghi ngờ nhìn lấy Ban Kiệt.

Ban Kiệt lắc đầu, giải thích nói: "Thiết Hồng thế nhưng là Tuần Hà thành trong quân Thực Quyền Nhân Vật, Trung Lang Tướng chức vị, chương quản

mười doanh binh mã, tổng cộng năm vạn!"

"Không thể nào!" Trần Thiên Vạn trừng to mắt.

Hắn thật vất vả đánh một tòa thành, lại chọc đặt thành bên trong một vị trong quân lão đại?

Đây là cái gì tình huống!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Phải trái đúng sai

"Nếu là sớm biết người chính là Trần Thiên Vạn, ta liền sẽ không đem phần thưởng đổi lại chiến mã!" Ban Kiệt thâm nói.

Ban nhà tuy nhiên không sợ một vị Trung Lang Tướng, nhưng cũng không muốn tùy tiện mà mà đắc tội.

Lời tuy như thế, nhưng Ban Kiệt còn là để phân phó chuồng ngựa chiến sĩ đem một con chiến mã dẫn ra tới.

"Nơi này chiến mã cũng không phải những Dịch Trạm đó chuồng ngựa tự dưỡng chiến mã nhưng so sánh, đều là Tây Vực tuần mã, vô luận là sức chịu đựng vẫn là xông vào lực đều hết sức tốt!" Ban Kiệt đem một khối lập tức bài ném cho Trần Thiên Vạn, có cái này lập tức bài, Trần Thiên Vạn thì tương đương với có được cái này con chiến mã quyền sử dụng.

Đương nhiên, quyền sở hữu vẫn là tại Tuấn Hà thành thành chủ triệu quyền trong tay.

"Tiểu tử người đắc tội Thiết Hồng, cũng phải cẩn thận một chút! Khác một chút liền chết! Đây chứng minh lớp của ta kiệt nhân quang cũng quá kém!" Ban Kiệt nói ra.

Trần Thiên Vạn tiếp nhận dây cương, cười nói: "Chết sống có số, ta chỉ có thể nói tận lực!"

"Không tệ, không các đại thiên kiêu không nổi!"

Thiết phủ.

Hai tòa uy vũ cự đại đồng sư phân lập hai bên.

Cách mỗi cửa bộ liền sẽ có một vị toàn thân bao phủ tại áo giáp bên trong chiến sĩ trấn giữ.

Sâm nghiêm khí thế từ đại môn một mực lan tràn đến Nội Phủ, hành tẩu bên trong thị nữ đều cẩn thận mà thả chậm cước bộ, chỉ có tại không ai nơi hẻo lánh mới có thể để cho mình hô hấp khôi phục bình thường.

Chính trong đại sảnh.

Một vị dáng người khôi ngô, không giận tự uy trung niên nam tử đại mã kim đao ngồi ở phía trên. Người này chính là Thiết phủ chủ nhân Thiết Hồng.

Tại trước người hắn, đứng thẳng một vị dáng người mảnh mai mưu sĩ, một đôi hơi có vẻ hẹp dài mắt mang theo một tia xảo trá sắc thái.

Xuống lần nữa phương thì là đứng đấy một vị tướng lĩnh, chính là dẫn dắt Trần Thiên Vạn tiến vào bên trong thành Hồ Hồ.

"Còn có bao nhiêu thời gian?" Thiết Hồng thanh âm to bên trong mang theo một tia âm trầm.

"Hồi tướng quân, còn có chưa tới một khắc đồng hồ!"

Thiết Hồng gật gật đầu.

Hồ Hồ vội vàng đứng ra, nói ra: "Tướng quân yên tâm, này Trần Thiên Vạn không có bất kỳ người nào duyên, quả quyết vô pháp tìm tới chiến mã, không có chiến mã, căn bản là không có cách tại trong vòng một canh giờ đi vào Thiết phủ!"

"Làm tốt lắm! Đợi lát nữa liền do người đến tướng Trần Thiên Vạn cầm xuống đi! Dám giết ta con nuôi, ta trước hết để hấn ăn chút đau khổ!" Thiết Hồng mày rậm hơi hơi nhếch lên, trong mắt một tia sát ý lóe lên một cái rồi biến mất.

"Chờ hấn đến lại gọi ta!" Thiết Hồng rồi đi chỗ ngồi, đối bên người một vị tâm phúc nói ra, theo sau đó xoay người đi vào buồng trong.

"Tốt, tướng quân!"

Rất nhanh tàu điện ngầm Hồng liền đến đến phòng ngủ, vừa mới nằm xuống, tên kia tâm phúc liền vội vã mà chạy đến.

"Chuyện gì, làm gì gấp?" Thiết Hồng hí mắt.

Hấn rất lợi hại không thích tại thời gian nghỉ ngơi bị đánh gãy, bởi vậy ngữ khí cũng trong lúc vô hình để lộ ra một cỗ tức giận tới.

Tâm phúc sắc mặt biến hóa, vội vàng quỳ xuống nói: "Tiểu đáng chết! Chỉ là này Trần Thiên Vạn bây giờ đã đến Thiết phủ bên ngoài, nói bừa Hồ đại nhân cùng Trương Hợp đại nhân đã ra ngoài ứng phó!"

"Hiện tại là lúc nào?"

"Buổi chiều 3h, khoảng cách 3h một khắc còn có ba phút đồng hồ!"

Trầm mặc!

Nguyên bản liền ngưng trọng bầu không khí càng thêm đáng sợ.

Thiết Hồng không nói gì, nhưng tâm phúc có thể cảm nhận được trong không khí tràn ngập tức giận, trên trán cũng bắt đầu tràn ra tinh tế mồ hôi.

Thật lâu, Thiết Hồng thanh âm mới vang lên.

"Ta biết, người đi xuống trước đi!"

"Vâng! Này Trần Thiên Vạn ——?"

"Để hấn chờ lấy!" Thiết Hồng nói ra, phát phát tay, một lần nữa nằm xuống.

Thiết Hồng nổi giận sự tình Hồ Hồ căn bản không biết, nhưng hấn tuyệt không nhẹ nhõm, Trần Thiên Vạn vậy mà tại thời gian bên trong đuổi tới Thiết phủ!

Chính mình làm việc bất lợi tội danh khẳng định phải ngồi vững.

Nhìn lấy Trần Thiên Vạn từ chiến lập tức đến ngay, trong lòng của hấn cảm thấy mười phần phẫn nộ.

Đến là ai dám mượn cho Trần Thiên Vạn mã thất! Dám cùng sát Hồng Tướng quân đối nghịch!

"Người cái này mã thất là từ đâu tới?" Hồ Hồ âm thanh lạnh lùng nói.

Trần Thiên Vạn liếc hấn một cái,

Nói ra: "Ta tại sao phải nói cho người biết?" Biết Thiết Hồng cùng hấn không hợp nhau, Trần Thiên Vạn cũng không có ý định lấy Lễ đối đãi.

"Thân là Đô Úy, ta có quyền lợi hỏi thăm một vị chiến sĩ thông thường vấn đề gì!"

"Vậy nếu là người hỏi ta có vài cọng tóc, có mấy chân lông có phải hay không ta cũng cần hỏi đáp?" Trần Thiên Ngõa kinh ngạc nói.

"Hỗn trướng!" Hồ Hồ cả giận nói.

"Ai ai, đừng nóng giận! Ta nói là cười! Cái này chiến mã ta thế nhưng là quang minh chính đại thắng đến! Ân, đang đánh cược đài đầu lên!" Trần Thiên Vạn cười nói. Hấn biết, cho dù hấn không nói, tin tức này đợi lát nữa cũng sẽ bị Hồ Hồ người dò thăm.

"Hừ! Đồ đầu đài! Đồ đầu đài chiến sĩ từ trước đến nay sẽ không lấy chính mình chiến mã đồ đầu! Chẳng lẽ người cái này chiến mã là trộm được?" Hồ Hồ nói đến, cũng mặc kệ Trần Thiên Vạn có phản ứng gì, trực tiếp đối Thiết phủ trước chiến sĩ nói: "Còn không mau đem hấn cho ta trở lại! Trộm cắp chiến mã, đây chính là đại tội!"

"Chờ một chút! Chẳng lẽ đại nhân cũng là như thế đối đãi không chối từ ngàn dặm chạy đến trợ giúp Tuấn Hà thành chiến sĩ a? Ta cái này chiến mã là trộm vẫn là đoạt, người sáng suốt đều lòng dạ biết rõ! Đại nhân như thế không phân tốt xấu, vọng đem tội danh dè vào trên người của ta, đến lúc đó truyền đi Thiết Hồng tên người dự coi như bị hao tổn!"

"Người một cái mới tới, làm sao lại có được chiến mã! Không phải trộm là cái gì? Về phần có oan uổng hay không người, đằng sau tự nhiên sẽ hiểu!"

Nói xong, vung tay lên, bốn phía chiến sĩ nhất thời xống tới.

Nhưng mà, sau một khắc, Hồ Hồ lại là sắc mặt kịch biến. Chỉ gặp những cái kia phun lên trước chiến sĩ vừa tới gần Trần Thiên Vạn liền bị một cỗ cự lực sinh sinh mà đánh lui.

Trần Thiên Vạn thân ảnh từ đang bao vây triển lộ ra, nhìn qua một đám chiến sĩ cùng Hồ Hồ, ánh mắt lạnh lẽo.

"Ngươi có thể thử một chút!"

"Phản!" Hồ Hồ lại là kinh hãi lại là giận!

Trần Thiên Vạn lại còn dám ở cái này phản kháng!

"Bất lấy hân! Sinh tử chớ luận!"

Trần Thiên Vạn trong lòng cũng tràn ngập lửa giận. Đối phương làm khó dễ hân, hân cũng nhẫn, dù sao cũng là tại quy tắc bên trong làm việc, nhưng bây giờ đã là công khai đối phó hân, nếu là hân còn nhẫn, sợ là cách mặt đất ngục cũng không xa.

Trần Thiên Vạn cũng sẽ không ngại thơ đến, tiến lao ngục, không quyền không thể hân còn có thể đi ra!

Muốn đến nơi này, hân giấu ở ống tay áo ra tay hơi hơi lật một cái, lại là nắm vuốt trên thân duy nhất một khóa gấp năm lần thuộc tính đan.

Tuy nhiên cùng gấp mười lần thuộc tính đan chênh lệch rất xa, nhưng giờ phút này hân thuộc tính cũng không phải trước đó sử dụng gấp mười lần thuộc tính đan thời điểm thuộc tính, một khi phục dụng, chính hân chiến lực tuyệt đối sẽ không so tuyệt thể vũ lực thời điểm yếu!

Nghĩ đến cái này trong mắt của hân tràn ngập vẻ điên cuồng, trong tay gấp năm lần thuộc tính đan bóp mà nát, chỉ một thoáng, một cỗ cường đại lực lượng tràn vào thân thể đều ra.

Thiết Hồng có chút mở to mắt, gọi tới hầu hạ thị nữ, lại tẩy một thanh mặt, mới đi ra khỏi phòng ngủ.

Tên kia tâm phúc một mực đợi tại ngoài phòng mỗi đi, nhìn thấy Thiết Hồng đi tới, vội vàng nghênh đón.

"Tướng quân!"

"Hồ Hồ đâu?"

"Hân đã theo chi Tiền Tướng Quân phân phó đi làm!"

Thiết Hồng gật gật đầu, nói: "Đã như vậy, này trước đi một chuyến thư phòng đi! Cùng Hồ Phong thành chiến đấu đã đến cực kỳ thời khắc mấu chốt, ta mấy vị kia bạn cũ đều đã xuất phát tiến về chiến trường, mà ta cũng nhanh!"

"Tướng quân tiến đến, nhất định có thể phá vỡ cục diện bế tắc, kỳ khai đắc thắng!"

"Hi vọng như lời ngươi nói đi!"

Mặc qua đại lượng hành lang, Thiết Hồng đi vào Nội Phủ sau thư phòng. Tâm phúc ngừng ở ngoài cửa, chờ đến Thiết Hồng ngồi vào trên ghế mới nhẹ nhàng đóng cửa phòng.

Mà Thiết Hồng cũng bắt đầu lật qua lật lại trước bàn thư tịch tới.

Tại xuất chinh trước đó, hân thói quen đợi trong thư phòng tĩnh tâm một đoạn thời gian, có thể để hân tư duy chuyển động đến càng nhanh hơn, suy nghĩ chuyện cũng so thường ngày nhanh rất nhiều.

Nhưng mà, lần này không đợi hân hoàn toàn nhập định, đóng cửa phòng liền bị thô lỗ đẩy ra.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Bảo bối

Thiết Hồng ánh mắt trong chốc lát trở nên băng lãnh.

Nghấn ngùi nửa ngày thời gian, vậy mà xuất hiện hai lần như thế đột ngột tình huống, nếu như tâm phúc sau đó nói cũng không phải là mười phần khẩn cấp mà nói, hẳn không ngại lui qua đao nhọn doanh nơi đó hạo hạo mà vượt qua một đoạn thời gian.

"Tướng quân!"

"Nói!"

"Hò Hổ cùng Trần Thiên Vạn đánh nhau!"

"Đây chính là nguoi lý do!" Thiết Hồng bỗng nhiên vỗ một cái cái bàn.

Trần Thiên Vạn phản kháng cùng không phản kháng đều nằm trong dự liệu, cái này lúc trước mưu tính lúc liền nói về, lúc ấy cái này tâm phúc cũng là ở đây, giờ phút này lại còn bởi vì chuyện này cắt ngang hẳn tình tâm quá trình!

"Nguoi chẳng lẽ đã quên phân tặc a!" Thiết Hồng cả giận nói. Một cổ kinh người sát ý trong phòng vỡ bờ không nghĩ, một sổ bày đặt lên bàn thư tịch bị một luồng kinh phong thổi ra, phát ra cây tiêu dài thanh âm.

Tâm phúc một chút quỳ tới đất bên trên, kinh hoàng mà nói: "Thế nhưng là này Trần Thiên Vạn đã đem nói bừa Hổ đại nhân cùng trên trăm tên chữ Thiết doanh chiến sĩ đều cho đánh ngã, hơn nữa còn một mực đang trước cửa nói bừa, gọi thẳng tướng quân ngài tên!"

"Làm càn!" Thiết Hồng lửa giận trong lòng rớt cục như núi lửa bạo phát đi ra.

"Chữ Thiết doanh đâu! Qua cho ta đem sắt thịnh cùng hán chiến sĩ cho ta toàn kêu đến!"

"Đã gọi!"

"Trần Thiên Vạn!" Thiết Hồng cơ hồ là gần từng chữ quát, sau đó nhanh chân đi ra thư phòng.

Thiết phủ bên ngoài.

Trần Thiên Vạn như Kiếm Phong đứng tại hai tòa đồng sư ở giữa, bốn phía đều là Thiết phủ chiến sĩ.

Nghe tiếng mà đến thương nhân cùng chiến sĩ cũng không ít, thậm chí bên trong còn kèm theo một số hán Binh Doanh cao tăng.

Thiết phủ ở vào Khu Sinh Hoạt bên trong, phát sinh đại sự như thế, tự nhiên vô pháp giấu giếm phụ cận chiến sĩ cùng đám thương nhân.

Không chỉ như vậy, còn có nhiều người hơn hướng nơi này vọt tới.

Trung Lang Tướng Thiết Hồng bây giờ thân ở Thiết phủ, chuẩn bị xuất chinh, đây là rất nhiều người đều biết sự tình.

Nhưng mà, tại cái này liên quan đầu, còn có người dám ở Thiết phủ trước cùng giữ cửa chiến sĩ lên xung đột, không nói hán, phần này đảm lượng cũng đủ để cho tất cả mọi người làm sợ hãi thần phục.

"Trộm cướp chiến mã, nguoi còn không thúc thủ chịu tội!" Hò Hổ quát. Tuôn hướng Trần Thiên Vạn chiến sĩ cũng không có bất luận cái gì dừng lại dấu hiệu.

"Đây là khi Biểu Từ còn muốn lập đền thờ a?"

Trần Thiên Vạn trong mắt càng phát ra băng lãnh, thể nội tràn vào lực lượng càng ngày càng mạnh.

Bây giờ hẳn tự thân thuộc tính đã đạt tới một cái đỉnh phong trình độ!

Tính danh: Trần Thiên Vạn (Vô)

Phòng ngự: 65

Lực lượng: 205

Nhanh nhẹn: 240

Trí lực: 25

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực đánh giá: 5 12

Đẳng cấp đánh giá: Tuyệt thế chiến lực! Có được nhanh nhẹn thiên phú, thị lực, Độ chính xác tăng cường! Không gì làm không được!

Theo gấp năm lần thuộc tính Đan Lực lượng toàn diện bạo phát, trong lòng của hắn đã không có bất kỳ cố kỵ nào.

Triệu Quyền? Thiết Hồng? Huyền Giáp Quân? Đều đi chết đi!

Đột phá hai trăm lực lượng cùng hơn hai trăm nhanh nhẹn để Trần Thiên Vạn nội tâm lòng tin bành trướng đến một cái cực hạn.

Tuyệt thế vũ lực lại hiện ra!

Mà lại, so với một lần trước tuyệt thế vũ lực còn cường đại hơn!

"Cút!"

Hắn quát to một tiếng, vọt tới mười mấy tên chiến lực tất cả đều tại tam giai chữ Thiết doanh chiến sĩ cùng Hồ Hồ cái này Ngũ Giai chiến sĩ nhất thời bị mãnh liệt sóng âm vén bay ra ngoài.

"Thiết Hồng!"

Gầm lên giận dữ như là lời đình hàng thế.

Nhìn lấy như là Chiến Thần Trần Thiên Vạn sai bước đi vào Thiết phủ, những hạng đó quan chiến sĩ cả đám đều há hốc miệng ba, như là nuốt kếp tiếp chuột.

Mạnh!

Quá mạnh!

Vừa hô liền đem mười mấy tên tam giai chiến sĩ rống té xuống đất, nếu là mặt đối mặt là mấy ngàn danh chiến sĩ, mấy vạn danh chiến sĩ đâu?

"Nhanh! Nhanh đi thông tri Thành Chủ Phủ chiến sĩ!"

"Quá trâu! Tại sao có thể có dạng này ngu nhân!"

"Trời ạ! Ta là đang nằm mơ a!"

Trần Thiên Vạn thần uy đem sở hữu chiến sĩ đều kinh ngạc đến ngây người.

Bọn họ nhìn lấy Trần Thiên Vạn xông vào Thiết phủ, ngay sau đó đại lượng tay cầm binh khí, áo giáp đầy đủ chiến sĩ tại một tên Đô Úy chỉ huy dưới ngăn lại Trần Thiên Vạn đường.

"Lớn mật cuồng đồ, vậy mà tự tiện xông vào Thiết phủ! Giết cho ta!"

"Không tốt! Thối lui! Nhanh chóng lui lại!"

"Chỉ Thiết doanh chiến sĩ sử dụng liên nỗ! Vây xem người nhanh rời đi nơi này!"

Muốn càng tiến một bước quan sát tình thế người vây xem kinh hoàng thất thố chạy trốn.

Chạy đến chữ Thiết doanh trong tay thế nhưng là cảm chiến tranh binh khí, bọn họ áp sát quá gần mà nói tuyệt đối sẽ gặp tai bay vạ gió.

Nhưng mà, cử động này hoàn toàn chọc giận Trần Thiên Vạn.

Hắn bỗng nhiên nhất động, như là một con gió lớn xông vào chữ Thiết doanh trong đội ngũ.

Từng cái chiến sĩ kêu thảm ngã bay ra ngoài.

2 40 điểm nhanh nhẹn để Trần Thiên Vạn tốc độ đạt tới một loại cực hạn, những này nghiêm chỉnh huấn luyện, trải qua giết hại Tinh Anh Chiến Sĩ thậm chí chỉ có thể nhìn thấy Trần Thiên Vạn một vòng vòng thân ảnh, liền bị một cỗ đại lực đụng bay.

Vô địch!

Hoàn toàn vô địch!

Trần Thiên Vạn thậm chí có loại đại sát một phen, sau đó chạy khỏi nơi này xúc động.

Nhưng chớp mắt thời gian, liền bị hấn khắc chế.

Một khi hấn làm như thế, như vậy Tuấn Hà nội thành thành đại quân cùng giấu ở bốn phía cổ máy chiến tranh tất nhiên sẽ tại trong khoảnh khắc khởi động, hấn cũng không cho rằng tại cái này Tuấn Hà thành bụng trong đất, hấn có thể tới mấy chục vạn đại quân cùng cường đại đến có thể đánh giết tuyệt thế vũ lực chiến tranh bình khí.

Quân lính tan rã!

Trộn vụn mấy ngàn tên chữ Thiết doanh chiến sĩ tại Trần Thiên Vạn trước mặt, liền như là Bọt biển, vừa chạm vào tức nát.

Bọn họ đại đa số liền vũ khí trong tay đều vô dụng ra, liền bị Trần Thiên Vạn đánh bay ra ngoài, trở thành mặt đất kêu rên một phần tử.

Những ngọn nguồn đỏ ngọn nguồn không ngừng mà từ từ phía hành lang dâng lên đến chiến sĩ càng giống là dập lửa Thiêu Thân, vừa tới nơi này liền bay ra ngoài.

Thiết phủ bên ngoài xem người đã hoàn toàn an tĩnh lại, một số người trên thân mơ hồ xuất hiện run rẩy.

"Quá mạnh!"

"Quá mạnh! Đây là nhân loại a? Hấn có phải hay không dám thợ thủ công mới nhất nghiên cứu ra được kim loại Chiến Thú?"

Cách đó không xa, một đám mặc hoa phục nam nữ trùng to mắt nhìn lấy đây hết thấy.

"Làm sao? Từng cái giống thất hồn giống như!" Sau lưng có một cái hoa phục mập mạp chen tới, còn đưa tay vỗ vỗ bên cạnh một vị hoa phục thanh niên.

Này hoa phục thanh niên chỉ chỉ Thiết phủ bên trong.

Hoa phục mập mạp tò mò nhìn sang, sau một khắc, tầm kia cũng không tính miệng rộng nhất thời chậm rãi mở ra, biên độ to lớn hoàn toàn có thể dung hạ được một cái quyền đầu.

"Ta ta không nhìn lầm đi! Tiểu tử kia cái này lợi hại như vậy!" Hấn vận mấy lần chính mình, sau đó rít lên một tiếng, đem bên cạnh hoa phục nhóm giật mình tỉnh lại.

"Làm sao? Ban mập mạp!"

"Ngươi tên gì?"

"Thế nào lại cười ngây ngô?"

"Uy uy! Ngươi ngốc!"

Mặc kệ hấn hoa phục nói như thế nào, Ban Kiệt vẫn như cũ ngây ngô mà cười.

"Quá tốt! Quá tốt! Ta nhất được bảo bối!"

Nói, như là mắt không chế xe lửa thẳng đến phương xa, đang lúc những hoa phục đó không khỏi diệu thời khắc, Ban Kiệt lại chạy về đến, chen đến phía trước, cười lảo lảo nói: "Không được, vẫn là nhìn nhìn lại! Nhìn nhìn lại! Hắc hắc, quá tốt! Bảo bối a!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Chiến Chiến thú

"Đại nhân!"

Mấy tên Thiết Tự doanh chiến sĩ vội vã mà vọt tới, cầm đầu chính là đáng người mãnh mai mưu sĩ Trương Hợp.

Thiết Hồng còn không tới kịp nói chuyện, Trương Hợp đã vội vã nói ra: "Đại nhân! Nhanh rời đi nơi này!"

"Đừng hoảng hốt! Nói một chút hiện tại tình huống như thế nào!" Thiết Hồng nói ra.

"Này Trần Thiên Vạn không người là đối thủ, Thiết phủ đóng quân mấy ngàn tên Thiết Tự doanh chiến sĩ căn bản là không có cách ngăn lại hắn!" Trương Hợp gầm nhẹ nói.

Thiết Hồng mặt vẻ kinh hãi, từ từ Địa Hậu lui mấy bước, trong mắt quang mang tránh gấp!

Chẳng lẽ Trần Thiên Vạn độc thân phá Thiết Thạch thành truyền ngôn là thật!

Cũng không phải là hắn không muốn tin tưởng, mà là như thế này tình báo quá dọa người. Hắn Thiết Hồng chinh chiến sa trường nhiều năm, cho dù là những thực lực đồ đạt tới Cửu Giai Điện Phong chiến sĩ, cũng không dám nói có thể một mình phá Thiết Thạch thành!

Hắn Trần Thiên Vạn một cái còn vị thành niên tiểu hài tử, làm sao có thể có loại này vũ lực!

Nhưng bây giờ hắn không thể không tin!

Bất quá coi như mạnh hơn vũ lực, tại Tuấn Hà trong thành làm càn, cũng là muốn chết hành vi!

Thiết Hồng trong lòng cười lạnh, đối Trương Hợp nói: "Người nhanh đi Thành Chủ Phủ, đem nơi này tình huống hồi báo cho thành chủ!"

Trương Hợp gật gật đầu.

Nơi này phát sinh đại sự như thế tình, tất nhiên không gạt được Thành Chủ Phủ, nhưng Thiết phủ phải không phải người tiến đến, cũng là có khác biệt ý nghĩa!

"Ta những lão hữu kia tuy nhiên đều tại bên ngoài, nhưng gia tộc bọn họ muốn đến rất tình nguyện nhìn thấy ta Thiết phủ lọt vào tổn thất!" Thiết Hồng thấp giọng nói.

Trương Hợp gật gật đầu, nói: "Ta minh bạch! Đại nhân!"

Trương Hợp vội vàng mà từ một cái khác môn rời đi.

Mà Thiết Hồng nghĩ phở một chút, đúng là không tránh không né, hướng Thiết phủ đại môn phương hướng đi đến, coi như bên cạnh thuộc hạ ngăn cản cũng vô dụng.

"Ta ngược lại muốn xem xem hắn vũ lực có thể đạt tới loại tình trạng nào! Các người qua đem Diễn Võ Đường lên giường nò chuyển đến, còn có ta thư phòng nơi đó có một trương Thần Tỉ Cung, cũng lấy tới!"

Thiết Hồng chậm dần cước bộ, nói ra, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, nói tiếp: "Thiết Tự doanh kim loại Chiến Thú đâu?"

"Hừ" một tiếng, một đạo cự đại mũi tên phá không mà tới.

Sàng Nỗ!

Nhìn lấy này giống như trường thương đồng dạng mũi tên, Trần Thiên Vạn trong mắt quang mang lóe lên, sau một khắc, người đã xuất hiện tại một mét có hơn.

Cây kia Sàng Nỗ mũi tên cũng lập tức thất bại, chui vào sau lưng lấp kín trên tường.

Lấy hắn bây giờ tốc độ, cho dù là Sàng Nỗ bức này binh khí, cũng vô pháp dễ dàng đánh trúng hắn.

Hắn nhìn về phía mũi tên phóng tới phương hướng, nơi đó hơn mười người chiến sĩ chính thể vây quanh mấy trương ba cung Sàng Nỗ. Tại Trần Thiên Vạn đem ánh mắt thả đến nơi đây lúc, lại có hai căn cự đại mũi tên phóng tới.

Mũi tên xuyên qua Trần Thiên Vạn thân thể.

Nhưng không đợi những chiến sĩ đó mừng rỡ, lại phát hiện Trần Thiên Vạn thân ảnh từ từ trở thành nhạt, mũi tên kia đánh trúng đúng là Trần Thiên Vạn hư ảnh.

Đây là cái gì tốc độ!

Tất cả mọi người trong lòng hung hăng sửa chữa lên.

Nếu như đổi lại hắn quân đội, có lẽ cũng sớm đã mất đi đầu chí, cũng chỉ có tòa thành lớn này chiến sĩ tinh nhuệ tài năng một mực áp chế trong lòng hoảng sợ, ghê sợ chiến gần như vô địch Trần Thiên Vạn.

"Tốc độ của hấn quá nhanh! Muốn muốn cầm xuống hấn, chỉ có đem hấn đi động không gian thu nhỏ!" Thiết Tụ doanh một vị tướng lĩnh gầm nhẹ nói.

"Nói đến dễ dàng! Hấn có thể không phải người ngu! Tùy ý chúng ta đem không gian phong bế!" Một vị khác tướng lĩnh nói ra.

"Không từng thử làm thế nào biết!"

"Này tốt! Đem công thành xe đẩy ra! Phong tỏa tứ phương thông đạo!"

Tại Thiết Tụ doanh cao tầng tướng lĩnh mệnh lệnh dưới, bên ngoài chiến sĩ vội vàng xông vào một số trong phòng nhỏ, không bao lâu, từng chiếc công thành xe bị đẩy ra.

Những này công thành trước xe bung che kín dao nhọn, trung gian cách một khối kim loại bản khối hoặc là tấm ván gỗ, lại sau thì là lan can.

Tốp năm tốp ba chiến sĩ nhanh chóng đem công thành xe đẩy lên Thiết phủ những cái kia hành lang bên trên, hình thành từng bức đao tường, nhanh chóng hướng Trần Thiên Vạn nơi đó tiến lên.

"Sàng Nỗ đội chuẩn bị!"

"Liên nỗ đội chuẩn bị!"

"Thần Tỉ Cung đội chuẩn bị!"

Từng đạo mệnh lệnh hạ đạt.

Đại lượng chiến sĩ đem phiến thiên địa này vây chặt như nê m cối, thậm chí ngay cả trên nóc nhà đều có chiến sĩ tinh nhuệ mai phục.

Thiên La Địa Võng tại gần gũi mấy phút đồng hồ bên trong thành hình!

Trần Thiên Vạn còn giống như chưa tỉnh.

Những phát đó hào mệnh lệnh tướng lĩnh trong lòng thâm hô một hơi, chờ những thông đạo kia bên trên công thành xe xuất hiện trong tầm mắt, Trần Thiên Vạn không gian vền vền bị hạn chế ở cái này đại viện thời điểm, trong bọn họ một trên mặt người rốt cục hiện ra vẻ tươi cười.

"Giết!"

Gầm lên giận dữ.

Vô số mũi tên như mưa rơi rơi xuống.

Bên trong còn kèm theo số lượng không ít cự hình mũi tên cùng một số mang theo chói tai minh thanh mũi tên.

Sàng Nỗ cùng Thần Tỉ Cung mũi tên đều là đại sát thương lực vũ khí, cũng là bọn hấn mong đợi nhất công kích.

Nhưng mà vô dụng!

Hoàn toàn vô dụng!

Mấy phút đồng hồ thời gian không dài cũng không ngắn!

Trần Thiên Vạn sớm đã phát hiện Thiết Tụ doanh các chiến sĩ dị động, nhưng là hấn không có sợ hãi, bởi vì hấn bây giờ thực lực đã không phải là trước kia sử dụng gấp mười lần thuộc tính đan lúc thực lực!

Siêu cao nhanh nhẹn đưa đến tác dụng viễn siêu hấn tưởng tượng.

Hấn giống như quỷ mị xuyên toa tại mưa tên bên trong, mặc dù có chút mũi tên vô pháp tránh đi, nhưng 65 điểm phòng ngự cũng làm cho hấn giống như phủ thêm một kiện không tầm thường áo giáp, đang cố ý né tránh Thần Tỉ Cung cùng Sàng Nỗ mũi tên về sau, phổ thông mũi tên căn bản không cách nào phá mở hấn phòng ngự!

Chớp mắt thời gian, hấn liền xông qua tầng tầng ngăn cản, nhập một cơn gió lớn tại đối phương tuyến phòng ngự bên trên nhấc lên một cỗ kinh người bạo động.

Từng tiếng kêu thảm vang lên.

Ngã bay chiến sĩ tuy nhiên không đến mức mất đi tính mạng, thụ thương lại là không thể tránh né.

Nếu như vận khí thực sự kém mà nói, thậm chí có thể sẽ trọng thương.

Trần Thiên Vạn không có tính toán lại cho đối phương thờ dốc thời cơ, thân ảnh nhanh chóng lướt qua bốn phía nóc nhà, lần lượt từng bóng người từ phòng bên trên rút xuống.

Ngay tại hân coi là chiến đấu muốn tạm thời có một kết thúc thời điểm, khắp nơi có chút rung động động, Trần Thiên Vạn thông suốt nhìn về phía Thiết phủ một cái hướng khác, chỉ gặp một chỗ Giả Sơn âm vang vỡ vụn, một đầu toàn thân hiện ra kim loại quang mang, cao đến một trượng Cự Lang đậm chân đi tới.

Tại sau lưng, còn có số lượng không ít Cự Lang, từng cái tràn đầy khát máu cùng cuồng bạo chí ý.

"Kim loại Chiến Thú!"

Trần Thiên Vạn ánh mắt ngưng tụ!

"Trần Thiên Vạn, ngươi nếu là hiện tại tước vũ khí đầu hàng, ta còn có thể miễn ngươi tội chết!" Một tiếng to uy nghiêm thanh âm rõ ràng từ Cự Lang đậm chân trong tiếng nổ vang truyền ra.

Trần Thiên Vạn nhìn về phía thanh âm truyền đến phương hướng, nơi đó đang có một chi đội ngũ, chính vây quanh một vị trung niên nam tử mà đến.

"Thiết Hồng?"

"Làm càn! Ngươi là ai, dám gọi thẳng tướng quân tên!" Một vị Đô Úy đậm chân đi ra, chỉ Trần Thiên Vạn tiếng quát nói.

"Ồn ào!"

Trần Thiên Vạn trong mắt lạnh lẽo, thân hình như điện, trong khoảnh khắc đi vào tên kia Đô Úy trước người.

Oanh!

Đô Úy thân ảnh bay rút ra ngoài, nện ở vỡ vụn trong núi giả, không rõ sống chết.

Trần Thiên Vạn chợt thấy Thiết Hồng cùng bên cạnh chiến sĩ đều nhanh chóng lui về sau mờ, trên mặt còn mang theo vẻ tươi cười, giống như có cảm giác ngẩng đầu.

Một vệt bóng đen đem hân che giấu! Kim loại chiến sĩ này cự đầu to mang theo một cỗ lực lượng kinh người lấy Thái Sơn Áp Đỉnh tư thế oanh tới.

Ầm!

Đại lượng khói bụi cuốn lên.

Vô số ánh mắt nhìn về phía nơi này, biểu lộ phức tạp, giống như nhẹ nhõm, giống như tiếc hận, giống như ý

Nhưng sau một khắc, sở hữu biểu lộ đều biến thành bọt nước, một cỗ thật sâu cảm giác bất lực tràn ngập những này chiến sĩ tình nhuệ trong lòng.

Tiêu tán khói bụi bên trong, kim loại Chiến Thú này cự đầu to vẫn như cũ khiếp người.

Nhưng mà, tại cái này khiếp người đầu lâu dưới, một cái tay lại là dễ như trở bàn tay mà nâng lên kim loại Chiến Thú đầu lâu.

"Rất mạnh! Nhưng là còn chưa đủ!"

Một đạo hơi có vẻ đậm đặc thanh âm truyền khắp ở đây mỗi người trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Tiêm Dao doanh

Nặng đến hơn ngàn cân kim loại Chiến Thú bị dễ như trở bàn tay mà giờ lên, hướng Thiết Hồng bọn người ở chỗ đó phương hung hăng đập tới.

Oanh!

Đầy trời khói bụi hù dọa.

Thiết Hồng hơi hơi neho mắt lại. Không biết là vô tình hay là cố ý, Trần Thiên Vạn ném ra kim loại Chiến Thú cách hấn vị trí bất quá là cách xa một bước.

"Đù!"

Ngay tại càng ngày càng nhiều ánh mắt nhìn chăm chú nơi này thời điểm, một đạo to thanh âm mang theo âm trầm từ nơi không xa truyền tới.

Một chi vội vàng chạy đến đội kỵ mã đem Thiết phủ bên ngoài đến chặt như ném cối, vậy xem đám người cũng bị từng cái khu trục.

Một người cầm đầu tóc rối bù, trên thân áo giáp lưu lại đại lượng màu nâu đen vết máu, sáng ngời con ngươi dưới là một đôi mũi ưng, khi nổi giận thời điểm, biểu lộ liên lộ ra mười phần dọa người.

Lớn nhất làm cho người chú ý là trên người hấn khí tức, mười phần cẩn trọng, đậm chân thanh âm thậm chí giống như kim loại Chiến Thú, mang theo rất nhỏ ù ù âm thanh.

"Chú ý tai đại nhân!" Thiết Hồng bọn người nhao nhao thu hồi tâm tư.

Chú ý tai ánh mắt ở đây bên trên quét qua, sau cùng rơi vào lạc Trần Thiên Vạn trên thân.

"Các ngươi đi theo ta, thành chủ muốn gặp các ngươi!"

Trận này oanh động sự kiện tới cũng nhanh đi cũng nhanh.

Trần Thiên Vạn cùng Thiết Hồng hai vị liên quan sự tình người hội tụ đến Thành Chủ Phủ, nhưng thành chủ nhưng căn bản không tại trong phủ thành chủ.

Hai người chờ một lát, chú ý tai liền tới cáo tri, thành chủ Triệu Quyền đã ra khỏi thành đi sẵn, sau đó mang Trần Thiên Vạn rời đi Thành Chủ Phủ Chủ Điện, tại một chỗ Thiên Điện ở lại.

Về phần Thiết Hồng, Trần Thiên Vạn nhưng không biết, chỉ thấy tại hấn sau khi rời đi không lâu, mấy vị quyền cao chức trọng tướng lĩnh ừng đến bên cạnh hấn, một bộ nhạc vui hòa bộ đáng.

"Mấy cái kia là hấn mấy vị Trung Lang Tướng! Cùng Thiết Hồng là bên ngoài bằng hữu, bất quá vụng trộm đều không hợp nhau!" Chú ý tai đối bên người Trần Thiên Vạn nói ra.

Thành Chủ Phủ hào hoa viễn siêu Trần Thiên Vạn tưởng tượng, cùng nói là một tòa phủ đệ, không bằng nói là một tòa hất lên ngoài phủ đệ áo cung điện, có chủ điện, Thiên Điện, hoa viên chờ một chút phân chia. Mà Trần Thiên Vạn chỗ ở cái này cái này Thiên Điện địa lý vị trí mười phần không tệ, có thể thông qua môn hộ nhìn thấy Chánh Điện trước một bộ phận cảnh sắc.

"Hai ngày này, ngươi trước hết tại cái này nơi này nghỉ ngơi thật tốt một phen, chờ thành chủ đi sẵn về đến tự nhiên hội tiếp kiến ngươi!" Chú ý tai không chút nào xách trước đó chuyện phát sinh, từ Thiết phủ sau khi ra ngoài, giống như quên sự kiện kia.

"Cám ơn Cố đại nhân!"

"Không cần khách khí! Đây là thành chủ phân phó!" Chú ý tai nói ra, lại đối Trần Thiên Vạn bàn giao một ít chuyện sau liền quay người rời đi.

Thành chủ bàn giao sự tình?

Trần Thiên Vạn có chút không khỏi diệu.

Theo chú ý tai nói, thành chủ tại một ngày trước liền rời đi nội thành tiến về ngoại thành, đây có phải hay không là mang ý nghĩa tại hấn còn không có tiến vào bên trong thành thời điểm, thành chủ Triệu Quyền liền hạ đạt mệnh lệnh này!

Vì cái gì?

Chẳng lẽ là Triệu Quyền coi trọng chính mình?

Trần Thiên Vạn chậm rãi nhắm mắt lại, gấp năm lần thuộc tính đan hiệu dụng đã qua, một cỗ hơi không cảm nhận được cảm giác suy yếu hiện lên ở trong lòng.

Gấp năm lần thuộc tính đan gia tăng thuộc tính vẫn là không cách nào cùng gấp mười lần thuộc tính đan muốn so, cho nên xuất hiện tác dụng phụ hoàn toàn ở Trần Thiên Vạn có khả năng phạm vi chịu đựng.

Hấn nhìn một chút thuộc tính, các hạng thuộc tính chỉ là thoáng giảm xuống một lượng điểm, ảnh hưởng cũng không có bao nhiêu, chỉ muốn nghỉ ngơi cái một hai ngày liền có thể khôi phục lại.

Bất quá sợi tóc biến thành trắng bạc lại là không thể tránh né.

Ngày thứ hai, Trần Thiên Vạn vừa mở cửa liền thấy chú ý tai thân ảnh.

"Cố đại nhân!"

"Người có thể xưng hô tên của ta! Hoặc là có thể gọi ta một tiếng Cố đại ca!" Chú ý tai nói.

Trần Thiên Vạn liền gọi không dám.

Chú ý tai cũng không miễn cưỡng, nói ra: "Thành chủ có một số việc, cho nên liền tạm thời không tiếp kiến người! Bây giờ cục thế ở vào khẩn yếu quan đầu, luyện binh đại hội cũng vào khoảng ngày mai cử hành! Cho nên ngàn vạn thôn trưởng vẫn là nắm chặt thời gian qua Tiềm Dao doanh đưa tin đi!"

Không thấy? Cũng tốt!

Trần Thiên Vạn nghi hoặc nói: "Luyện binh đại hội? Tiềm Dao doanh?"

"Các vị thành chủ mang theo binh mã số lượng không ít,

Đối với ta Tuấn Hà thành mà nói cũng là một phần không tầm thường chiến lực, nếu như không thêm vào dung hợp, đến trên chiến trường căn bản là không có cách phát huy ra phải có chiến đấu lực!" Chú ý tai cũng không có giải thích Tiềm Dao doanh.

Thành Chủ Phủ so Trần Thiên Vạn sở chứng kiến qua tất cả phủ đệ đều phải nghiêm khắc, tại một số phải qua trên đường còn đứng thẳng lấy một số to lớn Tiễn Tháp, tháp bên trên phối trí căn bản không phải tầm thường cung tiền thủ, mà chính là Sàng Nỗ Thủ. Một số trọng yếu địa phương, tỉ như đại điện thậm chí còn có mấy toà tạo hình kỳ lạ tiểu hình Nỗ Pháo.

Những này Nỗ Pháo ngoại hình thượng cùng trước cửa thành nhìn thấy Long Sàng Nỗ Pháo giống nhau y hệt, chỉ là tương đương với phiên bản thu nhỏ mà thôi.

Trước đó trên người hần gấp năm lần thuộc tính đan dược hiệu còn không có mất đi hiệu lực thời điểm, cũng chẳng có gì, nhưng giờ phút này, chỉ cảm thấy một cổ đứng ngồi không yên cảm giác tự nhiên sinh ra, để hần cảm giác mười phần không thoải mái.

Một số kim loại pho tượng cũng hấp dẫn Trần Thiên Vạn chú ý lực.

Bên trong một đầu là Cự Lang bên ngoài ngoại hình, cùng trước đó Thiết phủ phái ra những kim loại đó Chiến Thú giống nhau y hệt, nhưng như cái này Cự Lang pho tượng tại trong phủ thành chủ hình thể chỉ có thể coi là làm trung đẳng, có một ít Cự Hồ hoặc là Cự Sư pho tượng khoảng chừng cao hai, ba trượng, nếu quả thật như hần phỏng đoán, những này pho tượng đều là không có phát động kim loại Chiến Thú mà nói, như vậy loại này hình thể Cự Hồ, Cự Sư tại kim loại Chiến Thú đẳng cấp bên trên tuyệt đối thuộc về trung cấp trở lên.

Trần Thiên Vạn đánh giá sơ một chút, Thành Chủ Phủ lực lượng phòng thủ tuyệt không bên ngoài thành thành tường phòng ngự hệ thống phía dưới.

Chú ý tai im lặng không lên tiếng đi tới, không có chút nào nói chuyện hứng thú.

Thành Chủ Phủ phòng ngự lực lượng tuyệt đối có thể làm bí ẩn tồn tại, Trần Thiên Vạn biết coi như hần hỏi ra lời, chú ý tai cũng không nhất định hội nói với chính mình, dứt khoát chỉ bằng mượn chính mình quan sát.

Thành Chủ Phủ dị thường lớn, hai người đã đi gần nửa giờ mới xuất phủ đề.

Ngoài cửa sớm có một đội chiến sĩ đang đợi.

"Lên ngựa đi!"

Chú ý tai nói ra.

Trần Thiên Vạn gật gật đầu, trở mình lên ngựa.

Sau lưng chiến sĩ cũng cùng nhau bên trên chiến mã.

Mọi người giục ngựa rời đi Thành Chủ Phủ, hướng nơi xa hoang dã chi địa mà đi.

Tiến vào hoang dã chi địa về sau, Trần Thiên Vạn tầm mắt trở nên cực kỳ rộng lớn.

Hần có thể nhìn thấy cách đó không xa có từng nhánh quân đội đang huấn luyện, còn có một số tựa hồ đang từ bên ngoài chém giết trở về, chiến sĩ khôi giáp bên trong trải rộng hạt bụi cùng làm không bao lâu huyết dịch.

Địa phương này tựa hồ là chiến sĩ thiên địa, ở chỗ này người được không khí đều là túc sát.

"Tiêm Dao doanh đến!"

Ước chừng qua nửa canh giờ, mọi người dừng lại. Phía trước là một mảnh đầm lầy, một con quạ tại này tràn đầy tạp trên mặt cỏ bay nhảy lầy bay lên, nhưng còn không có bay cao bao nhiêu liền bị một cái tay lấy xuống, trực tiếp kéo vào bùn nhão bên trong.

"Chú ý tai?" Một cái đầu lâu từ bùn nhão bên trong chậm rãi đứng lên, trong tay Quạ Đen đã sớm bị bùn nhão kiện hàng ngạt thở mà chết. Hắn ném đi trong tay Quạ Đen, đầu lâu hơi hơi vỡ ra một cái khe, lộ ra một đôi khiết răng trắng.

"Trầm Phụng, giới thiệu cho người một vị thành viên mới!" Chú ý tai tránh ra một bước, chỉ sau lưng Trần Thiên Vạn nói: "Hắn gọi Trần Thiên Vạn! Rất thú vị một tên!"

"Thật sao?" Trầm Phụng cười nói, "chỉ là ta cái này Tiêm Dao doanh tăng thêm thành viên mới còn không bao lâu, hiện tại cũng không cần lại thêm a?"

"Nhiều một người thiếu một người lại có quan hệ gì đâu!" Chú ý tai nói ra.

Trầm Phụng nhún nhún vai, thờ ơ nói: "Cái kia ngược lại là, dù sao cũng không sống mấy ngày! Tốt! Trần Thiên Vạn đúng không, người muốn làm gì thì làm cái đó, chỉ cần không rời đi mảnh này đầm lầy mà là được!" Giải thích, cũng không hề nhìn nhiều, lại lần nữa ghé vào bùn nhão bên trong, không bao lâu, hắn thân ảnh đã bị bùn nhão nơi bao bọc.

Trần Thiên Vạn nhú nhú mày, nhìn về phía chú ý tai.

Chú ý tai lắc đầu nói: "Có lẽ hắn nói là đúng!" Hắn dừng một cái, nói ra: "Tốt, bây giờ người chính là Tiêm Dao doanh người! Có vấn đề gì có thể thỉnh giáo Trầm Phụng! Nếu như hắn nguyện ý mà nói!"

Nói xong, chú ý tai mang theo sau lưng chiến sĩ rời đi, chỉ để lại Trần Thiên Vạn một người đợi ở chỗ này. Đương nhiên, nếu như không tính cả chìm vào bùn nhão bên trong Trầm Phụng mà nói.

"Ta nghĩ, người nhất định là đắc tội đại nhân vật gì đi!" Trầm Phụng đầu lâu từ bùn nhão bên trong nhô ra đến, hắn thường cách một đoạn thời gian liền cần hô hút mấy cái không khí mới mẻ.

"Tựa như là một vị Trung Lang Tướng!" Trần Thiên Vạn nói ra. Hắn sờ dĩ dùng tốt giống, là bởi vì hắn không biết thành chủ Triệu Quyền thái độ. Chuyện khi trước huyền ảo lớn như vậy, mà Thiết Hồng lại tựa hồ như không có nhiều cổ ky, sợ sau lưng còn có người đang cho hắn chỗ dựa, mà có thể chỉ sử dụng được Trung Lang Tướng, trừ thành chủ Triệu Quyền, hắn mấy vị Thiếu Tướng lại có vẻ hơi miễn cưỡng.

"Hắc hắc, quả là thế!" Trầm Phụng cười cười, vừa trầm nhập bùn nhão, qua một hồi lâu mới nhô đầu ra.

"Ta có thể hỏi một chút cái này Tiêm Dao doanh là tình huống như thế nào a?" Trần Thiên Vạn nhìn lấy Trầm Phụng.

"Tiêm Dao doanh cũng là pháo hôi doanh cùng tử sĩ doanh Kết Hợp Thể! Giống các người những này mới tới thường thường lại ở đệ nhất tràng chiến đấu bên trong liền bị phóng tới tiền tuyến, nếu không chết mà nói, sẽ trở thành Tiêm Dao doanh Tiêm Dao, cái kia chính là Tiêm Dao doanh tinh nhuệ! Bất quá cái này đều không có nhiều khác nhau, chỉ là chết sớm cùng chết muộn mà thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Đầm lầy mà trò chơi

Cứ việc sớm có đoán trước, nhưng nghe nói như thế Trần Thiên Vạn cũng không khỏi trong lòng có chút bức bối, đặt mông ngồi dưới đất, nhìn về chân trời xuất thần.

Nước bùn bên trong Trầm Phụng không ngừng mà chui dưới chui lên, khi hai người đều an tĩnh mà bất động lúc, còn sẽ có một số Điều Loại rơi vào cách đó không xa. Mà Trầm Phụng cũng lại lần nữa bắt lấy một con chim.

Con chim này là trong vùng đầm lầy một loại chim di trú, có sáng rõ vũ mao cùng dài nhọn miệng, cùng Trần Thiên Vạn kiếp trước bỏ câu ngược lại có một chút tương tự.

Trầm Phụng từ nước bùn bên trong chui ra, bơi vào bờ, cách đó không xa có một đồng quần áo, hắn từ đó lật ra một số Hỏa Thạch cùng cỏ khô, ngay

tại chỗ dựng lên một cái vỉ nướng, sau đó thuần thực cầm trong tay Mập Mập chim tất cả đều lột sạch lông tóc, dùng trường thương xuyên qua, thả ở phía trên thiêu đốt.

Không bao lâu, một cỗ mùi thịt liền truyền ra qua.

Trần Thiên Vạn trên mặt da thịt động một cái, lại nghe được những đầm lầy đó mà duỗi ra truyền đến đại lượng vang động, từng cái trên thân dính đại lượng nước bùn người từ trong bụi cỏ chui ra, giống như là con sói đói tuân hướng nơi này.

"Đáng chết! Các ngươi bọn này Xú Trùng tử! Chẳng lẽ không biết cái này chim là ta thật vất vả mới bắt được a!" Trầm Phụng hùng hùng hồ hồ nói ra, tiện tay rút ra mờ mấy cái trước hết nhất bỏ lên người.

Nhưng đằng sau vọt tới người cũng số lượng cũng không ít, một mình hấn căn bản là không có cách bảo trụ sau lưng thịt chim, chỉ có thể đem lui lấy thịt chim trường thương giơ lên, bỗng nhiên vung lên, muốn đem những người kia đánh lui.

Nhưng mà sau một khắc, sắc mặt hấn lại là trở nên hết sức khó coi.

Cái này vung lên đúng là đem trường thương bên trên ăn mặc thịt chim cho quăng bay ra qua, đúng lúc nện trúng ở một cái mặt mũi tràn đầy nước bùn trên mặt người.

Người kia tựa hồ cũng không nghĩ ra đối diện đập tới tràn ngập mùi thịt đường thịt chim, hơi hơi sai sững sờ một chút, lập tức ôm thịt chim, bỗng nhiên nháy xuống đầm lầy mặt đất.

Bốn phía vang lên đại lượng giống như Sói Tru tiếng vang, đối thịt chim cực độ gấp gáp người nhao nhao quay đầu đuổi theo người kia tiến đầm lầy địa.

Chớp mắt thời gian, nguyên địa bên trên chỉ còn lại có vẫn như cũ giận mắng không nghỉ Trầm Phụng cùng một bên thấy thẳng nhú mày Trần Thiên Vạn.

"Những người này đều là Tiêm Dao doanh?"

"Đúng vậy a! Thật bất ngờ a? Cái này cũng không trách bọn họ, bọn họ phần lớn là cường tráng một số lưu dân, làm sinh tồn mới Tuấn Hà thành." Trầm Phụng lác đầu ngồi dưới đất, từ trong quần áo móc ra một con chim chân chậm rãi gặm đứng lên.

Trần Thiên Vạn trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường. Trầm Phụng lúc nào còn lưu một con chim thịt, hấn đúng là không có chút nào phát giác!

Trầm Phụng biết Trần Thiên Vạn muốn nói điều gì, giải thích nói: "Tiến vào Tiêm Dao doanh người cứu tử nhất sinh, cho nên bọn họ càng tình nguyện tùy tính một điểm!"

"Chỉ là tùy tính?" Trần Thiên Vạn nghi hoặc nói. Hấn thấy những đội ngũ này hoàn toàn là đám người ô hợp, nếu quả thật để bọn hấn trên chiến trường mà nói, đưa đến hiệu quả tuyệt đối là cực độ hữu hạn.

"Đương nhiên!" Trầm Phụng phun ra một cây mảnh xương cốt, đứng lên cười nói: "Muốn hay không thể nghiệm một chút Tiêm Dao nghề nghiệp sinh hoạt?"

Trần Thiên Vạn vẫn chưa trả lời, Trầm Phụng cũng đã đem tay bỏ vào trong miệng, thổi lên kèn lệnh.

"Đây là Tiêm Dao doanh tụ tập kèn lệnh! Về sau muốn quen thuộc, kèn lệnh vang lên về sau, chậm nhất muốn tại trong vòng năm phút đồng hồ chạy tới nơi này!" Trầm Phụng biểu hiện trên mặt biến đổi, nghiêm nghị nói.

Mà nói ứng vừa dứt, như vậy Đại Chiêu Trạch mà chính là truyền đến đại lượng sinh vật đẩy ra bùn nhão thanh âm.

Từng cái người như là về tổ con kiến tụ tập đến nơi đây.

Sau năm phút, một chi nghiêm cẩn đội ngũ xuất hiện tại Trần Thiên Vạn trước mắt.

"Lạc hậu tương đương bị chém! Đình trệ tương đương tự sát! Các vị, thời gian huấn luyện lại đến! Lần này tiết mục là —— đầm lầy mà kẻ ám sát!" Trầm Phụng trên mặt lộ ra nghiền ngẫm nụ cười, tại thời khắc này, vị này đáng đáp có chút và thiện chiến sĩ bỗng nhiên trở nên khó mà nắm lấy, ẩn ẩn mang theo một tia ma tính.

Trầm Phụng bỗng nhiên đẩy một cái Trần Thiên Vạn, lực lượng ra ngoài ý định mạnh, Trần Thiên Vạn một cái lão đảo đúng là ngã tiến trong vùng đầm lầy, thật sâu đầm lầy đem hấn gần nửa người đều rơi vào qua.

"Trong nhiệm vụ cho: Mang trên đầu mang theo màu sắc khác nhau vải địch nhân đánh bại! Thu thập càng nhiều,

Thu hoạch được nghỉ dưỡng tích phân càng nhiều! Nghỉ dưỡng tích phân có thể đổi lại các ngươi tự do thời gian!"

"Nhiệm vụ quy củ: Vậy nếu không có quy củ!"

"Nhiệm vụ đây: Không thể giết người!"

"Hiện tại, trên người có nghĩ dưỡng tích phân, lại không muốn tham dự nhiệm vụ lần này người có thể xin rời khỏi!"

"Ta rời khỏi!"

"Ta rời khỏi!"

"Còn có ta "

Mấy tên chiến sĩ giơ tay lên, đặt được Trầm Phụng sau khi đồng ý, liền đi ra đội ngũ.

"Như vậy hiện tại bắt đầu đi! Dùng hết các người hết thấy thủ đoạn, đem bọn người địch nhân hung hăng giẫm vào đầm lầy bên trong!"

Mà nói ứng vừa dứt, tất cả mọi người nhất thời tuân hướng đầm lầy địa.

Trần Thiên Vạn thật sâu nhìn một chút Trầm Phụng, theo đội ngũ tại bùn nhão bên trong xuyên toa.

Ba!

Bỗng nhiên một đồng lớn bùn nhão từ phía cạnh bay tới, đánh vào trên đầu của hắn, hắn quay đầu nhìn lại, đã thấy cùng hắn cách bắt quá hai ba mét ba vị chiến sĩ nhanh chóng hướng nơi này đánh tới, hai cánh tay dựng đến trên đầu của hắn, đem hắn mạnh mẽ mà hướng bùn nhão bên trong nhấn tới.

"Nhận thua đi, tân nhân!"

Một trận bùn nhão phun trào, Trần Thiên Vạn phát giác được một chân từ bùn nhão dưới vọt tới trước người hắn, quét vào trên chân trái hắn.

Chỉ là thụ bùn nhão ngăn lại, một cước này lực lượng đã rất yếu, Trần Thiên Vạn căn bản không có mấy may cảm giác đau.

Nhưng mà, đối phương mất như hồ cũng không ở chỗ này, bùn nhão chân nhanh chóng tàn quán tại Trần Thiên Vạn trên hai chân, hiển nhiên là muốn hạn chế hắn hành động.

Cùng lúc đó, ấn ở đầu hắn tay cũng thay đổi thành hai cặp.

Hai vị chiến sĩ trong mắt lộ ra nhe răng cười.

"Nhanh nhận thua!"

"Nhanh nhận thua!"

Hai người vội vã quát. Bọn họ sợ dĩ lựa chọn ở chỗ này liền đối Trần Thiên Vạn động thủ, bất quá là lần Trần Thiên Vạn là một vị tân nhân, còn chưa thích ứng đầm lầy mà hoàn cảnh, muốn sớm đào thải rơi hắn.

Cùng bọn hắn đánh đồng dạng chủ ý người số lượng cũng không ít. Nhưng hắn người khoảng cách Trần Thiên Vạn có chút xa, bởi vậy bị ba người này đoạt tiên cơ.

Giờ phút này, bên cạnh liền có mấy cái chi đội ngũ ánh mắt lộ ra vẻ do dự.

Bọn họ cũng đang suy nghĩ muốn hay không thừa cơ đem Trần Thiên Vạn cùng ba cái kia động thủ chiến sĩ đồng loạt đào thải rơi, nhưng nhìn thấy phía trước chiến sĩ đã kéo dài khoảng cách, liền cần rằng chạy tới.

"Đi mau! Những trận doanh đó vài có thể đều đặt ở trong vùng đầm lầy van xin thạch đầu chỗ, nếu là đi trễ, cùng những chính thức đó đội ngũ địch ra, này nhiệm vụ lần này liền xong đời!"

"Tiện nghi Ngô Hòa bọn họ!"

"Tính toán! Này Ngô Hòa cùng Vũ Triết quan hệ bọn hắn không tệ, cho nên không cần lo lắng đi trễ vô pháp cảm tới giống như Ngô Triết nhan sắc vài!"

Muốn đối Trần Thiên Vạn động thủ đội ngũ không cam lòng nhìn một chút sau lưng.

Nhưng mà, khiến cho bọn họ giật nảy cả mình là, nguyên bản đã thành kết cục đã định cục diện bỗng nhiên có nghiêng trời lệch đất nghịch chuyển.

Một người từ nước bùn hạn cuối chế Trần Thiên Vạn, hai người từ bên trên xuất thủ, đây là đầm lầy trong hoàn cảnh nhất là thường quy hạng địch chiêu thức, bình thường địch nhân nhận dạng này công kích, tuyệt đối chỉ có nhận thua hoặc là chết một đường, nhưng cũng có một loại tình huống, cái kia chính là địch nhân lực lượng vượt xa ba người tổng cộng!

"Cứ việc ta đến bây giờ đối cái này cái gọi là đầm lầy mà kẻ ám sát nhiệm vụ còn có chút mê hoặc, nhưng —— "

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên lộ ra vẻ tươi cười, chậm rãi chìm xuống đầu lâu bỗng nhiên thẳng lên, đem đặt tại trên đầu của hắn hai cánh tay cứ thế mà mà

cho đội lên giữa không trung.

Sau đó nước bùn dưới truyền ra một tiếng rên rỉ, một cổ đại lực hung hăng từ nước bùn dưới truyền đưa tới, đánh vào hai tên Tập Kích Chiến sĩ trước ngực.

"Àm! Àm!"

Hai tên chiến sĩ nhất thời từ nước bùn bên trong bay ra cao nửa thước, lại lần nữa rơi xuống nước bùn bên trong, hai tấm mặt nhất thời trở nên một trận trắng bệch.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Kẻ đánh lén

"Ta nhận thua!"

"Ta nhận thua!"

Hai tên bay ra chiến sĩ vội vàng lên tiếng nói.

Tại cái này nước bùn trong hoàn cảnh còn có thể phát huy ra thật lớn như thể lực lượng, chứng minh Trần Thiên Vạn thực lực là viễn siêu bọn họ, tối thiểu nhất cũng là tam giai hoặc là tứ giai trình độ, loại thực lực này tại Tiềm Dao trong doanh đã coi như là tối đỉnh phong này một số người.

Ục ục!

Một trận bọt khí tại Trần Thiên Vạn cách đó không xa hiện lên.

Trần Thiên Vạn trong mắt tinh quang lóe lên, một người nhất thời từ nước bùn dưới bay lên, rơi vào hơn hai mét nước bùn bên trong.

"Ta nhận thua!" Đây chiến sĩ nói ra.

Trần Thiên Vạn hướng này ba tên nhận thua chiến sĩ đi đến, lại nhìn thấy cách đó không xa một cái đầu lâu từ nước bùn dưới hiện lên, trong mắt lộ ra ý cảnh cáo. Người này là được chính nhân viên, chủ yếu chức trách cũng là giám sát những trò chơi này bên trong người.

Trần Thiên Vạn ánh mắt quét qua, rơi xuống phụ cận một vị chiến sĩ trên thân, "Ta cần phải biết kỹ càng trò chơi tư liệu!"

"Ta nói ta nói!"

Mấy phút sau, Trần Thiên Vạn đã rời đi nơi đây, hướng trong vùng đầm lầy van xin tiến đến.

Trong đầm lầy kẻ ám sát trò chơi không phải lần đầu tiên cử hành, trước đó này ba tên chiến sĩ liền từng tại vài ngày trước tham dự qua.

Tại trong vùng đầm lầy van xin, có phụ trách bảo hộ hai loại nhan sắc vài chiến sĩ, trước hết nhất đuổi tới người có thể từ trong tay bọn họ cầm tới một đầu vài, mà cái này cũng là bọn hắn lựa chọn trận doanh tốt nhất thời khắc.

Lựa chọn cùng những đỉnh phong đó đội ngũ là cùng một chiến tuyến, chiến thắng tỷ lệ liền sẽ càng lớn, đây cũng là Trần Phụng mệnh lệnh một chút, tất cả mọi người hướng nơi đó đuổi nguyên nhân.

Mà mỗi đào thái rơi một người, liền sẽ thu hoạch được tương ứng tích phân, bị tránh ở một bên công chứng viên đăng nhập trong danh sách.

Tiềm Dao doanh nhân số lạ thường to lớn, theo Trần Thiên Vạn biết, tại mảnh này hoang dã chi địa bên trong, Tiềm Dao doanh doanh địa có vài chục cái nhiều. Cái này đầm lầy mà Tiềm Dao doanh bắt quả là bên trong một cái.

Đây cũng là Trần Thiên Vạn không có ở cái này gặp được Chu Kỳ duyên cớ.

Giống bọn họ những này thụ bách dẫn binh đến đây trợ giúp người, tại Tuấn Hà thành lão đại trong mắt, địa vị gần so với pháo hôi tốt hơn một số.

Tiềm Dao doanh nhân số thập phần lớn lớn, vẹn vẹn là cái này đầm lầy mà liền có gần hơn vạn chiến sĩ, bất quá bị phân chia mười mấy khu vực, từ hơn mười vị giáo tập thống lĩnh.

Trần Phụng thủ hạ liền có ngàn người khoảng chừng, lần này trò chơi tham dự người chỉ có hai, ba trăm người, hẳn một số người liền trở thành công chứng viên.

Đào thái ba tên chiến sĩ về sau, Trần Thiên Vạn trên thân đã có được ba cái tích phân.

Ý vị này hẳn là có thể áp dụng ẩn nấp sách lược, chờ đến trò chơi thời gian đến về sau, một cách tự nhiên sẽ trở thành người thắng trận, thu hoạch được ngoài định mức tích phân.

Bất quá trước lúc này hẳn vẫn là phải cầm đến đại biểu trận doanh vài!

Trần Thiên Vạn không có chút nào làm trì hoãn, một cái tốt trận doanh là mười phần trọng yếu.

Tại Trần Thiên Vạn suy tư thời điểm, hai đạo ánh mắt từ mặt mờ bụi cỏ hạ lạc đến trên người hắn.

Hắn mở ra nước bùn, thân thể nhanh chóng hướng phía phía trước tiến đến, đẩy ra một bụi cỏ về sau, hắn trong tầm mắt xuất hiện một bóng người, tránh nhập trong bụi cỏ.

Trần Thiên Vạn vội vàng đuổi theo qua. Hắn đối cái này đầm lầy mà ban đầu vốn cũng không quen, nếu như không thừa cơ theo phía trước đội ngũ hình vuông ngũ mà nói, như vậy rất có thể lại ở càng ngày càng nhiều trong bụi cỏ mất tích.

Hắn đi theo tiến vào bụi cỏ, nhưng không bao lâu liền phát giác được có cái gì không đúng.

Lấy tốc độ của hắn muốn bắt kịp trước đó nhìn thấy đạo nhân ảnh kia quả quyết sẽ không khó khăn, nhưng bây giờ quá khứ vài phút, hắn cũng không có thấy đối phương, bốn phía có chỉ là vô tận bụi cỏ.

Ngay tại hắn dự định quay đầu trở về thời khắc, dưới chân bỗng nhiên truyền đến một tia nhói nhói, tựa hồ có đồ vật gì phá vỡ hắn da thịt, đâm vào máu thịt bên trong.

Hắn biến sắc, bỗng nhiên đá ra chân, chỉ nghe được một tiếng hét thảm, một bóng người lộ ra nước bùn mặt ngoài, nhắc lên đại lượng nước bùn, nhưng lại rơi xuống thời điểm lại biến mất tại nước bùn dưới, tựa hồ trước đó chỉ là một loại ảo giác.

Trần Thiên Vạn đưa tay sờ một chút nhói nhói địa phương, trên bàn tay đều là máu tươi, khuôn mặt cũng biến thành mười phần âm trầm.

Hắn không hoài nghi chút nào, nếu là mình phản ứng chậm một chút, như vậy thụ thương liền sẽ không là hắn bắp đùi, mà chính là bụng.

"Có người muốn giết ta!"

Trần Thiên Vạn ra kết luận.

Bốn phía một mảnh tĩnh mịch, những ẩn tàng đó từ một nơi bí mật gần đó công chứng viên cũng mất đi bóng dáng, tựa hồ phiến thiên địa này chỉ còn lại hắn một người.

Hắn chậm rãi lui ra phía sau, đối với địa hình không quen hẳn chỉ có lui lại mới có thể đem ưu thế một mực mở rộng xuống dưới.

Trong tay hắn không có binh khí, lại là tại cái này đến eo nước bùn bên trong, cũng may thực lực đối phương cũng không có đạt tới tứ giai, nếu không vừa rồi này một chút liền có thể hủy đi hắn chi dưới, để hắn thân thể hăm hiểm cảnh.

Trần Thiên Vạn cử động rốt cục dẫn xuất đối phương.

Bên người hai đoá cỏ khô bỗng nhiên nhắc lên, nhất đại bồn nước bùn nhào tới trước mặt, bị Trần Thiên Vạn tay ngăn trở. Nhưng tiếp theo mà đến sắc bén phong mang lại làm cho hắn trong lòng cảm giác nặng nề.

Phốc!

Trần Thiên Vạn tay phá vỡ một đường vết rách, giọt giọt máu tươi rơi vào nước bùn mặt ngoài, nhìn thấy mà giật mình.

"Xử lý hắn!" Một tiếng khàn giọng thanh âm từ một cái mặt mũi trần đầy nước bùn miệng người bên trong truyền ra.

Hắn cảm một thanh loan đao, trong mắt hiện lên kinh người lệ mạng.

Người này thực lực đúng là không kém Trần Thiên Vạn! Trước đó một đao kia nếu như đối lại người khác, căn bản không đủ để Trần Thiên Vạn thụ thương.

"Phốc phốc!" Hai tiếng, Trần Thiên Vạn sau lưng bụi cỏ nhảy ra hai bóng người, vũ khí trong tay giờ lên cao cao, đối Trần Thiên Vạn chém bổ xuống đầu.

"Xoạt! Xoạt!"

Hai người loan đao bổ vào nước bùn bên trên, kinh người kinh khí tóe lên không ít nước bùn. Chỉ là ban đầu nên bị chém thành hai khúc Trần Thiên Vạn cũng đã mất đi thân ảnh.

"Hắn ẩn núp đến nước bùn dưới!" Đây tứ giai kẻ đánh lên quát khê nói.

Sau một khắc, sở hữu kẻ đánh lên đều từ nước bùn dưới lộ đầu ra, nhân số khoảng chừng hơn mười người, đem địa phương này vây quanh, tựa như một trương trái rộng ra lưới lớn, chậm rãi hướng bên trong thu nạp mà đi.

Nước bùn không phải nước, muốn tại nước bùn dưới hành động, căn bản không phải một chuyện dễ dàng, huống hồ còn muốn vượt qua hô hấp vấn đề.

Bọn họ không có chút nào lo lắng Trần Thiên Vạn hội chạy thoát, bọn họ lo lắng là Trần Thiên Vạn trước khi chết cá chết rách lưới!

Theo "Lưới" càng thu càng nhỏ, mỗi người tâm cũng biến thành càng ngày càng khẩn trương.

"Cẩn thận!"

"Mọi người cẩn thận một chút, một khi có cái gì dị động lập tức tránh ra!"

Đồng đao kẻ đánh lên nhao nhao lên tiếng.

Nhưng hơn một phút đồng hồ về sau, chúng người đưa mắt nhìn nhau, trong mắt nhao nhao lộ ra vẻ kinh dị.

"Không có!"

"Vây mà không có!"

"Hắn qua thì sao? Làm sao đột nhiên biến mất! Không ai có thể tại gần như vậy thời gian lặn cách phiến khu vực này! Hắn không có khả năng chạy thoát!" Đây tứ giai kẻ đánh lên lầm bầm nói. Đột nhiên, hắn tựa hồ nghĩ thông suốt cái gì, thông suốt ngẩng đầu, quét về phía mọi người tại đây.

"Tàn ra! Tất cả đều cho ta tàn ra!" Hắn giận dữ hét.

"Phốc!" Một đạo huyết quang thoáng hiện.

Một tên kẻ đánh lên bùng bít lấy cổ họng, đại lượng huyết dịch từ giữa ngón tay tràn ra. Hắn khó khăn quay đầu, nhìn về phía bên cạnh "Đồng bạn", bởi vì tại nước bùn bên trong ẩn núp, rất dễ dàng liền bị nước bùn che giấu dung mạo của mình, bởi vậy cái này "Đồng bạn" đến đáng đáp ra sao hắn cũng không rõ ràng, nhưng hắn giờ phút này hoàn toàn có thể tưởng tượng ra cái này "Đồng bạn" bộ dáng.

"Người " nhìn lấy "Đồng bạn" cấp tốc chìm vào nước bùn dưới, hắn cũng chậm rãi ngửa đầu ngã xuống, chết không nhắm mắt biểu lộ từ từ bị nước bùn che giấu.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Nghi ngờ

"Đem hắn vây quanh!" Tứ giai người đánh lên quát khê nói, ánh mắt nhìn chăm chú trên trận mỗi một cái nhất cử nhất động.

Ta hơn mười người người đánh lên vội vàng hướng Trần Thiên Vạn chìm vào nước bùn vị trí đánh tới.

Chỉ là chờ bọn hắn cẩn thận từng li từng tí hình thành vòng vây lúc, Trần Thiên Vạn đã hoàn toàn mất đi bóng dáng.

Một đám bụi cỏ dưới, một cái đầu lâu chậm rãi dâng lên, miệng lớn mà hô hút mấy cái không khí mới về sau, lại chìm xuống, lại xuất hiện lúc đã tại phía xa ngoài trăm thước.

Người này chính là chạy ra những người đánh lên kia vòng vây Trần Thiên Vạn, hắn an tĩnh chờ đợi một hồi lâu, chợt thấy một cái đầu mang hồng sắc vải

nhân chứng lén lút lút lút núp ở một mảnh trong bụi cỏ.

Trần Thiên Vạn lặng lẽ chìm vào nước bùn dưới, nửa phút đồng hồ sau liền lặn xuống đối phương phía sau, bỗng nhiên đem ôm lấy, hướng nước bùn dưới kéo đi.

Người kia ô ô mà gọi mấy lần, do xoay sở không kịp uống mấy ngụm nước bùn tương, thẳng sắc đến hần một đỏ mặt lên càng không ngừng ho khan, tựa hồ phát giác được Trần Thiên Vạn hai tay ở giữa lực lượng khổng lồ, hần đang giãy dụa sau khi lập tức lớn tiếng hừ hai tiếng.

Trần Thiên Vạn không có lập tức làm ra đáp lại, mà chính là lôi kéo đối phương, cảm giác không sai biệt lắm mới hơi hơi buông tay, để hần đem đầu thẳng ra nước bùn mặt ngoài.

"Ta nhận thua! Ta nhận thua!"

Nửa phút đồng hồ sau, Trần Thiên Vạn trên trán đã thêm ra một đầu hồng sắc vải.

"Tiếp xuống cũng là tránh đi tất cả mọi người, chờ thời gian trôi qua!"

Cũng có chuyện lúc trước, Trần Thiên Vạn hoàn toàn mất đi tiếp tục trò chơi tâm tư, mà chính là trốn ở một mảnh bụi cỏ dưới, an tĩnh chờ đợi.

Như thế sau nửa giờ, Tây Bắc phương hướng truyền đến một trận động tĩnh to lớn, tựa hồ có hai chi nhân số không ít đội ngũ lẫn nhau giao thủ.

Trần Thiên Vạn hơi hơi mở to mắt, đại quyết chiến thời khắc đã đến đến, hần vội vàng tiến vào nước bùn dưới, không ngừng mà hướng Trầm Phụng chỗ phương hướng kín đáo đi tới.

Tại Trần Thiên Vạn nhìn thấy Trầm Phụng thời điểm, phát hiện căn cứ bên trên đã có không ít người đứng ở nơi đó. Không ít người trên mặt đều là một mảnh vẻ âm trầm, hiển nhiên là nửa đường bị đánh bại, đoạt đi vài nguyên nhân.

Trần Thiên Vạn ánh mắt ở đây bên trên trên thân mọi người quét qua, lập tức bò lên bờ.

"Không tệ!"

Khi đi ngang qua Trầm Phụng bên cạnh thời điểm, Trầm Phụng bỗng nhiên nói một câu.

Trần Thiên Vạn trong lòng hơi động, kinh ngạc nói: "Có ý tứ gì?"

"Không có gì, người đứng bên kia đi là được!"

Trần Thiên Vạn gật gật đầu, nhưng từ đầu đến cuối đều cảm thấy Trầm Phụng là lời nói bên trong có chuyện.

Trong đám lầy kẻ ám sát trò chơi ra ngoài ý định kết thúc.

Trần Thiên Ngõa theo hần đội ngũ trở lại doanh trại bên trong.

"Đây là người ngủ địa phương, còn có người vũ khí cùng Đồ Phòng Ngự!" Trầm Phụng tìm tới Trần Thiên Vạn, sau lưng một vị chiến sĩ nâng một khối kim loại bản khối, phía trên có một bộ gấp lại chỉnh tề áo giáp cùng đầu khôi. Một tên khác chiến sĩ trong tay thì là cầm một cây đại đao cùng một cây cung.

"Đây là Tiêm Đao doanh tiêu chuẩn phân phối!" Trầm Phụng nói ra.

Này hai tên chiến sĩ liền tranh thủ vũ khí trong tay cùng Đồ Phòng Ngự đều đưa đến Trần Thiên Vạn trên giường.

Đó là một khối phản, dưới giường một số nhỏ bé chiếu, phía trên còn thêm một khối vải trắng che lại. Vừa rồi Trần Thiên Vạn thử một chút, cảm giác còn là rất không tệ!

Tiêm Đao doanh chiến sĩ thay đổi tần suất rất cao, nhưng giường chiếu lại là tử vật, căn bản rất khó đổi lần trước, cho nên Tuấn Hà thành lão đại đối với cái này vẫn tương đối hào phóng.

"Tiêm Đao doanh chiến sĩ trong chiến tranh rất dễ dàng tử vong, nhưng trong thành thời điểm cùng hần chiến sĩ là một dạng! Nếu như người thời gian dư dả mà nói có thể tại nội thành Khu Sinh Hoạt bên trên dạo chơi, cũng có thể ra ngoài ngoại thành hưởng thụ một chút, chỉ cần người có thể tại trong vòng thời gian quy định gấp trở về!"

Trần Thiên Vạn gật gật đầu.

"Người nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai còn có Huấn Luyện Nhiệm Vụ!" Trầm Phụng nói ra, dẫn người thị sát doanh địa qua.

Trần Thiên Vạn nằm dài trên giường, không bao lâu liền ngủ thật say.

Cũng không biết qua bao lâu, một trận ồn ào âm thanh đem hần bừng tỉnh.

Hắn mở mắt ra, theo tiếng kêu nhìn lại, đã thấy một đồng cùng doanh trại Tiềm Dao doanh chiến sĩ chính tụ tại một cái giường vị bên trên,

Hay không thời gian phát ra từng tiếng nụ cười thô bỉ. Thấu qua đám người khe hở, nhìn thấy một cái Tiểu Tri Chu đang trắng như tuyết trên giường đơn bò qua bò lại, kim loại chất nhẵn cầu khi thì phản xạ ra một chút ánh sáng.

"Đây là cái gì? Đại ca!" Hắn vỗ vỗ bên cạnh một vị chiến sĩ bả vai, hỏi.

"A? Ngươi là mới tới?"

"Đúng vậy a!"

"Khó trách! Liền 'Nhìn lần thứ hai con ngươi' cũng không biết!"

"Nhìn lần thứ hai con ngươi?"

"Nhìn lần thứ hai con ngươi cũng là chỉ thứ hai hai mắt ý tứ. Cái này Tiểu Tri Chu thế nhưng là công tượng những người lớn mới nghiên cứu ra đến tác phẩm, nhìn thấy cái kia Tiểu Tri Chu hai cái mắt to không? Bên trong nghe nói là một loại kỳ lạ kim loại, bị đám thợ thủ công dùng thủ pháp đặc biệt luyện chế về sau, có Lưu Ảnh hiệu quả, bị cái kia Tiểu Tri Chu nhìn thấy đồ, vật hội từng cái ghi lại ở bên trong!"

Cái này chiến sĩ lúc nói trên khuôn mặt lộ ra bị ôi biểu lộ, "Ngươi suy nghĩ một chút, nếu để cho cái này Tiểu Tri Chu leo đến những cái kia tấm rữa địa phương. Đây —— ngấm lại tự khiến người kích động a!"

"Đúng! Ta gọi Lô Phong, ngươi tên là gì?" Lô Phong nói ra.

"Ta gọi Trần Thiên Vạn!"

"Trần Thiên Vạn? Ba chữ tên thế nhưng là rất ít gặp!" Lô Phong nói ra.

"Thật sao? Cái này ta cũng không rõ ràng!" Trần Thiên Vạn nhún nhún vai, ánh mắt thì là rơi vào này đang ga giường Lý bên trong bò sát Tiểu Tri Chu bên trên.

Khác loại video quay chụp khí a?

Cái thế giới này công tượng thật đúng là thần kỳ!

"Đúng! Lô Phong, ngươi biết hắn là làm thế nào chiếm được cái kia Tiểu Tri Chu a?" Trần Thiên Vạn chỉ giường bên trên ngồi xổm cái kia người cao chiến sĩ, hỏi.

Lô Phong thở ngum khí, ngữ khí có chút chua chua, "Khu Sinh Hoạt bên trong có chuyên môn Công Tượng Lâu, bên trong có thể dùng tiền vàng hoặc là quân công đổi lấy đám thợ thủ công Hàng Mỹ Nghệ. Cái này Tiểu Tri Chu cũng là Lôi Nghị hôm qua dùng quân công đổi lấy! Đáng tiếc ta còn không có đi lên chiến trường, căn bản không có quân công, trên thân cũng không có gì tiền, coi như qua cũng không đổi được!"

Công Tượng Lâu?

Trần Thiên Vạn âm thầm đem danh tự nhớ kỹ.

Hắn nơi này chính là còn còn có một cái trí tuệ cảm nang. Cái này cảm nang chỉ có thể dùng để học tập công nghiệp chế tạo, cho nên đến bây giờ hắn cũng không nghĩ rõ ràng đến nên như thế nào sử dụng nó, mới có thể đem giá trị phát huy đến lớn nhất.

Còn có rời đi Tiềm Dao doanh cũng là một cái cực cần giải quyết vấn đề. Ngày mai sẽ là luyện binh đại hội, qua đi bọn họ những người này nhất định phải trên chiến trường hạ gục, cùng chính quy tại quân đội chém giết.

Liền Đô Ủy cấp bậc chiến sĩ cũng vô pháp trong chiến trường giữ được tính mạng, huống chi hắn cái này chỉ có tứ giai thực lực chiến sĩ.

Nếu như hắn có thể tìm tới những công tượng đó gia tộc, lấy bọn họ lực lượng vì chính mình khai thông quan hệ, nói không chừng liền có thể rời xa lần này chiến tranh vòng xoáy!

Nghĩ đến cái này hắn từ trong ngực cầm ra bản thân chiến sĩ bọc hành lý.

Loại này dùng không biết tên động vật da lông chế tác bọc hành lý rất là đơn giản, có thể bám vào trên đai lưng, cũng là thuộc về chiến sĩ tiêu chuẩn phân phối một trong.

Trần Thiên Vạn đem trên người mình một số đồ vật lấy ra, bỏ vào bọc hành lý bên trong.

Lần này chính mình mang đến đồ vật cũng không ít, trừ một số số lượng không ít tiền vàng Ngân Tệ bên ngoài, còn có hắn từ Kiến Thành trong hệ thống thu hoạch đồ, vật, bên trong liền có tấm kia "Tàn phá Gia Cát Liên Nỗ chế tác đồ!"

Có lẽ bản vẽ này có thể trở thành hản cùng công tượng thể gia giao dịch thẻ đánh bạc!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Miễn Chiến Bài

Suy nghĩ xoay chuyển ở giữa, Trần Thiên Vạn nhớ tới ban ngày chuyện phát sinh.

Tao ngộ đánh lên sự tình mười phần quái dị. Hản đầu tiên nghĩ đến chính là Thiết Hồng. Nhưng mà Triệu Quyền đã ra mặt, nếu như đổi lại hản là Thiết Hồng, dù là lại nghĩ như thế nào muốn hản chết, cũng không có khả năng vào lúc này động thủ. Chỉ cần hản Trần Thiên Vạn còn tại Tuần Hà thành, thân là một vị Trung Lang Tướng, cơ hội ra tay tuyệt đối sẽ không thiếu.

Loại thời điểm này xuất thủ, nếu như bị Triệu Quyền biết, ít nhất đều sẽ khiến không tất yếu nghi kỵ.

Như vậy vấn đề xuất hiện, Thiết Hồng không phải người ngu, tự nhiên cũng sẽ nghĩ tới phương diện này nguyên nhân, Tuần Hà thành cuối cùng vẫn là Triệu Quyền nói tính toán, Thiết Hồng không cần thiết qua lướt nhẹ qua Triệu Quyền mặt mũi, dẫn tới không vui, cho nên xuất thủ khái ti lệ rất thấp!

Đã không phải hản xuất thủ, đó là ai còn muốn mạng hản đâu?

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, bên ngoài trại lính liền vang lên một trận kịch liệt tiếng chiêng trống.

Trong doanh địa người nhanh chóng từ trong lúc ngủ mơ bò lên, vội vội vàng vàng hướng đầm lầy mà tiến đến.

Có lẽ là Trầm Phụng rất lợi hại ưa thích đầm lầy, lại có lẽ là hản nguyên nhân, nơi này Tiêm Dao doanh huấn luyện thủy chung không thể rời bỏ đầm lầy.

Tại Trầm Phụng trong miệng, hản càng ưa thích đem huấn luyện xưng là trò chơi.

"Đã người đều đến đông đủ! Như vậy hôm nay trò chơi liền bắt đầu đi!"

"Xem lại các người sau lưng những tảng đá lớn đó không?"

Nghe vậy, tất cả mọi người quay người nhìn lại, chỉ gặp từng khối hình dáng khác biệt thạch đầu bị từng cây dây thừng trói lại.

"Những đá này có chút trọng lượng sẽ rất nhỏ, có một ít sẽ rất lớn! Cái này muốn xem các người tốc độ, người nào chạy nhanh, người nào lợi hại, liền có thể lựa chọn nhẹ hòn đá, đợi lát nữa trò chơi lúc bắt đầu đợi, các người liền kéo lấy riêng phần mình hòn đá, từ nơi này chạy đến trong vùng đầm lầy van xin, nơi đó có chúng ta chiến sĩ đang đợi các người!"

"Thời gian sử dụng ít nhất người chúng ta hội khen thưởng đại lượng nghị dưỡng tích phân! Cùng một trương Miễn Chiến Bài!"

Nghe được Miễn Chiến Bài mấy chữ này, tất cả mọi người kích động.

"Có thể có chút người vẫn không rõ Miễn Chiến Bài là có ý gì? Vậy ta ngay ở chỗ này cường điệu mà giảng một lần, có được Miễn Chiến Bài người, trừ một số tất yếu toàn viên khởi hành chiến dịch bên ngoài, có thể dùng cái này miễn đi một lần tham gia chiến tranh thời cơ!"

Dưới vang lên một trận xôn xao âm thanh.

Thật không hổ là Miễn Chiến Bài!

Đối bọn hản những này Tiêm Dao doanh chiến sĩ tới nói, Miễn Chiến Bài cũng là một lần mạng sống thời cơ, từng cái nhất thời đều đỏ mắt, liền liền Trần Thiên Vạn cũng không ngoại lệ.

Tuần Hà thành cùng Hồ Phong thành chiến tranh tuyệt đối là trước đó chưa từng có họa đại, nhưng quyết chiến tương tất sẽ không trong khoảng thời gian ngắn phát sinh, cho nên trương này Miễn Chiến Bài đối với hản mà nói có không thể coi thường tác dụng.

Chỉ cần cảm tới trương này Miễn Chiến Bài, hản liền có thể thu hoạch được càng kéo dài thêm hơn xông thời gian, đến áp dụng chính mình dự định.

"Nhìn đến mọi người đều nhiệt tình như vậy tăng vọt, ta cảm thấy hết sức vui mừng! Như vậy, hiện tại trò chơi liền bắt đầu đi!"

Vừa dứt lời, tất cả mọi người nhao nhao hướng thạch đầu trong đồng một khối kích cỡ nhỏ nhất, hình thể tròn vo thạch đầu phóng đi.

"Ta! Là ta!" Một vị chiến sĩ nương tựa theo khoảng cách ưu thế, cái thứ nhất đem trên mặt đất dây thừng nhặt lên.

Nhưng không đợi hắn phát lực, đem thạch đầu kéo vào trong vùng đầm lầy, liền bị tiếp theo mà đến chiến sĩ đứng ngã xuống đất.

"Muốn cướp ta thạch đầu, nghĩ đến ——" đặc thủ chiến sĩ không tới kịp cao hứng liền phát giác được sau lưng đánh tới số luồng kinh phong, rất nhanh cấp độ nhập lúc trước tên chiến sĩ kia theo gót.

Từng cái chiến sĩ đều đem ánh mắt phóng tới khối kia lớn nhất Tiểu Thạch Đầu bên trên.

Vì thế không tiếc ra tay đánh nhau, nhưng tảng đá kia nhưng vẫn không có bị người nào chánh thức thu hoạch được.

Thẳng đến một vị tăng thể diện chiến sĩ xuất hiện.

Hắn chính là Tiêm Dao trong doanh vì số không nhiều mấy tên tứ giai chiến sĩ một trong Vũ Triết.

"Răng rắc!" Hắn đi tới gần, đem một tên vọt tới chiến sĩ cổ tay bóp nát, sau đó lại một chân đem một tên khác chiến sĩ đá bay ra ngoài.

Hai tên chiến sĩ hạ tràng đều mười phần bị thảm, riêng là xương tay đứt gãy người, tại Tiêm Dao trong doanh, nhưng không có thương binh câu chuyện, chiến tranh vừa đến, chỉ cần còn có thể động đều sẽ bị kéo trên chiến trường.

Mà xương tay vỡ vụn về sau, trong chiến tranh còn có thể có bao nhiêu sinh tồn lực đã làm cho suy nghĩ sâu xa.

Vũ Triết thủ đoạn tàn nhẫn dọa lùi sở hữu tranh đoạt chiến sĩ.

Trần Thiên Vạn nhìn một chút hung thần ác sát Vũ Triết, hơi hơi lắc đầu, đem mấy tên cùng hắn tranh đoạt thạch đầu chiến sĩ đá té xuống đất, sau đó nắm lên trên mặt đất dây thừng, đem đằng sau một khối đá tròn lồi dưới đầm lầy địa.

Hắn thạch đầu tuy nhiên luận vô Chul lựa chọn khối kia muốn lớn không ít, nhưng hắn từ đầu đến cuối đều cảm thấy Trầm Phụng sẽ không hảo tâm như vậy, làm ra một khối chỉ so với bóng rổ lớn chút hứa thạch đầu cho bọn hắn huấn luyện.

Cho nên ngay từ đầu hắn do dự một chút, liền không có lựa chọn khối kia.

Mà hắn mấy vị thực lực không kém Vũ Triết chiến sĩ tựa hồ cũng có ý nghĩ của mình, bởi vậy cũng không có cùng Vũ Triết tranh đoạt.

Vũ Triết trên mặt lộ ra có thể được xưng là nụ cười dữ tợn, quét mắt một vòng phía trước mấy vị đối thủ.

Hắn thấy, thu hoạch được hòn đá nhỏ này về sau, hắn muốn đuổi kịp bọn họ bắt quá là vài phút công phu.

Hắn nắm chặt dây thừng, bỗng nhiên dùng lực, sau lưng thạch đầu nhất thời nhanh chóng chuyển động, không cần tốn nhiều sức mà theo hắn thân thể rơi vào trong vùng đầm lầy.

"Ha-Ha! Đầu tiên là ta!"

Vũ Triết đắc ý cười to, ra sức mà đẩy ra nước bùn, xông về phía trước qua, tốc độ mười phần mau lẹ, đúng là tại hai phút đồng hồ bên trong liền chạy tới đội ngũ phía trước, đem những cái kia so với hắn nghĩ trước một bước xuất phát chiến sĩ cho xa xa rơi ở sau lưng.

"Đáng giận a! Chẳng lẽ là ta nghĩ sai a!" Nhìn thấy Vũ Triết từ bên cạnh mình đi qua, cùng là tứ giai chiến sĩ Dương Khải sắc mặt hết sức khó coi.

Trần Thiên Vạn nơi đó cũng lộ ra vẻ khác lạ.

Có lẽ thật nghĩ sai đi!

Trần Thiên Vạn trầm nghĩ, nhưng trong lòng cũng không có gì hồi hận.

Vô luận như thế nào cái này là tự mình lựa chọn, nếu như vì vậy mà thua trò chơi, như vậy hắn đã không còn gì để nói.

Chớp mắt thời gian, Vũ Triết liền đi tới phía trước nhất, hạng hai một vị tứ giai chiến sĩ cách hắn khoảng chừng năm mươi mét xa.

Vị thứ ba là Dương Khải.

Vị thứ tư thì là Trần Thiên Vạn.

Vị thứ năm đồng dạng là một tên tứ giai chiến sĩ, tên là Chu trắc, sắc mặt một dạng hết sức khó coi.

Bại bởi những tứ giai đó chiến sĩ cũng liền thôi, lại còn bại bởi một vị tân nhân, đây là hắn không thể cho phép!

Top 5 lần tất cả đều rơi vào tay tứ giai chiến sĩ trong tay, duy nhất để cho người ta cảm thấy biệt khuất là, Trần Thiên Vạn người mới này, vậy mà một mực chiếm cứ hạng tư, đem Đệ Ngũ Danh Chu trắc kéo ra xa hơn mười thước!

"Tiểu tử kia thế mà lợi hại như vậy!" Cùng một cái doanh trại Lô Phong nhìn lấy Trần Thiên Vạn bóng lưng một bộ không thể tin bộ dáng

Đậu xanh rau má!

Hóa ra bọn họ doanh trại đến mới người vẫn là cái lợi hại sừng a!

Lạc hậu các chiến sĩ đều bị Trần Thiên Vạn con hàng này cho hung hăng kích thích đến, liều mạng hướng phía trước truy, đáng tiếc, lại cố gắng như thế nào cũng vô pháp đền bù trên thực lực chênh lệch.

Bọn họ phần lớn đều dừng ở nửa đường, sau lưng lôi kéo tảng đá lớn để bọn hấn cơ hồ tê liệt, nếu như còn tiếp tục kiên trì mà nói, nói không chừng liền đổ vào nước bùn bên trong.

Chỉ có một số nhỏ chiến sĩ mới có thể kiên trì lấy hướng mục đích đi tới.

Mặc dù bọn hấn trong tầm mắt đã không có Top 5 thân ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Linh hoạt đầu lưỡi

Xem ra cùng thứ nhất là vô duyên.

Cứ việc sử xuất toàn lực, nhưng kéo lấy thạch đầu thực sự quá nặng, hơn nữa giờ cũng bắt quá là miễn cưỡng đuổi theo người thứ ba tốc độ, mà giờ khắc này trong khoảng cách đã không có bao xa.

Hắn mấy tên tứ giai chiến sĩ sắc mặt một dạng rất là khó coi, bắt quá những người này có thể đạt tới tứ giai, cũng không phải dễ dàng buông tha người, một mực vùi đầu gấp đuổi.

Mất thấy khoảng cách mục đích càng ngày càng gần, bọn họ bỗng nhiên tại phía trước nhìn thấy Vũ Triết thân ảnh.

Giờ phút này Vũ Triết tốc độ đi tới chậm vượt qua bọn họ tưởng tượng, mỗi một bước đều giống như đạp một tòa núi lớn giống như, thờ hồng hộc, sắc mặt đã không phải là đỏ lên, mà chính là tái nhợt.

Trần Thiên Vạn các loại trong mắt người sáng lên, trong lòng lại lần nữa hiện ra hi vọng.

"Nơi này khoảng cách mục đích đã rất gần, ta đều coi là Vũ Triết đã đến mục đích, chưa từng nghĩ thế mà đình trệ ở chỗ này!"

Nhìn thấy hấn mấy tên tứ giai chiến sĩ từng cái từ bên người đi qua, Vũ Triết trong mắt tràn ngập không cam lòng cùng hối hận.

"Đáng chết Trầm Phụng, vậy mà tại khối này lớn nhất Tiểu Thạch Đầu bên trên làm tay chân!" Vũ Triết hung hăng đập mạnh mấy lần chân. Coi như hấn không có xem xét sau lưng thạch đầu, cũng phát giác này Tiểu Thạch Đầu chẳng biết tại sao, đánh vào đại lượng nước bùn, đến bây giờ tảng đá kia đã là trước đó gấp hai có thừa.

Kéo lấy lớn như vậy đồ, vật tại cái này trong vùng đầm lầy hành tẩu, có thể nhanh thì trách!

Vũ Triết không cam lòng đi mấy bước, sau cùng bất đắc dĩ buông xuống trên thân dây thừng.

Ầm ầm!

Một trận nước bùn vẩy ra mà lên.

Trần Thiên Vạn mấy người đã bắt đầu sau cùng xông vào.

Bốn người gần như không phân tuần tự mà hướng phía trước phương mục đích phóng đi.

Lúc này mấy người chênh lệch liền hiện ra.

Chạy trước tiên là một tên gọi là Bạch Hà tứ giai chiến sĩ.

Mà Dương Khải cùng Trần Thiên Vạn thực lực không kém nhiều, tại cuối cùng này xông vào trước mắt cũng là có mười phần đại ưu thế.

Sau cùng cũng là Chu Trắc.

Hắn cách đang cùng Trần Thiên Vạn bốn người khoảng cách từ từ kéo dài.

Mắt thấy mục đích gần ngay trước mắt, Chu Trắc bỗng nhiên ném đi trong tay dây thừng, bỗng nhiên nhảy lên, nhào về trước phương Trần Thiên Vạn.

"Ta lấy không được thứ nhất, các ngươi cũng đừng hòng cầm tới!"

Một tiếng gầm thét, Chu Trắc thân thể rơi vào Trần Thiên Vạn trên lưng, đem Trần Thiên Vạn thân hình ngăn chặn.

"Đáng giận!"

Trần Thiên Vạn tức giận lóc lên, bỗng nhiên bắt lấy trên lưng Chu Trắc, tương đến phía trước ném đi, vừa vận dụng vào hạng nhất Bạch Hà trên thân.

Cái này Bạch Hà cũng không phải kẻ vô văn, nhìn thấy Chu Trắc liều mạng ngăn cản chính mình, cũng không có lập tức hoàn thủ, mà chính là cố gắng chuyển đổi phương hướng, ngăn lại nghĩ muốn thừa cơ đi vòng qua Dương Khải.

Tràng diện lập tức trở nên hỗn loạn lên.

Bốn tên tứ giai chiến sĩ ngay tại khoảng cách mục đích không đến cách xa trăm mét địa phương giao thủ.

Đại lượng nước bùn tóe lên, đem bốn người thân hình bao trùm.

Chu Trắc là trong chiến đấu chủ lực. Bị Trần Thiên Vạn ném tới Bạch Hà trên thân thời điểm, Chu Trắc liền gạt gao cuốn lấy Bạch Hà.

Mà một khi Dương Khải hoặc là Trần Thiên Vạn nghĩ muốn thừa cơ chạy về phía mục đích thời điểm, trong giao chiến hai người lập tức ấn ý dừng tay, ngăn lại Trần Thiên Vạn cùng Dương Khải.

Đang không ngừng gây dựa giao chiến phía dưới, bốn người vẫn là không thể tránh khỏi hướng mục đích tới gần.

"Ta!"

"Là ta!"

"Rống "

Tại khoảng cách mục đích chỉ có năm mét thời điểm, Chu Trắc thoát ly chiến đấu.

Hắn ném đi dây thừng, tự nhiên cũng mất đi trò chơi tư cách, mắt thấy ngăn cản không người khác thu hoạch thứ tự, tự nhiên cũng không muốn bởi vậy đem người nào đó đắc tội hung ác.

Không có ngăn cản, ba người nhất thời nghẹn một hơi, bỗng nhiên hướng mục đích đánh tới.

Cơ hồ là cùng một thời gian, ba người chạm đến khối kia cao hơn nước bùn một mét vòng tròn lớn thạch trụ, phía trên đứng thẳng hơn mười vị khí tức bất phàm tương lạnh.

Bên trong một người ngư cao mã đại, dài một khuôn mặt bánh bao, trên đầu lưu một cái vệt ánh sáng đầu, chính là Tiêm Dao doanh bên trong nhân vật số hai lôi quang.

Địa vị gần với Trầm Phụng.

Hắn ngồi xổm người xuống, nhìn lấy giống như thoát lực ba người, nhếch miệng cười một tiếng, "Chà chà! Ba người đều liều mạng như thế, đáng tiếc chỉ có một người có thể lấy được được thưởng! Như vậy sẽ là ai chứ?"

Hắn bán cái nho nhỏ cái nút, lại làm cho nằm tại bùn nhão bên trong Trần Thiên Vạn ba tâm tình người ta trở nên khấn trương lên.

"Là hắn!" Lôi quang bỗng nhiên chỉ hướng Bạch Hà.

Bạch Hà trên mặt vui vẻ, đang muốn nói cái gì, đã thấy lôi quang ngón tay hơi hơi nhất chuyển, chỉ hướng Dương Khải!"

"Là hần!"

Dương Khải sắc mặt hơi hơi đỏ lên, hiển nhiên thập phần hưng phấn.

Nhưng ngay sau đó lời quang lại là cực đáng giận địa chỉ hướng Trần Thiên Vạn, "Vẫn là hần?"

"Đáp án rất nhanh mà liền sẽ công bố!"

Nói xong hần không để ý tới ba người u oán ánh mắt, đứng người lên, nói ra: "Hiện tại từ ta tuyên bố hạng nhất người đoạt giải, hần cũng là —— "

Ánh mắt của hần quét qua, cuối cùng rơi vào Trần Thiên Vạn trên mặt.

"Trần Thiên Vạn!"

"Tiểu hóa tử, đầu lưỡi rất lợi hại đủ kình!" Lời quang ý vị thâm trường nhìn Trần Thiên Vạn liếc một chút, nói một câu để cho người ta không nghĩ ra mà nói tới.

Nhưng ở trận lại là có mấy người nghe ra lời nói bên trong ý tứ, nhao nhao một mặt quái dị nhìn lấy Trần Thiên Vạn.

Dù là Trần Thiên Vạn làm người hai đòi, vẫn như cũ là mặt mo đồ ửng.

Hần sẽ không nói cho người khác, vừa rồi hần là kiệt lực thè đầu lưỡi ra, trước hết nhất chạm đến vòng tròn lớn thạch trụ mới lấy yếu ớt ưu thế đạt được thắng lợi.

Đang hần nghĩ đến giấu điểm loại này không phải rất lợi hại hào quang cử động lúc, lời quang lại dề dặc nhìn về phía Dương Khải cùng Bạch Hà, nói ra: "Nếu như các người vừa rồi cũng có thể lè lưỡi, hạng nhất là ai vẫn chưa biết được đâu!"

Bạch Hà cùng Dương Khải nhất thời khẽ giật mình, ánh mắt quái dị mà nhìn xem Trần Thiên Vạn.

Nguyên lai con hàng này là dựa vào đầu lưỡi chiến thắng!

"Bội phục!"

"Bội phục!"

Hai người miệt cười nói.

"Khách khí!" Trần Thiên Vạn mặt không đỏ hơi thờ không gấp mà nhận lấy.

Doanh trại bên trong.

Trần Thiên Vạn lật xem trong tay kim loại lệnh bài, phía trên viết một cái chữ khải" miễn "Chữ.

"Đây chính là miễn chiến lệnh bài? Làm sao sử dụng đâu?"

"Rất đơn giản, chiến tranh hạ mệnh lệnh tới thời điểm liền đem hần giao cho trăm giáo tập hoặc là Lôi giáo tập là được!" Lô Phong nói ra, nhìn lấy Trần Thiên Vạn trong tay miễn chiến lệnh bài, một mặt mà hâm mộ.

"Dạng này a? Không biết ngày mai luyện binh đại hội có thể hay không dùng Miễn Chiến Bài miễn đi?"

"Người điên? Luyện binh đại hội bất quá là một số tràng diện tính đồ, vật, chúng ta những người này bất quá là qua liệt bày trận hình, rộng hơn mấy cái cuồng hống mà thôi, loại sự tình này liền sử dụng Miễn Chiến Bài đó thật là quá mức lãng phí!"

"Nói cách khác có thể miễn?"

"Hần là có thể! Chúng ta Tiêm Đao doanh cùng hần quân doanh khác biệt, pháo hôi chỉ cần xông ở phía trước là được, người nào quân người trận hình không trận hình đâu?" Lô Phong nói ra.

Trần Thiên Vạn cười cười, cầm Miễn Chiến Bài ra doanh trại.

"Người muốn sử dụng Miễn Chiến Bài miễn rồi ngày mai luyện binh đại hội?" Tiêm Đao doanh lều trại chính, Trầm Phụng nhú mày nhìn qua Trần Thiên Vạn.

"Vâng!"

"Người chắc chắn chứ? Luyện binh đại hội so trên chiến trường cần phải nhẹ nhõm gấp trăm lần, mà lại sử dụng Miễn Chiến Bài người tương đương với có tiền khoa, một khi chiến tranh hạ mệnh lệnh tới, nhất định là nhóm đầu tiên trên chiến trường!" Trầm Phụng còn muốn lại khuyên nhủ, nhưng Trần Thiên Vạn lại khẳng khái như thế.

"Vậy được rồi! Luyện binh đại hội có ba ngày thời gian, ba ngày này ngươi có thể tùy ý an bài chính mình thời gian, bắt quá trong tay ngươi mấy cái nghị đường tích phân muốn trừ đi!"

"Có thể hay không lại nhiều cho một ngày thời gian? Ta muốn đi ra ngoài ngoại thành một chuyến!" Trần Thiên Vạn dày mặt nói nói.

"Ngoại thành?" Trầm Phụng nghi hoặc nói: "Không có Đô Ủy trở lên tướng lĩnh thủ lệnh, loại thời điểm này là ra không được ngoại thành!"

Trần Thiên Vạn vò đầu cười ngây ngô.

Trầm Phụng lật một cái khinh thường, nói: "Bốn ngày nhiều nhất, cái này bốn ngày ngươi nghỉ đường tích phân liền không có! Nhớ kỹ muốn tại ngày thứ năm rạng sáng trước đó trở về, nếu là về không được, này cũng đừng trách ta không nể mặt mũi!"

"Yên tâm đi, giáo tập!"

"Đi thôi đi thôi!" Trầm Phụng phát phát tay.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Công Tượng Lâu

Từ Chủ Trương bên trong sau khi ra ngoài, Trần Thiên Vạn trở lại trong doanh trướng.

Lô Phong các loại người biết Trần Thiên Vạn đã đem Miễn Chiến Bài sử dụng về sau, nhất thời vì hắn cảm thấy đáng tiếc đứng lên.

Đối với cái này Trần Thiên Vạn chỉ là cười cười liền đem đề tài dẫn tới hắn cảm thấy hứng thú đồ vật bên trên. Nói thí dụ như Công Tượng Lâu cùng công tượng kỹ nghệ chế tạo ra Hàng Mỹ Nghệ.

Bọn họ tuy nhiên tiến đến thời gian không dài, nhưng Tiềm Dao doanh tương đối tự do bầu không khí lại là để bọn hắn có càng nhiều thời gian đến Khu Sinh Hoạt, vì vậy đối với đám thợ thủ công chế tạo ra đồ vật cũng không ít hiểu biết.

Phương diện này ngược lại để Trần Thiên Vạn nhãn giới biến bao quát rất nhiều.

Tại hòa hợp nói chuyện phiếm bầu không khí bên trong, thời gian nhanh chóng trôi qua.

Lô Phong bọn người lần lượt mà thiếp đi.

Trần Thiên Vạn nằm ở trên giường, đang muốn quen ngủ mất, bỗng nhiên phát giác được thân thể hiện ra một dòng nước ẩm. Cái này giòng nước ẩm cũng không xa lạ gì, cũng thuộc tính gia tăng thời điểm giống nhau y hệt, nhưng cảm giác bên trên lại nhạt không ít.

Hắn tâm thần rơi xuống trong đầu thuộc tính giao diện bên trên, tinh linh phát hiện mình thuộc tính có một ít biến hóa rất nhỏ.

Trần Thiên Vạn (Võ)

Phòng ngự: 13+(0)

Lực lượng: 41+(1)

Nhanh nhẹn: 48+(1)

Trí lực: 5+(1)

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực ước định: 111

Đẳng cấp đánh giá: 4 giai chiến sĩ (tinh nhuệ), có được nhanh nhẹn thiên phú, thị lực, thính lực, tài bắn cung Độ chính xác tăng cường.

Xung hào (kẻ huy diệt)

Bổ sung hi hữu thuộc tính: Phá Giáp (có thể tiêu giảm nhất định hạn mức phòng ngự lực, nâng vũ khí lực sát thương)

Trụ sở phồn phồn vinh độ còn thiếu một chút tài năng thăng cấp đến thành trấn cấp 1, cá nhân hần thuộc tính lại nâng ba điểm, mà lại đều ngoài định mức mà gia tăng một cái phù hào, tựa hồ cố ý đem trong dấu ngoặc thuộc tính cùng lúc trước nâng thuộc tính ngăn cách, điều này có ý vị gì?

Trần Thiên Vạn nhất thời bán hội cũng không có biết rõ ràng tình huống, ở kiếp trước Thánh Thành trong trò chơi có thể chưa từng xuất hiện tình huống tương tự.

Xem ra vượt qua sau khi đi tới thế giới này, Kiến Thành hệ thống cũng phát sinh một số biến hóa.

Bất quá, cái này tóm lại là một chuyện tốt!

Hoang dã chi địa lược qua một trận ừ ừ chiến mã thực sự tiếng chân âm.

Từng đội từng đội chiến sĩ từ bốn phương tám hướng tụ đến, dày đặc tức sát khí tức trong lúc vô hình đem trọn cái Tuấn Hà nội thành thành đều hoàn toàn bao phủ.

Trần Thiên Vạn từ Tiêm Dao doanh nơi đó mượn dùng một con chiến mã từ đằng xa chạy tới.

"Xem ra ngoại giới tình thế không thể lạc quan!"

Hội tụ đội ngũ cũng không đều là huấn luyện chiến sĩ, còn có một số xuất chinh trở về, trên thân lưu lại đại lượng vết máu cùng đao kiếm vết cắt, bên trong còn kèm theo số lượng không ít người bị thương.

Hỗ Phong thành tuy nhiên lúc trước này một trận đại chiến bên trong tan tác, nhưng dù sao cũng là một tòa thành lớn, sau lưng càng là có Huyết Chiến vương cái này một vị nhân vật thực lực chèo chống, Tuấn Hà thành nghĩ muốn bắt lại Hỗ Phong thành tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng sự tình.

Hỗ Phong thành tương đương với Huyết Chiến vương chừng khổng lĩnh địa đối Nam Phương một cánh cửa, nếu là như vậy mất đi, đối Huyết Chiến vương thế lực mà nói chính là một cái cự đại đã kích, chính vì vậy, Tuấn Hà thành cùng sau lưng cổ đem Trình Đức Thắng mới sẽ như thế tận hết sức lực mà cùng Hỗ Phong thành chém giết.

Né qua những một đó chỉ chỉ đội ngũ về sau, Trần Thiên Vạn rất nhanh mà liền đến đến nội thành Khu Sinh Hoạt, đem chiến mã giao cho gần nhất một cái dịch trạm về sau, một phen nghe ngóng, tìm đến Lô Phong nói tới Công Tượng Lâu.

Đây là một tòa có khác với hần kiến trúc tầng lầu, ngăn nắp, bề ngoài đặc một tầng trắng bạc bên trong mang theo kim loại sáng bóng bột phấn, để nhà này khoảng chừng ba tầng cao ốc nhiều mấy phần kim loại nặng nề cảm giác.

Tại lúc này đời, nhiều nhất sẽ chỉ thành lập tầng hai lầu các, lại hướng lên liền có rất ít người làm như thế.

Ở chỗ cao không khô rét vì lạnh.

Càng cao địa phương tức mang ý nghĩa an toàn tính càng thấp, bên trong cũng có một chút hần phương diện coi trọng hoặc là nói là vô hình hạn chế.

Cũng chỉ có những cái kia không ngừng dần thân vào đến kỹ nghệ bên trong đám thợ thủ công mới có thể liều lĩnh đem chính mình công tượng năng lực thể hiện đến quanh người hần hết thấy sự vật bên trên.

Cũng tỷ như cái này mang theo kim loại cản trở cảm giác Công Tượng Lâu, màu trắng bạc mặt ngoài còn có cái này rất nhiều kim loại chế phẩm phù điêu, là dễ thấy nhất là bên trong một đám bộ dáng khác nhau kim loại Chiến Thú.

Chúng nó đại biểu công tượng kỹ nghệ đỉnh phong, cũng là sở hữu Công Tượng Lâu ắt không thể thiếu phù điêu cảnh sắc một trong.

Rộng rãi đại sảnh không ngừng mà có người xuyên tới xuyên lui.

Trong đại sảnh có đại lượng kim loại chế phẩm.

Phần lớn là một số công tượng danh nhân điêu khắc, đáng tiếc Trần Thiên Vạn không biết cái nào, hần đối công tượng tương quan hết thấy nhận biết cũng còn mười phần nông cạn.

Một vị tướng mạo tú lệ nữ nhân bước đi lên tới.

Tại nội thành sinh hoạt cơ hồ toàn bộ đều là chiến sĩ, nhưng duy chỉ có không bao gồm cùng công tượng tương quan một ít gì đó.

Làm Tuấn Hà thành thậm chí toàn bộ Đại Nguyên mũi nhọn kỹ thuật sản nghiệp, công tượng thế lực nhóm có đầy đủ quyền thế cùng năng lực thu hoạch được một số thường người vô pháp thu hoạch quyền lực, Tuấn Hà thành công tượng môn cũng là như thế.

Phàm là bọn họ sản nghiệp, tại nhân sự phương diện này vẫn là có cực lớn quyền lựa chọn.

Liền xem như Tuấn Hà thành thành chủ cũng sẽ không ở phương diện này làm khó hấn nhóm.

Đương nhiên, công tượng thể gia nhóm vì thể muốn bỏ ra cái giá gì cũng không phải là ngoại nhân có khả năng nhìn thấy.

Bất quá tại nội thành loại này Toàn Dân Giai Bình trong hoàn cảnh, lại yếu đuối nữ nhân cũng sẽ nhận ảnh hưởng trở nên vững vàng đứng lên, chí ít mặt ngoài cũng là như thế.

Dù sao nơi này chủ yếu khách hàng vẫn là chiến sĩ, trong mắt bọn hấn, quá độ yếu đuối sẽ chỉ dẫn tới càng nhiều khinh bỉ.

"Vị khách nhân này muốn mua thứ gì? Chúng ta Công Tượng Lâu gần nhất chuyển ra mấy thứ mới mẻ, thú vị đồ, vật!" Nữ nhân vẫy tay một lần, đem Trần Thiên Vạn đưa đến gần nhất một cái trong suốt trên quầy.

"Bách Túc trùng, kết cấu bên trong tinh mịn tinh xảo, có thể thích ứng đại bộ phận hoàn cảnh, phát ra tiếng vang sẽ không vượt qua một cái điểm! Dùng để làm tiền đồn mười phần không tệ!"

"Một cái điểm?" Trần Thiên Vạn hướng nữ nhân đầu quân qua kính ngạc ánh mắt.

Cái này tựa hồ là một cái hình dung đơn vị, nhưng cụ thể là như thế nào phân chia lại cũng không biết.

"'Điểm' là công tượng lĩnh vực đối thanh âm vang độ một cái chuyên nghiệp tính đơn vị từ, lấy người bình thường thính lực cùng tại gò đất Vực bên trên làm tiêu chuẩn, nghe được mười mét bên ngoài một giọt trọng lượng không cao hơn một khắc dịch thể, từ cao năm mét địa phương rơi xuống thanh âm vì mười cái điểm. Mỗi giảm bớt một mét, thanh âm gia tăng biên độ cũng là một cái điểm!"

"Xác thực rất nhỏ!" Trần Thiên Vạn sợ hãi thán phục nói, " giá tiền như thế nào?"

"100 tiền vàng một cái! Nếu như mua được mười cái trở lên mỗi chỉ có thể ưu đãi năm cái kim tệ!" Nữ nhân thuận thực nói ra.

Trần Thiên Vạn cũng không có lập tức tỏ thái độ, mà chính là nhìn về phía khác đồ, vật, "Đó là cái gì?"

"Đây là cái tiền bản dao găm, bên trong bị hai lần đoán tạo, dung nhập một số đất đỏ Bí Ngân, có tốt đẹp Phá Giáp hiệu quả!"

"Vậy cái này đâu?"

"Đây là truyền tin chim, nhìn thấy trên lưng lỗ thủng không? Có thể đem giấy viết thư để vào bên trong, lại kéo ra phía sau xếp lực van liền có thể để cái này truyền tin chim bay đến thiết lập vị trí bên trong, mà lại loại này chim quanh thân tất cả đều là cứng rắn kim loại, bình thường mùi tên căn bản khó mà đối tạo thành thương tổn, cũng trên diện rộng tránh cho bị địch nhân đánh rơi xác suất! Bất quá loại này truyền tin chim đã có chút lạc hậu, bây giờ thịnh hành vẫn là truyền ảnh sinh vật!"

Nữ nhân không có chút nào phiền chán giới thiệu trên quầy bày đặt các loại tạo hình kỳ lạ đồ, vật.

Bây giờ công tượng tồn tại mục đích chính là vì chiến tranh, bởi vậy tạo ra đến đồ, vật cũng đều là vì thể mà xuất hiện.

Cái này cũng không tính đại Công Tượng Lâu bên trong, Trần Thiên Vạn nhìn thấy cùng trong ấn tượng hoàn toàn khác biệt khác loại chiến tranh vũ khí.

Những vũ khí này bao quát tinh bảo, truy tung, lực sát thương các loại đại vũ khí lạnh chiến tranh nhân tố chủ yếu, bất quá tương đối cùng kim loại Chiến Thú cùng xếp lực vũ khí mà nói, hấn đều chỉ có thể nói là đồ chơi nhỏ, cứ việc trong chiến tranh đưa đến tác dụng không thể bỏ qua.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Đồ đấu

"Cho ta một cái ảnh lưu niệm chim đi! Còn có thanh này dao găm!"

Trần Thiên Vạn bắt đầu dĩ nói ra. Trên người hấn mang tiền vàng căn bản không đủ mua sắm giống xếp lực vũ khí cùng kim loại Cự Thú những này cao đoan đồ, vật, chỉ có thể mua một cái ảnh lưu niệm chim cùng một thanh hai lần cải tạo qua đi ngạch dao găm.

Cũng không biết Cao gia tộc trường kỹ thuật có thể hay không đạt tới loại tình trạng này.

Trần Thiên Vạn thanh toán, này nữ liền quay người đi vào sau quầy phượng.

Trần Thiên Vạn làm đến bên cạnh một cái ghế chuyên môn cho khách hàng nghỉ ngơi trên ghế chờ. Qua một lát, này nữ liền cầm lấy ảnh lưu niệm chim cùng hai lần đoán tạo dao găm đi tới.

"Tôn kính khách nhân, đây là ngài mua sắm đồ vật!"

Trần Thiên Vạn gật gù đầu, đem hai dạng đồ vật thu lại, sau đó hỏi: "Không biết lớp các người nhà Ban Kiệt tại không ở nơi này?"

"Ban Kiệt thiếu gia?" Trên mặt nữ nhân rõ ràng có một tia biến hóa, nói ra: "Ban Kiệt thiếu gia rất ít qua tới nơi này, bình thường đều là tại phiên khu vực này đồ đấu đài, hẳn cùng hắn mấy cái vị thiếu gia khác biệt, hứng thú phần lớn rơi vào đồ đấu trên đài!"

"Dạng này a, vậy cảm ơn!"

"Không khách khí!"

"Đúng, nếu như ta ở chỗ này sử dụng ảnh lưu niệm chim cũng không có vấn đề a?" Trần Thiên Vạn đột nhiên hỏi.

Trên mặt nữ nhân nhất thời trở nên nghiêm túc lên, dò xét bốn phía, gấp không ai chú ý nơi này mới thấp giọng nói ra: "Người tốt nhất đừng làm như thế, như cục thể nghiêm trọng, nếu như tại cái này thả ảnh lưu niệm chim, còn không có ra Tuần Hà thành liền sẽ bị Nỗ Tiễn Thủ cho bắn xuống đến, bọn họ sử dụng là đặc chế tên nổ, có được cực mạnh tính xuyên thấu cùng bạo liệt tính, ảnh lưu niệm chim có thể ngăn không được cái này!"

"Này quân đội ảnh lưu niệm chim làm sao bay ra ngoài?"

"Bọn họ sử dụng ảnh lưu niệm chim cùng nơi này bán ra có rất nhỏ khác biệt, cho nên Nỗ Tiễn Thủ nhóm có thể phân biệt ra được quân đội ảnh lưu niệm chim cùng tư nhân khác nhau."

"Thì ra là thế!"

Trần Thiên Vạn mang theo không thôi đi ra Công Tượng Lâu, bên trong đồ vật thật sự là quá tiên tiến, tại một số phương diện liền xem như kiếp trước Địa Cầu cũng đánh không đạt được.

Mà lại, từ nữ nhân kia trong miệng hắn mơ hồ đoán đến Công Tượng Lâu tuy nhiên bán đi đại lượng công nghệ chế phẩm, nhưng cùng trực tiếp cung cấp cho quân đội tinh nhuệ đồ vật vẫn là có không ít chênh lệch.

Đây chính là năm đó Cẩm Võ còn sót lại một số truyền thống, cũng là những người nắm quyền quen dùng một số chiêu thức.

Chánh thức mũi nhọn lực lượng chỉ cần còn chương khổng trong tay bọn hắn, như vậy ngoại giới người coi như lại như thế nào giày vò, cũng bắt quá là một đám quân không chính quy.

Nghĩ đến nơi này, Trần Thiên Vạn liền nghĩ đến chính mình Đào Nguyên Thôn.

Lấy Đào Nguyên Thôn bây giờ tiến độ, trở thành thành trì bất quá là nửa năm đến một năm công phu, nhưng vũ khí trang bị bên trên nhưng như cũ mười phần lạc hậu.

Thăm tứ phương diện đều là dùng người tay, truyền tin tức cũng là như thế.

Bây giờ Đào Nguyên Thôn cục diện còn nhỏ, cho nên nhìn không ra cái gì, nhưng Trần Thiên Vạn lại có thể nhìn ra bên trong tai họa ngầm tới.

Nhưng về sau cục diện mở rộng đến toàn bộ Tuần Hà Thành Khu Vực thậm chí thiên hạ, như vậy quá lạc hậu trang bị liền gặp phải lấy tổn thất to lớn.

Chỉ có Cao gia một cái công tượng thể gia vẫn còn có chút thua chị kém em.

Khoảng cách Công Tượng Lâu không xa có một cái đồ đấu đài.

Trần Thiên Vạn chuyển qua mấy cái góc đường liền thấy đồ đấu trên đài chính đang chém giết lẫn nhau hai tên chiến sĩ.

Này hai tên chiến sĩ đều là Nhị Giai tinh nhuệ thực lực, đánh cho ngược lại là sinh động, bất quá lấy bây giờ Trần Thiên Vạn trên thực lực xem ra, hai người động tác không thể nghi ngờ quá chậm, nếu là đổi lại hắn lên sân khấu, chỉ cần một chiêu liền có thể đem hai người kia đánh xuống đài.

Cái này đồ đấu bên bàn bên trên cũng không có Ban Kiệt thân ảnh.

Trần Thiên Vạn đành phải trở lại dịch trạm, đem chiến mã dẫn ra đến, sau đó hướng một cái khác đồ đấu đài chạy đi.

Tuần Hà nội thành thành cũng không nhỏ, dẫn đến Khu Sinh Hoạt cũng mười phần thon dài, như cùng một cái xuyên qua toàn bộ nội thành mối quan hệ.

Đầu này mối quan hệ khoảng chừng dài mấy dặm, nếu như không có chiến mã mà nói, ít nhất phải đi buổi sáng mới được.

"Như thế thon dài một đầu mối quan hệ, nếu như thường cách một đoạn khu vực liền thiết trí một cái đồ đầu đài,

Như vậy ích lợi cũng là mười phần có thể nhìn! Nội thành không khí khắp nơi đều tràn ngập nồng đậm huyết khí, cái gọi là huyết khí phương cương, đối những chiến sĩ đó nhóm tới nói, đánh nhau ầu ẩu, chơi gái là bọn họ hy vọng nhất làm sự tình!" Ban Kiệt vuốt ve chính mình bụng dưới, nơi đó nhiều từng vòng từng vòng mỡ, bất quá bị hấn rộng thùng thình hoa phục cho che giấu đi.

"Đáng tiếc a, mua bán mang đến sát hại, lợi ích mang đến tham lam!" Hấn đem chính mình cái mộng từ trên ghế dịch chuyển khỏi, hơi hơi đứng thẳng người, nhìn về phía trước đi tới hai vị đồng dạng ăn mặc hoa phục nam tử.

"Ai nha, hôm nay thôi đến cái gì Quái Phong, vậy mà đem hai đồng rác rưởi cho thôi qua đến!" Ban Kiệt thay đổi một bộ nụ cười, nghênh đón.

Người tới một người chính là Vọng Tộc Ngụy gia Ngụy Chân cùng Vi gia vi sóng.

Hai vóc người ngưu cao mã đại, màu da hơi đen, ần ần có màu đồng cổ Cẩm nhận, chỉ là Ngụy Chân thân cao muốn so vi sóng cao cái trước đầu.

Bây giờ Vọng Tộc phần lớn là từ quân doanh xuất thân, cho nên đối với hậu bối cũng phải cầu cực cao, theo Ban Kiệt biết, Vọng Tộc người, chỉ cần là nam, từ nhỏ đã bị ném tới trong quân.

Cho nên tại trong quân doanh còn có một cái hết sức kỳ lạ doanh —— Đồng Tử Doanh!

Đồng Tử Doanh người trừ giáo tập bên ngoài, đều là Vị Thành Niên nam hài, trên người bọn họ mang theo bậc cha chú ban cho, cho nên trong khoảng thời gian này là có thể hưởng thụ miễn đi trên chiến trường nguy hiểm.

Bình thường đoán luyện cũng để bọn hấn thể chất cùng khí tức đều trở nên mười phần tiếp cận chánh thức chiến sĩ.

Đương nhiên, vẻn vẹn giống mà thôi, có ít người cho dù là ném tới vàng bên trong cũng không thể lại biến thành vàng!

Ở trong mắt Ban Kiệt, hai người này cũng là loại người này.

"Đây không phải ban nhà mập mập a?"

"Tựa như là a! Ta đều kém chút nhận không ra, ờ! Đây là thịt mỡ a! Thấy ta thật buồn nôn!"

Ngụy Chân cùng vi sóng hai trên mặt người lộ ra vẻ tức giận, nhưng rất nhanh mà liền chế giễu lại.

Cái này mới mở miệng, trên thân hai người chiến sĩ khí tức nhất thời tiêu tán không còn, lộ ra giống như Ban Kiệt chanh chua sắc mặt.

Đương nhiên, tại Ban Kiệt trong lòng, hấn xấu xí chỉ là bề ngoài, không giống đối diện hai người này, từ Ngoại đến Nội đều lộ ra một cỗ thuộc về rác rưởi vị đạo.

Ba vị ăn mặc hoa phục người tranh phong tương đối gây nên đồ đầu đài quan chiến sở hữu chiến sĩ ánh mắt.

Bọn họ nhanh chóng hướng bốn phía thoái lui, để ba người đứng thẳng vị trí trở nên rộng rãi rất nhiều.

Mà trên đài chiến đấu cũng tựa hồ lập tức trở nên không thú vị đứng lên.

"Ai nha! Liền một đồng phân đều sẽ buồn nôn, thật sự là khó được!" Ban Kiệt không khách khí chút nào phản bác trở về, nhìn hấn tư thế kia, rất nhiều một chọi hai xu thế.

"Người mới là cút, người toàn ——" Ngụy Chân nghĩ đến cái gì, lập tức đem đằng sau mà nói đều cho nuốt trở về.

Chỉ là mắng Ban Kiệt một người còn không có gì, một khi mắng sau lưng của hấn ban nhà, hậu quả kia cũng không phải là bọn họ những bọn tiểu bối này có thể thừa nhận được.

Bất kể như thế nào, ban nhà cũng là một cái không kém công tượng thế gia, nếu không phải một đoạn thời gian trước, ban nhà vị kia Đại Tượng ti cảm giác được tuổi tác không nhiều, cam nguyện lấy tự thân tánh mạng nghiên cứu ra một tòa Long Sáng Nỗ Pháo, ban nhà cũng sẽ không tại ngắn ngủi hơn một năm thời gian trượt xuống từ đại tượng ti chi vị, bị sau Súc Thế đã lâu Khâu gia thay thế.

Chương 109: Kéch xù tiền đặt cược

Đại tượng ti trình độ hiếm hoi hoàn toàn không phải phổ thông tượng ti có thể so sánh với, mất đi dạng này một vị trụ cột, đối bất kỳ một gia tộc nào tới nói đều là cực đại tổn thất.

Hai phe lẫn nhau mắng một hồi, trong lúc nhất thời cũng là phân không ra thắng bại tới.

Ngụy Chân cùng Vi Đào tuy nhiên miệng không có Ban Kiệt như vậy sắc nhọn, nhưng thắng ở nhiều người, chỉ nói là một số không có chút nào dinh dưỡng mà nói đến, hai cái miệng làm sao đều muốn so há miệng tới có lợi.

"Hừ hừ, không cần cùng hần nói nói nhảm nhiều như vậy, trực tiếp bên trên đồ đấu đài là được!" Ngụy Chân âm thanh lạnh lùng nói.

Ban Kiệt trên mặt lướt qua một tia khó coi chi sắc.

Ngụy Chân cùng Vi Đào tuy nhiên không ra hồn, nhưng sau lưng dù sao có hai cái thâm căn cố đế, lệ thuộc trực tiếp quân doanh gia tộc, muốn từ trong quân đội lôi ra một số cao thủ đi ra, hoàn toàn không cần tốn nhiều sức.

Ở phương diện này, hần ban nhà liền phải kém hơn nhiều, mà lại bởi vì ban nhà đại tượng ti tạ thế, trong quân đội sức ảnh hưởng cũng trượt đến một cái hơi thấp cấp độ, đối mặt hần một số tiểu thế gia còn tốt, nhưng đối mặt là Ngụy gia cùng Vi gia liền lộ ra lực bất tòng tâm.

Trọng yếu nhất là, Ngụy Chân cùng Vi Đào đến có chuẩn bị.

Hần đồ đấu đài chuẩn bị thủ lôi chiến sĩ muốn ứng phó tình huống này tuyệt đối không phải Chương một chuyện dễ dàng sự tình.

"Làm sao? Sợ? Đây cũng không cần mở cái này cái gì đồ đấu đài! Đi thẳng về đường đường lập tức, Hey heo không phải tốt hơn a!" Vi Đào đắc ý cười to.

Ban Kiệt đường đối với hần thế gia người mà nói tuyệt đối là mười phần mất mặt.

Tại hần vừa trưởng thành thời điểm, cũng bởi vì một lần tiếp xúc phạm tội, bị trong nhà lão nhân đưa đến dịch trạm Mã Cứu Trung, khi hơn một tháng Gã sai vật, phụ trách cho chiến mã cho ăn cỏ khô.

Cái này thành rất nhiều thế gia cùng tuổi bên trong trò cười, tại cùng Ban Kiệt lên xung đột thời điểm, cái này trò cười tuyệt đối là một thanh không tẻ lợi khí.

Ban Kiệt sắc mặt lại khó coi mấy phần. Hần phun một bãi nước miếng, vỗ vỗ tay, nói: "Xem thường nuôi ngựa a? Muốn không phải chúng ta những này nuôi ngựa người, các người còn có thể có chiến mã cười?"

Ngụy Chân cùng Vi Đào đều là lấy hừ lạnh đáp lại.

Ngụy Chân phát phát tay, sau lưng liền có một tên đi theo chiến sĩ đi tới.

"Lên lôi đài! Đem người kia đánh xuống đến!" Hần chỉ trên đài đứng đấy một tên chiến sĩ nói ra.

Cái này chiến sĩ là vừa rồi Lôi Đài Chiến người thắng lợi, ban đầu nên vào lúc này hưởng thụ được người xem tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô, nhưng bởi vì Ngụy Chân bọn người xuất hiện, hoàn toàn bị phoi ở một bên.

Nghe được Ngụy Chân mà nói, cái này chiến sĩ trên mặt hiện ra vẻ tức giận, nhìn thấy Ngụy Chân điểm danh lên tên chiến sĩ kia đi đến đồ đấu đài, nổi giận gầm lên một tiếng, nhanh chóng hướng đối phương công tới.

"Quá chậm!" Một tiếng đậm mạc thanh âm truyền lọt vào trong tai.

Sau một khắc, một bóng người liền lấy càng nhanh chóng hơn độ bay ngược ra, rơi xuống đồ đấu dưới đài.

Một chiêu liền đem một tên Nhị Giai đỉnh phong cấp độ chiến sĩ đánh rơi xuống lôi đài!

Vậy xem người bị trên đài chiến sĩ thực lực hung hăng chấn kinh một phen.

Thực lực này, chỉ ít cũng là tứ giai!

"52 mai kim tệ!" Ngụy Chân hưng phấn mà kêu lên.

Một tên tùy tùng lập tức xuất ra tiền vàng, phóng tới đồ đấu trước sân khấu để đặt thẻ đánh bạc trên mặt bàn.

"Ta cũng cược 52 mai kim tệ!" Vì Đào không cam lòng lạc hậu, gọi người đem chuẩn bị kỹ càng tiền vàng để lên.

Đồ đấu đài thực cũng là một cái khác loại chiếu bạc, Ban Kiệt là Trang gia, hẳn bất luận kẻ nào đều có thể là nhà dưới, dĩ vãng mỗi một trận đồ đấu, đều sẽ có khác biệt số lượng quân chúng vây xem tham dự tiến đồ đấu bên trong, nhưng hôm nay dính đến thế gia này cấp độ, phần lớn người đều từ bỏ ý tưởng này.

"Mập mập, mau đưa người thủ lời người kêu đi ra!" Ngụy Chân thúc giục nói.

Ban Kiệt trong mắt lộ ra vẻ âm trầm, đối đồ đấu đài một bên khác một chỗ gập gập đầu, một vị chiến sĩ vội vàng chạy vào bên cạnh một tòa trong phòng, không bao lâu một vị ở trên, lộ ra khoan hậu cánh tay chiến sĩ từ đó đi tới, một cái tung vọt lên đồ đấu đài.

"Là Thối Vương vệ lữ! Nghe nói tham gia trên trăm trận đồ đấu, ở cái này đồ đấu trên đài rất lợi hại ít khi bị bại!"

"Thối Vương? Tên kia lại còn đợi tại cái này,

Không phải nghe nói hẳn tại lần trước cùng Hồ Phong thành trong chiến đấu chết a!"

Dưới vây xem trong chiến sĩ vang lên một trận thấp giọng hô âm thanh.

"Thối Vương?" Ngụy Chân trên mặt lộ ra mĩa mai nụ cười.

"Chân này vương tính toán cái gì nhân vật!" Vì Đào cũng cười.

Tuy nói bọn họ đến đồ đấu đài tìm Ban Kiệt phiền phức số lần không ít, nhưng Thối Vương tên lại là căn bản chưa nghe nói qua.

Nội thành tất cả cao thủ đều trong quân đội, bọn họ thân là trong quân xuất thân thế gia đệ tử, muốn là cao thủ, bao nhiêu cũng sẽ biết một số!

"Phùng mở thế nhưng là tứ giai chiến sĩ tinh nhuệ, thực lực thế này nếu không phải tiến Thành Chủ Phủ ngân giáp Binh Đoàn, nếu không phải Giáo Úy trở lên chức vị, còn đợi tại đồng dạng quân doanh cũng bất quá là một số nhỏ người mà thôi, mà cái này một số nhỏ người trong quân đội đều có tài liệu căn kê, chân này vương ta cũng không có tại những tài liệu kia bên trong thấy qua!"

"Bất quá là cái tiểu nhân vật!" Vì Đào khinh thường nói.

Bọn họ những thế gia tử đệ này từ tiến vào Đồng Tử Doanh trọng yếu nhất mục đích, cũng là đối Tuần Hà thành quân doanh các loại cần lưu ý Tinh Anh Chiến Sĩ tư liệu làm chỉnh lý, cũng dùng cái này đến khuếch trương nhân mạch hoặc là lôi kéo người mới, vì gia tộc thế lực lớn mạnh mà nỗ lực.

Cho nên bọn họ dám nói, đối với cái này một khối có cực sâu hiểu biết.

Mà Thối Vương đã không có tại những cần đó bọn họ lưu ý trong tư liệu, vậy liền chứng minh hẳn thực lực hoặc là tài năng còn không có đạt tới loại trình độ đó.

"Nhiều nhất chỉ là phổ thông tứ giai mà thôi!"

Hai người không có sợ hãi mà nhìn xem đồ đấu đài.

Lúc này, phùng mở cũng cùng Thối Vương vệ lữ triển khai chém giết.

"Àm!"

Thối Vương chân mạnh mẽ mà hữu lực mà lắc tại phùng mở trên tay, truyền xuất ra thanh âm để Ngụy Chân cùng Vì Đào có loại không thể tin cảm giác.

Phùng mở lui lại mấy bước, sắc mặt trở nên mười phần ngưng trọng.

Cùng đồng dạng trong quân vũ kỹ khác biệt, chân này vương sử xuất cước pháp thành một phái khác, có chút quái dị, có loại Cự Mãng vung đuôi cảm giác.

Mà phùng mở phương thức chiến đấu hoàn toàn thuộc về xuất từ quân doanh, đơn giản, thô bạo, nhưng phần lớn là lấy tay thi lực, cho nên ứng đối đứng lên liền có chút cố hết sức.

Dù sao chân lực lượng muốn đến so trên tay lực lượng muốn mạnh hơn mấy phần.

Bây giờ cục diện giống như là một vị cầm Trường Bình chiến sĩ đang cùng một vị cầm đao găm chiến sĩ giao chiến, cứ lấy lấy đao găm chiến sĩ thực lực khá mạnh, nhưng nếu là không có cách nào cận thân, cũng chỉ có thể bị quản chế tại Trường Bình.

Ngụy Chân cùng Vì Đào hai trên mặt người lộ ra háo sắc.

Bọn họ chỉ thấy phùng mở bị vệ lũy áp chế, nhưng nếu là nhân lực đầy đủ người tất nhiên có thể nhìn ra, phùng mở tuy nhiên nhìn như mạo hiểm, tiết tấu nhưng không có loạn, hẳn chờ đợi chỉ là một cái gật đầu Thối Vương cơ hội mà thôi.

Ban Kiệt trên mặt hiện ra mỉm cười, nhưng ý cười còn không có duy trì bao lâu liền ngưng kết xuống tới.

Thối Vương vệ lũy này thân thể không lồ đột nhiên xuất hiện bất ổn.

Ban Kiệt ngưng mắt xem xét, chỉ chớp này phùng mở chẳng biết lúc nào, từ Thối Vương trùng điệp cước ảnh dưới xuyên qua phụ cận, một chân quét vào Thối Vương cái chân còn lại trên mắt cá chân.

Thối Vương Hạ Bàn Công Phu vững vô cùng, cho dù là bị tứ giai chiến sĩ tinh nhuệ quét trúng, cũng chỉ là lắc một chút, nhưng đây chỉ là bắt đầu!

Phùng mở cận thân, còn muốn đem hấn bức lui liền không dễ dàng.

Tại phùng mở gấp gáp công kích đến, Thối Vương vừa lui lại lui, chèo chống mười mấy chiêu sau liền bị đánh rơi đồ đầu đài.

"Ha-Ha, tốt!"

Ngụy Chân cùng Vi Đào hai người cười lên ha hả.

Đặc sắc chiến đấu cũng kéo theo sau lưng vậy xem chiến sĩ, từng cái hét lên kinh ngạc âm thanh.

Ban Kiệt đem một trăm mai kim tệ ném tới thề đánh bạc trên bàn, đang muốn quay người rời đi, lại nghe được Ngụy Chân thanh âm.

"Làm sao lại đi? Ngươi cái này đồ đầu đài không ra? Mớ lời liền tiếp tục đi! Lần này ta đặt cược 100 tiền vàng!"

"Ta cũng vậy!" Vi Đào nói theo.

Hai người một bộ ăn chắc Ban Kiệt bộ dáng để Ban Kiệt trong lòng một trận nổi giận. Hẳn biết đây là Ngụy Chân cùng Vi Đào hai người có ý làm khó dễ hấn, nhưng hấn không có cách nào, đây là đánh cược đài đầu thời điểm thiết hạ quy củ, dù sao có đôi khi không có chiến sĩ ra sân đồ đầu, hấn cũng không thể liền để đồ đầu đài trống không đi, cho nên liền muốn ra cái này biện pháp, thuê một số thực lực cường đại tân nhân đến làm đồ đầu đài một phương, để hấn chiến sĩ tới khiêu chiến.

Cái này biện pháp xác thực mang đến cho hấn càng nhiều ích lợi, trước kia ban nhà còn có đại tượng ty thì đội, cũng không ai dám mượn nhờ quy tắc này đến cùng hấn không qua được, nhưng từ khi đại tượng ti tạ thế, quy tắc này liền thành rất nhiều ngấp nghé đồ đầu đài người làm tức giận hấn đường đi.

"Tiếp tục đi! Mập mập!"

"Tiếp tục!" Ban Kiệt cắn răng nghiêng lợi nói.

"Àm!"

Lại là một bóng người lăn xuống đồ đầu đài.

Ngụy Chân, Vi Đào hai người tiếng cười đã kinh biến đến mức có chút không kiêng nể gì cả.

"Thật sự là phé vật a! Mập mập, thủ hạ ngươi đều là đám rác rưởi này a? Dứt khoát cái này đồ đầu đài ngươi vẫn là khác xử lý, để cho chúng ta giúp ngươi quản lý tốt!"

"Không sai! Thật sự là mất mặt!"

Ban Kiệt không nói một lời, mắt đỏ ra hiệu cách đó không xa chiến sĩ, để những thuê mướn đó chiến sĩ từng cái ra sân.

Thề đánh bạc trên bàn tiền đặt cược đã đạt tới hơn vạn tiền vàng, bên trong trừ lớn nhất mở một trăm tiền vàng cùng đồng sau thêm vào hơn ngàn kim tệ bên ngoài, hẳn đều là từ Ban Kiệt nơi này thắng tới.

Nhiều kim tệ như vậy đối với Ban Kiệt tới nói cũng là không nhỏ tổn thất, một cái đồ đầu đài một tháng ích lợi cũng chính là một vạn khoảng chừng mà thôi.

Nhưng hấn không thể không ăn cái này thua thiệt, làm một cái thương nhân, nếu là đem chính mình thiết lập định quy tắc cho trái với, như vậy tổn thất cũng không phải là tiền vàng mà thôi.

Cũng may lúc trước dự liệu được loại cục diện này, cho nên mỗi ngày khiêu chiến số lần không thể vượt qua 20 trận, hiện tại cũng kém không nhiều đến!

Ban Kiệt ám đạo.

Nhưng mà đúng vào lúc này, Ngụy Chân cùng Vi Đào bỗng nhiên nhìn về phía nơi này, cười hắc hắc, phân biệt tại thề đánh bạc trên bàn đầu nhập hơn

vạn tiền vàng, tăng thêm trước đó hơn một vạn tiền vàng, giờ phút này tiền đặt cược đã đạt tới kinh người 34,000 hai trăm tiền vàng, nếu là trận tiếp theo còn thắng mà nói, Ban Kiệt liền muốn bồi lên 68,000 bốn trăm tiền vàng!

Đây tuyệt đối là thương cân động cốt kếp xù bồi thường!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Come on

Ban Kiệt sắc mặt càng phát ra khó coi.

Loại tình huống này cũng không phải lần đầu tiên phát sinh, nhưng này lúc đối phương cũng sẽ không huyền não quá cương, mà giờ khắc này nhìn lấy Ngụy Chân cùng Vi Đào sắc mặt, trong lòng của hắn bỗng nhiên có một tia cảm giác không ổn.

"Tiền vàng mức quá lớn, ta cần một chút thời gian đến gom góp!" Ban Kiệt nói ra.

"Ha-Ha, không có việc gì, ngại đi đi! Khác để cho chúng ta các loại hơn nửa ngày là được!" Ngụy Chân không có chút nào thêm quan tâm nói.

Vậy xem chiến sĩ tất cả đều đem ánh mắt đầu quân đến Ban Kiệt trên thân, nếu quả thật như Ngụy Chân mà nói một dạng, chờ hơn nửa ngày cũng không có trả đến tiền vàng, này Ban Kiệt đồ đầu đài danh dự liền muốn tổn thất cự đại.

Ban Kiệt không nói một lời đi vào đồ đấu bên bàn bên trên một tòa tiểu viện, bên trong có hơn mười người khí tức bất phàm chiến sĩ, bên trong cũng có thua trận Thối Vương vệ lữ.

"Thế nào? Có thể mời đến người a?" Ban Kiệt khẩn cấp hỏi.

Một tên chiến sĩ đi tới, lắc đầu, cười khổ nói: "Liệt hóa doanh cùng thêm điện doanh người nói ngày mai sẽ là luyện binh đại hội, bọn họ tứ giai trở lên chiến sĩ đều theo cấp trên hướng Thành Chủ Phủ qua!"

Ban Kiệt trong lòng thở dài.

Liền xem như có luyện binh đại hội, nhưng tứ giai trở lên tinh nhuệ muốn nói không có lưu doanh tuyệt đối là không thể nào, bọn họ nói như vậy chỉ là lưu giữ đứng ngoài quan sát suy nghĩ.

Chẳng lẽ liền muốn thua bởi bọn hắn nhiều kim tệ như vậy a?

Ban Kiệt mười phần không cam lòng, nhưng hắn biết, cái này thua thiệt nếu là không ăn hết, hắn đồ đầu đài liền không có cách nào bảo lưu lại đến!

"Làm sao bây giờ? Lão đại!" Tên chiến sĩ kia gặp Ban Kiệt lâu không nói lời nào, hỏi.

Ban Kiệt nhẹ nhàng thở dài, nói: "Tùy tiện để cá nhân đi lên qua đi ngang qua sân khấu từ đi! Ta mệt mỏi, đi trước ngủ một lát!"

Nói xong liền hướng trong nội viện đi đến.

"Thật sự là đáng giận!" Tên chiến sĩ kia mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ đi ra viện tử, đang muốn tùy ý an bài một tên chiến sĩ lên sân khấu, lại nghe được sau lưng truyền đến một trận tiếng vó ngựa.

"Xin hỏi Ban Kiệt có phải hay không ở chỗ này?"

Chiến sĩ nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn thấy một thiếu niên cười chiến mã mà đến, lấy trong quân chiến sĩ tiêu chuẩn hình thể đến xem, thiếu niên này hoàn toàn nói lên được là yếu đuối, nhưng trên mặt lại có một loại thường nhân không có tự tin.

"Người là?"

"Ta là Trần Thiên Vạn, cùng Ban Kiệt có chút giao tình!"

"Người chờ một chút, ta cái này đi gọi thiếu gia!"

Nguyên bản loại chuyện này hẳn hoàn toàn có thể giao cấp, nhưng vì có thể tối nay nhìn thấy Ngụy Chân, Vi Đào hai người gương mặt kia, hẳn vẫn là tự mình đi tiến nội viện.

Ban Kiệt vừa mới nằm xuống, liền bị tiếng đập cửa kêu lên, không khỏi không kiên nhẫn nói: "Chuyện gì a? Ta đều nói ta muốn nghỉ ngơi!"

"Ban Kiệt thiếu gia, có người tìm người, hẳn nói hẳn gọi Trần Thiên Vạn!"

"Không có gặp hay không, người nói với hẳn, ta đã dừng —— chờ một chút, người nói hẳn kêu cái gì?" Ban Kiệt thoát đầu còn muốn thoái thác, đột nhiên giống như nhớ tới cái gì, bỗng nhiên xông tới cửa, Tướng Môn phanh mà một chút mở ra ——

Ngoài cửa, chiến sĩ giống như nghĩ không ra cửa mở đến như vậy đột nhiên, liền tiếp lui hai bước, chờ thấy rõ Ban Kiệt mặt, biểu hiện trên mặt mới chậm rãi khôi phục lại.

"Hắn hẳn nói hẳn gọi Trần Thiên Vạn, cùng ngài có giao tình, bất quá đã ngài nói không thấy, vậy ta lập tức đem hẳn đuổi!" Chiến sĩ liền vội vàng xoay người, lại bị Ban Kiệt dắt sau cổ áo, cả giận nói: "Ai nói không thấy! Người dám nói lão tử để người lăn đi Tiêm Dao doanh!"

Ban Kiệt như như một trận gió lao ra, chỉ để lại chiến sĩ một người tại Phong Hậu lộn xộn.

Ban Kiệt thiếu gia không phải nói muốn nghỉ ngơi, không thấy a?

"Ngàn Vạn lão ca!"

Trần Thiên Vạn xa xa liền nghe đến trong nội viện truyền đến một trận gào to âm thanh, sau một lát, Ban Kiệt này dài rộng thân thể liền ra hiện tại hẳn trước mắt.

"Chạy vội vã như vậy làm gì?"

"Ha-Ha, nghe được người đến, đương nhiên phải gấp, không vội mà nói, vậy ta liền tồn thất đại!" Ban Kiệt cười ha hả nói, hoàn toàn không có trước đó bộ kia âm trầm bộ dáng.

"Tại sao ta cảm giác hôm nay tới đến không phải lúc?" Trần Thiên Vạn nói nói, "nếu không ta ngày mai lại tới tìm người?"

"Dừng! Ngài có thể tuyệt đối đừng đi! Nếu là người ngày mai đến,

Đoán chừng liền vĩnh viễn không nhìn thấy ta!" Ban Kiệt vẻ mặt cầu xin nói ra.

Trần Thiên Vạn nghi ngờ nói: "Có nghiêm trọng như vậy?"

"Đương nhiên!"

Lời mới vừa nói chuyện, nơi xa đồ đầu đài cũng là truyền đến một trận ồn ào âm thanh, Ngụy Chân cùng Vi Đào nhìn thấy Ban Kiệt, vội vàng lớn tiếng kêu to, liền liền Trần Thiên Vạn cũng nghe được nhất thanh nhị sở.

Hắn cau mày nói: "Bên kia là chuyện gì xảy ra?"

"Ai, một lời khó nói hết a, lần này lão huynh ngàn vạn muốn giúp ta một chút!" Ban Kiệt cười khổ nói, đem nguyên nhân ngắn gọn mà nói một chút.

Trần Thiên Vạn nghe ra cái đại khái, cười nói: "Cái này đương nhiên không có vấn đề!"

"Đây chính là cầu còn không được sự tình!" Hắn thấp giọng nói.

Ban Kiệt hơi hơi nghiêng đầu, tựa hồ nghĩ nghe rõ ràng nửa câu nói sau.

"Không có gì! Chỉ là ngày mai sẽ là luyện binh đại hội, nếu là cùng đối phương đánh nhau thời điểm không cẩn thận thụ bị thương, này có thể như thế nào cho phải?" Trần Thiên Vạn có thấp giọng nói một câu, đây là câu này thanh âm muốn so trước đó lớn hơn một số, vừa vặn một từ không bỏ sót đường đi nhập Ban Kiệt trong tai.

Ban Kiệt chính muốn nói gì, Trần Thiên Vạn đã khoát khoát tay, nói: "Yên tâm đi!"

Nói xong, liền hướng đồ đầu đài bên kia đi đến.

"Quả nhiên không hổ là hảo huynh đệ!" Ban Kiệt rút ra sứt sứt cái mũi, lại cảm giác được lỗ mũi có chút không thoải mái, hai ngón tay vội vàng húng hắng hai bên ép một chút, nhất thời một trận tiếng xèo xèo vang lên, vài tia trong suốt dịch thể từ trong lỗ mũi bay ra.

"Tổ chất! Muốn giăng tổ chất!" Nhắc chân đem trên mặt đất mấy giọt sáng rõ bôi bôi, lúc này mới không nhanh không chậm hướng đồ đầu lên trên bực qua.

"Thế nào? Không có đợi lâu a? Lốp của ta kiệt đã xử lý cái này đồ đầu đài, đương nhiên sẽ không hỏng nó quy củ, mọi người chỉ có thể yên tâm!" Ban Kiệt buông ra thanh âm nói ra.

Ngụy Chân cùng Vi Đào sắc mặt hai người biến biến.

"Hừ, như vậy cũng tốt, vậy nguoi cái này hơn sáu vạn tiền vàng chúng ta liền nhận lấy!"

"Vậy nguoi phải có bản sự này mới được!" Ban Kiệt lại cảm thấy lỗ mũi có chút không thoải mái, đang muốn giống trước đó như thế đến hai lần, lại phát giác được rất nhiều ánh mắt rơi ở trên người hắn, liền tranh thủ hai cái đang muốn giơ tay lên buông ra.

Muốn giăng tổ chất!

Bất quá lúc này, một thanh âm lại là đem hán lương hảo tâm thái làm hỏng đến không còn một mảnh.

"Nhiều kim tệ như vậy? Mập mập, Ban Kiệt nguoi có chút không từ tế a!" Trần Thiên Vạn thanh âm từ phía sau truyền đến.

Ban Kiệt vội vàng cười rạng rỡ mà quay đầu, thấp giọng nói: "Nguoi nếu là thắng, ta chỉ cần trở về tiền vốn, hán đều là nguoi!"

"Thật giả?"

"Nếu dối gạt nguoi, ta chết cả nhà!"

"Đủ độc!"

"Cái này mới đó có thể thấy được ta thành ý mà!"

"Vậy được rồi, chia năm năm như thế nào?"

"Tốt —— cái gì! Chia năm năm —— "

Nói còn chưa dứt lời liền bị Trần Thiên Vạn cắt ngang, "Nếu là ta không lên, nguoi liền phân đều phân không!"

"tốt a, xem như nguoi lợi hại, vậy liền chia năm năm!"

"Nguoi vẫn phải thiếu cá nhân ta tình!"

"Còn có phải là huynh đệ hay không?"

"Thân huynh đệ, mình toán sổ sách mà!"

"nguoi lợi hại!" Ban Kiệt con mắt vừa đỏ, bắt quá vì giảm bớt tổn thất, hán không thể không làm thế nào.

Bất quá hi vọng đến sau cùng nguoi sẽ không hối hận!

Ban Kiệt nhưng trong lòng thì cười trên nỗi đau của người khác.

Hai người nói nhỏ đề Ngụy Chân cùng Vi Đào mất đi trấn định, kêu lên: "Các nguoi nói cái gì?"

"Liên quan gì đến nguoi!" Ban Kiệt không khách khí chút nào đem hán mà nói chặn trở về.

"Các nguoi không phải nghĩ thắng ta tiền vàng a? Nếu là đem tiểu tử này cho đánh, liền có thể cầm!" Ban Kiệt tránh ra thân thể, lộ ra sau lưng Trần Thiên Vạn.

"Come on(tới đi)!" Trần Thiên Vạn liếc hai người liếc một chút, nhảy lên đài, đối trên đài tên kia chờ đợi thật lâu chiến sĩ phùng mở xoa bóp quyền, ngón tay cái hướng xuống duỗi ra, trong miệng thì là toát ra một câu kiếp trước lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Còn có phải là huynh đệ hay không?

Cái này cực độ phách lối cử động chọc giận Ngụy Chân, Vi Đào cùng trên đài Phùng Khai.

"Phách lối gia hòa!"

"Làm tàn hấn!"

Ngụy Chân cùng Vi Đào tức giận nói.

Bành bành bành!

Phùng Khai như là bắn ra mũi tên đồng dạng vọt tới Trần Thiên Vạn phụ cận, một chân hung hăng quăng về phía Trần Thiên Vạn, nhưng kết quả lại là ra lệnh người giết nãy cả mình.

Hai người như thiểm điện giao thủ mười mấy chiêu, nhưng Trần Thiên Vạn nhưng thủy chung là thành thạo, thân hình như là như xuyên hoa hồ điệp tại Phùng Khai trong công kích xuyên toa.

Trần Thiên Vạn chưa từng học qua cái gì vũ kỹ, nhưng là siêu cao nhanh nhẹn để hấn đứng ở thế bất bại.

Nếu không phải Phùng Khai chiến đấu kinh nghiệm cực kỳ phong phú lời nói, hiện tại sớm đã lộ ra dấu hiệu bị thua.

Phùng Khai trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, trước kia tức giận cũng bị hấn trong nháy mắt đè xuống. Trong chiến đấu, nổi giận tâm tình sẽ chỉ làm người mất đi bộ phận lý trí, dễ dàng xuất hiện sơ hở, nguyên bản hấn cũng không đem Trần Thiên Vạn để vào mắt, nhưng giờ phút này, hấn không thể không thận trọng mà nghênh địch.

Phùng Khai một chiêu một thức, vững bước hạ trại, gắng đạt tới không phạm sai lầm.

Hấn bỗng nhiên nhãn tinh sáng lên, bỗng nhiên đạp đất, thân thể như là bạo phát Liệt Báo đồng dạng nhào về phía Trần Thiên Vạn, hai tay giao thoa, công hướng Trần Thiên Vạn cổ.

Đây là trong quân vũ kỹ "Bạo giáo", có thể trong khoảng thời gian ngắn đem toàn thân lực đạo quán chú tại trên hai tay, thường thường có thể trên chiến trường đem địch nhân cổ xoắn đứt.

Ba ba âm thanh vang vọng.

Phùng Khai bỗng nhiên cảm giác trước mắt một cái hoảng hốt, đã mất đi Trần Thiên Vạn thân ảnh.

Hấn trong lòng cảm giác nặng nề, bỗng nhiên hướng phía trước nhất phương tưng, muốn rời khỏi nơi này, nhưng sau lưng lại truyền tới một trận gió âm thanh.

"Ở phía sau!"

Hấn thẳm kêu một tiếng, một cái quét ngang, hướng phía sau đánh tới.

"Không tốt!"

Công kích vẫn như cũ thất bại.

Phùng Khai trong lòng cảm giác nặng nề, sau một khắc liền phát giác được bên cạnh thân phần eo truyền đến một cổ nhói nhói, giống như bị lưỡi dao sắc bén đâm trúng.

Hấn chặt vật hướng mặt đất lăn một vòng, duỗi tay lần mò đau đớn, nhưng không có một tia huyết dịch.

Nhất thời, sắc mặt hấn trở nên âm đạm bất đầu.

"Còn muốn tiếp tục a?" Trần Thiên Vạn cười nói.

Cứ việc nụ cười này theo Phùng Khai mười phần đáng giận, nhưng hấn biết mình chung quy là bại.

Trần Thiên Vạn tốc độ quá nhanh, nếu không phải hấn chiến đấu kinh nghiệm cũng không tẻ lắm lời nói, thậm chí ngay cả một tia phản kích thời cơ cũng không có. Vừa rồi này một chút, nếu như là thật đang lúc chém giết, hấn coi như không chết, cũng muốn bị thương nặng.

Không có tên địch nhân kia trong chiến đấu không dùng binh khí.

Đã Trần Thiên Vạn có thể vòng qua hấn chính diện đánh trúng hấn, đồng dạng cũng có thể đánh giết hấn.

Đáng tiếc ——

Phùng Khai ánh mắt quét mắt một vòng dưới đài Ngự Chân cùng Vi Đào, bọn họ sắc mặt rất là khó coi, phát giác ánh mắt của hắn xem ra, hai trong mắt người đều lộ ra một tia ỷ ỷ hiếp.

"Thật có lỗi!" Phùng Khai thấp giọng nói.

Trần Thiên Vạn biết hắn muốn nói cái gì.

Đối với một cái chánh thức chiến sĩ tới nói, thua thì thua, bọn họ từ không nghĩ tới chơi xấu hoặc là vô liêm sỉ đem người khác thể diện xem như không khí, đây tuyệt đối là một loại sỉ nhục.

Trần Thiên Vạn trên mặt lộ ra nghiêm túc thần sắc.

Có thể có ý tưởng như vậy chiến sĩ tuyệt đối là một tên chánh thức chiến sĩ, mặc kệ bọn hắn thực lực như thế nào, ít nhất là để cho người ta kính nể.

"Đây là ta một chiêu cuối cùng!"

Phùng Khai cũng biết mình không phải Trần Thiên Vạn đối thủ, hắn chỉ có thể là hết sức nỗ lực.

"Chú ý!"

Vừa dứt lời, trên người hắn khí tức đột nhiên giống như tăng vọt một chút, kinh người khí tức tại Trần Thiên Vạn cảm giác bên trong lan tràn ra.

Phùng Khai trần trụi ra da thịt mơ hồ trong đó xuất hiện bành trướng, khiến cho cả người hắn đều lộ ra cao lớn không ít.

Hô

Một cỗ gió nhẹ phồng lên ra.

Trần Thiên Vạn cảm thấy trước mắt lóe lên, Phùng Khai mặt đã gần trong gang tấc, hơi hơi lần sau hai tay cùng nghiêng về phía trước thân thể để hắn giống như một trương Súc Thế trường cung, một cỗ lực lượng kinh người từ hắn quyền đầu lan tràn ra,

Trong không khí hình thành một cỗ khí bạo âm thanh.

Ầm!

Trần Thiên Vạn thân thể run lên, giao nhau hai tay cản trước người, lực lượng khổng lồ đem hắn thân thể hướng phía sau đẩy đi.

Hắn liên tiếp lui mười mấy mét, đang đánh cược đài đấu biên giới khó khăn lắm dừng lại.

"Lực lượng cùng tốc độ đều có kinh người tăng phúc!"

Trần Thiên Vạn kinh hãi mà nhìn xem Phùng Khai, cái sau con mắt như là sung huyết, xen lẫn từng cây tơ máu.

Muốn đến loại này tăng phúc vũ kỹ hắn là sẽ có không nhỏ tác dụng phụ.

Trần Thiên Vạn tâm thần cũng rơi xuống thuộc tính giao diện bên trên.

Tính danh: Phùng Khai (Võ)

Phòng ngự: 29

Lực lượng: 54(10)

Nhanh nhẹn: 21(10)

Trí lực: 5

Cố định thuộc tính (may mắn): 1

Chiến lực ước định: 110(130)

Cấp bậc đánh giá: Tứ giai chiến sĩ (tinh nhuệ) lực lượng cực mạnh, có thể làm hộ vệ đội trưởng!

(đang đứng ở đặc thù tăng phúc trong trạng thái, lực lượng +9)

Cấp bậc đánh giá sau đặc thù đánh giá đối Trần Thiên Vạn tới nói đã nhìn lắm thành quen. Tuấn Hà thành chính là chiến sĩ tinh nhuệ tập trung chi địa, một

số tam giai, tứ giai chiến sĩ, về mặt sức mạnh đều có thể đạt tới Hộ Vệ Đội đội trưởng chức vị, chỉ là Hộ Vệ Đội Giáo Tập đánh giá lại là rất ít gặp từng tới.

Liền liền trước đó mang Trần Thiên Vạn như Thành Chủ Phủ này là lĩnh chú ý tai cũng không có loại này đánh giá.

"Có thể tăng phúc 9 điểm thuộc tính, một chiêu này đã coi là bí kỹ!"

Trần Thiên Vạn ám đạo.

1 30 Điểm chiến lực đã là Ngũ Giai chiến sĩ phạm trù, bất quá bởi vì là bí kỹ tăng phúc, cho nên hệ thống cũng không có tại cấp bậc đánh giá bên trong hiện ra.

Phùng Khai cũng không có cho Trần Thiên Vạn bao nhiêu suy nghĩ thời gian, mang theo một trận gió mát đuổi tới.

Lần này Trần Thiên Vạn có chuẩn bị, cũng không phục hồi như cũ trước như vậy chặt vật, cho dù là tăng phúc thuộc tính, hấn nhanh nhẹn vẫn như cũ vượt qua Phùng Khai rất nhiều, mà bí kỹ hiển nhiên là có thời gian hạn chế, Trần Thiên Vạn chỉ cần thoát qua trong khoảng thời gian này, liền có thể thoải mái mà đánh bại Phùng Khai.

"Có bản lĩnh ngươi đừng chạy! Cùng Phùng Khai chính diện đối chiến!" Ngụy Chân mấy người cũng nhìn ra không thích hợp, vội vàng kêu lớn.

Nhưng lại bị mập mạp một câu ngu ngốc cho đá kích không nhẹ.

Người sáng suốt đều biết Phùng Khai thi triển cái gì tăng phúc bí kỹ, trốn không thoát cũng liền thôi, có thể né tránh còn ngây ngốc chính diện nghênh chiến, cái này không phải là đồ ngốc là cái gì?

Vậy xem các chiến sĩ trong lòng hoặc nhiều hoặc ít mà đều dâng lên oán thầm xúc động, nhưng nghĩ tới Ngụy Chân bọn người thế lực, vẫn là yên lặng tiếp tục quan chiến bắt đầu.

Mấy cái phút sau, Phùng Khai bỗng nhiên thẳng tắp mà ngược lại trên đài, trên mặt huyết sắc lóe lên, lộ ra tiêu hao sau màu tái nhợt.

Hai tên chiến sĩ vội vàng xông lên đài, đem hấn dưới kệ qua.

Một trận đắc ý tiếng cười truyền ra.

Mập mạp Ban Kiệt đi đến đài, hưng phấn mà vỗ vỗ Trần Thiên Vạn bả vai, sợ hãi than nói: "Anh hùng xuất thiếu niên a!"

Trần Thiên Vạn cho hấn một cái liếc mắt, sau đó vuron tay.

"Cái gì?"

"Nhanh đi lấy tiền a! Ngươi không vội, ta thể nhưng là rất gấp!"

Ban Kiệt tức giận xoay người, chỉ chốc lát liền lấy một cái phân lượng không nhẹ áo da ném cho Trần Thiên Vạn.

"Đều ở bên trong, ngươi đếm xem?"

Nhìn thấy Trần Thiên Vạn thật ngồi xổm mặt đất, mở ra đến kiểm kim tệ, Ban Kiệt lập tức cảm giác mình tự tôn bị đá kích.

"Ngươi đây là hoài nghi ta nhân phẩm a? Còn có phải là huynh đệ hay không?" Ban Kiệt đỏ lên mặt, giận dữ hét.

Trần Thiên Vạn lườm hấn một cái, lập tức đứng lên, thân nhiên nói: "Còn kém 1,320 mai kim tệ! Ngươi cũng đừng muốn lừa phỉnh ta!"

"" Ban Kiệt không còn gì để nói.

Con hàng này —— thật sự là, liền ngàn ấy món tiền nhỏ cũng phải truy cứu.

"Còn có phải là huynh đệ hay không?"

Hấn thấp giọng mắng.

Chương 112: Công tượng nhà

"Ngươi thất bại!"

U ám gian phòng bên trong, hai bóng người lạnh lùng mà đứng đấy, phía trước một cái cao tọa bên trên, ngồi ngay thẳng một người, hắn đưa lưng về phía u ám ánh đèn, trên mặt lộ ra mười phần mơ hồ.

Nhưng từ này nhiếp người khí thế đó có thể thấy được, này người tuyệt đối là thường xuyên thân ở cao vị người.

Hắn nhìn lấy dưới hai người, có phần có một loại bề ngỗ cảm giác.

Ngụy Chân cùng Vi Đào hai người vội vàng quỳ tới đất bên trên.

"Nguyên bản chúng ta liền muốn đắc thủ! Chỉ là về sau ra cái ngoài ý muốn!" Ngụy Chân vội vàng nói, trong giọng nói tựa hồ mang theo một chút sợ hãi.

"Ngoài ý muốn?"

"Ân ân!" Vi Đào cái cảm chút giống gà con mổ thóc một dạng, đầu hắn cũng không dám nhắc, "Là một cái gọi Trần Thiên Vạn người, hắn hòng chúng ta chuyện tốt!"

"Trần Thiên Vạn? Là hắn!" Cao tọa phía trên người kinh hãi ồ một tiếng, sau đó liền trầm mặc xuống dưới.

Ngụy Chân cùng Vi Đào hai người cũng không dám thở mạnh một chút.

Thật lâu, phía trên mới truyền đến thanh âm

"Bất kể như thế nào, thất bại thủy chung là thất bại, các ngươi hai cái hiện tại liền đi số ba mươi bảy Tiêm Dao doanh đi! Đây là Tiêm Dao doanh phó giáo tập lệnh bài!" Cao tọa trên người tựa hồ đã sớm chuẩn bị, tiện tay ném ra hai khối bằng bạc lệnh bài.

Ngụy Chân cùng Vi Đào trong lòng hai người không cam lòng, nhưng này người lên tiếng cũng chỉ có thể tòng mệnh.

Từ bên trong sau khi ra ngoài, hai người xuất hiện tại một mảnh trong phủ đệ, nhìn thấy những cái kia lui tới tuần tra chiến sĩ cùng thị nữ, hai người lúc này mới thở phào.

"Đáng chết Trần Thiên Vạn, cùng chúng ta đối nghịch, ta tuyệt đối tha không hắn!"

"Hội có cơ hội! Số ba mươi bảy Tiêm Dao doanh? Này tựa hồ cũng là Trần Thiên Vạn chỗ quân doanh! Ta nghĩ, tướng quân ý tứ cũng là như thế!"

Ngụy Chân cùng Vi Đào hai người nhìn nhau, đều là từ lẫn nhau trong mắt nhìn thấy một tia sát cơ.

"Cái gì! Ngươi muốn muốn gặp chúng ta Ban gia chủ nhân!" Khoảng cách đồ đấu đài không xa trong sân, Ban Kiệt từ trên ghế nhảy dựng lên.

Trần Thiên Vạn nhũ nhũ này, Ban Kiệt biểu hiện tựa hồ có chút quá độ.

"Có vấn đề gì a?"

"Đương nhiên là có vấn đề!" Ban Kiệt mang theo kích động nói.

"Từ điển của ta gia thế nhưng là Tuấn Hà trong thành đại thế gia, ngươi nội lực bất quá là một cái thôn trường, muốn đem từ điển của ta gia chủ nhân, phân lượng có thể chưa đủ!"

"Ta đây không phải tới tìm ngươi a!"

"Hắc hắc, không có thương lượng! Nếu là lão gia hỏa kia biết ngươi như thế một vị tiểu nhân vật là ta dẫn tiến, không phải đem ta cho lột da không thể!" Ban Kiệt dùng sức mà lắc đầu.

"Tiểu nhân vật cũng có Đại Năng Lượng không phải!" Trần Thiên Vạn cười hi hi nói.

Nhìn thấy Ban Kiệt vươn tay ra, không khỏi tròn mắt nói: "Làm gì?"

"Đây không phải rất rõ ràng a? Muốn ta hỗ trợ cũng không phải không được, bất quá muốn Khổ cực phí!" Ban Kiệt giơ lên cái mũi nói ra.

Trần Thiên Vạn sắc mặt lập tức trở nên khó coi, "Bao nhiêu?"

"Một vạn bảy ngàn tiền vàng!" Ban Kiệt nói ra.

Trần Thiên Vạn nhất thời nói không ra lời.

Ban Kiệt tuyệt đối là có ý, lúc trước mới từ chỗ của hắn thu hoạch được một vạn bảy ngàn một trăm tiền vàng, hiện tại liền muốn lấy đi một vạn bảy ngàn tiền vàng, mà còn có một trăm tiền vàng không có cảm thấy nhiên cũng là có chút xấu hổ.

Dù sao, vừa rồi Trần Thiên Vạn thế nhưng là đang đánh cược đài đấu bên trên cùng cùng giai chiến sĩ chém giết, đây là một chút cũng làm không giả.

"Đừng nhìn ta như vậy, ta thế nhưng là rất có lương tâm, cho ngươi lưu một trăm tiền vàng!" Ban Kiệt nhìn Trần Thiên Vạn liếc một chút, trong lòng âm thầm đắc ý.

Nhỏ hơn gia tiền cũng phải phun ra!

Hắn bày quơ bấp đầu, một bộ đại gia bộ dáng, Trần Thiên Vạn không khỏi một trận tức giận, xoay người rời đi.

"Muốn đe dọa ta? Khó mà làm được! Ta có thể nói thật cho ngươi biết, ta hôm nay thế nhưng là làm Tổng Tài Đồng Tử, ngươi Ban gia đã không muốn, vậy ta qua tìm hắn công tượng thế gia qua! Đến lúc đó ngươi cũng đừng hối hận!"

"Hối hận? Từ điển của ta kiệt chuẩn tắc bên trong không có hối hận hai chữ này!" Ban Kiệt vẫn kiên trì, nhưng vụng trộm nhìn thấy Trần Thiên Vạn quả thật không chút do dự rời đi,

Tâm hắn lập tức lộp bộp bắt đầu.

Chẳng lẽ gia hỏa này thật sự là đến đưa tài?

Suy nghĩ đồng thời, liền rút cuộc ép không đi xuống.

Làm một cái thành công thương nhân, nếu để cho chỗ tốt từ trước mắt chạy đi, vậy còn không như mua khối đậu hũ đậm chất tính toán.

Trần Thiên Vạn chậm rãi đi tại trên đường cái, không bao lâu liền dừng lại, cười như không cười nhìn về phía trước chỗ góc cua.

Nơi đó, một tên mập một tay chống đỡ ở trên vách tường, mặt thì là ngửa đầu nhìn hướng lên bầu trời.

"Hôm nay khí trời coi như không tệ! Còn có chim!"

Một con chim vừa lúc bay qua, nhưng khiến Trần Thiên Vạn cùng mập mập đều bất ngờ là, này chỉ không biết là cái gì chim bỗng nhiên dừng một cái, ngay sau đó mập mập trên mặt liền xuất hiện một đốm màu trắng cắt chim.

Mập mập há hốc mồm, biểu hiện trên mặt hoàn toàn ngưng trệ.

"Người ta bước đi giẫm vạn, ngươi trên đường phố ăn vào cắt chim vạn! Đại Cát a!" Trần Thiên Vạn phình bụng cười to nói.

"Không có tổ chất chim, ngươi chết chắc!" Mập mập về mặt cầu xin chạy đi, một hồi lâu mới một mặt đắc ý đi tới, trong tay còn đang nắm một con chim.

"Đắc tội từ điển của ta kiệt không có kết cục tốt!" Hắn dùng sức mà đánh lấy nửa chết nửa sống Tiểu Điều.

Nhưng mắt sắc Trần Thiên Vạn vẫn là nhìn ra con chim này cùng lúc trước bay qua cái kia vẫn là có khác biệt không nhỏ.

Hắn cũng không có nói toạc ra Ban Kiệt tiểu tâm tư, khục một tiếng nói: "Ngươi tới đây làm gì?"

"Cái kia trước ngươi không phải nói gặp nhau từ điển của ta gia chủ nhân a?"

"Có nói qua a?" Trần Thiên Vạn mê mang đường hầm.

Ban Kiệt trên mặt bấp thịt ma quỷ, nói: "Tốt a, coi như ta sai! Lần này là miễn phí!"

"Cái này còn tạm được!" Trần Thiên Vạn trên mặt rốt cục hiện ra nụ cười.

"Đi theo ta!"

Ban Kiệt ném đi Tiểu Điều, bay nhảy mấy lần, này con chim nhỏ nhất thời bay về phía không trung.

Trần Thiên Vạn kinh ngạc nhìn một chút, đi theo Ban Kiệt cước bộ mà đi.

"Đây chính là Ban gia phủ đệ?" Nhìn về phía trước giống như từng cái cự đại cục sắt thấp bé phòng ốc xen vào nhau tại rộng lớn trên mặt đất, Trần Thiên Vạn trong mắt có chút mới lạ.

"Rất lợi hại kiến trúc không lồ bày đứng không?" Ban Kiệt nói ra.

Những kiến trúc này bày xác thực chiếm diện tích rất rộng, Trần Thiên Vạn cũng tiến vào Thành Chủ Phủ, nhưng cho dù là Thành Chủ Phủ tại không chiếm diện tích phương diện này cùng nơi này khu nhà vẫn là có không nhỏ chênh lệch.

Trần Thiên Vạn gật gật đầu.

"Bất quá người đừng tưởng rằng nơi này đều là Ban gia phủ đệ!"

Trần Thiên Vạn bèn nhảy phát giác được Ban Kiệt lời nói bên trong có chuyện. Hắn còn không có hỏi ý kiến hỏi ra, Ban Kiệt chạy tới cách đó không xa một đại môn trước.

Nơi đó hay không thời gian có chứa lấy hoa phục người ra vào, tại ngắn ngủi này mấy phút, Trần Thiên Vạn chỉ ít vừa ý trăm tên hoa phục người, có nam có nữ, chỉ có một bộ phận rất nhỏ nhân tài là ăn mặc hần phục sức chiến sĩ hoặc là thị nữ.

"Người canh cổng bên trên Bảng Hiệu!" Ban Kiệt chỉ cao lớn cửa đá, một trương đặc Kim Thạch biển giống như cùng cửa đá một thể, phía trên khắc lấy —— công tượng nhà!

"Nơi này là đám thợ thủ công gia viên! Hoan nghênh đi vào công tượng nhà!" Ban Kiệt đập ở trước cửa, giang hai cánh tay, trên mặt lộ ra một chút thành kính thần sắc.

Công tượng nhà?

Trần Thiên Vạn chấn động trong lòng, nhìn qua sau cửa đá phương, tại này quái thạch san sát phía sau hai đường bóng người to lớn như là từ xưa đến nay tồn tại Cự Thú, nhìn qua nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Thâm Hải kim loại

Đó là một đầu cao đến ba trượng kim loại Cự Thú, như là đứng thẳng Cự Viên, nhưng trên thân lại cũng không là dựng thẳng lên lông tóc, mà chính là từng mảnh từng mảnh sinh động như thật lân phiến.

"Đây là sở hữu công tượng thế gia Đại Tượng ti nhóm đồng thời chế tạo ra đến kim loại Cự Thú —— Canh Hoàng, tại toàn bộ Đại Nguyên kim loại Cự Thú bên trong, Canh Hoàng đều coi là xếp hàng trên cao cấp phẩm!" Ban Kiệt nói ra.

Canh Hoàng trông mắt như hắc bảo thạch, cho dù không có kéo ra sau lưng động lực Môn Phiệt, đứng im trạng thái nó cũng trong lúc vô hình để lộ ra một cỗ cường đại cùng cực uy nghiêm

"Trên đời này có lẽ chỉ có tuyệt thế vũ lực mới có thể ngăn ở bực này Cự Thú đi!" Trần Thiên Vạn ám đạo.

"Rất khiếp sợ đi! Đây là Tuấn Hà thành công tượng thế gia kỹ nghệ kết tinh, cũng là công tượng thế gia đối ngoại một sự uy hiếp lực!" Ban Kiệt lời nói bên trong để lộ ra một cỗ kiêu ngạo.

Làm trước kia Đại Tượng ti thế gia, bọn họ Ban gia cũng là tham dự chế tạo Canh Hoàng Cự Thú!

Trần Thiên Vạn cùng Ban Kiệt đi tại Thạch trong rừng trên lối đi, cao thấp không đều phía trên trụ đá tồn tại rất nhiều như con muỗi kiểu chữ, cùng một số tạo hình đặc biệt pho tượng, bên trong còn có một số tượng đối rõ ràng chữ lớn, lại là từng cái tên người.

"Trên trụ đá những văn tự đó cùng đồ án đều là cái gì?"

"Là tượng ti đồng! Mỗi một vị tấn cấp tượng ti người đều có thể đem chính mình tên khắc ở phía trên, như là trở thành Đại Tượng ti, biến có thể đem kiểu chữ phóng đại, trở thành tượng ti đồng bên trong chữ lớn thiếp!"

"Những bức vẽ kia thì là tượng ti nhóm tác phẩm bên ngoài thể hiện!"

Ban Kiệt nói, chỉ một khóa lớn nhất đại thạch trụ, phía trên thành linh tồn tại một chữ to thiếp, phía trên viết là Ban Siêu hai chữ!

Tại Ban Siêu phía trên còn có tốt vài cái chữ to thiếp, đều là Ban họ.

Viên này trên trụ đá tên phần lớn là lấy Ban người sử dụng người, chỉ có một số nhỏ tên mới là một số tiểu thế gia họ tên.

"Nhìn không ra người Ban gia Đại Tượng ti gia tộc lịch sử vẫn là rất đã lâu mà!" Trần Thiên Vạn sợ hãi than nói.

Ban Kiệt trên mặt tươi cười, ngao ngễ nói: "Đó là đương nhiên, ta gia bình quân năm mươi năm sẽ xuất hiện một vị Đại Tượng ti cấp bậc công tước, từ đời thứ nhất đến bây giờ đã kéo dài gần bảy trăm năm! Cho dù là hiện tại gia tộc bọn ta không có Đại Tượng ti, nhưng tích súc cũng không phải chỉ là Khâu gia có thể sánh ngang!"

"Khâu gia?"

"Là cái kia tân tấn Đại Tượng ti thế gia!"

Trần Thiên Vạn nghe ra Ban Kiệt trong giọng nói khinh thường.

"Người ta dù sao cũng là có Đại Tượng ti thế gia!"

"Hừ, cái này có cái gì? Ta gia tích súc thâm hậu như thế nào đừng thế gia có thể tương đương? Không lâu sau, ta gia tất nhiên là lại thêm Đại Tượng ti!"

"Lại nói, người nói người hôm nay là đến đưa tài, hiện tại cùng ta nói một chút, người đưa là cái gì?"

Trần Thiên Vạn một mặt thần bí nói: "Đưa là cơ hội!"

"Cơ hội? Cái gì cơ hội?"

Trần Thiên Vạn buông buông tay, nói: "Giữ bí mật!"

Ban Kiệt hừ một tiếng, đưa tay tại trên trụ đá phủ sờ một chút, theo sau tiếp tục đi về phía trước.

Ước chừng qua 5 sáu phút, hai người đi ra bãi đá, trước mắt nhất thời xuất hiện một mảng lớn hình thù kỳ quái kim loại vẫn để bộ dáng phòng trụ. Nhưng bên trong vẫn có một ít ngăn nắp phòng lớn, hay không thời gian có người từ đó đi ra, bên trong còn truyền ra cự đại kim loại đánh thanh âm.

Công tước tại sớm nhất thời điểm là từ Thiết Tượng diễn biến mà đến, cho nên hiện tại có rất nhiều một bộ phận công tước thế gia còn bảo lưu lấy rèn sắt loại này tương đối ban đầu thói quen.

Công tước thế gia không khí so bên ngoài càng thêm đục ngầu một số, liên liên nhiệt độ cũng tới thẳng mấy độ.

Trần Thiên Vạn chợt nhớ tới kiếp trước công nghiệp thành thị, nơi này khí tức rất có loại kia tràn ngập kim loại nhiệt khí vị đạo.

Cũng không lâu lắm, hai người liền xuất hiện tại Ban gia trước phủ đệ.

Ban gia phủ đệ cũng là một cái kim loại vẫn đề, bất quá cái này kim loại vẫn đề so với hắc còn tinh xảo hơn cùng phức tạp a.

Hai cái kim loại Sư Tử ghé vào ụ đất từ bên trên.

Từ trên người chúng, Trần Thiên Vạn vị đạo kim loại Chiến Thú vị đạo,

Hiển nhiên cái này hai đầu Sư Tử cũng không phải là đơn thuần bài trí.

"Thiếu gia!"

"Ban thiếu gia!"

Tiến vào phủ đệ về sau, nối đuôi nhau hai được thị nữ không ngừng mà chào hỏi, còn có một số toàn thân bao phủ tại áo giáp bên trong chiến sĩ cũng là im lặng địa vị khom người xuống thân thể, tỏ vẻ tôn kính.

"Người tại Ban gia địa vị giống như không thấp a!" Trần Thiên Vạn thấp giọng nói.

Ban Kiệt hơi hơi lên cổ, "Đó là đương nhiên!"

Hai người xuyên qua thật sâu hành lang về sau, rốt cục đi vào Ban gia chính viện bên trong.

Chính viện nóc nhà là trong suốt, từ trong có thể nhìn thấy Tuấn Hà trong thành hơi có vẻ âm trầm bầu trời, Trần Thiên Vạn nao nao, hướng trên đỉnh đầu tựa hồ cùng kiếp trước pha lê cực tương tự, chẳng lẽ cái thế giới này kỹ thuật đã có thể nghiên cứu ra pha lê loại tài liệu này a?

"Đó là Thâm Hải kim loại, là từ Thâm Hải mở phát ra tới!" Ban Kiệt tựa hồ so sánh hiểu biết những này, nói ra.

"Các ngươi còn có thể xuống đến Thâm Hải qua khai quật?" Trần Thiên Vạn có chút chấn kinh.

"Dĩ nhiên không phải! Biển áp lực quá mức cường đại, kim loại Cự Thú tuy nhiên có thể xuống dưới, nhưng là động lực hệ thống lại không cách nào duy trì, cho dù là dưới Thâm Hải cũng không cách nào làm việc, bất quá tại Bắc Phương Nhất Phiến Hải Vực lại là có một đoạn thời gian, dưới biển sâu tầng băng sẽ vỡ ra nổi lên mặt nước, Thâm Hải kim loại cũng là theo băng khối chảy ra!" Ban Kiệt nói ra.

"Thì ra là thế! Vậy cái kia phiến hải vực hẳn là nhận rất nhiều thế lực ngấp nghé a?" Trần Thiên Vạn trong lòng hơi động, nói ra.

Không muốn Ban Kiệt lại là lắc đầu, nói: "Không ai dám ngấp nghé, đó là Hồ Tương địa bàn, Hồ Tương làm trên hải đảo bá chủ, tại hẳn chưa hề quay về đại lục trước đó, không ai sẽ vì Thâm Hải kim loại mà đi chọc giận hẳn!"

"Hồ Tương là tại trên hải đảo a?"

Ban Kiệt gật gù đầu, "Tại Đế Đô còn không có, Các Lộ Chư Hầu còn không có chính thức Phong Vương Phong Hầu thời điểm, Hồ Tương liền đã nổi tiếng bên ngoài. Có lợi ích địa phương tất nhiên sẽ có tranh chấp, Thâm Hải kim loại sản xuất chỉ địa nghe nói chính là một cái tiểu quốc, nhưng từ khi thượng nhất nhậm Đế Vương coi trọng Thâm Hải kim loại cùng các loại đồ hải sản về sau, cái kia tiểu quốc liền bị Hồ Tương đại quân tại một tuần thời gian bên trong hoàn toàn bị tiêu diệt, biến thành lịch sử!"

"Đại Nguyên, vì sao không thấy Hồ Tương bóng dáng?" Trần Thiên Vạn hỏi.

"Ta cũng không biết, nghe nói láng giềng Hồ Tương Thương Hà Hậu đã từng muốn cùng Hồ Tương liên minh tham dự vào Đế Đô tranh đoạt bên trong, nhưng lại bị cự tuyệt. Hồ Tương Danh Ngôn chính mình cũng không nhập chủ đại lục dự định, chỉ muốn hảo hảo mà phát triển những Hải Đảo đó!" Ban Kiệt nói ra.

"Những này ngôn từ hẳn là không bao nhiêu có độ tin cậy a?" Trần Thiên Vạn khẽ nhủ mày, hẳn từng cùng Thái Minh tán gẫu qua đương thời một số đại thế lực, bên trong liền nói đến Hồ Tương, đối với người này Thái Minh vẫn là có không ít nghiên cứu, thường xuyên là nở nụ cười, tại Đế Đô bên trong liền có từ lão danh xưng, nhưng ở lĩnh quân bên trên lại là Giảo Trá như Hồ, quỷ kế đa đoan, cứ nghe liền tên kia sĩ Quý Sĩ đều đối với hắn kiêng kỵ mười phần.

Như thế tài năng người như là ở vào thịnh thế cũng liền thôi, mà tại trong loạn thế làm thế nào có thể tình nguyện yên lặng?

Cho nên rất nhiều người đối với Hồ Tương lời nói đều bảo trì lấy cực đại phòng bị, nhưng mà Đại Nguyên lâu ngày, Hồ Tương lại là vẫn như cũ an tĩnh phát triển lãnh địa mình, ần ần có phai nhạt ra khỏi các đại thế lực tầm mắt xu thế, nếu không phải nơi đó đồ hải sản cùng một số Thương Mậu bên trên còn có điều tới lui, sợ là thật không có sẽ đem hắn để ở trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Thương nhân tín dự

"Làm sao còn chưa tới?"

Ban Kiệt mỗi đầu hơi hơi ngưng tụ lại.

"Ngươi ngồi trước một hồi, ta đi ra ngoài một chút!"

Nói liền rời đi chính viện.

"Chẳng lẽ xảy ra vấn đề gì?" Nhìn lấy Ban Kiệt rời đi bóng lưng, Trần Thiên Vạn trầm nghĩ trong lòng.

Mấy tên thị nữ đưa ra nước trà, lại chậm rãi thối lui.

Trần Thiên Vạn buồn bực ngán ngẩm mà uống trà, qua một khắc đồng hồ về sau, chỉ gặp một người mặt không thay đổi đi tới, đối Trần Thiên Vạn nói: "Không có ý tứ, mời ngươi rời đi nơi này!"

Trần Thiên Vạn đứng lên nói: "Cái này là các ngươi Ban gia chủ nhân ý tứ?"

"Không sai!" Cái này người nói.

"Đã như vậy, cái kia coi như!" Trần Thiên Vạn nói quay người rồi đi, nhưng mới ra chính viện liền đụng phải vội vàng mà đến Ban Kiệt.

"Người đi đâu?" Ban Kiệt hỏi.

"Ta tựa hồ cũng không thụ Ban gia hoan nghênh, chỉ có thể thay hấn thể gia!"

Ban Kiệt sắc mặt rất là khó coi, lại dẫn một tia áy náy, hiển nhiên đối với việc này cũng có chỗ hiểu biết.

"Ha ha, người vẫn là đừng nghĩ, hấn thể gia người cũng sẽ không gặp người!" Sau lưng người kia cười lạnh nói.

"Ban Chính! Người cầm miệng cho ta!" Ban Kiệt gầm nhẹ nói.

"Hừ, hỏa khí rất lớn nha, đáng tiếc vô dụng, Ban Kiệt, người cho rằng người còn là trước kia lão tổ tông sủng người thời điểm a? Muốn thế nào được thế này?" Ban Chính châm chọc nói.

Lần này tựa hồ là có một chút Ban Kiệt chỗ đau, "Người lặp lại lần nữa thử một chút!"

"Không cần uy hiếp ta, ta liền xem như nói một vạn lần sự thật cũng chính là như vậy!" Ban Chính không để ý chút nào phản kích.

Ban Kiệt bị tức đến không nhẹ, nhưng xác thực như cùng lớp chính nói, hấn căn bản cảm không đối phương như thế nào, chỉ có thể giương mắt nhìn.

Nhưng Ban Kiệt không dám, không có nghĩa là một bên Trần Thiên Vạn không dám.

"Ba" một tiếng, Ban Chính trên gương mặt xuất hiện một cái rõ ràng thủ ấn.

Hấn ngăn người, nhìn lấy Trần Thiên Vạn, một bộ không thể tin bộ dáng.

"Người dám đánh ta?"

"Có vấn đề a?"

"Ta muốn giết người!" Ban Chính quát âm lên, phóng tới Trần Thiên Vạn, nhưng cũng tiếc, cái kia rõ ràng nuông chiều từ bé thân thể căn bản là không có cách chạm tới Trần Thiên Vạn trên thân một chút xú quần áo, liền đã bị một chân đạp té xuống đất bên trên.

Nhìn lấy Ban Chính trên mặt đất làm bừa gào thét, Ban Kiệt trên mặt có chút thẹn đỏ.

Bất kể nói thế nào, mặt đất người cũng là hấn là họ Ban.

Thật sự là quá mất mặt!

Bất quá thật hấn a thư thái a!

"Trần Thiên Vạn, người vẫn là đi nhanh lên đi!" Ban Kiệt nhớ tới cái gì, vội vàng nói.

"Làm sao?"

"Hấn tuy nhiên không phải mặt hàng nào tốt, nhưng chung quy là Ban gia đương nhiệm chủ nhân tôn tử, một mực bị sủng ái, trước đó lão tổ tông tại thế thời điểm, cũng có rất ít người dám đối với hấn như vậy, bây giờ người một ngoại nhân làm như thế, sợ là muốn chọc tổ ong vò vẽ!"

"Còn có, vừa rồi hấn nói chuyện tuy nhiên khó nghe, nhưng xác thực sự thật, hiện ở thời điểm này, công tượng thế gia không ai nguyện ý gặp người!"

Ban Kiệt ngưng trọng nói.

"Vì cái gì?"

"Ta cũng không rõ ràng lắm, chỉ là biết, tựa hồ có đại nhân vật nhúng tay vào, công tượng thế gia tuy nhiên không sợ, nhưng chung quy muốn cho đám người lớn kia mặt mũi!" Ban Kiệt thấp giọng nói.

Hai người vội vàng mà hướng Ban gia ngoài phủ đệ đi đến.

"Đại nhân vật? Là sát Hồng a?" Trần Thiên Vạn cau mày nói, muốn nói hấn đắc tội người nào, không thể nghi ngờ là vị này Trung Lang Tướng.

"Sát Hồng còn không có năng lực này ảnh hưởng đến toàn bộ Tuần Hà thành công tượng thế gia, ít nhất là cấp bậc Thiếu Tướng đại nhân!"

Thiếu Tướng!

Trần Thiên Vạn trong lòng hơi hơi co rút lại, lại có cấp bậc Thiếu Tướng lão đại nhằm vào hắn! Tin tức này không thể bảo là không xấu!

Là mình lần trước động tác ảnh hưởng quá lớn a?

Trần Thiên Vạn nghĩ đến trước đó mình tại sắt Hồng trong phủ đệ nháo sự tình, sắc mặt không khỏi hết sức khó coi.

"Cho nên hiện tại ngươi vẫn là rời đi nơi này tương đối tốt!"

Ban Kiệt vừa nói xong,

Lại nhìn thấy hành lang bốn phía vọt tới từng đội từng đội vũ trang đầy đủ chiến sĩ, phần lớn cầm lực sát thương cực lớn vũ khí, như là Thần Tỉ Cung, cao đoạn liên nỗ, thậm chí còn có hai giường Sàng Nỗ.

"Đó là ——" khi thấy đội ngũ hậu phương đi ra một chi người đếm không tới một trăm ám tử sắc chiến giáp chiến sĩ cùng bên người từng đầu kim loại Chiến Lang về sau, Ban Kiệt trên mặt không khỏi nao nao.

Hắn chiến sĩ đi ra cũng liền thôi, vì sao chi này thù hộ hộ vệ gia tộc đội cũng xuất động?

Nhắc tới không có dự mưu hắn là tuyệt đối không tin! ,

Chỉ là là chừng nào thì bắt đầu dự mưu?

Ban Kiệt thân thể hơi hơi rung động, chỉ cảm thấy một cơn lửa giận từ tâm dừng mãnh tiến ra. Hắn tại đối diện chiến sĩ sau nhìn thấy một trương quen thuộc gương mặt, đó là một mực đi theo hắn, vì hắn truyền lại tin tức chiến sĩ, cũng chính là trước đó giúp hắn báo cáo Trần Thiên Vạn tin tức người kia.

"Ban Gai! Là ngươi?" Ban Kiệt giận dữ hét.

Ban Gai cúi đầu, nói ra: "Thiếu gia, ta hết thảy đều là vì Ban gia! Trước đó ngươi cùng hắn quen biết, ta tuy nhiên không đồng ý, nhưng cũng sẽ không ngăn cản, nhưng bây giờ không giống với ngày xưa! Mấy vị kia Thiếu Tướng đồng thời hạ mệnh lệnh, nghiêm cấm sở hữu thể gia tiếp xúc với hắn!"

Ban Kiệt cùng Trần Thiên Vạn chấn động trong lòng.

Mấy vị Thiếu Tướng, mấy chữ này mắt để cho hai người mình bạch sự tình nghiêm trọng.

"Tốt a! Vậy ta liền không tiếp xúc với hắn, các ngươi để hắn đi thôi!" Ban Kiệt nắm nắm tay, sau đó giống như nhụt chí, trầm giọng nói.

"Rất xin lỗi, Ban thiếu! Như là trước kia để hắn rời đi cũng liền thôi, nhưng bây giờ hắn thương Ban Chính thiếu gia, muốn muốn đi ra ngoài, ít nhất phải lưu lại một cánh tay!" Nói chuyện là một vị ăn mặc hắc sắc chiến giáp chiến sĩ, hắn tựa hồ là ám tử sắc chiến giáp đội ngũ lĩnh đội, một đôi đậm mạc ánh mắt xuyên thấu qua khôi giáp bắn ra đến Trần Thiên Vạn trên thân.

Nhưng ở hắn nói xong lời này thời điểm, một mực lộ ra bình thân Trần Thiên Vạn bỗng nhiên giống như hóa thân thành mãnh thú, trong đôi mắt hiện ra sắc bén mà có cực lớn uy hiếp tính ánh mắt, bên trong ẩn chứa sát khí để vị này lĩnh đội trái tim bỗng nhiên thu co rúm người lại.

"Hắn là ta mạng vào, các ngươi làm là như vậy muốn phiền mặt ta a!" Ban Kiệt giận dữ hét.

"Nếu như ngươi nghĩ như vậy, như vậy thì xem như thế đi!"

Ban Chính từ dưới đất đứng lên, quái thanh quái khí nói.

"Ngươi cầm miệng cho ta!"

"Ba" một tiếng, Ban Chính toàn bộ hoàn mộng. Hắn Lý bên kia trên gương mặt hiện ra một cái khác rõ ràng chương ấn.

Lần này lại là Ban Kiệt đánh!

"Ngươi "

Ban Kiệt cười lạnh một tiếng, nhìn lấy vậy lấy bọn hắn chiến sĩ, "Hiện tại ta cũng đánh bọn hắn, các ngươi nói có muốn hay không ta cũng đỡ xuống một chi cánh tay tài năng đi ra nơi này!"

Trầm mặc một chút.

"Không giống nhau, hắn là người ngoài, ngài là Ban Chính thiếu gia Đường Ca, ngươi đánh hắn là giáo dục, hắn đánh Ban Chính thiếu gia cũng là xúc phạm!" Hắc sắc chiến giáp lĩnh đội thanh âm trầm thấp vang lên.

Lần này, không đợi Ban Kiệt có động tác gì, hắn đã tiếng quát nói: "Đem Ban Kiệt thiếu gia cùng Ban Chính thiếu gia dẫn đi!"

Mấy tên chiến sĩ vội vàng vòng qua Trần Thiên Vạn muốn tới gần Ban Kiệt cùng Ban Chính.

Nhưng mà Ban Kiệt lại làm ra một cái khiến cho mọi người cũng không nghĩ đến cử động.

"Ai dám lên đến ta liền giết hắn!" Hắn cầm một thanh dao găm chống đỡ Ban Chính cổ, sắc nhọn dao nhận đâm rách Ban Chính da thịt, giọt giọt máu tươi từ sa sút dưới, nhìn thấy mà giật mình! ,

"Ban Kiệt ——" Trần Thiên Vạn lộ ra cảm kích cùng vẻ động dung, chính muốn nói gì, Ban Kiệt đã cắt ngang hắn lời nói.

"Người cái gì cũng không cần nói, ta Kiệt thân là một vị thành công thương nhân, lấy danh dự là thứ nhất hành vi chuẩn tắc, đã ta mang người tiến đến tự nhiên muốn bình yên vô sự mà mang đi ra ngoài!"

Nói xong, hắn mắt lạnh nhìn bốn phía Ban gia các chiến sĩ, trầm thấp hữu lực mà nói: "Các người muốn đỡ xuống hắn một chi cánh tay, trước hết đem ta cùng ta đường đệ cho đồng thời hủy!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Tiến đến

"Về sau tại hạ lại đến dưới đất qua cho hai vị thiếu gia bồi tội!" Hắc sắc chiến giáp chiến sĩ âm thanh lạnh lùng nói.

Tất cả mọi người trong lòng nhất thời hung hăng co rút lại.

Tuần Hà thành đóng chặt thành môn từ từ mở ra.

Từng nhánh quân đội từ nội thành tuôn ra, đứng ở hai bên.

Mấy vị khí thế doạ người Thiếu Tướng từ trong thành dặm chân đi ra, sau lưng còn theo lấy số lượng bằng Đại Tướng Lãnh cùng một đội màu trắng bạc chiến giáp Binh Đoàn.

Ngân giáp Binh Đoàn bên trong xen lẫn đại lượng kim loại Cự Thú, bắt quá từ thể tích bên trên nhìn, phần lớn là một số hạ cấp phẩm, nhưng mà coi như thế, hội tụ ở cửa thành chỗ binh lực cũng đủ làm cho bất kỳ bên nào thể lực làm nhú mào.

Trắng bạc Binh Đoàn về sau là một chi chiến mã đội ngũ, lập tức chiến sĩ đều là toàn thân bao phủ tại áo giáp bên trong, không chỉ có như thế, liền liền chiến lập tức cũng phủ thêm một tầng dày đặc khái giáp, từng bước một đi tới, giống như Cự Thú bước ra, khắp nơi cũng hơi rung động động.

Chi đội ngũ này nhân số không hơn trăm người, lại sau này vẫn như cũ là ngân sắc chiến giáp chiến sĩ, bọn họ vây quanh một cỗ Lưu Ly Xe ngựa đi tới, tinh xảo màn trướng bên trên tràn ngập đại lượng mỹ nữ Cự Thú hình vẽ, để cho người ta xem xét phía dưới có loại tà hỏa bốc lên cảm giác.

Đội ngũ đi đến chỗ cửa thành liền dừng lại.

Mà cũng không lâu lắm, ngoài thành chính là xuất hiện một chi ám tử sắc đội ngũ, phía trước dựng thẳng một chi Cao Kỳ, viết thật to "Tàn Vô" hai chữ.

"Tàn Vô đội!"

Lưu Ly trong xe ngựa truyền ra một đạo thô kệch thanh âm.

"Tàn Vô đội dưới trướng trâu thịnh không mời mà tới, còn hi vọng Triệu thành chủ thứ lỗi!"

Một thanh âm từ ám tử sắc chiến giáp chiến sĩ hậu phương xe ngựa sang trọng bên trong truyền ra.

Hai người cách thành môn lẫn nhau khách khí vài câu, này ám tử sắc chiến giáp đội ngũ mới chậm rãi lái vào Tuần Hà trong thành.

"Không biết lần này Ngưu đại nhân đến đây là ý gì?" Một vị mặt không râu bạc trắng, tóc mai bạc như sương, ăn mặc đại bào chiến y Thiếu Tướng đối trong xe ngựa trâu thịnh dò hỏi.

Trong xe truyền ra một trận tiếng cười nhẹ, "Phong Lôi Thiếu Tướng nhảy cẫng, ta lần này đến đây chỉ là muốn cùng Triệu thành chủ cùng nhau quan sát

ngày mai luyện binh đại hội mà thôi! Phải biết Tuấn Hà thành cùng Tần Võ đội lãnh địa là lảng giềng, mà chúng ta song phương cũng là hợp tác nhiều năm đồng bọn, thành chủ luyện binh tiến hành liên quan đến Vũ Hầu biến cảnh an bình, cho nên Vũ Hầu đối với chuyện này là mười phần chú ý! Còn hi vọng thành chủ cùng các vị Thiếu Tướng có thể đáp ứng trâu thịn cái này không hợp lý yêu cầu!"

"Người đã biết không hợp lý, vì sao còn muốn không mời mà tới!" Sát Hồng âm thanh lạnh lùng nói. Hắn đứng tại một vị Thiếu Tướng sau lưng, Thiếu tướng kia hình thể cao lớn, đứng tại hán như là một ngọn núi, đao lông mày đao mục đích, không giận tự uy.

Người này là Tuấn Hà trong thành năm vị Thiếu Tướng bên trong một vị, họ Ngụy, tên cứu, chính là Ngụy gia bây giờ chánh thức người cầm quyền.

"Vị này chẳng lẽ Trung Lang Tướng sát Hồng? Nghe nói mấy ngày trước đây bị một tên vừa tới tân nhân đảo hang ỏ không biết là thật là giả!" Trong xe truyền ra lạnh nhạt thanh âm.

"Người nói vớ nói vẩn!" Sát Hồng cả giận nói. Đối phương lời nói đâm chọt hán đau đớn, trong lòng tích lũy hỏa khí lập tức hoàn toàn bạo phát đi ra.

"Đừng cho là chúng ta không biết các người ý đồ đến, người nghĩ rằng chúng ta Tuấn Hà thành là dễ khi dễ a!" Sát Hồng đi tới, cùng lúc đó, đứng bên cạnh lập quân đội đều là đem vũ khí trong tay hơi hơi ép xuống!

Trên tường thành, quy tắc tiến rãnh lộ ra từng nhánh vận sức chờ phát động mũi tên.

Nếu là dưới Tần Võ đội chiến sĩ dám có hành động, tất nhiên sẽ nghênh đón một phen mãnh liệt đá kích.

Bầu không khí lập tức trở nên khẩn trương lên.

Tuấn Hà thành bên này tuy nhiên người đông thể mạnh, lại là tại trong thành, có các loại thành trì v có thể vận dụng, nhưng đối mặt với Tần Võ đội quân đội, bọn họ tuyệt không dám xem thường.

Dù sao ám tử sắc chiến giáp mang ý nghĩa Tần Võ đội tinh nhuệ vũ lực, mỗi người chỉ ít đều là tứ giai tinh nhuệ trở lên chiến sĩ, một khi bộc phát ra, coi như Tuấn Hà thành phương này có thể thắng, nhưng tổn thất tuyệt đối sẽ không nhỏ.

"Ha-Ha, chỉ là chỉ đùa một chút! Chớ có coi là thật!"

Xe ngựa sang trọng bên trong đi xuống một người.

Người này mọc ra một khuôn mặt ngựa, trên đầu thi là rơi một số thừa thốt tóc, một đôi mắt giống như Cầu Ngọc cong lên,

Tựa hồ sở hữu tinh hoa đều hội tụ đến đôi mắt này.

Hắn ăn mặc Ma Bô áo khoác, trên chân mặc là một đôi Thảo Hải, một bộ cùng khổ nhân bộ dáng, nhưng là ở đây người không ai dám khinh thường hắn.

Có thể trở thành Tần Võ đội dưới trưởng Thực Quyền Nhân Vật, này người tuyệt đối không phải nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy.

Tại trâu thịn đi xuống xe ngựa thời điểm, này Lưu Ly trên xe ngựa cũng nối đuôi nhau đi ra mấy vị ăn mặc sa mỏng nữ nhân, sau đó một người nam tử từ đó đi ra.

Niên kỷ của hắn không tính lớn, ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám, tướng mạo thường thường không có gì lạ, nhưng một đầu quái dị tóc lại làm cho người nhìn không được đem ánh mắt đầu quân quá khứ.

Tóc kia sau này cuốn ngược, còn như là thép nguội, từng đầu mà hướng phần cổ kéo dài, để tràn ngập một loại kim châm cảm giác.

Người này vừa xuất hiện, sở hữu chiến sĩ đều khuất thân quỳ xuống tới.

"Thành chủ!"

"Thành chủ!"

Một trận đình tai như óc âm thanh vang lên.

Jo Kwon mặt không thay đổi nói: "Đứng dậy!"

Nói, đối trâu thịn gặt gặt đầu.

Không bao lâu, cái này một chi đội ngũ liền hướng Nội Thành mà đi.

Tuấn Hà thành thành môn lại lần nữa chậm rãi quan bế.

"Ban Kiệt thiếu gia, còn xin người tránh ra!" Hắc sắc chiến giáp chiến sĩ ngữ khí không thay đổi nói.

Ban Kiệt chăm chú trong tay dao găm, Ban Chính nhất thời phát ra một trận Sói Tru tiếng kêu thảm thiết.

Hắc sắc chiến giáp chiến sĩ than nhẹ một tiếng, "Động thủ!"

Ban Kiệt biến sắc, trong lòng nhất thời hoảng.

Những này quen thuộc Ban gia chiến sĩ không chút do dự mà dâng lên đến, mặc kệ hấn như thế nào nộ hồng đều không làm nên chuyện gì.

"Người nhường qua một bên đi!"

Trần Thiên Vạn đưa tay dựng đến Ban Kiệt trên bờ vai.

"Không nên động thủ! Ta nhận thua!"

Hắn đem hai tay phụ đến sau lưng, lớn tiếng nói.

Hắc sắc chiến giáp chiến sĩ giữ im lặng, thẳng đến bốn phía sờ hữu đại sát thương lực vũ khí đều nhắm ngay Trần Thiên Vạn sau mới nói: "Rất lợi hại thức thời! Nếu như hai vị thiếu gia bởi vì người mà chết, như vậy thì không phải một cái cánh tay đơn giản như vậy!"

"Như vậy hiện tại là chính người đem chính mình cánh tay tháo xuống vẫn là chúng ta giúp người?" Hắc sắc chiến giáp chiến sĩ nói ra.

Trần Thiên Vạn mỉm cười, nói: "Đương nhiên là chính ta tương đối tốt! Chẳng qua nếu như các người nguyện ý cho ta một chút thời gian, có lẽ kết cục sẽ có chút khác biệt!"

Hắc sắc chiến giáp chiến sĩ lạnh hừ một tiếng, hấn là tuyệt đối sẽ không tin Trần Thiên Vạn lời nói. Trần Thiên Vạn đại náo Thiết phù thời điểm, biểu diễn ra thực lực xác thực cực mạnh, nhưng là Ban gia không phải Thiết phù, làm một cái lịch sử xa xưa công tượng thế gia, bọn họ có được cao đoạn vũ khí tuyệt đối không phải Thiết phù loại kia Trung Lang Tướng có thể so sánh với!

"Coi như thực lực người đạt tới Cửu Giai, cũng vô pháp bình yên vô sự mà từ nơi này đi ra ngoài!" Hắc sắc chiến giáp chiến sĩ lời nói bên trong có chút tự tin.

"Hấn nói là thật! Giống chúng ta loại này công tượng thế gia, mỗi một cái trong phủ đều lưu có một ít đẳng cấp cao kim loại Chiến Thú, mặc dù không cách nào cùng bãi đá chỗ đầu kia Canh Hoàng sánh ngang, nhưng cũng có thể chống đỡ Cửu Giai chiến sĩ, còn có một chút, công tượng thế gia cũng là có Long Môn Nỗ Pháo!" Ban Kiệt một mặt đáng chất mà ném ra trong tay dao găm, những người kia chẳng biết tại sao, đã vô sở cớ kị, tại kiên trì chẳng qua là nhiều tăng thêm hai cái mạng mà thôi.

"Còn có Long Môn Nỗ Pháo!" Trần Thiên Vạn chấn động trong lòng.

Cũng may hấn nguyên bản không có ý định dùng vũ lực lao ra.

Hấn hiện tại không có bất kỳ cái gì thuộc tính đan, liền xem như có ý nghĩ này, cũng bắt lực.

Đại Tượng ti thế gia quả nhiên là tích súc phi phạm.

Muốn đến nơi này, Trần Thiên Vạn từ trong quần áo lấy ra một tờ bản vẽ, ném tới hắc sắc chiến giáp chiến sĩ trước người.

"Ta nghĩ các người chủ nhân hấn là rất muốn nhìn đến những vật này!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Gặp mặt

"Gia Cát Liên Nỗ!"

Ở một tòa kim loại dựng đình nghỉ mát bên trên, một vị còng lưng đọc lão giả nhìn lấy hạ nhân đưa tới bản vẽ, trong miệng phát một trận lẩm bẩm.

Hồi lâu, hấn đem bản đồ giấy nhẹ nhàng mà bỏ lên trên bàn, ánh mắt rơi vào tên kia đưa tới bản vẽ chiến sĩ trên thân.

Không bao lâu, tên chiến sĩ kia liền khom người thối lui, đi vào chính viện.

"Như thế nào?"

Hắc sắc chiến giáp chiến sĩ thấp giọng hỏi.

Cái này chiến sĩ nhìn Trần Thiên Vạn liếc một chút, bám vào hắc sắc chiến giáp chiến sĩ bên tai, một trận thì thầm.

Mà Trần Thiên Vạn cũng không vội, chỉ là an tĩnh chờ.

"Rất đáng tiếc, người đắc tội chúng ta Bàn Gia, vô luận là xuất ra thứ gì, đều chẳng thấm vào đâu!" Hắc sắc chiến giáp chiến sĩ âm thanh lạnh lùng nói: "Đem hắn trời lại!"

Ban Kiệt sắc mặt quỳnh lên, còn muốn nói điều gì lại bị Trần Thiên Vạn ngăn lại.

"Không có việc gì!"

Nói để xong tới chiến sĩ cho trời bên trên hai tay.

"Dẫn đi!"

Trần Thiên Vạn bị áp giải đến ẩm ướt trong địa lao. Đây là Bàn gia giam giữ phạm nhân địa phương, bất quá địa lao này tựa hồ cũng không thường dùng, trong không khí chỉ có một ít mốc meo vị đạo.

Hắn bị tiến lên một gian lớn nhất trong phòng giam, phòng giam ba mặt đều là cứng rắn dày đặc vách tường, mặt khác thì là thô như cỏ tay kim loại đầu, cho dù là có được tuyệt thế vũ lực người, muốn phá cửa mà ra, cũng không phải một chuyện dễ dàng sự tình.

"Bàn gia địa lao lại còn có loại này trình độ chắc chắn!"

Trần Thiên Vạn cười khổ nói.

Hắn an tĩnh tựa ở vách tường, nhắm chán đánh giá bốn phía.

Bỗng nhiên, một người từ bên ngoài đi xuống, tiến vào một gian trong phòng giam, sau một khắc, một trận quát roi mang theo tiếng kêu thảm thiết từ bên cạnh trong phòng giam truyền ra.

Trần Thiên Vạn trong mắt ngưng tụ, ngồi dưới đất.

Tiếng kêu thảm thiết càng phát ra thảm liệt, đang kéo dài gần một khắc đồng hồ sau dừng lại.

Một cái toàn thân mang huyết nhân đi đến Trần Thiên Vạn phòng giam bên ngoài, xuyên thấu qua khoảng cách mát lạnh nhìn hắn.

"Mới tới tiểu tử? Thật sự là thú vị, ta địa lao này thế nhưng là có hơn mười năm không có người mới đến! Lần này lại hiểu được chơi!" Người tới cầm một cây có gai trường tiên, tóc rối bù, mặc trên người một kiện mốc meo hoàng sắc quần áo, phía trên còn lưu lại khô cạn vết máu.

Hắn liếm liếm đầu lưỡi, trên mặt lộ ra biến thái nụ cười, nếu là bình thường người sớm đã bị dọa cho phát sợ, nhưng Trần Thiên Vạn lại hơi hơi nheo mắt lại, yên ổn ngồi tại nguyên chỗ.

Người kia thông suốt trừng mắt, lộ ra dọa người tròng trắng mắt, nhìn thấy Trần Thiên Vạn dứt khoát là nhắm mắt lại, hắn lạnh hừ một tiếng, quay người rời đi.

Khi sắc trời tối xuống về sau, làm người ta sợ hãi tiếng bước chân lại lần nữa tại sát vách trong phòng giam vang lên.

Không bao lâu tiếng kêu thảm thiết lần nữa truyền đến.

Trần Thiên Vạn mà ngồi dậy, mới vừa đi tới cạnh cửa sắt bên trên, một bóng người như u linh hiện lên tới.

"Có phải hay không rất sợ hãi? Rất kinh hoàng? Vô dụng, chỉ cần ngươi còn đợi ở chỗ này, chính là ta con mồi, chờ mấy ngày nay phía trên cầm lệnh giải trừ về sau, ngươi liền có thể giống như bọn họ hưởng thụ loại này bị tàn ngược khoái cảm! Tuy nhiên lần thứ nhất đều là rất thương, nhưng chỉ cần số lần càng nhiều, liền thói quen!" Người kia giấu ở loạn phát sau con mắt xuyên suốt ra một loại khó mà Danh Ngôn ánh mắt kỳ dị.

Nhưng Trần Thiên Vạn cũng không có một chút sợ hãi, ngược lại là nhử mày.

"Ta trong mắt ngươi nhìn thấy kiêng kỵ! Ngươi biết ta?" Trần Thiên Vạn nói ra.

"Ha ha, ngươi suy nghĩ nhiều, ta một mực đợi tại địa lao này bên trong, như thế nào lại nhận biết ngươi, đến nơi đây, cho dù là một vị Trung Lang Tướng, một vị Thiếu Tướng đối ta mà nói đều không có một chút tác dụng nào!" Người kia cười quái dị nói.

"Ồ? Như vậy ngươi vì sao không hiện tại động thủ?"

Người kia sắc mặt trở nên dữ tợn, "Tiểu tử, đừng tưởng rằng trên người ngươi có cấm lệnh liền có thể nói với ta như vậy lời nói! Ta chán ghét cấm lệnh! Chán ghét ngươi khuôn mặt này!"

Hắn bỗng nhiên hướng bên trong vung một roi, lại bị Trần Thiên Vạn né tránh qua.

"Lăn mắt ngược lại là rất nhanh!" Người kia cười lớn khẳng định nói.

Nhưng Trần Thiên Vạn một câu nói tiếp theo lại là để hắn tiếng cười lập tức đột nhiên ngừng lại.

"Đồ hèn nhát!"

"Ngươi nói cái gì!"

"Ta nói đồ hèn nhát!"

Dây đặc cửa sắt ầm ầm mở ra, người kia mang theo cây roi xông tới, mang trên mặt vẻ băng lãnh.

"Không ai dám nói với ta như vậy lời nói, ngươi sẽ hối hận!"

Cây roi hung hăng đối Trần Thiên Vạn rút đi.

Người này cũng không nhìn thấy Trần Thiên Vạn trên mặt lộ ra vẻ khinh thường.

Cây roi thất bại, hung hăng rút ra trên mặt đất, mang theo một chùm vết cắt.

Trần Thiên Vạn sắc mặt lập tức trở nên khó coi, thân hình nhất động, lần người mà lên, đem đối phương hung hăng đụng vào trên tường, phát ra một trận tiếng vang trầm trầm.

"Ta muốn ngươi chết!" Người kia càng phát phần nộ, biểu hiện trên mặt có loại vặn vẹo cảm giác.

"Vậy phải xem nhìn ngươi có hay không bản sự kia!" Trần Thiên Vạn cười lạnh nói. Hắn tuy nhiên trên tay còn mang theo một chi cùng loại với Cồng tay đồ, vật, nhưng muốn ứng phó đối phương tuyệt đối là dư dả.

Mất thấy đối phương liền phải tiếp tục vọt tới, lúc này một thanh âm nhất thời truyền tới từ phía bên cạnh: "Buông xuống cây roi, Ban Cố!"

Mấy vị chiến sĩ nối đuôi nhau thứ hai, thủ tại địa lao bên ngoài, một vị lão giả thì là nở nụ cười đi tới, nhìn lấy một bộ không chịu bỏ qua Ban Cố, hắn như rồng mây, quát: "Ra ngoài! Ai bảo ngươi tự tiện tra tấn!"

Ban Cố cúi đầu xuống.

"Theo ngàn vạn thôn trường xin lỗi!" Lão giả giận, chỉ Ban Cố nói ra.

Ban Cố vẫn như cũ cúi đầu, không nói một lời, lão giả một bộ tức giận đến không nói nên lời bộ dáng, "Hào hảo người tới, đem hắn cho ta giam lại!"

Mấy tên chiến sĩ đi tới, đem Ban Cố mang đi ra ngoài.

Lão giả sắc mặt lúc này mới đẹp mắt rất nhiều.

"Thật có lỗi, vốn chỉ là muốn tiểu trừng phạt một chút ngươi, không muốn lại kém chút ừ thành đại họa!" Lão giả nói ra.

Trần Thiên Vạn sắc mặt biến hóa, cười nói: "Không có việc gì! Không biết đại nhân xưng hô như thế nào?"

Gặp Trần Thiên Vạn không có đối với việc này dây dưa, lão giả âm thầm gật đầu.

Nơi này chính là hắn Ban gia địa lao, nếu như Trần Thiên Vạn không biết điều lời nói, hắn căn bản không ngại thi triển một số thiết huyết thủ đoạn.

"Ban Toàn! Hiện nay Ban gia chủ nhân!" Ban Toàn nói ra.

"Nguyên lai là Ban Toàn đại nhân! Còn tốt đại nhân tới kịp thời, nếu không ta liền thảm!" Trần Thiên Vạn một bộ cảm động đến rơi nước mắt bộ dáng.

Dù là Ban Toàn trải qua chiến trận, cảm thấy cũng không khỏi đến có chút co lại.

Con hàng này thật là có mặt nói. Nếu không phải hắn kịp thời xuất hiện, thậm chí người sợ là Ban Cố đi!

Bất quá nghĩ là nghĩ như vậy, trên mặt hắn vẫn là lộ ra ảm áp nụ cười, "Không khách khí! Là ta sơ sẩy!"

Hai người ngoài miệng một bộ, thâm nghĩ phải là một bộ khác, ngược lại là một bộ trò chuyện rất cởi mở bộ dáng.

Trong bất tri bất giác đúng là trò chuyện trọn vẹn hơn một canh giờ râu ria đề tài.

"Ban Toàn đại nhân, sắc trời này đã không còn sớm, nếu không mình ngày mai trò chuyện tiếp?" Trần Thiên Vạn bỗng nhiên nói ra.

Ban Toàn trầm mặc một chút, rốt cục đem lần này tới ý nói ra.

"Ta cũng không muốn lại quanh co lòng vòng!" Nói, xuất ra hôm nay từ Trần Thiên Vạn cái này lấy được bản vẽ.

"Bản vẽ này đối ta gia có chút tác dụng, không biết ngàn vạn thôn trưởng cái này còn có hay không cùng loại bản vẽ? Chỉ cần người đem cái này Gia Cát Liên Nỗ bản vẽ đều lấy ra, ta có thể cho người không việc gì rồi đi địa lao!" Ban Toàn thay đổi lúc trước hiền lành gương mặt, lộ ra tư cách người bề trên.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Phát triển

Trần Thiên Vạn phốc cười một tiếng, nói: "Vậy ta đây lần đến Ban gia không phải lỗ lớn!"

Ban Toàn mặt không thay đổi nói: "Người có thể nghĩ như vậy!"

Trần Thiên Vạn lắc đầu, nói: "Chỗ của ta đương nhiên là có toàn bộ bản vẽ, nhưng là nếu chỉ là điều kiện này, như vậy ta muốn Ban Toàn đại nhân hay là hiện tại quay đầu trở về đi!"

"Người biết ta xoay người sau kết quả!" Ban Toàn trong mắt lộ ra một tia lãnh ý.

Trần Thiên Vạn lắc đầu.

Ban Toàn cũng không nhiều lời, xoay người rời đi.

Mà Trần Thiên Vạn thì là xoay người, hí mắt nhìn lấy phòng giam ẩm ướt trần nhà.

"Liên nhìn người!"

Hắn lẩm bẩm nói.

Rộng lớn Thành Chủ Phủ, các loại binh chủng chiến sĩ từ tứ phương vọt tới, tụ tập đến một chỗ diễn võ trên quảng trường.

Ừ ừ tiếng trống trận từ quảng trường bên cạnh truyền ra, này đó o lấy thân trên tinh tráng đại hán hai tay cầm cầm này gân cốt Đại Chùy, hung hăng đánh tại Đại Cỗ bên trên.

Tiếng vó ngựa trận trận, nương theo lấy một số chấn động đại bộ pháp.

Tĩnh xảo thăm lam nền trên đài cao, một người ngồi ngay ngắn vương tọa phía trên, phía dưới có trọn vẹn mấy chục tầng bậc thang, mỗi một bậc thang hai bên phân biệt có một trương Hồ Cừ đại ý, từ cao đến thấp, địa vị càng cao người tự nhiên ngay tại chỗ phương càng cao.

Tại vương tọa phía dưới là cấp bậc Thiếu Tướng đại nhân vật.

Xuống lần nữa đến thì là Trung Lang Tướng, Lang Tướng, Đô Úy, Giáo Úy.

Về phần Giáo Úy phía dưới người là không có tư cách ngồi tại trên đài cao.

Thiếu Tướng này một bậc cầu thang bên trên trừ Tuấn Hà thành năm vị Thiếu Tướng bên ngoài, còn có ngũ đại công tượng thế gia nhân vật, trừ cái đó ra, còn có mấy cái sắc mặt khác nhau người, những người này đối với dưới rất nhiều tướng sĩ mà nói mười phần lạ lẫm, nhưng bọn hắn bản thân tên cùng sau lưng đại biểu thế lực lại là tiếng tăm lừng lẫy.

"Tàn Vô đội, trưởng sinh vương, Cổ tướng, xanh Uy Vương, Thái Uyên đội người thế mà đều đến!"

Phía dưới một chỗ Điểm Bình Thai bên trên, trầm phụng một mặt ngưng trọng nhìn lấy trên đài cao tình huống.

"Trần Thiên Vạn còn không có tin tức a?" Hắn bỗng nhiên quay đầu hỏi thăm một tên thân tín chiến sĩ.

Tên kia thân tín chiến sĩ nghe vậy, cúi đầu nói: "Tin tức thường có, bất quá —— "

"Vậy còn chờ gì, nhanh đi hán tới gặp ta!" Trầm phụng trầm giọng nói.

Tên kia thân tín khó xử mà nói: "Chúng ta thăm dò được Trần Thiên Vạn cùng Ban gia Ban Kiệt tiến công tượng thế gia Ban gia phủ đệ, về sau liền không còn có đi ra! Mà Ban gia cũng tựa hồ có ý tri hoãn, đối tại chúng ta hỏi thăm một mực áp ứng!"

"Ban gia thế nhưng là công tượng thế gia, trong tay còn có Đại Tượng Tư Lệnh bài, chúng ta người cũng không dám cùng bọn hắn dùng sức mạnh!"

Trầm phụng lông mày nhíu chặt lên.

Hắn cũng không muốn thất tín với Trần Thiên Vạn, dù sao cái sau bắt hắn ban phát Miễn Chiến Bài, nhưng ngay tại tối hôm qua, một tên chiến sĩ mang theo lời nhắn tìm tới hắn, cố ý chiếu cố một ít chuyện, bên trong liền có Trần Thiên Vạn nhất định phải tham gia luyện binh đại hội sự tình.

Cho nên hắn chỉ có thể vội vã mà phái người tiến đến tìm.

"Ban gia?"

Trầm phụng mắt sáng lên, tại thân tín bên tai nói nhỏ một trận, sau đó thân tín liền xoay người rời đi, tựa hồ là hướng phía trước phương đài cao mà đi.

"Có Ban gia cản ở phía trước, không quân sự tình sau cùng phát triển như thế nào, đều cùng ta quan hệ không lớn!" Trầm phụng trong mắt lướt qua mỉm cười, xoay người nhìn qua phía trước Reed chinh chinh tề tề Tiêm Dao doanh chiến sĩ.

Đào Nguyên Thôn.

Đi qua hơn nửa tháng phát triển, giờ phút này đã xuất hiện một cái thành nhỏ hình thức ban đầu.

Ngoại thành đã trải qua sơ bộ thành lập hoàn thành, trên độ cao chỉ có cao hơn một trượng, không nói cùng Tuần Hà thành này hơn mười trượng thành tường chắc hẳn so, liền xem như cùng sắt đá thành, Kinh Hà thành cũng khó có thể so sánh.

Tại Đào Nguyên Thôn kiến thiết trong kế hoạch, tường ngoài đạt tới loại độ cao này sau liền bắt đầu trong tay thành phát triển, chờ đến Nội Thành tạo dựng lên, toà này ngoại thành mới có thể tiến một bước hoàn thiện.

"Chậm một chút! Mọi người không cần phải gấp gáp, phía trước cũng là Đào Nguyên thành, Đào Nguyên thành đang tại Phát Triển Thời Kỳ, chính cần đại lượng nhân tài, chỉ muốn mọi người có thành thạo một nghề liền có thể vào thành bên trong thu hoạch được thổ địa cùng canh tác công cụ!" Một tên ăn mặc chỉnh tề nam tử nhảy đến trên tầng đá lớn,

Đối tiếp theo bày số lượng hơn trăm lưu dân lớn tiếng nói.

"Người nói có đúng hay không thật? Đừng đem chúng ta lừa gạt đi vào cường đạo ổ!" Một tên tinh thần còn có phần nam nhân tốt đứng lên dò hỏi.

Cứ việc trước đó trong đội ngũ đã từng có không ít người hỏi qua vấn đề này, nhưng hắn vẫn là không nhận được nói ra.

Theo bọn họ biết, kẻ bên này căn bản không có một cái tên là Đào Nguyên thành địa phương.

"Các người có cái gì đáng giá ta lừa gạt! Liền xem như lừa gạt, tiến cường đạo ổ cũng so với các người hiện tại mạnh!" Nam tử kia cười hắc hắc nói.

"Đúng vậy a, mang khang người cũng đừng hỏi nhiều như vậy, chúng ta đi theo vị đại nhân này đi là được! Nhiều nhất bất quá là vừa chết!" Một vị lão nhân nhận không được nói ra.

Lão nhân kia một thân rách rưới, thủ chương che kín thật đầy vết chai, theo hắn mà nói, là một vị thợ mộc, có thể chế tác dụng cụ.

"Không sai! Mang khang người liền thiếu đi nói vài lời đi! Tiến cường đạo ổ dù sao cũng tốt hơn hiện tại, chân Ngưu gia cái kia Tiểu Oa Nhi hôm nay kết lỵ nghiêm trọng, đều không mệnh, chúng ta những người này nói không chừng lúc nào cũng phải gặp nạn!" Một vị khác phụ nữ nói ra.

Người khác cũng một người một câu mà nói đến.

Này mang khang lúng túng tọa hồi nguyên vị, không nói một lời.

"Cũng không trách hắn, nếu là ta lời nói, cũng phải hỏi cái cẩn thận! Bất quá ta dám cùng các người cam đoan, ta nói mỗi một câu đều là sự thật!" Này trên tầng đá lớn nam tử cười nói.

Bộ này hiền lành bộ đáng làm cho phía dưới lưu dân trong lòng cảm thấy thân cận, cũng không khỏi đến hỏi: "Cù đại nhân, người nói còn có thể thu hoạch được trồng trọt công cụ, đây là thật a?"

"Đương nhiên! Bất quá muốn thu hoạch được trồng trọt công cụ nhất định phải ký hiệp ước, chúng ta Đào Nguyên thành chỉ là đem công cụ sớm giao cho các người, chờ đến các người thu hoạch tài phú sau liền cần nỗ lực ngang nhau đại giới!" Trên tảng đá lớn nam tử nói ra.

Câu nói này bỏ đi hạ lưu dân đại bộ phận cảnh giác.

Bánh từ trên trời rớt xuống phát sinh ở bất luận người nào bên trên sẽ khiến cảnh giác, nhưng nếu như chỉ là sớm thanh toán, cũng là tình có thể hiểu.

Cứ việc cái này tư duy đối với bọn hắn mà nói mười phần mới lạ.

"Vậy chúng ta vẫn là đuổi đi đi! Ta muốn nhanh lên nhìn thấy cái này Đào Nguyên thành!"

"Ân ân, đại nhân chúng ta không nghỉ ngơi, đi thôi!"

Tình huống tương tự cơ hồ thường cách một đoạn thời gian sẽ xuất hiện đang chạy nạn lưu dân trên thân.

Có ôm chân chờ thái độ, có thì là bị những cái kia tự xưng là Đào Nguyên thành cư dân nói tới điều kiện đã động, mang theo hi vọng hướng Đào Nguyên thành mà đi.

Khi bọn hắn nhìn thấy thật có một tòa gọi là Đào Nguyên thành địa phương lúc, bọn họ bỗng nhiên có chút lệ nóng doanh tròng.

"Chỉ có trải qua tai nạn người mới sẽ càng thêm trân quý kiếm không dễ sinh hoạt! Ta nghĩ bọn hắn biết yêu hộ tòa thành này, bảo hộ nó!" Thái Minh cùng Trịnh Hoàng đứng ở một tòa kiến trúc bên trên.

Nơi này vốn là Đào Nguyên Thôn vị trí, nhưng ở Trần Thiên Vạn sau khi rời đi không lâu, liền bắt đầu đem trước kia những phòng ốc kia lật đổ, thay đổi từng tòa thạch đầu cùng bê tông dựng mà thành phòng.

Bê tông phương pháp luyện chế tự nhiên là từ Trần Thiên Vạn này lấy được, sau đó tại trải qua Đào Nguyên trong thành một số thợ hồ góp một viên gạch, đem cái này bê tông hiệu dụng phát huy đến một cái tiệm cảnh giới mới.

Ở cái thế giới này, thành lập mấy chục trọng thành tường kỹ thuật là hết sức phức tạp, hao tổn thời gian cũng mười phần lâu dài, nhưng có bê tông kỹ thuật về sau, tiến độ bên trên hoàn toàn có thể lại thêm mau một chút.

Còn có canh tác phương diện.

Quản doanh cùng canh tác phân chia ra, ở vào hai mảnh khu vực khác nhau.

Tới gần Đại Liên vùng núi Vực liền dùng làm doanh địa chi dụng, bên ngoài thổ địa xấp khu vực liền dùng để trồng trọt, có thể nói đem khối này thổ địa hoàn toàn lợi dụng.

"Người bây giờ đại lượng thu lưu lưu dân phải chăng có chút thiếu sót!" Trịnh Hoàng nhìn phía xa đi tới đại lượng ăn mặc rách rưới lưu dân, nói ra.

"Phi thường thời kỳ tự nhiên muốn được phi thường sự tình!" Thái Minh nói ra: "Nguyên bản chúng ta dự định là chờ trồng trọt phương diện này tương đối thành thực một số lại đưa tới lưu dân, nhưng là bây giờ bên ngoài cục diện không thể lạc quan, từ Tuần Hà thành truyền đến tin tức, Tuần Hà thành luyện binh đại hội đã cử hành, sợ mấy ngày nay Tuần Hà thành đại quân liền sẽ khuynh thành mà ra, cùng hồ phong thành quyết chiến, đến lúc đó chúng ta chỉ có thể co đầu rút cổ tại trong thành, không phải vậy gây nên Tuần Hà thành chú ý, vậy liền nghiêm trọng!"

"Vậy người bây giờ liền không sợ sẽ khiến Tuần Hà thành chú ý?" Trịnh Hoàng nói ra.

"Ta đã tận lực mà gọi người tránh đi Tuần Hà thành phương hướng lưu dân, huống hồ liền xem như chú ý cũng không có gì, dù sao chúng ta thành chủ còn trong tay bọn hắn!"

Trịnh Hoàng gật gật đầu, đang muốn nói việc khác, bỗng nhiên trong mắt tinh quang lóe lên, nói: "Không đúng! Người nói lời này, chẳng lẽ ——"

"Xem ra Trịnh Hoàng giáo tập cũng có ý tưởng này! Không sai! Tuần Hà thành cùng hồ phong thành bắt đầu quyết chiến về sau, chính là chúng ta nghĩ cách cứu viện thành chủ thời điểm!" Thái Minh ánh mắt thâm thúy, lướt qua cách đó không xa huyết khí ngập trời Đào Nguyên thành quân doanh, nhìn về phía Tuần Hà thành phương hướng.

Thành chủ a người kiên trì một chút nữa!

Bạn đang đọc truyện *Sĩ Thượng Tồi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Xin giúp đỡ

Tuấn Hà ngoài thành thành.

Một tên sai vặt bộ dáng người vội vàng địa chuyển qua một đầu đường nhỏ, tiến vào một tòa tháp bé trong phòng.

Trong phòng sớm có một người chờ thật lâu.

Gã sai vặt này quét trong phòng hoàn cảnh liếc một chút, lập tức duỗi ra trắng nõn tinh tế tỉ mỉ tay, ở trên mặt một trào, xé tầng tiếp theo hơi mỏng sự vật đi ra, lộ ra một trương tinh xảo gương mặt.

"Nhạc Gia!"

"Cứu cô nương!"

Loại kia đợi người liền vội vàng khom người hành lễ.

Mà người tới lại là này Đại Yến Di Tộc Cứu điện hạ yến nghiên!

Cũng không biết yến nghiên là như thế nào thông qua Tuấn Hà thành lực lượng phòng thủ tiến vào trong thành.

"Đây là vị đại nhân kia tín vật, Cứu cô nương chỉ cần cầm tín vật liền có thể tiến vào đại nhân phủ đệ!" Nhạc Gia xuất ra một cái tròn trịa kim loại hạt châu, giao cho yến nghiên trong tay, lại nhắc nhở: "Đại nhân bảo người tốt nhất hai ngày này tiến vào phủ đệ, không phải vậy luyện binh đại hội kết thúc lời nói, đại nhân liền bận quá không có thời gian đến!"

"Ta biết!"

Tinh xảo Xe ngựa chậm rãi bên ngoài thành trên đại đạo chạy, không ngừng đong đưa sa màn ả ả tiêu tán ra một chút mùi thơm.

Xua đuổi mã thất là một vị buru hãn phụ nhân, thể trạng so với bình thường nam tử còn lớn hơn lớn mạnh.

Mà Xe ngựa đi theo còn có không ít chiến sĩ, chỉ là không có ăn mặc chiến giáp a.

Bỗng nhiên Xe ngựa có chút dừng lại, dừng lại.

Một trương xinh đẹp gương mặt từ mặc liêm sau thò đầu ra nhìn, nghi ngờ nhìn lấy đuôi lập tức phụ nhân.

"Thế nào, Hoàng muội!"

"Có người ngăn trở chúng ta đường!" Phụ nhân kia quay đầu nói ra.

Xinh đẹp gương mặt vội vàng dời ánh mắt, nhìn hướng về phía trước, chỉ gặp một tên mập mạp một mặt cười khổ đứng tại giữa đường, nhìn thấy nữ tử xinh đẹp, nhất thời lớn tiếng nói: "Ban gia Ban Kiệt mạo muội xin gặp, còn mời Lý cô nương hạ mình!"

Bốn phía người vây quanh truyền ra từng đợt thấp giọng hô âm thanh.

Tuấn Hà trong thành chỉ có một lớp gia, tuy nhiên không biết Ban Kiệt tại Ban trong nhà địa vị như thế nào, nhưng tại bên ngoài, chỉ cần là Ban người nhà sau lưng đều đại biểu Ban gia, nhưng giờ phút này, vị này Ban Kiệt lại là một bộ kính cần mui phần bộ dáng, cái này không thể nghi ngờ để rất nhiều vây xem trong lòng người chấn kinh hiếu kỳ.

"Ban gia? Hừ, liền xem như Ban gia, dám ngăn trở tiểu thư nhà ta Xe ngựa, người là gan cũng không nhỏ!" Cô gái xinh đẹp kia liễu mi dựng lên, quát lớn.

Ban Kiệt cười xấu hổ vài tiếng, nói: "Ta cũng là hành động bất đắc dĩ, phải biết Lý tiểu thư Thần Long thấy đầu mà không thấy đuôi, nếu là không tại bức này đợi, sợ là sau một khắc liền không có cơ hội nhìn thấy!"

"Nói ngược lại là em tai!" Nữ tử xinh đẹp sắc mặt hơi chậm.

Bất quá đến bây giờ trong xe còn không có động tĩnh, muốn đến là mình tiểu thư không muốn gặp Ban Kiệt.

Muốn đến nơi này, nàng lên tiếng nói: "Ban gia thiếu gia vẫn là rời đi thôi, hôm nay tiểu thư nhà ta thân thể khó chịu, không muốn gặp khách!"

Nhìn thấy Ban Kiệt còn muốn nói điều gì, nàng nghiêm mặt nói: "Chẳng lẽ ngươi thật đúng là dự định ngăn chặn đường đi hay sao?"

"Cái này ——" Ban Kiệt một mặt vẻ làm khó, nhưng lập tức bỗng nhiên cắn răng nói: "Dĩ nhiên không phải, ta chỉ là muốn gặp Lý tiểu thư một mặt!"

"Làm càn!"

Một tiếng chột uống.

Đi theo Xe ngựa này một đám trong chiến sĩ, một tên rõ ràng là dẫn đầu chiến sĩ sai bước đi tới.

Ban Kiệt trong lòng âm thầm lo lắng, bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, vội vàng nói: "Nghe nói Lý cô nương đối Thi Từ Ca Phú cực kỳ yêu thích, ta cái kia có một vị dị nhân, đối với cái này rất có thiên phú, bất quá hẳn hành động rất nhiều không tiện, lại thêm thân thể mắc bệnh nan y, bởi vậy liền đau khổ cầu khẩn xuống lần nữa, hy vọng có thể gặp Lý cô nương một mặt, luận từ thưởng phú!"

"Dị nhân?"

Đang lúc cô gái xinh đẹp kia mặt mũi tràn đầy hàn sương mà muốn quát lớn thời khắc, trong xe ngựa bỗng nhiên truyền đến một đạo thanh tịnh như như suối chảy thanh âm

"Đúng đúng! Cũng là dị nhân!"

"Như thế, vậy liền đi một chuyến đi! Hi vọng Ban Kiệt thiếu gia nói tới dị nhân sẽ không để cho Lý Yên thất vọng!"

"Sẽ không! Sẽ không!" Ban Kiệt cười khan nói.

Hiện tại chỉ có lấy ngựa chết làm ngựa sống! Những lão gia hỏa kia ta mời không đến, cũng chỉ có thể mời tiểu cô nương này! Bất quá cái này Lý Yên thanh âm thật đúng là êm tai, đáng tiếc cũng là thường xuyên mang mạng che mặt, liền xem như thành chủ, cũng không dám để cho nàng hái xuống.

Cũng không biết nàng này thân phận chân chính bối cảnh đến là na!

Ban Kiệt trong lòng suy nghĩ bách chuyển, trên mặt thì là không lộ mảy may, đem dẫn Xe ngựa đội ngũ hướng công tượng thế gia mà đi.

Hi vọng tiểu tử kia thật có thể làm được!

Ban gia một chỗ trong đình viện.

Ban Toàn cùng mấy tên uy thế bất phàm lão già đang kể đầu gối mà nói.

Bỗng nhiên một người vội vàng mà đến, ghé vào lỗ tai hẩn thấp giọng nói vài lời, sau đó lại vội vàng Địa Thối qua.

"Làm sao? Nhìn người sắc mặt có chút không tốt!" Một tên Hoa Phục Lão Già nhìn thấy Ban Toàn sắc mặt biến hóa, nhất thời cười hỏi.

Những lão già này đều là công tượng thế gia bên trong một số cỡ trung thế gia chủ nhân hoặc là dĩ vãng chủ nhân, bất kể như thế nào, đều nắm giữ cực đại quyền lực, tại cái này công tượng thế gia bên trong, trừ này tứ đại Đại Tượng ti thế gia bên ngoài, là thuộc bọn họ cái này một số người sau lưng đại biểu thế gia mạnh nhất.

"Không có gì, chỉ là trong quân có một số việc, tìm đến nơi này của ta!" Ban Toàn hơi hơi lắc đầu, cười nói.

"Nhìn Ban huynh nói đến như vậy tuy tiện, muốn đến cũng không phải cái gì đại phiền toái!" Một vị khác lão già cũng là cười nói.

Lời này có chút không nhẹ không nặng mà nịnh nọt một chút.

Ban Toàn sắc mặt cũng nhất thời tốt hơn nhiều, "Ha-Ha, không cần phải để ý đến hẩn, một cái tiểu Tiểu Đô Úy mà thôi, còn ép không ta gia!" Ban Toàn cũng lộ ra một số tin tức đi ra.

Hắn biết trước mắt những lão già này tuy nhiên từng chuyện mà nói thật tốt nghe, nhưng là nếu như hẩn thật cùng trong quân đại nhân vật giao thiệp phức, những người này tất nhiên sẽ không nói hai lời, lập tức xoay người rời đi, phủ nhận phiền phức.

Còn nói ra những này, cũng có thể để bọn hẩn nhìn thấy Ban gia một số tích súc, đây đối với tiếp xuống hẩn kế hoạch có không nhỏ trợ giúp.

"Ban mọi nhà người quả nhiên khí phách thật lớn! Có thể xem Đô Úy cấp như không, cũng liền Ban nhà hòa thuận này bốn cái thế gia!" Một lão già thở dài.

Công tượng thế gia theo ngoại nhân tuy nhiên phong quang, nhưng thực cũng phải nhìn người cảm quyền sắc mặt, riêng là bọn họ những này kém một bậc thế gia, trong quân đội địa vị tối đa cũng cũng là cùng Đô Úy tương đương, chỉ có Đại Tượng ti thế gia tài năng bằng vào cái này Đại Tượng ti lưu giữ vốn có lấy gần với thành chủ cùng mấy vị Thiếu Tướng phía dưới.

Ban Toàn cười nói: "Ta gia Đại Tượng ti đệ nhất truyền thừa đệ nhất, xuất hiện Đại Tượng ti cũng bất quá là về thời gian vấn đề, một cái Đô Ủy mà thôi!"

Ngồi vây quanh lấy mấy vị kia lão giả đang muốn lấy lòng vài câu, trước đó vị kia tới báo tin người lại lần nữa vội vàng mà chạy tới, mà lại cước bộ bên trên so lúc trước càng nhanh mấy phần.

Mấy cái vị lão giả đều là người già vì tinh, chỗ nào nhìn không ra, từng cái nhất thời đem đến miệng lời nói đều nuốt vào trong bụng.

Ban Toàn sắc mặt biến đổi một chút, lập tức có chút ngưng trọng lên.

"Sao có phải hay không phát sinh cái đại sự gì?" Trước đó hỏi thăm vị kia Hoa Phục Lão Giả nhin không được hỏi.

Ban Toàn cười nói: "Không có gì, mọi người tiếp tục trò chuyện!"

Nhưng mấy tên lão giả đều nhìn ra hần nghĩ một đằng nói một nẻo, bởi vậy nói chuyện trời đất đợi cũng nhiều là không quan tâm.

Cũng may Ban Toàn thần sắc coi như trấn định, nếu không mấy tên lão giả còn ngồi không ngồi ở chỗ này liền khác nói.

Ban Toàn cũng cảm giác được bầu không khí biến hóa, vội vàng vỗ tay gọi người đưa tới một số đồ tốt.

"Các vị, đây là dưới biển sâu sản phẩm sắt Băng Hoa, nghe nói có trị hoãn già yếu, tăng trưởng thọ mệnh hiệu quả dùng, hiện tại hải đảo này một vùng, thế nhưng là giá trị Vạn Kim a!"

Một dạng trong suốt tinh thể bột phấn được bung lên đến, để đặt tại trên bàn đá.

Đám người xem xét, liền phát hiện những này bột phấn giống như bảo thạch, tản ra từng tầng từng tầng yếu ớt hào quang màu xanh nước biển, còn có một lượn lờ bạch khí bốc lên, trông rất đẹp mắt.

"Ta biết thứ này, nghe nói là dưới biển sâu một loại băng nội sinh dài thực vật, nương tựa theo trong biển một loại gọi là huỳnh quang cá phát ra quang mang sinh trưởng, không dễ có! Nghĩ không ra Ban huynh nơi này còn có bậc này bảo bối!"

"Lần này quả thật là không uổng công chuyến này a!"

Bầu không khí nhất thời tăng trở lại.

Ban Toàn trong lòng hơi định, đang muốn đem trong lòng áp ủ thật lâu lời nói nói ra, bỗng nhiên tên kia báo tin người lại xuất hiện.

Lần này cơ hồ là dùng xong mới có thể hình dung.

Ban Toàn lấy tay nâng trán, hần hiện tại cảm giác đau đầu quá.

Nhưng hần biết báo tin người từ trước đến nay trấn định, nếu là không có gì khẩn cấp sự tình tuyệt đối sẽ không mạo muội làm trái hần lời nói xông tới!

Hần chịu đựng lửa giận nghe xong báo cáo, sau một khắc nhất thời nhảy dựng lên.

Mấy tên lão giả kia hai mặt nhìn nhau, nhao nhao từ lẫn nhau trong mắt nhìn ra lo lắng.

"Ban huynh, có thể nói cho chúng ta biết xảy ra chuyện gì a?"

"Không có việc gì! Không có việc gì!" Ban Toàn cường tự cười nói.

"Nếu không còn chuyện gì, vậy chúng ta liền đi về trước!"

"Đứng đứng đứng! Chúng ta còn có hần sự tình, sẽ không quấy rầy Ban huynh, lần sau có cơ hội lại tụ họp đi!"

Mấy tên lão giả nhao nhao cáo từ.

Liền tiếp ba lần thông báo để trong lòng bọn họ có không ổn cảm giác, tự nhiên muốn tránh lui ra.

"Những lão gia hỏa này!" Đợi đến bọn họ đi xa, Ban Toàn bỗng nhiên vỗ bàn một cái, giận dữ hét.

"Đầu tiên là Đô Ủy, sau là Lang Tướng, hiện tại liền Trung Lang Tướng người đều đến! Cái này Trần Thiên Vạn, thật chẳng lẽ ngu cái nào Thiếu Tướng thế tử không thành!"

Chương 119: Tốt đặc biệt ánh mắt

Ban Toàn cũng là nói nhảm.

Hắn biết mấy vị thiếu có quan hệ chủ Trần Thiên Vạn người này, nhưng cũng chỉ là cho là Trần Thiên Vạn chiến lực gây nên.

Bây giờ chính là luyện binh đại hội cử hành thời điểm, mấy vị thiếu tướng cùng Trung Lang Tướng đều là muốn đích thân trèo lên Đỉnh Tướng Đài điểm tướng, hắn coi là loại thời điểm này tất nhiên sẽ không có người chú ý Trần Thiên Vạn hạ lạc, nghĩ không ra không chỉ có là chú ý, mà lại còn không chỉ một cái hai cái!

Có bản lĩnh người liền thiếu tướng người đều đến a!

Ban Toàn tức giận nói.

Nào biết, ý nghĩ này vừa dứt, tên kia báo tin người lại chạy tới.

Ban Toàn bỗng nhiên vừa lật bàn, quát: "Người đừng nói cho ta là thiếu tướng người!"

Tên kia thân tín kinh ngạc, nói quanh co mà nói: "Là là Ngụy thiếu gia đem người đến!"

Ban Toàn thần sắc cứng đờ, sắc mặt nhất thời trở nên âm tình bất định.

"Đi thôi, ra đi nghênh đón!" Hắn bỗng nhiên có chút mất hết cả hứng đường hầm.

Cửa nhà lao mở rộng.

Trần Thiên Vạn nở nụ cười đi tới.

"Cảm tạ Ban Toàn gia chủ nhiệt tình chiêu đãi!" Trần Thiên Vạn đối Ban Toàn nói ra.

Ban Toàn trên mặt bấp thập ma quỷ, không nói gì.

Trần Thiên Vạn gấp này cũng không muốn nhiều lời, vờn tay.

Ban Toàn một mặt mờ mịt nhìn lấy hắn.

"Đừng giả bộ, đem ta đồ, vật trả lại cho ta đi!"

"Thứ gì? Ta không biết a!"

Trần Thiên Vạn nhất thời cười lạnh nói: "Người có thể giả bộ hồ đồ, nhưng là người không nên hối hận!"

Ban Toàn khẽ lắc đầu nói: "Ta không biết người đang nói cái gì!"

Trần Thiên Vạn nhìn bốn phía đứng vững mấy tên Văn Quan bộ dáng người. Những người này mặt không thay đổi đứng ở một bên, đối hai người này đề tài không có chút nào hứng thú bộ dáng.

Chỉ có một người đối Trần Thiên Vạn làm cái ánh mắt, ra hiệu hắn trước tạm thời nhịn xuống.

"Rất tốt! Nguyên lai đây chính là Ban gia hành động, coi như ta mất mù!" Trần Thiên Vạn cũng là tốt khí. Hắn nguyên bản xem ở Ban Kiệt phân thượng, muốn dựa vào Ban gia đường dây này, lại nghĩ không ra bị Ban gia vô si mà hồ tẩm kia Gia Cát Liên Nỗ bán vẽ.

"Đi thôi!" Hắn nói ra.

Những phụng mệnh đó đến đây Văn Quan xoay người rời đi.

Cái này âm urot địa lao bọn họ là như thế nào cũng không muốn chờ lâu. Nếu không phải là bởi vì cái này Trần Thiên Vạn quá là quan trọng

Tĩnh xảo Xe ngựa chậm rãi đứng ở công tượng nhà ngoài cửa lớn.

Một tên mang mạng che mặt, dáng người uyển chuyển nữ tử tại nữ tử xinh đẹp nâng đỡ xuống xe ngựa.

Tên kia bu rầu phụ nhân đem Xe ngựa đuổi tới bên cạnh một chỗ trên đất trống.

Người qua lại con đường đều bị hấp dẫn ánh mắt.

Rất nhiều ăn mặc hoa phục, từ công tượng nhà bên trong đi ra nam tính, vô luận già trẻ, tựa hồ cũng bị không hiểu lực lượng hấp dẫn chú ý lực, không tự chủ đưa ánh mắt về phía tên kia mang mạng che mặt nữ tử.

"Vị tiểu thư này không biết xưng hô như thế nào? Ta là Lương gia thiếu chủ Lương Huy!" Một tên tự xưng là bất phàm, mặt như bạch ngọc nam tử đi lên, ý đồ nhào bột mỉa sa nữ tử bất chuyện.

Nhưng trừ nữ tử xinh đẹp liếc nhìn hần một cái bên ngoài, tên kia mang mạng che mặt nữ tử căn bản không có mấy may dừng lại.

Nam tử họ Lương còn muốn dây dưa, đi tại phía trước Ban Kiệt nhất thời không kiên nhẫn nói: "Thứ gì, cắt cho ta!"

Nam tử họ Lương lúc này mới chú ý tới Ban Kiệt tồn tại, nhận ra Ban Kiệt thân phận sau nhất thời cổ co rút lại, ngưng ngừng đi trở về, chỉ là nhìn về phía đeo khăn che mặt nữ tử ánh mắt tràn ngập nỗi buồn.

"Lấy bản thiếu gia phong phú kinh nghiệm đến xem, nữ tử này nhất định là quốc sắc thiên hương tuyệt thế mỹ nữ!" Một tên thân thể hơi mập ra hoa phục nam tử gật gù đắc ý đường hầm.

"Các người nhìn nàng thân thể, nàng hành tẩu động tác, dáng dấp vừa đúng, động vừa đúng! Đẹp, là vật cùng khí kết hợp, vật cũng là thân thể, mà khí cũng là khí chất, khí hai loại kết hợp lại liền có thể trong lúc vô hình tán mất ra một loại khí tức ——" hần nói còn chưa dứt lời liền bị hung hăng gõ một chút đầu.

"Ai! Người nào đánh ta !"

"Ta đánh!" Một tiếng bu rầu thanh âm từ phía sau truyền đến.

Hần nhìn lại, chỉ gặp một tên thể trạng to lớn phụ nữ chính kéo tay áo, lộ ra thô to hai tay cùng trên tay thật dày vết chai.

"Dám hồ ngôn loạn ngữ, nhìn ta không đánh tới người sinh sống không thể tự lo liệu!" Phụ nữ trên mặt lộ ra dữ tợn sắc.

"Người người có biết ta là ai không? Ta thể nhưng là công tượng thể gia người, mặc trên người thể nhưng là hoa phục, người cái này —— ôi! Đừng đánh, ta biết sai!"

"Ban gia thiếu gia, người nói dị nhân đâu?" Giống như Hoàng Oanh thanh âm tại Ban Kiệt bên tai vang lên.

Ban Kiệt âm thầm cô một chút, nói ra: "Ngay tại ta gia, lập tức tới ngay!"

Mấy người xuyên qua bãi đá, không bao lâu liền đến Ban gia trước phủ đệ.

"A?"

Ban Kiệt bỗng nhiên khẽ di một tiếng. Hần nhìn thấy Trần Thiên Vạn chính nghênh ngang mà từ Ban gia cửa chính đi tới, mà Ban gia chủ nhân Ban Toàn, thúc thúc hần giờ phút này chính làm bộ khom người, trên mặt một bộ âm trầm biểu lộ.

Gia hỏa này làm sao đi ra?

Ban Kiệt trầm nghĩ, trong lòng hơi có chút mừng rỡ, nhưng là vừa nghĩ tới sau lưng vị kia Lý cô nương, hần bỗng nhiên lại đau đầu.

"Mặc kệ, nguyên bản là vì người mới làm như thế, kết cuộc như thế nào cũng từ người tới đi!"

Muốn đến nơi này, hần vội vàng chạy tới.

"Ban Kiệt!" Nhìn thấy Ban Kiệt, Trần Thiên Vạn trong lòng lướt qua một tia ấm áp.

Nhưng rất nhanh mà hần liền phát hiện Ban Kiệt sắc mặt có chút không đúng.

Chính còn muốn hỏi, lại nghe được Ban Kiệt nói: "Ta mang cho người tới cứu binh, bất quá có chút phiền phức, người tự hành xử lý! Ta rút lui trước!" Hần đối sau lưng cách đó không xa Lý Yên bọn người nhô ra miệng, ngay cả chào hỏi cũng không đánh liền trực tiếp mà chạy mất.

"Cứu binh?"

Trần Thiên Vạn ánh mắt rơi xuống mạng che mặt trên người nữ tử.

Mà cái sau chẳng biết tại sao, cũng nhìn sang.

Trần Thiên Vạn chỉ cảm thấy trong lòng nhảy một cái, thân thể tựa hồ có loại như giật điện cảm giác.

"Tốt đặc biệt ánh mắt!" Hần thăm khen nói.

Hần không biết là, này diện sa nữ tử tại cùng hắn liếc nhau về sau, cũng xuất hiện một dạng ý nghĩ.

"Tốt đặc biệt ánh mắt!"

"Cám ơn chư vị cố ý chạy đến tương trợ ngàn vạn!" Trần Thiên Vạn đi qua.

Nguyên bản những phụng mệnh đó đến đây Văn Quan muốn uống dừng Trần tuyệt đối không nên trì hoãn thời gian, nhưng khi nhìn đến tên kia mạng che mặt nữ tử về sau, từng cái nhất thời đem trên mặt vẻ không kiên nhẫn đều cho ném rơi.

"Tương trợ?" Lý Yên trong giọng nói hơi hơi mang theo một tia nghi hoặc, nhưng rất nhanh mà liền minh bạch cái gì, cười nói: "Xem ra vị kia Ban Kiệt thiếu gia tựa hồ giấu diếm thứ gì, bất quá không quan hệ, ta chỉ cần biết người có phải hay không hắn nói dị nhân là được!"

"Dị nhân?" Trần Thiên Vạn nghi hoặc.

"Vâng, hắn nói có vị dị nhân đối Thi Từ Ca Phú rất có thiên phú, đáng tiếc thân thể mắc bệnh nan y, hành động bất tiện —— tiểu nữ tử nói với hắn dị nhân hết sức cảm thấy hứng thú, cho nên mới theo tới!"

Trần Thiên Vạn khoe miệng hơi hơi run rẩy một chút, hắn cho dù đối với Ban Kiệt nhân sự không rõ ràng lắm, nhưng tóm lại có chút hiểu biết, cái này cái gọi là dị nhân sợ là hư cấu đi ra!

Hắn đang muốn cười ha ha che giấu quá khứ, lại nghe được mạng che mặt nữ tử lạnh giọng nói ra: "Nếu là biết hắn là bắt ta tiêu khiển, như vậy hắn liền chết chắc!"

Trần Thiên Vạn trong lòng căng thẳng. Từ trên người nữ tử đột nhiên tràn ra hàn ý xem ra, nàng nói chuyện tựa hồ không giống như là giả!

Ban Kiệt tiểu tử kia tóm lại là vì ta!

Nghĩ đến cái này hắn cắn răng nói: "Không sai! Là có cái này dị nhân!"

Nữ tử dưới khăn che mặt biểu lộ tựa hồ chậm xuống tới, chỉ là âm điệu hơi hơi xách cao một chút, tựa hồ có chút kinh hãi, "Thật sao? Vậy hắn ở đâu?"

"Hắn ở ngay tại cái này!"

"Tại cái này?"

"Không sai! Cái kia dị nhân, chính là ta!" Trần Thiên Vạn kiên trì nói ra.

Nha, không phải liền là Thi Từ Ca Phú à? Gia ta đời trước không có học được cái gì, nhưng Thi Từ ba trăm thủ làm gì cũng biết cái ba bốn mươi thủ, cũng không tin Lý Bạch Đỗ Phủ những này kẻ có thể lực, còn không giải quyết được người!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tôi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Không ai không biết ngại

"Người?" Lý Yên dưới khăn che mặt truyền ra hoài nghi thanh âm.

Trần Thiên Vạn cảm giác mình bị xem nhẹ, trùng điệp gật đầu nói: "Đương nhiên!" Hắn đón đến, nói: "Yên ổn nhà cao cửa rộng ngàn vạn ở giữa, đại che chở thiên hạ Hàn Sĩ đều nụ cười!"

Không có đọc ra thời điểm, Trần Thiên Vạn còn cảm giác có chút e lệ, nhưng một khi ló ra, chính là rốt cuộc không thể chú ý bên trên hắn, cũng mặc kệ người khác phản ứng gì, đem Lý Bạch Đỗ Phủ một đồng lớn Thơ Ca đều cho đọc đi ra.

Thăng đem Lý Yên bọn người cả kinh một chột một chột, trong lòng âm thầm chấn kinh, nguyên lai người trước mắt này diện mạo xấu xí, lại nghĩ không ra có như thế từ!

Lý Yên cặp kia dưới khăn che mặt đôi mắt sáng cũng sáng đến giống như Thần Tinh.

"Tuyệt đại có giai nhân, u cư ở trên không cốc. Từ Vân nhà lành nữ, thừa thốt theo cây cỏ."

Khi Trần Thiên Vạn thi thăm bài thơ này từ lúc, Lý Yên tựa hồ có chỗ xúc động, trên thân lộ ra một cổ nhàn nhạt ưu thương.

Tuy nói Đỗ Phủ, Lý Bạch bọn người vị trí niên đại dùng từ cùng nơi này có chút khác biệt, nhưng lời nói bên trên vận dụng lại là Nhất Thông Bách Thông. Lý Yên cẩn thận một suy nghĩ, liền có thể phát hiện Trần Thiên Vạn đọc lên Thi Từ câu nói cơ hồ là dùng đến vừa đúng.

"Quan Trung tiếc loạn lạc chết chóc, huynh đệ bị giết hại. Quan viên cao Hà Túc luận, không được thu cốt nhục. Tình đời ác suy thoái, vạn sự theo chuyển nển, hôn phu khinh bạc, tân nhân đẹp như ngọc. Hợp bất tỉnh còn biết rõ lúc, uyên ương không riêng tức. Nhưng tu sửa người cười, này nghe Cự Nhân khóc."

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên dừng lại, nhìn lấy Lý Yên.

Cái sau lúc này che miệng, phát ra một tiếng u thán.

"Nhưng tu sửa người cười, này nghe Cự Nhân khóc! Thật sự là Hảo Từ! Nghĩ không ra tiên sinh đối cái này đường nhỏ có như thế sâu hóa hầu!" Lý Yên bỗng nhiên cười nói.

Cứ việc bị mạng che mặt ngăn lại, không cách nào thấy rõ nàng nụ cười, nhưng Trần Thiên Vạn vẫn như cũ cảm thấy hai mắt tỏa sáng.

"Đâu có đâu có!" Hẩn khiêm tốn nói.

Bộ này tư thái càng có vẻ hẩn không kiêu không gấp tâm tính, để Lý Yên càng xem càng thuận mắt.

"Không biết tiên sinh xưng hô như thế nào?"

"Trần Tinh, tên ngàn vạn!" Trần Thiên Vạn ngoài miệng nói, vụng trộm lại là một trận oán thầm. Hiện tại mới hỏi tên, trước đó làm sao không hỏi? Rất thất lễ không biết a?

"Tiên sinh cái này một bài từ không biết là tên gì?" Lý Yên hỏi.

Trần Thiên Vạn đang muốn nói chuyện, lại nghe được Lý Yên lắc lư mà nói: "Tiên sinh trước đừng bảo là, để Lý Yên đoán một chút." Nàng lăm bằm một trận, đúng là đem Trần Thiên Vạn vừa niệm một lần Đỗ Phủ (giai nhân) không chút nào rơi xuống đất đọc ra.

Cái này ký ức lực quả nhiên bất phàm.

Trần Thiên Vạn tự phụ, nếu để cho hẩn ghi lại lời nói, tuyệt đối phải tốn nửa giờ không thể.

"Nhìn chung cái này từ từ vừa mới bắt đầu chính là lấy 'Giai nhân', triển khai, chẳng lẽ cũng là 'Giai nhân'?" Lý Yên nhãn tình sáng lên, nói ra.

Nhìn thấy Trần Thiên Vạn gật đầu, nàng nhất thời hưng phấn lên, giống như một cái tiểu cô nương, cùng lúc trước bộ kia mang theo Cao Lãnh tư thái hoàn toàn khác biệt.

Hai người trò chuyện hưng phấn.

Bên kia chờ mấy cái Văn Quan có thể lo lắng.

"Cái này Trần Thiên Vạn tuổi còn trẻ, làm sao còn đối Thi Từ có như thế Thần Tạo nghệ?" Một vị Văn Quan hiển nhiên cũng nghe đến Trần Thiên Vạn đọc lên Thi Từ, đối bọn hẩn những này Văn Quan mà nói, Thi Từ Ca Phú cũng coi là một môn kỹ nghệ, tại thịnh thế thời điểm còn xuất hiện qua chuyên môn nghiên cứu một hàng thơ này người, Từ Nhân.

Bất quá những này rơi vào phù hoa phía trên đồ, vật tại trong loạn thế rất dễ dàng mà liền bị đào thải rơi.

Cũng chỉ có chút ít một số thành chủ mới có thể đối một chuyến này yêu thích, mà truyền thừa tiếp.

Này Lý Yên thân phận bọn họ ần ần có chỗ hiểu biết, cho nên mới sẽ một mực nhẫn nại, để Trần Thiên Vạn cùng nói chuyện với nhau, nhưng bây giờ đã qua hơn một canh giờ, nhìn hai người kia trò chuyện với nhau thật vui bộ dáng, thậm chí có thay chỗ hẩn, đàm cái trời đất mù mịt xu thế, cái này mấy tên Văn Quan rốt cục ngồi không yên.

"Khụ khụ, cái này các ngươi nghĩ kỹ, Lý cô nương thân phận không thể tầm thường so sánh, nếu là chúng ta đã quý rầy nàng hào hứng, vậy sau này chúng ta thời gian liền không dễ chịu!" Một tên Văn Quan khục vài tiếng, nói ra.

"Vậy làm sao bây giờ?"

Câu nói này hù sợ hấn muốn tiến lên Văn Quan.

"Chỉ có thể chờ đợi lấy! Đại nhân noi đó nếu là hòi, chúng ta liền nói thẳng liền tốt!"

"Chỉ có thể như thế!"

Mấy cái Văn Quan ý kiến thống nhất, nhất thời không có nhiều nôn nóng chi ý, thậm chí còn nghiên cứu lên Trần Thiên Vạn Thi Từ bắt đầu.

Cái này nghiên cứu một chút nhất thời phát giác Trần Thiên Vạn Thi Từ chi diệu, để cho người ta lú lờ.

Bọn họ thử nghiệm dùng hấn từ hoặc là câu đề thay thế bên trong mỡ bộ phận, lại phát hiện rất khó hoàn toàn mà dung nhập vào ý cảnh như thế kia bên trong.

Sau đó, mấy tên Văn Quan tại cái nào đó câu đánh giá bên trên nổi tranh chấp.

Cục diện này trong lúc bất tri bất giác liền tiếp tục mấy giờ.

Này mấy tên Văn Quan tranh đến miệng đắng lưỡi khô, đang muốn để cho người ta đưa chút nước đến uống, lại hải nhiên phát hiện, Trần Thiên Vạn cùng Lý Yên đám người đã mất đi bóng dáng.

Lần này bọn họ đều hoảng, vội vàng bốn phía nghe ngóng, thế mới biết Trần Thiên Vạn tại một giờ trước liền theo Lý Yên mà đi.

Lúc này, bọn họ phía sau những đại nhân vật kia lâu không có gặp Trần Thiên Vạn bóng dáng, lại sai người mà đến, nghe tới việc này về sau, nhất thời dờ khóc dờ cười.

Đằng sau cái này mấy tên Văn Quan bởi vậy bị tức chết vì, bất quá những thi từ kia cũng là bị truyền ra.

Trần Thiên Vạn cái này Đại Thi Nhân danh dự cũng không đường mà đi.

Như thế Trần Thiên Vạn không có dự liệu được.

Đây đều là nói sau. Trần Thiên Vạn cùng Lý Yên sau khi rời đi không lâu, liền bị người tìm tới, lần này tới là một vị trong quân Phó Úy, sau lưng đại biểu là trong quân thể lực.

Lý Yên cũng không dễ tiếp tục giữ lại Trần Thiên Vạn.

"Hi vọng chúng ta lần sau còn có cơ hội gặp mặt!" Rời đi thời khắc, Lý Yên nói ra.

"Sẽ có!"

Lý Yên tựa hồ biết chút ít cái gì, mang theo lo âu nhìn lấy Trần Thiên Vạn đi xa bóng lưng, nhẹ nhàng thở dài.

"Tiểu thư, người lo lắng cái gì?" Thị nữ Tiểu Thanh nghi ngờ nhìn lấy nàng.

"Đáng tiếc, thiên hạ không ai không biết ngài!"

Giải thích xoay người tiến vào trong phòng.

"Thiên hạ không ai không hiểu? Cái này có gì có thể tiếc?" Tiểu Thanh một bộ mờ mịt biểu lộ.

Trần Thiên Vạn theo tên kia Phó Úy đi vào gần nhất một chỗ Dịch Trạm. Phó Úy ném cho Dịch Trạm người quản lý một trương ngọc thạch lệnh bài về sau, lĩnh xuất mấy cái con chiến mã, tính cả mấy tên tùy tùng chiến sĩ đồng loạt hướng hoang dã bên ngoài hướng chạy đi.

Luyện binh đại hội khai triển để Nội Thành lập tức lộ ra trống trải ra, dĩ vãng Khu Sinh Hoạt bên trên khắp nơi có thể thấy được chiến sĩ lúc này chỉ có một phần nhỏ còn ở chỗ này, mà lại cũng là vẻ mặt nghiêm túc bộ dáng.

Trần Thiên Vạn luôn cảm giác sự tình trở nên có chút quỷ dị.

Như là trước kia hấn còn phân phân biệt rõ ràng sở hấn địch nhân, bây giờ lại là một đoàn tương hồ, rất nhiều tình huống đều thấy mơ mơ màng màng.

Trước đó tại đầm lầy mà tập sát, cùng đằng sau bị Ban gia nhằm vào. Hấn rõ ràng đã miễn đi lần này luyện binh đại hội, bây giờ lại lại phải hấn tiếp tục tham dự.

Hết thấy hết thấy tựa hồ cũng không cho phép hấn trốn tránh một dạng.

Đến là ai?

Hắn không tin chỉ có sát Hồng cái tàng quan hệ này liền có thể dẫn đến những sự tình này kiện phát sinh.

Có lẽ lần này luyện binh đại hội liền có thể khiến cái này ẩn giấu ở sau lưng đồ, vật lộ ra đầu mối.

Trần Thiên Vạn thở một hơi thật dài.

Bỗng nhiên phía trước đến một đội chiến sĩ, cầm đầu chiến sĩ trong tay mang theo một cái rương gỗ, đem giao cho tên kia Phó Úy.

Bộ kia úy cùng đối phương thấp giọng nói chuyện với nhau một lát, sau đó liền quay đầu ngựa lại, hướng Trần Thiên Vạn nơi này đi tới.

"Thứ này cầm! Đội lát nữa nghe phân phó là được!" Phó Úy tiện tay đem rương gỗ ném cho Trần Thiên Vạn, trong mắt ý cảnh cáo không còn che giấu.

Trần Thiên Vạn dám khẳng định, nếu là hắn có cái gì tiểu động tác, bốn phía chiến sĩ tất nhiên sẽ không khinh xuất tha thứ hắn.

Tuy nói những này chiến sĩ vũ lực căn bản không bị hắn để ở trong mắt, nhưng phía sau bọn họ đại biểu ít nhất là trong quân doanh cái nào đó lão đại.

Tại biết rõ Trần Thiên Vạn vũ lực lúc còn dám không kiêng nể gì như thế, tuyệt đối không phải là Trung Lang Tướng đơn giản như vậy.

"Như vậy chỉ có cấp bậc Thiếu Tướng!"

Về phần thành chủ, Trần Thiên Vạn cũng không có quá nhiều hoài nghi. Tại loại này trong loạn thế, thành chủ tại lãnh thổ bên trong có lấy tuyệt đối quyền lực, nếu như là thành chủ muốn muốn đối phó hắn, căn bản không cần phiền toái như vậy.

"Cái này mộc trong rương đến là cái gì?" Trần Thiên Vạn âm thầm ước lượng đo một cái cái rương.

Hắn cảm giác mình hiện tại đã hoàn toàn mất đi tự động, mặc cho lấy bên người thể lực giãy vò.

Loại cảm giác này làm hắn rất không thoải mái.

Đội ngũ càng ngày càng tới gần luyện binh đại hội quảng trường.

Để Trần Thiên Vạn cảm thấy không ổn là, bên người chiến sĩ cũng trên đường đi từ từ đôi một số toàn thân bao phủ tại áo giáp bên trong chiến sĩ.

Hắn âm thầm sử dụng thuộc tính dò xét công năng, bắt an phát hiện những này chiến sĩ thuộc tính liền mười phần dọa người. Thuộc tính thấp nhất một người, về mặt chiến lực cũng đạt tới Ngũ Giai cấp độ.

Mà người cầm đầu càng là một vị Lục Giai chiến sĩ, loại trình độ này chiến sĩ phóng tới trong quân ít nhất là Đô Úy cấp bậc nhân vật, nếu như Năng Lực Lãnh Đạo đủ mạnh lời nói, lên làm Lang Tướng cũng không phải không thể.

"Các ngươi đến muốn làm gì?" Trần Thiên Vạn trầm giọng hỏi thăm bên cạnh một tên toàn thân bị áo giáp bao trùm, thấy không rõ gương mặt chiến sĩ.

Cái sau khẽ ngẩng đầu, ánh mắt lạnh lùng nhìn Trần Thiên Vạn liếc một chút, lập tức lại cúi đầu xuống.

Trần Thiên Vạn chỉ cảm thấy bị đối phương ánh mắt đâm một chút, cái này khiến hắn có chút hải nhiên.

Cái này chiến sĩ trong lúc lơ đãng tiêu tán ra sát ý cho nên ngay cả hắn cũng bị làm sợ hãi.

Những này chiến sĩ tuyệt đối không phải bình thường chiến sĩ!

Cho dù là tại Vương Bài bên trong cũng là tinh nhuệ!

Trần Thiên Vạn ánh mắt tránh gấp, bỗng nhiên hắn chấn động trong lòng, nhớ tới tại trước khi vào thành nhìn thấy này đi theo tại Ban gia Xe ngựa hậu phương mấy cái kia lưu dân.

Lúc đó mấy cái kia lưu dân đều là đưa lưng về phía hắn, nhưng chẳng biết tại sao, mấy cái kia lưu dân bóng lưng lại cùng trước mắt những này cực kỳ qua cường đại chiến sĩ ẩn ẩn trọng hợp lại.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Là hấn!

"Vị đại nhân này, cái này mộc trong rương là cái gì?" Trần Thiên Vạn tới gần bên cạnh một vị chiến sĩ.

Cái sau dùng lạnh lùng ánh mắt liếc hấn một cái, phát ra thanh âm khàn khàn: "Người không cần nhiều hỏi, bảo người làm cái gì thắng làm là được!"

Trần Thiên Vạn nhất thời không nói nữa, chỉ là trong lòng không ổn cảm giác càng ngày càng mạnh.

Theo thời gian chuyển dời, phía trước hay không thời gian xuất hiện từng nhánh kỵ binh, giục ngựa rong ruổi mà qua, cũng có đi bộ, từng cái vũ trang đầy đủ, khí tức ngưng thực, đều là chiến sĩ tinh nhuệ.

Đi tại phía trước thù lĩnh phát tay ra hiệu đội ngũ dừng lại.

Trần Thiên Vạn mờ mịt nhìn lấy những này giống như Mộc Thung đồng dạng bất động chiến sĩ, thậm chí ngay cả dưới thân chiến mã đều cảm nhận được một cỗ không khỏi bầu không khí, mà đứng yên bất động.

"Bọn họ muốn làm gì?"

Đang lúc hấn suy nghĩ thời khắc, nơi xa bỗng nhiên truyền đến một trận nổi trống thanh âm.

Điểm Tướng Đài chỗ cũng là cái kia hoang dã bên trong đại quảng trường chỗ.

Một cái cự đại trống trận tọa lạc tại quảng trường phía bên phải phương. Một tên Trung Lang Tướng cấp độ lão đại từ vị trí bên trong đứng lên, đầu tiên là quay đầu nhìn một chút đài cao chỗ cao nhất Triệu Quyền, sau đó mới giơ tay lên, làm vừa mới bắt đầu thủ thế.

Này cự đại trống trận trước tay Trống nhất thời ra sức mà múa động trong tay trống bồng.

Này trống bồng có chiều cao hơn một người, thành nhân cánh tay như vậy lớn, dáng người trắng kiện tay Trống cũng cần dùng hai tay nắm lấy, mới có thể khó khăn lắm đem lớn như thế trống bồng sai.

Bốn phía tiêu hào trống trận tiếng phụ họa vút bỏ tuôn.

Ừ ừ thanh âm tựa hồ đem trọn cái Tuần Hà thành đều cho chấn động giống như.

"Tiêm Đao doanh!"

Lớn nhất tầng các giáo úy nhao nhao đứng lên, trong tay phân biệt cầm một cây hoàng sắc Lệnh Kỳ, trên không trung huy động.

Mỗi một vị Giáo Úy đều chưởng quản lấy một chi quân đội, đang múa may Lệnh Kỳ thời khắc, dưới sớm đã chờ đợi thật lâu đại lượng chiến sĩ chính là hóa thành từng đạo từng đạo như sắt thép Dòng nước lũ uốn lượn xuyên toa, hình thành một thanh sắc lạnh, the the đại đao, trung gian làm đao Phong, hai bên vì Vũ Dục, vượt qua 10 vạn Tiêm Đao doanh chiến sĩ hình thành cái này Tiêm Đao chiến trận thời điểm, bầu trời nhất thời gió giục mây vùn, khí tức mãnh liệt làm cho sắc trời đều lên biến hóa.

Các giáo úy không ngừng mà thông qua cờ lệnh trong tay đề hạ chiến sĩ hình thành từng cái chiến trận.

Đối Tiêm Đao doanh chiến sĩ tới nói, bọn họ là tiêu hao địch nhân lực lượng, đại loạn địch nhân trận hình lực lượng, cứ việc làm như vậy có thể sẽ để Tiêm Đao doanh chiến sĩ phần lớn là đã đi là không thể trở về, nhưng thượng tầng các tướng lĩnh nhưng thủy chung làm không biết mệt.

Tiêm Đao doanh chiến sĩ phần lớn là pháo hôi, có thể sử dụng pháo hôi mệnh đến bọn họ tinh duệ bộ đội lực lượng, đây là sở hữu tướng lĩnh đều vui lòng nhìn thấy.

Hướng hồ, cái này loạn thế, không bao giờ thiếu cũng là pháo hôi.

Tiêm Đao doanh chiến sĩ tại chỉ lệnh dưới diễn đồ mấy loại chiến trận, sau đó Giáo Úy phía trên Lang Tướng nhóm bắt đầu xuất ra từng cái cùng loại với sa bàn đồ, vật, phía dưới Tiêm Đao doanh chiến sĩ vì tử, đem chiến thuật của chính mình từng cái vận dụng đến.

Đây mới thực là trên ý nghĩa đại quy mô diễn luyện, tại Tiêm Đao trong doanh cũng không thể tránh khỏi xuất hiện thương vong.

Một giờ diễn luyện tập, trọn vẹn lại là hơn ngàn danh chiến sĩ bởi vì các loại ngoài ý muốn mà thân tử, thi thể bị ném tới phụ cận tự đường Lang Oa bên trong, đó là danh xưng rác rưởi vạ ve chai địa phương, lại nhiều thi thể ném tới bên trong, không đủ một ngày liền sẽ bị đại lượng bầy sói cho chia ăn sạch sẽ, trở thành thực vật chất dinh dưỡng.

Luyện Binh Tràng chỗ phía trên bầu trời mây đen như chì Mập.

Mấy chục vạn chiến sĩ tề tựu sát ý đủ để khiến thiên địa biến sắc.

Tiêm Đao doanh chiến sĩ đi qua dài đến mấy canh giờ diễn luyện, tinh bì lực tẫn, chính coi là có thể nghỉ ngơi một chút lúc, lại phát giác bốn phía chẳng

biết lúc nào, thêm ra từng cái đội ngũ hình vuông, những áo giáp đó rõ ràng, lạnh lẽo hàn quang thấu hiện tinh duệ bộ đội giống như Bầy Sói, nhìn chăm chập bọn họ.

Trên đài cao Trung Lang Tướng nhao nhao đứng dậy, trong tay xuất hiện huyết sắc đồng dạng Lệnh Kỳ.

"Thương Ưng doanh, Bãng Phong doanh vì bên trong tiên phong, Hỏa Tự Doanh, Thiên Tự doanh vì tả tiên phong, Lục Tự doanh, Hồ Tự doanh vì hữu tiên phong, tổ ba nhọn trận!"

"Kỵ Binh Doanh tổ kỵ binh mất xích trận,

Xé ra địch nhân trận hình, bộ binh Cung Binh kéo ra bình thường tiến lên phương trận!"

Mấy cái đại Trung Lang Tướng nhao nhao hồ hững phát ra chỉ lệnh, đúng là đêm này hơn mười vạn Tiêm Dao doanh chiến sĩ xem như địch giả tướng.

Mà bốn phía tinh duệ bộ đội chiến sĩ trong tay cầm lấy binh khí đều là kiện hàng một tầng thật dày vải bạt, cực đại hạn chế lực sát thương, nhưng là những bộ đội tinh nhuệ này lực lượng đều một cách lạ kỳ lớn, một khi bị chặt trúng, vết thương nhẹ xem như may mắn.

Cũng may, những này chiến sĩ tính kỷ luật đều mười phần mạnh, không có người tự tiện giải khai trên binh khí vải bạt, liền xem như một số ngoài ý muốn rơi xuống, cũng tận lượng đem túi vải buồm trở về.

Bất quá chờ trên trận chém giết kết thúc, thương vong nhân số cũng đạt tới kinh người hơn vạn!

Trên đài cao.

Trâu thịnh bọn người một đám người ngoại lai trong mắt nhao nhao lộ ra sắc mặt khác thường. Muốn trước khi nói luyện binh hình thức còn tính là bình thường, giờ phút này liền có vẻ hơi quỷ dị.

"Nghe nói cái này Triệu Quyền có chút tàn bạo, ưa thích lấy làm người con mồi, cho nên luyện binh bên trên cũng nhiều loại mô thức này, lấy thỏa mãn nội tâm đam mê, xem ra quả thật như thế!"

Những người này bí mật quan sát trên đài cao Triệu Quyền, phát hiện cái sau trên mặt che kín thỏa mãn chi sắc, không khỏi một trận xem thường.

Không gì hơn cái này đại quy mô luyện binh xác thực có không ít đáng xem!

Bọn họ an tâm mà quan sát dưới luyện binh, trong lúc nhất thời cũng là lộ ra mười phần yên tĩnh hài hòa.

Thắng đến phía dưới giao chiến kết thúc.

Tiêm Dao doanh chiến sĩ tan tác, đến hàng vạn mà tính chiến sĩ nằm trên mặt đất kêu rên, nhưng rất nhanh mà liền bị quét sạch ra ngoài.

Nếu như bọn họ có thể tại mấy ngày nay đứng lên còn tốt, nếu như không thể đứng lên, như vậy bị đuổi ra thành xem như tốt nhất kết cục.

Mà một bên khác tinh duệ bộ đội lại cơ hồ không có tổn thất gì, nhiều như rừng tính được không quá gần ngàn người thụ thương mà thôi, chỉ có mấy chục người bởi vì vận khí quá kém, bị vây đánh chí tử.

Triệu Quyền đứng dậy, đang muốn nói cái gì, bỗng nhiên phương xa truyền đến một trận tiếng rít, kinh lực cực mạnh, tuy nhiên cùng nơi này cách mấy ngàn thước, lại có thể rõ ràng tại toàn bộ trên quảng trường truyền ra, khắc ở mỗi người trong lòng.

Triệu Quyền sắc mặt trầm xuống, ánh mắt mang theo Ưng Thửu sẵn thức ăn ánh mắt nhìn về phía nơi xa.

Nơi đó một chi nhân số trên trăm, toàn thân bao phủ tại chiến giáp Trung Đội ngũ chính cưỡi chiến mã hướng cái này mà đến.

Người cầm đầu khoác trên người lấy một trương huyết sắc áo choàng, theo gió đong đưa, đợi đến gần, một đôi mắt bên trong huyết quang đúng là ả ả xuyên suốt mà ra.

"Lễ vật!"

Vừa dứt lời, sau lưng chiến sĩ nhao nhao ruồi ngựa tránh ra một lối, lộ ra một cái chiến sĩ thân ảnh.

Khi nhìn đến người này thời khắc, trên quảng trường mấy chục vạn người nhất thời có một bộ phận người lộ ra ánh mắt kinh dị.

Xuất hiện người này là chi đội ngũ kia bên trong duy nhất một tên không có mặc lấy Toàn Thân Giáp người, cũng bởi vậy để hắn nhìn lộ ra như vậy không giống bình thường.

"Là hắn!"

"Là hắn!"

"Trần Thiên Vạn!"

Lô phong này một ít cùng Trần Thiên Vạn là cùng một cái doanh trường chiến sĩ nhất thời nhận ra người.

Mà trên đài cao cũng có số lượng không thiếu tướng lĩnh trong mắt lộ ra vẻ kinh nghi. Cái này bên trong còn bao gồm thành chủ Triệu Quyền cùng mấy cái kia đại biểu rất nhiều thế lực kẻ ngoại lai.

"Hiện đi lên!"

Trần Thiên Vạn bên tai truyền đến một trận thì thầm.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ gặp này hất lên huyết sắc áo choàng Lục Giai chiến sĩ bờ môi khê nhúc nhích, hiển nhiên thanh âm cũng là từ chỗ của hắn phát ra.

Hắn liếc nhìn phía trước, vô số ánh mắt nhìn chăm chú lên nơi này, trên lưng sớm đã che kín mồ hôi lạnh.

"Hiện đi lên!"

Thanh âm lại lần nữa truyền đến, Trần Thiên Vạn cảm giác được bốn phía chiến sĩ phạm vi hơi hơi thu co rúm người lại, để hắn thân thể chỗ ngồi trở nên càng thêm chật hẹp một số.

Hắn khê cắn môi, dẫn theo rương gỗ đi về phía trước.

Từng trương vải bạt vô tức mà rơi xuống, trong tầm mắt vô số hàn quang lấp lóe, một chi tinh duệ bộ đội ngăn tại ngay phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Bí ẩn

"Tránh ra!"

Giằng co thật lâu, trên đài cao truyền đến một đạo quát khê âm thanh.

Triệu Quyền híp mắt nhìn qua nơi này, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Trần Thiên Vạn trong lòng không chỉ có không có thờ phào, ngược lại càng phát ra khẩn trương lên.

Hắn dẫn theo rương gỗ, vượt qua từng cái chiến sĩ, những này chiến sĩ mắt lạnh nhìn hắn, trong tay bao vây lấy binh khí vải bạt từng cái trượt xuống, lộ ra lạnh lẽo quang mang, trong lúc vô hình cho người ta một loại áp lực cực lớn.

Trần Thiên Vạn mặt ngoài bất động thanh sắc, từng bước một xuyên qua mấy chục vạn chiến sĩ hội tụ thành biển người, đạp lên đài cao.

Đại lượng Giáo Úy, Đô Úy cản ở trước mặt hắn.

"Tránh ra!"

Đài cao trên cùng lại lần nữa truyền đến thanh âm.

Những này Giáo Úy, Đô Úy cấp bậc tướng lĩnh lúc này mới có chút không cam lòng tình nguyện tránh ra một cái lối nhỏ.

Từng bước một đạp vào bậc thang, những cấp bậc đó cao hơn, thực lực càng cường tướng hơn lĩnh không có ngăn lại hắn đường đi, chỉ là mắt lộ ra dị sắc mà nhìn xem hắn.

Chờ hắn đạp vào Thiếu Tướng tầng kia bậc thang về sau, rốt cục bị người ngăn lại đường đi.

Một vị dáng người khôi ngô đại hán như là bàn thạch lập tại phía trước, cứ việc chưa từng cầm lấy binh khí, nhưng đứng tại vậy liền cho người ta Vạn Quân không làm chi thế.

Người này vũ lực mạnh tuyệt đối hiếm thấy!

Trần Thiên Vạn trong mắt dị quang chớp động, đại hán chiến lực liền xuất hiện tại thanh thuộc tính bên trong.

Người này thuộc tính mười phần bình quân, nhưng chiến lực lại là đạt tới kinh người 2 23 giờ, Nãi là chân chính Thất Giai chiến sĩ.

Duy nhất thuộc tính nhanh nhẹn cũng hoàn toàn vượt qua hẳn 4 9 điểm, đạt tới dọa người 57 điểm.

Trừ bỏ hẳn hai lần hóa thân tuyệt thể vũ lực thời điểm trạng thái, đại hán này thuộc tính không thể nghi ngờ là hẳn gấp qua mạnh nhất một người.

Lần này, trên đài cao Triệu Quyền thanh âm không tiếp tục truyền ra.

Trần Thiên Vạn biết hẳn chỉ có thể dừng bước tại nơi này, thế là liền cầm trong tay rương gỗ hiện lên cho đại hán.

Đại hán tiếp nhận cái rương, trên tay chấn động mạnh một cái, rương gỗ nhất thời vỡ vụn ra, bên trong đồ vật vững vàng rơi vào hẳn khoan dung bàn tay to bên trong.

Sau một khắc, bốn phía truyền ra một tràng thốt lên âm thanh.

Mà Trần Thiên Vạn sắc mặt cũng bỗng nhiên kịch biến.

Này từ hòm gỗ bên trong lộ ra đồ vật rõ ràng là một khóa đâm máu đầu người!

Đại hán kia sắc mặt một trận biến sắc, buồn gào một tiếng.

"Cổ Siêu —— ta muốn nguoi chết!"

Thanh âm rơi tắt, hẳn ôm đầu, bỗng nhiên phóng tới Trần Thiên Vạn.

Hô

Kinh người kinh phong nhìn xem từ bên cạnh lướt qua, Trần Thiên Vạn âm thầm may mắn, mình có chuẩn bị, không phải vậy bị cái này nén giận công kích đánh trúng, chỉ sợ không chết cũng phải tàn tật.

Nhưng đại hán chiến lực hoàn toàn không phải hẳn có thể so sánh với.

Tại hẳn tránh đi trong nháy mắt, một đạo cước ảnh quỷ dị từ một phương hướng khác vùng đến, hung hăng quất vào trên vai hẳn.

Răng rắc!

Trần Thiên Vạn rõ ràng nghe được mình xương vai tiếng vỡ vụn âm, một cổ kịch liệt đau nhức truyền khắp thân thể, còn chưa chờ hẳn từ kịch liệt đau nhức bên trong lấy lại tinh thần, một bóng người đã từ trên trời giáng xuống, đem hẳn tầm mắt hoàn toàn bao phủ lại.

Ầm!

Trần Thiên Vạn đầu đầy máu tươi, thẳng tắp mà đổ vào trên cầu thang ——

Phương xa, này hát lên huyết sắc áo choàng thủ lĩnh nhìn qua một màn này, trong mắt giống như lộ ra vẻ nhẹ nhàng.

"Các nguoi cũng phải chết!" Đem Trần Thiên Vạn đánh bại đại hán từ trên cầu thang phương lao xuống, như Mãnh Hổ hạ sơn.

Những nguyên bản đó đứng yên bất động mấy chục vạn chiến sĩ cũng nhận được cấp trên mệnh lệnh, nhanh chóng động.

Nhưng này chút toàn thân bao phủ tại áo giáp chiến sĩ cũng không có bất kỳ cái gì bối rối, tựa hồ sớm dự liệu được một màn này.

Huyết sắc áo choàng thủ lĩnh còn ngông cuồng Địa Đại cười vài tiếng, quay đầu ngựa lại, mang theo đám người hướng phía sau chạy trốn.

Đại lượng mũi tên nổ bắn ra mà ra, nhưng tất cả đều thất bại.

Luyện binh đại hội cung tiễn thủ tham gia cũng không nhiều, trừ một trấn thủ mấy ngàn người bên ngoài, ta đều đối dùng cận thân vũ khí, cái này cũng đạo đưa bọn họ vô pháp trước tiên đối này trên trăm Danh Toàn Thân Giáp trụ chiến sĩ triển khai công kích!

Mấy chục vạn tướng sĩ nhanh chóng xuất động.

Dám ở chỗ này tiếp xúc Triệu Quyền râu hùm, không thể nghi ngờ là tìm chết hành vi.

Không ai sẽ cho rằng những Toàn Thân Giáp đó chiến sĩ có thể từ nơi này đi ra ngoài.

Như vậy đại quảng trường, trong chớp mắt chỉ còn lại có mấy vạn chiến sĩ quá trệ lưu tại nơi này.

Triệu Quyền mi đầu bỗng nhiên hơi nhíu lại, chính muốn mở miệng hỏi thăm một tên tướng lĩnh, đã thấy cách đó không xa trống trện trện trện, một chi nhân số tại mấy vạn người đội ngũ chính mang theo trện trện tiếng la giết vọt tới.

"Chuyện gì xảy ra?" Triệu Quyền cũng không có mất đi tỉnh táo, chỉ là càng phát ra không cao hứng.

Một tên Đô Úy xông về phía trước, lớn tiếng báo cáo: "Thành chủ, không tốt, thuộc hạ vừa nhận được tin tức, các Lộ thành chủ nhân mã phát sinh bạo động, trấn thủ nơi đó mấy ngàn chiến sĩ đã toàn quân bị diệt!"

"Các Lộ thành chủ?" Triệu Quyền cười lạnh nói, "những tiểu thành đó phần lớn là nhất giai chiến sĩ, Nhị Giai đều là số ít, thế mà còn dám bạo loạn, thật là sống đến không kiên nhẫn!"

"Truyền ta lệnh, lập tức trấn áp!"

Triệu Quyền quát to.

Một lát sau, dưới ngưng lại mấy vạn người phân ra một nửa, đón lấy đánh tới các Lộ thành chủ nhân mã.

Bất quá, không ai phát hiện, trên đài cao ngưng lại tướng lĩnh, có đem gần một nửa sắc mặt đều trở nên âm tình bất định, nhìn qua nơi xa chém giết hai chi đội ngũ, lúc mà xuất hiện một tia làm cho người nhìn không thấu biểu lộ.

Các Lộ thành chủ nhân mã căn bản là không có cách cùng Triệu Quyền tinh duệ bộ đội chống lại, chém giết không đến nửa giờ, chính là tứ tán bỏ trốn.

Phát sinh chuyện thế này, Triệu Quyền cũng không có tiếp tục luyện binh đại hội hứng thú, chỉ là hạ lệnh toàn viên hồi phủ.

Trong chớp mắt, trên quảng trường chỉ còn lại có rải rác mấy ngàn danh chiến sĩ tại xử lý hậu sự.

Trên đài cao.

Một tên gương mặt không thịt, xương gò má đột xuất Tướng Lĩnh mang theo hơn mười người chiến sĩ đi đến Trần Thiên Vạn thi thể dừng lại chỗ.

"Đem này người thi thể mang đi! Phạm phải lớn như thế qua, cho dù chết, thành chủ cũng sẽ không để hân tốt hơn!" Tướng lĩnh trầm thấp tà dị thanh âm từ khỏi giáp dưới truyền ra, sau lưng chiến sĩ nhất thời trong lòng run lên, cúi đầu xuống, không dám để cho nhìn đến bất kỳ một tia chỗ không ổn.

Trần Thiên Vạn thi thể rất nhanh mà liền vận cách nơi này, cũng trần trọc số cái địa phương mới được đưa đến một chỗ làm cho người nghĩ không ra địa phương.

Lão Kỳ cửa hàng bánh bao.

Lão đầu từ nhanh nhẹn đem bóp tốt bánh bao ném tới chảo nóng bên trong.

Một cỗ không chút nào thu hút Xe ngựa từ Tây Nam góc đường chậm rãi lái tới, khi đi ngang qua nơi này thời điểm có chút dừng lại, một lát sau lại lần nữa lái về phía phương xa.

Lão đầu từ than nhẹ một tiếng, chuyển tay từ dưới quầy xuất ra một cái đóng cửa thẻ bài treo ở tủ kính dưới, sau đó liền đóng lại đại môn.

Khi phòng trở nên tối tăm thời điểm, lão đầu từ bên người lại là xuất hiện vài bóng người. Bên trong một người trên lưng còn đeo một cái tràn đầy máu tươi người.

"Tiểu tử này thế mà thật đáp ứng việc này, cũng thật sự là với bá lực!" Lão đầu từ nhìn lấy trên lưng Trần Thiên Vạn, kinh ngạc nói.

Cổng Trần Thiên Vạn đương nhiên đó là trước đó nhất xác tên kia xương gò má đột xuất tướng lĩnh.

Chỉ là lúc này trên mặt hân hoàn toàn không có cao ngạo, chỉ còn lại có kính cẩn.

"Còn mời Kỳ đại nhân xuất thủ!"

"Yên tâm, hân ăn ta bánh bao, là không chết!" Kỳ họ lão nhân không nhanh không chậm nói.

"Thành chủ nơi đó có thể còn đang chờ hân! Phải biết tình huống bây giờ khẩn cấp, bây giờ Tuấn Hà thành là tứ phía nguy cơ! Nếu như muộn, liền xem như thành chủ, cũng không có chút nào nắm chắc, đến lúc đó chỉ có thể bỏ thành mà đi!" Nói chuyện là một vị Văn Sĩ.

Người này gương mặt lạ lẫm, tựa hồ cũng không phải là trước kia Tuấn Hà trong thành nhân vật.

Ngược lại là kỳ họ lão nhân trên mặt dị sắc xem Văn Sĩ liếc một chút, dường như nhận ra thân phận của hân, bất quá lại không nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113:

Kỷ họ lão nhân đem mấy người dẫn tới trong phòng ngủ.

Trong phòng che kín đại lượng tạp vật, liên liền duy nhất một kiện đồ dùng trong nhà cũng là chất đầy Cổ xưa quần áo cũ.

Kỷ họ lão nhân không có chút nào e lệ chi ý, trực tiếp mà đi lên trước, đem trên giường y phục tiện tay ném đi, sau đó xốc lên ván giường, lộ ra một cái tinh mịch thông đạo.

Sau lưng trên mặt mấy người cũng không có dị sắc, tựa hồ đã sớm biết.

Này công Trần Thiên Vạn tướng lĩnh dẫn đầu đi xuống.

Không bao lâu, cửa thông đạo lại lần nữa chậm rãi khép kín.

Mấy người dọc theo bậc thang một đường hướng xuống, ước chừng qua mười mấy hai mươi mét sâu về sau, thông đạo trở nên nhẹ nhàng đứng lên.

Cũng không biết đi bao lâu, đi tại phía trước kỷ họ lão đầu kéo ra phía trước một chỗ môn vòng, lộ ra một cái rộng lớn lòng đất lâm viên.

Trong lâm viên cực kỳ tinh xảo, bốn phía là đại lượng treo ngược Thạch Nhũ Lâm, giống như treo ở trên đầu lưỡi dao sắc bén, làm cho người cảm thấy trong lòng trầm xuống.

Nhưng người ở đây cũng không phải lần đầu tiên đi vào nơi này, cho nên thật cũng không cảm thấy cái gì kỳ quái.

"Mang đến a?" Một tên tựa hồ lâu không thấy ánh sáng mặt trời nam tử từ trong bóng tối đi ra, sắc mặt tái nhợt.

"Mang đến!" Tên kia tướng lĩnh đem Trần Thiên Vạn buông xuống.

Người kia gật gật đầu, nhẹ nhàng lay động trong tay lục lạc, một trận kỳ dị thanh âm truyền ra.

"Các người hiện tại bực này một hồi, thành chủ đợi lát nữa liền đến!"

Mấy người gật gật đầu.

Kỷ họ lão nhân thì là cùng đối phương liếc nhau, một người một bên, đem Trần Thiên Vạn dựng lên, biến mất trong bóng đêm.

Thế giới lập tức lâm vào trong yên lặng.

Kỷ họ lão giả và người kia cũng không biết đi tới chỗ nào, đem Trần Thiên Vạn để vào một lần vải như máu đỏ thấm dịch ao, sau đó lại đi bên trong rơi xuống một số nhỏ vụn bột phấn.

Như thế như vậy, cũng không lâu lắm, trong ao ngâm Trần Thiên Vạn đột nhiên xuất hiện dị thường.

Nguyên bản trên người hắc khí tức hoàn toàn không có, thân thể cũng từ từ cứng ngắc, nhưng lúc này da thịt lại là khôi phục co dãn, từng cái giống như côn trùng khí lưu tại trong mạch máu vừa đi vừa về mà xuyên toa, kỳ dị chi cực.

Tại cái này yên tĩnh im lặng phương, một cỗ tim đập thanh âm càng phát ra mãnh liệt.

Từ từ

Một trận tiếng vang đột nhiên truyền vang.

Bé chộp mắt thông suốt mở ra, hết lần này tới lần khác tinh quang tại trong mắt lưu chuyển.

"Đây là ——?"

Trần Thiên Vạn trong mắt hiện ra vẻ mờ mịt, nhưng rất nhanh mà liền nhớ lại đến, sắc mặt không khỏi một trận biến ảo.

Hắn từ ao đi ra, lộ ra bìa cứng thân thể, giọt giọt huyết dịch dính dính từ thân thể trượt xuống.

Một bóng người từ trong bóng tối đi ra.

"Là ngươi!"

"Thương tổn như thế nào? Không có lưu lại mầm bệnh gì a?" Người tới thanh âm thô kệch bên trong mang theo một cỗ nhàn nhạt uy nghiêm

"Cái này cũng không nhọc đến phiên Mã Tướng quân quan tâm!" Trần Thiên Vạn thân nhiên nói.

Người tới đứng là trước đây không lâu tại trên điểm tướng đài đem hắn đánh "Chết" vị kia Trung Lang Tướng!

Họ Mã tướng quân biết Trần Thiên Vạn trong lòng còn có oán khí, cười hắc hắc cũng không nhiều lời, chỉ là quay người hướng một bên bước hai bước, lộ ra sau lưng một người tới.

"Trần thôn trưởng!"

Trần Thiên Vạn sắc mặt hơi hơi nghiêm nghị, "Triệu thành chủ!"

"lần này Trần thôn trưởng nỗ lực, bản thân nhất định sẽ ghi ở trong lòng, chỉ cần độ qua cửa ải này, lúc trước thương định điều kiện bản thân nhất định một hồi thực hiện!" Triệu Quyền nói ra.

"Hy vọng đi!"

Triệu Quyền nhìn Trần Thiên Vạn liếc một chút, đột nhiên hỏi: "Trần thôn trưởng vũ lực lệnh ta rất là nghi hoặc, khi thì cao khi thì thấp, lại chẳng biết tại sao?"

Trần Thiên Vạn nói ra: "cái này cùng ta thể chất có quan hệ! Về phần cụ thể sao lại không tiện cáo tri thành chủ!"

"Đúng như này a?"

"Đương nhiên!"

Trong lúc nhất thời im lặng.

Bầu không khí trở nên có chút ngưng trọng lên.

Triệu Quyền bỗng nhiên cười ha ha nói: "Là ta suy nghĩ nhiều! Ngươi tồn tại ý nghĩa khác biệt, lúc trước ta tìm tới ngươi, vì diễn một màn kịch, đem núp trong bóng tối địch nhân đều dẫn ra ngoài! Chỉ là để cho ta rất là ngoài ý muốn là,

Ẩn tàng địch nhân là đi ra, nhưng lại để cho ta ứng phó không được!"

Trần Thiên Vạn mắt sáng lên, nói: "Thành chủ không phải còn có Trình Tướng Quân trợ giúp a?"

"Không nói gạt ngươi, mặt ngoài Trình Đức thắng là ta Tuấn Hà thành chánh thức hậu trưởng, kì thực hẳn ngược lại là ta địch nhân lớn nhất! Lần này Huyền Giáp Quân xuất động, chính là dẫn đến bây giờ Tuấn Hà thành ác liệt cục diện dây dẫn nổ một trong!"

"Trình Đức thắng đã sớm muốn cầm xuống ta cái này Tuấn Hà thành, nhưng Tuấn Hà thành địa lý vị trí đặc thù, mà lại ta Tuấn Hà thành cũng không phải tầm thường Đại Thành, cho nên theo bọn hắn nghĩ là một cây cùng khó gặm xương cốt!"

"Nguyên bản giữa chúng ta vẫn là có giằng xóc chỗ trống, nhưng hơn một tháng trước, Đế Đô phát sinh một sự kiện để hẳn lại cũng không đoái hoài tới hắn!"

Hơn một tháng trước?

"Là Tuấn Hà thành cùng hồ phong thành đại chiến đoạn thời gian kia?" Trần Thiên Vạn thấp giọng hô nói.

"Ngươi cũng nghĩ đến! Đúng a! Ta Tuấn Hà thành thực lực nguyên bản cùng hồ phong thành liền không sai biệt nhiều, tầm thường thời điểm đại chiến cũng tận lực giảm bớt đại lượng đại vũ khí sát thương, nhưng trận chiến kia lại là đem lẫn nhau trong quân cơ hồ vượt qua tám thành trở lên kim loại Chiến Thú, cùng đại lượng cao đoạn liên nỗ, Nỗ Pháo, Sàng Nỗ các loại đều dùng tới vào! Theo ta người thống kê, trận chiến kia tử vong chiến sĩ đã ẩn ẩn vượt qua đi vắng gần năm năm tử vong nhân số!" Triệu Quyền trầm giọng nói.

Trần Thiên Vạn cũng không khỏi đến hãi nhiên.

"Là bao nhiêu?"

"Mười hơn ba vạn người!"

"Vậy chúng ta nghe được vì sao giảm rất nhiều?"

Triệu Quyền cười khổ nói: "đó là bởi vì chúng ta lẫn nhau song phương có ý giấu diếm!"

"Đế Đô đến truyền đến tin tức gì, vậy mà các đại thế lực phản ứng đều lớn như vậy?"

"là Thánh Tử viện! Thánh Tử viện từ Đế Quốc thành lập mới bắt đầu liên lưu giữ lưu đến nay, năng lượng to lớn hoàn toàn không tại chỗ lộ Chư Hầu phía dưới, thậm chí còn còn hơn. Tại Đại Nguyên chưa tiêu vong trước đó, Thánh Tử viện ngoại trừ viện bên ngoài, nội viện người luôn luôn là ở vào ẩn lui trạng thái, để tránh bị Đế Vương kiêng kỵ. Nhưng hơn một tháng trước, Thánh Tử viện chợt đối ngoại tuyên bố, chính thức diện thế! Hơn nữa còn cùng Thanh Uy Vương liên hợp đến cùng một chỗ!"

"nguyên bản Thanh Uy Vương thực lực đều đã vượt xa bất luận cái gì một đường Chư Hầu Vương, chỉ là còn không có đạt tới loại kia không chút kiêng kỵ cấp độ, bây giờ có Thánh Tử viện, cử binh Nam Hạ, cả nước nhất thống, đã có thể đoán được!"

"đây mới là Các Lộ Chư Hầu muốn quăng ra Tuần Hà thành nguyên nhân thực sự?"

"Không sai! Đối với hần cách xa nhau khá xa Vương Hầu, Tuần Hà thành sao đều không quan tâm, nhưng huyết chiến vương, Trình Đức thắng các loại cách nơi này không xa lại khác! Bọn họ sau đó phải chuẩn bị chiến đấu Thanh Uy Vương, tự nhiên không thể để cho Tuần Hà thành bức này Đại Thành thế lực kẹp lưu giữ bên trong!"

"Người vũ lực mạnh, tại ta thấy qua trong hàng tướng lĩnh không một người có thể so sánh, có lẽ ở chính diện Công Thành Chiến bên trong, người ưu thế vô pháp phát huy ra, nhưng nếu là đối lại tập sát chiến các loại, người tồn tại sẽ là sở hữu địch nhân ác mộng!"

Trần Thiên Vạn gật gù đầu, như thế cùng hần suy nghĩ một dạng.

Đáng tiếc, Triệu Quyền ý nghĩ nhưng bởi vì bản thân hần tình huống không thể không thu đến hạn chế.

Bởi vì hần tuyệt thế vũ lực đều dựa vào thuộc tính đan tăng phúc.

Thuộc tính đan có thể không phải là muốn liền có!

"Cho nên kế tiếp còn hi vọng người có thể tiếp tục giúp ta!"

Nhìn thấy Trần Thiên Vạn lâm vào do dự bên trong, Triệu Quyền sắc mặt trầm xuống, "Người suy nghĩ thật kỹ, ta sẽ đem ta một cái binh đoàn tinh nhuệ giao cho người, ta hi vọng người có thể cho ta đem hồ phong thành cho đánh xuống!"

"Nói đùa!" Trần Thiên Vạn kinh ngạc nói.

"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: U linh áo giáp

Một cái binh đoàn tinh nhuệ tối đa cũng cũng là ba vạn người, cho dù cái này ba vạn người đều là như lúc trước gặp được Xích Giáp Binh Đoàn cường đại như vậy, muốn muốn bắt lại có huyết chiến vương chèo chống hồ phong thành, cũng tuyệt đối không thể!

Trừ phi cái này binh đoàn tinh nhuệ là Vương Bài!

Nhưng Tuần Hà thành có thể sẽ có Vương Bài a? Cho dù có, nhân số cũng sẽ không quá nhiều, dù sao Vương Bài nhưng là chân chính cao đoạn chiến tranh binh chủng!

"Trần thôn trưởng đừng vội cự tuyệt, ta giao cho người binh đoàn tinh nhuệ tuyệt đối không phải tầm thường tinh nhuệ! Có lẽ bọn họ vô pháp cùng Vương Bài sánh ngang, nhưng ở Vương Bài phía dưới, lại là một cỡ cường đại dị thường lực lượng!" Triệu Quyền biểu hiện trên mặt bất biến, cùng theo

như đồn đại tàn bạo tính cách có rõ ràng khác biệt.

"Nhưng hán cũng không phải là Vương Bài!" Trần Thiên Vạn lắc đầu.

"Ta tin tưởng Trần thôn trưởng, ngươi tuyệt đối có năng lực như thế! Hi vọng ngươi không khiến ta thất vọng!"

Triệu Quyền cũng không để ý tới Trần Thiên Vạn thái độ, trực tiếp đem nhiệm vụ giao cho trong tay hán.

"Đứng, nghe nói Trần thôn trưởng đối Đào Nguyên Thôn thôn dân rất là chiều cố, trong nội tâm của ta hiểu kỳ, liền đập chút sử giả đi qua hỏi thăm một chút, hiện tại cũng đã tại Đào Nguyên Thôn đi!" Nhìn thấy Trần Thiên Vạn sắc mặt bỗng nhiên trở nên âm trầm, Triệu Quyền vô vị cười cười, "Trần thôn trưởng không cần nghĩ quá nhiều, ta phái vào những sử giả kia cũng không phải bình thường người, nhất định sẽ chiều cố thật tốt Đào Nguyên Thôn người, đương nhiên còn có người thân nhân bằng hữu!"

"Nếu như ngươi tương thông, liền nói cho Kỷ Linh đi, hán sẽ đem tin tức mang cho ta!" Nói xong, cũng không quay đầu lại rời đi nơi đây.

Uy hiếp a?

Trần Thiên Vạn trong mắt lóe ra lãnh quang.

"Triệu Quyền a, hi vọng ngươi sẽ không ngu xuẩn đến động đến bọn hán, nếu không ta sẽ để cho ngươi hối hận "

Cao cao vương tọa phía trên, Triệu Quyền nhìn xuống hạ nhân.

Kỷ họ lão giả giờ phút này thay đổi một thân hắc bào, đem cả người hoàn toàn che lại, chỉ lộ ra hé mở mờ hồ khuôn mặt.

"Sao?"

"Hán đáp ứng!"

"Thức thời vì tuần kiệt!" Triệu Quyền mỉm cười, "Tuy nói người này vũ lực lúc cao lúc thấp, khó mà nắm lấy, nhưng trên thân lại hội tụ không ít khí vận, kéo đến chúng ta trong trận doanh, đối với chúng ta lại là có lợi mà vô hại!"

Kỷ họ lão giả bào mũ phía dưới truyền ra khe than thở một tiếng, chỉ là cái này thở dài quá nhẹ, về phần cùng trên đài cao Triệu Quyền căn bản không có nghe được.

"Trần Thiên Vạn trên thân xuất hiện qua tuyệt thế vũ lực đặc thù, dẫn động Phong Vân, tự nhiên mà vậy có khí vận tụ tập! Thiên hạ chi tranh, đơn giản là Số Mệnh chi tranh, dẫn tứ phương khí vận tụ tập một thân, là các đại thế lực mục đích một trong!" Nói chuyện là trước kia xuất hiện qua một lần tên kia Văn Sĩ.

"Gùng Vân tiên sinh kiến giải độc đáo!" Triệu Quyền cười nói, trên thân không tự giác mà đã có một tia bá chủ vận vị.

Khương Tinh Văn Sĩ nhẹ nhàng cười một tiếng, trong giọng nói không nhịn được mang theo một tia ngạo nhiên, "Thành chủ có ta phụ trợ, lại thêm tuyệt thế vũ lực khí vận, càng có âm thầm bồi dưỡng tinh nhuệ, chỉ chờ đại chiến bạo phát, Sĩ Mị Vồng Lượng nổi lên mặt nước, chính là thành chủ đại triển thân uy lúc! Đến lúc đó thiên hạ này lại ra một đường Chư Hầu Thế Lực!"

Lần này nói vừa ra, Triệu Quyền nhất thời thoải mái cười to, trong mắt tràn đầy tham vọng chí sắc.

"Ăn núp hơn mười năm, cũng là các loại một khắc này a!"

Hán ở trên cao nhìn xuống, xuyên thấu qua đại điện cao lớn môn cột, nhìn về phía bên ngoài bầu trời.

Mây đen dày đặc.

Giọt lớn giọt lớn nước mưa đập nện tại dày đặc tầng đất bên trên, ở trên mặt đất lưu lại một từng cái từng cái hoặc sâu hoặc cạn vết thương.

Từng đạo từng đạo thân ảnh màu đen đứng ở trong rừng, những người này nhưng không có một tia quân chính quy bộ dáng, hoặc là dựa vào trên tầng cây, trên tầng đá, hoặc là tiến vào trong huyết động, có đứt khoát cũng là ngửa mặt nằm trên mặt đất, mặc cho mưa to cọ rửa, lại phát ra quen ngủ mất tiếng lẩm bẩm.

Tại bất luận cái gì người xem ra, đây đều là một chi quân không chính quy, nhưng mà không có người lại bởi vậy xem nhẹ chi này nhân số bất quá ngàn người quân đội.

Bởi vì bọn hán thân thể bên trên tán phát lấy u quang Hắc Sắc Khải Giáp.

Loại này khải giáp trong quân đội có cực kỳ vang dội danh hào.

U linh khải giáp!

Loại này trang bị có thể trong lúc vô hình giả tăng người sử dụng tốc độ,

Mà lại nó có một cái đặc tính, cái kia chính là khi người nào đó ăn mặc một bộ khôi giáp thời gian càng lâu, thu hoạch được tăng phúc càng lớn.

Trừ cái đó ra, còn có một cái không biết chân thực hay không nghe đồn.

Một vị nóng lòng nghiên cứu công tượng không biết từ chỗ nào thu hoạch được một khối Dị Lực thạch, ý tưởng đột phát phía dưới, đem trộn lẫn vào các loại kỳ dị kim loại bên trong, cùng sử dụng tinh xảo công nghệ chế tạo ra một bộ áo giáp, sau đó được đưa đến trong quân con trai của nhận chức trong tay.

Từ đó con của hắn càng chiến càng mạnh, đúng là lấy đồng dạng thiên phú tăng lên tới tiếp cận 7 giai đỉnh cấp chiến sĩ cấp độ, trở thành lúc ấy có phần có danh tiếng một vị tướng quân.

Đáng tiếc tiếc vui chóng tàn, người này cũng không lâu lắm liền đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, tại lúc ấy chấn động một thời.

Này chuyện phát sinh không lâu, tên kia Đại Tướng ti liền lâm vào điên cuồng bên trong, sau đó cũng từ từ biến mất tại thế nhân trong tầm mắt.

Gia tộc cũng thời gian dần qua bởi vì Đại Tướng Quân cùng Đại Tướng ti rời đi mà nhanh chóng mai một đi.

Nguyên bản thể nhân lấy vì cái này hiển hách một thời gia tộc từ đó đem hoàn toàn không hạ xuống, nhưng khiến người ta nghĩ không ra là, tại hơn mười năm về sau, gia tộc này bên trong đi ra một thiếu niên, từ hắn xuất hiện thời điểm, trên thân cũng là một thân Hắc Giáp, cho dù là trở thành một tên Thiếu Tướng, cũng là như thế!

Hắn xuất hiện khiến thể nhân sợ hãi thần phục, gã thiếu niên này thủ đoạn so với cha càng thêm độc ác, phạm là tham dự chiến tranh, căn bản không muốn một tên tù binh, có sát tướng danh xưng.

Mà hắn kết cục lại là cùng phụ thân hắn cực tương tự, cũng là đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, trở thành lúc ấy lại một cái oanh động tin tức.

Bọn họ chỗ niên đại vẫn là Đại Nguyên thịnh thế thời kỳ, cho dù là Giáo Úy, Đô Úy bỏ mình đều là khó gặp sự tình, cho nên, một tên Thiếu Tướng đột nhiên chết bất đắc kỳ tử vẫn là chấn động Triều Đình.

Không bao lâu, điều tra đội liền đến đến Thiếu Tướng chưởng quản khu vực.

Làm cho người kỳ quái sự tình, việc này đến đây liền chẳng biết tại sao lâm vào quỷ dị bình tĩnh bên trong, những đóng đó chú việc này người, vô luận là Giáo Úy vẫn là Đại Tướng Quân, đều nhao nhao ngậm miệng không nói, giống như quên việc này một dạng, thẳng đến về sau, Triều Đình biến động, mới quyền giao thế, cung đình đại loạn, người người cảm thấy bất an thời khắc, một đội nhân số không hơn trăm Hắc Giáp chiến sĩ giống như u linh xuất hiện tại trong cung đình.

Vén vén một buổi tối, hỗn loạn cung đình nhất thời trở nên an tĩnh lại.

Hết thấy hết thấy yên nếu không có phát sinh một dạng.

Tất cả mọi người im miệng không nói, chỉ có một ít nghe đồn từ này lần về sau lưu truyền tới nay.

Trong truyền thuyết rất nhiều thứ đều bị thời gian cọ rửa đến không sai biệt lắm, bây giờ còn thừa lại chỉ có một ít vụn vặt đồ, vật.

Hoi hoàn chỉnh câu nói, này vén vén một đoạn chữ số không nhiều mà nói.

"U linh áo giáp truyền thừa lực lượng huyết dịch bọn họ ánh mắt đem cùng với ta nhóm cho đến chết "

"Đây chính là u linh chiến sĩ nghe đồn a?" Trần Thiên Vạn dựa lưng vào cái ghế, trong mắt lộ ra tia sáng kỳ dị.

Hắn trên tay cầm lấy một bản cổ lão thư tịch, phía trên vẽ lấy một bộ hơi có vẻ bức vẽ mơ hồ, hiển nhiên là u linh chiến giáp.

"Không sai!" Lý Yên chính bên cạnh, trên đầu vẫn như cũ mang theo lụa mỏng mặt nạ.

"U linh chiến giáp tại thế nhân trong truyền thuyết là cấm chế chiến giáp, mặc nó vào chiến đấu người sẽ mạng sống rất ngắn!"

"Bọn họ chiến lực đâu?" Trần Thiên Vạn mở miệng hỏi.

"Rất yếu, cũng rất mạnh!" Lý Yên trả lời làm cho người cảm thấy Cực Ý bên ngoài.

"Có ý tứ gì?"

"Đây là muốn nhìn là ai đang dùng chúng nó!" Nếu như là một cái hoàn toàn không có luyện võ thiên phú người sử dụng, như vậy mặc nó vào cùng phổ thông áo giáp không sai biệt lắm, cho dù có đề bạt cũng chỉ là rất nhỏ bé một bộ phận! Thậm chí cái này áo giáp bởi vì trộn lẫn vào Dị Lực bột đá mặt, dẫn đến phòng ngự lực căn bản là không có cách xứng đôi chúng nó sở dụng đại lượng trân quý kim loại tài liệu! Cho nên không có tăng phúc u linh chiến sĩ, căn bản không có cái uy hiếp gì lực!"

"Nếu như ăn mặc người khác có không kém luyện võ thiên phú mà nói, vậy liền khác biệt, hẳn chỉ ít có thể lấy tăng phúc hai đến ba cái giai cấp! Nói cách khác, nguyên bản có thể tu luyện tới 4 giai chiến sĩ, ăn mặc nó liền có thể tu luyện tới 6 giai thậm chí Thất Giai, vốn là Ngũ Giai, có thể tu luyện tới Thất Giai Bát Giai!"

"Nếu như là Bát Giai, Cửu Giai đâu?" Nhìn thấy Lý Yên cũng không tiếp tục nói tự động, Trần Thiên Vạn không khỏi hỏi.

"Cái này không giống nhau! Dịch Lực thạch đầu có được Dịch Lực quả thật có không giống bình thường công hiệu, nhưng muốn đánh vỡ Cửu Giai ràng buộc, cũng không phải tùy tiện có thể làm được! Liền xem như u linh áo giáp cũng là như thế! Nếu như là Bát Giai thiên phú người mặc vào u linh chiến sĩ, quả thật có thể gia tăng đến Cửu Giai thiên phú, nhưng có cái thiên phú này cũng không có nghĩa là người có thể tiến vào Cửu Giai!" Lý Yên nhìn lấy Trần Thiên Vạn, thật sâu nói: "Đây là một đạo khám! Nhìn chung lịch sử, có rất ít người có thể bước qua! Có thể đạt tới Bát Giai tăng thứ cũng rất ít, đạt tới Cửu Giai, long phượng cử ầu!"

"Vậy cái này u linh áo giáp thực có thể xem là khác loại Dịch Lực thạch đầu?" Trần Thiên Vạn nói ra.

"Không! Dịch Lực thạch đầu tồn tại có cực lớn thời gian hạn chế, mà u linh áo giáp lại cùng Dịch Lực thạch đầu hoàn toàn tương phản!" Lý Yên sắc mặt hơi có chút ngưng trọng, "Dịch Lực thạch đầu chỉ có dựa vào mài nước công phu đến một chút xíu mà thực hiện giá trị, muốn bồi dưỡng một tên Vương Bài, ít nhất cũng phải mấy năm thời gian, muốn bồi dưỡng được một chi Vương Bài tiểu đội, muốn mười năm trở lên công phu, đây là có được hoàn chỉnh Dịch Lực thạch đầu mới có thể như thế. Nhưng u linh áo giáp thật là làm cho một tên thiên phú không tồi chiến sĩ tại ngắn ngủi mấy cái năm thời gian, đạt tới đỉnh phong trình độ!"

"Kể từ đó —— "

"Kể từ đó thật đúng là rất khủng bố a!" Trần Thiên Vạn thờ dài.

Lý Yên an ủi: "Bất quá người cũng không cần có áp lực quá lớn, nếu như là Đế Đô u linh chiến sĩ có thể sẽ đạt tới trình độ này, về phần Tuấn Hà thành nơi này, ta xem chừng tối đa cũng cũng là Lục Giai đến Thất Giai, mà đây vẫn chỉ là một số nhỏ, dù sao tứ giai chiến sĩ đều coi là tinh anh nhân tài, hướng chỉ là Ngũ Giai, Lục Giai, lấy Tuấn Hà thành thành chủ năng lượng, căn bản không có khả năng dùng Ngũ Giai Lục Giai thiên tài tới làm u linh áo giáp người năm giữ!"

"Hy vọng đi!" Trần Thiên Vạn khép sách lại tịch, đi vào trong mưa to.

Cách đó không xa, một toàn thân bao phủ tại hắc bào phía dưới người đứng một cách yên tĩnh, sau lưng đứng yên lấy từng người từng người chiến sĩ, mặc cho lấy giọt mưa đánh vào áo giáp bên trên, không có chút nào nhũ mảy.

Nhìn thấy Trần Thiên Vạn, hắc bào hơi khê nâng lên từ đầu, lộ ra quen thuộc gương mặt.

"Trần Tướng Quân ——" hần ngữ khí có chút dừng lại, nói: "Người nên bên trên!"

Hần hơi khê nâng lên từ đầu, lộ ra giấu ở ống tay áo phía dưới tay, nơi đó nắm lấy một khối kim sắc Lệnh Phù!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Báo tin

Trần Thiên Vạn nhìn trước mắt kỳ họ lão giả, từ khi hắn đóng lại hần cửa hàng bánh bao về sau, liền thường xuyên mặc áo bào đen, đem mình gương mặt thật sâu giấu ở hắc bào phía dưới.

"Ta biết!"

Kỷ Linh khê gật đầu, nhân nhạ thanh âm truyền ra, "Cẩn thận "

Trần Thiên Vạn không khỏi hơi hơi ngạc nhiên.

Hoang dã rừng rậm

Mưa to không chỉ có không có đổi nhỏ, ngược lại càng lớn, hạt mưa đập nện tại lá cây phát ra âm thanh lưu loát.

"Trời mưa lớn như vậy, còn muốn tại bực này cái kia miệng còn hơi sữa tiểu tử, thành chủ đây là đang cùng chúng ta nói đùa à?" Nằm trên mặt đất một tên u linh chiến sĩ bỗng nhiên xoay người vọt lên, tái nhợt trên mặt lộ ra vẻ không kiên nhẫn.

"Thành chủ nói thế nào chúng ta liền làm như thế đó chính là, chẳng lẽ ngươi còn dám làm trái thành chủ mà nói hay sao?" Một tên đáng người tinh tế, cho dù là ăn mặc áo giáp, cũng không thể che giấu đi cái này đặc thù chiến sĩ đi tới.

Sắc mặt cùng người khác một dạng, đều là dị thường tái nhợt.

Tựa hồ thật lâu chưa từng gặp qua ánh sáng mặt trời.

"Đây không phải để cho chúng ta gặp mưa lý do!" Trước đó nói chuyện u linh chiến sĩ phản kích nói.

"Nhưng là ngươi vẫn là đến đợi ở chỗ này, không phải sao?" Đáng người tinh tế chiến sĩ khẽ cười nói.

"Đáng chết, ngươi cái này đàn bà, nhắm lại ngươi miệng thôi!"

"Ngươi nói ai là đàn bà! Ngươi cái này Đồ Phu!" Đáng người tinh tế chiến sĩ bốc lên tinh tế lông mày, quát lên.

Đối phương cũng là giận. Hắn tại không mặc vào u linh áo giáp thời điểm, cũng là một cái mỡ heo, tầm thường nhất là không nghe được người khác nói hắn là Đồ Phu!

Hai người mấy câu liền bốc lên lẫn nhau lửa giận, rất nhanh mà liền tự đánh nhau.

Tuy nhiên bọn họ còn có điều cô kỵ không có lấy ra vũ khí, nhưng kia thực lực này đều không giống bình thường, nhất quyền nhất cước ở giữa đều tồn tại bất phạm chỉ lực, đều là đem bốn phía một mảng lớn cây cối đều cho dời bình.

Hắn u linh chiến sĩ không chỉ có không có khuyên can, ngược lại từng cái mà tiến lên vây xem, còn hung hăng mà vỗ tay gọi tốt.

Tại loại này chờ đợi nhàm chán thời khắc, có thể có dạng này một trận trò vui nhưng nhìn, tuyệt đối là một kiện không tệ sự tình.

"Lập tức Giáo Úy, ngươi không đi ngăn lại à?" Một vị u linh chiến sĩ nhìn qua bên người nghỉ ngơi Giáo Úy, khẽ cười nói.

Giáo Úy con mắt hơi hơi mở ra một tia khe hở, sau đó lại nhắm lại.

"Nhàm chán!"

Chiến đấu rất nhanh mà liền dừng lại.

Cũng không phải là hai người tiêu hỏa, mà chính là chu vi xem u linh chiến sĩ thật sự là quá "Nhiệt tình" điểm, hai người liền xem như lại không biết xấu hổ, cũng không muốn bị người xem như giống như con khỉ vây xem.

Không có chiến đấu, mấy trăm tên chiến sĩ nhất thời cảm thấy không thú vị.

Một số hỏa khí so sánh vương chiến sĩ nhện không được đứng lên chạy một vòng, nhìn thấy người nào lúc đương thời chút không vừa mắt, lập tức nhất quyền đánh tới.

Mà bị đánh u linh chiến sĩ cũng không phải lương thiện, lập tức phi thân phản kích.

Chiến đấu ngay từ đầu, liền không còn ngừng.

Những này ăn mặc biến thái áo giáp chiến sĩ bao giờ cũng phát huy mình dã tính, mà vị kia Giáo Úy từ đầu đến cuối không có đứng dậy, ngược lại ngủ được càng quen, mơ hồ trong đó, một trận tiếng lẩm bầm chậm rãi truyền ra.

Không biết qua bao lâu, cũng không biết hắn cảm giác được cái gì, hơi hơi mở mắt ra, nhìn qua phía trước, trên mặt lộ ra một tia trào phúng nụ cười.

Cách đó không xa một tên gây yếu u linh chiến sĩ đứng lên, làm thực lực cường đại u linh chiến sĩ, bọn họ rất nhiều người thị lực cùng thính lực đều đạt tới một cái cực hạn, người này càng đột xuất, bởi vậy có thể trước tiên từ mặt đất bị chấn động nghe ra một con chiến mã bốn tẩu thanh âm.

Loại thời điểm này, nơi này, là có rất ít đơn độc Chiến Kỵ xuất hiện, bởi vậy người này tự nhiên đem xem như sắp đến tân nhiệm tướng lĩnh.

"Mọi người mau dậy đi nhìn xem, cái bò đến!" Người này lớn tiếng kêu lên.

Cái bò?

Đù kiêu nhàm chán u linh chiến sĩ nhao nhao đứng lên, như là ngửi được mùi thối Con ruồi, hướng ngoài rừng dừng mảnh lao tới.

Xa xa, liền thấy một người cưỡi chiến mã chậm rãi mà đến.

Khi nhìn đến trong rừng rậm tuôn ra đại lượng u linh chiến sĩ về sau,

Người kia cổ co rút lại, đột ngột từ trên lưng ngựa rớt xuống, lăn rơi xuống đất.

U linh các chiến sĩ nhất thời phát ra một trận tiếng cười lớn.

"Liên lá gan này còn tưởng làm chúng ta từ đâu? Cái bò cũng là cái bò? Lão tử đều có thể một thanh đi tiểu đến trên đỉnh đầu hửn!"

"Thật mất mặt! Mau cút đi!"

"Cút!"

"Cút!"

Tiếng cười nhạo rất nhanh mà liền biến thành phần nộ gào thét.

Đề dạng này người đến khi bọn hửn đầu lĩnh, không thể nghỉ ngơi là hung hăng quát bọn hửn mặt!

Tên kia lăn xuống mã nhân ảnh hốt hoảng mà bò lên, quay đầu liền chạy, đang lúc những u linh kia các chiến sĩ phát ra tùy ý mà tiếng cười to thời điểm, người kia lại quay đầu chạy tới, chỉ là cúi đầu, rõ ràng là kiên trì tới.

U linh các chiến sĩ lập tức lớn tiếng giận mắng, nhưng này người vẫn là càng ngày càng gần.

Thẳng đến chạy vội tới năm mươi mét có hơn, người kia mới lớn tiếng nói: "Các vị đại đại nhân, ta không phải Trần Đồ úy, ta chỉ là cái đưa tin!"

"Trần Trần Đại Nhân để cho ta tiện thể nhắn nói, hôm nay trời mưa, liền tạm thời không đến thị sát đội ngũ, Các Vị Đại Nhân trước tiên có thể tạm thời nguyên địa hạ trại, chờ mưa tạnh, hửn liền sẽ tới ——"

Nói xong, chính là bỗng nhiên hướng đường cũ vội tới, lại là một bộ thời khắc đều không muốn đợi bộ dáng!

Nhưng giờ phút này, đã không ai sẽ có tâm tư phóng tới trên người hửn.

Một cỗ nặng dị thường bầu không khí tại trong rừng rậm lan tràn ra.

Oanh!

Sau một lát, chi này kiệt ngao bất thuận cường đại đội ngũ nhất thời như là thuốc nổ nổ tung.

Bọn họ định lấy mưa, tại vực này đợi lâu như vậy, thế mà chờ đến chỉ là một cái báo tin, cái này còn thôi, lời nói bên trong thế mà còn để bọn hửn ở chỗ này hạ trại, chờ đến mưa tạnh!

Từng cây Cự Mộc ngã xuống, đó là u linh chiến sĩ lửa giận dẫn đến!

"Chúng ta đi thẳng về, đem cái kia đáng giận gia hỏa cho bắt tới, trực tiếp giết!"

"Giết hửn tính toán tiện nghi, không bằng đem hửn chôn sống!"

"Theo ta thấy tốt nhất là rút gân lột da!"

Các loại phần nộ gào thét vang lên.

Mắt thấy đám người thật có đem ngôn từ hóa thành hiện thực thời khắc, một chi thờ ơ lạnh nhạt Giáo Úy ngồi không yên.

"Các ngươi chẳng lẽ muốn phản không thành!" Trầm thấp gào thét vang lên, đem đám người lửa giận đè xuống.

"Còn nhìn cái gì? Cho ta nguyên địa hạ trại, chờ —— mưa tạnh!" Giáo Úy hùng hồn hữu lực thanh âm rõ ràng lọt vào mỗi một vị chiến sĩ trong tai.

Nhìn lấy hạ chiến sĩ đều hận hận tìm nơi tránh mưa ngủ ngoài trời, Giáo Úy trong mắt lóe ra lạnh lùng quang mang.

"Tốt ngươi cái Trần Thiên Vạn —— về sau có ngươi hảo hảo mà chịu đựng!" Hửn ni non nói, nụ cười trên mặt hơi có vẻ dữ tợn.

Tuần Hà ngoài thành thành.

Trần Thiên Vạn an tĩnh ngồi tại một nhà vị trí tương đối vắng vẻ trên lầu.

Một người vội vàng đi qua đến, tại vượt qua Tầm Lâu cánh cửa lúc, thân hình dừng lại, kém chút mềm nằm sấp trên mặt đất, cũng may là kịp thời chống đỡ.

Người này đi thẳng tới Trần Thiên Vạn trước người, đặt mông ngồi vào trên ghế, vắn vớ ngực nói: "Thật sự là thật đáng sợ, nghĩ không ra Tuấn Hà trong thành còn đáng sợ như thế quân đội!"

Nói xong, hắn một mặt u oán nhìn lấy Trần Thiên Vạn, nói: "Trần Đại Nhân a, tốt xấu là người quen, lần thứ nhất gặp mặt cũng không cần hành hạ như thế ta đi!"

Người này đương nhiên đó là lúc trước mang Trần Thiên Vạn vào thành Vương Lợi!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Quyết liệt

Trần Thiên Vạn cười cười, cũng không nói chuyện, chỉ là nghe Vương Lợi oán trách, đem mình bất mãn cùng kiến thức đều tung ra.

Cái bỏ?

Khi Vương Lợi nói đến đây hai chữ thời điểm, Trần Thiên Vạn hơi hơi nghiêng đầu, tựa hồ minh bạch cái gì, nhưng biểu hiện trên mặt cũng không có gì thay đổi.

Bây giờ, hắn đã là Đô Úy chi thân, cứ việc chức vị này thu hoạch được có chút không giống bình thường, nhưng Vương Lợi nhưng không biết những này, coi như trong lòng có lại nhiều bất mãn, cũng chỉ có thể biến thành một số bực tức.

Mà lại gần nhất hắn bởi vì Trần Thiên Vạn nguyên nhân, bị thủ trưởng không khỏi làm khó dễ, thời gian là trôi qua càng ngày càng gian nan, nếu không phải hắn có người sau lưng, sợ là sớm từ vị trí này bên trên xéo đi.

Cho nên, có thể được đến một vị Đô Úy ủng hộ, đó là mười phần hữu dụng.

Mưa tạnh.

Trần Thiên Vạn rời đi điệu thấp rời đi quán rượu.

Hắn cũng không hề rời đi ngoại thành, mà chính là quán qua đại lượng dân cư xuất hiện ở một tòa tháp bé trước nhà đá.

Một vị ăn mặc vài thô Ma Y nam tử đứng ở trước cửa, nhìn thấy Trần Thiên Vạn, trong mắt tinh quang lóe lên, "Trần Đại Nhân, mời đến!"

Trần Thiên Vạn trên mặt không có chút nào về ngoài ý muốn, dậm chân đi vào nhà đá.

Trọn vẹn hơn nửa ngày, mới từ trong phòng đi ra, nguyên bản giữa lông mày ả ả lộ ra một tia vẻ lo lắng tại lúc này cũng tiêu tán trống không.

Hắn lẻ loi một mình trở lại trong tù lâu, đem phòng cửa đóng kín, sau đó xuất ra một bản Thủ Trát.

Thủ Trát mặt ngoài không có bất kỳ cái gì viết dấu vết, chỉ có lật ra mới có thể nhìn thấy từng cái hơi có vẻ lộn xộn chữ, một cổ nhàn nhạt mực in vị đạo tràn ra, hiển nhiên những chữ này xuất hiện thời gian cũng không dài, hắn là mấy ngày gần đây nhất mới viết.

Trần Thiên Vạn từng tò mò một mà lật ra, nghiêm túc quan sát bên trong nội dung.

Cái này nhìn qua nhìn, chính là hơn nửa ngày, mà khi hắn lật ra một trang cuối cùng thời điểm, hệ thống rốt cục xuất hiện mới biến hóa.

"Chúc mừng người chơi thu hoạch được mới chức nghiệp —— công tượng (sơ cấp) "

Trần Thiên Vạn trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, ánh mắt rơi xuống giao diện thuộc tính bên trên, phát hiện phía trên trừ thêm ra một cái chức nghiệp bên ngoài, cá nhân thuộc tính bên trong lực lượng thuộc tính cũng gia tăng hai điểm.

Đây cũng là công tượng chức nghiệp tăng phúc.

Công tượng lúc đầu là từ Thiết Tượng phát triển mà đến, Thiết Tượng cả ngày đều là rèn sắt, đối với thân thể cũng đưa đến không kém đoán luyện hiệu

quả.

Cho nên, đề bạt hai điểm lực lượng cũng là tại Trần Thiên Vạn trong dự liệu.

"Chỉ là không biết công tượng đẳng cấp sau khi tăng lên có thể hay không gia tăng ngoài định mức lực lượng thuộc tính!"

Trần Thiên Vạn trầm nghĩ, trong tay xuất hiện một vật.

Lại là một cái tốt không thấy được cầm nang.

"Phải chăng sử dụng trí tuệ kính tú?"

"Vâng!"

Một trận lóa mắt quang thiểm qua, Trần Thiên Vạn đột nhiên cảm giác đầu trầm xuống, ngã xuống giường, ngủ thật say.

"Sử dụng trí tuệ cầm nang, thu hoạch được đề bạt, công tượng đẳng cấp đề bạt cấp 1, thành công tấn thăng làm trung cấp công tượng, lực lượng ngoài định mức gia tăng 3 điểm!"

"Sử dụng trí tuệ cầm nang, thu hoạch được đề bạt, công tượng đẳng cấp đề bạt cấp 1, thành công đề thăng làm cao cấp công tượng, lực lượng ngoài định mức gia tăng 5 điểm!"

Nếu như hắn hoàn toàn thanh tỉnh mà nói, liền sẽ nghe được hệ thống này không có chút nào cảm tình ba động thanh âm.

Một cỗ phổ thông mã xe chạy chậm rãi tại trong hẻm nhỏ.

Đánh xe người là một vị tinh tráng hán tử.

Nếu như Trần Thiên Vạn ở chỗ này mà nói, tất nhiên có thể nhận biết người này liền là trước kia phòng nhỏ trước chò tên nam tử kia.

Hắn bỗng nhiên kéo lấy dây cương, đề xa ngựa dừng lại đến, hạng mục chỉ tiết nhìn hướng về phía trước, nơi đó chậm rãi lái tới một chiếc xe ngựa, Mã Phu là một vị qua tuổi thất tuần lão giả, tóc muối tiêu, cúi thấp xuống chân mày, nhưng hắn ngồi tại trước xe, lại giống như cầm rỗi trên xe.

Tinh tráng hán tử trong lòng hơi hơi trầm xuống một cái, quay đầu đối trong xe nói cái gì, sau đó cực nhanh xuống xe, cúi đầu đứng ở một bên.

Phía trước Xe ngựa vẫn như cũ hướng nơi này đi tới, thẳng đến hai phe lập tức cơ hồ miệng đối miệng tiếp xúc, mới đột ngột dừng lại.

Tên kia Mã Phu lão giả chậm rãi xuống xe ngựa, động tác chậm chạp, tràn ngập tuổi xế chiều cảm giác,

Nhưng đứng ở một bên bìa cứng hán tử cũng không dám có chút bất kính chi sắc.

Đơn giản là lão giả này thân phận xa ở trên hắn, liền liền hắn phụng dưỡng chủ nhân, tại thấy lão giả thời điểm đều muốn cung kính kêu một tiếng lão sư!

"Cứu thiếu gia!"

Lão giả hơi hơi mờ to mắt, nhẹ nhàng gọi một tiếng.

Trầm mặc.

Thật lâu, đối diện trong xe ngựa mới truyền ra khẽ than thở một tiếng, "Nghiêm không rời cứu, cứu không rời nghiêm, đã Nghiêm Sư xuất hiện, xe kia bên trong tất lại chính là ta lão gia tử kia đi!"

Lão giả không có trả lời.

Hắn biết, loại thời điểm này hắn là trong xe ngựa vị kia mờ miệng thời điểm.

Quả nhiên, trong xe truyền ra một đạo thanh âm già nua, chỉ nói là ngữ khí lại mang theo một tia cùng thường ngày khác biệt lạnh lẽo cứng rắn.

"Nghiêm dễ, ngươi quá lệnh ta thất vọng!"

"Nói thế nào?" Tuổi trẻ thanh âm mười phần bình thản, tựa hồ sớm có đoán trước.

"Ngươi biết, ta một mực đem ngươi coi làm tương lai gia chủ bồi dưỡng, nhưng là ngươi lại tại ta sắp ẩn lui lúc làm sai sự tình! Tại loại này nghiêm trọng cục diện, đem tinh lực tổn hao tại râu ria trên thân người!" Thanh âm già nua nói ra.

Tuổi trẻ thanh âm truyền ra một tiếng cười khẽ, "Cái gì gọi là râu ria? Lão gia tử, ngươi sống thời gian lâu hơn ta, nhưng thấy lại không thể so với ta rõ ràng ——" thanh âm có chút dừng lại, nói: "Trọng yếu nhất là, ngươi lão! Cho nên ngươi mất đi phải có nhuệ khí!"

"Làm càn!" Một mực yên lặng không lên tiếng lão giả bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nguyên bản tuổi xế chiều trên mặt bị một cỗ uy nghiêm thay thế.

"Ngheem Sư! Chẳng lẽ không phải a? Tuổi nguyệt vô tình, sống được lâu, củ ấu tự nhiên sẽ làm hao mòn, liền như là ngài một dạng, dĩ vãng sát phạt quyết đoán đến bây giờ còn có thể lưu lại bao nhiêu đâu?" Tuổi trẻ thanh âm không có chút nào nhượng bộ cùng e ngại.

"Người biết người đây là đang nói chuyện với người nào a?" Thanh âm già nua nói ra, trong giọng nói mơ hồ trong đó để lộ ra vẻ tức giận.

"Đương nhiên! Đại Tượng ti gia tộc cứu nhà Tộc Trưởng đương nhiệm, Đại Tượng ti, ta lão gia tử! Đồng dạng, vẫn là Tuấn Hà thành Trung Lang Tướng!"

"Xem ra người còn không có hoàn toàn hồ đồ! Đã như vậy, liền hảo hảo cùng ta trở về đi! Trong khoảng thời gian này, trong thành sẽ rất loạn, người vẫn là tại trong phủ đối tượng đối tốt!" Thanh âm già nua nói ra.

"Đây là muốn từ bỏ ta a?" Tuổi trẻ thanh âm không hề có kị mà vạch trần đối phương giấu ở trong lời nói ý tứ, nhưng ngoài ý muốn không có sợ hãi, chỉ là khẽ cười nói: "Chỉ sợ là để ngài thất vọng!"

Mà nói ứng vừa dứt, Mã Phu lão giả khom người đọc bỗng nhiên thẳng lên, tựa hồ tại cái này trong khoảnh khắc từ trong ngủ mê tỉnh táo lại.

Hắn cao cao mà vọt lên, roi vào đối phương trên xe ngựa, đang muốn đưa tay đi vào đem bên trong người trẻ tuổi cầm ra đến, lại phát giác được phía sau truyền đến một cỗ mạnh tiếng kinh phong.

Một cái tay chộp vào không trung, xuất thủ rõ ràng là đứng ở một bên tên kia tinh tráng hán tử, giờ phút này trên mặt hắn không có kính sợ, có chỉ là tỉnh táo.

Một trào bắt khoảng không, hắn không có chút nào dừng lại, thân thể hướng phía trước một nghiêng, đem trên xe ngựa Mã Phu lão giả sinh sinh bức xuống dưới.

Mã Phu lão giả trên mặt tức giận tăng vọt, tựa hồ nghĩ không ra bìa cứng hán tử sẽ ra tay với hắn.

"Người ——" hán sắc mặt tái xanh.

"Lão đầu tử, trở về đi! Ta không muốn cùng người động thủ!" Bao bọc hán tử trầm thấp nói ra.

Hắn lại là Mã Phu con trai của lão giả!

"Thật sự là phản thiên!" Mã Phu lão giả tức giận vô cùng, trên đầu trắng bệch sợi tóc không gió mà bay, hắn như là Cuồng Sư mang theo cuồng bạo khí thế phóng tới cường tráng nam tử, trong tay không ngừng ra chiêu, Đại Khai Đại Hạp, uy lực bất phàm.

Cường tráng nam tử cũng giống như thế.

Hai người vũ kỹ thậm chí phong cách đều giống nhau y hệt, tuy nhiên Mã Phu lão giả khí thế càng mạnh một điểm, nhưng hậu kinh không đủ, một cái sơ sẩy, rất dễ dàng sẽ bị phản áp chế xuống.

"Người thật không cùng ta trở về a?" Thanh âm già nua tiếp tục nói.

"Muốn trở về ta tự nhiên sẽ về!" Tuổi trẻ thanh âm nói ra.

"Tốt ——" sau một khắc, một loạt tiếng bước chân từ bốn phương tám hướng truyền đến, từng người từng người hắc sắc áo giáp chiến sĩ vọt tới, đem một bên đường hoàn toàn phong tỏa ngăn cản.

"Sau cùng nói một câu, cùng ta trở về đi!"

"Không cần ngài quan tâm!" Tuổi trẻ thanh âm đáp lại nói.

Ào ào ào!

Lại là một chi đội ngũ tuôn ra, đồng dạng kiểu dáng hắc sắc áo giáp, nhưng giờ phút này lại làm hai phe cánh, tại cái này chật hẹp trong ngõ nhỏ giằng co.

Thật lâu ——

Này thanh âm già nua khẽ than thở một tiếng, giống như mang theo vô tận mỏi mệt, "Chúng ta đi thôi!"

Xe ngựa chậm rãi thay đổi rồi đi.

"Các người cũng lui ra đi!" Trẻ tuổi thanh âm nói ra.

Bốn phía chiến sĩ nhất thời lui vào hẻm nhỏ chỗ sâu.

Tên kia tinh tráng hán tử đi đến trước xe ngựa, do dự một chút, nói: "Thiếu gia, người xác định muốn làm như thế a?"

Trong xe truyền xuất ra thanh âm, "Mỗi người phương hướng khác biệt, lão gia tử nếu là bảo toàn, mà ta yêu cầu không chỉ là như thế a!"

"Nhưng chúng ta cũng không cần thiết muốn theo chủ gia quyết liệt a!" Tinh tráng hán tử nói ra.

"Người không hiểu!" Trong xe người nói nói, "khác biệt lựa chọn mang ý nghĩa chỗ bất đồng cảnh, lão gia tử muốn bảo toàn, đứng tại quyền thế lớn nhất phía kia mới có nắm chắc hơn, mà ta là muốn đứng ở có lợi nhất một phương, mục tiêu tồn tại khác nhau, lập trường tự nhiên sẽ tùy theo biến hóa! Bây giờ không cắt đứt, về sau đoán chừng sẽ rất khó!"

"Đi thôi!"

"Vào thì sao?"

"Cố nhân cư!"

Xe ngựa rất nhanh mà liền biến mất tại trong hẻm nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Lặn nữa truyền tin

Ánh đao giao thoa.

Một cái đầu lâu lăn rơi xuống đất, rồi tung dưới tóc ngưng kết lấy sợ hãi cùng vẻ phẫn nộ.

Từng cái chân từ đầu sọ phía trên vượt qua, rất nhanh mà liền biến mất tại nhằng nhịt khắp nơi hành lang bên trong.

Một cái cung nữ mới từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, như thường ngày đi ra phòng nhỏ, tại ngoài viện cùng hán thị nữ tụ họp một chỗ, sau đó từ quần ốc thị nữ mang theo hướng lão gia ở lại chỗ đi đến, nhưng trong lúc các nàng đi đến mục đích về sau, hoảng sợ phát hiện mặt đất đầu lâu, nhất thời một trận tiếng thét chói tai vang vọng Nội Phủ.

Thành Chủ Phủ.

Thành chủ Triệu Quyền mặt không thay đổi ngồi tại cao tọa bên trên, nghe phía dưới tướng lĩnh báo cáo.

"Đầu tướng quân bị ám sát, tin chết là rạng sáng 6 lúc truyền đến! Gặp nạn còn có năm vị Giáo Úy cùng một vị Trung Lang Tướng!" Báo cáo tướng lĩnh cúi thấp đầu, đem trong chiến trường luyện thành sát ý đều thu liễm lại vào.

Loại thời khắc mấu chốt này, liền xem như hán là thành chủ tâm phúc, cũng không dám quá mức tùy ý.

"Mà lại những tướng lĩnh này đều là chúng ta người chiếm đa số!" Hán thêm một câu.

Triệu Quyền nhìn về phía một bên Khương Vân.

Cái sau đứng yên một hồi, khẽ cười nói: "Đã bọn họ không nhịn được muốn động thủ, như vậy chúng ta giống như bọn họ mong muốn! Lấy sát ngăn sát!"

"Làm sao cái lấy sát ngăn sát pháp?" Triệu Quyền trong lòng chấn động, hỏi.

"Chúng ta không phải minh xác một số người lập trường a? Trước tiên có thể bắt bọn hán khai đao!"

"Tốt ——" Triệu Quyền đang muốn gọi tốt, một người chợt xông vào đến, kêu lên: "Thành chủ, không thể!"

Người đến là kỹ họ lão giả Kỳ Linh.

Nhìn thấy Triệu Quyền trên mặt hiện ra vẻ không vui, hần vội vàng đi ra phía trước, đem một tờ giấy đưa đến Triệu Quyền trong tay, cũng thấp giọng nói: "Đây là thám tử chúng ta đêm qua đưa tới khẩn cấp tin!"

Triệu Quyền mở ra giấy viết thư, sau một khắc, sắc mặt biến hóa.

"Phát sinh cái gì?" Khương Vân cau mày nói.

"Tần Vũ Hậu năm vạn đại quân tại đêm qua xâm nhập ta Tuấn Hà bên cạnh thành cảnh, đem ta Tuấn Hà Thành Thủ cảnh quân đội đánh tan!" Triệu Quyền sắc mặt trắng nhợt.

Tần Vũ Hậu đối với hần xuất binh, đây là hần vạn vạn không nghĩ đến .

"Trâu thịnh đâu!" Hần cả giận nói.

Một tên Giáo úy vội vàng phân phó người vào gọi đến trâu thịnh, nhưng nhận được tin tức lại là cái sau tại đêm qua đột nhiên rời đi, đến nay không có bóng dáng.

Tuấn Hà thành thành cửa đóng kín, trâu thịnh người khoảng chừng số trăm người, há có thể vô thanh vô tức biến mất?

Mọi người ở đây đều lòng dạ biết rõ, là có người nhúng tay chuyện này, mà lại người kia năng lượng còn không thấp!

"Bây giờ Ngoại Dịch ở bên, nếu như nội thành phát sinh, như vậy thành rất có thể sẽ thủ không được!" Kỳ Linh nhắc nhở một bộ muốn muốn bảo nổi Triệu Quyền.

Triệu Quyền sắc mặt biến hóa bất định.

Khương Vân nói: "Diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong! Tần Vũ Hậu đại quân khoảng cách Tuấn Hà thành có hơn trăm dặm đường, hơn nửa còn phải đi qua vài toà quan ải, thành chủ chỉ cần điều động một bộ phận chiến sĩ tiến đến ngăn trở địch, vì bọn ta tranh thủ thời gian liền có thể!"

"Gùng Vân tiên sinh nói không sai! Chỉ là đập ai đi cho phải đây?"

Khương Vân xoay chuyển ánh mắt, nói: "Trần Thiên Vạn người này không tệ! Có thể làm này chức trách lớn!"

Triệu Quyền không có đáp ứng, chỉ nói là nói: "Ta suy nghĩ lại một chút!"

Từ đại điện đi ra, Triệu Quyền sau lưng chỉ theo Kỳ Linh một người.

"Để Trần Thiên Vạn tiến đến ngăn cản Tần Vũ Hậu đại quân, người cảm thấy thế nào?" Hần hỏi thăm Kỳ Linh.

Kỳ Linh lắc đầu, "Ta cũng không đồng ý! Trần Thiên Vạn người này năng lực quả thật không tệ, có thể đem một cái tiểu Tiểu Thôn Trang tại gần ngủi thời gian nửa năm không đến, liền phát triển đến phồn vinh tiêu trần trình độ, mà lại căn cơ chế tạo rất có thấy xa, từ đó đó có thể thấy được lãnh tụ chỗ bất phàm!"

"Muốn hần vào ngăn cản Tần Vũ Hậu đại quân xác thực có thể vì chúng ta tranh thủ càng nhiều thời gian, nhưng ta sợ —— "

"Sợ cái gì?"

"Sợ hần sẽ cùng Tần Vũ Hậu âm thầm liên hệ, vượt qua chúng ta chương khổng! Khi đó, còn muốn chế phục hần, cũng không phải là một chuyện dễ dàng sự tình!" Kỳ Linh nói ra.

Triệu Quyền gật gật đầu, "Người nói cũng đạo lý! Chỉ là, vì sao người lại muốn cho hần mang binh tấn công hồ phong thành đâu? Cái chủ ý này thế nhưng là người ra!"

"Không giống nhau! Tần Vũ Hậu người này cùng huyết chiến vương khác biệt!"

"Vật hợp theo loài,

Nhân dĩ Quần Phân. Huyết chiến vương người này tính tình cao ngạo, khát máu hiếu chiến, dưới trướng tất cả đều là cùng loại người, bọn họ cao ngạo, đều đã ăn đến thực chất bên trong, lấy Trần Thiên Vạn thực lực cùng địa vị, trừ phi là đầu nhập huyết chiến vương dưới trướng, nếu không là quả quyết không có khả năng cùng huyết chiến vương liên hợp!"

"Mà Trần Thiên Vạn người này cá tính bất phàm, không phải loại kia tình nguyện chịu làm kẻ dưới nhân vật, cái này cũng dẫn đến cả hai liên hợp khả năng rất nhỏ!"

"Nhưng Tần Vũ Hậu liền khác biệt, Tần Vũ Hậu nhìn như ngông cuồng, kì thực bên trong tĩnh, thiện về suy nghĩ, lợi dụng, một khi Trần Thiên Vạn lãnh binh tiến đến, liền hợp lại khả năng sẽ rất lớn!"

"Đến lúc đó, chúng ta muốn phải tiếp tục chế trụ Trần Thiên Vạn, liền phải hao phí càng nhiều tinh lực, đây là được chẻ bằng mất!" Kỳ Linh nói ra.

"Còn có một câu hi vọng thành chủ ghi nhớ!"

"Người nói!"

"Trần Thiên Vạn người này, ngài khi Thân Chi đối đãi, nếu như có thể mà nói, không muốn đem hấn đẩy lên chúng ta mặt đối lập!"

"Người yên tâm đi, ta từ có chừng mực!" Triệu Quyền nói ra.

Chỉ là Kỳ Linh vẫn là dựa vào nét mặt của hấn trông được ra một tia hững hờ.

Hấn than nhẹ một tiếng, không tiếp tục khuyên.

Đạp đạp đạp!

Tiếng vó ngựa vang động.

Hoang dã trong rừng rậm, tám trăm Danh u linh chiến sĩ tại một trận mưa lớn bên trong vượt qua suốt cả đêm về sau, một thân bừa bọn xuất hiện tại bên ngoài rừng rậm.

Bọn họ cuối cùng không có hạ trại, mệnh lệnh quá vội vàng, thời gian quá ngắn, bọn họ căn bản không có ngay tại chỗ hạ trại điều kiện, chỉ là đơn giản tìm tránh mưa địa phương, nhưng vẫn là bị không ngừng từ cành lá bên trên trượt xuống giọt mưa cho ướt một thân, một số trần lộ ra tóc còn dính bên trên lê tẻ bùn đất.

Rốt cục đến a?

Bọn họ nghe móng ngựa chấn động thanh âm, nhìn qua một cái hướng khác, lửa giận trong lòng đã nội liễm, nhưng theo móng ngựa chấn động thanh âm càng ngày càng rõ ràng, này cổ ấp ủ một buổi tối lửa giận cũng có bạo phát xu thế.

Trong bọn họ tuyệt đối không chỉ có có một hai người có xé nát Trần Thiên Vạn ý nghĩ.

Nhưng cũng tiếc là, khi bọn hấn nhìn người tới về sau, sắp phun trào lửa giận cũng lập tức thê tại thể nội.

"Các các vị đại gia, tiêu là đến truyền tin!" Vương Lợi ở đằng xa gọi nói.

Nhìn thấy rừng rậm bên cạnh khí tức dọa người u linh chiến sĩ, từng cái giống như cọc gỗ đứng ở nơi đó, trong lòng cũng là đập mạnh, chỉ là chẳng biết tại sao, hấn luôn cảm thấy những chiến sĩ đó thân ảnh đang run rẩy lấy, chẳng lẽ là mình quá khẩn trương?

Hấn nghĩ như vậy đến.

"Trần Đại Nhân biết các vị tại trong mưa qua một buổi tối, rất là đau lòng, các người đều là Tuấn Hà thành chiến sĩ tinh nhuệ, là nhân tài, sao có thể thụ dạng này khổ đau? Cho nên hấn cảm thấy hấn là cơ thể nghĩ rằng các người, để các người cố gắng mà nghỉ ngơi!"

Vương Lợi hắng giọng, có trước một lần truyền lời, lần này cũng không có khẩn trương như vậy.

"Nghỉ ngơi trước một buổi sáng, buổi chiều hấn sẽ tới kiểm duyệt đội ngũ!"

"Rống "

Gầm lên giận dữ đánh vỡ rừng rậm bên cạnh bình tĩnh.

Nhìn thấy một đạo hắc ảnh như gió xông lại, Vương Lợi hét lên một tiếng, hốt hoảng mà bò lên trên lập tức, hoảng hốt chạy bừa mà hướng một phương hướng khác chạy đi, rất nhanh mà liền biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Tấn cấp tượng ti

Trần Thiên Vạn chậm rãi tỉnh lại, vô ý thức nhìn về phía hệ thống thuộc 'Tinh' giao diện, sau một khắc, trên mặt không nhận được 'Lộ' ra ý mừng.

"Nguyên lai công tượng cấp bậc là phân chia như vậy!"

Sơ cấp công tượng, trung cấp công tượng, cao cấp công tượng, tượng ti, về phần tượng ti về sau, hẳn lại cũng không rõ ràng lắm.

Bởi vì giờ khắc này hẳn cấp bậc cũng là tượng ti cấp bậc.

Trí tuệ cảm nang chỉ là đề bạt ba đẳng cấp, cho nên hẳn hiện tại chỉ là vượt qua trung cấp công tượng cùng cao cấp công tượng, trở thành một tên tượng ti.

"Nếu như bây giờ vẫn là Đại Nguyên thịnh thế mà nói, ngược lại là có thể đi lĩnh lấy một trương tượng Tư Lệnh!"

Trần Thiên Vạn cười thầm nói.

Tượng ti đẳng cấp cho hẳn cung cấp cao đến mười điểm lực lượng, cái này khiến hẳn không khỏi lâm vào trầm tư.

Công tượng đẳng cấp đề bạt là sẽ gia tăng lực lượng thuộc 'Tinh', từ hệ thống phản hồi ra đến tin tức có thể nhìn nhất thanh nhị sở.

Sơ cấp công tượng đề bạt 2 điểm lực lượng giá trị, trung cấp đề bạt 3 điểm, cao cấp đề bạt 5 điểm, đến tượng ti, trực tiếp đề bạt 10 điểm, tổng cộng cũng là 20 điểm.

Dù là hẳn thuộc 'Tinh' đều là hết sức bình thường, cộng lại chiến lực chỉ ít cũng có 30 Điểm trở lên, đây vẫn chỉ là đoán sơ qua.

Hẳn không biết hẳn công tượng phải chăng cũng sẽ như thế, nhưng muốn đến sẽ không kém bao nhiêu.

Như vậy đối với lãnh địa bên trong Cao gia liền phải lần nữa xem kỹ.

Khó trách công tượng thế gia có thể tại trong quân doanh sức ảnh hưởng lớn như vậy, hiển nhiên cũng không phải là đơn chỉ bởi vì công tượng kỹ nghệ.

Nguyên bản Trần Thiên Vạn thuộc 'Tinh' là nhanh nhẹn cư cao, nhưng bây giờ, trên lực lượng lại là vượt qua nhanh nhẹn một mảng lớn.

Bây giờ hẳn thuộc 'Tinh' là ——

Trần Thiên Vạn (Võ)

Phòng ngự: 13+(0)

Lực lượng: 61+(2)

Nhanh nhẹn: 48+(3)

Trí lực: 5+(1)

Cố định thuộc 'Tinh' (may mắn): 1

Chiến lực ước định: 134

Đẳng cấp đánh giá: 4 giai chiến sĩ ('Tinh' duệ),

Có được nhanh nhẹn thiên phú, thị lực, thính lực, tài bắn cung 'Tinh' độ chính xác tăng cường.

Xung hào (Terminator)

Phó Chức Nghiệp: Công tượng (cấp bậc: Tượng ti)

Bổ sung hi hữu thuộc 'Tinh': Phá Giáp (có thể tiêu giảm nhất định hạn mức phòng ngự lực, đề bạt vũ khí lực sát thương)

Khiến Trần Thiên Vạn để ý là, mỗi cái thuộc 'Tinh' đẳng sau trong dấu ngoặc thuộc 'Tinh' đều có nhất định đề bạt, từ hẳn tiến vào quân doanh sau liền xuất hiện.

"Có lẽ là tự thân sau khi rèn luyện thu hoạch được tăng phúc!"

Trần Thiên Vạn suy tư.

Trước đó hẳn tại cường đạo ổ thời điểm tuy nhiên cũng đoán luyện một đoạn thời gian, nhưng lúc đó hẳn luyện võ thiên phú cũng không xuất chúng, thậm chí ngay cả cha của hẳn Trần trăm

Vạn cũng so không, bởi vậy không có thu hoạch được ngoài định mức đề bạt cũng bình thường.

Bây giờ biến hóa muốn đến là trước đây không lâu hấn phục dụng một số Dịch Lục nước duyên có.

Trần Thiên Vạn mở ra 'Môn' đi ra ngoài.

Một cái 'Tùy tùng' người bộ dáng người đi tới, phụ ghé vào lỗ tai hấn nói nhỏ một trận.

Trần Thiên Vạn gật gật đầu, không bao lâu liền rời đi quán rượu, tại phụ cận một cái Dịch Trạm tìm một con chiến mã, liền hướng cổ nhân cư phương hướng mà đi.

Cổ nhân cư là Lý Yên chỗ cư trụ, Trần Thiên Vạn trước đó cũng được mời đi qua một lần, nhưng lần này tựa hồ có chỗ khác biệt.

Khắp nơi hấn đi vào cổ nhân cư thời điểm, đã có không ít thân mang hoa phục người hội tụ tại 'Môn' bên ngoài.

Nhìn thấy Trần Thiên Vạn, những này mang trên mặt cao ngạo người trẻ tuổi nhao nhao quăng tới khinh bỉ ánh mắt.

Một tên dung mạo xinh đẹp thiếu nữ' đi lên phía trước, nói: "Ngươi chính là Trần Thiên Vạn? Cứu Dịch thiếu gia nhìn trúng người?"

Trần Thiên Vạn nhú mày, "Ngươi nói là cứu nhà tam thiếu?"

Thiếu nữ' tỉnh té lông mày 'Lông' trên diện rộng mà bốc lên, Trần Thiên Vạn biểu lộ một bộ rất bất mãn bộ dáng, cái này khiến nàng cao ngạo tâm thu đến trùng kích.

"Ngươi đây là cái gì biểu lộ! Không sai! Cũng là cứu nhà tam thiếu! Ngươi bắt quá là một cái tiểu Tiểu Thành Chủ —— không, liền thành chủ đều không thể nói, tại đào sâu

Bờ sông trong thành, thực lực so với ngươi còn mạnh hơn vừa nắm một bó to, ngươi có tư cách gì để cứu Dịch ca coi trọng!"

Trần Thiên Vạn khẽ cười một tiếng.

Những người này thật sự là tự cho là đúng.

"Cái này tựa hồ cũng không phải là ta nguyên nhân đi! Ta nhưng không có 'Bức' cứu dễ! Còn có, có không có tư cách cũng không phải ngươi nói tính toán!"

"Im ngay!" Thiếu nữ' sắc mặt đỏ lên, như đối một loại khác tình huống, khả năng Trần Thiên Vạn còn sẽ cho rằng này 'Nữ' xuất sắc sắc có thể ăn được, nhưng giờ phút này nhưng trong lòng thì có

Chút chán ghét.

"Ngươi cũng dám gọi thẳng cứu Dịch ca tên! Ngươi —— "

"Tốt!" Trần Thiên Vạn cắt ngang này 'Nữ' mà nói, hơi không kiên nhẫn nói: "Ta còn có việc, ngươi nếu là cảm thấy ta không đủ tư cách mà nói, có thể vào

Tìm cứu dễ! Hiện tại mời ngươi tránh ra đi!"

"Không cho! Trừ phi ngươi đáp ứng rời xa cứu Dịch ca!" Thiếu nữ' lại là quật cường nâng lên cổ.

"Ngươi là nói đùa a!" Trần Thiên Vạn sắc mặt trở nên lạnh.

Bây giờ cục thế nghiêm trọng, hấn cũng thời điểm này, 'Tinh' lực cùng những này ấu trĩ bọn nhỏ 'Sóng' tổn thời gian.

Cứ việc từ ở bề ngoài nhìn, hấn càng giống hải tử!

Hấn trực tiếp đẩy ra thiếu nữ', tại tấn thẳng tượng ti về sau, hấn lực lượng đã có thể sánh ngang đồng dạng Ngũ Giai chiến sĩ, như thế nào loại này Kiêu sinh quen

Dưỡng 'Nữ' từ có thể so sánh với.

Trần Thiên Vạn cử động không thể nghi ngờ chút bạo cách đó không xa hấn hoa phục nam tử.

Thiếu nữ' tác phẩm vì bọn họ những người này đại biểu, Trần Thiên Vạn không cho mặt nàng mặt tự nhiên cũng là lướt nhẹ qua bọn họ mặt, nếu như đổi lại một vị quyền cao chức trọng người

Cũng liền thôi, nhưng là Trần Thiên Vạn một cái nho nhỏ thôn trưởng, đã cũng dám như thế, bọn họ làm sao không giận!

Nhìn thấy mười mấy người trẻ tuổi bốn phía, Trần Thiên Vạn cười lạnh một tiếng, không chút nào dừng lại mà hướng phía trước dậm chân đi đến.

Ngay phía trước là một cái đầy đặn 'Nữ' tử, nhìn thấy Trần Thiên Vạn muốn vượt qua, vội vàng một 'Thăng' 'Ngực', muốn lấy 'Nữ' người thân phận đem Trần Thiên Vạn dọa lùi

Đáng tiếc, Trần Thiên Vạn cũng không có như nàng mong muốn, như là nhìn không thấy, trực tiếp đụng vào.

Nàng hét lên một tiếng, tại Trần Thiên Vạn cùng hấn cách xa nhau bất quá nửa bước thời điểm rốt cục thua trận, hướng một bên tránh đi, đồng thời giương nanh múa vuốt kêu lên:

"Người cái này đáng chết người hạ đẳng, ta muốn xé người!"

Nàng bỗng nhiên im miệng, sắc mặt tái nhợt lui lại mấy bước.

Lại là Trần Thiên Vạn thông suốt xoay người, ánh mắt băng lãnh. Loại kia chỉ có trong chiến trường mới có thể luyện thành sát khí như 'Trào lưu' tuôn ra giăng 'Nữ' tử phủ tới.

"Nếu như người lại không chăm sóc mình miệng lời nói, ta cam đoan người sẽ hối hận!"

Nói xong, ánh mắt của hấn quét mắt một vòng bốn phía, sau cùng tại cách đó không xa một gian tửu lâu bên trong ngừng dừng một cái, lúc này mới quay người đi vào cố nhân cư.

"Hấn giống như phát hiện chúng ta!" Đây một tửu lâu bên trong, mấy vị khí tức bất phàm hoa phục tuổi trẻ nam 'Nữ' nhìn nhau, bên trong một cái trên mặt mọc đầy

Tàn nhang thanh niên mở miệng nói ra.

"Có thể tại sát Hồng trong phủ đệ đại náo một trận, mà sống lấy đi ra người thực lực đương nhiên sẽ không kém. Nhưng đây chẳng qua là cá nhân thực lực thôi, tại cái này 'Loạn' thế bên trong,

Cá nhân mạnh hơn cũng là phù vân, chỉ có thể lực cường đại mới có thể trở hết tài năng!"

"Nghĩ mãi mà không rõ, cứu thiếu sẽ coi trọng dạng này người, phải biết thời đại này khác biệt dĩ vãng thời đại, chỉ có chúng ta công tọng mới là thế giới nhân vật chính!

Chiến sĩ, cuối cùng sẽ biến thành đào thải phẩm!"

"Xem ra là gần nhất chuyện phát sinh quá nhiều, đến mức cứu thiếu dạng này trời mới tư duy đều có sai lầm, chúng ta làm cứu thiếu Kê ủng hộ, đem lệch

Kém trật chính tới nghĩa bất dung từ!"

"Đó là tự nhiên!"

"Chỉ có để cứu thiếu thấy rõ chúng ta công tọng vĩ đại chỗ mới được, hấn đã cách công tọng chỉ đạo có chút xa!"

"Đây Trần Thiên Vạn không phải chiến lực kinh người a, nếu như chúng ta ở phương diện này đánh bại hấn, muốn đến cứu thiếu liền sẽ nghĩ thông suốt đi!"

Mấy người người một lời ta một câu nói.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Mấy cây Thụ

"Cảm giác sao?"

Cố nhân ở giữa, một tên niên kỷ bất quá chừng hai mươi nam tử đối Trần Thiên Vạn cười nói.

Hắn một thân áo xanh, trên mặt mang nụ cười lạnh nhạt.

Người này chính là cứu gia tam thiếu Khuông Dịch.

"Bọn họ rất giống tiểu hài tử, so ta giống!" Trần Thiên Vạn trả lời.

Khuông Dịch nhất thời nhin không được cười lên, "Đúng vậy a, theo công tượng quần thể cường đại, bọn họ cũng dần dần mất tích bên trong, ta cũng là một năm trước mới nhìn thấu những này!"

"Bất quá công tượng lực lượng xác thực so dĩ vãng phải cường đại hơn nhiều, nếu như chúng ta kế hoạch muốn thực hiện mà nói, có thể mượn nhờ bọn họ lực lượng, đối với chúng ta sẽ rất có ích lợi!" Khuông Dịch thu lại mặt cười, nghiêm nghị nói.

Trần Thiên Vạn gật gật đầu, điểm này ngược lại là cùng hắn không mưu mà hợp, đây cũng là hắn vì sao muốn thông qua Gia Cát Liên Nỗ Tàn Hiệt dựng vào công tượng thể gia đường đây này duyên cớ.

Đáng tiếc Tàn Hiệt bị Ban Gia cho đoạt đi.

Bút trưởng này cuối cùng là phải tính toán.

"Lý cô nương đâu?"

"Hắn là ở trong nhà đi!" Khuông Dịch bỗng nhiên giống Trần Thiên Vạn đầu quân vào một cái mập mờ ánh mắt, "Người có thể vào xem, ta đi tới nơi này cũng không bao lâu!"

Trần Thiên Vạn hiển nhiên sẽ không tin tưởng hắn mà nói, mà chính là hỏi thăm đứng bên cạnh mấy vị thị nữ.

"Tiểu thư đang tiếp đãi khách nhân, hai vị nếu là không có gì việc gấp mà nói, có thể tại bực này đợi một chút thời gian!" Tuấn tiểu thị nữ đôi mắt sáng tại trên thân hai người lưu chuyển, lên tiếng như oanh gáy.

"Không vội!"

Hai người nói.

"Đã Lý cô nương không tiện, Trần huynh không bằng cùng ta vào bãi phóng cá nhân!" Khuông Dịch chợt nhớ tới cái gì, nói ra.

"Gặp người nào?"

"Một vị chánh thức Đại Sư!"

Đại Sư?

Trần Thiên Vạn trong lòng hơi rét, có thể gọi là Đại Sư chỉ có công tượng bên trong kỹ nghệ cao thâm hạng người, chỉ ít cũng là tiếp cận Đại Tượng ti người.

"Cũng tốt!"

Trần Thiên Vạn nghiêm nghị nói.

Hai người để thị nữ chuyển cáo Lý Yên, bắt đầu từ khác một cái cửa nhỏ ra cố nhân cư.

Một chiếc xe ngựa đứng ở cách đó không xa.

Hiển nhiên Khuông Dịch lúc đến đợi đi được là cái này cửa nhỏ, tránh cho cùng cửa trước những công tượng đó thể gia bên trong người trẻ tuổi gặp được. Hai người lên xe ngựa, ra bên ngoài thành nơi hẻo lánh mà đi.

"Có thể cùng ta nói một chút vị đại nhân kia a?" Trần Thiên Vạn ngồi ở trên xe ngựa, hướng Khuông Dịch đầu quân vào hỏi thăm ánh mắt.

Khuông Dịch thần bí cười một tiếng, nói: "Vị đại nhân kia tục danh ngay cả ta cũng không rõ ràng, chỉ là biết hắn gọi suy nghĩ lý thú lão nhân!"

"Suy nghĩ lý thú lão nhân? Cái này xưng hô ngược lại là rất đặc biệt!" Trần Thiên Vạn trầm giọng nói.

Khuông Dịch ánh mắt xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn hướng ra phía ngoài.

Một cái ngỗng trời chính đi về phía nam bay đi.

"Đúng vậy a! Chỉ là trên đời này có thể có được loại này vinh hạnh đặc biệt lại có mấy người đâu!"

Trần Thiên Vạn im lặng.

Sở hữu xưng hào vô luận là mình lên hay là người khác lên, ít nhất phải thu hoạch được thể nhân tán đồng, cái này xưng hào mới là danh phó thực.

Vị kia sắp gặp mặt đại nhân có thể có suy nghĩ lí thú lão nhân danh xưng, lộ ra lại chính là loại người này.

Xe ngựa tại đá xanh lót đường trên đường nhỏ càng đi càng xa, sau cùng xuyên qua từng dãy phòng, biến mất tại một mảnh mọc ra lá cây màu tím trong rừng cây.

Phía trước xuất hiện một đầu trong rừng đường nhỏ.

Xe ngựa chậm rãi dừng lại.

Hai người xuống xe ngựa.

Khuông Dịch nói: "Ta mỗi lần đến đây đều sẽ từ nơi này đi bộ đi lên! Trần huynh ứng nên sẽ không để tâm chứ!"

Trần Thiên Vạn lắc đầu, nói ra: "Đây là hắc là!"

Hai người dọc theo đường nhỏ hướng trên sườn núi đi đến.

Dần dần, đường nhỏ bắt đầu xuất hiện một số lẻ tẻ bóng người.

Trần Thiên Vạn nhìn thấy Khuông Dịch hơi hơi nhíu mày, không khỏi hỏi: "Cứu huynh, có vấn đề gì a?"

"Người hơi nhiều!" Khuông Dịch nói, "biết vị đại nhân kia không nhiều, toàn bộ Tuấn Hà thành, hai bàn tay đều có thể đếm đi qua! Dĩ vãng, đi tại đầu này trên đường nhỏ, có thể gặp được đến hai, ba người xem như bình thường, năm sáu người đã là hiếm thấy, giống bây giờ, chúng ta đi không đến một nửa lộ trình,

Đã gặp được không xuống mười người!"

Trần Thiên Vạn lông mày bên trong lộ ra vẻ khác lạ. Vừa lúc phía trước xuất hiện hai bóng người.

Hai người này niên kỷ tương tự à, đều là lục tuần bên trong người, mặc trên người hoa phục, tóc xử lý cẩn thận tỉ mỉ, hoa râm sợi tóc có thể rõ ràng nhìn thấy một số óng ánh bám vào vật, để cho hai người nhìn càng thêm tinh thần.

Bất quá khứu giác nhạy bén Trần Thiên Vạn vẫn là người được một cổ nhân nhặt Hòa mùi khói nói.

Muốn đến hai người này đều là thường xuyên dạo tại Hòa khói sung túc địa phương.

Lúc này, hai tên lục tuần lão giả đến gần, bên trong một tên cau mày, một bộ xoắn xuýt suy tư bộ dáng, đối với Trần Thiên Vạn hai người xuất hiện chỉ là khẽ ngừng đầu nhìn một chút, liền không tiếp tục để ý.

"Đến làm như thế nào giải đầu! Lấy suy nghĩ lí thú Đại Sư thân phận và địa vị, quả quyết không tiêu khiến chúng ta, chỉ là cung cấp những tài liệu kia căn bản kém một dạng chủ yếu tài liệu mới có thể chế tác thành một cái xếp lục trang bị, mới có thể cho một chìm cung cấp động lực!"

"Xếp lục trang bị bên trong Nguyên Động Lực kết cấu mới có thể tạo được loại hiệu quả này, hẳn tuy nhiên cũng được, nhưng cần phải hao phí tài liệu càng nhiều "

"Suy nghĩ lí thú Đại Sư đã chuyển ra cái vấn đề khó khăn này, tự nhiên hữu dụng ý, chúng ta chẳng qua là tượng tì mà thôi, liền liền này tứ đại tượng tì thế gia gia chủ đều bị làm khó, huống chi chúng ta!"

"Cái kia ngược lại là! Chỉ là đáng tiếc, nghe nói suy nghĩ lí thú Đại Sư đối công tượng kỹ nghệ có cực kỳ thành tựu thâm hậu, liền liền Tứ Đại Thế Gia Đại Tượng tì cũng không cách nào so sánh, lần này hứa hẹn, nếu có thể giải khai hẳn ba cái vấn đề, liền có thể thu được hẳn hữu nghị, cùng một cái luyện chế bất luận cái gì công tượng đồ vật thời cơ!"

"Nghe nói, thành chủ Triệu Quyền cũng phái người đến đây, muốn suy nghĩ lí thú Đại Sư vì chế tạo một kiện giết hại vũ khí, cũng không biết có thể thành hay không!"

Hai người càng nói càng xa, nhưng Trần Thiên Vạn cùng Khuông Dịch hai cái đã có chút không quan tâm.

Trần Thiên Vạn còn tốt chút, Khuông Dịch toàn bộ người đều không tại trạng thái, nếu không phải Trần Thiên Vạn kịp thời nhắc nhở, hẳn đã đụng vào bên cạnh trên một cây đại thụ.

"Thất thần!" Hắn hơi có vẻ lúng túng nói.

"Không có việc gì!"

Hai người đi một hồi.

Khuông Dịch bỗng nhiên nói ra: "Trần huynh, ngươi cũng đã biết nơi này có bao nhiêu Từ phong Thụ a?"

"Ngươi tại sao lại hỏi loại lời này đề?" Trần Thiên Vạn kinh ngạc nói.

"Ngươi chỉ cần hỏi đáp ta liền có thể!"

Trần Thiên Vạn quét mắt một vòng bốn phía, đầy rẫy bụi cùng Từ, muốn muốn biết rõ ràng bao nhiêu khóa, tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng.

"Không biết!" Giải thích, nhìn về phía Khuông Dịch, nói: "Chẳng lẽ ngươi biết?"

Khuông Dịch nháy mắt mấy cái, nói: "Đương nhiên!"

"Vậy ngươi nói bao nhiêu khóa?"

Khuông Dịch bỗng nhiên nhắm mắt lại, nói: "Một khóa đều không có!"

"Ha-Ha, đây cũng không phải là tính như vậy! Coi như ngươi nhắm mắt lại, Thụ vẫn là Thụ, nên ở đâu ngay tại na!" Trần Thiên Vạn lắc đầu cười nói.

Nào biết Khuông Dịch lại là nghiêm túc nói: "Ngươi nói không tệ, nhưng là ngươi xem nhẹ một vấn đề!"

Trần Thiên Vạn nhìn về phía Khuông Dịch.

Khuông Dịch giang hai cánh tay, như muốn ôm ấp cái gì, nói: "Thụ bao nhiêu cũng không trọng yếu, trọng yếu là tâm phương hướng. Nội tâm càng cường đại, bên ngoài đồ vật đối với hắn ảnh hưởng lại càng nhỏ. Ngươi nghe qua một cái truyền thuyết a? Có một loại sinh vật cường đại, khi nó nhắm mắt lại, thế giới liền trở thành hư huyền, khi nó mở mắt ra, thế giới liền trở thành hiện thực."

"Có lẽ vậy!" Trần Thiên Vạn từ chối cho ý kiến.

Loại vấn đề này ở kiếp trước thời điểm liền từng có tranh luận.

Chủ Nghĩa Duy Vật cùng Chủ Nghĩa Duy Tâm hai cái quan điểm các đạo lý, nhưng không có người nào có thể chánh thức đạt được thắng lợi.

Cứu Dịch Tiểu Tiểu, không có trong vấn đề này truy đến cùng.

Hai người lại đi hơn nửa giờ lộ trình, rốt cục đi vào một tòa hình vuông cửa lớn trước.

Cửa lớn cùng công tượng thể gia lối vào ngược lại là giống nhau đến mấy phần, bên trong đồng dạng là nhất phiến thạch Lâm, nhưng cùng công tượng thể gia nhân công chế tạo bãi đá khác biệt, nơi này phần lớn là thiên nhiên hình thành, trong lúc vô hình tràn ngập tự nhiên khí tức.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Kỳ Phong

Tại hai người xuất hiện tại Thạch Môn lúc trước đợi, nơi này đã tới hơn mười người, từng cái đều là hoa phục tại thân, nhìn qua phía trước, nơi đó có hai cái rười rượi cao sơn khẩu, phía trên đề đặt một số tài liệu, phần lớn là kim loại tài liệu.

Trần Thiên Vạn ánh mắt quét qua, rơi vào trên sơn khẩu.

Từ hắn tấn thăng công tượng về sau, rất nhiều tài liệu đều có không tầm thường nhận biết, cho nên cũng một chút nhìn ra những tài liệu kia xuất xứ, tính năng cùng hắn công dụng.

Mà giờ khắc này, sơn khẩu bên cạnh đang có hai người đang loay hoay tài liệu.

Bên trái là một vị tuổi trên năm mươi lão già, giữ lại một đầu gọn gàng tóc ngắn, hoa phục hai cái ống tay áo tử cũng bị cắt đứt một nửa, lộ ra trắng kiện cổ tay.

Người này xem xét liền là chân chính lâu dài chìm đắm tại công tượng chi đạo người.

Mà một vị khác thì là một vị trung niên nam tử, đối với người khác mà nói, trên thân một chút cũng mùi khói lửa, cũng không ít hơn vị người uy nghiêm, giờ phút này chính cau mày, suy tư một hồi lâu mới đưa nhật lên trên cái bàn tròn một loại nào đó tài liệu.

"Chủ nhà họ Viên đoán chừng muốn bị làm khó!" Khuông Dịch thấp giọng nói.

Hắn nói tới chính là này người đàn ông tuổi trung niên.

"Chủ nhà họ Viên tuổi nhỏ thời điểm, tại công tượng phương diện thiên phú cực kỳ kinh người, đáng tiếc lên làm gia chủ sau vì quyền thế chỗ một mối, từ từ vứt bỏ công tượng thiên phú!" Khuông Dịch cười lạnh nói.

"Cái kia ngược lại là rất đáng tiếc!" Trần Thiên Vạn nói ra. Thiên phú cũng không phải là có thể nương theo lấy người trưởng thành mà trường tồn, thật giống như kiếp trước một ít ca sĩ, mới xuất đạo lúc kinh tài điểm điểm, nhưng mất tích tại ngọp trong vàng son sau liền thời gian dần qua mất đi này thiên phú, thậm chí đến vô pháp mở hát cấp độ.

Còn có này một thiên phở biến làm người truyền Cổ Vãn (Thương Trọng Vĩnh).

Thiên phú cho dù tốt, không hiểu được duy trì, cũng rất có thể sẽ mất đi.

"Vị lão già kia là ai?" Trần Thiên Vạn nhìn thấy một cái khác sân khấu bên cạnh Hoa Phục Lão Già, nhưng gặp tay chân lạnh lẽo, chính xác quá trình có rất ít cái gì có thể làm hắn dừng lại thời gian vượt qua năm giây.

Hoàn toàn có thể được xưng là mây bay nước chảy, có được Đại Sư phong phạm.

"Đó là Tứ Đại Thế Gia Chu gia Đại Tượng ti —— tuần bắc!" Khuông Dịch trong mắt cũng toát ra một tia vẻ kính nể.

"Người này là Tuần Hà trong thành ít có Đại Sư Cấp nhân vật. Tuần Hà thành Đại Tượng ti có bảy cái, có thể gọi là Đại Sư, chỉ có ba người, Tượng Tâm Đại Sư vì bên trong một trong, mà hắn cũng là bên trong thứ hai!"

"Lớn nhất làm cho người bội phục là, hắn đối công tượng một đạo yêu quý đến một loại làm cho người tắc lưỡi cấp độ. Bản thân hắn tại trong sinh hoạt tính cách táo bạo, không thêm nói đạo lý, nhưng một khi dính đến công tượng sự tình, hắn có thể buông xuống bất luận cái gì tư thái, khiêm tốn thỉnh giáo, cứ nghe hắn còn không trở thành tượng ti trước đó, liền bụng lấy trống không thư tịch, từng cái mà thỉnh giáo Tuần Hà trong thành công tượng Chức Nghiệp Già."

"Từ Đại Tượng ti, cho tới rèn sắt Thiết Tượng, chỉ cần cùng công tượng dính một điểm một bên, hắn liền sẽ không bỏ qua!"

"Cứ nghe, một lần hắn thỉnh giáo một vị Lão Thiết Tượng, thoát đầu Lão Thiết Tượng cũng không biết thân phận của hắn, lại thêm tính khí không tốt, cho nên đối với hắn không có chút nào để ý tới, mà hắn liền xé toang trên tay ống tay áo, tự mình giúp Lão Thiết Tượng rèn sắt. Cái này đánh cũng là nửa năm, nếu như không phải có người cáo tri Lão Thiết Tượng thân phận của hắn, có lẽ sẽ còn càng lâu!"

Nghe Khuông Dịch mà nói, Trần Thiên Vạn trong lòng thất kinh, nhìn về phía lão già, không khỏi lộ ra vẻ kính nể.

Nếu như đối lại là hắn, tuyệt đối sẽ không so với đối phương làm càng tốt hơn.

"Ba tên Đại Sư bên trong, Tượng Tâm Đại Sư thần bí nhất, là Đại Sư bên trong nhân vật tuyệt đỉnh, mà hắn nổi danh đuổi sát Tượng Tâm Đại Sư. Còn một tên khác, ha ha!" Khuông Dịch bỗng nhiên lộ ra mĩa mai nụ cười.

"Người đại sư kia tuy nhiên cũng có chỗ độc đáo, nhưng lại ý lại mới kiên cường, xấu hổ tại phạm nhân làm bạn! Bây giờ đoán chừng đã bị hai vị đại sư xa xa dứt bỏ!"

Khuông Dịch cũng không sợ nói thẳng.

Ngay tại hai người đàm luận thời khắc, phía trước lại là xuất hiện biến hóa.

Một trận thấp giọng hô tiếng vang lên.

Chỉ gặp lão già tuần bắc vị trí bỗng nhiên nổi lên một trận Khinh Phong, trên bàn để đặt một cái mộc chim đột ngột chấn động động một cái cánh, sau đó loạng choạng choạng mà bay lên không trung, giống như cất cánh Sô Ưng.

Đang bay ra xa mười mấy mét về sau, từ từ nắm giữ thăng bằng, vững vàng bay lượn ở giữa không trung.

"Thành! Quả nhiên không hổ là Đại Sư!"

"Chu gia danh xưng truyền thừa xa xưa nhất Đại Tượng ti thế gia, tích súc tự nhiên bất phàm!"

Vây xem mười mấy tên công tượng Chức Nghiệp Giả nhao nhao không tiếc nói ngọt.

Cứ việc tên kia Chu gia Đại Sur cũng không có chút nào tiếp nhận ý tứ.

Một tên đồng tử từ bãi đá bên trong đi ra, đôi tuần bặc hơi hơi khom người chào, sau đó đem đưa vào bãi đá bên trong.

Mà một tên khác sân khấu bên cạnh chính đang loay hoay tài liệu chủ nhà họ Viên lại là sắc mặt khó coi, tại kiên trì bốn sau năm phút, không thể không vung tay rời đi sân khấu.

Nhưng khiến người không tưởng tượng được là, hắn cũng không phải là rời đi nơi này, mà chính là hướng bãi đá bên trong đi đến.

"Đại nhân, còn xin dừng bước!"

Một tên đồng tử cản tại phía trước.

Chủ nhà họ Viên lạnh hừ một tiếng nói: "Chẳng lẽ lấy thân phận ta cũng không thể bài kiến Tượng Tâm Đại Sur a!"

Trong giọng nói ẩn ẩn có một tia không kiên nhẫn cùng tức giận.

"Thật có lỗi, đây là Tượng Tâm Đại Sur quy củ! Đại nhân không để cho nguyên trên đài mọc chim cất cánh, tự nhiên không thể tiến vào Tượng Tâm cư!" Đồng tử vội vàng nói.

"Hừ! Quy củ là chết, người là sống! Bây giờ cục thế khác biệt, quy củ tự nhiên cũng phải tùy theo biến hóa! Ngươi đi thông báo Tượng Tâm, liền nói chủ nhà họ Viên viên? Có chuyện quan trọng thương lượng!" Viên? Ngừ khí trở nên lạnh, một cỗ uy thế tuôn ra, đem đồng tử sợ đến nói không ra lời.

"Còn không mau vào!" Viên? Quát.

Đồng tử sắc mặt đỏ lên, rút lui hai bước, không nghĩ, một khối đá vừa vụn ngăn trở chân hắn mất cá chân, để hắn thân thể sau này ngã xuống.

Mất thấy đồng tử liền muốn chạm đất, một bóng người bỗng nhiên từ bãi đá bên trong bắn ra, rơi tại sau lưng, khó khăn lắm đỡ lấy đầu hắn.

"Thật là nhanh tốc độ!" Trần Thiên Vạn trong mắt lướt qua một tia tinh mang.

Sau một khắc, một cột thuộc tính xuất hiện trong đầu thuộc tính giao diện bên trên.

Tính danh: Không biết (Võ)(cực kỳ nguy hiểm)

Phòng ngự: 55

Lực lượng: 99

Nhanh nhẹn: 128

Trí lực: 25

Cố định thuộc tính (may mắn): 2

Chiến lực ước định: 309

Đẳng cấp đánh giá: Cửu Giai chiến sĩ đỉnh phong vũ lực, có thể nhận chức hết thảy võ tướng chức vị (Hộ Vệ Đội đội trưởng, Hộ Vệ Đội thủ lĩnh, Hộ Vệ Đội Giáo Tập, Thành Vệ Quân Tổng Giáo Quan, Thành Vệ Quân Đại Tướng

Hệ thống lần đầu đổi một người đánh giá cao như thế!

Trần Thiên Vạn thông suốt trừng mắt, một tiếng kinh hô!

"Làm sao?" Khuông Dịch quăng tới ánh mắt nghi ngờ.

"Người kia không đơn giản!" Trần Thiên Vạn bình phục một chút nổi lòng, nội tâm một loại cực kỳ mãnh liệt xúc động dừng mãnh tiến ra.

Nhất định phải mời chào hắn! Nhất định phải mời chào!

Một thanh âm không ngừng mà nhắc nhở hắn.

"Đại nhân, ta ——" đồng tử xấu hổ lên tiếng, lại bị người tới cắt ngang.

"Ngươi không cần phải nói, ta đều biết!" Người tới dáng người thon dài, một thân hắc sắc Thanh Giáp, diện mạo như sao, giống như giấu có vô tận

quang mang.

"Chủ nhà họ Viên?" Hắn nhìn về phía viên? .

"Đừng vậy! Người hắn là Tượng Tâm Đại Sư bên người Kỳ Phong đi! Thật sự là nổi tiếng không bằng gặp ——" trên mặt hắn hiện ra vẻ tươi cười, hắn công tượng năng lực tuy nhiên hạ xuống, nhưng nhãn lực lại là đề bạt không ít, bởi vậy có thể nhìn ra người này bất phàm.

Nhưng mà nói không nói chuyện, lại bị đánh gãy.

"Nơi này không chào đón người, người là mình đi vẫn là ta hỗ trợ!" Gọi Kỳ Phong thanh niên nam tử bình tĩnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Đi cửa sau

Làm tứ đại công tượng thế gia, viên? Chưa từng đã nghe qua bức này mà nói, chỉ tức giận đến toàn thân phát run.

"Đã người không muốn đi, cái kia chỉ có ta giúp người!" Kỳ Phong thờ dài, thân hình nhất động, sau một khắc, viên? Thân thể đã cao cao địa phi lên, rơi xuống bên ngoài cửa đá xa mười mấy mét địa phương.

Nhìn thấy viên? Chật vật đứng lên, Trần Thiên Vạn trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường.

Có lẽ người khác nhìn không ra, nhưng hắn nhãn lực tại cơ sở cung tiễn thủ chức nghiệp tăng thêm sau thu hoạch được cực đại đề bạt, giờ phút này rõ ràng nhìn ra viên? Trên thân khí tức cũng không có chút nào trượt xuống.

Ngã bay mười mấy mét bên ngoài, lại có thể bình yên vô sự, Kỳ Phong đối với lực đạo sử dụng đã đạt tới một loại cực hạn.

Trần Thiên Vạn hồi tưởng chỉ hai lần trước hóa thân tuyệt thế vũ lực thời điểm, phát hiện mình tại lực đạo sử dụng phương diện này cùng trước mắt cái này Kỳ Phong muốn so, có chênh lệch thật lớn.

Viên? Một bộ nổi giận bộ dáng, nhưng trong lòng là cổ kị cái gì, phẩy tay áo bỏ đi.

"Hi vọng mọi người có thể lấy đó mà làm gương!" Kỳ Phong ôn hòa cười một tiếng, đối ở đây đám thợ thủ công hơi hơi chấp tay, lộ ra nho nhã lễ độ.

"Gia hỏa này!" Khuông Dịch lẩm bẩm một tiếng, hơi hơi liếc một cái.

Chỉ là một màn này lại không người biết được.

"Trần huynh, chúng ta đi thôi!"

"Vào thì sao?"

"Đương nhiên là đi gặp Tượng Tâm Đại Sư!" Khuông Dịch nói ra.

"Phải giải quyết nó a?" Trần Thiên Vạn nhìn về phía trên sân khấu bãi phòng mộ chim.

Có vết xe đổ, vậy xem đám thợ thủ công lộ ra phải cẩn thận rất nhiều, chỉ là ở một bên xem chừng thảo luận, để có thể từ người khác này lấy được một số linh cảm.

Về phần trực tiếp thu hoạch phương pháp lại không cần nghĩ.

Có thể làm cho mộ chim bay công tượng tuyệt đối sẽ không giống bọn họ dạng này tại bức này đợi, mà chính là trực tiếp bên trên sân khấu, biến thành hành động.

Giống bọn họ dạng này, phần lớn là lòng tin không đủ người.

Ngay tại lúc bọn họ thảo luận khởi kinh thời điểm, hai người từ đám người hậu phương trực tiếp đi đến sân khấu.

Trong lòng mọi người chấn động, nhưng nhìn thấy ra ngoài hai cái đầu là tuổi không lớn lắm người về sau, trong lòng một loại nào đó tâm tình nhất thời bị kích thích một chút.

Bọn họ nhận ra Khuông Dịch, xuất thân từ Tứ Đại Thế Gia trong thiên tài xác thực có khảo hạch tư bản, nhưng một cái khác lại là ai?

Nhìn thấy Trần Thiên Vạn rõ ràng không phát dục hoàn toàn đáng người, những ân tình này tự nhất thời bạo dưng mãnh tiến ra.

"Làm cái quỷ gì! Một đứa bé cũng tới xem náo nhiệt gì! Còn không mau cút đi trở về!" Một tên Hoa Phục Lão Giả quát lớn.

"Gia hỏa này hẳn là trở về bú sữa mẹ!"

"Ta muốn loại đến tuổi này người có thể chuyển động lên rèn sắt Đại Chuyết Tử đã tính toán không tệ!"

Đám người mà nói trên không trung ông ông tác hưởng.

"Trần huynh, bọn họ đang nói nguoi!" Khuông Dịch nhìn có chút hả hê nói.

Trần Thiên Vạn tức giận trả lời: "Ta đương nhiên biết!"

"Nguoi không tức giận?"

"Rất tức giận!"

"Vậy nguoi phải làm gì?"

"Không hề làm gì!"

Khuông Dịch nhất thời đầu quân vào một cái bội phục ánh mắt, "nếu là ta, đoán chừng sẽ gọi người đem bọn hắn phía sau lưng cho toàn chộp tới, sau đó để bọn hắn trước mặt người khác cho ta bùng trả đồ nước, đi theo làm tùy tùng!"

Trần Thiên Vạn không khỏi một trận khinh bỉ, "Sẽ chỉ khi dễ tiểu hài tử!"

"Ha-Ha, đó là! Lão lẩn chịu tới quá phiền phức, mà lại dễ dàng rơi xuống miệng lưỡi, mà tiểu liên khác biệt, có thể sử dụng biện pháp đơn giản làm ra đồng dạng hiệu quả, vì sao không cần?" Khuông Dịch cười nói.

Hai người một bên hướng sân khấu đi đến, một bên không che giấu chút nào mà nói chuyện với nhau, chỉ coi không thấy được những công tượng đó.

Cái này thật đáng giận nổ này nhất bang đám thợ thủ công.

"Khuông Dịch cái này con non như thế không biết nặng nhẹ, khó trách cứu gia đều muốn hắn từ Gia Phả bên trong xóa tên!"

"Liên tổ tông đều có thể vứt bỏ người còn có mặt mũi xuất hiện tại trước mặt chúng ta! Không biết liêm sỉ!"

Lời nói công kích bỗng nhiên chuyển hướng Khuông Dịch.

Lần này đến Trần Thiên Vạn lộ ra cười trên nỗi đau của người khác biểu lộ.

Khuông Dịch một trận cười khở,

Nói: "Xem ra, là được thật tốt giúp bọn hắn điều giáo một chút hậu bối!"

Trần Thiên Vạn nhất thời một trận cười to.

Đồng đảo chửi rủa tuy nhiên còn có, nhưng đã nhỏ rất nhiều, hiển nhiên Khuông Dịch vừa rồi mà nói vẫn là có không ít phân lượng, cái này khiến Trần Thiên Vạn càng cao hơn liếc hắn một cái.

Lúc này, hai người đứng ở sân khấu bên cạnh.

Rất nhiều chửi rủa âm thanh nhất thời làm nghiêm một chút.

Bất kể như thế nào, vượt khó tiến lên tinh thần chung quy là đáng giá tán thưởng. Huống hồ, bởi vì lúc trước chửi rủa, Kỳ Phong sắc mặt đã có chút khó coi, mọi người nghĩ đến viên? Chặt vật dạng, tất nhiên là đem tâm tình thu lại.

Bọn họ cũng muốn nhìn một chút hai cái mao đầu tiểu tử bản sự sao.

"Để mặc chim cất cánh đây là không cần nghĩ! Chủ nhà họ Viên tuy nhiên so ra kém Chu đại sư, nhưng cũng là hàng thật giá thật đỉnh phong công tượng, liên hắn cũng vô pháp hoàn thành, hai đứa bé này có thể hoàn thành cái kia chính là làm trò cười cho thiên hạ!" Một tên lão công tượng vuốt vuốt thừa

thốt sợi râu, có trật tự nói.

"Này Khuông Dịch có thể trở thành cứu gia thế hệ trẻ tuổi nhân vật thiên tài, trong tay muốn đến là có chút bản sự, có lẽ có thể làm ra chút kết quả đến!"

"Muốn gặp được Tượng Tâm Đại Sư, khó a!"

Hắn lắc đầu thờ dài, chợt phát hiện phía trước một vị bạn cũ từng to mắt, hình như có vẻ không tin.

Hắn cũng liền bận bịu thu hồi theo suy nghĩ bay đi ánh mắt, nhìn hướng về phía trước, đã thấy Trần Thiên Vạn cùng Khuông Dịch hai người vây quanh sân khấu chạy một vòng, theo sau đó xoay người trực tiếp hướng bãi đá bên trong đi đến!

"Cái này này sao lại thế này? Hắn bọn họ liền đi vào?"

"Mộc chim đâu? Bọn họ mộc chim bay?" Một số không có nhìn kỹ người nhao nhao hỏi, đầy rẫy trên không trung tìm, nhưng không có phát hiện bất kỳ vật gì.

"Bay cái rắm! Hai người bọn họ liền vây quanh sân khấu quần một vòng, sau đó liền đi vào!"

"Ta XXXXX!"

Những người này không hiện tính khí nóng nảy, vừa nghe đến việc này, nhất thời một chuỗi dài thô tục tuôn ra miệng.

"Không công bằng! Không công bằng! Chúng ta phải biết nội tình!"

"Đúng! Chúng ta muốn công bình công chính!"

Mười mấy tên công tượng lúc này có một nửa người hướng trong cửa đá dừng mãi lao tới, nhưng chớp mắt thời gian, bọn họ liền phát hiện một bóng người ở trước mắt chợt lóe lên, chỉ nghe bành bành bành một chuỗi dài tiếng vang truyền ra, này trào lên vào đám thợ thủ công nhất thời từng cái bay ngược mà ra, rơi vào cùng trước đó viên? Kết cục giống nhau.

"Nếu là tái phạm, đừng có trách ta hạ thủ không lưu tình mặt!"

Nhìn thấy Kỳ Phong một mặt lạnh lùng mà đứng tại Thạch Môn dưới, đông đảo công tượng chỉ cảm thấy trong lòng ủy khuất chỉ cực. Này bay ra ngoài đông đảo công tượng bên trong, có hơn phân nửa lúc này quay người rời đi.

Kỳ Phong cũng không thêm để ý.

Những người này nếu là có đầy đủ năng lực sớm giải khai trước mắt cái này nan đề, như thế nào lại bị ngăn cản ở chỗ này?

"Khả năng giúp được việc hắn, có lẽ chỉ có một hai cái mà thôi!" Kỳ Phong thầm nghĩ, hắn bỗng nhiên biểu lộ co lại, lại là sau lưng phương truyền đến Trần Thiên Vạn cùng Khuông Dịch nói chuyện với nhau âm thanh.

"Bọn họ vậy mà nói với chúng ta công bình! Cười chết người! Bọn họ tại sao không đi theo những lưu dân đó nói công bình!" Là Khuông Dịch thanh âm.

"Có hậu môn không tiến đó là ngốc!" Đây là Trần Thiên Vạn.

"Đúng đấy, có thể trực tiếp vào cửa, còn nhất định phải sợ cửa sổ, coi ta là chúc hẫu, sai bảo a!" Khuông Dịch nói ra.

"Nói không tệ, đáng tiếc nguyên bản ta là dự định hảo hảo bộc lộ tài năng!" Trần Thiên Vạn nói ra.

"Ta phát hiện ngươi thật tao!"

"Cũng vậy!"

"Các ngươi câm miệng cho ta!" Kỳ Phong rốt cục nhìn không được quát.

Kỳ Phong: "Vạn chúng nhìn trừng trừng đi cửa sau, còn không biết thu liễm một chút, chẳng lẽ các ngươi không biết —— trang bức sẽ gặp sét đánh a!"

Trần Thiên Vạn: " "

Khuông Dịch: " "

Chương 132: Làm loạn

"Sur huynh!" Một vị đồng tử từ bãi đá bên trong đi ra, đối Khuông Dịch hơi hơi khom người, trong tay bưng lấy một vật, dùng vải thô che giấu.

Trần Thiên Vạn ánh mắt chớp lên. Khó trách Khuông Dịch có thể đi cửa sau, nguyên lai cùng Tượng Tâm lão nhân có như thế quan hệ.

"Đây là cái gì?" Khuông Dịch nhìn về phía vật trong tay.

"Sur phụ biết người muốn tới, cho nên ra lệnh cho chúng ta đem vật này đưa tới! Cũng nói, nếu như Đạt không thành yêu cầu, lão nhân gia ông ta sẽ mấy tháng này cũng sẽ không gặp người!" Đồng tử nói ra.

Khuông Dịch sắc mặt nhất thời biến khó nhìn lên.

"Đây là lão sư nói?"

"Vâng!"

"Thật là hung ác! Lấy ra!" Khuông Dịch bắt đắc dĩ nói, đem đồng tử vật trong tay nhận lấy.

"Còn có vị này!" Đồng tử nhìn về phía Trần Thiên Vạn.

Trần Thiên Vạn nghi ngờ nhìn lấy hắn.

Lúc này, lại là một vị tướng mạo Thanh Tú, giống như nữ tử đồng tử từ bãi đá bên trong đi ra, trong tay bưng lấy đồ vật hình dáng cùng Khuông Dịch vật trong tay giống nhau y hệt.

"Nếu như người muốn gặp sư phụ ta lão nhân gia ông ta mà nói, cũng phải đi qua khảo nghiệm!"

Trần Thiên Vạn gật gật đầu, cười nhìn Khuông Dịch liếc một chút, nói: "Cửa sau là đi, nhưng tựa hồ lại thêm ra một khảo nghiệm!"

Nhìn thấy cách đó không xa Kỳ Phong một mặt sớm biết như thế biểu lộ, Trần Thiên Vạn làm sao không biết, việc này tất nhiên là đối với đi cửa sau một loại trừng phạt.

"Không có việc gì không có việc gì! Ta vậy lão sư chỉ là biến tướng mà để cho chúng ta đi cửa sau, cái này khảo nghiệm nói chung không rất khó!" Khuông Dịch nói, xóc lên trong tay vải thô, nhất thời mất trọn tròn.

Bên ngoài những công tượng đó ánh mắt cũng bị hấp dẫn tới, khi thấy Khuông Dịch xóc lên vải thô, lộ ra dưới chi vật lúc, bọn họ từng cái nhất thời ngạc nhiên.

Này rõ ràng là một cái mộc chim!

Chỗ khác biệt là, cái này mộc chim hình thể muốn so trên sân khấu mộc chim rất nhiều.

Đồng tử nói: "Sư phụ nói, cho các người khảo nghiệm, cũng là để mộc chim bay lên! Về phần tài liệu, liền ở bên ngoài trên sân khấu, có thể tự rước!"

Khuông Dịch: "Vạn\$ "

Trần Thiên Vạn: "&& \$ \$%" "

Làm nửa ngày, hóa ra đều là đang lãng phí biểu lộ a.

"Ha ha ha!" Một trận thoải mái mà tiếng cười to từ bên ngoài công tượng trong đám truyền ra.

"Ta liền nói, liền Chu đại sư đều phải đi qua khảo nghiệm mới có thể tiến nhập, hai tiểu tử này cũng không phải Tượng Tâm Đại Sư con ruột, làm sao có thể tùy ý tiến vào bên trong đâu!" Một vị dáng người thấp bé công tượng cười như điên nói.

Nhưng mà nói ứng vừa dứt liền cảm giác một luồng kinh phong thổi qua, sau một khắc phân lượng không nhẹ thân thể nhất thời hướng không trung bay đi.

Kỳ Phong một mặt nộ khí mà đứng tại nguyên trước đứng thẳng vị trí bên trên, "Theo người nói như vậy, có thể tùy ý đi vào cũng là tên kia con ruột? Thật sự là hồ ngôn loạn ngữ!"

Ta công tượng nhất thời ngậm miệng lại, thu hồi nụ cười.

Còn tốt, bọn họ chưa kịp nói!

Trần Thiên Vạn cùng Khuông Dịch hai người từ trong cửa đá đi ra, phân biệt đứng ở sân khấu bên cạnh.

"Đã không cách nào tránh khỏi —— "

"Vậy liền hảo hảo mà hưởng thụ đi!"

Trần Thiên Vạn giang hai cánh tay, nhìn qua một cái khác trên sân khấu Khuông Dịch, trong mắt lộ ra một tia khiêu khích chi sắc.

"Muốn so?"

"Đương nhiên!"

"Như người mong muốn!"

Kịch liệt tia lửa tại hai người ánh mắt khoảng cách bên trong bắn ra.

Một cái là công tượng thể gia trong thiên tài, một cái khác có được một khóa không cam lòng quyết tâm, đồng thời có hệ thống tương trợ quái nhân.

Một ngày ở chung tuy nhiên nhìn như hài hòa, nhưng hai người đều biết, lẫn nhau ở giữa càng nhiều là độ sức.

Loại trạng thái này một khi phóng tới trên mặt bàn, sẽ bắn ra kịch liệt tia lửa hoàn toàn không có gì bất ngờ xảy ra.

Hai người ăn ý liếc nhau, sau một khắc đều là động.

Chỉ gặp hai người xuất thủ như điện, chụp vào trên sân khấu để đặt khí rãnh, nơi đó bị chia cắt mấy chục cái bộ phận, mỗi bộ phận đều để đặt khác biệt tài liệu.

Hai người không chút do dự chộp vào bên trong một loại trong tài liệu.

"Là Vân Thiết!"

Vây xem đám thợ thủ công trong lòng hơi chấn động một chút.

Lấy bọn họ tư duy tới nói, muốn dùng đoàn trên đài tài liệu đến để một chim bay lên không trung, chỉ có một cái biện pháp, cái kia chính là chế tác Động Lực Nguyên kết cấu. Loại kết cấu này cũng không tính phức tạp, mà lại đối tài liệu yêu cầu cũng không cao lắm, chỉ là bởi vì vận chuyển sau hao tổn quá lớn, thợ mệnh cực ngắn ngủi, cho nên nói chung, sở hữu kim loại Chiến Thú hoặc là công tượng Hàng Mỹ Nghệ cũng sẽ không áp dụng loại này Động Lực Nguyên kết cấu.

Tượng Tâm Đại Sư yêu cầu chỉ là để một chim bay, cũng không có yêu cầu có thể thời gian dài đợi giữa không trung, cho nên áp dụng Động Lực Nguyên kết cấu là không có con đường thứ hai.

Liên liền trước đó tuần bác cũng là dùng loại phương thức này.

Bất quá tuy nhiên như thế, nhưng lấy thường quy phương pháp đến chế tác Động Lực Nguyên kết cấu mà nói, nơi này tài liệu còn khiếm khuyết chính yếu nhất mấy loại tài liệu một trong.

Không có loại kia tài liệu, Động Lực Nguyên kết cấu muốn muốn chế tác thành, liền cần mặt khác tài liệu tổ hợp kết cấu cơ thể đến thay thế, thu hoạch được cùng loại hiệu quả.

Này cần đại lượng thời gian cùng tài liệu đến thí nghiệm, lấy bọn họ tượng ti thực lực, liền xem như ngày đêm Bất Tu, muốn tìm ra có thể thay thế loại kia người tài kết cấu cơ thể, tối thiểu nhất cần mấy tháng thời gian.

Bên trong một số tượng ti đình phong thời gian có lẽ sẽ ngắn một chút.

Chỉ có giống tuần bác loại này Đại Tượng ti, công tượng kỹ nghệ siêu phẩm thoát tục người tài năng trong khoảng thời gian ngắn đạt tới loại hiệu quả này.

Tuần bác cũng là dùng thường quy phương pháp, thoát đầu là lấy Tinh Thiết đánh, lại dùng dung bìn cùng hấn 13 bên trong phụ tài hỗn hợp chế thành Nguyên Động Lực kết cấu ngoại hình mô hình phôi, ngay sau đó mới là nội bộ động lực kết cấu thiết kế cùng lắp ráp.

Nhiều khi, từ trực tiếp bắt tài liệu, liền có thể nhìn ra người chế tác đại thể ý đồ.

Cho nên khi nhìn đến Trần Thiên Vạn cùng Khuông Dịch đầu tiên bắt là Vân Thiết, bọn họ mới có phản ứng như thế.

"Lấy Vân Thiết lên tay xếp lực kết cấu trên đại thể có 7 loại, nhưng cái này bảy loại đều cần cực tài liệu quý hiếm, mà lại bảy loại dính đến công tượng tri thức cùng vận dụng tuyệt đối là cực to lớn và phức tạp. Lấy hai cái này tiểu quý niên ký, quả quyết không có khả năng có cái này năng lực!" Một tên công tượng lời thể son sắt đường hằm.

Thiết Tượng trọng đang đánh thép, đánh cho nhiều, tự nhiên sẽ có kinh nghiệm, sau đó mới có thể trở thành một tên hợp cách Thiết Tượng.

Mà công tượng thì là tại Thiết Tượng trên cơ sở, tăng thêm rất nhiều kỹ nghệ tri thức, bên trong dính đến cơ giới, độ chính xác, thiết kế, vận chuyển nguyên lý, xếp lực cơ sở chờ một chút, đủ để cho một số phổ thông công tượng làm tắc lưỡi.

Đây cũng là vì cái gì rất nhiều tượng Tí Đô là cao tuổi người, có thể tại Khuông Dịch loại đến tuổi này đạt tới tượng tì đã là mười phần hiếm thấy.

Về phần Trần Thiên Vạn ——

Không ai tin tưởng hẳn là một tên tượng tì.

Chính như bọn họ trước kia nói, ở độ tuổi này người đã tại sắt lò bên cạnh rèn sắt mới đúng, hoặc là nói, trong nhà bú sữa mẹ!

Đổi một loại khác tình hình mà nói, Khuông Dịch tuyệt đối có thể thu hoạch được những người này xem trọng, nhưng nơi này chính là làm khó bọn họ một đám tượng tì địa phương, liên liên tượng tì dính phong bên trong nhiệm vụ chủ nhà họ Viên cũng bại lui xuống tới, hướng chỉ là Khuông Dịch vị này tuổi còn trẻ tượng tì.

Theo bọn hắn nghĩ, Khuông Dịch cùng Trần Thiên Vạn đều không có khác nhau.

"Làm loạn! Hoàn toàn là làm loạn!"

Theo hai người bắt lấy tài liệu càng ngày càng nhiều, vậy xem đám thợ thủ công không khỏi nhao nhao dao động ngẩng đầu lên.

Lấy bọn họ tượng tì thực lực, cho dù là Đại Tượng tì chế tác kết cấu cơ thể thời điểm, cũng có thể từ càng ngày càng nhiều trong tài liệu nhìn ra manh mối, hướng chỉ là hai tên tiểu tử.

Bây giờ Trần Thiên Vạn Khuông Dịch hai người bắt lấy tài liệu đã vượt qua 20 loại, bọn họ nhưng như cũ là không hiểu ra sao, cái này công không bằng cho thấy vấn đề a?

Khuông Dịch còn đỡ một ít, trừ vừa mới bắt đầu mấy loại tài liệu để bọn hắn không nghĩ ra bên ngoài, đằng sau tài liệu bắt lấy cứ việc cũng lộ ra lộn xộn, nhưng trên tổng thể còn tính là có dấu vết mà lần theo.

Mà Trần Thiên Vạn nơi này dứt khoát cũng là làm loạn!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Mộc chim bay

"Hò nháo! Hoàn toàn là hò nháo! Thạch mẫu làm sao có thể cùng Thiết Mộc tinh hoa đặt chung một chỗ! Hắn chẳng lẽ không biết dạng này sẽ khiến cho Vân Thiết những kim loại này tài liệu mất đi hoạt tính a!"

"Chân Tiểu Tử hoàn toàn là làm loạn! Một cái gì cũng đều không hiểu gia hỏa cũng có khẩu hạc tư cách a? Vậy nếu là toàn thành người đều đến, cái này khẩu nghiệm còn thể nào tiếp theo?"

"Lãng phí tài liệu! Lãng phí biểu lộ a!"

Dưới đám thợ thủ công nhìn không được rồi loạn lên.

"Thạch mẫu cùng Thiết Mộc tinh hoa đặt chung một chỗ xác thực sẽ khiến cho hắn kim loại tài liệu mất đi hoạt tính, nhưng cũng có thể lấy một loại phương thức khác đến đối đãi!"

Đốc núi chỉ đỉnh, mấy tên đồng tử cung kính mà đứng, phía trước đứng đầy hai vị lão giả.

Một người ăn mặc đạo bào, trong tay kéo lấy một mực Tiểu Ô Quy.

Một người khác thì là để trần cánh tay, gương mặt bên trên hiện lên một cổ bởi vì lâu dài nóng rực hun ra điểm hồng sắc trạch.

Hai người này cái trước là thần bí Tượng Tâm Đại Sư, cái sau thì là tứ đại công tượng thế gia trụ cột, đồng dạng là Đại Sư Cấp nhân vật Chu Bắc.

Chỉ là hai vị này Thái Sơn nhân vật giờ phút này lại là xuất thần nhìn qua cửa đá phương hướng.

Giờ phút này nói chuyện chính là Tượng Tâm Đại Sư.

"Đại bộ phận công tượng tại đối mặt một loại mới kim loại kết cấu cơ thể thời điểm, tổng thói quen tại lấy kim loại tài liệu hoạt tính làm cơ chuẩn tìm đến tìm hấn hoạt tính không sai biệt nhiều tài liệu đến phối hợp người tài dung hợp, có rất ít người sẽ nghĩ tới Tượng Tài tài liệu hoạt tính áp chế, sau đó đề xứng đối người tài!"

"Nhảy không ra ràng buộc coi như biết được lại nhiều thì có ích lợi gì!"

Tượng Tâm Đại Sư nói xong, nhìn về phía Chu Bắc, hiển nhiên trong lời nói có ám chỉ gì khác.

"Sáng chế mới muốn đến là thiên tài bẩm sinh thiên phú. Đối với đại đa số công tượng Chúc Nghiệp Giả tới nói, bọn họ cần nếu không phải nhảy ra ràng buộc bên ngoài, mà là tại ràng buộc bên trong leo lên!"

"Bọn họ liền nhìn gấp ràng buộc đường đều không đi đến, lại làm sao có thể có cơ hội nhảy ra ràng buộc!"

Lời nói này đồng dạng là có ám chỉ gì khác, nhưng cùng Tượng Tâm Đại Sư chỉ một dạng, đều là hấn Chu Bắc mình.

Là ý nói, hấn không phải thiên tài, bây giờ còn đang ràng buộc bên trong hăm hở tiến lên, tự nhiên cũng không có khả năng Sáng chế mới.

Có thể lấy Đại Sư thân phận nói ra lời nói này, đoán chừng cũng chỉ có Chu Bắc một người.

"Người mặc dù không có loại thiên phú này, nhưng có thể tại ràng buộc bên trong hành lang bây giờ loại tình trạng này, cũng là hiếm thấy trên đời!"
Tượng Tâm Đại Sư nói ra.

Chu Bắc hơi hơi khom người, "Cám ơn Đại Sư tán thưởng!"

"Không cần giữ lễ tiết, người cùng ta chỉ là đi tại khác biệt trên đường mà thôi, giữa lẫn nhau chênh lệch khoảng cách cũng không phải rất lớn, hoàn toàn không cần như thế!"

"Chính là bởi vì đạo bất đồng, cho nên mới càng bởi vì như thế! Cổ nhân nói, đạo bất đồng bất tương vi mưu, đối ta mà nói, đạo bất đồng, mới càng hấn là đồng mưu. Không đồng đạo kết hợp lại, mới có thể xuất hiện càng nhiều kỳ tích!"

"Người tư tưởng thật vĩ đại!" Tượng Tâm Đại Sư nói ra.

Hai người ánh mắt thủy chung không rời cửa đá chỗ, nói chính xác, không rời đi sân khấu bên cạnh Trần Thiên Vạn thân ảnh.

Chính như Chu Bắc nói, có thể nhảy ra ràng buộc bên ngoài đều là thiên tài.

Mà Trần Thiên Vạn xác thực xác thực cũng là trong miệng nói tới người.

Về phần những cái kia điểm phẩm luận đủ tượng ti nhóm, nhưng không có để bọn hấn phân vào một chút xú ánh mắt.

Vô luận là hai vị đại sư đứng xa nhìn vẫn là hấn tượng ti nhóm thảo luận đều không có ảnh hưởng Trần Thiên Vạn động tác.

Nếu như nói vừa mới bắt đầu hấn động tác còn mười phần lạnh nhạt mà nói, giờ phút này đã coi là thuần thực.

Động Lực Nguyên kết cấu chế tác thiết kế tri thức mười phần rộng khắp, trừ tài liệu phối hợp còn có công nghệ lựa chọn.

Hấn cần đem tuyển định tài liệu tốt lấy bất đồng tổ hợp ném tới trong lò lửa hòa tan.

Mà trước đó hấn ném cũng là lấy Thạch mẫu cùng Thiết Mộc tinh hoa hai loại làm chủ tài, hấn mười mấy loại tài liệu làm phụ tài tổ hợp.

Cho nên gây nên vậy xem tượng ti nhóm khinh bỉ.

Nhưng bọn hấn nhưng không có phát hiện, Trần Thiên Vạn trong mắt quang mang là càng phát ra quý dị.

Đó là một loại tinh táo đến cực hạn trạng thái.

Cái này trạng thái bắt nguồn từ trong đầu hấn Kiến Thành hệ thống.

Liền lúc trước, hần bắt đầu động thủ thời điểm, hệ thống bỗng nhiên xuất hiện một tia biến hóa, để hần tâm cảnh nhanh chóng làm lạnh xuống dưới, đồng thời đem trước mắt hết thấy phản hồi đến trong đầu, cũng tại hệ thống giao diện bên trên phân tích ra giải quyết từng người một phương án.

Đây là làm cho người mười phần chấn kinh sự tình.

Trần Thiên Vạn bây giờ công tượng đẳng cấp tuy nhiên tại tượng trong Ti cũng ở vào trung tầng trạng thái, nhưng cùng chủ nhà họ Viên loại này tượng ti đình phong nhân vật vẫn là có không nhỏ chênh lệch.

Muốn bằng này để một chim bay lên, khả năng thành công tính không thể so với chủ nhà họ Viên tới lớn.

Bất quá Trần Thiên Vạn cũng có một cái không có gì ngoài hệ thống ưu thế.

Cái kia chính là bắt nguồn từ kiếp trước Địa Cầu một số chuyên nghiệp tri thức.

Ở kiếp trước hần còn không có mê luyện Thánh Thành trò chơi thời điểm, cũng là cơ giới, cơ điện chuyên nghiệp nhân sĩ, không thể nói mười phần tinh thông, nhưng cũng có rộng khắp giải, lại trải qua tượng ti năng lực thôi động, để hần nhận biết đạt được thăng hoa.

Mà hệ thống đột nhiên xuất hiện công năng để hần đối với giải quyết một chim bay thăng nan đề lòng tin đạt tới nổ tung trình độ.

"Nguyên Động Lực kết cấu tạo thành phương án cùng sở hữu chín loại —— hiện tại tài liệu cùng sở hữu 168 loại, bài trừ rơi thứ nhất, thứ hai, thứ ba, bốn, năm, sáu, tám mấy loại phương án, có thể sử dụng phương án chỉ có hai loại!" Hệ thống thanh âm trong đầu quanh quẩn.

"Loại thứ nhất lấy Vân Thiết làm cơ sở "

Có hệ thống chỉ thị, Trần Thiên Vạn tựa như là bất hack một dạng, nếu không phải bị giới hạn thao tác, tốc độ của hần tuyệt đối là bay lên.

Trái lại Khuông Dịch, theo chế tác trình độ làm sâu sắc, tốc độ đã bắt đầu chậm dần, mỗi một bước đều cẩn thận, riêng là đến sau cùng mấy bước bên trong thiết kế lắp ráp trình tự, càng là một điểm không qua loa được.

Đến loại tình trạng này, vậy xem công tượng thậm chí hần xem chừng người đều ngừng thở.

Bọn họ phát hiện, mặc kệ là Trần Thiên Vạn vẫn là Khuông Dịch, tựa hồ cũng đối với mình có cực lớn lòng tin.

Lại nhìn đã bắt đầu thành hình Nguyên Động Lực kết cấu cơ thể, những này một mực gọi rầm rĩ không ngừng người trong bất tri bất giác bắt đầu thu hồi khinh thường tâm tới.

"Ba!"

Bỗng nhiên, một tiếng vang nhỏ truyền ra.

Một cái một chim chậm chậm mà từ trên sân khấu bay về phía giữa không trung.

Khuông Dịch cười ha ha một tiếng, đối Trần Thiên Vạn ném đi một cái khiêu khích ánh mắt.

Trần Thiên Vạn cười cười, "Quả nhiên vẫn là cứu huynh lợi hại!"

"Đa tạ đa tạ!" Khuông Dịch hơi có vẻ đắc ý.

Hần âm thầm một mực đem Trần Thiên Vạn khi làm đối thủ, giờ phút này có thể thắng Trần Thiên Vạn, trong lòng đắc ý cũng thuộc về bình thường.

Nhưng mà, ngay tại hần tiếng cười vừa dứt thời khắc, giữa không trung một chim lại là bỗng nhiên một đầu cắm xuống đến, trên mặt đất đụng cái nhào nhoẹt.

Bất quá Tượng Tâm Đại Sư yêu cầu cũng không có đề cập những này, cho nên ở đây người cũng không lắm để ý.

Hai cái đồng tử đem Trần Thiên Vạn để đặt tại trên cái bàn tròn một chim cùng Khuông Dịch này rơi tứ phân ngũ liệt một chim thi thể cùng nhau thu hồi, một lần nữa dùng vải thô đắp kín.

"Sur huynh, còn có Trần Đại Nhân, sư phụ lão nhân gia ông ta cho mời!"

Hai tên đồng tử cung kính nói.

"Không tệ!" Một bên truyền đến Kỳ Phong dề dặc thanh âm, chỉ là hần nghiêng người đối hai người, cũng không biết một tiếng này không sai là tại vượt người nào.

Chỉ là đại đa số người đều cho rằng là khen Khuông Dịch.

"Ha-Ha, tạ kỳ Phong đại nhân khích lệ!" Khuông Dịch cười nói.

Kỳ Phong không nói gì.

Hai người tại hai tên đồng tử chỉ huy dưới một lần nữa đi vào cửa đá, xuyên qua thiên nhiên bãi đá, rất nhanh mà liền xuất hiện ở một tòa đột ngột thẳng bậc thang trước.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134: Cục

Đến nơi đây, đồng tử đã lặng yên lui ra.

"Bên trên bậc thang này chính là ta lão sư Tượng Tâm Đại Sư chỗ ở!" Khuông Dịch nói ra.

Hai người mười bậc mà lên, đến đỉnh bộ thời điểm đã là mồ hôi đầm đìa.

"Thật không rõ vì sao Lão Sư lại ở chỗ ở nơi này làm cao như vậy một tòa bậc thang, hẳn cũng không chê tốn sức a!" Khuông Dịch thầm nói.

"Xác thực rất tốn sức!" Lúc này, một đạo thanh âm già nua từ nơi khác truyền đến.

Trần Thiên Vạn theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ gặp một vị đạo bào lão giả trong tay nâng một cái Tiểu Ô Quy, đạo bước đi tới, bên người còn đi theo một người, rõ ràng là lúc trước tiến đến Chu Bắc.

"Đã tốn sức, đâu còn làm cái đồ chơi này làm gì!" Khuông Dịch tựa hồ trả rất nhanh, một bộ không kị ngôn ngữ bộ dáng.

"Không có cách nào a! Đây là Kỳ Phong tiểu tử kia yêu cầu! Hắn mỗi ngày đều muốn tại cái này hơn chín trăm cái trên cầu thang chạy tới chạy lui, như cái giống như con khỉ! Ta đều nói hắn nhiều lần, đáng tiếc hắn luôn luôn không nghe lời!" Đạo bào lão giả thở dài.

Trần Thiên Vạn cùng Chu Bắc sắc mặt hai người nhất thời trở nên mười phần quái dị.

Cái này Tượng Tâm lão nhân tại sao cùng trong tượng tượng Đại Sư bộ dáng hoàn toàn khác biệt đâu!

Đạo bào lão giả tựa hồ cũng nhận ra không đúng, vội ho một tiếng nói: "Thất thất thất thất!"

Lời tuy như thế, nhưng hắn nên nói như thế nào còn là thế nào nói, cũng không biết có phải hay không Khuông Dịch xuất hiện để hắn lộ ra diện mục thật sự.

Đạo bào lão giả ánh mắt rơi vào Trần Thiên Vạn trên thân.

"Vị này muốn đến cũng là Đào Nguyên thành Trần Thiên Vạn thành chủ đi!"

Trần Thiên Vạn hơi kinh ngạc, Tượng Tâm Đại Sư bức này nhân vật vậy mà lại biết mình một cái nho nhỏ thôn trưởng thân phận?

"Không cần kinh ngạc, người sự tích tạo thành ảnh hưởng có thể là rất lớn!" Tượng Tâm Đại Sư nháy mắt mấy cái, tràn ngập một loại trêu chọc vị đạo.

"Mà lại vượt quá ta ngoài ý muốn tài liệu là, người tại công tượng phương diện này tạo nghệ vậy mà như thế chi sâu, chỉ ít cũng là một vị tượng ti đi!" Hắn lời nói còn có một tia không nhất định, đó là bởi vì Trần Thiên Vạn niên kỷ thật sự là quá nhẹ.

Nhìn thấy Trần Thiên Vạn gật đầu, ở đây ba người đều có loại bị kích thích đến cảm giác.

"Tiểu huynh đệ, người năm nay bao nhiêu tuổi?" Chu Bắc nhin không được hỏi, .

"Không sai biệt lắm mười lăm đi!"

"Tê " ba đạo ngược lại hút không khí âm thanh vang lên.

"Thật sự là —— biến thái a!"

Khuông Dịch cảm thán nói.

Hai vị đại sư cũng lộ ra cùng loại biểu lộ.

Cái này ngược lại để Trần Thiên Vạn cảm giác có chút xấu hổ.

Hắn biết mình tình huống, nếu để cho hắn đẳng hoàng giống như thường nhân học tập, hiện tại đoán chừng cũng chính là một cái thợ rèn, liền công tượng cũng không tính, có thể Đạt đến bây giờ cấp độ, hoàn toàn là Kiến Thành hệ thống công lao.

Trần Thiên Vạn lộ ra khiêm tốn tư thái để hai vị đại sư trong mắt thường thức càng phát ra nồng hậu dày đặc.

"Người thiên phú so Khuông Dịch tiểu tử này càng tốt hơn, đáng tiếc, hiện tại ta cũng không có hứng thú cùng thời gian giáo đồ, nếu không nhất định là đưa người thu đến môn hạ!" Tượng Tâm Đại Sư cười khổ nói.

Trần Thiên Vạn cùng Khuông Dịch nhay cảm cảm giác được cái gì.

"Làm sao lão sư?" Khuông Dịch hỏi nói, "là bởi vì Tuấn Hà thành sự tình?"

Tượng Tâm Đại Sư lắc đầu, nói: "Tuấn Hà thành sự tình nói đại cũng lớn, nói nhỏ thì cũng nhỏ! Liền xem như toàn bộ Tuấn Hà thành đều lâm vào, ta cũng sẽ không e ngại, đáng tiếc loạn là chỗ đó!"

Hắn chỉ chỉ phía bắc.

"Là Đế Đô!" Trần Thiên Vạn thông suốt nói.

"Không sai! Người tư duy Vạn Chuyển Năng Lực cũng so Khuông Dịch muốn mạnh hơn một bậc!" Tượng Tâm Đại Sư tốt không do dự mà gièm pha đồ đệ mình.

Có thể là Trần Thiên Vạn ưu tú để hắn rất là thương thức duyên cớ.

Khuông Dịch vẻ mặt đau khổ, không có phản bác.

Bởi vì ai đều nhìn ra Tượng Tâm Đại Sư kế tiếp còn có lời nói.

"Nơi đó loạn, Tắc Thiên dưới lại không an bình chi địa!" Tượng Tâm Đại Sư thờ dài.

"Các người đi theo ta!"

Nói hướng phía trước phương một tòa biệt viện đi đến.

Trần Thiên Vạn ba người liền theo sau lưng.

Mặc qua đại lượng Tử phong phía sau cây,

Mấy người lại là tiến vào một gian không chút nào thu hút phòng ốc bên trong.

Chật hẹp phòng ốc bên trong trống rỗng, chỉ có hai chi đặc chế đốt mộc cắm ở trên vách tường, nhảy vọt hỏa quang đem cái này bịt kín trong phòng ủ ấm đuổi ra ngoài.

Tượng Tâm Đại Sư nghiêm nghị đi đến phía trước một khối vách tường trước, đưa tay tại mặt vách bên trên vuốt ve một trận, không bao lâu, một trận ù ù tiếng vang lên, vách tường đúng là chậm rãi mở ra một cái lỗ hổng, lộ ra một cái dưới đất thông đạo đi ra.

Hắn nhìn lại mấy người liếc một chút, sau đó đi xuống.

Mọi người tuy nhiên cảm thấy quái dị, nhưng cảm giác hắn không có nguy hiểm, cũng cùng đi theo.

Thông đạo không hề dài, Trần Thiên Vạn mấy người rất nhanh mà liền đuổi theo Tượng Tâm Đại Sư cước bộ, mà giờ khắc này cái sau đã đứng tại một chỗ trống trải trong tầng hầm ngầm, trước mặt thỉnh linh đứng đấy hai cái toàn thân bao phủ tại dưới hắc bào người.

Hai người này kích cỡ đều là cực kỳ cao lớn, Trần Thiên Vạn đánh giá sờ một chút, tối thiểu nhất cũng có hai mét một hai cao, loại này thân cao liền xem như ở kiếp trước, cũng cũng ít khi thấy.

"Hai người này là ai?" Trong lòng của hắn âm thầm nghi vấn, nhưng trong lòng thì ần ần cảm thấy xem nhẹ thứ gì.

Đang lúc hắn nghiêng đầu sang chỗ khác muốn còn muốn hỏi Khuông Dịch thời điểm, lại phát hiện Khuông Dịch cùng Chu Bắc hai người thần sắc đều là hết sức kinh hãi bộ dáng.

"Cái này đây chẳng lẽ là chung cực Chiến Thú?" Chu Bắc thanh âm tại thời khắc này trở nên trầm thấp mà khàn khàn, giống như khát khô mấy ngày người một dạng.

"Chung cực Chiến Thú chung cực Chiến Thú xuất hiện a " Khuông Dịch không chỗ ở lắm bả, nhìn ra được hấn chỗ hiểu được đồ,vật xa so với Trần Thiên Vạn cùng Chu Bắc muốn hơn rất nhiều.

"Không sai! Đây chính là chung cực Chiến Thú! Đáng tiếc, chỉ là bán thành phẩm!" Tượng Tâm Đại Sư có chút ít thờ dài đường hằm.

"Cái gì là chung cực Chiến Thú?" Trần Thiên Vạn nghi hoặc nói.

Tại hấn tấn thăng tượng ty thì đợi, hấn đối công tượng tri thức tại nhận biết bên trên đã không tại bất luận cái gì một tên tượng ti phía dưới, nhưng là đối với tượng ti phía trên một ít gì đó lại hoàn toàn là trống rỗng.

"Chung cực Chiến Thú là kim loại Chiến Thú có khả năng đạt tới đỉnh phong kỹ nghệ phẩm!"

Nhìn thấy Trần Thiên Vạn trong mắt vẫn như cũ chưa từng minh ngộ, Tượng Tâm Đại Sư bỗng nhiên nói ra: "Chiến lực nhưng so sánh tuyệt thế vũ lực!"

Oanh!

Một đạo thiểm điện xẹt qua chân trời.

Đào Nguyên Thôn Cao gia nơi ở địa phương.

Một người chống đỡ dù che mưa chậm rãi đi trên đại đạo.

Sắc trời đã tối xuống.

Trên đường cái chỉ có thừa thớt mấy người cực nhanh xuyên toa tại trong mưa.

Người này đi đến một nhà tù lâu trước.

Từ khi hồi trước Đào Nguyên Thôn hấp dẫn đến đại lượng lưu dân về sau, một số xuống dốc thương nhân rất nhanh mà ngay ở chỗ này đâm xuống gót chân, đem sinh ý đầu não hoàn toàn mà phát huy ra.

Đối với bọn hấn tới nói, dạng này một cái yên ổn mà lại ở vào nhanh chóng Phát Triển Thời Kỳ lãnh địa hoàn toàn liền là sinh ý Thiên Đường.

Nguyên bản Đào Nguyên Thôn sớm đã bị đại lượng kiến trúc thay thế, các loại quán rượu, Dịch Trạm, kho lúa, quân doanh, cửa hàng đều như măng mọc sau mưa dựng lên.

Cao gia địa phương này khoảng cách Đào Nguyên Thôn cũng không xa, cho nên cũng không thể tránh khỏi bị kịch liệt phát triển tình thế ảnh hưởng, dù là Cao gia tộc dài cổ ý ngăn cản, cũng không làm nên chuyện gì.

Tòa tù lâu này cũng là gần nhất hai ngày này mới mới mở. Chủ nhân họ gì không có người biết, nhưng Cao gia rất nhiều người đều biết nơi này chương quỹ là một tên cô gái xinh đẹp, Cao gia người trẻ tuổi chính là bị nữ chương quỹ hấp dẫn, thường xuyên mà chạy tới nơi này.

Thậm chí sinh hoạt hàng ngày bên trong còn có lẫn nhau tranh giành tình nhân biểu hiện.

Người này tại trong mưa đứng thẳng một lát, ý niệm trong lòng đã là nhanh chóng nhanh quay ngược trở lại.

Hắn dù che mưa đánh cho thấp hơn.

Hướng phía trước bước một bước, lại giống như bận tâm cái gì, lại đem chân thu hồi lại.

Hắn than nhẹ một tiếng, đang muốn quay đầu trở về, lại phát giác phía trước quán rượu truyền đến một trận dần dần rõ ràng tiếng bước chân.

Hắn hơi hơi nhấc dù, thấy là một đôi nữ nhân chân.

Thon dài, thẳng tắp!

"Vị khách nhân này, trời mưa đến lớn như vậy, sao không vào nhà uống bầu rượu, ủ ấm thân thể?" Giống như Gạo nếp thanh âm truyền lọt vào trong tai.

Người này đứng yên một lát, nói: "Tính toán, tránh mưa địa phương rất nhiều, không nhất định không phải muốn ở chỗ này!"

Giải thích quay người liền muốn ly khai.

Nhưng đón lấy bên trong chuyện phát sinh lại là để bước chân hấn vì đó mà ngừng lại.

Một bộ hỏa nhiệt thân thể mềm mại tiến vào hấn dù che mưa bên trong, dán tại sau lưng của hấn, một đôi trắng nõn mềm mại mà tay giống như linh như

rắn vòng lấy hần thân eo, nhận nhặt hương thơm xông lọt vào trong tai, để hần thể xác tinh thần đồng thời mềm nhũn.

"Có thể tránh mưa địa phương rất nhiều, nhưng có thể tại tránh mưa đồng thời để cho mình, từ linh hồn đến thân thể đều thu hoạch được lớn nhất thỏa mãn có thể cũng chỉ có cái này một nhà nha!"

Trần ngập dự hoặc khí tức đang chậm rãi đem hần kiện hàng.

"Ta nói đúng không, thân ái Cao gia tượng ti cao thượng đại nhân!"

Ba!

Dù che mưa kính hải rơi.

Lộ ra Cao gia tượng ti Cao Lão kinh hoàng khuôn mặt.

Hần yên lặng nhìn về phía trước, nơi đó chẳng biết lúc nào xuất hiện một bóng người, chính đứng bình tĩnh tại trong mưa.

Tại hần nhìn về phía đối phương thời điểm, đối phương cũng chính ngẩng đầu, lộ ra một trương trắng bệch như Lê Quỷ khuôn mặt tối.

"Là là người Ảnh Sĩ!"

Oanh!

Thiểm điện xẹt qua.

Một vòng thế lương quỷ dị ý cười tại trên mặt người kia chậm rãi nở rộ ra.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Loạn bắt đầu

"Chung cực kim loại Chiến Thú là hết thảy công tượng kỹ nghệ kết tinh, nhưng lấy lực lượng mà nói, tuyệt thế vũ lực cũng phải thua xa tại nó!" Tượng Tâm Đại Sư nói, "đáng tiếc, loại này cường đại đến gần như vô địch Hàng Mỹ Nghệ lại tại đánh phải có lý luận bên trong xuất hiện qua một lần!"

"Trăm năm trước trăm tượng hội mình ta cũng có chỗ nghe nói, đó là cách mỗi mười năm cử hành một lần thịnh hội, bây giờ về khoảng cách lần trăm tượng hội mình đã qua hơn chín năm!" Chu Bắc nói tiếp.

"Đúng vậy a, đây là quan trọng!" Tượng Tâm Đại Sư trên mặt lại có vẻ cực ngưng trọng.

Trần Thiên Vạn cùng Khuông Dịch nhìn nhau, cũng nhìn thấy lẫn nhau trên mặt tồn tại cùng loại thần sắc.

Kết hợp trước đó Tượng Tâm Đại Sư để lộ ra đồ, vật, bọn họ có thể ẩn ẩn đoán được Đế Đô sắp bạo phát Phong Vân.

"Tính toán, hiện tại không nói những thứ này. Cổ này kim loại Chiến Thú bị ta đặt tên vì Song Sinh Tử. Từ ta bên trên một đời trước lão sư bắt đầu, liền đang nghiên cứu Song Sinh Tử chế tác quá trình, đến ta thế hệ này Song Sinh Tử khoảng cách thành công bắt quá cách xa một bước! Cho nên ta cần muốn các người trợ giúp!"

Tượng Tâm Đại Sư ánh mắt lộ ra kinh người quang mang, đó là đối vật gì đó cảm thấy hứng thú đến một loại mức tận cùng.

Loại này quang mang kịp thời là thể xác tinh thần đều là quặng tại công tượng một đạo đầu tuần Bắc Đại sư cũng không cách nào so sánh!

"Thần là công tượng chúng ta đối với bước cuối cùng này cũng không xa lạ gì, cái kia chính là sau cùng xếp lực kết cấu liên động! Cho nên ta cần một cái có được tinh vi khả năng tính toán trợ thủ! Nguyên bản cái này trợ thủ ta lựa chọn Chu Bắc Đại Sư, nhưng ——" Tượng Tâm Đại Sư ánh mắt nhìn về phía Trần Thiên Vạn.

"Người xuất hiện lại làm cho ta có mặt khác ý nghĩ!"

"Ta bên trên đời trước Tiền Bối, cũng chính là ta Tổ Sư vì chế tạo ra Song Sinh Tử, từng âm thầm gặp mặt mấy cái bạn cũ, sau cùng mới có đem Song Sinh Tử lý luận cổ hiện ra suy nghĩ. Cửu Cấp Đền Phong Chiến Thú, như Tuấn Hà thành công tượng nhà bên trong đầu kia canh hoàng, còn có Đế Đô trong hoàng cung liệt diễm cùng Phục Long, cùng Các Lộ Chư Hầu bên trong mấy cổ kim loại Chiến Thú, tối thiểu nhất đều là dùng tới vạn trở lên xếp lực trang bị tổ hợp mà thành. Mới có thể lấy hơi Mạt Chi Lực, khiêu động lực lượng khổng lồ, có được hơn vạn cân thậm chí hơn vạn cân lực lượng!"

"Mà chung cục Chiến Thú càng sâu! Song Sinh Tử thể nội xếp lực trang bị đạt tới kinh người 10 vạn số không 1,629 cái! Một vòng chụp một vòng, một khi khởi động, khiêu động lực lượng có thể đạt tới hai vạn cân trở lên! Hơn nữa còn có nó Chiến Thú không có linh hoạt!"

Tượng Tâm Đại Sư mà nói để ở đây mấy người đều là lộ ra chân kinh chi sắc.

Thật giống như bây giờ tên nó, Cửu Đoạn liên nỗ là đám thợ thủ công cục hạn, muốn lại tăng thêm đẳng cấp cũng không phải là Bát Đoạn liên nỗ đến Cửu Đoạn liên nỗ chênh lệch, mà chính là tay không đến chế tạo cung tiền cái này từ không tới có khoảng cách.

Đây cũng là vì sao Ban Gia sẽ không giữ thể diện mặt cũng phải đem Trần Thiên Vạn Gia Cát Liên Nỗ Tàn Hiệt bỏ vào trong túi nguyên nhân.

Gia Cát Liên Nỗ công nghệ đối với hiện tại công tượng mà nói liền là một loại kiểu mới công nghệ, cho dù là không hoàn chỉnh, cũng có thể đối bọn hắn tư duy có không nhỏ dẫn dắt.

Nhưng hiển nhiên, Gia Cát Liên Nỗ dính đến công nghệ cùng trước mắt Song Sinh Tử so sánh tuyệt đối là ngày đêm khác biệt.

Muốn đến nơi này, Trần Thiên Vạn nhìn về phía Tượng Tâm Đại Sư bóng lưng, không khỏi lộ ra vẻ kính nể.

Đệ tam Đại Sư truyền thừa nỗ lực, tạo nên chung cục Chiến Thú Song Sinh Tử, một khi vật này hiện thế, đối thiên hạ hôm nay đem sẽ tạo thành hạng gì trùng kích? Chỉ là ngẫm lại, Trần Thiên Vạn cũng có chút không rét mà run, cùng về mong đợi.

"Tiếp xuống các ngươi còn cần đi qua cái cuối cùng khảo nghiệm!"

Tượng Tâm Đại Sư nói ra, trong tay nhoáng một cái, một cái ngăn nắp sự vật giống như trống rỗng xuất hiện đồng dạng rơi vào trong lòng bàn tay.

Trần Thiên Vạn trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra vẻ quái dị.

"Ngươi nhận ra vật này?"

Tượng Tâm Đại Sư hỏi.

Trần Thiên Vạn lắc đầu, nói: "Chẳng qua là cảm thấy hiếu kỳ!"

Lời tuy như thế, nhưng hần nhưng trong lòng thì bỗng nhiên run rẩy một chút. Thứ này, rõ ràng là kiếp trước bên trong rất nhiều thiếu niên ưa thích chơi Ma Phương a, chỉ là Tượng Tâm Đại Sư lấy ra cái này Ma Phương tựa hồ đi qua một số gia công, ngăn chứa so với bình thường Ma Phương cũng mấy lần.

Trần Thiên Vạn đại khái mà quen một chút, mỗi một mặt chỉ ít có hơn hai mươi cái hình chữ nhật, sáu cái mặt cộng lại cũng là hơn một trăm cái! Mà lại mỗi một cái ngăn chứa mặt ngoài đều tồn tại đại lượng giống như muỗi kiến nhỏ bé phù hào, đó là đám thợ thủ công dựa vào vận dụng Thuật Toán phù hào, một khi số lượng đạt tới một loại cấp độ, dính đến tính toán tương lệnh bất kỳ một cái nào tượng tì cũng vì đó tắc lười.

Dạng này Ma Phương nếu như còn có thời gian hạn chế mà nói, này muốn phải hoàn thành, chính là một cái gần như tuyệt vọng khó khăn.

Trần Thiên Ngõa, Khuông Dịch cùng Chu Bắc trên mặt đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Lúc này, Tượng Tâm Đại Sư ở bên cạnh người trên một cái bàn để đặt một cái cùng loại với Đồng Hồ cát đồ, vật.

"Cái này thời gian cát cơ thể đại biểu một canh giờ, cũng chính là hai giờ, trong hai giờ này mặt các ngươi người nào đem cái này phương mộc khôi phục lại lúc đầu bộ dáng liền thông qua lần thi này nghiệm!"

"Đồng thời, cái này cũng mang ý nghĩa người kia sẽ thu hoạch được ta hữu nghị cùng một cái chế tạo bất luận cái gì không có gì ngoài chung cục Chiến Thú bên ngoài vũ khí hứa hẹn!"

"Cửu Cấp kim loại Chiến Thú cũng tại hứa hẹn phạm vi bên trong a?" Trần Thiên Vạn mở miệng nói ra.

"Đương nhiên!"

Trần Thiên Vạn há miệng muốn nói.

Tượng Tâm Đại Sư tựa hồ biết hắn muốn hỏi cái gì, nói ra: "Cửu Cấp kim loại Chiến Thú chế tạo không dễ, mà lại bảy loại cần tiêu hao tinh lực khủng bố dị thường, bình thường Đại Tượng tì muốn muốn rèn đúc một bộ cũng sẽ tiêu hao hết đại lượng Tinh Khí Thần. Nhưng ta không ở trong đám này!"

Chu Bắc nhìn về phía Trần Thiên Vạn, nói ra: "Kỹ nghệ càng là cao thâm Đại Tượng tì tại chế tạo quá trình bên trong tiêu hao đến càng ít đi. Những này tiêu hao một khi đạt tới trình độ nào đó liền sẽ liên lụy tới tự thân sinh mệnh lực, người nào cũng sẽ không ngoại lệ, cho dù là người bình thường cũng là

như thế. Nhân loại lý luận thọ mệnh là một trăm năm mười tuổi, nhưng trên đời có ai có thể sống đến số tuổi này? Có thể sống đến một trăm tuổi trở lên đều xem như hi hữu."

"Năm mươi năm thọ mệnh tại sao lại mất đi? Cái này bên trong rất nhiều liên bất nguồn từ sinh mệnh suy nghĩ! Tư duy càng là phức tạp, thường ngày suy nghĩ thì càng tập nập, mà suy nghĩ lại là có đại giới! Loại kia đại giới chính là chúng ta sinh mệnh!"

Khuông Dịch cũng gật gù đầu, tựa hồ đã sớm nghe qua những này luận điệu, "Thế nhân thường nói, sinh mệnh tại về suy nghĩ. Suy nghĩ nói theo một cách khác là cùng cấp với sinh mệnh! Chỉ là chúng ta thường ngày suy nghĩ từ trước đến nay giới hạn trong dễ hiểu trình độ, chỉ muốn nghỉ ngơi thật tốt, liền có thể đem suy nghĩ mang đến tai hoạ ngầm yếu ớt đến không thể phát hiện bước. Nhưng nếu là duy nhất một lần thời gian dài suy nghĩ, liền có thể rõ ràng phát giác toàn thân mình cơ năng đều sa vào đến một loại mệt nhọc trạng thái. Đây chính là đang tiêu hao sinh mệnh lực."

"Người thông minh không dài thọ!"

"Công tượng tuy nhiên không hết là người thông minh, nhưng cần suy nghĩ tính toán đồ, vật xa không phải bình thường chiến sĩ cùng Mưu Sĩ có thể so sánh với. Riêng là một số cao đoạn vũ khí, so như long sàng Nỗ Pháo, cao giai kim loại Chiến Thủ, chúng nó mỗi một lần chế tác đều dung không được một tia qua loa cùng phân tâm, bởi vì cái này vũ khí trình độ phức tạp cực cao nguyên nhân, rất nhiều tượng ti thậm chí Đại Tượng Ti Đô toàn thân tâm đầu nhập bên trong, mà lại quá trình bên trong không thể có quá dài dừng lại, không phải vậy mà nói, rất có thể sẽ để trước đó nỗ lực thất bại trong gang tấc!"

"Có thể đạt tới Đại Tượng ti người đều là cao tuổi, tại chế tạo cao cấp vũ khí thời điểm mất mạng cũng là bình thường sự tình!" Nói đến đây, Khuông Dịch thật sâu thở dài.

Tượng Tâm Đại Sư cái kia hứa hẹn trên quý cũng có bộ phận này nguyên nhân ở bên trong.

Hắn Đại Tượng ti không phải là không có bản sự chế tạo ra cao cấp kim loại Chiến Thủ, nhưng là Đại Tượng ti dù sao quá ít, không có người sẽ nguyện ý lấy tính mạng mình vào đổi lấy một thanh thay người khác phục vụ vũ khí.

Trần Thiên Vạn gật gù đầu, tấn thăng tượng ti về sau, đối với mấy cái này ngược lại là có chút giải, chỉ là có một chút để hân nghi hoặc là, đã đẳng cấp cao vũ khí chế tạo kiêng kỵ nửa đường dừng lại, vì sao trước mắt cái này Song Sinh Tử lại có thể kéo dài nhận Đệ tam?

Vậy ít nhất là ba thời gian trăm năm!

"Cho nên trước mắt Song Sinh Tử là bán thành phẩm, cũng có thể nói là là thí nghiệm phẩm!" Tượng Tâm Đại Sư nói nói, "cho dù các ngươi trở thành ta trợ thủ, ta cũng không thể có thể để các ngươi lập tức đầu nhập chế tạo ở trong! Đối kia ta mà nói không phải trợ lực, mà chính là phiền phức! Cho nên ta trợ thủ còn cần một ngày thời gian đến quen thuộc quá trình cùng ta!"

Một ngày?

"Có thể hay không thật chặt?" Chu Bắc nói ra.

Tượng Tâm Đại Sư bất đắc dĩ nói: "Không có cách, đây là ta có khả năng tranh thủ đến cực hạn!"

"Nếu là dài, sợ sẽ xảy ra biến a!" Hắn thở dài.

Oanh!

Một đạo cự đại bóng dáng rơi trên mặt đất, tóe lên đại lượng hạt bụi.

Đó là một đầu cao đến hai trượng kim loại Chiến Thủ, bề ngoài là Cự Hồ hình thái. Chỉ từ cái này trên thể hình nhìn liền biết cũng không phải bình thường Cự Lang hình thái cấp thấp kim loại Chiến Thủ.

Kim loại Chiến Thủ tại u ám sắc trời dưới vẫn như cũ tản ra um tùm kim loại lãnh quang. Nó giống như máy móc từng bước một hành tẩu ở trên mặt đất, tại sau lưng chỉ ít còn không còn có mười bộ Cự Lang kim loại Chiến Thủ, cùng một chi giống như kim loại Dòng nước lũ quân đội!

Có thể tại Tuần Hà trong thành nào ra như thế đại động tĩnh nhân tại thường ngày chỉ có thành chủ Triệu Quyền, nhưng lần này hiển nhiên cũng không phải là như thế.

Bởi vì một chi lệ thuộc trực tiếp thành chủ Triệu Quyền dòng chính đội ngũ tuần tra không cẩn thận tiến vào chi đội ngũ này tầm mắt, nhất thời liền đụng phải hủy diệt tính đã kích.

Nóng hổi máu tươi nhanh chóng làm lạnh.

Mà đại lượng đi lại lại chưa từng có chút dừng lại, thẳng hướng phía nam.

Nơi đó rõ ràng chính là Tượng Tâm Đại Sư chỗ ở nơi ở!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Kỳ Phong chiến Quần Anh

Mấy cái đại thiếu đem đầu là Triệu Quyền thân thủ đề bạt đứng lên dòng chính, nhưng giờ phút này chẳng biết tại sao, lại trong cùng một lúc lựa chọn xuất binh, ngang nhiên mà tại Tuấn Hà nội thành tàn phá bừa bãi.

Phàm là nhìn thấy Triệu Quyền quân đội, không nói hai lời, trực tiếp hủy diệt mất.

Tuấn Hà thành trong khoảnh khắc lâm vào bấp bênh bên trong. Cao lớn dày đặc thành tường cũng không có bất kỳ cái gì hư hao, nhưng bên trong cũng đã loạn tung tung phèo.

Đạp đạp đạp!

Một trận vó đạp âm thanh ở trong rừng trên đường nhỏ truyền ra.

Một chi đội ngũ còn như mũi tên xuyên toa.

Nhưng sau đó một khắc, lại là bỗng nhiên dừng lại.

"Đường này không thông!"

Kỳ Phong cảm thương mà dừng, một mình đứng ở trên đường nhỏ.

"Cuồng vọng!"

Kỳ mã đội ngũ ăn mặc hắc sắc Toàn Thân Giáp trụ, người cầm đầu trong mắt hàm sát, Nhược thực chất.

"Đoạn Sơn búa? Ta tốt muốn biết ngươi là ai!" Kỳ Phong ánh mắt tại người cầm đầu trong tay nắm lấy một thanh Đại Phù bên trên dừng lại một chút, lập tức cười nói, "tại nơi này sử dụng Đoạn Sơn búa cũng chỉ có Tuấn Hà thành tam đại mãnh tướng một trong Vương Mãnh đi!"

"nhận ra gia gia ngươi còn không mau tránh ra! Nếu không gia gia một búa chém chết ngươi!" Vương Mãnh trợn mắt trừng trừng nói.

Không muốn Kỳ Phong lại là bỗng nhiên cười ha hả, trường thương trong tay vung lên, một cơn gió màu xanh lá bao phủ mở đi ra.

Hắn diện mạo như sao, thân thể như tùng.

"Ba chiêu giải quyết ngươi!"

Nguyên bản Vương Mãnh còn có chút cố kỵ, một nghe đến lời này, nhất thời oa oa kêu to, nâng tay lên gián đoạn núi búa, âm vang vọt lên, hướng Kỳ Phong bổ tới.

Không hổ là Tuấn Hà trong thành mãnh nhân, Vương Mãnh nhất động, giống như đại sơn áp đỉnh, Thế bất khả擋.

Nhưng một cây trường thương lại là dễ như trở bàn tay đem đỡ được.

Kỳ Phong sắc mặt như thường, một tay cầm thương, nghiên cứu ở Vương Mãnh Đoạn Sơn búa.

"Lui đi!" Hắn khẽ nhả thanh âm.

Vương Mãnh sắc mặt nhất thời biến đổi, kim lòng không đành lui về sau vào, lưu lại mấy chục cái thật sâu dấu chân.

Một ngụm máu tươi phun ra, Vương Mãnh sắc mặt tái nhợt, nhìn qua Kỳ Phong, trong mắt tồn tại đè nén không được mà sợ hãi.

Một trận loạt tiếng bước chân từ tứ phương truyền đến, nương theo lấy là các đại thế lực tinh anh nhân vật.

Chỉ là, những người này ở đây nhìn về phía cảm thương mà dừng Kỳ Phong lúc, trong mắt đều không thể tránh khỏi lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Lên đỉnh núi thông đạo ven ven có trước mắt đầu này, bọn họ muốn lên núi, tất nhiên là muốn đem Kỳ Phong đánh bại mới được.

"Vương Mãnh thất phu còn có thể tái chiến hay không?" Một người bỗng nhiên từ một chi trong đội ngũ đi tới.

"Đái Cáp tiểu tử!" Vương Mãnh nhìn qua người tới, ánh mắt lộ ra hung quang.

Đái Cáp tuy nhiên cùng hắn cùng là Tuấn Hà thành tam đại mãnh tướng, nhưng Thực Địa bên trên hai người lại là chỗ tại khác biệt trận doanh, giữa lẫn nhau quan hệ đương nhiên sẽ không tốt đi nơi nào.

Chẳng qua hiện nay đại địch ở bên, hai người cũng chỉ có thể tạm thời đem ân oán ngăn chặn.

"Gia gia ta và ngươi tái chiến một trăm hội hợp cũng không có việc gì!" Vương Mãnh không cam lòng yếu thế đường hãm.

Hắn chỉ rõ là cùng Đái Cáp tái chiến, mà không phải cùng Kỳ Phong, cái này cũng khá cạnh nhìn ra hắn đối Kỳ Phong kiêng kỵ đạt tới một loại không muốn người biết độ cao.

Đái Cáp âm thầm kinh hãi.

Vương Mãnh vũ lực cực cao, tại Thất Giai trong chiến sĩ cũng là đỉnh phong nhất cấp, liền xem như đối mặt Bát Giai chiến sĩ, kịp thời đánh không lại, cũng sẽ không e ngại. Nhưng ở Kỳ Phong nơi này, lại có Tị Chiến tâm tư, cái này có thể không được.

Hai người không dám nói bừa nói khiêu chiến Kỳ Phong mà nói, chỉ là liếc nhìn tứ phương.

Càng ngày càng nhiều đội ngũ tụ đến.

Bên trong một số liền xem như hai người bọn họ Thất Giai chiến sĩ cũng theo đó kinh hãi.

Bởi vì có mấy cái chi đội ngũ khí tức Hung Sát, xa xa liền có thể ngửi được trên người bọn họ mùi máu tươi, đây chỉ có giết người hơn vạn người mới có thể xuất hiện dị trạng. Cho dù là tại những tình huống quân đội đó bên trong cũng là hiếm thấy, mà ở trong đó lại là lập tức xuất hiện hơn mười người.

"Nghĩ không ra hai vị đã sớm Điền mã một bước mà đến!" Lại là một chi đội ngũ xuất hiện, một người từ trong đội ngũ đi ra, đương nhiên đó là Tuấn Hà thành tam đại mãnh tướng một trong Điền Trung Thắng!

Tam đại mãnh tướng tụ tập, trong lòng bọn họ e ngại cũng ít mấy phần.

Chỉ là, còn chưa đủ!

Nhìn lấy Kỳ Phong khí định thần nhân, như xem bốn phía mấy ngàn Danh tinh nhuệ bên trong tinh nhuệ như là không có gì, tam đại mãnh tướng trong lòng không gian phản kính.

"Đây mới là rồng trong loài người a!"

Một đạo thờ dài truyền đến.

"Không hổ là Phục Long Sơn Kỳ Phong, đáng tiếc, ngươi chỉ có một người!" Lại là một thanh âm truyền đến.

Mỗi có một người nói chuyện, trên trận chính là đi ra một tên mãnh nhân.

Cứ việc có không nhỏ một bộ phận người đều thông qua áo giáp che giấu thân phận của mình, nhưng một thân khí tức cường đại lại là không che giấu chút nào mà phóng xuất ra.

"Một người? Đây đủ!" Kỳ gió nhẹ nhàng cười một tiếng, mắt thấy bốn phía lại không người đến đây, hắn trường thương vẩy một cái, thường thường chỉ hướng về phía trước.

"Ta Kỳ Phong ở đây, tất không tha cho các ngươi tiến lên trước một bước!"

Oanh!

Cường hãn khí tức từ trên người Kỳ Phong phun trào mà ra, xông thẳng tới chân trời.

Giờ khắc này, hắn đem tốt không giữ lại mà nhất chiến!

"Nhân Kiệt! Ta không bằng!"

Nơi xa, một đám Huyền Giáp chiến sĩ như như pho tượng đứng thẳng, một người đứng tại một chỗ sườn đồi bên cạnh, nhìn qua nơi xa mãnh liệt khí thế, không khỏi trầm giọng nói ra.

Sau lưng sừng sững Địa Huyền Giáp chiến sĩ xuất hiện một tia bạo động, hiển nhiên bị chủ tướng câu nói này cho kinh động.

"Không bằng liền là không bằng, ta Trình Quỳnh còn không đến mức lừa mình dối người! Không gì hơn cái này nhân vật nếu là không giao thủ với hần một phen, có chịu cam tâm!"

Sau lưng một đám Huyền Giáp giật nảy cả mình.

"Tướng quân không thể!"

"Tướng quân!"

"Ý ta đã quyết!"

Trình Quỳnh bỗng nhiên phát tay, dứt khoát nói.

Bên ngoài bấp bênh, bên trong bình tĩnh không lay động.

Trần Thiên Vạn cùng Chu Bắc cùng Khuông Dịch trước người đều để đặt một cái khối gỗ vuông.

"Bắt đầu đi!" Tượng Tâm Đại Sư mở miệng nói.

Nhất thời, dưới ba người nắm lên khối gỗ vuông, trong tay nhanh chóng xoay tròn, chỉ nghe một trận kéo kệt kệt âm thanh.

Tượng Tâm Đại Sư an tĩnh nhìn lấy, trên tay cái kia Tiểu Ô Quy lại là rơi vào chướng trong lòng hơi động bất động, chỉ có này hay không thời gian tại rùa đen Quy Xác đường vân bên trong hiện ra từng tia từng tia quang mang mới có thể suy đoán ra Tượng Tâm Đại Sư giờ phút này trạng thái.

"Đều đến a? Đáng tiếc a, ta đã có nhân tuyển!" Tượng Tâm Đại Sư trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, ánh mắt trong lúc lơ đãng rơi xuống Trần Thiên Vạn trên thân.

"Đây chính là tuyệt thế vũ lực khí vận chỗ a như vậy ta liền cho thiên hạ này lại thêm một mối lửa đi!"

Tượng Tâm Đại Sư tay hơi chấn động một chút, tựa hồ xúc động cái gì, Trần Thiên Vạn nơi đó cũng là đồng thời xuất hiện một tia chấn động.

Răng rắc!

Trần Thiên Vạn trong tay khối gỗ vuông phát ra một tiếng vang nhỏ, nhưng rất nhanh mà liền bị chuyển động khối gỗ vuông kéo kệt âm thanh che giấu đi.

Không biết qua bao lâu, Trần Thiên Vạn chợt nghe một tiếng bật hơi âm thanh.

Chu Bắc như rơi gánh nặng đứng lên, cầm trong tay khối gỗ vuông bỏ lên trên bàn.

"Hạnh không có nhục sứ mệnh!"

"Rất tốt! Hi vọng Chu Bắc Đại Sư có thể giúp ta một chút sức lực!" Tượng Tâm Đại Sư nói ra.

Chu Bắc trên mặt hiện lên một tia kích động, "Có thể tham dự vào như thế vĩ Đại Chế Tác bên trong, Chu Bắc định sẽ dốc toàn lực ứng phó!"

Tượng Tâm Đại Sư hơi hơi khom người.

Mà Chu Bắc cũng là khom mình hành lễ.

"Đây là tượng ti chỉ gấp tới cao tể! Đại Sư khom người, bùa đắp được Vạn Kim a!" Khuông Dịch thờ dài.

"Đáng tiếc không phải chúng ta khi trợ thủ!"

"Dạng này cũng tốt, chúng ta kinh nghiệm dù sao còn cạn!"

Trong lòng hai người đều có tự mình hiểu lấy, muốn so tại Chu Bắc, vô luận là thiên phú hơn người Khuông Dịch vẫn là có hệ thống trợ giúp Trần Thiên Vạn đều phải kém hơn rất nhiều.

Có nhiều thứ không phải hệ thống có thể thay thế!

Trần Thiên Vạn này ám đạo.

"Khuông Dịch!" Tượng Tâm Đại Sư mà nói truyền đến.

"Tiếp xuống mấy ngày nay có thể sẽ không yên ổn, một khi Kỳ Phong nơi đó chống đỡ không nổi, phải nhờ vào người!"

Khuông Dịch nghiêm sắc mặt, nói: "Lão sư yên tâm!"

"Còn có Trần thôn trưởng! Ta hi vọng người có thể canh giữ ở chúng ta nơi này, để phòng bất trắc!"

"Tốt!" Trần Thiên Vạn không chút do dự nhận lời xuống tới.

"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: 45 số lượng

Khuông Dịch thật sâu nhìn một chút Trần Thiên Vạn. Tượng Tâm Đại Sư đem lưu ở chỗ này, tất nhiên là có nguyên nhân khác.

"Ta đi ra ngoài trước giúp kỳ Phong sư huynh!" Hấn nói ra.

"Cẩn thận!"

Khuông Dịch nhẹ nhàng cười một tiếng, "Cùng toàn bộ Tuấn Hà thành là địch, người không cảm thấy đây là một cái hành động vĩ đại a?"

Giải thích, quay người rời đi.

"Hành động vĩ đại a? Có lẽ đi!" Trần Thiên Vạn trong mắt lộ ra vẻ trầm tư.

Nếu như là Kỳ Phong nói ra lời như vậy, hấn có thể sẽ tin là thật, nhưng Khuông Dịch nói nhưng lại không thể không làm hấn có hấn suy nghĩ.

"Một cái tràn ngập đã tâm người, sao lại vì cái gọi là hành động vĩ đại mà nỗ lực "

Sau lưng truyền đến một trận ù ù âm thanh.

Dày đặc vách tường bỗng nhiên có một cái cự đại máng bằng đá duỗi ra, bên trong đúng là để đặt số lượng cực kỳ kinh người tài liệu, Trần Thiên Vạn chỉ là nhìn một chút, liền không thể chuyển dời ánh mắt.

Thâm Hải Kim Tinh, dung bần, Vân Thiết, Lưu Ly một số những này hi hữu tài liệu quý hiếm đều là từng đóng, dù là Chu Bắc vị đại sư này kiến thức rộng rãi, cũng bị cả kinh toàn thân phát run.

Bất quá người ở đây đều không phải là ý chí yếu kém hạng người, rất nhanh mà liền lấy lại tinh thần.

"Bắt đầu đi!"

Tượng Tâm Đại Sư âm thầm gạt đầu, ánh mắt rơi vào Chu Bắc trên thân.

Hai người nhanh chóng bắt đầu lần thứ nhất hợp tác.

Đại Sư Cấp Bậc kỹ nghệ phát huy ra cự Đại Dung Hợp lực.

Một khối nhanh tài liệu trong tay bọn hấn hóa làm một cái cái hoặc là phức tạp hoặc là đơn giản kết cấu cơ thể, bị quy luật mà để đặt ở một bên.

Một bên Trần Thiên Vạn nhất thời trở nên không kịp nhìn.

Vô luận là Chu Bắc vẫn là Tượng Tâm Đại Sư, công tượng phương diện nhận biết đều vượt xa khỏi hấn, một số phức tạp kết cấu cơ thể đối với thủ pháp có chút coi trọng, đây cũng không phải là hệ thống có thể giải quyết.

Tượng Tâm Đại Sư lựa chọn Chu Bắc tới làm trợ thủ nhất định là cân nhắc đến phương diện này.

Cũng không biết có phải hay không là ảo giác, Trần Thiên Vạn luôn cảm thấy hai vị đại sư có ý thả động tác chậm, gỡ tốt làm cho hấn nhìn thấy bên trong một số thủ pháp cùng tổ hợp phương thức.

Cái này khiến trong lòng của hấn cực kỳ cảm kích, thấy càng phát ra chuyên tâm.

Thời gian lặng yên vượt qua.

Lạch cách một tiếng.

Lại là Chu Bắc Đại Sư phạm một cái sai lầm nhỏ lắm, một cái giống như sợi tóc kim loại bộ kiện không cẩn thận lệch vị trí một chút, sau đó dẫn phát toàn bộ kết cấu cơ thể lệch vị trí.

Như thế, cái này kết cấu cơ thể liền xem như báo hỏng.

"Lại đến!"

Tượng Tâm Đại Sư mi đầu không nháy mắt một chút. Hắn sớm dự liệu được loại cục diện này.

Hon mười vạn cái xếp lực kết cấu, bao quát xuống tới chỉ ít có mấy chục vạn cái kết cấu cơ thể, tuy nói bên trong đại bộ phận kết cấu cơ thể đều là cùng loại, nhưng một số rất nhỏ Thượng Sư dùng cũng là cực kỳ đau đầu.

Chu Bắc lúc này mới phạm sai lầm, đã coi như là không tệ kết quả.

Chu Bắc cũng không lên tiếng, con mắt hơi hơi phiếm hồng, tiếp tục tổ hợp những này mới lạ kết cấu cơ thể.

Trần Thiên Vạn vội vàng tập trung ý chí, xem xét tỉ mỉ.

Không biết qua bao lâu.

Hắn bỗng nhiên ngằm trộm nghe đến một trận quen thuộc điện từ hợp thành âm thanh, trong lòng không khỏi chấn động, vội vàng phân ra một tia tâm thần rơi vào trong đầu thuộc tính giao diện bên trên.

Chỉ gặp nơi đó thêm ra một cái tin tức ——

Thu hoạch được cảm ngộ, tượng ti đẳng cấp đề bạt!

Một dòng nước âm chú nhập thể nội.

Cùng thể hồ quán đỉnh xuất hiện Noãn Lưu khác biệt, lần này Noãn Lưu cho người ta một loại hỗn loạn cảm giác, giống như là hút vào một cỗ bụi mù.

Cảm giác này tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Bất quá mấy giây, Trần Thiên Vạn đầu khôi phục thanh tỉnh.

Thuộc tính giao diện trước người thuộc tính không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng Trần Thiên Vạn lại biết mình thu hoạch cũng không nhỏ, cái kia dòng nước âm mang theo một cỗ cự đại công tượng tin tức rót vào trong đầu hắn, giờ phút này hắn đẳng cấp tuy nhiên vẫn là tượng ti, nhưng nhận biết lực lại so trước đó vượt qua nhiều gấp đôi.

Có lẽ đã đạt tới tượng trong Ti đỉnh phong trình độ.

"Quan sát thể mà còn có thể đề bạt đẳng cấp!" Trần Thiên Vạn trong lòng kinh hi.

Kiếp trước chơi Thánh Thành thời điểm,

Cũng không có xuất hiện qua chuyện tốt bực này. Hắn vội vàng thu hồi tâm thần, tiếp tục vội vàng vào vậy xem đại nghiệp bên trong.

Hai vị đại sư ăn ý lấy cực nhanh tốc độ tăng trưởng.

Dùng cái này đồng thời, dưới sườn núi gió giục mây vần.

Mấy đạo dòng lũ sắt thép từ phương xa tụ tập mà đến, ở trên sườn núi trong rừng đường nhỏ trước tao ngộ.

Các phương đội ngũ ăn ý dừng lại.

Sau đó phân biệt có một tên tướng lĩnh giục ngựa mà ra, tại Các Lộ Đại Quân giao hội chỗ chạm mặt, tựa hồ tại thương nói chuyện gì, nhưng theo một tên tướng lĩnh bị bắt chợt tới một chi tên bắn lên bắn xuống dưới ngựa, tình huống nhất thời hướng bất bất nhất phương hướng phát triển.

Phong vân biến sắc.

Mấy chục vạn đại quân rất nhanh mà chém giết thành một mảnh.

Chiến trận biến hóa, mùi tên như mưa.

Máu tươi trong khoảnh khắc vẩy khắp mặt đất, hội tụ thành từng đầu hoặc lớn hoặc nhỏ máu chảy, phân tuôn ra tứ phương.

"Ô ——!"

Như tiếng than đờ ã quyền thanh âm từ Tuấn Hà thành trên cửa thành khoảng không truyền đến.

Một đạo tiếm bóng người nhỏ bé bắn vào trong thành, rơi vào một cái truyền tin chiến sĩ trong tay.

Cao cấp truyền ảnh sinh vật có được cùng đồng dạng Điều Loại bộ dáng, nhưng trên thân vũ mao lại là dùng cứng rắn kim loại chế tác, bình thường chiến sĩ bắn ra mũi tên căn bản là không có cách đối tạo thành bất cứ thương tổn gì, mà giờ khắc này cái này có giá trị không nhỏ truyền ảnh sinh vật trên thân lại là tồn tại một cái sụp đổ chỗ, tựa hồ bị cái gì cự lực đánh trúng giống như.

Truyền tin chiến sĩ sầm mặt lại, thuần thực mở ra truyền ảnh sinh vật Lưu Ảnh van, khi thấy một đoạn hình ảnh về sau, sắc mặt không khỏi tái đi, vội vàng hướng gần nhất một cái thù thành tướng lãnh chỗ tiến đến.

"Cấp báo! Gấp —— "

Thanh âm chói tai vừa mới vang lên, liền im bật mà dừng.

Một mũi tên từ trước ngực hấn xuyên qua mà qua, nhập vào sau phương một cái bình khí trên giá gỗ.

Truyền tin chiến sĩ trừng to mắt, nhìn về phía trước, nơi đó một đạo thân ảnh quen thuộc đứng yên một lát, theo sau đó xoay người rời đi.

"Đem quân —— "

"Nghe ta hiệu lệnh, mở rộng cửa thành!"

Tại ý hấn biết hoàn toàn tiêu tán trước một khắc, một đạo hùng hồn hữu lực thanh âm từ phía trên tường thành truyền ra

"Phốc!"

Đỏ thẫm máu tươi phun ra ở giữa không trung.

Sau một khắc, một bóng người bay ngược mà đi, hung hăng đâm vào một khóa hai tay vây quanh trên đại thụ, cường đại lực va đập đem Đại Thụ sinh sinh đụng gãy.

"Cái thứ nhất!"

Kỳ Phong thanh âm chậm rãi truyền ra.

Thương ảnh thướt tha, thân hình hấn tung bay, như là dạo bước trong rừng.

Vây công hấn hơn mười người đứng là không một người có thể chạm đến góc áo.

Mà hấn câu nói này như là Ma Chú, không đến nửa phút, liền lại có một người từ trong vòng chiến ngã ra, một đường lung la lung lay, nhưng mỗi một bước đều tựa hồ gánh vác một tòa núi lớn, bước ra từng dãy thật sâu dấu chân.

Thân thể đột nhiên đình trệ, oa mà một chút, một ngưng lớn máu tươi nôn tới đất bên trên, cả người cũng không nhận được ngồi dưới đất, đem mặt đất sinh sinh ngời sập một mảnh.

"Cái thứ hai!"

Kỳ Phong thanh âm mang theo tức sát.

Như là trong gió thu tung bay đầy lá rụng.

Cứ việc, bây giờ chính vào xuân ý dạt dào thời gian!

"Rống!"

Vây công một tên mặc lấy trọng giáp chiến sĩ đột nhiên phát ra một tiếng rống to, tay bên trong một cái Đại Chùy Từ nhắc lên một trận cuồng phong, nặng nề áp lực đem trọn cái vòng tròn đều bao phủ xuống vào.

Kỳ Phong sắc mặt biến hóa, đang muốn tránh đi, một thanh trường kiếm như Độc Long từ xảo trá nơi xa độ đánh tới, muốn đem hấn bức về Trọng Giáp chiến sĩ chùy dưới.

Quanh hấn công người tựa hồ phát giác được thời cơ, từng cái không lưu tay nữa, toàn lực công kích, khí thế cường đại trong khoảnh khắc hóa thành vô

số cổ hỗn loạn kinh phong bao phủ khắp nơi.

Kém cỏi nhất người đều có Lục Giai thực lực, mạnh nhất có bát giai đỉnh phong, đồng loạt xuất kích, Thạch Phá Thiên Kinh!

Song quyền nan địch tứ thủ, huống chi mười mấy tên cường giả.

Dù là Kỳ Phong thân pháp vô địch, cũng vô pháp tránh đi.

Nhưng mà hần đột nhiên cao giọng cười một tiếng, thon dài thân thể cùng trường thương trong tay kinh người mà xoáy đến mức cực hạn mà đường cong, sau đó bỗng nhiên phóng thích ra!

Xoẹt!

Khung bố khí kinh trong không khí mở ra một đạo hình cung nửa tháng quý tích.

Một cổ có thể so với tiểu hình Long Quyển Phong phong bạo đem phương viên mười mấy mét hết thấy san thành bình địa, mới chậm rãi tiêu tán trên không trung.

Yên lặng!

"Tích đáp!"

Một giọt máu rơi vào mặt đất, rõ ràng rơi vào bốn phía chiến sĩ trong tai.

Nhìn qua trên đường nhỏ vẫn như cũ đứng thẳng bóng người, trường thương trong tay của hần đã đứt gãy, giờ phút này nắm ở trong tay chỉ còn lại có một nửa thân thương, máu tươi chính là từ cánh tay hần chảy tới một nửa thân thương, sau cùng mới rơi trên mặt đất.

Tất cả mọi người, không khỏi động dung!

"Thứ ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín " bỗng nhiên một thanh âm từ Kỳ Phong trong miệng truyền ra, khóe miệng của hần tràn ra một tia máu tươi, nhưng y nguyên treo cười nhạt ý, "Mười bốn, mười lăm, mười sáu "

Hần từng tiếng đọc lấy, mỗi đọc lên một con số, liền để bốn phía một chi chiến sĩ đội ngũ phát ra rối loạn tung bưng.

"21, 22, 23 38, 39 ——" thanh âm hần càng ngày càng yếu ớt, đứng thẳng thân thể cũng xuất hiện rất nhỏ rung động.

"Vói!" Một đạo quát khê tiếng vang lên, một người dặm chân đi tới, trường kiếm trong tay trực chỉ Kỳ Phong, "Để để ta giải quyết ngươi!"

"40, 41 "Kỳ Phong lại cũng không thèm nhìn hần một cái, vẫn thì thầm.

Bị như thế không nhìn, này trong lòng người giận dữ, phi thân mà lên, một thân khí thế kinh người, lại cũng không tại Lục Giai chiến sĩ phía dưới!

"42, 43 bốn!" Kỳ Phong thanh âm đột nhiên đình trệ, nguyên bản âm đạm đi ánh mắt bỗng nhiên nhìn hướng người tới.

"45!"

"Phốc!"

Người tới thân thể từ giữa không trung rơi xuống, trước ngực cắm một đoạn tròn bỗng, rõ ràng là Kỳ Phong trong tay này một nửa thân thương!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: 3 canh giờ Đổ Chiến

Ngược lại trong tay hần cường giả, chính là bốn năm số lượng!

Gió mát hiu hiu, nhàn nhạt máu rơi vào áo trắng bên trên, như tô điểm Mai Hoa.

Mấy ngàn Danh đến từ khác biệt thế lực chiến sĩ lâm vào vô tận trong trầm mặc.

Đương đại Anh Kiệt, có thể làm được loại tình trạng này lại có thể có mấy người?

Một người chiếm đường, không người dám tiến!

Kỳ Phong gánh chịu hai tay, như là điều khắc.

Nửa ngày, một đạo tán thưởng từ đằng xa truyền đến.

Một người hét lên cản trở Huyền Giáp, hai tay cầm cầm đại búa đại hán dậm chân mà đến.

Ừ ừ thanh âm từ dưới chân hán truyền ra, giống như một vị Attack on Titan, xông vào chiến trường này, đánh vỡ nơi này yên lặng.

"Có dám tiếp ta ba búa?" Trình Quỳnh mắt sáng như đuốc, to thanh âm như lời đình nổ vang.

Kỳ Phong hơi hơi hít cảm lên, bình tĩnh nhìn lấy Trình Quỳnh.

Hán giống như đã vô lực nói chuyện, chỉ có khóe miệng nhấc lên đường cong tại im lặng cười nhạo cái gì.

Trình Quỳnh trên mặt lướt qua một tia ửng hồng. Hán vô ý chiếm tiện nghi, nhưng có đôi khi nhưng cũng thân bất do kỷ.

"Nếu như ngươi bây giờ trạng thái còn có thể đón lấy ta ba búa, ta Trình Quỳnh cùng ba ngàn Huyền Giáp liền thay ngươi thủ ở nơi này ba canh giờ!"

Lời vừa nói ra, mọi người đều kinh hãi!

Huyền Giáp chiến sĩ thế nhưng là Vương Bài Bình Đoàn, nổi tiếng thiên hạ, có thể chỉ huy Huyền Giáp chiến sĩ cũng chỉ có cổ đem Trình Đức thắng cùng rải rác mấy vị Đại Nguyên Cự Tướng.

Mà cho dù là những Cự Tướng đó, cũng chỉ là thu nạp một số Đại Nguyên Huyền Giáp tàn binh, tại quy mô bên trên là kém xa cùng Trình Đức thắng muốn so.

Ba ngàn Huyền Giáp thu đường, trừ phi là Tuần Hà thành hơn phân nửa quân lực đồng lòng đột phá!

Đây là một cái cự đại đánh cược!

Không nhìn bốn phía sót ruột ánh mắt, Trình Quỳnh dẫn theo song lưỡi búa to, mong đợi nhìn lấy Kỳ Phong.

"Lời ấy thật chứ?" Kỳ Phong thanh âm mất đi lúc trước rõ ràng, trở nên khàn khàn, hơi yếu rất nhiều.

"Ta Trình Quỳnh nói chuyện không có mấy người có thể đổi, nói hứa hẹn không một người có thể đổi!" Trình Quỳnh cao giọng nói ra.

"Tốt!" Kỳ Phong âm trầm ánh mắt sáng lên, ánh mắt một tỏa ra bốn phía, hơi hơi đề cao một chút âm điệu, nói: "Người nào cho ta mượn một chi trường thương?"

Không người đáp lại.

Bọn họ cứ việc bội phục Kỳ Phong, nhưng lập trường khác biệt, đương nhiên sẽ không trợ địch khí điểm.

"Một đám hạng giá áo túi com!" Trình Quỳnh mắt lộ vẻ miệt thị, lập tức nhìn về phía Kỳ Phong, nói: "Đáng tiếc thủ hạ ta Huyền Giáp bình không cần trường thương! Nếu không, ngươi muốn muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu! Mà ta cũng không thể ném đi Song Phủ, bởi vì ta một thân võ nghệ đều ở hai thanh lưỡi búa to lên!"

"Không có việc gì!" Kỳ Phong nói ra.

Hán còn muốn nói cái gì, lại nghe được phía sau truyền đến một thanh âm.

"Sư huynh! Sư đệ cho ngươi đưa thương đến!"

Một bóng người rơi vào Kỳ Phong bên người, một thanh toàn thân Ám Sắc trường thương giờ lên Kỳ Phong trước mặt.

Trường thương tới tay, Kỳ Phong trên thân khí thế nhất thời biến đổi.

Hán ra hiệu Khuông Dịch thối lui, ánh mắt như nước, bình tĩnh không lay động.

"Tới đi!"

"Hát!"

Một tiếng hét lớn, âm thanh Chấn Sơn Lâm.

Hai cái đại bản búa nghiêm chỉnh ở giữa tăng vọt vài tấc, một trận như có như không Hồ Khiếu thanh âm truyền ra, lực lượng kinh người như là một ngọn núi lớn hướng Kỳ Phong chỗ rơi đi.

"Thứ nhất búa, khai sơn!"

Oanh!

Hai đại lưỡi búa to thất bại, áp lực thật lớn còn chưa tiếp xúc mặt đất, liền đem mặt đất sinh sinh động đất lún xuống dưới.

Kỳ Phong thân ảnh xuất hiện tại mấy bước bên ngoài, khoe miệng tràn ra máu tươi càng phát ra tươi đẹp mình.

"Thứ hai búa, Hoàn Sơn!"

Lại là một tiếng rống to, Trình Quỳnh cơ hồ không có chút nào dừng lại, song lưỡi búa to bỗng nhiên vừa thu lại, dưới chân khắp nơi ầm vang vỡ ra, cả người lại là như là như đạn pháo bắn ra, trong tay Song Phù như là như gió lốc múa động.

Lần này, Kỳ Phong không có lui!

Hắn tựa hồ nhìn ra cái gì, trong tay Âm Sắc trường thương nhất động, như như trường long lọt vào Trình Quỳnh cuồng phong sâu vũ trong công kích.

Khanh khanh thương thương tiếng va chạm vang lên.

Kỳ Phong trong miệng không ngừng mà tràn ra máu tươi,

Nhưng ánh mắt lại không có chút nào gọn sảng.

Trình Quỳnh thể công càng ngày càng chậm——

"Thứ ba búa Phá Sơn!"

Gầm lên giận dữ.

Hai đạo bóng đen kịch liệt bắn ra, ầm vang nện ở Kỳ Phong trường thương múa thành mạng lưới phòng ngự bên trong.

"Oanh!"

"Oanh!"

Hai tiếng nổ mạnh.

Một mảnh huyết vụ phiêu tán rơi rụng giữa không trung.

Bang lang!

Âm Sắc trường thương rơi trên mặt đất, thẳng tắp trường thương lại hơi hơi uốn lượn đứng lên.

Nhưng cái này cũng không hề là mọi người quan tâm nhất, bọn họ nhìn về phía trước một chỗ bụi cây. Hai thanh đại bản phủ chính khảm trên mặt đất, hơn phân nửa miệng lưỡi không xuống đất mặt, sức mạnh còn sót lại tại bốn phía trên mặt đất lưu lại to nện vết rách.

Liền ta thể đều kinh người như thế, này chính diện tiếp nhận Kỳ Phong lại sẽ như thế nào?

Tất cả mọi người khẩn trương mà mong đợi nhìn lấy.

Khuông Dịch vội vội vàng vàng chạy đến trong bụi cỏ, tìm Kỳ Phong thân ảnh.

Tại vừa rồi một lần cuối cùng thời điểm, bọn họ đều nhìn thấy Kỳ Phong bị sinh sinh mà đánh bay, rơi vào bụi cây hậu phương.

Tại gần như đèn cạn dầu trạng thái dưới, gặp cường đại như thế công kích, hậu quả tuyệt đối là không thể tưởng tượng!

Trình Quỳnh chờ đợi một lát, bỗng nhiên lắc đầu, đi lên trước, đem lưỡi búa to rút ra.

"Đáng tiếc!"

Không có chút nào thắng lợi vui sướng, có chi là thờ dài.

Hắn quay người muốn muốn ly khai, chợt nghe sau lưng truyền đến một trận nặng nề tiếng bước chân.

"Nên thực hiện ngươi lời hứa!"

Mọi người kinh ngạc.

Chỉ gặp trong bụi cỏ, một người chậm rãi đứng lên, tuy nhiên máu me khắp người, nhưng nụ cười trên mặt làm thế nào cũng che giấu không đi.

Trình Quỳnh đồng tử hơi hơi co rút lại, nắm lưỡi búa to hai tay không nhịn được xuất hiện rất nhỏ rung động.

"Ngươi ——" hắn hít sâu một cái, dẫn theo lưỡi búa to hướng nơi xa đi đến.

Chính khi mọi người cho là hắn muốn nuốt lời thời điểm, lại nghe hắn mãnh liệt mà đối với phương xa quát: "Chúng Huyền Giáp tập hợp!"

Bá bá bá!

Không đến một phút đồng hồ, thuần một sắc Huyền Giáp chiến sĩ xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Trình Quỳnh dậm chân tiến lên, thật sâu nhìn một chút Kỳ Phong.

"Ba canh giờ!"

Kỳ Phong sắc mặt bỗng nhiên cứng đờ, mềm mại mà ngã xuống, bị sau lưng Khuông Dịch đỡ lấy.

"Hi vọng tướng quân không nên hối hận!" Khuông Dịch nhìn Trình Quỳnh liếc một chút.

"Yên tâm! Không ai có thể để Huyền Giáp chiến sĩ lùi bước!" Trình Quỳnh nói ra.

Ba ngàn Huyền Giáp chiến sĩ tiếp nhận Kỳ Phong vị trí, đông đảo thế lực không thể không thu hồi rục rịch tâm.

Hướng hồ dẫn đội chủ tướng trên cơ bản đều thương tổn tại Kỳ Phong trong tay, bọn họ không thể không đem đưa đi, sau đó ban đầu chờ đợi cấp trên mệnh lệnh.

Về phần xông phá Huyền Giáp chiến sĩ phòng tỏa?

Có lẽ chỉ có thể nghỉ ở trong lòng một chút mà thôi.

Thu hoạch được cảm ngộ, công tượng đẳng cấp đề bạt!

Không biết qua bao lâu, Trần Thiên Vạn lần nữa nghe được khiến vô cùng mừng rỡ thanh âm.

Hắn đối với công tượng nhớ kỹ nghệ lý giải càng ngày càng khắc sâu hòa thanh tích, nguyên bản hai vị đại sư rất nhiều không thể nào hiểu được động tác cùng tổ hợp, giờ phút này đều trở lên rõ ràng.

"Đạt tới tượng ti đỉnh phong a?"

Trần Thiên Vạn trong lòng chấn kinh.

Thông qua đơn giản quan sát liền có thể tại ngắn như vậy thời gian, đem tự thân công tượng đẳng cấp tăng lên tới tượng ti đỉnh phong cấp độ!

Nếu là bị hắn tượng ti biết, tuyệt đối sẽ tạo thành vô pháp tưởng tượng oanh động.

Bết bát nhất cục diện cũng là hắn sẽ bị vây đánh chí tử!

Cái này hoàn toàn không phải đoán mò.

Thiên tài sẽ bị người chiêm ngưỡng.

Mà quái dị liền sẽ khiến tai họa.

Phần lớn thời gian, thật không thể tin chuyện lạ là hết thấy tai họa ngọn nguồn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 139: Huyết thệ xuất binh

Cũng may công tượng đẳng cấp đề bạt đều là thay đổi một cách vô tri vô giác, không phải vậy cho dù là Tượng Tâm Đại Sư cùng Chu Bắc hai người có lẽ đều sẽ ngừng tay từ đầu hết thảy đem tìm kiếm ánh mắt đầu quân đến trên người hắn không thể.

"Cũng không biết tình huống bên ngoài như thế nào!"

Trần Thiên Vạn âm thầm nghĩ phó.

Cũng không biết qua bao lâu, hắn bỗng nhiên phát giác được mặt đất truyền đến rất nhỏ chấn động.

Trong lòng không khỏi có một chút bất an cảm giác.

Ừ ừ âm thanh truyền đến.

Mặt đất phát sinh kịch liệt biến động, chỉ gặp cửa vào chỗ lối đi xuất hiện từng mặt dày đặc kim loại tường, đem thông đạo hoàn toàn phong kín, không chỉ có như thế, một số mặt vách xuất hiện phạm vi nhỏ sụp đổ, lộ ra từng gian mật thất nhỏ, mơ hồ trong đó có thể nhìn thấy bên trong tồn tại từng cái hiện ra kim loại lãnh quang kim loại Chiến Thú.

Trần Thiên Vạn chỉ là quét mắt một vòng, liền thấy tới thiếu bảy tám cỗ kim loại Chiến Thú bóng dáng.

Như thế quy mô tồn tại, cũng chỉ có Tuần Hà thành trong phù thành chủ mới có.

Trần Thiên Vạn âm thầm tắc lưỡi.

Xem ra Tượng Tâm Đại Sư cũng không phải là không có may mắn chuẩn bị.

Trong lòng cảm giác nguy cơ từ từ giảm đi.

Chỉ là nhìn về phía trước hai vị đang cố gắng Đại Sư, trong lòng của hắn không tự chủ được dâng lên một tia tham vọng.

Nếu là có thể đem hai vị này Đại Sư đều mời đến Đào Nguyên Thôn

Ngầm lại đều làm người sôi trào a!

Đào Nguyên Thôn.

Một chi Bạch Giáp đội ngũ nghênh phong mà dừng.

Trịnh Hoàng cùng Thái Minh đứng ở đội ngũ trước đó, nhìn lấy chi này sớm nhất đi theo Trần Thiên Vạn bên người đội ngũ.

Khi đó, bọn họ vẫn là Trần Thiên Vạn địch nhân, bất quá đánh một trận xong, chính là đi theo sau lưng Trần Thiên Vạn.

Dị Lực thủy công hiệu cực kỳ mạnh mẽ, chi này nguyên bản phần lớn là nhất giai chiến sĩ đội ngũ giờ phút này đã có nghiêng trời lệch đất cải biến.

Trước kia năm vị Ngũ Trưởng đều đã trở thành tam giai chi thân.

Hắn chiến sĩ cũng tận đều là đi vào Nhị Giai cấp độ.

Bọn họ có thể nói là hiện tại Đào Nguyên Thôn tinh nhuệ nhất một chi đội ngũ!

Sức mạnh lớn nhất.

"Các ngươi tên là tiêu dao quân!" Trịnh Hoàng này như như sắt thép tiếng leng keng vang vọng khắp nơi.

"Tiêu dao!"

"Tiêu dao!"

Mấy trăm tên Bạch Giáp ngựa đầu cuồng hồng.

Ngay ngắn nghiêm nghị điên cuồng mà dâng tới bốn phía.

Trịnh Hoảng, Thái Minh sau lưng còn đứng thẳng mấy người, đều là hai người gần nhất tuyển ra nhân tài.

Theo Đào Nguyên thành người càng ngày càng nhiều, hai người bọn họ cần bận bịu sự tình tự nhiên cũng nhiều rất nhiều, tuyển ra nhân tài cũng có thể thay bọn họ chia sẻ một số áp lực.

Có thể nói, bây giờ đứng ở chỗ này đã là trừ ra Trần Thiên Vạn bên ngoài sở hữu Đào Nguyên thành cao tăng!

Mấy trăm Bạch Giáp về sau, là mấy ngàn Danh Phò Thông Chiến Sĩ.

Cái này mấy ngàn chiến sĩ chia làm năm cái Đội Trẻ.

Mỗi cái Đội Trẻ có một tên đem cả vật linh.

Bên trong gì bàn, Triệu Đồng, vương sẵn mấy người thành linh xuất hiện.

Gì bàn linh một ngàn năm trăm Danh cận chiến doanh.

Vương sẵn linh một ngàn Thần Tiền doanh.

Triệu Đồng linh chín trăm tiên phong doanh.

Cùng hai gã khác tướng lĩnh, phân biệt gọi quách ngải cùng khâu Long, là Trịnh Hoảng lại lần nữa đến lưu dân bên trong tuyển ra người tới mới, phân biệt linh năm trăm Truy Trọng Doanh, phụ trách vũ khí trang bị cùng hậu cần.

Thành trì chưa hoàn toàn Kiến Thành, nhưng nơi này lực lượng đã không tại bất luận cái gì một cái thành nhỏ phía dưới.

"Tiêu dao vì cái gì mà lưu giữ?"

"Vì thành chủ! Vì Đào Nguyên!"

"Từ Thiên Vạn Thành Chủ phí hết tâm tư thành lập Đào Nguyên bắt đầu, nơi đây tức là chúng ta nơi sống yên ổn! An Cư Chi Địa! Nơi ngủ say! Không dung cường đạo lẫn ta Đào Nguyên Nhi Lang, không dung thế đạo đối ta Đào Nguyên Nhi Lang! Đây là thành chủ chi nguyện, ta đội chi nguyện! Vì thế ta đội không tiếc lấy máu tươi tể tự thượng thiên, để cầu đến Đào Nguyên an bình!"

Trịnh Hoảng một đạo vẽ tại trên bàn tay, giọt giọt máu tươi từ trong lòng bàn tay nhỏ xuống.

"Đồ máu! Phải sợ?"

"Không sợ!"

"Không sợ!"

Từng đạo từng đạo nộ hồng từ mấy ngàn danh chiến sĩ hầu bên trong lao ra.

Bọn họ xuất ra sớm đã chuẩn bị kỹ càng dao găm, mở ra bàn tay của mình, để máu tươi dính đầy trong lòng bàn tay, lăn xuống tại phiên đại địa này.

Vô hình mà bành trướng chiến ý phóng lên tận trời!

"Tốt! Kể từ hôm nay chính là ta Đào Nguyên thành lập thành trận chiến đầu tiên, trận chiến này, không vì hấn, vì là phía sau chúng ta phương này yên tĩnh khắp nơi! Vì là nghênh đón chúng ta thành chủ Trần Thiên Vạn!"

"Còn nhớ đến Thiết Thạch thành hay không?"

Trịnh Hoảng một câu để phía trước nhất mấy trăm tên Bạch Giáp chiến sĩ trong mắt bộc phát ra vô tận thần thái.

Bọn họ quên chẳng nhiều thiết huyết bên trong một người nhất thương, quên chẳng nhiều hành tẩu tại trong máu bóng lưng!

Quên chẳng nhiều lẻ loi một mình kéo cung đánh lui ngoài ngàn mét kinh người nhất cử!

Thiết Thạch thành, là bọn họ những này sớm nhất đi theo Trần Thiên Vạn trong lòng chiến sĩ vĩnh viễn kiêu ngạo!

Nghe tới Trịnh Hoảng trong miệng nói ra Thiết Thạch thành ba chữ thời điểm, chi đội ngũ này hoàn toàn sôi trào, từng tiếng trầm thấp gào thét từ trong cổ truyền ra.

"Xuất chiến!"

Trịnh Hoảng trong mắt mãnh liệt, rút ra trường kiếm, kiếm chỉ Thiết Thạch thành.

"Lần này đi đem hoàn toàn đánh vỡ cái này trước khi mưa bão tới bình tĩnh!" Thái Minh nhìn qua chiến sĩ đi xa, trong mắt lộ ra vẻ bất nhẫn.

"Sư huynh không cần suy nghĩ nhiều! Trong loạn thế chiến tranh căn bản là không cách nào tránh khỏi! Một trận chiến này nếu là chúng ta không chủ động bước ra, chờ đến về sau không thể không chiến thời điểm, chúng ta đem không có bất kỳ cái gì sinh tồn được thời cơ!" Sau lưng một tên tuổi không lớn lắm Trường Y nam tử nói ra.

"Ta rõ ràng, cho nên mới không thể không đem những người này đẩy trên chiến trường! Lần này đi mà về, quen thuộc gương mặt còn có thể trông thấy mấy người?" Thái Minh mang trên mặt một tia ưu thương, "Có lẽ lúc trước lão sư cũng là thường xuyên ở vào loại này xoắn xuýt tình hình bên trong đi! Đáng tiếc, hắn theo lắm người, kết quả là phản mà rơi vào chết không yên lành hạ tràng!"

"Sư huynh, người làm sao biết Trần Thiên Vạn lại là người muốn muốn tìm người đâu?"

"Trực giác đi!"

"Nếu như người trực giác xuất hiện sai lầm đâu?"

Thái Minh trầm mặc không nói.

Nếu quả thật xuất hiện sai lầm mà nói, hắn sẽ làm sao?

Hắn nhìn lấy Tuấn Hà thành phương hướng, trong lòng nói thầm: "Thiên Vạn Thành Chủ, hi vọng người sẽ không làm ta thất vọng!"

Thật lâu, Thái Minh thu hồi tâm tư, nói ra: "Mấy ngày trước, thành chủ chim đưa thư đi vào, để cho chúng ta tại xuất binh đồng thời làm tốt tình báo công tác. Tuấn Hà trong thành tụ tập các lộ thế lực người, tốt xấu lẫn lộn, Tuấn Hà thành ốc còn không mang nổi mình ốc, tuy nói đây là chúng ta Đào Nguyên thành phát triển thế lực đại thời cơ tốt, nhưng cũng không cần mất đi cảnh giác."

"Các đại thế lực tuy nhiên bị giới hạn địa vực, vô pháp phái ra đại binh, nhưng xuất hiện đều là tình nhuệ, bằng vào chúng ta bây giờ thực lực, chính diện gặp gỡ, rất có thể sẽ thiệt thòi lớn! Mà lại thế lực này bên trong phần lớn là nổi danh sĩ hạng người, lấy bọn họ mưu trí, một khi đem ánh mắt phóng tới Đào Nguyên thành, đối với chúng ta mà nói cũng là một cái cực đại phiền toái!"

"Cho nên gặp được một số không rõ nhân sĩ hoặc là lưu dân đều muốn chủ động tránh đi!"

"Đối ngoại khuếch trương, nội thành cũng phải quét sạch một số không tất yếu phiền phức!" Thái Minh trầm giọng nói.

Thanh niên kia Văn Sĩ gật gật đầu, nói: "Sư huynh yên tâm tốt! Lấy Đào Nguyên thành bây giờ quy mô, muốn ổn định nó, bất quá là trong lúc nhấc tay!"

Thái Minh tựa hồ cũng đồng ý câu này rõ ràng khoe khoang mà nói, "Người tại phương diện tài năng này còn ở trên ta, giao cho người ta cũng yên tâm!"

Giải thích, nhìn hướng phương bắc Đế Đô phương hướng, lo lắng nói: "Ta có thể cảm giác được nơi đó tụ tập khí vận càng ngày càng nặng, thời gian không nhiều a!"

Thanh niên cả kinh nói: "Sư huynh, người có thể phát giác được khí vận tồn tại?"

Thái Minh khẽ gật đầu, nói: "Là trong khoảng thời gian này giác tỉnh!"

Thanh niên hơi hơi cúi đầu xuống.

Loại này có thể phát giác được khí vận tồn tại, đều là đương thời bên trong có thể trợ giúp đại nhân vật.

Liền như là lúc trước bọn họ lão sư một dạng.

Thật chẳng lẽ là bởi vì cái kia Trần Thiên Vạn duyên có?

Thanh niên trầm nghĩ trong lòng.

Mỗi đến khí vận hỗn loạn, loạn thế phủ xuống thời giờ đợi, không chỉ có là Sĩ Mị Vồng Lượng xuất thế, những ẩn cư đó rừng sâu núi thẳm Trí Giả cũng sẽ đáp nhập thế gian, lựa chọn Minh Chủ.

Vì cũng không hoàn toàn là danh lợi vinh dự, còn có cũng là kích hoạt giấu ở trong huyết mạch thiên phú.

Mà Thái Minh chính là loại người này!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Những cái kia trước kia, những tôn nghiêm đó

"Chỉ có thể thả miệng pháo phệ vật!"

Vương Lợi hung hăng té ngã trên đất, cái ót bị cứng rắn mặt đất đập ra đốm thẫm máu tươi.

Tại trước mặt, đứng đầy một đội chiến sĩ, lấy một tên Giáo úy cầm đầu.

Vương Lợi thân là bên trên sĩ, tại trên cấp bậc là cùng đối phương cùng cấp, nhưng mà văn nhân bất lực, quân nhân hung hăng ngang ngược, và lại hắn bên trên sĩ chức vị cũng là thông qua quan hệ cùng miệng làm ra, tại trong vòng thượng tầng tất nhiên là chịu đủ lạnh lẽo nhìn.

Dĩ vãng hắn dính vào một vị Đô Úy, cũng là có thể làm hắn tướng lĩnh kiêng kỵ, không dám quá làm cản, nhưng trước đây không lâu, hắn bởi vì Trần Thiên Vạn sự tình bị liên lụy, sau lưng của hắn Đô Úy không chút do dự đem hắn đá người trước, để hắn gánh chịu hết thảy hậu quả.

Ngày khác tử trong khoảnh khắc từ trên trời rơi tới địa ngục.

Tướng lĩnh trần ngập mĩa mai, chế giễu ánh mắt nhìn lấy Vương Lợi, "Chỉ là miệng lợi hại sẽ chỉ làm người cảm thấy người là một đầu ngoắt ngoắt cái đuôi cầu xin thương xót chó hoang!"

Tướng lĩnh giờ lên chân đá vào Vương Lợi bụng.

Vương Lợi thân thể kim lòng không đáng chấp lên, giống như bị nóng quen Tôm Hùm.

"Vương Thượng sĩ a! Chức vị còn rất cao, ta có thể hay không bị bắt vào địa lao, ướp phao cái ba ngày ba đêm a!" Tùy ý cuồng tiếu vang lên.

Từng cái chiến sĩ hùng hùng hổ hổ tại Vương Lợi trên thân chào hỏi, đại đồng đại đồng nước bọt bay thấp ở trên người hắn, này bí mật mang theo cục đàm dịch thể làm cho người buồn nôn!

Ba!

Một chân hung hăng khắc ở Vương Lợi trên mặt, tiếp theo mà tới là đại lượng nước bọt.

Những này các chiến sĩ tóm lại là lưu chân.

Vương Lợi tuy nhiên rủi ro, nhưng bên trên sĩ chức vị còn không có triệt hồi, chỉ là nhục nhã mà nói, người bề trên cũng là mừng rỡ trông thấy, nhưng nếu là chết người, này ảnh hưởng liền không tốt.

Chỉ ít bọn họ những người này miễn không bị đẩy lên trước sân khấu, tiếp nhận xử phạt.

Làm một cái phệ vật bị phạt tự nhiên không đáng giá!

Vương Lợi sắc mặt xám trắng, toàn thân phát run, giống như gần đất xa trời lão nhân phát kết lỵ.

Cảm giác bốn phía mang theo đáng thương, chế giễu, cười trên nỗi đau của người khác ánh mắt, hắn tựa hồ bị kích thích đến cái gì, như phát cuồng hướng nơi xa bỏ chạy, cái cuối cùng xước không kịp đề phòng, đâm vào trên một cây đại thụ.

Máu tươi theo cái trán lưu lại, nhuộm đỏ hắc mắt cùng mặt.

Mơ hồ trong đó, hắn giống như xuyên qua không gian cùng thời gian, nhìn thấy một gian thấp bé nhà tranh dưới, một vị đáng người mảnh mai thiếu niên chính cúi đầu nghiêm túc nhìn lấy trước bàn dưới ngọn đèn thư tịch.

"Lợi, đêm dài, đi nghỉ ngơi đi!" Một tên bị sinh hoạt cùng tuế nguyệt giày vò đến thương tích đầy mình phụ nhân đi tới.

"Mẫu thân, hài nhi đói!" Thiếu niên ngẩng đầu nhìn về phía phụ nhân, trong mắt trần ngập chờ mong cùng khát vọng.

Đối với một cái tuổi tác bất quá bảy tám hài tử mà nói, bọn họ nghĩ đến nhiều nhất là chơi đùa cùng thứ ăn ngon.

Nhưng ở hắc nơi này, lại đều không có!

Mỗi ngày hần thời gian đều tốn hao tại viết chữ bên trên, mà bởi vì gia cảnh không tốt nguyên nhân, gia đình hần thậm chí ngay cả một ngày ba bữa đều không thể cho hần cung cấp.

Phụ nhân từ ái nhìn lấy hần, quay người rời đi, không bao lâu, bụng một vụn bốc hơi nóng nước canh.

Cũ nát bát sứ đựng lấy canh không có bất kỳ cái gì giàu có dinh dưỡng đồ, vật, có chỉ là đêm trước lưu lại một chút mực nát rau quả.

Nhưng thiếu niên lại uống đến rất là vui vẻ.

Lên giường đắp kín mền, phụ nhân xuy tức trên bàn ngọn đèn. Đợi nàng quay người sau khi rời đi, thiếu niên lại lần nữa đứng lên giường, len lén trượt ra phòng ngoài, mượn ban đêm mờ hồ tinh quang, từng chữ từng chữ địa nhiệt tập lấy.

Ánh nắng tươi sáng.

Thiếu niên ngồi chồm hồm trên mặt đất, nhìn lấy một cái Côn Trùng chính nện bước kiên định tốc độ loạn chà loạn choạng mà hướng đi nơi xa.

Côn Trùng tứ chi rất là tinh tế, giống như bốn cái uốn lượn dây một dạng, cho nên đi cũng vừa đông vừa đưa, mười phần thú vị.

Hần sách vút qua một bên, mắt sáng ngời mà nhìn chăm chăm vào Côn Trùng.

Liền trong lòng hần buồn cười thời khắc, một cây cây gỗ hung hăng quất vào trên lưng hần.

"Ba!"

Hần hơi mong quần áo vỡ ra một đường vết rách, đồ thăm dấu vết tại trên lưng hần hiển hiện ra.

"Bảo ngươi chơi! Bảo ngươi chơi! Không hảo hảo sách! Về sau sao trở nên nổi bật! Sao nuôi sống mình!"

"Mẫu thân không có tôn nghiêm còn sống, ngươi cũng muốn một dạng a!"

Phụ nữ người đỏ thắm, giọt lớn giọt lớn nước mắt từ đục ngầu trong hốc mắt tuôn ra.

Thiếu niên cúi đầu, nắm lấy thư tịch, giữ im lặng.

Trong mắt đồng dạng có nước mắt lưu lại.

Sinh hoạt gian khổ nhưng phong phú.

Thiếu niên không có luyện võ tư chất, chỉ có thể thông qua sách học được bản sự, vô luận muốn đi trên trán mọi người nhà giàu mưu phần việc phải làm, vẫn là lưu trong thôn dạy học, cũng có thể làm cho hần cùng mẫu thân hần sinh hoạt đến càng tốt hơn.

Đáng tiếc, tại hần thỏa thuê mãn nguyện thời điểm, một đội phong trần một mối chiến sĩ lại tại hần không tại thời điểm xông vào trong nhà hần.

Chờ hần lại lúc trở về, chỉ thấy nằm ở trên giường một mảnh hỗn độn mẫu thân.

Nàng đã không có khí tức!

Đêm hôm ấy, hần thiếu hủy phòng trọ cùng mẫu thân thi thể, còn có hần được không dễ thư tịch, độc thân rời đi thôn trang.

Hần từng tại tràn đầy mãnh thú trong rừng lưu qua đêm, từng làm qua lưu dân, đã từng vì tiền, mà giết qua người.

Hần còn rất trẻ, rất trẻ trung!

Hần lúc rời đi đội chỉ có chín tuổi.

Mà chờ hần trần trọc đến Tuần Hà thành thời điểm, đã là ba mươi tuổi.

Hơn hai mươi năm thời gian đủ để cho người quên mất rất nhiều chuyện, rất nhiều người. Rất nhiều lúc trước lời thề muốn làm đến chấp nhất.

Hần không thể tránh khỏi trở nên miệng lưỡi tron tru, trở nên nịnh nọt

Đây là tất cả mọi người chán ghét đồ, vật, nhưng có đôi khi nhưng lại không thể không đi học tập làm sao có được nó, làm thế nào chiếm được nó!

Bởi vì đều là vì sinh tồn!

Song khi một cước kia dấn chân tại khuôn mặt sĩ nhục cùng một từng ngum từng ngum nước bọt đem hần bao phủ thời điểm, Vương Lợi bỗng nhiên nhớ lại rất nhiều.

Nhớ kỹ rất nhiều chuyện, rất nhiều người

Hắn sờ sờ phía sau, tựa hồ có thể nhìn tới đó tồn tại một đầu đồ thối cây gỗ dẫu, trong thoáng chốc, phụ nhân khuôn mặt lại hiện lên ở trong đầu hắn, để hắn nhìn đau không được âm thanh khóc nỉ non!

Hồi lâu, hắn lau sạch nước mắt, trong mắt lộ ra dứt khoát.

"Cái này là các ngươi bức ta!"

Thành Chủ Phủ.

Thủ vệ sâm nghiêm

Một con chiến mã vội vã mà đến, mắt thấy liền muốn xông vào Thành Chủ Phủ trước đường cái, Thành Chủ Phủ thủ vệ trong mắt lướt qua màu sắc trang nhã, chính muốn hành động, ra ngoài ý định một màn phát sinh.

Trên chiến mã người một cái sơ sẩy, ngã rơi xuống đất, lúc này mọi người mới nhìn thấy trên thân cắm một mũi tên, chỉ thiếu một chút cũng là xuyên thấu trái tim của hắn.

Từng ngum từng ngum máu tươi tuôn ra, khí tức cũng nhanh chóng hạ xuống lấy.

Thành Chủ Phủ thủ vệ thờ ơ lạnh nhạt. Lúc này không giống ngày xưa, liền mấy cái đại thiếu đem đều làm phản, còn có chuyện gì không có khả năng phát sinh đâu? Chỉ cần không tại mình phạm vi chức trách bên trong, bọn họ cũng không thêm đề ý.

Song khi người kia nói ra một câu về sau, Thành Chủ Phủ thủ vệ nhất thời biến sắc.

"Ta ta muốn mật báo là Thành Phòng quân —— "

Người kia tuy nhiên bởi vì đại lượng mất máu dẫn đến nói chuyện cũng hữu khí vô lực, nhưng hiển nhiên nếu là không có cái gì ngoài ý muốn mà nói, nói thêm mấy câu nữa cũng không có vấn đề gì.

Chỉ là Thành Chủ Phủ thủ vệ bên trong một tên tướng lĩnh lại là đột nhiên lướt đi, không nói hai lời, đối hắn cũng là nhất đao!

Này trong mắt người đồng tử bỗng nhiên một chút co rút lại đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Trên cổ Thiết Cốt

"Dừng tay!"

Quát to một tiếng truyền đến.

Thế nhưng cái này tướng lĩnh cũng không có chút gì do dự, trong mắt hung mang lóe lên, liền muốn đem trước mắt hấp hối người trầm làm hai nửa, sau một khắc, một đạo có mạnh mẽ mũi tên cái sau vượt cái trước, xuyên thấu trên người hắn áo giáp, không có nhập thể nội.

Bang lang một tiếng, đại đao vô lực rơi xuống.

Một đám kỵ binh giẫm lên ù ù tốc độ mà đến.

Người cầm đầu trong tay nắm một trương tinh Thiết Thai Cung, như đao đồng dạng lông mày dưới là một đôi Ưng Thử sắc bén ánh mắt.

"Mã Tướng quân!"

"Mã Tướng quân!"

Thành Chủ Phủ thủ vệ từng cái trong lòng kinh hãi, liền vội vàng kêu lên.

Trước mắt người tướng quân này chính là thành chủ Triệu Quyền thân tín, chưởng quân lấy ba vạn kỵ binh, có được cực đại quyền lực.

Chỉ là lần trước hổ phong thành cùng Tuấn Hà thành đại chiến, hổ phong thành đại quân chạy tán loạn, từ đó trở đi, hắn liền suất lĩnh ba vạn kỵ binh bốn phía truy kích và tiêu diệt hổ phong thành chiến sĩ, giờ phút này tại sao lại xuất hiện ở đây?

Một tên cẩn thận thủ vệ phát hiện Mã Dung đội kỵ binh ngũ bên trong có mấy cái trên thân áo giáp tựa hồ có vẻ hơi cũ nát, những này nguyên bản cũng không đáng chú ý vấn đề, lại làm cho trong lòng của hắn có một tia không ổn dự cảm.

"Không nên hỏi nhiều! Các ngươi chỉ cần biết bị ta đánh chết chỉ người đã làm phản liền có thể. Đợi lát nữa ta gặp mặt thành chủ, tự sẽ thuận tiện nhắc lên việc này!" Mã Dung ánh mắt quét qua đông đảo thủ vệ, trầm giọng nói.

"Còn có người này, nếu là tới báo tin, liền đem hắn sắp xếp cẩn thận! Có lẽ có thể từ hắn trong miệng đạt được cái gì có lợi tin tức!"

Đội kỵ binh ngũ cơ hồ là ngửa không dùng võ đường đi nhập Thành Chủ Phủ.

Mà trọng thương ngã trên mặt đất người cũng nhanh chóng được đưa vào trong phủ, trị liệu thương thế.

Nửa ngày sau, mấy tên tướng lĩnh vội vàng xuất hiện tại trong phòng bệnh, nhìn thấy nằm ở trên giường người.

"Ngươi tên gọi là gì?"

"Tiểu nhân gọi Vương Lợi!"

Wương Lợi?

Mấy tên tướng lĩnh hai mặt nhìn nhau.

Một mực theo sau lưng một tên Văn Quan nguyên bản cúi đầu tại ghi chép cái gì, nghe vậy ngẩng đầu, trên mặt hiện ra một tia ngạc nhiên.

Sau đó có quan hệ với Vương Lợi hết thảy tin tức đều bị thông qua nhiều loại con đường chảy vào mấy tên tướng lĩnh trong tai.

"Ngươi nói mật báo là cái gì?"

Một tên địa vị rõ ràng tương đối cao tướng lĩnh dò hỏi.

Wương Lợi do dự một chút, thấp giọng nói: "Là liên quan tới Hồ giáo úy sự tình!"

"Thống lĩnh Thành Phòng Quân Hồ Miếu?"

"Vâng, đại nhân!"

"Hắn làm sao?" Mấy tên tướng lĩnh trong lòng cảm giác nặng nề, tiếng quát hỏi.

"Trước đó vài ngày, tiểu liền thấy hắn từng lén lút cùng một người xa lạ gặp mặt! Người xa lạ kia mặc bộ hành thương cách ăn mặc, lại giống như là loại kia lâu đài ở vào cao vị người. Tiểu hoài nghi Hồ giáo úy hắn là ——" Vương Lợi vội vàng nói, thương thế trên người để cả người hắn đều toát ra mồ hôi lạnh, băng bó vết thương một lần nữa tràn ra máu tươi.

"Chuyện này chỉ có thể là hoài nghi, cũng không thể trở thành lý do!" Một tên tướng lĩnh trầm thấp nói.

Wương Lợi nói: "Tiểu nhân cũng chỉ thì cho là như vậy, cho nên cũng không có trước tiên báo cáo, nhưng hôm nay tiểu trong lúc vô tình cùng người bên ngoài nói, sau đó liền đụng phải tập kích, kém chút thân tử, khi đó ta liền phát giác được không đúng!"

"Còn gì nữa không?"

"Cái này không!" Vương Lợi sợ hãi nói.

Hắn chợt phát hiện trước mắt mấy vị tướng quân trong mắt đều lộ ra sát ý.

Tốt tại lúc này, một người đi tới, chính là lúc trước cứu hắn Mã Dung.

Mấy vị tướng lĩnh nhao nhao hành lễ, nhìn ra được, Mã Dung địa vị là tại bọn họ phía trên.

"Như thế nào?"

Mã Dung theo miệng hỏi.

"Hắn hoài nghi Hồ Miếu làm phản!"

"Vậy liền giết!"

"Cái này chỉ là hoài nghi ——" một tên tướng lĩnh nhin không được nói.

"Hoài nghi? Các ngươi nhưng biết ta là thế nào tiến đến a? ?"

Mấy tên tướng lĩnh trong lòng hơi động, lên tiếng nói.

Bọn họ đều thuộc về Nội Thành thủ tướng,

Tất nhiên là rất ít xuất chinh, mà ngoại thành tình hình cũng không tại bọn hắn quản hạt cùng chương khống bên trong, bởi vậy trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng.

"Ha ha, ta là bị đại quân chạy vào!" Mã Dung một câu kinh người.

"Cửa tây đã bị phá! Giữ cửa tướng lĩnh lê bóng đã làm phản! Nếu không phải ta ba vạn kỵ binh vừa vận chạy về, ngăn chặn thành môn, hiện tại các ngươi đâu còn có thể như thế nhàn nhã đứng tại cái này!" Mã Dung ánh mắt dần dần trở nên lạnh lùng.

Mà chư vị tướng lĩnh đã bị kinh hãi đến không biết làm sao.

"Này chúng ta lập tức qua đem Hồ Miếu xử lý!"

Mấy tên tướng lĩnh một mặt sát khí nói.

Nếu như không có giữ cửa tướng lĩnh lê bóng phản nghịch, bọn họ có lẽ sẽ còn cẩn thận điều tra, để tránh nhân tâm, nhưng giờ phút này lại không tâm tư này.

Mấy người vừa đi, Mã Dung nhất thời nhìn về phía Vương Lợi, nói: "Ngươi an tâm dưỡng thương, về sau liền theo ở bên cạnh ta đi!"

"Vâng!"

Vương Lợi cũng không biết nên cười hay là nên khóc.

Trước khi tới hắn liền làm tốt bị diệt khẩu chuẩn bị, không muốn lại bởi vậy treo lên một cây cành cây cao.

Mã Dung, đây chính là một tên thực quyền Trung Lang Tướng a!

Đối với Tuấn Hà thành cư dân mà nói, chiến tranh tới thực sự quá nhanh, mà lại không khỏi diệu.

Đầu tiên là mấy vị Thiếu Tướng làm phản, lẫn nhau chém giết, bên ngoài thành cùng Nội Thành cuốn lên mông lớn Phong Vân.

Ngay sau đó bên ngoài chinh chiến các lộ tướng lĩnh nhao nhao nhận được tin tức chạy về trợ giúp.

Nguyên bản bọn họ còn tưởng rằng đây là một trận có ý định đã lâu quyền lực tranh đoạt, sau một khắc lại bị bất chợt tới huyết chiến Vương Hòa Tàn Vũ Hậu đại quân dọa cho gần chết.

Liền trong thành rung chuyển bất an, người người cảm thấy bất an thời điểm, Thành Chủ Phủ lực lượng rốt cục hoàn toàn hiển hiện ra.

Trung Lang Tướng Mã Dung ba vạn kỵ binh mượn nhờ thành môn chỉ lực sinh sinh giữ vững cửa tây, cũng nhanh chóng chương khống cửa thành lâu trong các Long Sàng Nỗ Pháo, đáng tiếc là Long Sàng Nỗ Pháo bị Phản Tướng lê bóng phá hư, trong thời gian ngắn vô pháp đầu nhập trong chiến đấu.

Mà lúc này, hỗn loạn cực thế, cũng thời gian dần qua lộ ra một số manh mối đi ra.

Thành chủ Triệu Quyền tự mình phái người tiến về công tượng nhà, mời mấy cái đại thế gia xuất lực, bảo hành Long Sàng Nỗ Pháo, trình diện cũng chỉ có Cứu, Chu, Viên Tam nhà, cùng rải rác mười cái công tượng thế gia. Mà bên trong Viên gia chỉ có một tên tượng ti đến, hoàn toàn không phù hợp Đại Tượng ti thế gia thân phận, hiển nhiên là tồn tại qua loa tâm tư.

Triệu Quyền giận dữ, lúc này điều động một tên Can Tương dẫn đầu ba ngàn chiến sĩ tinh nhuệ tiến về công tượng thế gia, muốn cầm Khâu gia khai đao, đáng tiếc lại bị cường đại kim loại Chiến Thú canh hoàng ngăn tại ngoài bãi đá.

Làm một trong tứ đại thế gia, Khâu gia là có canh hoàng một bộ phận quyền khống chế, cứ việc những này quyền khống chế không cách nào làm cho canh hoàng hoàn toàn phát huy cực hạn thực lực, nhưng liền xem như một hai phần mười, đều đủ để ứng phó Triệu Quyền ba ngàn tên tinh nhuệ.

Trải qua trận này, Khâu gia chính thức tuyên bố thoát ly thành chủ Triệu Quyền trận doanh.

Mà một cái Đại Tượng ti thế gia nhất cử nhất động, tất nhiên có hắn Thứ Đẳng thế gia đi theo.

Tuần Hà thành công tượng nhà bên trong thế gia trên trăm cái, xuất hiện loại hiện tượng này hoàn toàn không ngoài dự liệu.

Dù sao, nguy hiểm cùng kỳ ngộ cùng lưu giữ!

Có đã tâm tuyệt đối không chỉ có Khâu gia một cái!

Mà Triệu Quyền cứ việc lời thề son sắt mà nói muốn tiêu diệt Khâu gia cùng sau lưng mười cái tiểu hình công tượng thế gia, nhưng phần lớn quân lực đều bị liên lụy tại mấy tên Thiếu Tướng cùng ngoài thành huyết chiến vương, Tần Vũ Hậu đại quân trên thân, căn bản khó mà phái ra đại quy mô binh lực.

Dưới sự bất đắc dĩ, chỉ có thể để Khâu gia tiếp tục nhón nhơ ngoài vòng pháp luật.

Mà bức này bất đắc dĩ dung túng bị hấn ba đại thế gia nhìn ở trong mắt, một số đã tâm bưng bưng hạng người không khỏi trong lòng lên tâm tư, đáng tiếc đều bị gia chủ áp chế xuống.

Nhưng mà theo thời gian chuyển dời, nhân tâm càng thêm, loại này áp chế còn có thể tạo được mấy phản hiệu quả liền không được biết.

Một phương diện khác, Vương Lợi tên cũng bắt đầu ở một phần nhỏ trong vòng thượng tầng lưu truyền ra tới.

Đều là là bởi vì thủ thành Giáo Úy Hồ Miếu chết.

Tuy nhiên phía trên ra lệnh là phản bội chỉ tội, nhưng những này vòng tròn bên trong vốn là có thật nhiều cong cong thẳng thẳng, chỉ cần dùng tâm nghe ngóng liền có thể biết, cái này cái gọi là tội danh cũng không hề hoàn toàn thành lập, vẹn vẹn đang hoài nghi trình độ bên trên.

Nếu không phải đụng vào thủ thành tướng lĩnh lê bóng vừa vặn làm phản trên hòng súng, Hồ Miếu cũng không trở thành roi xuống bỏ mình cục diện.

Đáng tiếc sau khi, đối với Vương Lợi tự nhiên là có khúc mắc.

Từ xưa đến nay, tân nhân nhiều bị lão nhân nhìn thành là trận doanh bên ngoài người, tất nhiên là không chịu chào đón. Lại thêm người có quyết tâm vô tình hay cố ý tuyên dương Vương Lợi trước kia ám muội sự tích, Vương Lợi danh tiếng nhất thời trở nên thối không ngủi được.

Chỉ là có Mã Dung chỗ dựa, Vương Lợi cũng không cần nhìn khác sắc mặt người, tựa hồ lập tức biến tính nghiêm cứu, theo sát Mã Dung sau lưng, cứ nghe còn tại một lần thủ thành chiến bên trong kém chút bị một chỉ tên lạc cho bắn thủng đầu.

Chỉ kia tên lạc dọc theo đầu hấn da chơi qua, đem hấn một túm tóc cùng một khối da đầu đều cho mang đi ra ngoài.

Khi thấy hấn một đầu máu tươi, ngã trên mặt đất thoi điếm, mới cất nhắc lên một tên sĩ quan phụ tá nhất thời hoảng sợ kêu to một tiếng, cho là hấn đã một mạng.

Không muốn hấn lại đột nhiên đứng lên, mặt không đổi sắc nói: "Huyết chiến Vương Hòa Tần Vũ Hậu cung tiền thủ có thể không ra sao, liền thôi đi mấy cọng tóc phát!"

Giải thích, tiếp tục vui đùa vào thủ thành chiến bên trong.

Mà Mã Dung nghe được tin tức này về sau, chỉ nói một câu: "Trên cổ Thiết Cốt!"

Đến tận đây, Thiết Cốt Vương Lợi tên liền tại Tuần Hà thành trong quân truyền ra.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Thật xin lỗi

Ba ngàn Huyền Giáp có thể cự Vạn Quân!

Cứ việc bởi vì Trình Quỳnh cá nhân mà đem ba ngàn Huyền Giáp chiến sĩ đều góp đi vào, nhưng này ba ngàn Huyền Giáp lại cũng không một câu oán hận nào.

Bọn họ cần chỉ là nghe lệnh, về phần những sự tình này từ sẽ có người hướng về cổ đem Trình Đức Thắng phản ứng.

Càng ngày càng nhiều các thế lực chiến sĩ hội tụ tại rừng rậm đường nhỏ bốn phía.

Nhưng từng cái lại là không thể không dừng bước lại.

Tuyệt thế kim loại Chiến Thú sinh ra cũng không phải là một kiện chuyện dễ, vèn vèn ba canh giờ, bọn họ còn chờ được!

"Bọn họ ngược lại là đối Song Sinh Tử chế tạo tiến độ nhất thanh nhị sở!"

Khuông Dịch đứng tại chỗ cao, bên cạnh cầu phong ngồi xếp bằng, tu dưỡng thương thế.

Nghe vậy, mở mắt ra, nói: "đây cũng là bị bắt đắc dĩ! Lão đầu nếu không để những tai mắt đó tồn tại, những thế lực này tuyệt đối không thể có thể bây giờ còn có thể An Chi như thái!"

Khuông Dịch gật đầu, "Ngươi đừng nói là lời nói, hảo hảo dưỡng thương! Sau ba canh giờ, còn cần cái này đại chiến lực tương trợ đâu! Nhiều như vậy thế lực, ta có thể hoàn toàn không chịu đựng nổi a!"

Nghĩ đến, hần nhìn về phía chỗ đỉnh núi, trong mắt tinh mang hiện động.

Nhanh! Còn thiếu một chút thời gian!

Mật thất dưới đất hoàn toàn phong cầm a?

Trần Thiên Vạn nội tâm gọn sóng từ từ bình định, tạm thời đem bên ngoài hết thảy quên mất, tiếp tục vui đầu vào hai vị đại sư liền thành một khối động tác ở trong.

Hắn có thể cảm thụ được trong đầu của mình không ngừng mà chảy vào rất nhỏ dòng nước ấm, cái này cho thấy hắn đối công tượng nhận biết trình độ đang không ngừng đề cao lấy.

Cũng không biết qua bao lâu, đột nhiên hai vị đại sư dừng lại trong tay động tác.

"có thể!"

Theo suy nghĩ lý thú Đại Sư lên tiếng, toàn bộ mật thất không gian nhất thời lâm nghiêm một chút, một cỗ ngưng trọng bên trong xen lẫn nóng rực khí tức mãnh liệt mà ra.

To như vậy mật thất vỡ ra một đạo cự đại lỗ hổng, lộ ra một vài trượng rộng Đại Lô tử, bên trong chính đốt rạo rạt hỏa diễm.

Trong ngọn lửa hiện ra nhật màu tím nhật, nóng rực nhiệt độ cao để Trần Thiên Vạn vì thế mà kinh ngạc.

"đây là thiên nhiên Địa Hỏa a?"

Chu Bắc Đại sư ánh mắt lộ ra chấn kinh chi sắc.

"là thiên nhiên Địa Hỏa!" Suy nghĩ lý thú Đại Sư gật đầu nói, "chỉ có loại trình độ này hỏa diễm tài năng hòa tan một số độ cứng cao tài liệu, cũng có thể để mỗi cái kết cấu thể đều thu hoạch được trình độ lớn nhất dung hợp!"

"có cái này địa hỏa, xác xuất thành công hẳn là có thể đề bạt mấy cái cấp bậc đi!"

"đó là tự nhiên!"

Hai vị đại sư cũng không có nói bao nhiêu lời, nhìn nhau, nhất thời vui đầu vào chính thức chế tạo ở trong.

Vô luận là suy nghĩ lý thú Đại Sư vẫn là Chu bắc, trong mắt đều lộ ra một loại vẻ điên cuồng.

Từng kiện từng kiện tài liệu bị vui đầu vào chia cắt thành mấy cái khu vực Địa Hỏa bên trong.

Cùng trước đó luyện tập khác biệt, lần này chính là là chân chính chế tác, hai vị đại sư quá chú tâm đầu nhập bên trong, để một bên xem chừng Trần Thiên Vạn cảm ngộ không ngừng tăng lên.

Rốt cục, một cỗ cự đại dòng nước ấm tràn vào trong đầu.

Hắn tựa hồ nghe đến một số giống như Kê Đan Xác vỡ tan thành âm.

"Chúc mừng người chơi Trần Thiên Vạn thu hoạch được cảm ngộ, công tượng đẳng cấp đề bạt!"

Hắn nhìn một chút chính mình thuộc tính giao diện, thành linh phát hiện mình công tượng đẳng cấp không còn là tượng ti, mà chính là —— chuẩn Đại

Tượng ti!

Đổi một câu, cũng là một tên tại công tượng chi đạo bên trên đi đến nhân loại có khả năng đi đến một loại cực hạn.

Tại đi lên cũng là Đại Tượng ti!

Đến lúc này, hẳn lại xem chừng hai vị đại sư chế tác chỗ có thể thu được đề bạt đã rất rất ít, trong đầu dòng nước ấm đã đạt tới một loại khó mà phát hiện bước.

Muốn bằng này tấn cấp Đại Tượng ti lời nói, cần thời gian tuyệt đối là mười phần nghìn bỏ! Có lẽ vậy cần theo năm qua xem như!

Coi như hai vị đại sư nguyện ý không ngủ không nghỉ mà toàn thân tâm trí lẫn cho hẳn nhìn, cũng kiên quyết không có khả năng chống đỡ tiếp.

Vậy cần tiêu hao tâm thần thật sự là quá lớn.

Trần Thiên Vạn xem ra liếc một chút hai vị đại sư tiến độ.

Phát hiện Song Sinh Tử đã có một ít mơ hồ hình thức ban đầu.

Mỗi một bộ kim loại Chiến Thủ bên ngoài đều là tương đối đơn giản công nghệ, lấy hai vị đại sư năng lực, tự nhiên không cần tốn hao quá nhiều thời gian.

Chỉ có tiếp xuống dính đến kết cấu thể các loại xếp lực trang bị trình tự mới thật sự là phiền phức địa phương.

Tại Song Sinh Tử chế tạo tiến vào đầu vào đáy tiến trình bên trong lúc, Trần Thiên Vạn bỗng nhiên cảm giác được đã lâu thanh âm.

Một cỗ hoàn toàn khác biệt dòng nước ấm từ trong đầu lan tràn hướng toàn thân.

Loại cảm giác này ——

Là trụ sở thăng cấp sau xuất hiện thể hồ quán đỉnh!

Quả không phải vậy, hẳn nghe được đến từ hệ thống này không có chút nào cảm tình thanh âm.

" trụ sở đẳng cấp đề bạt, chúc mừng người chơi Trần Thiên Vạn thu hoạch được thể hồ quán đỉnh hiệu quả, cá nhân thuộc tính gia tăng!"

Hẳn nhìn một chút thuộc tính giao diện, phát hiện mình thuộc tính cùng cấp bậc đều phát sinh biến hóa.

Công tượng chức nghiệp đề bạt đến tượng ti về sau, hẳn thuộc tính đã đạt tới tứ giai chiến sĩ có khả năng đạt đến cực hạn, giờ phút này lại thu hoạch được trụ sở đẳng cấp sau khi tăng lên thuộc tính tăng thêm, hẳn cấp bậc nhất thời tăng lên tới Ngũ Giai!

Ngũ Giai chiến sĩ đã là xem như tướng lĩnh cấp bậc thực lực!

Chỉ có đạt tới Ngũ Giai về sau mới xem như miễn cưỡng phù hợp một tên tướng lĩnh thực lực.

Trong quân đội ít nhất là Đô Úy trở lên cấp bậc.

Trong bất tri bất giác, thực lực mình đã đạt tới loại trình độ này a?

Cảm thụ được thể nội bành trướng lực lượng, Trần Thiên Vạn không khỏi có một loại cảm giác tự hào.

Khoảng cách tuyệt thể vũ lực trình độ đã càng ngày càng gần!

Chỉ là không biết Đào Nguyên Thôn hiện đang hành động đi đến mức nào!

Tuy nhiên Trần Thiên Vạn là làm từ bình tĩnh chất tiến vào Tuần Hà thành, nhưng ở thu hoạch được Miễn Chiến Bài rồi đi dạo nhón doanh một khắc kia trở đi, hẳn đã bắt đầu thông qua các loại thủ đoạn cùng ngoại giới thu hoạch được liên hệ.

Dù sao chỉ có Đào Nguyên Thôn mới là hẳn lực lượng.

Chỉ có đem Đào Nguyên Thôn lực lượng đầy đủ lợi dụng, mới có thể để cho hẳn có quấy trận này vòng xoáy năng lực!

Vì thế, hẳn không tiếc để Đào Nguyên Thôn trước thời gian đi vào Chiến Tranh Hào Giác bên trong.

" thời gian không nhiều! Nếu như không thể trong chiến tranh quật khởi, cũng chỉ có thể bị đào thải rồi! Như thế coi như làm ác người thì tính sao?"

Hẳn hơi hơi nhắm mắt lại, trong mắt lộ ra vẻ phức tạp.

Hữu tâm đau nhức, có nỗi buồn, có kiên nghị, có lạnh lùng

Hắn hơi hơi ngẩng đầu lên, tựa hồ nhìn thấy này chính chạy đến Thiết Thạch thành Đào Nguyên Thôn các chiến sĩ.

Này nhiều đám huyết dịch phun ra tại đây đặc trên tường thành, vì lịch sử tang thương cùng bị thương vẽ lên một không chút nào thu hút một bút.

"thật xin lỗi!"

Hắn lẩm bẩm nói.

Cơ hồ là tại hắn vừa dứt lời một khắc, Thiết Thạch thành, một tên máu me khắp người chiến sĩ dùng còn sót lại một cái tay cụt, đem này tượng trưng cho Đào Nguyên Thôn cờ xí cắm ở trên tường thành.

Thiết Thạch thành luân hãm!

Mấy trăm tên Bạch gia chiến sĩ bước vào Thiết Thạch thành nội thành.

"Chúng ta cần Hàng Binh!"

Trịnh lặc đứng tại đầu tường, nhìn qua Thiết Thạch thành.

Vén vện chinh đồn một ngày, đội ngũ nhất thời lại lần nữa xuất phát, hướng Kính Hà thành mà đi.

Lấy chiến đường chiến, lớn mạnh chính mình thực lực!

Đây là Trần Thiên Vạn cùng Thái Minh thông qua viễn trình chim đưa thư thương nghị ra quyết định.

Đế Đô sắp đại biến, tại Tuần Hà thành cục thế hỗn loạn, các đại thế lực ánh mắt tiến giai rơi vào bên trên thời điểm, làm như thế tài năng nhanh nhất trình độ mà lớn mạnh đề bạt Đào Nguyên Thôn!

Bọn họ muốn đem Tuần Hà thành tứ phương tiểu thành tiểu trấn thế lực tất cả đều nuốt mất.

Chờ đến Tuần Hà thành hết thấy đều kết thúc thời điểm, Đào Nguyên Thôn đem sẽ trở thành một cái đế Tuần Hà thành loại này thành lớn cũng vì đó kiêng kỵ lực lượng.

Khi đó, mới xem như viên mãn công thành!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Mặc Nghiễn lão nhân

Tượng Tâm Đại Sư chỗ đỉnh núi một chỗ.

Mấy vị đồng tử tại Lâm Uyển hành lang bên trong mặc được.

Một tên đồng tử bỗng nhiên thoát ly đội ngũ, đi vào một chỗ vắng vẻ chi địa, không bao lâu một cái nhỏ bé giống như trúc chim bóng dáng nhất thời bay lên không trung, biến mất ở chân trời.

Mà hắn đồng tử đối với cái này làm như không thấy.

Đây là giữa bọn hắn quy tắc ngầm, ở bên cạnh không có hắn thù địch trận doanh đồng tử lúc, bọn họ nhất định phải không hỏi nhiều, không xem thêm!

Tên kia đồng tử về đơn vị.

Đội ngũ tiếp tục tại hành lang bên trong chậm rãi ghé qua.

"Đến tin tức!"

Một tên Văn Sĩ nhìn lên bầu trời hạ xuống chim đưa thư, vươn tay, này chim đưa thư chính là đường trên tay.

Mở ra chim đưa thư trên thân Lưu Ảnh phiệt , có thể nhìn thấy đồng tử gần nhất trong vòng một canh giờ bên người xuất hiện cảnh vật.

Văn Sĩ bỗng nhiên con mắt hơi sáng.

Hình ảnh xuất hiện nhiều nhất cảnh vật chính là Tượng Tâm Đại Sư người cư này một vùng. Cứ việc đại môn đóng chặt, nhưng có thể thông qua bốn phía xuất hiện một số dị trạng có thể đánh giá ra một số đầu mối.

Chung cực Chiến Thú là đã siêu thoát phi phạm lực lượng, xuất thế thời điểm tất nhiên sẽ kinh thiên động địa.

Liên như là lúc trước tuyệt thế vũ lực hiện thế một dạng

"Nghĩ không ra phiền khu vực này vậy mà đồng thời xuất hiện tuyệt thế vũ lực cùng chung cực Chiến Thú!"

"Đây là đại loạn trước dấu hiệu a! ?"

Văn Sĩ trong mắt hiếm thấy xuất hiện một tia ngưng trọng.

Tuy nói thiên hạ hôm nay đã không chịu nổi, nhưng đây chẳng qua là bên ngoài, có Chư Hầu Vương các loại đại thế lực áp chế cùng duy trì, thiên hạ còn ổn định tại một cái hạn độ bên trong.

Mà chánh thức lớn, này chính là hủy diệt tính.

Đến lúc đó, mỗi một thành, mỗi một mà đều lúc nào cũng có thể sẽ trở thành Chiến Tranh Chi Địa!

"Vương Triều thay đổi, Tân Triều thành lập, đây là không thể tránh né quá trình!"

Văn Sĩ thật sâu thở dài, ẩn vào chỗ rừng sâu.

Ba canh giờ, đến!

Trình Quỳnh to thanh âm vang vọng ra.

Nhất thời chờ tại bên cạnh rất nhiều thế lực rục rịch, không ít cường đại chiến sĩ đã phi thân mà lên, muốn trước tiên xông lên đỉnh núi, chiếm cứ có lợi địa vị.

Nhưng chạy nhanh nhất lại bị ba ngàn Huyền Giáp đỡ được.

"Không phải đã với ba canh giờ a?" Một tên chiến sĩ âm thanh lạnh lùng nói.

"Này ba canh giờ là đồ ước bên trong thời gian, mà bây giờ bắt đầu, thì là ta Huyền Giáp chiến sĩ phong tỏa thời gian!" Trình Quỳnh âm thanh lạnh lùng nói.

Này chiến sĩ không những không giận mà còn cười, lui ra phía sau mấy bước, cao giọng nói: "Người Huyền Giáp chiến sĩ tuy là Vương Bài, nhưng muốn ngăn lại tất cả mọi người, đó là si tâm vọng tưởng!"

Lời ấy tại rất nhiều trong thế lực gây nên một phen bạo động.

Chung cực Chiến Thú người nào không muốn lấy được?

Nếu không phải trước đó Chiến Thú chế tạo còn chưa tới tới hậu quan đầu, bọn họ cũng sẽ không an tâm mà đợi ở chỗ này.

Mà bây giờ ba canh giờ đã qua, chung cực Chiến Thú chế tạo coi như không tới tới hậu quan đầu, chắc hẳn cũng kém không nhiều, bọn họ đương nhiên sẽ không bởi vì ba ngàn Huyền Giáp mà dừng lại.

Trình Quỳnh nhếch miệng cười một tiếng, nói: "Vậy các người có thể thử một chút!"

Không ai dám động.

Nơi này tuy nhiên hội tụ gần vạn chiến sĩ tinh nhuệ, mỗi một cái chỉ ít đều là tam giai trở lên, mà bên trong một số cường đại thậm chí có thể đạt tới bảy tám giai, có lấy một khi vạn chi dũng, đáng tiếc phần lớn lúc trước tại cùng kỳ phong đối chiến bên trong bị thương nặng, ba canh giờ thời gian căn bản không có khả năng để bọn hắn khôi phục bao nhiêu thương thế.

Không thể không nói, có thể chấp chương Nhất Quân tướng lĩnh không có một cái nào là đứa ngốc.

Trình Quỳnh nắm chắc thời cơ xác thực đánh vào đồng đảo thế lực uy hiếp chỗ.

"Trình Đức Thắng Huyền Giáp chiến sĩ quả nhiên có chỗ hơn người!"

Rất nhiều thế lực hậu phương, mấy cái cái thế lực đội ngũ tụ tập cùng một chỗ.

Mấy cái này thế lực nhân số cũng tương đối ít, mà lại phần lớn là lấy Toàn Thân Giáp phủ đầy thân, để cho người ta khó mà thấy rõ bọn họ thân phận.

Bọn họ đứng thẳng vị trí hết sức kỳ lạ, tựa hồ rất hòa hợp, nhưng lại ẩn ẩn phòng bị đối phương.

Lúc này nói chuyện chính là bên trong một đội ngũ tiếng Trung sĩ.

Hắn ăn mặc cùng phổ thông Văn Sĩ một dạng, trên mặt đã trải qua một số chỗ rất nhỏ lý, bởi vậy bộ này dung mạo tự nhiên không thể nào là chân thực dung mạo.

Mà hắn ba vị Văn Sĩ cũng phần lớn là làm như thế.

Bọn họ dù sao cũng là ngoại lai Văn Sĩ, mà lại đều là ngày hôm nay dưới danh sĩ, nếu như lấy chân thực dung mạo tiến vào Tuấn Hà thành, tất nhiên sẽ xuất hiện không hề phiền toái.

Cho nên những này Văn Sĩ đều lựa chọn trang điểm dịch dung.

Chỉ là bọn hắn cảm thấy lại đều có thể đoán ra lẫn nhau thân phận.

Lần này vì tuyệt thế vũ lực đến đây thế lực không ít, nhưng chủ yếu vẫn là lấy Các Lộ Chư Hầu làm chủ.

Đương nhiên, giống cách xa nhau so sánh xa một chút thế lực muốn phái người đến đây cũng là hữu tâm vô lực.

Tỉ như Naha chiếm ở nước ngoài hòn đảo cáo tướng, từ nơi đó đến Nam Vực Tuấn Hà thành cần thời gian liền có trọn vẹn hai ba tháng. Đây là nhanh, chậm một chút, cần hơn nửa năm!

"Dù sao cũng là Vương Bài quân đoàn!" Một tên khác Văn Sĩ nói ra.

"Đáng tiếc nơi này chỉ có ba ngàn Huyền Giáp, nếu là Trình Đức Thắng ba vạn Huyền Giáp đều phái tới, chúng ta thời cơ liền tiểu nhiều!"

"Trình Đức Thắng chỉ có tài năng điên cuồng sẽ đem ba vạn Huyền Giáp đều phái tới! Cái kia Nam Dương cánh nội đều không có hoàn toàn bình định, một khi không có Huyền Giáp chiến sĩ uy hiếp, những Nam Dương đó cổ man người rất có thể hội nhấc lên một vòng mới phản công!"

"Hắc hắc, Trình Đức Thắng tuy nhiên tuyển chỗ tốt, nhưng có được có mất, cổ man người cho dù là tại thịnh thế bên trong đều có thể ngoan cường mà sống sót, huống chi bây giờ loạn thế! Trình Đức Thắng nhất định bị giữ chặt chân sau!"

Mấy người chậm rãi mà nói, đối với Huyền Giáp chiến sĩ phong đường tựa hồ không có chút nào sốt ruột.

"Nghe nói Quý Sĩ cũng tới đến Nam Vực!" Lên tiếng trước nhất tên kia Văn Sĩ bỗng nhiên nói ra.

Hắn ba tên Văn Sĩ trầm mặc một chút, tựa hồ bị tin tức này cho kinh sợ.

Thật lâu, mới có người nói: "Này có chút phiền phức!"

"Xác thực như thế!"

"Quý Sĩ chỉ có thể, thông thiên triệt địa! Có lẽ chỉ có Mặc Nghiến lão người tài năng tại mưu lược phương diện này ngăn chặn hắn! Chỉ là không biết Quý Sĩ hiện tại đại khái ở nơi nào!"

"Mắt của ta đây tại ba ngày trước Dự Thành Đồng Quan nghe được Quý Sĩ tin tức, lấy tốc độ bọn họ bây giờ nghĩ tất đã tiến vào Tuấn Hà Thành Khu Vực!"

"Hi vọng hắn không kịp trận này tranh đoạt thịnh yên!" Một văn sĩ bỗng nhiên nói ra.

Cái này rõ ràng Ái Nhân một điểm lời nói cũng không có gây nên hắn Văn Sĩ mĩa mai, ngược lại là tràn đầy đồng cảm gật đầu.

"Xin hỏi, nơi này chính là Đào Nguyên Thôn?"

Một tên hiền lành lão giả mang theo mấy cái tên thiếu niên tùy tùng đi đến Đào Nguyên Thôn mới tỉnh dưới cửa thành.

"Đúng vậy! Lão nhân gia người là muốn vào thành định cư?" Giữ cửa chiến sĩ hơi có chút tự hào ngẩng đầu.

Theo Đào Nguyên thành ngày càng hoàn thiện, Đào Nguyên thành trong lòng người đều tràn ngập một loại kiêu ngạo.

Dù sao đây là bọn họ một viên ngói một viên gạch, thân thủ tạo dựng lên, mỗi một chặn thành tường đều vấy lấy bọn hắn mồ hôi, là bọn họ lao động kết tinh.

Tôi một mức độ nào đó mà nói, bọn họ là tòa thành này Khai Thác Giả, là một cái vô pháp xóa đi quang huy lịch sử.

Lão người ánh mắt lộ ra một tia kinh ngạc, lập tức có chút cảm thán Đào Nguyên thành thành chủ đại cục cùng thấy xa.

Cứ việc thành lập Tân Thành sẽ tiêu phí càng làm phiền hơn lực vật lực, nhưng không thể không nói, làm cho người trong thành lại càng dễ có quy chúc cảm.

Một khi chiến tranh thật bạo phát, chỉ cần nơi này thành chủ đăng cao nhất hô, tất nhiên sẽ lấy được đến vô số dân chúng không giữ lại chút nào ủng hộ.

Đây là rất nhiều trong lịch sử còn sót lại thành trì rất khó làm đến sự tinh.

Muốn đến nơi này, hẳn đối với này chưa thành gặp mặt thành chủ càng phát ra hiếu kỳ.

"Vâng! Tại rất xa địa phương, ta liền nghe đến Đào Nguyên thành đại danh, rất nhiều lưu dân đều hướng nơi này mà đến, bọn họ cho rằng nơi này sẽ là bọn họ về sau nhà!"

Lão nhân lời nói để giữ cửa chiến sĩ tâm tình biến đến vô cùng vui sướng.

Hắn ngược lại là không nghĩ tới Đào Nguyên thành bây giờ nổi danh như vậy.

Nếu có thể lời nói, hẳn cũng là vừa để xuống cái này cùng ái hữu lễ lão nhân vào thành, đáng tiếc Đào Nguyên thành hạn chế khiến còn không có giải trừ, muốn phải thả người đi vào, trừ phi hắn là không muốn làm.

"Thật có lỗi, lão nhân gia, hiện trong thành không cho phép Ngoại Lai Nhân Viên tiến vào!" Giữ cửa chiến sĩ nói ra.

Lão nhân gia cười cười.

Sau lưng một tên tuần lãng thiếu niên bỗng nhiên lộ ra không kiên nhẫn cùng tức giận, quát lên: "Lớn mật, ngươi biết hắn là —— "

Lão nhân phát phát tay, cắt ngang thiếu niên lời nói, đối giữ cửa chiến sĩ nói: "Ta cũng vô ý làm ngươi khó xử, nếu như có thể lời nói, mời ngươi đem vật này đưa đến nhà ngươi thành chủ trên tay, chỉ cần hắn nhìn thấy vật này, tất nhiên sẽ để cho ta đi vào!"

Một chi không chút nào thu hút bút lông rơi xuống giữ cửa chiến sĩ trên tay.

Cái sau cũng cảm giác được trước mắt lão người thân phận tựa hồ không tầm thường, liền vội vàng xoay người vào thành.

Chớp mắt thời gian, chiếc bút lông này liền được đưa đến Thái Minh sư đệ diệt lãng trong tay.

Khi hắn nhìn thấy bút lông thời điểm, thân thể chấn động, lập tức tìm tới Thái Minh.

"Là Mặc Nghiễn lão nhân!" Thái Minh cầm bút lật xem mấy lần, nghiêm nghị nói.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tôi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Quỷ Sĩ nguy cơ

Đưa bút lông giữ cửa chiến sĩ còn chưa đi ra bao xa, liền nhìn thấy mấy người vội vàng mà từ trong phủ đi tới.

Là Thái đại nhân cùng Diệt đại nhân!

Hắn trừng to mắt, một mặt khó có thể tin bộ dáng.

Liền hai vị này đều xuất động, lão nhân kia thân phận đến trọng yếu bao nhiêu a!

Ngoài cửa thành.

Lão nhân rất nhanh mà liền bị Thái Minh cùng điệp lãng đón vào thành.

"Mặc Nghiễn tiền bối!"

Thái Minh cùng điệp lãng đều là cung kính nói.

Tuy nhiên song phương ở vào khác biệt trận doanh, nhưng tại bọn họ Văn Sĩ trong vòng lữn quân, Mặc Nghiễn lão nhân không hề nghi ngờ hơn là Thái Sơn cấp bậc, chính là cùng bọn hắn lão sư một cái cấp bậc tồn tại.

"Không cần đa lễ!"

Mặc Nghiễn lão nhân tựa hồ đối với hai người cũng không xa lạ gì, "Ta lần này đến đây, trừ muốn muốn gặp Đào Nguyên thành thành chủ bên ngoài, còn có một chuyện!"

Thái Minh, điệp lãng hai trên mặt người lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Việc này việc quan hệ Quý Sĩ!"

Quý Sĩ!

Thái Minh trong lòng giật mình, nói: "Liên Quý Sĩ đều xuất hiện a?"

"Không sai! Quý Sĩ gia hỏa này tuy nhiên ráp tâm có chút bất chính, nhưng mưu lược tài năng tại chúng ta những người này ở trong không hề nghi ngờ ở vào hàng đầu!" Mặc Nghiễn sắc mặt lão nhân trở nên nghiêm túc, "Theo ta được biết Tuần Hà thành bốn phía tiểu thành tiểu trấn thành chủ tất cả đều nhập Tuần Hà thành, Quý Sĩ am hiểu lấy yếu thắng mạnh, càng là cục diện hỗn loạn, hắn càng có thể phát huy ra chính mình mới có thể! Tại mỗi cái Tiểu Thành Trấn quân long vô thủ tình huống dưới, hắn muốn quấy Phong Vân không thể dễ dàng hơn được!"

"Cho nên ta muốn mượn Đào Nguyên thành lực lượng ngăn chặn hắn!"

Mặc Nghiễn lão nhân nói ra bản thân mục đích.

Thái Minh cùng điệp lãng nhìn nhau, trong mắt lộ ra trầm tư quang mang.

Bọn họ tôn trọng trưởng bối, nhưng đến đến chính sự lại không thể không đem tư tình tạm thời ném đi.

"Đào Nguyên thành lực lượng yếu kém, cũng liền có thể cùng một cái tiểu thành tương đương! Muốn bằng ta Đào Nguyên thành ngăn chặn Quý Sĩ ——" Thái Minh khẽ lắc đầu.

Lời này rõ ràng để lộ ra ý cự tuyệt.

Đào Nguyên thành thực lực đương nhiên không giống hắn nói như thể suy nhược, lấy Mặc Nghiễn lão nhân chi năng, nếu là mượn nhờ Đào Nguyên thành lực lượng, xác thực có khả năng cùng Quý Sĩ chống lại, nhưng hắn Thái Minh cũng không thể để Đào Nguyên thành xem như Mặc Nghiễn lão trong tay người đao.

Dù sao Quý Sĩ cũng không phải cái gì người yếu.

Hai phe va nhau, tốt nhất cục diện đều là lưỡng bại câu thương!

Đây không phải hắn Đào Nguyên thành cái này tiểu gia tiểu nghiệp có thể làm sự tình.

Mặc Nghiễn lão nhân lắc đầu, nói: "Người khả năng không hiểu Quý Sĩ dự định!"

"Mỗi một việc cũng phải có một cái hoặc là nhiều cái mục đích!"

"Các người nhưng biết Quý Sĩ mục đích chỗ?"

Thái Minh trầm tư một chút, nói: "Có lẽ cùng Tuần Hà thành hiện nay tình hình có quan hệ?"

"Người là muốn nói đầu kia chung cực Chiến Thú Song Sinh Tử?" Mặc Nghiễn lão nhân thể mà biết chung cực Chiến Thú tồn tại.

Chỉ là, vì sao hắn nhưng không có giống hắn thể lực một dạng tiến vào Tuần Hà trong thành cùng thể lực khắp nơi tranh đoạt đâu?

Tựa hồ nhìn ra Thái Minh nghi hoặc, Mặc Nghiễn lão nhân cười cười nói: "Chung cực Cự Thú là có thể chi phối một cuộc chiến tranh Chung cực Vũ Khí, cho dù là ta cùng ta thể lực sau lưng cũng không thể lại không nhìn! Chỉ là, chúng ta các phương cân nhắc góc độ khác biệt mà thôi!"

"Rất nhiều người, bao quát một số danh sĩ hạng người đều có thể sẽ nghĩ tới từ Tuần Hà trong thành xuất thủ! Đảo loạn Tuần Hà thành cục thế, đem

Tuần Hà thành cái này ưu thế thế lực lớn nhất thế suy yếu, dạng này bọn họ mới có thể có cơ hội tranh đoạt!"

"Mà ta cũng tốt, Quý Sĩ cũng được! Chúng ta không trực tiếp tiến vào Tuần Hà thành là bởi vì chúng ta xem càng nhiều là đại cục!"

"Đại cục?"

"Thật giống như một bức họa đồng dạng. Bình thường người sẽ chỉ từng cái sự vật qua vẽ, chờ hoạch định trung gian hoặc là đằng sau thời điểm liên hội phát hiện mình vẽ căn bản rất khó phối hợp, hình thành một bức hoàn chỉnh vẽ. Bình thường họa sĩ hội đồng nhìn chung cục, chưa vẽ trước đó liền đem một số mạch lạc làm rõ, hình thành mơ hồ hình dáng, sau đó mới một vật vật mà vẽ lên qua. Tuy nhiên dạng này có thể giảm bớt rất nhiều sai lầm, nhưng chung quy còn không thể hoàn toàn tránh cho! Mà sau cùng một loại thì là không động bút,

Trong lòng có vẽ! Bọn họ không phải là muốn vẽ làm ra một bộ vẽ mới đi suy nghĩ, qua dụng tâm vẽ, mà chính là vẽ, trong lòng có vẽ, mới nghĩ đến muốn đem vẽ vôi đi ra!"

"Chỗ lấy cuối cùng một loại họa sĩ trong lòng bọn họ đối với cả Bức Họa mạch lạc thậm chí Thần Vận đều nhất thanh nhị sở! Bọn họ biết mình vẽ ứng làm như thế nào vẽ, hẳn là có cái gì Thần Vận!"

"Đây chính là trừ tính chung toàn cục khái niệm!"

"Đây cũng là ta, Quý Sĩ cùng hần danh sĩ ở giữa chênh lệch chỗ!"

Thái Minh cùng điệp lãng ngộ gật đầu.

Đạo lý kia chỉ cần một suy nghĩ sâu xa liền có thể minh bạch, chỉ là đến chánh thức xâm nhập chuyện nào đó thời điểm, muốn làm đến loại tình trạng này nhưng lại khó.

Đây cũng là vì sao đương thời siêu thoát tại bình thường danh sĩ kỳ nhân như thế thừa thốt duyên cớ.

"Vậy ngài nói Quý Sĩ chánh thức mục đích là cái gì?"

"Song Sinh Tử là một bộ phận, tuyệt thế vũ lực là một bộ phận, còn có một phần là nhiễu loạn phiến khu vực này khí vận!" Mặc Nghiễn lão nhân nói.

Thái Minh biến sắc.

Mặc Nghiễn lão nhân tiếp tục nói: "Thiên hạ chi tranh đơn giản là Số Mệnh chi tranh! Đầu tiên là tuyệt thế vũ lực, sau đó là chung cục Chiến Thù! Phiến khu vực này đã gây nên thiên địa chú ý, khí vận cũng trong lúc vô hình hội tụ ở đây! Đây là Đế Đồ cùng hần Chư Hầu tuyệt đối không muốn nhìn thấy! Dù sao thiên hạ khí vận không tăng không giảm, nơi này nhiều một phần, hẳn địa phương liền thiếu một phần, cho nên bọn họ chỉ có thể cướp đoạt gây nên khí vận tụ tập chi vật, hoặc là —— hủy diệt!"

"Các Lộ Chư Hầu cùng xanh Uy Vương khác biệt! Xanh Uy Vương đại thế đã thành, nếu là vững vàng! Mà các lộ về sau nếu là gia tăng! Cho nên cả hai thái độ là có rõ ràng khác nhau!"

"Nếu như ta là Quý Sĩ, hủy diệt là chủ yếu, tranh đoạt là thứ yếu!"

"Về phần hần Chư Hầu thì là trái lại!"

Mặc Nghiễn lão nhân nói xong mỉm cười nhìn Thái Minh, "Nếu ta là Quý Sĩ, khi hội tụ tứ phương thành trấn chi lực, diệt Tuần Hà!"

Thái Minh há hốc mồm.

Diệp lãng hừ lạnh một chút, có chút không phục mà nói: "Lại nói dễ dàng, coi như Quý Sĩ như thế nào hơn người, muốn chinh hợp bốn phía to to nhỏ nhỏ trên trăm thành trấn chỉ ít cũng cần nửa năm trở lên thời gian đi!"

Nửa năm đã là điệp lãng đánh giá cao Quý Sĩ. Hần thấy, cần thời gian mấy năm mới là bình thường!

Mặc Nghiễn lão nhân cười cười, nói: "Thời gian dài ngắn đều không có quan hệ, mấu chốt là, Quý Sĩ làm như vậy đã so như đi đến Đào Nguyên thành mặt đối lập, cho dù lần này Đào Nguyên thành có thể Tị Chiến, như vậy lần tiếp theo đâu? Quý Sĩ cũng sẽ không bởi vì vô duyên vô cớ mà liền bỏ qua Đào Nguyên thành cổ này không kém thế lực!"

"Nhưng mà này còn là tuyệt thế vũ lực chỗ thế lực!"

Một câu nói kia để Thái Minh cùng điệp lãng sắc mặt xuất hiện biến hóa.

"Hiện tại người lại nên lựa chọn như thế nào đâu?" Mặc Nghiễn lão nhân nhẹ nói.

Thái Minh mặt đáng chất mà nói: "Cái này có thể hay không để ta suy nghĩ mấy ngày!"

Mặc Nghiễn lão nhân gật đầu nói: "Đương nhiên có thể, không trải qua mau chóng, Quý Sĩ tốc độ hội rất nhanh, cân nhắc thời gian càng lâu, ta có thể áp

chế hấn nắm chắc liền càng thấp!"

Thái Minh gật gật đầu, để điệp lẳng mang Mặc Nghiễn lão nhân dưới đi nghỉ ngơi, sau đó mới vội vàng đi đến một chỗ biệt viện bên trong.

"Thái đại nhân!"

Một nam tử gầy nhỏ chào đón, rõ ràng là bị Trần Thiên Vạn ủy thác trách nhiệm, phụ trách tình báo công tác Yoo chuột.

"Giúp ta chuẩn bị một con chim đưa thư ——" Thái Minh nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Yêu ma quỷ quái

Tuấn Hà thành, Thành Chủ Phủ.

Triệu Quyền ngồi ngay ngắn ở vương tọa bên trên, trên mặt nhìn không ra bất kỳ biểu lộ. Cho dù là trước đây không lâu hấn một nhánh đại quân hủy ở ngày xưa cấp dưới —— Thiếu Tướng Ngụy Khuông trong tay.

"U linh chiến sĩ đâu?"

Triệu Quyền đột nhiên hỏi một câu tựa hồ cùng trước mắt cục diện cũng không trực tiếp tương quan sự tình.

Hạ nhân sững sờ một chút, chỉ có Kỳ Linh tựa hồ biết chút ít cái gì, không nhúc nhích đứng tại chỗ.

Ở đây người đều là Triệu Quyền dòng chính tướng lĩnh, biết cũng so tâm thường tướng lĩnh hơn rất nhiều, tất nhiên là biết Triệu Quyền trong tay có một chi u linh chiến sĩ tạo thành đội ngũ, có Vương Bài quân đội tiềm lực.

"Hồi bẩm thành chủ, u linh các chiến sĩ hiện tại vẫn như cũ bị phơi tại mười bốn dặm bên ngoài trong một khu rừng rậm rạp! Nay Trần Thiên Vạn thật sự là đáng giận, lại dám như thế làm vậy! Ta xem ra, không bằng ——" cái này tướng lĩnh càng nói thần sắc càng phát ra dữ tợn, hiển nhiên đón lấy bên trong lời nói kiên quyết không có gì hảo ý.

Triệu Quyền phát tay cắt ngang hấn lời nói, một mặt bình tĩnh nói: "Phơi lấy liền phơi lấy đi!"

Câu trả lời này vượt quá tuyệt đại đa số người dự kiến.

Nhưng Triệu Quyền một bộ không muốn nhiều lời bộ dáng, mà lại ở đây trước mắt, cũng không ai dám tùy ý ngỗ nghịch Triệu Quyền ý tứ, không phải vậy hai ngày trước tên kia nói sai một câu bị âm thầm xử lý sạch tướng lĩnh cũng là bọn họ tấm gương.

Dù sao, Triệu Quyền thế nhưng là có tàn bạo tên!

"Thành chủ, đối với này chung cực Chiến Thú sự tình chúng ta nên làm như thế nào?" Một tên khôi ngô tướng lĩnh hỏi.

Thành chủ nhìn về phía một mực giữ im lặng Khương Vân, "Tiên sinh như thế nào nhìn?"

"Vậy phải xem thành chủ chỉ ý! Nếu là thành chủ ý tại chung cực Chiến Thú, như vậy thì độc sức mà ra, thu hoạch được chung cực Chiến Thú nắm chắc là rất nhiều trong thế lực lớn nhất!"

"Nếu là thành chủ ý không ở chỗ này, mà chính là giữ vững Tuấn Hà thành, như vậy có thể giả bộ độc sức tranh đoạt tư thái, âm thầm lặn tình nhuệ diệt nắm vị Phán Tướng phủ đệ cùng đường lui, lấy cạn lương thực có cùng căn cơ! Như thế mới có thể đem mấy vị Phán Tướng từ Tuấn Hà trong thành cắt cách ra ngoài!"

Triệu Quyền gật gật đầu, trên mặt không buồn không vui.

"Tốt! Vậy liền lớn nhất loại sau đi! Chỉ có Tuấn Hà thành tại, chúng ta mới có khí cùng Trình Đức Thắng, Tàn Vũ Hậu, huyết chiến vương các loại tồn tại lượn vòng!"

"Như thế nào làm liền làm phiền tiên sinh!"

"Thành chủ cứ việc yên tâm!"

Sóng ngầm phun trào, mưa gió biến ảo.

Từng cái thế lực đều tại khu vực chuồng gỗ mở mà an bài, tính kế hết thảy.

Mà lúc này Trọng Tâm cư bên trên, chẳng biết lúc nào lên, bầu trời tự lại đến một tầng mây đen.

Quý dị là, mây đen bên ngoài bầu trời lại là Bích Không không rãnh, nếu là từ đằng xa nhìn về phía nơi này, còn có thể nhìn thấy thái dương tản mát ra quang mang.

Theo thời gian chuyển dời, mây đen càng tụ càng dày, hay không thời gian còn ra hiện một số kỳ dị mây đen, giống như như du ngư trên không trung toán loạn, khi thì hóa thành Liệt Mã Bốn Đẳng hình dạng, khi thì hóa thành Thần Long Cự Thủ Thần Dị bên trong mang theo một chút quý dị.

"Khí vận tụ, làm theo yêu ma quỷ quái ra!"

Một am hiểu sâu Số Mệnh chi Đạo danh sĩ nỉ non nói.

"Ngày này muốn loạn!"

Đôm đốp!

Một đạo thiểm điện xuyên thấu dày đặc mây đen, ở giữa không trung lóe lên một cái rồi biến mất.

Tại không người nhìn thấy một chỗ trong rừng rậm, tồn tại một tòa phế tích, cây khô khắp nơi trên đất, lão đằng bò đầy mỗi khắp ngõ ngách, một cái Bích Hồ an tĩnh đợi tại nghiêng về một bên sập trên vách tường, khi trời trong sét đánh thời điểm, nó bỗng nhiên phát giác được cái gì, toàn thân run lẩy bẩy, từ trên vách tường thẳng tắp đến rơi xuống, quý dị là, lấy nó trọng lượng, từ cao hai mét địa phương rơi xuống, lại mặt đất phần lớn là lão đằng, quả quyết không có khả năng xảy ra chuyện.

Nhưng mà Bích Hồ vừa rơi xuống mặt đất lại giống như từ cao mấy chục mét địa phương ngã xuống, cả thân thể tứ phân ngũ liệt, màu đỏ sậm máu chậm rãi chảy ra.

Ục ục!

Tựa hồ có đồ vật gì tại nuốt dịch thể.

Không bao lâu, một cái xấu xí đầu người từ một chỗ phế tích leo ra.

Làm cho người cảm thấy khủng bố, buồn nôn là, người này đầu cổ lại là cực kỳ thon dài, giống như dài như rắn,

Mà thân thể của hắn cũng là cùng rắn giống như đực, có lít nha lít nhít lân phiên cùng một đầu tiêm đuôi dài, nhẹ nhàng vọt tới liền có thể thoát ra xa xưa.

"Thảm thì!"

Nó phát ra một tiếng thanh âm quái dị, hai con ngươi giống như bệnh mụn com đồng dạng không chỗ ở chuyển động.

Hồi lâu, nó bỗng nhiên nhìn về phía Tuấn Hà thành phương hướng, hừ mà một chút đã là không có bóng dáng.

Mặt khác một chỗ phế tích.

Phá phòng cũ an tĩnh nằm trên mặt đất.

Nơi này tựa hồ tại thật lâu trước đó liền gặp hủy diệt tính đã kích, khắp nơi trên đất hài cốt, thê lương trong gió mơ hồ trong đó giống như có thể nghe được từng đợt loại người tiếng khóc, để cho người ta rùng mình.

Một tòa bao quát trong sân rộng, tồn tại một tòa bạch cốt xếp thành mộ phần.

Trước mộ phần là một trương đã mục nát giường, đầu giường bày một cái bàn, phía trên còn giữ sinh chủ nhân trước hết thảy trong phòng sự vật.

Từ một số Sơn và Phấn đó có thể thấy được sinh chủ nhân trước tất nhiên là một vị nữ tử.

Trên mặt bàn để đặt một chiếc gương.

Quý dị là, nơi này hết thảy đều bị một tầng thật dày hạt bụi chất đầy, tấm gương này lại sạch sẽ dị thường.

Đồng dạng là Tĩnh Không Phích Lịch thời điểm, tấm gương này bên trong bỗng nhiên hiện ra một trương tái nhợt gương mặt, cá chết con mắt nhìn về phía

Tuần Hà thành phương hướng.

Sau một khắc, tấm gương rơi trên mặt đất, phát ra bang lang thanh âm.

Một chi không biết từ nơi nào đến Dã Miêu bỗng nhiên toàn thân run lên, ngay sau đó đứng là thẳng tắp đứng lên, dùng hai cái chân sau đi ra khỏi phòng!

Yêu ma quỷ quái, Quỷ Thần Quái Lực!

Thế gian tồn tại hết thấy ai có thể nói rõ được, thấy rõ ràng?

"Chung cực kim loại Chiến Thú, sắp xuất thế!"

Trần Thiên Vạn nhìn về phía trước hai vị đại sư điên cuồng Địa Vạn làm.

Này Địa Hỏa điểm tựa hồ bị cái gì lực lượng cổ động, kinh người nóng rực cùng hỏa điểm hoàn toàn nhô ra mặt đất, thẳng hàng nơi này nhiệt độ trong nháy mắt nâng lên một cái trình độ kinh người.

Trần Thiên Vạn trên thân mồ hôi cuồng bốc lên.

Nhìn lấy tại địa hỏa phía trên hai vị đại sư, không khỏi trong lòng vừa sợ lại kính.

Vào tình huống này còn có thể duy trì hoàn hảo chế tạo trạng thái, không hổ là Đại Sư Cấp nhân vật.

Chính trong lòng hân thắm than thời khắc, này chậm chạp đề bạt tượng ti kinh nghiệm lại lần nữa nhanh chóng gia tăng.

Ngay tại đầu óc hân hân có loại bành trướng cảm giác, tựa hồ có đồ vật gì muốn bị xông phá thời điểm, một cỗ kinh người khí lãng cuốn tới!

Chỉ nghe được hai vị đại sư một tiếng kinh hô, sau đó liền bị dừng mãnh tiến ra Địa Hỏa nuốt chửng lấy rồi!

Trần Thiên Vạn trong lòng giật mình, đang muốn kêu gọi, lại nhìn thấy bên cạnh một mặt vách tường vỡ ra một đường vết rách, bên trong truyền đến Tượng Tâm Đại Sư lo lắng thanh âm, "Mau vào!"

Trần Thiên Vạn vội vàng tiến vào lỗ hổng.

Sau một khắc, lỗ hổng chậm rãi khép lại.

"Cái này đây là cái gì tình huống?"

Trần Thiên Vạn nhìn lấy hai vị đại sư một mặt bộ dáng chật vật, Chu Bắc Đại sư tóc đều bị đốt không, không khỏi hỏi.

Hai vị đại sư nhìn nhau, vẫn là Tượng Tâm Đại Sư mở miệng, "Ai, ra chút vấn đề!"

"Vấn đề gì?"

Tượng Tâm Đại Sư trên mặt lộ ra một tia xấu hổ, "Cẩn thận mấy cũng có sơ sót! Ta không nghĩ tới, ta cũng không phải là đồ vào kỹ thuật bên trên, mà chính là phản ngoại điều kiện!"

Phản ngoại điều kiện?

Nhớ tới vừa rồi Địa Hỏa tuôn ra tình cảnh, Trần Thiên Vạn không khỏi nói: "Là Địa Hỏa?"

"Ừm! Chỗ này Địa Hỏa là ta trong lúc vô tình phát hiện, vì có thể chế tạo ra Song Sinh Tử, ta đã từng tốn không ít thời gian cùng tinh lực đến tìm tòi cái này địa hỏa bạo phát quy luật, nguyên lai tưởng rằng có thể chừng khống được, chưa từng nghĩ, đúng là tại một khắc cuối cùng cho chúng ta mang đến phiền phức!"

Nói đến đây Tượng Tâm Đại Sư trên mặt cũng không khỏi lộ ra một tia thốn thức chi sắc.

Bọn họ tiến độ còn thiếu một chút liền đến một bước cuối cùng nhiệt lực ngưng luyện, khi đó liền muốn đem Song Sinh Tử để vào Địa Hỏa bên trong, lấy Địa Hỏa nhiệt lực dung luyện bên trong kết cấu thể, nếu như là giai đoạn này, vô luận hỏa bạo phát không bạo phát cũng không đáng kể.

Đáng tiếc, một bước này lại làm cho hết thấy nỗ lực đều thất bại trong gang tấc!

Nghe được Tượng Tâm Đại Sư lời nói, Trần Thiên Vạn cũng là một mặt đáng tiếc.

"Chung cực Chiến Thú, vốn là không dễ xuất hiện trên đời này!" Hân an ủi.

Nhưng mà, một mực ngồi dưới đất Chu Bắc Đại sư lại là bỗng nhiên đứng lên, "Không! Chúng ta còn thời cơ!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Đã sớm sáng tỏ, tịch chết là đủ!

Chu Bắc Đại sư bỗng nhiên nắm chắc Tượng Tâm Đại Sư tay, trong mắt lộ ra vẻ điên cuồng.

"Người nơi này nhất định có hỏa điểm nước đúng hay không? Nhất định có!"

"Người biết điều này có ý vị gì a?" Tượng Tâm Đại Sư kinh ngạc nói.

"Ta biết! Cầu người! Cầu người!"

Nhìn lấy Chu Bắc Đại sư cầu khẩn biểu lộ, vô luận là Trần Thiên Vạn vẫn là Tượng Tâm Đại Sư đều bị thật sâu chấn kinh.

"Đáng giá a?"

"Đây là ta cả đời truy cầu!" Chu Bắc Đại sư kiên định mà điên cuồng nói.

"Đi theo ta!" Tượng Tâm Đại Sư nói ra, cũng không thấy hắn có động tác gì, bên cạnh một mặt vách đá âm vang vỡ ra một đường vết rách, lộ ra một kiện chật hẹp mật thất, bên trong để đặt đại lượng tài liệu.

Cái này mà sợ là sớm bị Tượng Tâm Đại Sư chế tạo thành một kiện như ở kiến đồng dạng sào huyệt.

"Hỏa điểm nước! Hỏa điểm nước!"

Chu Bắc Đại sư xông vào trong mật thất, rất nhanh mà liền từ đại lượng tài liệu bên trong tìm tới một chi ngọc chất cái bình, bên trong cất ở đây một nửa bình hỏa điểm sắc dịch thể.

"Nhanh lên!"

Chu Bắc Đại sư trên mặt che kín lo lắng, tựa hồ hoàn toàn biến một người một dạng.

Tượng Tâm Đại Sư do dự một chút, chung quy là mang theo hai người ở trong đường hầm ngoặt mấy vòng, sau đó một tiếng ừ ừ âm thanh bên trong, phía trước vách đá vỡ ra một đường vết rách, hô mà một chút, một cỗ sóng nhiệt cuốn tới.

Trần Thiên Vạn cùng Tượng Tâm Đại Sư bị sóng nhiệt bức lui, chỉ có Chu Bắc Đại sư không chỉ có không lùi, ngược lại đi về phía trước.

Hắn cầm trong tay hỏa điểm nước bôi ở trên người, sau đó cũng không quay đầu lại xông vào bị Từ Sắc Hỏa Điểm che kín mật thất trong không gian.

"Đáng tiếc!"

Tượng Tâm Đại Sư thở dài.

Trần Thiên Vạn tựa hồ minh ngộ cái gì, nhìn qua Chu Bắc Đại sư biến mất chỗ, trong mắt lộ ra vẻ kính nể.

"Hắn mới là một vị chánh thức Đại Sư!" Tượng Tâm Đại Sư trầm giọng nói.

"Chuyện gì xảy ra? Trên trời mây đen tại tiêu tán! Chẳng lẽ là chế tạo thất bại?"

Tất cả mọi người nhìn lên bầu trời, trước kia Hậu Tích mây đen như gió cuốn mây ta tản ra, một số người biết chuyện trong lòng không khỏi thất vọng.

"Chung cực Chiến Thú cuối cùng không phải là phạm vật, thượng thiên cũng không cho phép xuất hiện ở trên đời này!"

"Ai, Trúc Lam mức nước, chung quy là công dã tràng a!"

Vô số người âm thầm thở dài.

Ngay tại lúc bọn họ sinh lòng qua ý thời khắc, trên trời mây đen tựa hồ người được hương vị gì, điên cuồng mà vọt tới, trong chớp mắt đúng là chồng chất thật dày một tầng, đưa tay ở giữa giống như có thể hái đến mây đen.

"Cái này —— "

Một tên Văn Sĩ trong mắt chỉ đồng tử kịch liệt mà co vào, sau đó hóa thành một cổ điên cuồng.

"Xuất hiện!"

"Xuất hiện!"

"Chung cực Chiến Thú hiện thể!"

Một đạo sấm sét từ trên trời rơi xuống, vang vọng đất trời.

Dày đặc trong mây đen bỗng nhiên rơi hạ một đạo Kim Mang, giống như Linh Xà múa, sau đó lóe lên một cái rồi biến mất, chui vào Tượng Tâm cư trên đỉnh núi.

Oanh!

Tượng Tâm cư đỉnh núi chỗ bỗng nhiên truyền ra một tiếng bạo hưởng, tựa hồ là đang hướng thể nhân tuyên cáo chung cực Chiến Thú sinh ra một dạng.

"Bực này kỳ quái! Quả nhiên không hổ là chung cực Chiến Thú!" Khoảng cách Tuần Hà ngoài thành không đủ trăm dặm một cái trên tòa thành nhỏ, Quý Sĩ an tĩnh đứng tại đầu tường, phía sau là hỗn loạn tung bừng chiến trường.

Có Quý Sĩ địa phương liền có chiến loạn.

Đây là thể nhân đối Quý Sĩ cảm quan.

"Đáng tiếc, thứ này vốn cũng không nên tồn tại ở trên thế gian!"

Quý Sĩ đơn bạc môi hơi hơi vỡ ra, giống như cười mà không phải cười, mười phần quỷ dị.

Tượng Tâm cư.

Trần Thiên Vạn cùng Tượng Tâm Đại Sư gắt gao nhìn qua này nhảy lên hỏa diễm, mơ hồ trong đó có thể nhìn thấy một bóng người đang không ngừng bận rộn.

"Hỏa diễm nước có ngăn cách hỏa diễm hiệu dụng, nhưng đó là có thời gian hạn chế! Riêng là tại địa hỏa diễm loại này nhiệt độ siêu cao độ dưới, nhiều nhất có thể duy trì hơn một phút! Mà sau cùng này một đạo trình tự làm việc liền xem như ta cũng cần tốn hao gần một giờ!" Tượng Tâm Đại Sư trầm giọng nói.

Trần Thiên Vạn há hốc mồm.

Nếu là như vậy lời nói, như vậy trận này liệu mình cử động mạo hiểm hoàn toàn là uổng công!

Chỉ là đáng tiếc Chu Bắc Đại sư!

Hai người đều không nghĩ tới muốn khuyên Chu bắc trở về.

Có ít người một khi quyết định, không đến cuối cùng một khắc, là tuyệt đối sẽ không quay đầu!

Mà một khắc này, thường thường là tử vong một khắc!

Địa Hỏa diễm càng ngày càng mãnh liệt, cho dù là co lại đang đến gần bịt kín trong thông đạo Trần Thiên Vạn cùng Tượng Tâm Đại Sư đều không thể không vừa lui lại lui, tránh cho bị ngẫu nhiên xông vào phát cú diễm cho thương tới.

Chu Bắc Đại sư thân ảnh đã hoàn toàn bị dâng lên hỏa diễm che giấu.

Theo thời gian từng giờ từng phút mà trôi qua, hai người nội tâm càng ngày càng nặng.

"Nửa giờ qua!" Tượng Tâm Đại Sư có chút đau lòng nói.

Cùng là Đại Sư, tại thời khắc này, không khỏi sẽ xảy ra lên cùng chung chí hướng cảm giác.

Trần Thiên Vạn kinh ngạc nhìn phía trước.

Đã sớm sáng tỏ, tịch chết là đủ!

Cái này mặt đất bao la, lại có bao nhiêu người có thể với làm đến như Chu Bắc Đại sư dạng này, vì trong lòng lý tưởng, nghĩa vô phân cố đem sinh mệnh không để ý?

Đột nhiên găm lên giận dữ từ hỏa điểm bên trong truyền ra.

Đó là Chu Bắc Đại sư không cam lòng!

"Hắn còn thiếu một chút! Liền kém một chút!" Tượng Tâm Đại Sư nói ra.

Ngay sau đó, liền nhìn thấy trong lòng bàn tay hắn bên trên xuất ra một chi Trang lên hỏa điểm Thủy Ngọc chất dụng cụ, đem bôi ở trên người.

"Nhìn mộng, Vô Ngã này, không người này, Vô Thiên này!"

Tượng Tâm Đại Sư bỗng nhiên hát vang, sải bước đi vào lửa cháy hùng hực trong thế giới.

Một tiếng tùy ý cười dài truyền ra, lập tức thời gian dần qua tiêu tán.

Đó là Chu Bắc Đại sư tiếng cười.

Tượng Tâm Đại Sư đến tiếp tục hắn chưa hoàn thành công tác, tâm hắn làm sao không an ủi?

Nhìn thấy một vị người trong đồng đạo, hắn làm sao có thể không cười dài?

Cười dài về sau, là một tia nhân nhật phiền muộn.

Có lẽ hắn tại vì không thể nhìn thấy chung cực Chiến Thú sinh ra mà cảm thấy tiếc hận

Trần Thiên Vạn kinh ngạc nhìn, cảm thụ được, chỉ cảm thấy mình IDE một trái tim giống như chìm nổi lên lên xuống xuống, sau đó xâm nhập một mảnh Không Minh trong thế giới, tại cô quạnh trong tình không không giới hạn mà phiêu đảng.

Hắn giống như mất thần đồng dạng, sau đó từng bước một mà đi về phía trước, giống như bị ánh nền hấp dẫn đom đóm, một chút xiu mà tới gần, sau đó một bước bước vào hỏa điểm ở trong.

Tu tu ——

Hắn quần áo trong khoảnh khắc bốc cháy lên, một cỗ kịch liệt đau nhức kích thích đến hắn thần kinh để hắn bỗng nhiên tỉnh táo lại, đem cái kia không thành thật chân nhanh chóng thu hồi lại.

Nhìn lấy giống như than cốt chân, hắn hít một hơi lãnh khí.

Tốt tại không có bị Tử Sắc Hỏa Điểm trực tiếp đốt tới, nếu không đừng nói cái chân này, cả người hắn cũng phải bị nướng chín không thể.

Hồi tưởng lại lúc trước dị trạng, Trần Thiên Vạn không khỏi một trận hoảng sợ!

Hắn ần ần cảm thấy này tựa hồ cùng Đại Tượng ti ràng buộc có quan hệ!

Chỉ là nên như thế nào giải quyết cùng tránh cho lại không được biết!

Có lẽ có thể hỏi một chút Tượng Tâm Đại Sư!

Hắn nhìn về phía trước.

Tượng Tâm Đại Sư thân ảnh như là lúc trước Chu bắc một dạng hoàn toàn bị hỏa điểm che lại.

Trần Thiên Vạn trong lòng có loại không ổn dự cảm.

Theo lý thuyết Chu Bắc Đại sư toàn lực mà làm sau chưa hoàn thành cái kia đạo trình tự làm việc đã không sai biệt lắm hoàn thành, lấy Tượng Tâm Đại Sư càng cao thêm một bậc kỹ nghệ, muốn đến không cần bao nhiêu thời gian. Nhưng bây giờ, cách Chu Bắc Đại Sư Trường cười đã có tiếp cận nửa giờ

"Tuyệt đối không thể xảy ra ngoài ý muốn a!"

Trần Thiên Vạn cầu khẩn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 147: Máy người

Tượng Tâm cư Hạ Giai bậc thang.

Kỳ Phong một mặt là máu mà đứng tại trên cầu thang, tại trước người hấn, ngã xuống vô số cỗ chiến sĩ thi thể. Bên trong có khác thể lực chiến sĩ thi thể, cũng có Huyền Giáp chiến sĩ thi thể.

Từ trên trời xuất hiện dị trạng về sau, đông đảo thể lực rốt cục toàn lực xuất động, ba ngàn Huyền Giáp tuy nhiên chấn nhiếp cực lớn, nhưng cũng không cách nào ngăn cản bọn họ lời nói đường. Tại nỗ lực hơn mười bộ thi thể về sau, Huyền Giáp chiến sĩ không thể không triệt tiêu phong tỏa.

Trình Quỳnh nguyên bản định thừa dịp phong tỏa cơ hội trước một bước lên núi, không muốn lại tại bậc thang nơi này lại lần nữa gặp được Kỳ Phong.

Một trận đại chiến bạo phát một mực tiếp tục đến bây giờ.

Tại loại này chật hẹp phương diện đối Kỳ Phong loại này siêu tuyệt vũ lực người, cho dù là Vương Bài cũng vụ sự vô bổ.

Mất thấy hơn hai ngàn Huyền Giáp lại chết đi hơn một trăm người, Trình Quỳnh không thể không từ bỏ dự định, thối lui đến dưới cầu thang, để các đại thể lực người trực diện Kỳ Phong.

Nhưng nửa giờ quá khứ, Kỳ Phong vẫn như cũ thẳng tắp mà đứng tại trên cầu thang, trước người chồng chất như núi thi thể cơ hồ đem hấn nửa người đều bao trùm.

"Chuyện cho tới bây giờ, ngươi còn có thể chống đỡ bao lâu!"

Bốn tên khí tức cường đại chiến sĩ đạp vào bậc thang.

"Bát giai đỉnh phong? Hấn không phải là hạng người vô danh đi!" Kỳ Phong yếu ớt âm thanh vang lên.

"Trương Dực!"

"Quan thiên!"

"Trương Xung!"

"Trử Hối!"

Bốn tên chiến sĩ một mới mở miệng.

"Đẩy ra đi, có thể lấy cái này thụ thương thân thể đem hơn một ngàn năm trăm tên chiến sĩ tinh nhuệ tiến lên Quý Môn bên trong, ngươi đã không thẹn đương thời mạnh nhất một trong mấy người!" Quan thiên nói ra.

"Đương thời mạnh nhất?" Kỳ Phong trong mắt lộ ra một tia trào phúng chỉ ý.

"Nếu như là nửa năm trước có lẽ ta sẽ như vậy nghĩ, nhưng bây giờ ——" hấn lắc đầu.

"Có tuyệt thể vũ lực tồn tại, hấn sao lại dám xưng là đương thời mạnh nhất!" Trử Hối cười lạnh nói, nhìn về phía Kỳ Phong, "Đề là không cho?"

Kỳ Phong ánh mắt lạnh lẽo, "Có dám tiếp ta một kích cuối cùng?"

"Có gì không dám!" Trử Hối đứng ra, trong tay sử dụng binh khí rõ ràng là một trường trường thương.

"Người khác nói ngươi Kỳ Phong thương pháp siêu tuyệt, bây giờ liền để ta Trử Hối lĩnh giáo một chút!"

Kỳ Phong phốc cười một tiếng, mỉa mai nụ cười giống như kim đâm đồng dạng đâm vào Trử Hối trong lòng, để sắc mặt hấn hơi hơi đỏ lên.

"Nếu là ta trên thân vô hại, ngươi lại dám nói lời này thử một chút!" Nói hấn nắm lên lúc trước từ Khuông Dịch nơi đó đạt được trường thương, xa xa nhất chỉ, "Dù vậy, muốn giết ngươi, cũng chỉ cần một chiêu!"

"Cuồng vọng!" Trữ Hợi nổi giận, liền người đeo súng, như là cổ sao chổi bắn về phía Kỳ Phong.

"Lưu Tinh Bát Chuyển!" Hắc giận quát một tiếng, thân thể ở giữa không trung như là hình xoắn ốc chuyển động.

Sắc bén khí tức trong nháy mắt đi vào Kỳ Phong trước người, vô cùng tinh chuẩn chui vào Kỳ Phong máu thịt bên trong.

Nhưng mũi thương khó khăn lắm chui vào nửa tấc, chính là bỗng nhiên dừng lại.

Trữ Hợi, vị này đến từ Thần Nông đội dưới cờ chiến tướng ngạc nhiên nhìn lấy chính mình ở ngực, nơi đó chẳng biết lúc nào cắm một cây trường thương, đem trái tim của hắn hoàn toàn xuyên thủng!

"Thật nhanh thương pháp!" Hắc từng ngum từng ngum mà phun máu tươi, ra sức mà đem trường thương trong tay đâm vào Kỳ Phong trong thân thể.

Cho dù là chết, hắn cũng phải cấp địch nhân lưu lại một khó mà quên vết thương!

Phanh phanh!

Hai người gần như đồng thời đổ vào trên cầu thang.

"Kết thúc!"

Trương Dục, quan thiên, Trương Xung giống như trên lưng vạn quân áp lực trong khoảnh khắc tiêu tán, nhìn qua ngã xuống đất không dậy nổi Kỳ Phong, ánh mắt lộ ra nồng đậm vẻ kính nể.

Nhưng mà lúc này, bốn phía lại là xuất hiện từng đạo từng đạo bóng người to lớn, ngăn tại bậc thang bên trong.

Trương Dục, quan thiên cùng chu vi xem các đại thể lực người nhao nhao lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

"Kim loại Chiến Thú!"

"Là thể gia xuất thủ à?"

Chủ đạo trận này tranh đoạt Mưu Sĩ nhóm thâm nghĩ trong lòng.

"Không, không phải chân chính thể gia, hoặc là nói hắn là chúng ta xem nhẹ vị kia cứu nhà tam thiếu!" Một tên Văn Sĩ nói một cách đầy ý vị sâu xa nói.

"Hiện tại Tuấn Hà thành thể gia nhiều bị chiến tranh liên lụy ở, căn bản không có khả năng xuất ra nhiều như vậy cao cấp kim loại Chiến Thú! Đây chính là chính một chút 15 cỡ kim loại Chiến Thú! Tương đương với mười lăm cái Thất Giai đỉnh phong chiến lực! Riêng là tại phòng thủ loại này chật hẹp địa thể bên trên, kim loại Chiến Thú đưa đến hiệu quả càng là không thể tầm thường so sánh!" Một tên khác Văn Sĩ trầm giọng nói.

"Lấy quan thiên, Trương Dục bọn người bát giai đỉnh phong vũ lực có thể cùng bất luận cái gì một đầu kim loại Chiến Thú chống lại, nhưng muốn muốn bắt lại, hao tổn thời gian sẽ dị thường lâu dài!"

"Như thế lời nói, như vậy thì để những thể gia đó nhóm ra tay đi! Hiện tại chỉ có bọn họ tài năng cầm được ra đủ nhiều Chiến Thú!"

Các đại thể lực nhao nhao thả chim đưa thư, không bao lâu bốn phía liền vang lên từng đợt Cự Thú đi lại thanh âm.

Tựa hồ những cái được gọi là thể gia nhóm sớm đã chuẩn bị kỹ càng một dạng!

Từng đầu hoặc lớn hoặc nhỏ Chiến Thú xuất hiện tại Tượng Tâm cư trên cầu thang.

Cái này trên trăm đạo bị Kỳ Phong dùng để huấn luyện bậc thang trong khoảnh khắc bị cường đại kim loại Chiến Thú hủy đi.

Đại lượng đá vụn lộn xộn mà tán mát các nơi.

Khi chính một chút bốn hạng trung thể gia cùng mười lăm cái tiểu hình thể gia toàn lực xuất thủ về sau, Tượng Tâm cư một phương kim loại Chiến Thú không thể tránh né lâm vào thế yếu. Từng đầu có thể sánh ngang Thất Giai đỉnh phong chiến lực kim loại Chiến Thú tất cả đều bị hủy, tàn khuyết kim loại bộ kiện lần rơi xuống đất, tản ra băng lãnh tức sát quang mang.

Đồng đảo công tượng thể gia kim loại Chiến Thú cũng không có tốt đi nơi nào, trên trăm hạng nhất cấp không đồng nhất Chiến Thú, có vượt qua bảy thành tổn hại nghiêm trọng, muốn chữa trị cũng không phải một chuyện dễ dàng sự tình.

Hạt bụi tan mất.

Sau cùng một bộ kim loại Chiến Thú ngã xuống làm cho cả không gian nghiêm nghị Nhất Thanh.

Theo một tiếng sấm rền rơi xuống, đồng đảo thể lực tâm tư trong nháy mắt toàn rơi xuống này tức sắp xuất thể chung cực Chiến Thú trên thân.

Không bao lâu, lần lượt từng bóng người xâm nhập Tượng Tâm ở giữa.

Khuông Dịch thân ảnh không chút hoang mang mà xuyên toa tại Tượng Tâm cư trên hành lang.

"Kỳ Phong sư huynh sắp xếp cẩn thận a?" Hắc nói ra.

Sau lưng một tên thân mang tướng lãnh áo giáp người gập gật đầu, "Đã an trí đến an toàn địa phương! Chỉ là, ta có chút không hiểu! Tam thiếu người rõ ràng còn có thật nhiều thủ đoạn không dùng, vì sao để thế lực này xông lên?"

"Không để bọn hắc lên, bọn họ hội diện! Bọn họ diện, vậy ta tổn thất liền đại! Dù sao ta chuẩn bị ở sau phần lớn là lớp của ta!" Khuông Dịch nói ra.

"Vậy lão gia ngài sư ——?"

"Bọn họ tại địa phương đã phong tỏa, mà lại bên trong còn có năm mươi số lượng kim loại Chiến Thú, đủ để chèo chống một đoạn thời gian!" Khuông Dịch thân nhiên nói, "Lão sư hắc chính là kỳ nhân, tất nhiên sẽ không để cho những người này đại loạn hắc kế hoạch! Coi như không có ta cũng giống vậy!"

Cái này tướng lãnh có chút mờ mịt, Khuông Dịch làm việc từ trước đến nay cẩn thận, liền liền hắc vị này thân tín nhiều khi đều là như lọt vào trong sương mù, làm không rõ mục đích chỗ.

"Này vậy chúng ta bây giờ làm thế nào?"

"Chờ!"

Từng vị phân thuộc khác biệt thế lực chiến sĩ vây quanh ở Tượng Tâm cư bốn phía.

Càng ngày càng nhiều, rất nhanh mà liền đem nơi này vây chặt như nêm cối.

Trên núi thế lực đều tồn tại cổ kỵ không có động thủ, nhưng dưới núi địa phương lại là nhắc lên giết hại chi phong, từng cái tinh anh đội ngũ che giấu thân phận đối những cái kia chạy đến đội ngũ tiêu diệt, lâu lâu lưu chút người sống, đem tin tức truyền đi.

Thế là, bị tiêu diệt đội ngũ thế lực sau lưng cũng chia phái ra người đến báo thù. Song đôi khi báo thù không thành công, nhưng lại cùng một cái khác thế lực đội ngũ chém giết.

Âm thầm tựa hồ có một đôi hoặc là mấy cái hai bàn tay to tại kích thích hết thấy, quấy bọt nước.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Thiên hạ này không phải người thiên hạ

Từ Sắc Hóa Diễm như là đại hải bọt nước mãnh liệt, bốn đằng.

Tượng Tâm Đại Sư bình ổn năm ngón tay động liên tục, từng cái nhỏ bé kim loại linh kiện lẫn nhau liên nhận.

Hắn cái trán hơi hơi phiếm hắc, một cổ đốt cháy khét vị đạo tiêu tán trên không trung, còn chưa tràn ra, liền bị bên cạnh Từ Sắc Hóa Diễm thôn phệ trống không.

"Một lần cuối cùng!"

Hắn cầm lấy một cái kim loại bộ kiện, trầm nghĩ trong lòng.

Chỉ cần đem cái này bộ kiện cùng hắc bộ kiện tương liên, sau đó hoàn toàn phong bế Song Sinh Tử động lực phiệt, hắc công tác liền có thể hoàn thành.

Nhưng mà lúc này, mà lại là mãnh liệt mà tuôn ra một cổ khí lăng, to lớn áp lực từ mà chỗ sâu phun trào mà đến.

Lạch cạch một chút, trong tay bộ kiện một cái rung động, thẳng tắp rơi vào Địa Hỏa bên trong!

Cũng may hấn nhanh tay lẹ mắt, nhanh chóng vuron tay, đem vật này tiếp được.

Cũng không biết là thời gian quá lâu, hỏa diễm nước tiêu hao đến cực hạn, trên người hấn lông tóc bị nhiệt độ cao chậm rãi hòa tan mất, liền y phục cũng bắt đầu biến thành làm màu xám, một cỗ kịch liệt đau nhức đánh tới, hai tay của hấn không nhận được xuất hiện run rẩy.

Rào

Đầu hấn phát bỗng nhiên bốc cháy, hai tay lại là tại lúc này trở nên trầm ổn, chậm rãi Tượng Bộ kiện đưa vào Song Sinh Tử trong thân thể.

Lạch cách!

Một tiếng dị hướng

Song Sinh Tử trên thân hiện ra một sợi dị quang.

Tượng Tâm Đại Sư trên mặt hiện ra vẻ tươi cười.

Hấn đột nhiên minh bạch Chu Bắc Ly qua thời điểm tâm tính, đó là một loại vì lý tưởng mà người sống tại nhân sinh một khắc cuối cùng thời điểm nhìn thấy lý tưởng thực hiện ánh rạng đông!

Đã sớm sáng tỏ, tịch chết là đủ!

Hấn buồn vô cớ thở dài, chậm rãi nhắm mắt lại.

Từ khi hấn tại công tượng đạo này cùng Thiên Cơ một đạo đi đến đỉnh phong về sau, đã rất rất ít từng có loại này mỗi một đến không muốn động một tia tình hình.

Đầu hấn phát thời gian dần qua bị nhiệt độ cao tan rã, lộ ra một con rùa đen thân ảnh.

Nó chính ghé vào Tượng Tâm Đại Sư trên đầu, nguyên bản đen kịt tỏa sáng mai rùa giờ phút này lại là xuất hiện một tia trọc vàng.

"Ông bạn già, cảm ơn ngài!" Tượng Tâm Đại Sư thấp giọng nói.

Nếu như không phải rùa đen ghé vào trên đầu của hấn, thay hấn ngăn trở tóc thiêu đốt nguy cơ, hiện tại hấn đoán chừng đã bị ngọn lửa thôn phệ.

Rùa đen phát ra một tiếng gào thét, tựa hồ cảm nhận được cái gì.

"Nên đến cuối cùng sẽ đến! Thăm dò Thiên Cơ người không có kết cục tốt! Hơn một trăm năm trước, ta lợi dụng Thiên Cơ, bắt được Nam Vương Quận Chúa, để cho nàng trở thành thê tử của ta, nhưng nàng lại chỉ sinh hoạt một trăm tám mươi Thiên!"

"Một trăm năm trước, ta chuyên dùng Thiên Cơ, mai táng Dịch Quốc 38 vạn tướng sĩ cùng một tòa thành chính một chút hơn một trăm bảy mươi vạn bình dân, quan viên bá Đại Tướng Quân chi vị, trong vòng nửa năm, bên cạnh ta thân nhân từng cái ngoài ý muốn chết đi!"

"Thiên cơ không thể tiết lộ, này tổn hại không chỉ có là tự thân, liền người bên cạnh cũng lại bởi vậy gặp nạn!"

"Thế nhân thường nói, mỗi người đều có chính mình vận mệnh, vận mệnh không thể sửa đổi! Ta đổi nam nhi vận mệnh, cho nên nàng sớm chết yếu! Ta đổi mấy chục vạn tướng sĩ cùng hơn trăm vạn bình dân vận mệnh, thụ ảnh hưởng này thân nhân lại từng cái không được chết từ tế!"

Tượng Tâm Đại Sư da thịt mất đi đại lượng trình độ trở nên giống như khô héo vỏ cây một dạng.

Hấn trong mắt lộ ra mê vờng.

Thế nhân coi là bị Thiên Cơ phản phệ người hội tổn hại cùng thọ mệnh, nhưng hấn nơi này lại là dùng một loại phương thức khác đang trả thù hấn.

Người yêu chết đi, thân nhân từng cái rời đi, những năm gần đây, hấn thường xuyên lẻ loi một mình đi tại yên tĩnh trên đường, quay đầu trông thấy đều là thống khổ nhớ lại.

Hấn chợt nhớ tới mình học nghệ lúc Hậu lão sư này lời nói thấm thía lời nói: "Thiên cơ già, chính là đương thời trợ giúp người, nhưng cần phải nhớ cho kỹ, Thuận Thiên làm theo được, nghịch thiên —— sống không bằng chết! Ghi nhớ a ghi nhớ!"

"Thuận Thiên làm theo được! Nghịch thiên —— sống không bằng chết!" Tượng Tâm Đại Sư giống như hồi quang phản chiếu cười như điên.

Trên thân hỏa diễm nước hoàn toàn tiêu hao sạch sẽ, Từ Sắc Hòa Diễm giống như người được mùi thơm Con ruồi, nhanh chóng hướng hấn vọt tới, trong khoảnh khắc liền đem hấn bao phủ.

Nhưng mà này bắt khuất tiếng cuồng tiếu nhưng thủy chung không rời.

Mơ hồ trong đó còn có âm vang hữu lực hát vang truyền ra.

"Nhìn mộng, không ta này, không người này, vô thiên này!"

Hát vang ở giữa, tựa hồ ánh mắt của hấn xuyên thấu không gian cùng thời gian, nhìn thấy bao la khắp nơi, này từng tòa hoặc là hùng vĩ, hoặc là ở chếch một góc thành trì.

Tựa hồ nhìn thấy một cái kia cái chiến sĩ tại tức sát trong gió hát vang lầy hoặc là khái hoàn hoặc là thảm liệt hành khúc.

Nghe một khúc chiến tranh âm!

Đường ba tiếng anh hùng Hào Nhi Lang!

Chớ ngông cuồng hơn ngữ, đợi ta trường thương gánh lấy sa trường! Tranh tranh gót sắt, giết hết Địch Khẩu Hộ Hà núi!

Tượng Tâm Đại Sư bỗng nhiên an tĩnh lại, Từ Sắc Hóa Diễm an tĩnh nhảy lên, để hấn nhìn còn như Hóa Diễm Chi Thần.

Hấn nhìn lên trời.

Thiên tựa hồ cũng đang nhìn hấn.

"Đây không phải nguoi thiên hạ!" Hấn lẩm bẩm nói.

Mãnh liệt Địa Hòa tựa hồ giận, bỗng nhiên một chút đem hấn hoàn toàn bao phủ, cũng không tiếp tục lưu lại chút nào.

Lạch cạch!

Một dạng mang theo khói đặc hắc sắc vật thể từ hỏa diễm bên trong bay ra, vừa vắn rơi vào Trần Thiên Vạn dưới chân.

Trần Thiên Vạn đồng tử bỗng nhiên co rút lại, này rõ ràng là một cái cơ hồ bị nướng cháy rùa đen!

Nếu không phải có này cứng rắn mai rùa ngăn trở hỏa diễm, chỉ sợ hiện tại đã hoàn toàn bị nướng chín.

"Là Tượng Tâm Đại Sư này con rùa đen!"

Trần Thiên Vạn sắc mặt lập tức trắng.

Cuối cùng không có trốn qua cái này một kết cục a?

Hấn nỉ non nói.

Ô ô

Mặt đất mai rùa một trận lắc lư, một con xinh xắn quy đầu nhô ra, phát ra một trận kỳ dị thanh âm, giống như gào thét.

Trần Thiên Vạn cẩn thận đem rùa đen nâng... lên, nhìn lấy này uể oải đầu lâu, trong lòng không khỏi thật sâu thở dài, sau đó đối lên hỏa diễm chỗ thật sâu cục cái cung.

"Hai vị đại sư đi tốt!"

Oanh!

Ngay tại hấn đứng dậy thời khắc, cuồng bạo hỏa diễm bỗng nhiên phát ra nổ vang, sau đó như là kéo ra màn che, hướng hai bên tách ra, lộ ra bên trong Song Sinh Tử.

Chỉ gặp giờ phút này Song Sinh Tử sinh động như thật, giống như hai vị Thiết Thập đại hán.

Tại Trần Thiên Vạn nhìn về phía bọn họ thời khắc, cả hai cũng là nhìn qua, trong mắt dường như tồn tại trí tuệ, mang theo một cỗ linh động cảm giác!

"Cái này đây chính là chung cục Chiến Thú a!"

Trần Thiên Vạn trong lòng kinh hãi, chỉ cảm thấy một cỗ khí lạnh từ chân xông lên đầu!

Một cỗ cuồng bạo vô cùng khí tức từ trên người Song Sinh Tử phun trào mà ra, cho dù là mãnh liệt Địa Hòa cũng vô pháp tới chiếu rọi!

Trần Thiên Vạn không nhịn được lui mấy bước, mãnh liệt cảm giác nguy cơ bao phủ mà đến.

Kim loại Chiến Thú không phải từ vật a? Vì sao cho ta cảm giác giống như là có trí tuệ một dạng!

Trần Thiên Vạn kiên nhẫn cường hỏ.

Không hổ là Song Sinh Tử, chỉ là cổ khí tức này liền không tại hấn lần thứ nhất hóa thân tuyệt thể vũ lực trạng thái phía dưới.

Chỉ là, chung cực Chiến Thủ nên như thế nào thao túng!

Trần Thiên Vạn ý niệm mới vừa nhuốm, sau một khắc, Song Sinh Tử trên thân xuất hiện dị trạng lại làm cho hấn ngậy ra như phồng.

"Chủ công!"

"Chủ công!"

Trần Thiên Vạn: "0. 0!"

Đây không phải thật!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Hải tử a, không thể không có tuổi thơ!

Mây đen che mặt trời!

Tượng Tâm nơi ở mặt bỗng nhiên vỡ ra một vết nứt, sôi trào mãnh liệt Địa Hỏa hình thành từng đầu hỏa diễm chi xà tuôn hướng giữa không trung.

Mọi người kinh hoàng.

Đại lượng khói bụi đem trên trời Hậu Tích mây đen tách ra, từng sợi quang mạng xuyên thấu qua chột hiện, đúng là trực tiếp đem này phương thiên địa hoàn cảnh biến cái bản in cả trang báo!

Hơn mười người chiến sĩ dưới chân bỗng nhiên vỡ ra tỉnh mạch miệng lớn, đem nhất cử thôn phệ.

"Nhanh! Là Địa Nộ!"

"Bên trong núi này đúng là chất chứa núi lửa hoạt động không thành!"

Từng tiếng kêu sợ hãi truyền ra.

Đồng đảo thế lực vô luận là cái gì cấp độ chiến sĩ, đều tại đây khắc hoảng hốt.

Đến từ Thiên Địa lực lượng căn bản không phải phạm nhân có thể tới!

Nhưng mà đúng vào lúc này, cách đó không xa mặt đất lại là lặng yên không một tiếng động vỡ ra một đường vết rách, một người chật vật từ trong chui ra, bốn phía hoảng sợ, đúng là không có mấy người phát hiện hấn thân ảnh.

Người này cũng là thu hoạch được Song Sinh Tử Trần Thiên Vạn.

Chỉ là hấn giờ phút này sắc mặt rất khó coi, cái này không chỉ là bởi vì hỏa bạo phát, còn có cũng là Song Sinh Tử trên thân xuất hiện dị trạng.

Muốn đến nơi này, hấn một mặt bắt đắc dĩ nhìn phía sau mặc áo bào đen Song Sinh Tử.

Nếu là có thể nhắc lên bào mũ nhìn kỹ lời nói, liền sẽ phát hiện Song Sinh Tử trong mắt cứ việc tồn tại trí tuệ, lại cũng không cao thâm.

Nói đơn giản, hai người trí tuệ chỉ tương đương với năm tuổi nhi đồng!

Đây chính là Song Sinh Tử tai hại!

"Chủ công! Bên kia thật nhiều người! Chúng ta muốn hay không chơi với bọn hấn chơi?"

"Ân, đại ca nói đúng! Ta cũng muốn chơi!"

Nói, hai người một mặt mong đợi nhìn lấy Trần Thiên Vạn.

Cũng không biết có phải hay không là Song Sinh Tử tại chế tác quá trình bên trong bị hai vị đại sư làm trò gì, cái này Song Sinh Tử từ mở mắt bắt đầu liền đem hân xung vì chúa công, lại một bộ cực nghe lời bộ dáng.

Trần Thiên Vạn nguyên bản đối với cái này cực kỳ mừng rỡ, chỉ là vừa mới tại đi ra thời điểm, một đạo Địa Hóa đột nhiên từ bên cạnh vờ ra chỗ lóe lên một cái rồi biến mất, cái này Song Sinh Tử đúng là bị dọa đến hô to gọi nhỏ, gắt gao nắm lấy hân cánh tay không thả!

Trí tuệ thấp, là gan cực nhỏ!

Trọng yếu nhất là, bọn họ vũ lực chẳng biết tại sao, lại cũng hạ xuống rất nhiều, không hề giống vừa chế tạo ra này ngắn ngủi vài phút một dạng, khí tức hạo đại như vực sâu.

Thuộc tính tuy nhiên so với hân hiện tại mạnh hơn, nhưng cũng vền vẹn mạnh lên một tia mà thôi!

Chẳng lẽ cái này Song Sinh Tử sẽ còn giống như nhân loại, trưởng thành tài năng trở nên bình thường a?

Trần Thiên Vạn trong lòng không chỉ một lần oán thầm.

Song Sinh Tử cũng không phải thật sự là trên ý nghĩa sinh vật, cho nên liên hệ hệ thống cũng vô pháp biết được thuộc tính như thế nào, hân cũng chỉ có thể thông qua kinh nghiệm phán đoán thực lực.

Bất kể như thế nào, cái này dù sao cũng là chung cực Chiến Thú, hân là sẽ không nhỏ yếu như vậy!

Trần Thiên Vạn đang muốn thừa dịp các đại thể lực lẫn lộn loạn rồi đi nơi này, không muốn một vị núp ở phía xa đồng tử bỗng nhiên một tiếng kêu gọi, tất cả mọi người ánh mắt nhất thời từ Địa Nộ bên trong dời ở đây!

Trần Thiên Vạn biến sắc.

Nơi này khoảng cách trước kia bọn họ tiến vào mà mất thất lỗi vào có không cự ly ngắn, có thể nói là Tượng Tâm Đại Sư vì chính mình chuẩn bị đường hầm chạy trốn, bình thường là cực ít người biết nơi đây.

Nhưng này đồng tử lại là vừa lúc biết nơi này, cũng không biết là trùng hợp vẫn là có hân nguyên nhân!

Nhìn chằm chằm ánh mắt rơi xuống trên thân, Trần Thiên Vạn lại cũng không đoái hoài tới ẩn tàng thân hình, vọt mạnh nhập cách đó không xa hành lang bên trong.

Tượng Tâm cư xây ở đỉnh núi chỗ, lưng tựa vách núi, chỉ có hướng chính nam cửa vào chỗ mới tồn tại một mảnh rừng rậm.

Chờ hân mượn nhờ Địa Nộ cơ hội, hữu kinh vô hiểm thoát khỏi sau lưng rất nhiều thể lực, xông vào trong rừng thời điểm, lại phát hiện phía trước bóng người đông đảo, đều là chiến giáp quân tiên phong!

"giao ra Song Sinh Tử!"

Một vị Văn Sĩ đậm chân đi ra.

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên cười một tiếng, bỗng nhiên đưa tay bước vào trong lồng ngực quần áo.

Văn Sĩ biến sắc, lui lại một bước, nghiêm nghị nói: "Ngươi muốn làm gì!"

Trần Thiên Vạn cười to nói: "ngươi không phải là muốn Song Sinh Tử a?"

"hắc hắc,

Song Sinh Tử cùng ngươi cử động lần này có gì liên quan liên?"

"đương nhiên là có, Song Sinh Tử nhưng lại tại ngực ta Áo trong vật lên!"

Văn Sĩ một trận cười lạnh: "Chớ có coi ta ngu ngốc! Song Sinh Tử chính là chung cực Chiến Thú, sớm tại trăm năm trước liền đã tại công tượng bên trong lưu truyền, cái gì phù bộ dáng, thực lực gì đều là nhất thanh nhị sở! Ngươi cảm thấy ngươi quần áo lớn bao nhiêu, có thể giấu dưới Song Sinh Tử?"

Trần Thiên Vạn mặt mo đỏ ửng, nghĩ không ra Song Sinh Tử sớm tại trăm năm trước liền tên truyền hậu thế, xem ra muốn lừa gạt người lại là không thể nào!

"Chớ có đùa nghịch cái gì lấu cá, coi như ngươi vũ lực kinh người còn có Song Sinh Tử tương trợ, muốn rời khỏi lần này chỗ, cũng là tuyệt đối không

thể!"

Nghe vậy, Trần Thiên Vạn trong lòng hơi động, khe khẽ thở dài nói: "Song Sinh Tử coi như cho ngươi, ngươi lại như thế nào có thể rời đi nơi này!"

"Ngươi đây không cần phải để ý đến!" Văn Sĩ hồ hững nói.

Trần Thiên Vạn cười hắc hắc, nói: "Vậy cũng a! Liên cho ngươi chính là!"

Hắn đem sau lưng Song Sinh Tử bên trong một người đẩy lên trước người, nói: "Hắn cũng là chung cực Chiến Thú Song Sinh Tử!"

Văn Sĩ trên mặt lộ ra không thể ức chế ý mừng.

"đưa nó ở lại đây, ngươi có thể đi!" Văn Sĩ hết sức kiềm chế trong lòng cuồng hi, nói ra.

Trần Thiên Vạn không nói hai lời, vòng qua chi này vũ trang đầy đủ đội ngũ, không bao lâu liền không có bóng dáng.

"Đại nhân, làm sao thả hắn rời đi?" Cầm đầu tướng lĩnh nghi ngờ hỏi thăm Văn Sĩ.

"hắc hắc, đã Song Sinh Tử tới tay, tính mạng hắn liền không đủ trọng yếu! Để hắn rời đi, bất quá là nhiều loạn cục diện, thay chúng ta chia sẻ hắn thế lực chú ý lực! Các ngươi ăn mặc Toàn Thân Giáp trụ, này Trần Thiên Vạn tất nhiên không biết được các ngươi thân phận, giờ phút này các ngươi liền dẫn Song Sinh Tử nhanh chóng rời đi, ta làm theo ở lại đây, giúp các ngươi lượn vòng!" Văn Sĩ nói ra.

"chúng ta thế lực mặc dù không cách nào cùng Thiếu Tướng, thành chủ bọn người chống lại, nhưng chúng ta lại là trốn ở trong tối, hành sự đứng lên cũng so thế lực này thuận tiện nhiều!"

"các ngươi mau mau rời đi, chớ có trì hoãn! Chờ chúng ta hấp thu lần này thành quả, có chung cực Chiến Thú tương trợ, tất nhiên có thể ở sau đó trong loạn thế thu hoạch được Sinh Tồn Chi Địa!"

"tốt! Vậy liền phiền toái đại nhân! Chúng ta lập tức xuất phát!"

Tướng lĩnh nghiêm nghị nói.

Có thể đem trọng yếu như vậy nhiệm vụ giao cho hắn, đủ thấy đại nhân đối với hắn tín nhiệm!

Văn Sĩ đem "Song Sinh Tử" bảo mẫu xúc lên, đập vào mi mắt là một trương không mang theo mây may biểu lộ gương mặt.

"Quả nhiên không hổ là chung cực Chiến Thú, bộ dáng này đã cùng người thật không quá mức khác biệt!"

"Chỉ là đáng tiếc, kim loại Chiến Thú hiện tại còn vô pháp sử dụng, không phải vậy lời nói, chúng ta đại có thể trực tiếp giết ra ngoài! Chỉ cần không bị đại quân vây quanh, quả quyết không sợ hết thảy!" Văn Sĩ thở dài.

Hắn nhưng không nghĩ qua, muốn là như thế này, Trần Thiên Vạn vẫn sẽ hay không trực tiếp đem Song Sinh Tử giao ra, cái kia chính là nghi vấn.

Rất nhanh mà chi này mấy trăm tên chiến sĩ tinh nhuệ đội ngũ chia binh hai đường, một đường từ tên kia tướng lĩnh suất lĩnh, một đường làm theo từ Văn Sĩ suất lĩnh, phân biệt hướng phương hướng khác nhau mà đi.

Mà này đem cả vật lĩnh đội ngũ lại là trước tiên đem Song Sinh Tử trên thân hắc bào đổi thành cùng bọn hắn giống như đúc áo giáp, lấy đưa đến che giấu tai mắt người tác dụng.

"Xem ra tên văn sĩ kia nói chuyện cũng có thật nhiều đáng giá suy nghĩ địa phương!"

Cách đó không xa, Trần Thiên Vạn ngồi xổm ở trong bụi cỏ, nhìn lấy hai chi đội ngũ rời đi.

"Chủ công, ca ca làm sao rồi đi?" Sau lưng một mực giữ im lặng Song Sinh Tử đệ đệ mở miệng hỏi.

Nghe này thô kệch khẩu âm lấy tiểu hài tử giọng điệu nói ra lời nói, Trần Thiên Vạn trong lòng một trận xoắn xuýt.

"Ca ca ngươi cùng bọn hắn chơi làm mê tàng trò chơi!"

Ngẫm lại, Trần Thiên Vạn vẫn là như thế trở lại.

Hài từ a, không thể không có tuổi thơ!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Phun trào

Chương 150: Phun trào

Này Tướng Lĩnh mang theo một tên khác Song Sinh Tử rồi đi, nhưng mà không bao lâu chính là tao ngộ Huyền Giáp chiến sĩ đội ngũ.

Chi này Huyền Giáp đội ngũ chỉ có hơn hai trăm người, hiển nhiên là cùng hãn Huyền Giáp tách ra.

Đề này tướng lĩnh trong lòng cảm giác nặng nề là, Huyền Giáp các chiến sĩ căn bản không cho bọn hãn bất cứ cơ hội nào, trực tiếp giết tới.

"Các ngươi muốn làm gì? Chúng ta thế nhưng là Tuấn Hà thành quân đội!"

Tướng lĩnh hét lớn.

Một chi tên lạc đang chém giết lẫn nhau bên trong mặc đến, phá vỡ hãn dày đặc áo giáp, đem cả người hãn đánh tại trên một cây đại thụ.

Huyền Giáp chiến sĩ thế nhưng là Vương Bài quân đội, vô luận là vũ khí phân phối, vẫn là năng lực tác chiến đều tại phía xa những này chiến sĩ tinh nhuệ phía trên.

Chỉ một chút bốn năm trăm danh chiến sĩ diệt vong, bất quá kéo lên hai ba cái Huyền Giáp chiến sĩ tánh mạng mà thôi.

Tướng lĩnh ôm hận chết đi, trước khi chết một khắc còn đang đáng tiếc Song Sinh Tử bị Huyền Giáp chiến sĩ đắc thủ.

Lại không nghĩ, giờ phút này toàn người khoác chiến giáp Song Sinh Tử ca ca đã thừa dịp loạn trở lại Trần Thiên Vạn bên người.

"Chủ công!"

Song Sinh Tử ca ca một mặt đỡ đỡ nói.

"Khác kéo căng lấy, nhìn lấy khó chịu!" Trần Thiên Vạn nói ra.

Song Sinh Tử ca ca nhất thời nhếch miệng cười một tiếng, một bộ rất là vui vẻ bộ dáng.

Gặp này, Trần Thiên Vạn trong lòng một trận bất đắc dĩ cùng vui mừng.

Nguyên lai tưởng rằng cái này Song Sinh Tử IQ phải chờ tới rất nhiều năm sau tài năng đạt tới người bình thường trình độ, bất quá bây giờ nhìn đến vẫn tương đối lạc quan.

Trước đó hãn đem Song Sinh Tử ca ca giao cho địch nhân thời điểm liền từng cho âm thầm phân phó một ít chuyện, Song Sinh Tử ca ca đúng là hoàn toàn dựa theo hãn phân phó đi làm!

Hơn nữa còn làm tốt lắm bộ dáng.

"Hiện tại lên, các ngươi hai cái liền cùng ta họ đi!" Trần Thiên Vạn cảm thấy luôn dùng ca ca cùng đệ đệ đến phân chia cả hai có chút phiền phức, không khỏi nói ra.

"Ca ca tự làm Diệp Đồng, đệ đệ tự Diệp Triển!"

Hai cái chung cực Chiến Thú nhất thời một mặt cười thỏa mãn cho.

Nửa giờ sau.

Ba đạo thân ảnh từ trong rừng rậm hốt hoảng mà vọt ra.

Hưu!

Một đạo mũi tên từ phía sau phóng tới, thẳng tắp chui vào phía trước trên một cây đại thụ.

Bịch một tiếng, đại thụ toàn bộ thân cành bị mạnh mẽ lực đạo phá hủy, cả cái cây lưng mỗi cắt ra, hướng nơi này ngã xuống.

Ba đạo thân ảnh hữu kinh vô hiểm né tránh, mà lúc này, sau lưng đã là bóng người lắc lư, từng đạo từng đạo mang theo lạnh lẽo khí tức thân ảnh như gió bắn ra.

Này rõ ràng là một chi chiến sĩ tinh nhuệ, người cầm đầu có giống như cột điện thân thể, trong tay cầm cầm Đoạn Sơn búa, đương nhiên đó là trước đó cùng Kỳ Phong nhất chiến bị thương mãnh tướng Vương Mãnh!

"Lưu lại Song Sinh Tử!"

Vương Mãnh này to thanh âm mang theo một luồng khí lãng tuôn ra, đem ven đường lá cây chấn động đến hoa hoa tác hưởng.

Vũ lực cường đại đến một loại nào đó loại cấp độ, trong tiếng hít thở ở giữa đều là có Mạc Đại Uy Năng.

Như là tuyệt thế vũ lực Trần Thiên Vạn, vừa quát ở giữa liền có thể nhắc lên một cơn gió lớn.

Vương Mãnh hình thể to lớn, cước trình lại là không chậm, mắt thấy không ngừng mà rút ngắn khoảng cách song phương, lúc này, phía trước ba người lại là bỗng nhiên nhảy lên, không thấy tăm hơi.

Vương Mãnh thân thể một hồi, xông về phía trước vài chục bước, thành linh phát hiện phía trước đúng là một chỗ sườn đồi!

Càng ngày càng nhiều thế lực nghe tiếng mà đến, đứng tại sườn núi trước, nhìn qua dưới sâu không thấy sườn đồi, giữ im lặng.

"Có tìm đường sống trong chỗ chết a?"

Một tên Văn Sĩ lẩm bẩm nói.

"Từ nơi này nhảy xuống cửu tử nhất sinh!" Một tên khác Văn Sĩ nói ra.

"Bất quá tóm lại là có một đường sinh cơ!" Bên cạnh một chi chiến sĩ giáp vàng trong đội ngũ đi ra một tên dài Thường Văn Sĩ, hai mắt hẹp dài, cho người ta một loại nhân nhật cảm giác áp bách.

"Hắc hắc, ta ngược lại thật ra cảm thấy, hắc sinh cơ rất cao! Các ngươi cũng đừng quên, Tượng Tâm lão nhân một thân phận khác!" Lên tiếng trước nhất tên kia Văn Sĩ cười hắc hắc nói ra.

Hắn khuôn mặt bình thản không có gì lạ, cũng chỉ có cười rộ lên thời điểm mới có thể cảm giác được cái kia không giống bình thường âm điệu và khí chất, hiển nhiên,

Đây cũng là một tên đi qua ngục trang Mưu Sĩ.

"Ngươi nói là Thiên Cơ Lão Nhân?"

"Không sai! Có thể thăm dò Thiên Cơ người, mưu trí lại hội thấp đi nơi nào? Tại biết rõ có rất nhiều thế lực ngấp nghé tình huống dưới, nếu là không có an bài tốt đường lui, người nào sẽ tin tưởng?"

"Cái kia ngược lại là!"

"Chỉ là cái này sườn đồi bọn họ có thể nhảy, chúng ta lại không được!"

"Đáng tiếc, vốn chỉ là muốn đem chung cục Chiến Thủ ngăn cản tại phiên khu vực này, hiện tại xem ra, không thể không khuếch trương phạm vi lớn!"

Mấy tên Văn Sĩ trong ánh mắt hiện động lên tinh mang, giữa lẫn nhau tương vọng, đều là tại trấn định tự nhiên thần sắc bên trong nhìn thấy một chút dấu vết.

Mấy tên cầm đầu võ tướng đột nhiên mang trên đầu mặt nạ lấy xuống, lộ ra chân thực khuôn mặt tới.

"Quan thiên!"

"Trương Dục!"

"Địch phụng!"

Khói lửa nhanh chóng lan tràn, huynh Tượng Tâm cư một mực khuếch tán đến cả tòa Tuấn Hà thành.

Chiến kỳ phản phật!

Ba chi đội ngũ không hề cách vài dặm địa tương nhìn.

Ba tên có Thiếu Tướng chức vị tướng quân đồng loạt ra bây giờ đang một tòa trong doanh trướng.

Tuần Hà thành ngũ đại Thiếu Tướng, nơi này đúng là xuất hiện ba vị!

Mà lớn nhất khiến người vô pháp tưởng tượng là, cái này Tam đại thiếu đem quân đội tại nửa ngày trước còn đánh túi bụi, giờ phút này nhân vật cầm đầu thế mà toàn bộ tụ tập ở chỗ này.

Chương quân lấy viêm chữ doanh cùng Hỏa Tự Doanh cùng 10 vạn chiến sĩ tinh nhuệ Phương Lôi Thiếu Tướng.

Chương quân Thủy Tự doanh, Chiến Dao doanh, còn bộ tam quân tổng cộng mười hai vạn đại quân Ngụy Khuông Thiếu Tướng.

Cùng chương quân lấy Âm Bộ ngũ đại doanh tổng cộng tám vạn tướng sĩ Vương Học Thiếu Tướng!

Ba vị ngồi vây quanh tại một cái bàn tròn một bên, mang theo uy áp ánh mắt tại lẫn nhau trên người đối thủ đảo qua.

"Người ta tướng sĩ phát sinh xung đột chỉ đều có nội tâm người quá phá duyên có!" Phương Lôi mở miệng nói ra.

Ba vị Thiếu Tướng có thể ngồi cho tới bây giờ trên ghế ngồi, tất nhiên là mình bạch những thứ này.

Nếu không phải ba người vội vàng chạy đến, chủ trì cục diện, sợ trận này không khỏi diệu đại chiến tất nhiên sẽ để tam phương tổn thất hầu như không còn, tại bây giờ loại này dưới cục diện hỗn loạn, là bọn họ tuyệt đối không muốn nhìn thấy cục diện.

"Những người kia thừa dịp loạn đào tẩu, không thể chạy thoát cũng tự vận!"

"Buồn cười là, chúng ta đến bây giờ cũng không rõ ràng đến là ai tại xuống tay với chúng ta!" Ngụy Khuông trầm giọng nói.

"Còn có thể là ai? Người nào lớn nhất hi vọng chúng ta chết, liền là ai!" Vương Học đập vỗ bàn, nói.

"Trận cuộc không thể tự loạn!" Phương Lôi gõ gõ cái bàn nói nói, "hiềm nghi lớn nhất đơn giản là hai cái, một thuộc về thành chủ Triệu Quyền! Hai chính là chúng ta đối thủ, hẳn hai tên Thiếu Tướng!"

"Triệu Quyền cũng liên thôi, hẳn hai vị Thiếu Tướng làm sao mà biết có thể làm ra loại chuyện này? Dù sao từ trình độ nào đó nói, bọn họ cũng là cùng chúng ta đứng tại cùng một cái trên lập trường! Chúng ta một khi tổn thất quá lớn, hai người bọn họ thực lực căn bản là không có cách ứng đối Triệu Quyền!" Vương Học cau mày nói.

"Đừng quên còn có hẳn thế lực người! Trước đó vài ngày Tần Vũ Vương sử giả trâu thịnh cùng đi theo mấy trăm Vương Bài đột nhiên biến mất, trừ Thiếu Tướng, ta nghĩ không ra, người khác còn có thể trong phủ thành chủ làm đến loại chuyện này!" Ngụy Khuông quét hai người bọn họ liếc một chút, trong mắt để lộ ra chất vấn chi ý, hiển nhiên vừa ý hai người này hẳn cũng là có hoài nghi!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Oan gia ngõ hẹp, vẫn là có khác ám thủ?

"Các người hai cái không cần lại nhao nhao! Bất kể là ai, nếu như chúng ta không ôm lấy đoàn đến, sau cùng chỉ sẽ trở thành người khác đập vào đình phong bàn đập!" Phương Lôi hơi hơi cất cao giọng lượng.

Hai vị Thiếu Tướng hừ hừ một tiếng, không cần phải nhiều lời nữa.

"Lần này chúng ta tụ tập đại quân tới đây, bất quá là vì Song Sinh Tử! Cái này Tượng Tâm chỗ ở ở trên núi thế nhưng là tốt xấu lẫn lộn! Không cần thận, chúng ta cái này mấy chục vạn đại quân cũng phải bị chôn chôn tại đây!"

Hắn hai vị Thiếu Tướng tất cả đều im lặng. Cái này không cũng không phải là trò cười.

Bọn họ thám tử thời khắc đều muốn trên núi tình báo đưa vào trong quân bên trong sổ sách, ba người làm đại quân Tối Cao Lãnh Tự, tất nhiên là nhất thanh nhị sở.

Giờ phút này đợi ở trên núi vô luận là chiến sĩ vẫn là Văn Sĩ, đều là tinh nhuệ bên trong tinh nhuệ, còn có này hơn hai ngàn Vương Bài chiến sĩ, đây chính là có thể cùng mấy vạn đại quân chính diện chống lại lực lượng, nếu như tại hẳn địa hình bên trong chiến đấu lời nói, thậm chí có thể sánh ngang mười vạn đại quân!

Đôi mắt như thể địch nhân, lại chú ý cẩn thận cũng không đủ.

"Hợp tác chung lợi, phân làm theo nguy cơ trùng trùng!"

Ba vị Thiếu Tướng hiềm thấy đạt thành nhất trí ý kiến, tại cái này tiểu bàn tròn ngó bên trên ký kết lẫn nhau không tương phạm minh ước.

Không bao lâu, ba đạo tối cao quân lệnh từ sổ sách bên trong nhanh chóng hướng Tam Lộ Đại Quân đóng quân ngừng chỗ, sau đó đại quân chính là lập tức mở phát, hướng Tượng Tâm chỗ ở tại dốc núi trùng trùng điệp điệp mà đi.

Trần Thiên Vạn cất kỹ trong tay Đại Cung, xoa xoa môi như bả vai.

Ngoài trăm thước, một tên máu me khắp người chiến sĩ quỳ một chân trên đất, máu tươi tích tấp mà từ ngực bụng vậy xuống, một mũi tên biến mất tại trước ngực hắn, chỉ lộ ra mũi nhọn mang máu Linh Vũ.

Đây là người trong lúc vô tình phát hiện bọn họ tung tích chiến sĩ, thực lực tại tứ giai bên trong cũng là không tầm thường hạng người, nếu là một ngày trước Trần Thiên Vạn muốn giết hắn còn có không nhỏ độ khó khăn, nhưng giờ phút này đã tấn thăng Ngũ Giai chiến sĩ, lại thêm có Song Sinh Tử tương trợ, cái này chiến sĩ tinh nhuệ cũng chỉ có thể nuốt hận.

Bất quá Trần Thiên Vạn một chút cũng nhẹ nhõm không nổi. Hiện tại hắn chỉ là tạm thời thoát ly thể lực này tầm mắt, theo thời gian chuyển dời, hắn bị phát hiện khả năng hội càng lúc càng lớn.

Mà lại tùy tiện rời đi ngọn núi này cũng không phải cử chỉ sáng suốt.

Chẳng biết tại sao, một khi trong lòng lên rồi đi nơi này suy nghĩ, loại kia trong cõi u minh cảm giác nguy cơ liền sẽ càng ngày càng mạnh.

Ba đạo thân ảnh nhanh chóng ghé qua.

Phương hướng lại không phải rời đi Tượng Tâm chỗ ở tại sơn phong, mà chính là hướng núi mà đi.

Ba ba!

Một cái chim đưa thư rơi vào cách đó không xa một tảng đá lớn bên trên.

Trần Thiên Vạn cước bộ đón đến, không có đi tới gần nơi này chỉ rõ ràng là vì hắn mà gửi thư chim, mà chính là đi vòng qua, cùng Song Sinh Tử biến mất tại trong rừng rậm.

Chim đưa thư chờ đợi hồi lâu, không thấy được Trần Thiên Vạn tới, chính là bay nhảy địa phi lên, biến mất tại nguyên chỗ.

Tượng Tâm cư cái nào đó không chút nào thu hút địa phương.

Khuông Dịch nhìn lấy chim đưa thư rơi ở bên cạnh, tiện tay trao một cái, mở ra Lưu Ảnh phiệt, đẹp mắt mi đầu lại hơi hơi nhăn lại tới.

"Có ý tứ! Không hổ là ta nhìn trúng hợp tác đồng bọn! Đến bây giờ còn có thể cẩn thận như vậy!"

Khuông Dịch trên mặt hiện ra vẻ tươi cười, rốt cục không còn lưu lại, biến mất trong bóng đêm.

Trần Thiên Vạn lựa chọn phương hướng là sáng suốt, ngay tại hắn sau khi rời đi không lâu, Tuấn Hà thành ba vị Thiếu Tướng hai mươi vạn đại quân ừn kéo đến mà dâng tới nơi này, đem núi này sở hữu đường ra đều cho bao bọc vây quanh, cũng lấy thăm thức phương thức hướng đỉnh núi áp súc mà đi.

Lúc chiến đấu có phát sinh.

Trên núi chiến sĩ tinh nhuệ chỉ hoặc nhiều hoặc ít đều là mỡ cái thể lực bên trong tinh anh nhân vật, tự nhiên không muốn tùy tiện ăn thiệt thòi, cho nên khó tránh khỏi cùng ba vị Thiếu Tướng đội ngũ lên xung đột.

Một khi người chết, đổ máu, liền lại cũng khó có thể không chế được nổi cục diện.

Điều này sẽ đưa đến chém giết quy mô càng lúc càng lớn, dần dần diễn biến thành tiểu hình chiến tranh.

Mà ba vị Thiếu Tướng đối với cái này không quan tâm, bọn họ chỉ cần thiết phải chú ý một số đại thể lực xương cứng bên ngoài, ta cũng không cần nhắc ở bên trong.

Loại này rõ ràng dọn bãi cử động để trên núi đội ngũ có cảm giác nguy cơ, không thể không liên hợp lại cùng nhau, chống lại ba vị Thiếu Tướng đại quân, trong lúc nhất thời cũng là ổn định cục diện.

Chỉ là Tuấn Hà thành Bản Thổ Thể Lực ưu thế cũng không phải là dễ dàng như vậy san bằng.

Theo đại lượng kim loại Chiến Thủ cùng binh đoàn tinh nhuệ thực sự vào trong núi thời điểm, đông đảo thế lực liên hợp trong nháy mắt cao cáo phá.

Đông đảo thế lực còn sót lại lấy không thể không đem xin giúp đỡ ánh mắt phóng tới trên núi mấy cái đại thế lực đại biểu trên thân.

Cứ việc cái sau đều làm một số nguy trang, nhưng này chút hoặc lớn hoặc nhỏ thế lực cũng không hoàn toàn là đũa ngọc, hoặc nhiều hoặc ít cũng nhìn ra một số dấu vết để lại, cho nên không có gì bất ngờ xảy ra nói ra mấy cái đại thế lực những người ẩn núp lại lịch.

Ngoại lai mãnh tướng quan thiên, Trương Dục, cù phụng các loại, cùng danh sĩ Liêu Kiệt, Lữ duy, nắm thuật các loại, cái này đến từ đương kim mạnh nhất Chư Hầu Vương dưới trường cường nhân tại mấy chục vạn đại quân bao vây dưới cục diện vẫn như cũ là thành thạo.

Tao ngộ bọn họ đội ngũ ba vị Thiếu Tướng chiến sĩ mặc kệ nhân số bao nhiêu, đều không làm gì được bọn họ, ngược lại mỗi một lần đều lại nhận tổn thất cực kỳ lớn. Đến mức ba vị Thiếu Tướng hạ lệnh, nhìn thấy cái này mấy cái chi đội ngũ liền lập tức né tránh cho đi.

Đương nhiên, chỉ là trong núi cho đi, mấy cái chi đội ngũ nếu thật muốn muốn thoát ly trận này vòng xoáy rồi đi, ba vị Thiếu Tướng cùng chặn dưới chân núi mỗi một lối ra đại quân chưa chắc hội đáp ứng.

Các đại thế lực Người sống sót cùng mấy cái đại Chư Vương đội ngũ tụ tập cùng một chỗ thương thảo ứng phó như thế nào ba tên khí thế hung hung Thiếu Tướng.

Mà lúc này, Trần Thiên Vạn đã đi tới dưới núi bộ.

Một dòng suối nhỏ chảy xen lẫn tại trong khe núi, thanh tịnh Khê Thủy lướt qua khe núi loạn thạch khe hở, chậm chậm mà đến gió mát làm cho người mê say.

Trần Thiên Vạn ngồi xổm người xuống, nâng một cổ nước trời dưới mặt.

Huru!

Một mũi tên bỗng nhiên ngưng trời mà hàng, thẳng cắm thẳng vào trước người hắn một khối đầu lâu lớn nhỏ suối trên đá, hơn phân nửa mũi tên đều không nhập bên trong, bởi vậy có thể thấy được bản thân người lực cánh tay đã đạt tới một loại nào đó không phải người tình trạng.

"Thật sự là chặt vật a!" Một trận tiếng vỗ tay từ đối diện truyền đến.

Nương theo lấy còn có một trận ứng hòa âm thanh.

Chỉ là lần này, Trần Thiên Vạn liền biết người vừa tới không phải là chính quy chiến sĩ đội ngũ.

Bởi vì quân chính quy căn bản sẽ không làm loại này hành động ngậy thơ, càng sẽ không bắn ra một tiễn chỉ vì bại lộ chính mình tồn tại cảm giác.

Trong tay bọn họ vũ khí không ra thì thôi, vừa ra tất nhiên muốn gấp máu!

Cùng bọn hắn so sánh, trước mắt xuất hiện những người này chỉ có thể coi là Ấu Nhi!

Trần Thiên Vạn ngừng đầu nhìn hướng về phía trước, chỉ gặp mấy người mặc hoa phục thiếu nam thiếu nữ từ núi đá khắp nơi trên đất trong đường nhỏ đi tới, bên cạnh tự nhiên là có khí thế không tầm thường chiến sĩ mở đường!

Vỗ tay người là một vị ước chừng mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, mặt như ngọc, hai đạo mày kiếm trùng thiên, cho người ta một loại khí khái anh hùng hùng hực cảm giác. Vén vén chỉ luận bề ngoài lời nói, người này so Khuông Dịch còn phải mạnh hơn một điểm, nhưng cho người ta cảm giác là quá qua phong mang tất lộ, cùng Khuông Dịch trong lúc này liêm thần vận so sánh lại là bị coi thường!

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên có chút kỳ quái tại sao lại cảm Khuông Dịch cùng thiếu niên trước mắt này đến làm so sánh, tập trung nhìn vào, đột nhiên phát hiện người này nhất cử nhất động tựa hồ cũng đang tận lực mà bắt chước Khuông Dịch, trong lòng không khỏi nhất động, cười nói: "Chợt nhìn lại còn tưởng rằng là Khuông Dịch, không muốn lại là một một đứa con nít!"

Giải thích, vừa nhìn về phía thiếu niên sau lưng giống như người hầu mấy cái hoa phục thiếu nam thiếu nữ.

Bọn họ đương nhiên đó là trước đó tại cố nhân cư trước cửa ngăn lại hắn mấy cái kia công tượng thế gia các thiếu gia tiểu thư!

Chỉ là dám vào lúc này xâm nhập này tòa đỉnh núi, cũng là thật là gan lớn!

Trần Thiên Vạn trong lòng cười lạnh nói.

Chỉ là không biết là oan gia ngõ hẹp, vẫn là có khác ám thù!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: 2 huynh đệ lương thực

"Nhìn người cũng không phải là rất lợi hại bởi rồi a, cũng không biết ta đưa người tin tức tiết lộ cho những cái kia chính tìm người người, người vẫn sẽ hay không bình tĩnh như thế!" Cẩm đầu hoa phục thiếu niên âm thanh lạnh lùng nói.

Trần Thiên Vạn trên mặt cũng không có hấn muốn xem đến biểu lộ, cái này khiến hấn rất là thất vọng.

"Hừ, hấn bắt quả là cố làm ra vẻ mà thôi! Gia hỏa này niên kỷ còn nhỏ hơn ta, lại dùng một đôi đại người ánh mắt xem chúng ta, thật sự là buồn cười!"
Này từng bị Trần Thiên Vạn hù sợ nữ tử hung tợn nhìn chằm chằm Trần Thiên Vạn, một bộ hận không thể đào qua con mắt bộ dáng.

"Đại nhân? Bằng hấn cũng xứng?" Ta thiếu nam thiếu nữ nhao nhao kêu lên.

Trần Thiên Vạn ánh mắt đảo qua những cái kia mở đường hộ vệ người trên thân, đối với hấn mà nói, mấy người này mới là chân chính có thể uy hiếp hấn tồn tại.

Cũng may, những hộ vệ này người nhân số tuy nhiên không ít, nhưng thực lực lớn nhiều tại tam giai cùng tứ giai, chỉ cần hấn cẩn thận một chút, cũng là không sợ bọn họ.

Muốn đến nơi này, hấn nâng... lên nước uống mấy ngụm, hòa tan miệng bên trong mùi máu tươi, sau đó hoàn toàn không để ý đến đối phương ý tứ, trực tiếp quay đầu rời đi.

"Dừng lại!"

Bộ này không coi ai ra gì tư thái hoàn toàn chọc giận đông đảo thiếu gia tiểu thư.

Này cẩm đầu thiếu niên sắc mặt đã hoàn toàn lạnh xuống đến, khuôn mặt bên trong xuất hiện một tia vận vẹo tức giận.

"Người tại không nhìn ta a? Đáng chết, người cái này hèn mọn gia hỏa dám không nhìn ta!"

"Ta muốn giết người còn có người sở hữu người nhà!" Thiếu niên trầm giọng gào thét, hoàn toàn mất đi lúc trước một bộ cao cao tại thượng tư thái.

Trần Thiên Vạn rốt cục dừng lại, chính thức nhìn về phía hấn.

Nhưng so ra mà nói, thiếu niên ngược lại hi vọng Trần Thiên Vạn còn là không quan tâm mà rời đi.

Bởi vì lúc này Trần Thiên Vạn ánh mắt mười phần dọa người, một đôi tròng mắt bên trong đúng là hiện ra nhàn nhạt tơ máu, một cỗ kinh người sát khí giống như như thực chất phóng lên tận trời.

Kéo cung, cài tên!

Hừ!

Không nhiều một hồi, Trần Thiên Vạn đã làm tốt công kích lên tay chuẩn bị, một mũi tên như điện bắn về phía thiếu niên.

Mũi tên Quán thể.

Một gã hộ vệ người trùng to mắt nhìn lấy Trần Thiên Vạn, nếu không phải hấn kịp thời kịp phản ứng, ngăn tại thiếu niên phía trước, chi này để hấn trí mạng mũi tên liền sẽ trở thành thiếu niên bữa đòi mạng.

Nhưng mà làm hấn hoàn toàn nghĩ không ra là, hấn cái này Thân Giáp trụ thể nhưng là Lô gia tượng ti đặc chế, tại độ cứng cùng dẻo dai bên trên so với Đồ Úy mặc chiến giáp đều muốn cao hơn một bậc, bình thường Ngũ Giai chiến sĩ lực lượng muốn xuyên qua áo giáp đều không phải là một chuyện dễ dàng, huống chi là thông qua một trương Thiết Thai Cung bắn ra tiễn.

Trần Thiên Vạn thực lực xem chừng có Ngũ Giai, tại hấn trong suy tưởng, là tuyệt đối vô pháp bắn thủng áo giáp đối với hấn tạo thành vết thương trí mạng ——

Đáng tiếc, không như mong muốn!

Hấn lực lượng làm sao lớn như vậy!

Hộ vệ người ngã xuống đất bỏ mình.

Lộ ra một mặt hoảng sợ thiếu niên cùng sau lưng một đám các thiếu nam thiếu nữ.

Bọn họ không e ngại giết người, cũng không có khả năng chưa thấy qua người chết, nhưng khi tử vong nguy cơ buông xuống tại bọn họ trên đầu thời điểm, nhưng lại hoàn toàn khác biệt.

Bất quá những này đến từ khác biệt công tượng thể gia thể hệ trẻ tuổi cũng không phải là không có may mắn chỗ thích hợp.

Tại trải qua ngắn ngủi kinh hãi thất thần về sau, lập tức kịp phản ứng.

Hộ vệ của mình người nhanh chóng tại phía trước bày ra trận hình phòng ngự, đem đám người bảo hộ tại sau lưng.

Lúc này, đông đảo thiếu nam thiếu nữ mới thờ phào.

Theo sau chính là vô tận lửa giận!

"Dám đối với chúng ta động thủ! Chúng ta cũng không cần cố kỵ cái gì!"

"Giết hắn! Giết hắn!"

Phản nộ xen lẫn hoảng sợ tru lên vang lên.

Trần Thiên Vạn khẽ nhíu mày.

Những người này luôn luôn như vậy làm cho người chán ghét, nhưng không thể không nói, bọn họ bên cạnh thường xuyên hội có một ít lực lượng làm cho người cảm thấy khó giải quyết.

Liên như là trước mắt cái này mười mấy tên hộ vệ người.

Những hộ vệ này người thể nhưng là từ trong chiến trường chém giết sống sót nhân vật, tự nhiên không phải những cái kia còn tại bên trong phòng ẩm chơi đùa lung tung các thiếu gia tiểu thư có thể so sánh với.

Nhìn thấy này hoàn toàn xuất từ trong quân chiến đấu đội hình, Trần Thiên Vạn không thể không rút đi.

Hắn không phải không pháp giết sạch những người này, nhưng bởi vậy mà dẫn phát ngoài ý muốn khả năng thực sự quá lớn. Nếu là đem những người này bức gấp, trực tiếp bại lộ vị trí hắn, hắn lại bị những này chiến sĩ vây đưa kéo lại, chờ hắn thể lực người đến, cái kia chính là mười phần khó giải quyết cục diện.

Trần Thiên Vạn nhanh chóng rời đi.

Song Sinh Tử chính tại phía trước chờ hắn.

"Chủ công, có muốn hay không chúng ta qua đem những người kia cho đánh?"

"Không sai, chúng ta cảm giác mình lực lượng lại hơn phân, đánh bọn họ tuyệt đối không nói chơi!"

Hai vị huynh đệ một bộ nóng lòng muốn thử bộ dáng, Trần Thiên Vạn trong lòng bỗng nhiên nhất động.

"Bọn họ nhiều người như vậy, các người được sao?"

"Khẳng định ——" Song Sinh Tử nói, lại là nhớ tới cổ co rút lại, ngưng ngưng nói: "Cái kia vẫn là xem như, yếu không địch lại mạnh!"

"Đúng a đúng a! Nếu là bọn họ một hai người cái kia còn được, nhiều người, chúng ta ứng phó không được!"

Hai huynh đệ lập tức giống như biến tính tình, đại lắc đầu.

Chỉ là, Trần Thiên Vạn trong lòng có ý nghĩ làm thế nào có thể để hai cái phạm nhát gan bệnh chung cực Chiến Thú lùi bước?

Hắn nghiêm sắc mặt, cả giận nói: "Nhỏ như vậy liền không nghe lời, chờ đợi còn không phải trực tiếp không đem ta người chúa công này để vào mắt?"

Lời này chạm tới hai huynh đệ dây. Bọn họ tại chế tạo thời điểm liền bị làm một số đặc thù xử lý, cho nên mới sẽ tại vừa xuất thế thời điểm liền nhận Trần Thiên Vạn vì chúa công.

Trên thực tế, chung cực Chiến Thú trên lý luận chế tạo ra thời điểm hoàn toàn tương đương với vừa ra đời Ấu Nhi, người nào nắm trong lòng bàn tay liền có thể ở thế giới bên trong về lên thuộc về mình phù hào, sắp hết cực Chiến Thú về vì chính mình.

Chuyện này chỉ có thể nói Trần Thiên Vạn ngay từ đầu liền chiếm tiện nghi lớn.

Trần Thiên Vạn giận dữ, hai huynh đệ tự nhiên không thể không kiên trì đáp ứng tới.

"Chủ công, chúng ta qua đánh nhau trước đó có thể hay không để cho chúng ta ăn một chút gì, chúng ta đói bụng!"

"Đúng a đúng a! Không có đồ ăn toàn thân không có lực, đánh nhau khẳng định không được! Hiện tại ta đều mệt rồi, muốn ngủ!"

Yêu cầu này cũng là hợp tình hợp lý.

Trần Thiên Vạn gật gật đầu.

Chiến sĩ thường xuyên hội tụy thân mang theo một số lương khô, trước đó hấn giết không ít chiến sĩ, tiện tay thu thập một số lương khô, vì cũng là ứng phó dưới mắt loại tình huống này.

Muốn đến nơi này, hấn đem chính mình nửa người trên quần áo xé mở, bên trong dùng vài quần lầy mấy cái gói nhỏ, bên trong chính là hành quân lương khô.

Chẳng qua là khi hấn đem lương khô đưa cho hai huynh đệ thời điểm, hai huynh đệ lại là một mặt sầu khổ.

"Chủ công, thứ này ăn không!"

Ăn không?

Trần Thiên Vạn bỗng nhiên có loại dự cảm không tốt.

"Vậy các ngươi có thể ăn cái gì?"

"Ừm chính là cái này!" Hai huynh đệ cơ hồ là tranh nhau sợ sau mà từ trong quần áo xuất ra một ít gì đó, quảy ở lòng bàn tay cho Trần Thiên Vạn nhìn.

Chỉ gặp đập vào mắt chỉ vật kim quang lóng lánh, rõ ràng là cái thế giới này sở dụng tiền tệ —— tiền vàng!

Trần Thiên Vạn chỉ cảm thấy đầu trầm xuống, trước mắt hai huynh đệ bỗng nhiên biến thành hai tấm không miệng lớn, từng mai từng mai tiền vàng như mưa rơi vào bên trong, liền một tia bọt nước đều không có!

Bọn họ lại để cho ăn tiền vàng!

Trời ạ!

Trần Thiên Vạn cẩn thận mà nhìn xem hai người, hỏi: "Các ngươi một bữa phải ăn bao nhiêu?"

"Giống nhỏ như vậy bánh bột ngô ta một bữa phải ăn mấy trăm đi!"

"Ừm, là một ngày hai bữa!"

"Chúng ta bây giờ là vron người thể thời điểm, muốn nhiều ăn, không phải vậy hội dinh dưỡng không đầy đủ!"

Trần Thiên Vạn: "!" \$ "

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Quỳ xuống kim loại vấn đề

Diệp Đồng hai huynh đệ cũng không có đạt thành nhét đầy cái bao tử mục đích.

Trần Thiên Vạn trên thân tiền vàng sớm tại ban nhà thời điểm liền bị một điểm không dư thừa mà lục lọi. Ban nhà như là đã đắc tội hấn, đương nhiên sẽ không lại đem tiền vàng đưa ra tay.

Còn tốt trên đời này có cái từ gọi của cái người chết.

Từ hấn chiến sĩ trên thân lục soát đến tiền vàng cuối cùng không đến mức để Trần Thiên Vạn mất mặt tốt.

Diệp Đồng cùng Diệp Triền sau cùng chỉ cầm tới mười cái tiền vàng, mang theo một mặt u oán rời đi, khi thấy những cái kia còn đợi tại nguyên chỗ, tựa hồ tại mưu đồ cái gì hoa phục nhẹ nhàng nam nữ nhóm thời điểm, hai huynh đệ trong lòng không khỏi phanh phạch nhảy dựng lên.

Thăng đến một vị mắt sắc hộ vệ người đối hai người bắn một tiền, dính tại ca ca Diệp Đồng trước ngực thời điểm, hai cái chung cục Chiến Thú nhất thời đỏ mắt.

"Đáng chết! Đối phương mặc cái gì Bảo Giáp a? Mũi tên thế mà bắn không xuyên!" Bắn tên hộ vệ người trong lòng kinh hãi.

Quân bên trong trang bị rất nhiều đều là bắt nguồn từ công tượng. Cho nên bọn họ những này lệ thuộc trực tiếp công tượng thế gia chiến sĩ thân thể lên trang bị so với bình thường trong quân chiến sĩ còn muốn càng có ưu thế lương một số.

Vũ khí cũng là như thế.

Lấy hấn thực lực bắn ra mũi tên kia, liền tảng đá lớn đều có thể bắn thủng, lại là tại Diệp Đồng trên thân gây kích, điều này có thể không cho hấn hoài nghi?

"Ca ca!" Đệ đệ Diệp Triền quan tâm mà nhìn xem Diệp Đồng.

Diệp Đồng rút ra sụt sịt cái mũi, nói: "Đau quá, kếm chút lau da!"

Cách đó không xa theo dõi Trần Thiên Vạn nghe được hai huynh đệ đối thoại chỉ cảm thấy tuổi một trận đau nhức.

Các người là chung cục Chiến Thú có được hay không? Toàn thân cao thấp này một tác địa phương không phải dùng hi hữu nhất tài liệu quý hiếm chế tác? Đừng nói không bắn thủng, liền xem như mặc, cũng không có gì vướng bận! Nhiều nhất là để Đại Tượng tỉ duy sửa một cái!

Bất quá nói đến, Trần Thiên Vạn vẫn còn có chút hiếu kỳ, chung cục Chiến Thú bảo hành có phải hay không cùng chiến sĩ bình thường như thế, trực tiếp mở ngực mở bụng, đem một đồng lớn linh kiện lấy ra sau đó lại nhét trở về!

Hai huynh đệ bỗng nhiên cảm giác phía sau có một cỗ khí lạnh, quay đầu nhìn lại, liền nhìn thấy một đôi nguy hiểm ánh mắt đang nhìn bọn họ cái mông, hai cái chung cục Chiến Thú không khỏi cảm thấy nơi đó một trận phát lạnh, vội vàng tru lên nhào về phía những hoa phục đó nam nữ.

Đều là những hàng này, hiện tại tốt, gây được chủ công không cao hứng!

Thiên chân vô tà hai huynh đệ còn tưởng rằng là chính mình hai cái trì hoãn không động thủ nguyên nhân.

"Thật là dần đến có thể! Người khác người đông thể mạnh, vậy mà không quan tâm mà bỏ nhào qua!" Ngàn vạn trong lòng thầm mắng.

Nhưng làm hấn ngoài ý muốn là, hai huynh đệ tuy nhiên đầu không thể nào hiệu nghiệm, nhưng nương tựa theo một thân đao thương bất nhập thân thể cùng lực lượng cường đại, lại cũng đem bất lợi cục diện từ lật quay tới.

Tốt một cái Song Sinh Tử!

Nhìn lấy trên trận, hai huynh đệ từ ban đầu IDE luống cuống tay chân, toàn thân bị quyền cước binh khí, đến bây giờ ngẫu nhiên mới bị đánh lén trúng, trong lòng không khỏi thầm khen.

Chung cục Chiến Thú tuy nhiên không giống hấn Chiến Thú một dạng, một chế tạo ra chính là có đỉnh phong thực lực, nhưng học tập năng lực cùng Chiến Đấu Thiên Phú lại không phải những cái kia vụng về kim loại Chiến Thú có thể so sánh!

Trần Thiên Vạn hoàn toàn yên tâm, đang muốn quay người rời đi, bỗng nhiên trên trận xuất hiện một cái ngoài ý muốn.

Một cái bóng người to lớn từ chỗ rừng sâu chui ra.

Kim loại quang mang lấp lóe, cao đến mấy trượng thân thể mang cho người ta như núi áp lực.

Cái này rõ ràng là một đầu đẳng cấp không thấp kim loại Chiến Thú!

"Vốn là dùng để giáo huấn Trần Thiên Vạn tiểu tử kia! Hiện tại đã các người đụng vào trên lưỡi đao, cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!" Này hoa phục Tuấn thiếu trốn ở đám người sau lạnh giọng kêu lên, khi thì ánh mắt lướt qua hai huynh đệ, đầu quân hướng phía sau, hiển nhiên là phát hiện Trần Thiên Vạn thân ảnh.

"Hiện ở thế giới là chúng ta công tượng thế gia thế giới!"

"Để cho các người nhìn xem kiểu mới chiến tranh binh khí như thế nào nghiền ép các người những này sẽ chỉ trực lại trực khứ, sử dụng cây mạnh gia

hỏa!" Hắn cũng không có phát hiện, câu nói này liền bảo vệ bọn hắn hộ vệ người sắc mặt đều có một tia biến hóa.

Dù sao, bọn họ cũng coi là trong miệng loại kia trực lai trực khứ, sẽ chỉ dùng cậy mạnh người a!

"Hồng bát!"

Từ nhìn thấy đi ra kim loại Chiến Thú bắt đầu,

Trần Thiên Vạn trong lòng liền dâng lên một cỗ không ổn cảm giác.

Cái này kim loại Chiến Thú hình thể tại Chiến Thú bên trong cũng coi như to lớn, giống như vậy Chiến Thú tốc độ chậm chạp, lực lượng cực mạnh, chỉ có dùng trong chiến tranh mới có thể phát huy ra lớn nhất công hiệu.

Mà tại một số tiểu hình chém giết bên trên, cái này Chiến Thú đưa đến hiệu quả cũng không phải là rất tốt.

Chỉ cần nương tựa theo tốc độ cùng phản ứng tránh thoát, Cự Thú uy hiếp liền hội giảm mạnh.

Bất quá điều kiện tiên quyết là cái này Cự Thú tốc độ chậm chạp.

Nếu như cái này Cự Thú tốc độ thu hoạch được đề bạt lời nói, như vậy vô luận là tại chiến trường vẫn là tiểu hình chém giết, đều là cực mạnh hủy diệt lực lượng. Dù đề khiến sở hữu thể lực đối địch lâm sợ hãi.

"Đầu này Chiến Thú là đi qua cái tiến!"

Thân là chuẩn Đại Tượng tì, khi nhìn đến Chiến Thú lần đầu tiên bắt đầu, hắn liền nhìn ra đây là một đầu bị cái tiến qua kim loại Chiến Thú.

Loại này Chiến Thú xa so với không có cái tiến qua Chiến Thú khó đối phó được nhiều, càng đầu này Chiến Thú vẫn là một đầu Thất Giai cao giai Chiến Thú 七 tình huống dưới!

Hai huynh đệ nguy hiểm!

Trần Thiên Vạn trong lòng quỳnh lên, vội vàng lao ra.

Hai huynh đệ hiện tại coi như ở vào Ấu Sinh Kỳ, thực lực cũng liền khó khăn lắm đạt tới Ngũ Giai, căn bản không thể nào là Thất Giai cái tiến Chiến Thú đối thủ!

Lòng nóng như lửa đốt Trần Thiên Vạn nhìn thấy cự đại Chiến Thú từ trong rừng rậm nhảy ra, mang theo một cỗ Cự Đại Phong Bạo, hướng hai huynh đệ đánh tới, có được một đôi chân trước giống như động vật móng vuốt, mang theo lạnh lẽo hàn quang.

Lấy lực va đập đường cùng chân trước sắc bén móng vuốt, bất luận cái gì một đầu cùng giai kim loại Chiến Thú cũng sẽ không muốn chính diện đụng tới.

Càng gì hai cái Ngũ Giai Chiến Thú!

Mất thấy cự đại kim loại Chiến Thú liền muốn đụng vào hai huynh đệ, đột nhiên, này cự đại kim loại Chiến Thú đứng là lập tức phanh lại thân hình, oanh một chút, quỳ gối hai huynh đệ phía trước!

Trần Thiên Vạn một trận tròn mắt hốc mồm, một hơi chặn ở ngực mới, kếm chút đem hắn nghẹn chết.

Mà những hoa phục đó nam nữ trên mặt phấn chấn cũng là trong nháy mắt như là tưới một chậu Từ Thủy, hoàn toàn ngưng kết.

"Cư thế mà —— quý!"

"M A ! Đây không phải thật! Một cái cục sắt, thế mà cho người ta quý!"

Ngay sau đó bầu không khí hoàn toàn nổ tung.

"Ta nhất định là nằm mơ! Bóp một chút —— ắn, không đau, quả nhiên là nằm mơ!" Một tên Bàn Tử gật gù đắc ý nói.

Ba một tiếng, bên cạnh một tên hoa phục thiếu niên một mặt tức giận nhìn lấy hắn, "Mập mập chết bầm, ngươi bóp là ta, đương nhiên không đau! Tê, cái này đau kinh —— mập mập chết bầm, ngươi thật đúng là ra tay độc ác a! Ta nhớ kỹ ngươi!"

"Ta nhất định là nhìn lầm!" Trần Thiên Vạn cũng không so những hoa phục đó nam nữ tốt bao nhiêu.

Chẳng lẽ kim loại vấn đề làm được Chiến Thú cũng có Vương Bát chi Khí?

Khí thế vừa đề xuống, các lộ Chiến Thú cùng nhau bài phục?

Nói đùa cái gì!

Đang nghĩ ngợi, trên trận hai huynh đệ lại là làm ra một cái để Trần Thiên Vạn làm té ngã cử động.

Hai người cơ hồ là điên một dạng nhào về phía cự đại kim loại Chiến Thú, sau đó một trận mãnh liệt đào, nguyên bản dày đặc vô cùng, liền xem như đụng vào một tòa núi nhỏ cũng sẽ không tan ra thành từng mảnh kim loại Chiến Thú tại hai huynh đệ "Thủ Lực" trước mặt đúng là như là tàu hủ ky một dạng, một bóc liền mở!

Không nhiều mấy hơi thở, cự đại kim loại Chiến Thú một chi chân trước liền bị toàn bộ tháo bỏ xuống, lộ ra bên trong tinh mịn kết cấu thể đến!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154: Tượng Tâm cư Hạ Giai bậc thang.

Kỳ Phong một mặt là máu mà đứng tại trên cầu thang, tại trước người hắn, ngã xuống vô số cổ chiến sĩ thi thể. Bên trong có khác thể lực chiến sĩ thi thể, cũng có Huyền Giáp chiến sĩ thi thể.

Từ trên trời xuất hiện dị trạng về sau, đông đảo thể lực rốt cục toàn lực xuất động, ba ngàn Huyền Giáp tuy nhiên chấn nhiếp cực lớn, nhưng cũng không cách nào ngăn cản bọn họ lời nói đường. Tại nỗ lực hơn mười bộ thi thể về sau, Huyền Giáp chiến sĩ không thể không triệt tiêu phong tỏa.

Trình Quỳnh nguyên bản định thừa dịp phong tỏa cơ hội trước một bước lên núi, không muốn lại tại bậc thang nơi này lại lần nữa gặp được Kỳ Phong.

Một trận đại chiến bạo phát một mực tiếp tục đến bây giờ.

Tại loại này chật hẹp phương diện đối Kỳ Phong loại này siêu tuyệt vũ lực người, cho dù là Vương Bài cũng vu sự vô bổ.

Mất thấy hơn hai ngàn Huyền Giáp lại chết đi hơn một trăm người, Trình Quỳnh không thể không từ bỏ dự định, thối lui đến dưới cầu thang, để các đại thể lực người trực diện Kỳ Phong.

Nhưng nửa giờ quá khứ, Kỳ Phong vẫn như cũ thẳng tắp mà đứng tại trên cầu thang, trước người chồng chất như núi thi thể cơ hồ đem hắn nửa người đều bao trùm.

"Chuyện cho tới bây giờ, ngươi còn có thể chống đỡ bao lâu!"

Bốn tên khí tức cường đại chiến sĩ đạp vào bậc thang.

"Bát giai đỉnh phong? Hắn không phải là hạ người vô danh đi!" Kỳ Phong yếu ớt âm thanh vang lên.

"Trung Dục!"

"Quan thiên!"

"Trung Xung!"

"Trừ Hối!"

Bốn tên chiến sĩ một mới mở miệng.

"Đây ra đi, có thể lấy cái này thụ thương thân thể đem hơn một ngàn năm trăm tên chiến sĩ tinh nhuệ tiến lên Quý Môn bên trong, ngươi đã không thẹn đương thời mạnh nhất một trong mấy người!" Quan thiên nói ra.

"Đương thời mạnh nhất?" Kỳ Phong trong mắt lộ ra một tia trào phúng chi ý.

"Nếu như là nửa năm trước có lẽ ta sẽ như vậy nghĩ, nhưng bây giờ ——" hắn lắc đầu.

"Có tuyệt thể vũ lực tồn tại, hắn sao lại dám xưng là đương thời mạnh nhất!" Trừ Hối cười lạnh nói, nhìn về phía Kỳ Phong, "Đề là không cho?"

Kỳ Phong ánh mắt lạnh lẽo, "Có dám tiếp ta một kích cuối cùng?"

"Có gì không dám!" Trữ Hối đứng ra, trong tay sử dụng binh khí rõ ràng là một trường trường thương.

"Người khác nói người Kỳ Phong thương pháp siêu tuyệt, bây giờ liền để ta Trữ Hối lĩnh giáo một chút!"

Kỳ Phong phốc cười một tiếng, mĩa mai nụ cười giống như kim đâm đồng dạng đâm vào Trữ Hối trong lòng, để sắc mặt hắn hơi hơi đỏ lên.

"Nếu là ta trên thân vô hại, người lại dám nói lời này thử một chút!" Nói hắn nắm lên lúc trước từ Khuông Dịch nơi đó đạt được trường trường, xa xa nhất chỉ, "Dù vậy, muốn giết người, cũng chỉ cần một chiêu!"

"Cuồng vọng!" Trữ Hối nổi giận, liền người đeo súng, như là cổ sao chổi bắn về phía Kỳ Phong.

"Lưu Tinh Bát Chuyển!" Hắn giậm quát một tiếng, thân thể ở giữa không trung như là hình xoắn ốc chuyển động.

Sắc bén khí tức trong nháy mắt đi vào Kỳ Phong trước người, vô cùng tinh chuẩn chui vào Kỳ Phong máu thịt bên trong.

Nhưng mũi thương khó khăn lắm chui vào nửa tấc, chính là bỗng nhiên dừng lại.

Trữ Hối, vị này đến từ Thần Nông đội dưới cờ chiến tướng ngạc nhiên nhìn lấy chính mình ở ngực, nơi đó chẳng biết lúc nào cắm một cây trường trường, đem trái tim của hắn hoàn toàn xuyên thủng!

"Thật nhanh thương pháp!" Hắn từng ngum từng ngum mà phun máu tươi, ra sức mà đem trường trường trong tay đâm vào Kỳ Phong trong thân thể.

Cho dù là chết, hắn cũng phải cấp địch nhân lưu lại một khó mà quên vết thương!

Phanh phanh!

Hai người gần như đồng thời đổ vào trên cầu thang.

"Kết thúc!"

Trương Dục, quan thiên, Trương Xung giống như trên lưng vạn quân áp lực trong khoảnh khắc tiêu tán, nhìn qua ngã xuống đất không dậy nổi Kỳ Phong, ánh mắt lộ ra nồng đậm vẻ kính nể.

Nhưng mà lúc này, bốn phía lại là xuất hiện từng đạo từng đạo bóng người to lớn, ngăn tại bậc thang bên trong.

Trương Dục, quan thiên cùng chu vi xem các đại thể lực người nhao nhao lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

"Kim loại Chiến Thủ!"

"Là thể gia xuất thủ a?"

Chủ đạo trận này tranh đoạt Mưu Sĩ nhóm thầm nghĩ trong lòng.

"Không, không phải chân chính thể gia,

Hoặc là nói hắn là chúng ta xem nhẹ vị kia cứu nhà tam thiếu!" Một tên Văn Sĩ nói một cách đầy ý vị sâu xa nói.

"Hiện tại Tuấn Hà thành thể gia nhiều bị chiến tranh liên lụy ở, căn bản không có khả năng xuất ra nhiều như vậy cao cấp kim loại Chiến Thủ! Đây chính là chính một chút 15 cỡ kim loại Chiến Thủ! Tương đương với mười lăm cái Thất Giai đỉnh phong chiến lực! Riêng là tại phòng thủ loại này chặt hẹp địa thể bên trên, kim loại Chiến Thủ đưa đến hiệu quả càng là không thể tầm thường so sánh!" Một tên khác Văn Sĩ trầm giọng nói.

"Lấy quan thiên, Trương Dục bọn người bát giai đỉnh phong vũ lực có thể cùng bất luận cái gì một đầu kim loại Chiến Thủ chống lại, nhưng muốn muốn bắt lại, hao tổn thời gian sẽ dị thường lâu dài!"

"Như thế lời nói, như vậy thì để những thể gia đó nhóm ra tay đi! Hiện tại chỉ có bọn họ tài năng cảm được ra đủ nhiều Chiến Thủ!"

Các đại thể lực nhao nhao thả chim đưa thư, không bao lâu bốn phía liền vang lên từng đợt Cự Thủ đi lại thanh âm.

Tựa hồ những cái được gọi là thể gia nhóm sớm đã chuẩn bị kỹ càng một dạng!

Từng đầu hoặc lớn hoặc nhỏ Chiến Thủ xuất hiện tại Tượng Tâm cư trên cầu thang.

Cái này trên trăm đạo bị Kỳ Phong dùng để huấn luyện bậc thang trong khoảnh khắc bị cường đại kim loại Chiến Thủ hủy đi.

Đại lượng đá vụn lộn xộn mà tản mát các nơi.

Khi chính một chút bốn hạng trung thể gia cùng mười lăm cái tiểu hình thể gia toàn lực xuất thủ về sau, Tượng Tâm cư một phương kim loại Chiến Thủ

không thể tránh né lâm vào thế yếu. Từng đầu có thể sánh ngang Thất Giai đỉnh phong chiến lực kim loại Chiến Thú tất cả đều bị hủy, tàn khuyết kim loại bộ kiện lần rơi xuống đất, tán ra bằng lãnh tức sát quang mạng.

Đồng đảo công tượng thể gia kim loại Chiến Thú cũng không có tốt đi nơi nào, trên trăm hạng nhất cấp không đồng nhất Chiến Thú, có vượt qua bảy thành tổn hại nghiêm trọng, muốn chữa trị cũng không phải một chuyện dễ dàng sự tình.

Hạt bụi tan mất.

Sau cùng một bộ kim loại Chiến Thú ngã xuống làm cho cả không gian nghiêm nghị Nhất Thanh.

Theo một tiếng sấm rền rơi xuống, đồng đảo thể lực tâm tư trong nháy mắt toàn rơi xuống này tức sắp xuất thể chung cực Chiến Thú trên thân.

Không bao lâu, lần lượt từng bóng người xâm nhập Tượng Tâm ở giữa.

Khuông Dịch thân ảnh không chút hoang mang mà xuyên toa tại Tượng Tâm cư trên hành lang.

"Kỳ Phong sư huynh sắp xếp cẩn thận a?" Hắc nói ra.

Sau lưng một tên thân mang tướng lĩnh áo giáp người gật gật đầu, "Đã an trí đến an toàn địa phương! Chỉ là, ta có chút không hiểu! Tam thiếu người rõ ràng còn có thật nhiều thủ đoạn không dùng, vì sao để thể lực này xông lên?"

"Không để bọn hắc lên, bọn họ hội điên! Bọn họ điên, vậy ta tổn thất liền đại! Dù sao ta chuẩn bị ở sau phần lớn là lớp của ta!" Khuông Dịch nói ra.

"Vậy ngài sư ——?"

"Bọn họ tại địa phương đã phong tỏa, mà lại bên trong còn có năm mươi số lượng kim loại Chiến Thú, đủ để chèo chống một đoạn thời gian!" Khuông Dịch thân nhiên nói, "Lão sư hắc chính là kỳ nhân, tất nhiên sẽ không để cho những người này đại loạn hắc kế hoạch! Coi như không có ta cũng giống vậy!"

Cái này tướng lĩnh có chút mờ mịt, Khuông Dịch làm việc từ trước đến nay cẩn thận, liền liền hắc vị này thân tín nhiều khi đều là như lọt vào trong sương mù, làm không rõ mục đích chỗ.

"Này vậy chúng ta bây giờ làm thế nào?"

"Chờ!"

Từng vị phân thuộc khác biệt thể lực chiến sĩ vây quanh ở Tượng Tâm cư bốn phía.

Càng ngày càng nhiều, rất nhanh mà liền đem nơi này vây chặt như nê mồi.

Trên núi thể lực đều tồn tại cổ kỹ không có động thủ, nhưng dưới núi địa phương lại là nhấc lên giết hại chi phong, từng cái tinh anh đội ngũ che giấu thân phận đối những cái kia chạy đến đội ngũ tiêu diệt, lâu lâu lưu chút người sống, đem tin tức truyền đi.

Thế là, bị tiêu diệt đội ngũ thể lực sau lưng cũng chia phái ra người đến báo thù. Song đôi khi báo thù không thành công, nhưng lại cùng một cái khác thể lực đội ngũ chém giết.

Âm thầm tựa hồ có một đôi hoặc là mấy cái hai bàn tay to tại kích thích hết thấy, quấy bột nước.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Biệt khuất mảnh tướng

Một chỗ trong rừng rậm.

Hai đạo ăn mặc áo giáp thân ảnh ở chính giữa xuyên toa.

"Đại ca, chúng ta dạng này rất lợi hại mạo hiểm! Vạn nhất đối phương nhìn thấu chúng ta quỷ tích đột nhiên ra tay, chúng ta có thể sẽ tróc da!"

Hai người này thành linh chính là Diệp Đồng Diệp Triển.

Lúc này nói chuyện chính là đệ đệ Diệp Triển, trên mặt một bộ lo lắng ngại bộ dáng.

"Ta cũng biết a, bất quá đây là chủ công bàn giao, không làm lời nói, giống như thật không tốt a!" Diệp Đồng một bộ ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục bộ dáng.

"Ai, ai bảo hần là chúng ta chủ công đâu?"

"Đúng vậy a! Thật sự là Nhân Tại Giang Hồ Thân Bất Do Kỳ a!"

Hai cái không phải người tồn tại người một lời ta một câu mà nói, không bao lâu liền xuất hiện tại một chỗ đồng loạn thạch bên trong.

"Nơi này phải rất khá! Là cái gạt người nơi tốt!" Diệp Đồng nói.

"Ta có thể cảm nhận được chủ công cách chúng ta đã rất gần!"

"Nhanh lên đi! Trước cởi quần áo!"

Hai người thuần thực đem trên thân áo giáp cởi xuống, lộ ra trần truồng thân thể.

Diệp Triển nhìn lấy Diệp Đồng bẹn đùi bộ, "Đại ca, người nơi đó cái gì cũng không có a! Người nhìn ta chỗ này còn chứa một cái thể xoắn ốc, theo nói nhân loại cũng là ở cái địa phương này đi tiêu!"

Diệp Đồng tức giận nguyền hần một cái, nói: "Chúng ta lại không cần đi tiêu, muốn đồ chơi kia làm gì!"

"Đó cũng là!"

Nói hai người mở ra bắp đùi, đem trên thân hết thấy đều bạo lộ ra.

Không có cách, ai bảo bọn hần hai cái như vậy giống người, nếu như không lộ ra một số đặc thù đặc thù đến , bình thường người làm sao lại biết bọn họ là một đôi Chiến Thú mà không phải một đôi người?

"Người xác định liền ở cái địa phương này?"

Vương Mãnh nhìn về phía trước một đồng cỏ đại loạn thạch khắp nơi trên đất lùm cây.

"Đương nhiên! Ta sẽ không nhớ lầm, dù sao đây là chung cực Chiến Thú!" Trần Thiên Vạn nói đến chung cực Chiến Thú thời điểm cố ý tăng cường ngữ điệu.

"Hi vọng người không có gạt ta, không phải vậy ——" Vương Mãnh trên mặt lộ ra sát ý. Không thể không nói, vị này Tuấn Hà thành nổi danh mãnh tướng một thân sát khí xác thực cực kỳ kinh người, Trần Thiên Vạn rõ ràng cảm thấy mình bốn phía không khí đều trở nên ngưng thực mấy phần, mang theo một loại nhàn nhạt ngạt thở cảm giác.

"Ta giúp người tìm ra!" Trần Thiên Vạn vội vàng nói.

"Không cần!" Vương Mãnh ngăn cản cử động lần này "Người tìm, ta đi theo người!"

Búa lớn vẫn như cũ không rời Trần Thiên Vạn cổ.

Trần Thiên Vạn tựa hồ cũng nhận mệnh, khom người, thỉnh thoảng lại đẩy ra phía trước Bụi gai, cỏ dại.

Vương Mãnh ánh mắt hơi quét, nhìn thấy phía trước thật tồn tại một số người vì ngân dấu vết về sau, đối với Trần Thiên Vạn lời nói cũng tin mấy phần.

"Tìm tới!"

Bỗng nhiên, Trần Thiên Vạn mừng rỡ kêu lên.

Vương Mãnh nhìn hướng về phía trước, nơi đó có một khối đại sơn thạch, nội bộ khoảng không một khối lỗ hổng, bên trong thành linh nằm hai cổ cùng nhân loại không khác nhau chút nào thân thể, giữa hai chân trơn bóng không một vật, cũng chỉ có cơ giới chế phẩm mới có thể xuất hiện loại tình huống này.

Người chờ ở tại đây!

Vương Mãnh trên mặt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Sau lưng Trần Thiên Vạn trong mắt quang mang chớp lên.

Lấy Vương Mãnh thực lực địa vị, tuyệt đối sẽ không đối chung cục Chiến Thủ không biết chút nào.

Dạng này ngược lại có lợi cho tiếp xuống hành động.

Nhìn thấy Vương Mãnh giống như mấy ngày không ăn cái gì ác quỷ nhìn thấy thực vật đồng dạng đánh tới, Trần Thiên Vạn trên mặt không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

"Chung cục Chiến Thủ! Đây tuyệt đối là chung cục Chiến Thủ! Chỉ là không nghĩ tới, Song Sinh Từ không phải một bộ mà chính là hai cỗ! Song Sinh Song Sinh, đúng như tên a!" Vương Mãnh một hai bàn tay to trên mặt đất nằm chung cục Chiến Thủ tron bóng trên thân thể vuốt ve, trên mặt lộ ra vẻ mê say.

Đột nhiên, khô khốc một hồi ọe âm thanh truyền đến.

"Ta nhịn không được! Quá ác tâm! Hắn nhưng là nam! Vậy mà đối với ta như vậy!" Bị vuốt ve Diệp Triển mở mắt ra, chỉ Vương Mãnh, một bộ bị ức hiếp sau bộ dáng.

Vương Mãnh lập tức sững sờ.

Đúng lúc này, một cỗ kinh người kinh phong từ phía sau đánh tới.

Không hổ là trong quân mãnh tướng!

Vương Mãnh nội tâm bên trong một cái giật mình, trong khoảnh khắc kịp phản ứng, nổi giận gầm lên một tiếng, không tránh mà tiến tới, một cái xoay tròn, như sắt thép cánh tay quét ngang mà ra.

Từ kinh phong bên trong hắn liền tính ra ra Trần Thiên Vạn đánh lên lực lượng.

Tối đa cũng bắt quá là Ngũ Giai đỉnh phong.

Loại trình độ này lực lượng căn bản không cần né tránh!

Răng rắc!

Một trận doạ người âm thanh vang lên.

Trong không khí nổ tung một đồng gỗ vụn.

Trần Thiên Vạn biến sắc, một cỗ ám kinh không ngừng mà thôi động thân thể của hắn.

Ầm!

Hắn đâm vào trên một cây đại thụ, phát ra một tiếng chìm vang, bên khước miệng ầm ầm chảy hạ một đạo tơ máu.

Cho dù là trong lúc vội vã phản kích, đều có thể làm hắn bị thương, Thất Giai mãnh tướng cường đại có thể thấy được lóm đóm.

Chỉ là , khiến cho Vương Mãnh cảm thấy bất an là, hắn tại Trần Thiên Vạn trên mặt nhìn thấy căn bản không phải bối rối, mà là một loại quỷ kế đạt được nụ cười.

"Không tốt!"

Hắn thầm kêu một tiếng, chính phải làm những gì, lại cảm giác được một cỗ chìm kinh đụng ở sau gáy bên trên.

Oanh!

Trước mắt tối sầm lại, đầu nhất thời trầm xuống.

Hắn đang muốn ngưng thần đem cái này u ám khu trục rồi, sau một khắc lại là một cỗ chìm kinh oanh lên.

Lần này sức lực so lúc trước còn muốn lớn hơn mấy phần , có thể đoán được, lần này động thủ nhân lực lượng càng lớn, tâm tính càng vững vàng, gõ vị trí đều chuẩn xác vô cùng!

Chính giữa cái ột yếu kém nhất chỗ!

Vương Mãnh hai mắt lật một cái, ngất đi!

Lộ ra sau lưng Diệp Đồng Diệp Triển hai người.

Giờ phút này Diệp Triển trong tay nắm lấy một đồng võ ra thạch đầu.

Mà Diệp Đồng thì là khoanh tay, tựa hồ vừa rồi lấy tay nện cái gì cứng rắn đồ, vật.

"Người tên ngu ngốc này!" Diệp Đồng phất mắt thấy Diệp Triển.

Diệp Triển lúng túng ném đi trong tay đá vụn, nói: "Ta cũng không biết đầu hấn rắn như vậy, thạch đầu đều nát, cũng không có gì hiệu quả! Vẫn là ca ca tay lợi hại! Bang mà một chút liền đánh ngất xỉu!"

"Đó là!"

Nhìn trước mắt cái này hai hàng, Trần Thiên Vạn trong lòng bỗng nhiên có chút hài lòng.

IQ càng ngày càng cao!

Thực lực cũng càng ngày càng mạnh!

Liền Thất Giai chiến sĩ đều bị mấy lần đánh cho bất tỉnh.

Trọng yếu nhất một điểm——

Trần Thiên Vạn nhìn lấy hai người tron bóng dưới hông, nguyên bản những này hấn không có bàn giao, không muốn cái này hai huynh đệ vậy mà có thể lĩnh ngộ ra tới.

Cái này giác ngộ cũng không phải bình thường người có thể có!

Muốn đến nơi này, hấn cười nói: "Không tệ, tiếp tục phát triển!"

"Người chính là Trần Thiên Vạn? Nhanh giao ra chung cực Chiến Thủ!" Một chỗ trong rừng rậm, một chi chiến sĩ tinh nhuệ đội ngũ cùng Trần Thiên Vạn tao ngộ.

Bất quá lúc này Trần Thiên Vạn muốn nhiều chặt vật có bao nhiêu chặt vật, trên thân áo giáp giống như từ trong đồng rác nhặt đi ra, sắc mặt tái nhợt, đi trên đường khắp khiêng, tựa hồ dưới chân bị thương.

Nằm trong loại trạng thái này người đối với một chi chiến sĩ tinh nhuệ đội ngũ mà giảng hòa không hề phòng nử nhân một dạng, muốn làm sao nhào nặn liền làm sao nhào nặn, tự nhiên lòng cảnh giác liền xuống hàng không ít.

"Ha ha! Chung cực Chiến Thủ?"

Trần Thiên Vạn tự giễu nói.

"Chẳng lẽ chung cực Chiến Thủ bị khác thế lực cướp đi?" Cầm đầu tướng lĩnh từ Trần Thiên Vạn trong giọng nói suy đoán ra cái gì.

"Mau nói! Không phải vậy —— chết!"

"Ta nói!"

Trần Thiên Vạn thán một tiếng, một mặt đau thương, "Bị Vương Mãnh cướp đi!"

"Vương Mãnh!" Đây tướng lĩnh sắc mặt biến hóa, lẩm bầm nói: "Nghĩ không ra dự đoán đến sự tình trở thành sự thật!"

"Đây Vương Mãnh mấy người cũng thật sự là giáo hoạt, thừa dịp lần trước cùng Kỳ Phong giao chiến bị thương cơ hội rút đi, nguyên lai tưởng rằng là bị thương nặng bại lui, người nào nghĩ đến lại là ẩn vào âm thầm, vọng làm ngư ông!" Một tên Văn Sĩ bộ dáng nam tử đi lên trước, đối này tướng lĩnh hừ nói.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Mưu

"Chỉ là chung cục Chiến Thú tầm quan trọng không cần nói cũng biết, hần Vương Mãnh cho dù có toàn bộ Tuần Hà thành tương trợ có thể hay không cầm chắc còn khác nói, huống chi bây giờ Tuần Hà thành thế lực tứ phân ngũ liệt!"

Văn Sĩ nói bỗng nhiên cười rộ lên.

"Kế sách hiện nay vẫn là tìm được trước Vương Mãnh lại nói!"

"Vậy hần đâu?" Tướng lĩnh nhìn về phía Trần Thiên Vạn mắt lộ ra sát khí.

Văn Sĩ một chút nghĩ phó, nói: "Mang theo đi, khi tìm thấy Vương Mãnh trước đó vẫn hữu dụng!"

Chi đội ngũ này nhân số có chừng hai trăm người, mà lại đều là tứ giai chiến sĩ tinh nhuệ chiếm đa số, tất nhiên là không sợ Trần Thiên Vạn đùa nghịch hoa dạng gì.

Bất quá bọn hần nhưng lại không biết Trần Thiên Vạn cùng bọn hần tao ngộ bất quá là một cái kế hoạch bắt đầu a.

Từng cái chim đưa thư từ các ngõ ngách bay về phía bốn phương tám hướng.

Đồng đảo thế lực cơ hồ trong cùng một lúc thu đến đến chính mình phương thám tử tín hiệu.

Bọn họ ngạc nhiên phát hiện chim đưa thư mang đến thông tin bên trong thế mà xuất hiện cực kỳ trọng yếu tin tức.

Không chỉ có là Trần Thiên Vạn có hạ lạc, này hai cỗ chung cục Chiến Thú cũng là như thế.

"Vương Mãnh a? Có ý tứ!"

Tượng Tâm cư phế tích bên cạnh, Khuông Dịch mang theo một đám thuộc hạ, nhìn qua dưới chân vết nứt, bên trong có thể nhìn thấy Địa Hỏa gào thét, nếu như triều lên lấy một loại chậm chạp tốc độ xông tới.

Có lẽ còn cần nửa ngày thời gian, những Địa Hỏa đó liền sẽ hoàn toàn tràn ra mặt đất, những lòng đất dung nham đó lưu tương hội lấy cực nhanh tốc độ hướng bốn phương tám hướng đánh tới!

"Cái này là không thể tránh né cục diện a!"

Khuông Dịch lẩm bẩm nói.

"Nếu là cái này địa hỏa tuôn ra mặt đất, sợ là sẽ phải đối toàn bộ Tuần Hà thành tạo thành hủy diệt tai ương a! Chúng ta muốn hay không thông tri các đại thế lực?" Sau lưng tướng lĩnh lo lắng.

Thế lực này phần lớn đã thoái lui, mà lại ánh mắt phần lớn là chú ý tại chung cục Chiến Thú cùng Trần Thiên Vạn trên thân, đúng là không người phát hiện nơi này dị trạng.

Hoặc là nói có người phát hiện, lại im miệng không nói nói.

Khuông Dịch trên mặt vẻ phức tạp chợt lóe lên.

"Không cần!"

Này tướng lĩnh còn muốn nói điều gì, lại bị Khuông Dịch khoát tay ngăn cản.

"Tuần Hà thành tồn tại đối với chúng ta mà nói Hại nhiều hơn Lợi!"

Bên người thuộc hạ nghe vậy trong lòng nhất thời phát lạnh.

Chỉ có Khuông Dịch ánh mắt không thay đổi nhìn về phía trước, nơi đó rõ ràng là trước kia Tượng Tâm lão nhân cùng Chu bắc chết chi địa.

"Loạn thế, nào có không chết người!"

Một tiếng lẩm bẩm nhẹ nhàng truyền ra.

Tuần Hà Thành Bắc môn là Tứ Môn bên trong thâm thiết nhất một môn.

Vương Lợi một thân chiến giáp cơ hồ bị vết cắt lấp đầy, liền liền trên mặt cũng xuất hiện mấy đạo vừa vậy không bao lâu vết thương, để hần nhìn nhiều mấy phần tức sát, thiếu mấy phần nịnh nọt.

Hắn tại chiến sĩ bên trong bước nhanh hành tẩu, rất nhanh mà liền xuất hiện tại thủ thành tướng lĩnh Mã Dung lâm thời xây dựng Chủ Trương bên trong.

"Tướng quân, không tốt!"

Hắn bối rối mà xông vào, nửa quỳ trên mặt đất.

"Sự tình gì!"

"Thành môn —— phá!"

"Cái gì!"

Mã Dung lập tức từ trong ghế đứng lên, từ trước đến nay vững như Thái Sơn thân thể khẽ run lên.

"Chúng ta làm sao bây giờ?" Gặp Mã Dung lâu không nói lời nào, Vương Lợi nhất thời nhịn không được nói.

"Thành môn làm sao lại phá? Chúng ta đã dừng chân theo, vì sao sẽ còn để thành môn bị phá!" Mã Dung sắc mặt mãnh liệt, quát.

Vương Lợi vội vàng nói: "Là —— là Tần Vũ Hậu Vương Bài xuất động! Bọn họ sử dụng cự đại lưới sắt câu khóa, đem mặt đất cùng thành tường luyện thành một mảnh, lấy Vương Bài mở đường, chúng ta căn bản là không có cách ngăn cản!"

"Trọng yếu nhất là, này Long Sàng Nỗ Pháo ——" Vương Lợi một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng.

"Long Sàng Nỗ Pháo làm sao?"

Bắc Môn Long Sàng Nỗ Pháo tuy nhiên lúc bắt đầu đội bị Phản Tướng chỗ hư hao, nhưng chỉ là cục bộ, có mấy cái đại thế gia trợ giúp, vài ngày trước đã có thể đầu nhập chiến trường, không phải vậy lời nói, bọn họ cũng vô pháp ngăn lại Tần Vũ Hậu đại quân.

Nhưng bây giờ từ Vương Lợi lời nói bên trong, Mã Dung nghe ra một số không giống bình thường vị nói tới.

"Để thêm phụ trách Long Sàng Nỗ Pháo một khu vực như vậy, chẳng lẽ liền để thêm cũng làm phản?" Mã Dung bỗng nhiên nói ra.

Vương Lợi gật gật đầu, không nói gì.

Mã Dung thán một tiếng, lập tức lộ ra già nua rất nhiều.

"Hiện tại chúng ta làm sao bây giờ, tướng quân!" Đây là Vương Lợi lần thứ hai nói ra lời này.

Mã Dung trầm tư hồi lâu, cái này mới nói: "Trừ ra dao nhọn doanh cùng hấn phổ thông Binh Đoàn bên ngoài, đem hấn Bộ Chúng thu nạp, chúng ta cần thực lực!"

Vương Lợi trong lòng giật mình, ứng một tiếng, liền lui thân thể mà đi.

Chỉ để lại Mã Dung một người ngồi tại trong doanh trường, ánh mắt chớp động, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Tuần Hà thành Tứ Môn liên tiếp cáo phá, để nguyên bản liền rung chuyển không chịu nổi cục diện trong nháy mắt bạo phát, mang ý nghĩa Tuần Hà thành từ đó hoàn toàn lâm vào trong chiến loạn.

Tuần Hà thành bản địa đại thế lực nhao nhao thu nạp Bộ Tướng, bắt đầu ở Tuần Hà nội thành phân chia thế lực phạm vi.

Cục diện cũng bởi vậy lần thứ nhất chính thức tại sở hữu bình thường dân chúng trong lòng trở nên minh lạng.

Lấy Ngụy Khuông, Vương Hộc, Phương Lô ba vị Thiếu Tướng làm một phương.

Lấy Diêm độc, phí chính hai vị Thiếu Tướng cầm đầu một phương.

Cùng thành chủ Triệu Quyền một phương.

Tam Đại Thế Lực phân biệt ứng binh mấy chục vạn, chiếm cứ Tuần Hà thành một nửa giang sơn.

Mà quý dị là, Tần Vũ Hậu cùng huyết chiến Vương Quân đội tại đánh vào Tuần Hà nội thành thời điểm cũng không có áp dụng bất luận cái gì quá kích cử động, ngược lại là ở cửa thành chỗ hạ trại an trại, vững vàng nắm chặt tứ phương thành môn thông đạo.

"Đáng chết! Bọn họ chẳng lẽ cam tâm vì Tần Vũ Hậu, huyết chiến vương chi nô!"

Triệu Quyền trong phủ đệ quảng đồ hư hỏng đã không phải là một kiện hai kiện, giờ phút này hấn song mắt đỏ bừng, hiển nhiên đang nổi nóng.

"Những người kia sau lưng hoặc nhiều hoặc ít đều có hấn Vương Hầu thế lực bóng dáng, bỏ mặc Tần Vũ Hậu cùng huyết chiến Vương Tiến thành, cũng

thuộc về trong dự liệu!" Bên cạnh Khương Vân nói ra.

Triệu Quyền lắng lại một chút lửa giận, nói ra: "Tiên sinh bây giờ có gì diệu kế?"

"Cho dù là mấy cái đại thiếu đem làm phản, chúng ta có Tuấn Hà thành thành tướng làm thủ, cũng không trở thành để Tần Vũ Hậu cùng huyết chiến Vương Đại Quân tại gần như vậy thời gian vào thành!"

"Người nói là —— "

"Vân là câu nói kia, diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong! Bất quá hiện nay tình huống khẩn cấp, chúng ta nếu là làm cho gió tanh mưa máu cũng là không ổn, bất quá thành chủ có thể trắng trợn đề bạt một chút thân tín tướng lĩnh, dạng này tài năng tận khả năng mà ở sau đó trong chiến tranh thượng hạ nhất tâm!" Khương Vân nói ra.

Lời nói này nói đến không phải không có lý, Triệu Quyền tất nhiên là đồng ý.

Chăm chú không đến nửa ngày thời gian, từng cái nghị định bổ nhiệm như là tuyết hoa tung bay mà đi.

Thành chủ Triệu Quyền thân tín ban địa vị cùng quyền lực thu hoạch được tăng lên trên diện rộng.

Một số tại gần đây biểu hiện mười phần tốt đẹp tăng tướng lĩnh cũng ngoài ý muốn thu hoạch được diu dặt.

Bên trong liền có trên cỏ Thiết Cốt danh xưng Vương Lợi!

"Đồ Úy a?"

Nhìn trong tay phiếm hồng nhận mệnh sách, Vương Lợi trên mặt một mảnh đậm mạc, tiện tay quăng ra đem ném trong góc.

Lâm nguy bổ nhiệm, hấn thấy, liền là muốn tiện bán mình mệnh!

Nếu như không có trước kia phát sinh kinh lịch, hấn sẽ còn cảm động đến rơi nước mắt, nhưng bây giờ ——

"Đáng tiếc!"

Hấn lẩm bẩm nói.

Tại Trần Thiên Vạn mang theo bắt được hấn đội ngũ tìm Vương Mãnh thời điểm, một cái chim đưa thư bỗng nhiên từ giữa không trung rơi vào một chỉ chiến sĩ tinh nhuệ đội ngũ bên cạnh một tảng đá lớn bên trên.

Một tên chiến sĩ tiến lên đem chim đưa thư nắm lên, đem đưa đến phía trước Văn Sĩ trong tay.

"Có thể nhìn ra đây là đầu Phương Tín chim a?" Cái này Văn Sĩ hai mắt hẹp dài, cái cằm lưu một đạo râu dài, nhất cử nhất động ở giữa tràn ngập Văn Sĩ phong phạm.

Người này họ Chân tên phượng, chính là Vương Mãnh sau lưng trong thế lực một tên có phần có danh tiếng Văn Sĩ.

Chỉ là tại cái này đông đảo danh sĩ hội tụ dưới cục diện có chút không bắt mắt a.

"Là hấn thế lực, về phần là phương nào, mặt tướng nhìn không ra!" Đây chiến sĩ đáp.

Trong chiến tranh thời điểm, ngẫu nhiên cũng sẽ xuất hiện hấn thế lực chim đưa thư bởi vì vì một số ngoài ý muốn rơi vào trong tay địch nhân, này cũng cũng không phải rất lợi hại hiếm lạ.

"Mở ra!" Văn Sĩ nói ra.

Này chiến sĩ vội vàng mở ra Lưu Ảnh phiệt, sau một khắc, Văn Sĩ cùng bên cạnh chiến sĩ trên mặt đều biến nhan sắc.

Chỉ gặp trong chân dung lưu lại rõ ràng là Vương Mãnh bị trôi trên mặt đất tình hình!

"Đáng chết! Chúng ta nhanh đi nghĩ cách cứu viện Vương Tướng Quân!" Văn Sĩ cắn răng quyết đoán.

Vấn đề này lộ ra một cổ quái dị, nhưng Vương Mãnh tại trong thế lực địa vị phi phạm, nếu là bị phía trên biết hấn thấy chết không cứu lời nói, hấn hạ tràng cũng không tốt gì.

Cho nên hấn không chút do dự làm ra nghĩ cách cứu viện quyết định, mang theo đội ngũ hướng trong chân dung cố ý lưu lại một chút dấu vết tìm quá khứ.

Nếu là có người có thể từ chỗ cao nhìn xuống, liền có thể nhìn thấy cái này hai chỉ đội ngũ chính hướng phía cùng một cái phương hướng mà đi.

Không chỉ có như thế, hần thế lực cũng nhao nhao từ riêng phần mình thám tử phát ra chim đưa thư bên trong thu hoạch được tin tức, cũng nhao nhao mang theo đội ngũ hướng nơi này mà đến!

Cuồng phong bạo vũ sắp đoán được!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Mai phục

Hai bóng người quỷ quỷ túy túy trốn ở đại thụ hậu phương, phía trước cách đó không xa chính là bị trói lại Vương Mãnh.

"Đại ca, như vậy không tốt đâu!" Diệp Triền nói với Diệp Đồng.

Diệp Đồng trong tay cầm một cây cung tiễn đối Vương Mãnh đầu, nghe vậy cũng là một trận do dự, bất quá nhớ tới Trần Thiên Vạn lời nói đến không khỏi âm thầm lắc đầu.

Cứ việc chỉ là hai ngày nữa, hần trí lực đều đề bạt không ít, cân nhắc đồ, vật cũng so dĩ vãng nhiều rất nhiều.

"Đây là chủ công mệnh lệnh! Vương Mãnh đối phía sau hần vị Thiếu tướng kia trung thành tuyệt đối, căn bản khó mà xúi giục, được không chủ công trợ lực, ngược lại sẽ trở thành lực cản, chỗ lấy tử vong đối với chúng ta mà nói là có lợi nhất!"

"Vương Mãnh vừa chết, bao nhiêu hội chế tạo không ít hỗn loạn, có lợi cho chúng ta đào mệnh!"

Việc quan hệ chính mình thân gia tánh mạng, hai huynh đệ biểu lộ cũng lộ ra kiên định rất nhiều.

"Vậy được rồi!"

Huru!

Mũi tên phá không, ngay ngắn chui vào Vương Mãnh cổ họng chỗ, đem xuyên qua.

Hai huynh đệ trên mặt sững sờ.

Trong tay bọn họ cung tiễn căn bản còn chưa kịp bắn ra.

Đến là ai?

Bọn họ bốn phía Tầm nhìn, chỉ thấy được một bóng người tại cách đó không xa trong bụi cỏ lóe lên một cái rồi biến mất, vội vàng đuổi theo.

Chờ hai người sau khi rời đi viện không lâu, mấy tên chiến sĩ lại là vội vàng mà đến, đem trên mặt đất Vương Mãnh thi thể nhấc lên, không bao lâu liền biến mất tại nguyên chỗ.

"Người nói Vương Mãnh ở đâu? Vì sao không thấy bóng dáng?"

Văn Sĩ ánh mắt sắc bén nhìn về phía Trần Thiên Vạn.

Trần Thiên Vạn trên mặt kinh nghi bất định, lần này hần là thật có chút hoảng.

Hần rõ ràng mệnh hai huynh đệ đem Vương Mãnh đưa ở đây, một phương diện khác thì là để Khuông Dịch giúp hần bốn phía phát ra tin tức, dẫn tới rất nhiều thế lực đội ngũ.

Chỉ là từ tình huống trước mắt bên trên nhìn, hai huynh đệ hiển nhiên là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn!

Muốn đến nơi này, hần một mặt đáng chất mà nói: "Người biết nơi này hội tụ đông đảo thế lực, còn có số lượng không ít danh sĩ, ta không dám khẳng định Vương Mãnh bọn người sẽ còn ở chỗ này đợi bất động!"

Lời này ngược lại là có mấy phần đạo lý.

Văn Sĩ ánh mắt chớp lên, liền đề đội ngũ coi đây là cơ, hướng tứ phương mở đi ra.

Nhưng cũng không lâu lắm, lại nghe được cách đó không xa thủ hạ truyền ra một trận tiếng kêu thảm thiết.

"Chuyện gì xảy ra?"

Cầm đầu tướng lĩnh tiếng quát nói.

Đáp lại hần là nhất đại bùng mũi tên.

Những này mũi tên từ chỗ rừng sâu bắn ra, đem ở đây sở hữu chiến sĩ đều bao phủ tại tiền trong mưa.

Không hổ là tứ giai chiến sĩ tinh nhuệ, tại cái này trong lúc vội vã, đại đa số người đều kịp phản ứng, trốn đến bên cạnh chướng ngại vật sau.

Chỉ có hơn mười người khoảng cách bên người ngạch chướng ngại vật khá xa, bị mũi tên bắn trúng, một thân cứng rắn chiến giáp cũng vô pháp tới mũi tên sức lực, hóa thành vong hồn.

Trần Thiên Vạn trốn ở một tên chiến sĩ hậu phương, quét mắt một vòng, phát hiện tên văn sĩ kia trên thân bên trong một tiễn, một bộ thờ ra thì nhiều tại hấp khí trạng thái, nếu như không thể kịp thời trị liệu, sợ là sinh hoạt không bao lâu!

Văn Sĩ tuy nhiên tinh thông mưu lược, có khi còn có thể chường không mấy ngàn chính là mấy vạn chiến sĩ cử động, nhưng chánh thức đứng trước lúc đang chém giết đội lại là mười phần yếu ớt!

Từ nơi này một đợt mũi tên bên trên có thể thô sơ giản lược đoán chừng, địch nhân nhân số tối thiểu so chi đội ngũ này thêm ra gần hơn hai lần, lại thêm là đánh lên, chi đội ngũ này cho dù là rút đi cũng khó có thể làm đến.

Sau cùng tại một lần cẩn thận chém giết về sau, chỉ này tù binh Trần Thiên Vạn đội ngũ gần như hoàn toàn bị tiêu diệt, chỉ có chút ít mấy người may mắn trốn được tánh mạng.

Mà Trần Thiên Vạn cũng là bên trong một trong, bất quá bởi vì hần đặc thù tính, lại một lần nữa trở thành tù binh.

"Trần Thiên Vạn? Nghe nói chung cực Chiến Thú Song Sinh Tử cũng là trong tay ngươi, hiện tại ngươi có thể tại Song Sinh Tử cùng tánh mạng ở giữa làm ra lựa chọn!" Cầm đầu tướng lĩnh đáng người cũng không cao lớn lắm, nhưng ánh mắt có thần, còn như dao.

Lại là một tên mãnh tướng.

Trần Thiên Vạn xem xét người tới thuộc tính, phát hiện thực lực tại Lục Giai ở trong cũng thuộc về cực mạnh nhân vật, chỉ không cách nào cùng Vương Mãnh bực này nhân vật so sánh a.

Tâm hần tiếp theo động, đem trước cùng tên kia Văn Sĩ nói tới lại trình bày một lần, không bao lâu, chi đội ngũ này lại lần nữa đập vào tìm kiếm Vương Mãnh đường đi.

Nhưng mà từ nơi này lúc bắt đầu, hần lộ trình liền trở nên cực kỳ khó khăn trắc trở.

Các đại thể lực đội ngũ lần lượt tao ngộ.

Theo từng nhánh đội ngũ bị tiêu diệt, Trần Thiên Vạn cũng nhận làm con thừa tự trở thành hần thể lực tù binh.

Khi nhìn đến Trần Thiên Vạn thời điểm, các đại thể lực chủ não đều không thể tránh khỏi hỏi thăm đến chung cực Chiến Thú tồn tại, thế là Trần Thiên Vạn liền đem trước đây lời nói thêm mắm thêm muối mà nói ra.

Biết hần gặp gỡ Huyền Giáp chiến sĩ!

"Chung cực Chiến Thú ở đâu?"

Trình Quỳnh hai mắt trừng một cái, áp lực thật lớn đề Trần Thiên Vạn kém chút quỵ đi xuống.

"Tại Vương Mãnh —— "

Trình Quỳnh bỗng nhiên khoát tay, cắt ngang Trần Thiên Vạn lời nói.

"Lời này ta nghe không xuống mười lần! Ngươi cũng không cần nhiều lời, một canh giờ! Nếu là một canh giờ ngươi không mang ta tìm tới Vương Mãnh hoặc là chung cực Chiến Thú, như vậy ngươi liền có thể đi chết!" Trình Quỳnh cười lạnh một tiếng, để cho người ta đem Trần Thiên Vạn ép đến đội ngũ ở giữa nhất, tầng tầng bảo hộ cùng phòng bị đứng lên.

Một canh giờ!

Trần Thiên Vạn sắc mặt có chút khó coi.

Những này Huyền Giáp chiến sĩ tựa hồ đã sớm biết hấn hành tung, bằng không thì cũng sẽ không đối với hấn muốn muốn nói chuyện nhất thanh nhị sở, cũng hạn định tìm người thời gian.

"Tiểu tử, ngươi cũng không cần làm hoa dạng gì! Ta Huyền Giáp Binh Đoàn không phải hấn Binh Đoàn, dám xuống tay với chúng ta thế lực có thể đếm được trên đầu ngón tay! Trừ phi là nơi này sở hữu thế lực liên hợp lại, hoặc là bên ngoài đóng quân mấy chục vạn đại quân đều tới!"Trình Quỳnh phiết Trần Thiên Vạn liếc một chút.

Đột nhiên, hấn biến sắc, đầu bỗng nhiên nghiêng một cái, một đạo kinh khí kinh người cự đại mũi tên từ cổ một bên lướt qua, đánh nát sau lưng một mảng lớn cây cối.

Sàng Nỗ!

Trần Thiên Vạn xem xét này cấm ở trên một cây đại thụ, phần đuôi vẫn như cũ rung động động không ngừng cự đại mũi tên, lập tức liền biết bắn ra mũi tên này mũi tên vũ khí cũng là đại hình Công Thành Vũ Khí Sàng Nỗ.

Trình Quỳnh vũ lực giá trị đã đạt tới bát giai đỉnh phong, thậm chí có Cửu Giai sơ cấp cấp độ, nếu không phải sử dụng cùng loại với Sàng Nỗ bức này v, coi như đánh trúng, cũng vô pháp đối tạo thành trí mạng thương hại!

Đánh lên người hiển nhiên đã sớm cân nhắc đến điểm ấy.

Mà lại một tiễn này đến đến vô thanh vô tức, nhiều như vậy kinh nghiệm phong phú Huyền Giáp chiến sĩ lại cũng không ai phát giác được may mắn, như vậy chỉ có một loại tình huống, này tức là địch nhân đã sớm dự liệu được Huyền Giáp chiến sĩ sẽ xuất hiện ở chỗ này, cho nên sớm sai người ở đây an trí Sàng Nỗ, đồng thời thời khắc ở vào tụ lực trạng thái , chờ đến Trình Quỳnh xuất hiện thời điểm hoàn toàn giảm bớt tụ lực giai đoạn.

Cái này tránh cho bởi vì tụ lực phát ra tiếng vang bị Huyền Giáp các chiến sĩ phát hiện.

Cho nên nói một tiễn này hoàn toàn là mưu đồ đã lâu một tiễn.

Cứ việc không có đem Trình Quỳnh đánh giết, nhưng lại dễ bị thương nặng, giờ phút này cổ của hấn chỗ một bên áo giáp vỡ ra một đường vết rách, đại lượng máu tươi chảy vào áo giáp bên trong.

Đổi lại một tên người bình thường, nhận dạng này thương thế coi như không chết, cũng khó có thể động dậy, nhưng Trình Quỳnh nhưng như cũ vững vàng lập trên mặt đất, một thân sắt khí kinh người, đúng là không ảnh hưởng nhiều lắm bộ dáng.

Bất quá Trần Thiên Vạn nhưng nhìn ra Trình Quỳnh bất quá là tại cường lực chèo chống a.

Đỉnh phong thực lực có thể phát huy ra tám thành liền xem như mười phần không tệ!

"Tướng quân!"

"Tướng quân!"

Mấy tên phó tướng liền vội vàng tiến lên đem Trình Quỳnh ngăn ở phía sau.

"Không cần như thế! Một chút vết thương nhỏ mà thôi! Ta ngược lại muốn xem xem là nơi nào hạ giá áo túi com, dám đánh lên ta Huyền Giáp Binh Đoàn!" Trình Quỳnh đại thủ đem hai tên phó tướng đẩy ra, đi hướng về phía trước.

Sau lưng Huyền Giáp chiến sĩ nhanh chóng giăng ra chiến đấu trận hình, theo sau lưng Trình Quỳnh, hướng phía trước ép qua.

Trận này hình phòng thủ đến thật sự là vững như Thái Sơn!

Tại trong đội ngũ Trần Thiên Vạn trong lòng thầm khen, theo Huyền Giáp các chiến sĩ tốc độ đi động.

Khi thấy rõ phía trước người lúc, vô luận là Trình Quỳnh vẫn là hấn Huyền Giáp trong lòng chiến sĩ cũng vì đó trầm xuống.

Chỉ thấy phía trước bóng người đông đảo, mấy cái đại Hấn Tướng cản tại trống trải giữa đại lộ, càng xa xôi hội tụ mấy tên Văn Sĩ, lại không một người không phải danh sĩ hàng ngũ.

Mà bốn phía lít nha lít nhít cung tiễn đối nơi này, bên trong còn kèm theo đại lượng liên nỗ cùng đầu sư tử cung, thậm chí còn có vài chục mở đầu tiểu hình Sàng Nỗ!

Dám đến lộ lần này vững nước đục chí ít đều là tam giai chiến sĩ, vượt qua một nửa chiến sĩ là tứ giai, loại trình độ này thực lực đã mười phần tiếp cận Vương Bài chiến sĩ tầng thực lực, tại hòng súng đã nhắm ngay tự thân tình huống dưới, Vương Bài chiến sĩ căn bản khó mà lấy được chỗ tốt!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 158: Đánh đi

Đối mặt rất nhiều đội ngũ tinh nhuệ mai phục, Trình Quỳnh cũng không có bất kỳ cái gì phần thắng, trận này sẽ là hấn suất lĩnh Huyền Giáp chiến sĩ xuất chinh đến nay thảm trọng nhất nhất chiến!

Rất nhiều thế lực những người đầu não căn bản không cho bọn hấn nói chuyện thời cơ, những sớm đó liền chuẩn bị hảo tiễn mũi tên, liên nổ như mưa rơi xuống.

Hay không thời gian nhưng nhìn đến một đạo cao đến một người mũi tên xuyên toa tại mưa tên ở trong.

Chỉ nghe được một tiếng chim vang, sau một khắc, liền có một tên Huyền Giáp chiến sĩ trên thân Huyền Giáp âm vang nổ tung, cự đại mũi tên tại thân thể của hấn bên trên mặc một cái động lớn.

Cũng có trực tiếp bị cự đại mũi tên đánh bay xa mười mấy trượng, gãy dựa mấy lần sau liền rút cuộc không có tiếng hơi thở.

"Phá vậy!"

Trình Quỳnh hét lớn.

Hấn đối chiến là mãnh tướng Trương Dực!

Vị này cho dù là tại toàn bộ Đại Nguyên đều thuộc về nổi danh chiến tướng tồn tại cho Trình Quỳnh vô cùng áp lực thật lớn.

Trương Dực đã là rất gần Cửu Giai chiến sĩ tồn tại, so với hấn còn phải mạnh hơn mấy bậc, nếu không phải trước đó cùng Kỳ Phong đối chiến mấy lần thụ không nhỏ bị thương, Trình Quỳnh tối đa cũng liền có thể chống đỡ mấy chục cái hội hợp, liền muốn bại lui. Vận khí không lời hay bỏ mình cũng có khả năng!

Mà đối phương có thể cũng không chỉ Trương Dực cái này mãnh tướng.

Còn có cùng nổi danh quan thiên, cù phụng, Trương Xung mấy người nhất lưu chiến tướng cùng kém hơn một bậc mấy tên Thất Giai chiến tướng.

Cổ này thực lực hoàn toàn do năng lực ăn hấn hơn hai ngàn Huyền Giáp.

Trình Quỳnh từ xuất chinh đến nay, lần thứ nhất hạ đạt mệnh lệnh rút lui.

Hơn hai ngàn Huyền Giáp chiến sĩ tại vút xuống gần hai trăm danh chiến sĩ tánh mạng sau rút cục đột phá rất nhiều thế lực phong tỏa.

Nhưng Trình Quỳnh lại một chút cũng nhẹ nhõm không nổi.

Rất nhiều thế lực quân áo nhẹ chiến sĩ mang theo các loại sức sát thương cực mạnh cao đoạn liên nổ, cao cấp cung tiễn một đường truy kích, để hấn đội ngũ khổ không thể tả.

Dưới sự bất đắc dĩ, hấn để đội ngũ phân tán, từng người tự chiến.

Vương Bài sở dĩ là vua bài cũng là bọn họ có thể tùy thời thích ứng các loại đột phát tình huống, mà lại cá nhân thực lực cũng cực kỳ không tầm thường.

Tại loại này rừng rậm trong chiến trường, chỉ có đem Huyền Giáp chiến sĩ chia cắt thành từng cái tiểu cá thể tài năng trình độ lớn nhất mà phát huy phe mình lực lượng.

Không thể không nói, Trình Quỳnh chiến trường đối mặt biến đổi năng lực vẫn là cực mạnh.

"Đem đội ngũ chia cắt thành mấy chục cổ tuy nhiên có bị phân mà nuốt chỉ nguy hiểm, nhưng Huyền Giáp chiến sĩ mỗi cái đội ngũ đều không yếu, muốn ăn hết cũng phải hao phí không ít tinh lực! Dạng này tính là cho hấn đội ngũ tranh thủ đến thời gian! Cũng tương tự có thể tạo được nhiều loạn địch nhân ánh mắt tác dụng!"

Trần Thiên Vạn trong lòng thất kinh.

Trình Quỳnh một bước này có thể nói đi được phi thường diệu.

Huyền Giáp trong chiến sĩ là không thể nào xuất hiện Âm Tuyền, mà đồng dạng thám tử ban đầu vốn cũng không dám tới gần kinh nghiệm, chiến lược phong phú Huyền Giáp chiến sĩ, chỉ có thể xa xa treo, nghĩ như vậy biết Trình Quỳnh ở đâu cái đội ngũ liền không bình thường khó khăn.

"Cử động lần này cũng coi là Tráng Sĩ tự chặt tay!"

Trần Thiên Vạn thăm thờ dài nói.

Mặc kệ kết cục như thế nào, làm như vậy tuyệt đối sẽ dẫn đến không nhỏ một bộ phận Huyền Giáp chiến sĩ đội ngũ bị quân địch ăn hết.

Dù sao, đối phương cá nhân thực lực phổ biến muốn mạnh hơn bọn họ!

Trần Thiên Vạn chợt phát hiện chính mình cục diện không bình thường không lạc quan.

Trình Quỳnh nhìn mình trong ánh mắt sát khí không che giấu chút nào, chỉ là có lẽ trong lòng còn cất giấu một tia hi vọng, trong lúc nhất thời cũng không có chánh thức động thủ.

Nhưng Trần Thiên Vạn biết, tại chính mình đội ngũ có khả năng đứng trước bị tiêu diệt tình huống dưới, Trình Quỳnh bạo phát là sớm muộn sự tình.

Chỉ là mình kế hoạch tựa hồ xuất hiện chỗ sơ suất, đến bây giờ sớm đã thoát ly chướng không, cho nên liền hấn cũng không có biện pháp gì thoát ly bây giờ khốn cảnh.

Ngay tại hấn buồn rầu thời khắc, hệ thống một tin tức quả thật làm cho trong lòng của hấn chấn động.

"Phát hiện địch ý mãnh liệt, phát động ẩn tàng Chủ Tuyền Nhiệm Vụ —— (Khốn Long Thăng Thiên!) "

Trần Thiên Vạn trong lòng giật mình.

Lại là ẩn tàng nhiệm vụ, hơn nữa còn thuộc về chủ tuyền!

Hấn chỉ nghe nói có ẩn tàng ngẫu nhiên nhiệm vụ, nhưng lại chưa từng nghe qua ẩn tàng chủ tuyền!

Lấy hấn kiếp trước chơi (Thánh Thành) kinh nghiệm đến xem,

Chủ tuyền có tứ đại giai đoạn, theo thứ tự là ban đầu tấn thủ giai đoạn —— (máu và lửa tẩy lễ sau đó cũng là tấn thăng tiểu thành về sau? (lực lượng mới xuất hiện ngay sau đó là Chủ Thành sau (tranh giành thiên hạ cùng sau cùng —— (duy ngã độc tôn).

Cái này bốn cái chủ tuyền là tuyền cổ bất biến nhiệm vụ, chỉ cần là (Thánh Thành) người chơi đều có thể tiếp vào, cũng nhất định phải hoàn thành.

Trừ cái này tứ đại chủ tuyền bên ngoài, cũng là một số ngẫu nhiên nhiệm vụ, bên trong có phổ thông, ác mộng mấy người phân chia.

Mà cái này ẩn tàng chủ tuyền lại làm cho hấn mười phần lạ lẫm.

Trần Thiên Vạn nhìn một chút nhiệm vụ giới thiệu, bỗng nhiên ngạc nhiên phát hiện cái này chủ tuyền vẫn là liên tục nhiệm vụ!

Tuy nhiên hệ thống cũng không có cho thấy sẽ xuất hiện bao nhiêu Tử Nhâm vụ, nhưng đây đối với Trần Thiên Vạn tới nói không thể nghi ngờ là một phân đại kinh hi.

"Có lẽ cái này đem là hấn thoát khỏi lần này trong khốn cảnh trợ lực lớn nhất!"

Trần Thiên Vạn hơi hơi nheo lại mắt.

Trình Quỳnh hoàn toàn đánh giá thấp danh sĩ đầu não.

Hấn suất lĩnh đội ngũ còn chưa đi ra bao xa liền bị khóa chặt.

Không chỉ có như thế, bọn họ còn gặp được mai phục.

Lúc này Trình Quỳnh đi theo phía sau mấy trăm tên Huyền Giáp chiến sĩ đứng ở một chỗ khe núi miệng, phía trước bỗng nhiên xông ra một tên chiến tướng, trong tay cầm một thanh Đại Quan Dao, uy phong凛凛, không phải là Trương Dực là ai?

"Trương mỗ chờ đợi ở đây đã lâu!" Trương Dực hét lớn một tiếng, bốn phía loạn thạch trong rừng nhao nhao hiện ra từng cái bóng người, sau một khắc, từng đạo từng đạo mũi tên nhất thời phô thiên cái địa rơi vào Trình Quỳnh trong đội ngũ.

Trình Quỳnh quá sợ hãi, vội vàng mang theo đội ngũ rút đi.

Mà Trương Dực chỉ là dẫn người già bộ đuổi theo ra mấy trăm mét liền dừng lại, nhìn lấy Trình Quỳnh đội ngũ phương hướng rồi đi, cười hắc hắc nói:

"Bắt rùa trong hồ, gia hỏa này trốn không!"

Trình Quỳnh sắc mặt trầm thấp, giống như có thể ngưng nước chảy tới.

Tao ngộ Trương Dực phục kích để trong lòng hấn trấn định hoàn toàn tiêu tán.

Hắn bỗng nhiên có chút hồi hận mời binh tiến vào Tuần Hà thành.

Ý tưởng này vừa xuất hiện liền bị hắn cho bóp tắt.

Hắn Trình Quỳnh từ trước đến nay không phải một chuyện sau hối hận người!

Chỉ là nhìn về phía Trần Thiên Vạn ánh mắt lại càng phát ra bất thiện.

Ầm ầm!

Mấy chục khóa Đại Thạch từ dốc đứng bên trên lăn xuống, do xoay sở không kịp, hơn mười người Huyền Giáp chiến sĩ bị cự thạch đụng bay, không rõ sống chết.

Càng có mấy tên vận khí kém bị sinh sinh ép thành bánh thịt.

Bên trên cự thạch ngàn cân từ chỗ cao lăn xuống đến sinh ra lực đạo to lớn, coi như lại cứng rắn áo giáp cũng vô pháp ngăn cản.

"Quan thiên ở đây! Trình Quỳnh còn không mau mau nhận lấy cái chết!"

Một viên tướng lãnh từ khía cạnh xông ra, một tiếng rống to, như Chiến Thần lâm thế, trăm Lãng Thương mang theo Thiên Quân lực đạo ầm vang nổ tới.

Trình Quỳnh cùng giao chiến mấy chục cái hội hợp liền không thể không ở đây bại trận.

Quan thiên giống như Trương Dực, cũng chỉ là đuổi theo ra vài trăm mét liền chậm rãi dừng lại.

"Phá của chi khuyên!" Trên mặt hắn lộ ra mĩa mai nụ cười.

Một ngày thời gian bên trong.

Trình Quỳnh chỉ huy mấy trăm Huyền Giáp bị mai phục chặn đường bảy tám lần.

Trương Dực, quan thiên, cù phụng mấy người nhất lưu Danh Tướng tựa hồ có thể sớm biết hắn đi hướng một dạng, mỗi lần đều có thể chuẩn xác mà tại hắn đi qua trên đường mai phục, để hắn đội ngũ lần lượt giảm quân số, bây giờ đã còn lại không đến hai trăm người!

Mà những phân đó tán ở trong rừng Huyền Giáp cho tới bây giờ còn có thể có bao nhiêu còn sống ——

Mỗi lần nghĩ đến đây, Trình Quỳnh nội tâm liền như là đao cắt!

Hắn quyết định biện pháp không tệ, chỉ là đáng tiếc đối mặt là mấy vị danh sĩ cùng các đại thế lực chiến sĩ tinh nhuệ.

Nhìn lấy dưới Huyền Giáp nhóm từng cái sắc mặt đều hiện lên ra một tia mỏi mệt, Trình Quỳnh trong mắt lộ ra kiên quyết chỉ sắc.

Giống tình huống hôm nay đối mỗi một chi đội ngũ tới nói đều là một trận ý chí cực Đại Khảo Nghiệm, Huyền Giáp chiến sĩ chỉ là hơi có vẻ mỏi mệt, cũng có thể thấy được bọn họ cùng đồng dạng đội ngũ tinh nhuệ chỗ khác biệt.

Nhưng Trình Quỳnh biết, theo thời gian ngách chuyển dời, liền coi như bọn họ là Vương Bài cũng sẽ càng ngày càng suy yếu, mà đối phương dùng khỏe ứng mệt, sau cùng thực lực sai biệt chỉ có thể càng ngày càng lớn!

Bởi vậy ——

"Đánh đi!" Hắn bỗng nhiên đứng lên, ánh mắt như điện.

Rất nhiều Vương Bài nhìn qua hắn, trong mắt không có chút nào về sợ hãi.

Bọn họ an tĩnh sát trên thân áo giáp cùng binh khí.

Câu nói này, bọn họ mấy người hồi lâu!

"Là ta sai! Vương Bài không nên si nhục mà vừa lui lại lui! Mang cho địch nhân hoảng sợ là chúng ta độc quyền, lần này vẫn như cũ như thế!" Trình Quỳnh thanh âm trầm thấp giống như sấm thức ăn Sư Tử.

Hắn đi đến Trần Thiên Vạn trước người, ánh mắt nhìn chăm chú Trần Thiên Vạn, "Cho ta một cái không giết người lý do!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Thành Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.